

Giới thiệu Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình

Bạn đang theo dõi tác phẩm Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình của tác giả Hải Lam Thảo, đây là truyện online hay thuộc thể loại xuyên không, điền văn, nữ tôn, nam sinh tử, 1 vs 1, ám áp. Truyện kể về cuộc sống thanh thân của một gia đình ở chốn thôn quê, thật thà lương thiện, cùng chăm chỉ nỗ lực. Nữ chính là một người bình thường, thế nhưng lại xuyên không qua một thế giới không chân thật, gánh vác cả một đại gia đình thôn quê. Nữ chính nỗ lực từ một kẻ nghiện bạc từ phía nghèo khổ thành một đại phú bà tiền muôn bạc vạn. Nàng sẽ không ngâm thơ soạn nhạc, nhưng nàng ôn nhu thủ lễ. Nàng sẽ không hô mưa gọi gió, nhưng nàng sẽ làm ra món ăn ngon nhất thế gian, chậm rãi vẽ ra cuộc sống viên mãn, sung túc. Nam chính ngôn tình sủng ôn nhu quyền rũ, thiện lương lại có chút nhu nhược. Thế nhưng bất luận ai tổn thương nàng, hắn sẽ biến thành người khác, trở nên rất kiên cường. Trong nhà có một đại tỷ lớn tuổi thật thà cùng với một tỷ phu tham lam. Trong nhà có một ca ca trầm tình ít nói, nhưng lại lương thiện kiên cường. Trong nhà có một muội muội thư sinh đậm chất phúc hắc. Cái quan trọng nhất là trong nhà còn có một bảy trẻ nhỏ đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Xuyên Qua Lưu Gia

Editor: Hemy Lê

Trương Tử Tiêu cau mày, chịu đựng cơn đau đầu mờ mắt ra, liền đập vào mắt là ánh nắng mặt trời chiếu xuống nóc nhà, Trương Tử Tiêu lắc lắc đầu đánh giá xung quanh, chỉ thấy đây là một căn phòng cũ kĩ đồ nát, trong phòng còn có một cái bàn đã gãy một chân cùng với mấy cái ghế nhỏ cũ nát, bên cạnh giường còn có một rương quần áo, bất quá nhìn qua cũng rất sạch sẽ.

Đang nhìn trên người đắp một chiếc chăn mỏng đã được chấp vá nhiều chỗ, Trương Tử Tiêu lại nhìn đến bàn tay có chút thô ráp, rõ ràng đây không phải tay của mình, nàng lại kéo kéo mái tóc thật dài, Trương Tử Tiêu khẳng định chính mình đã xuyên qua thật rồi.

Trương Tử Tiêu đau đầu nhắm chặt hai mắt, cố gắng tiêu hóa trí nhớ của một người. Chủ nhân của thân thể này tên là Lưu nhị nương, trong nhà có vị cha già, một vị tỷ tỷ, một vị muội muội, một vị ca ca bị đuổi về cùng với nữ nhi của hắn. Tỷ tỷ nàng đã thú phụ lang, còn có hai nhi nữ. Chính nàng cũng đã thú phụ lang, hiện tại nàng cũng có một nhi tử, nhưng nhi tử này lại không phải là con trai của nàng, muội muội nàng cũng là một vị tỷ tài.

Trương Tử Tiêu, ách, không, hiện tại là Lưu nhị nương đau đầu nhũn nhủn chặt lông mày bất đắc dĩ nghĩ, nguyên lai mình dĩ nhiên xuyên đến thế giới nữ tôn, thực sự là, ai..., không cần nói, một lời cũng khó nói hết à!

Thông qua kí ức của thân thể này, Trương Tử Tiêu biết Lưu nhị nương này trước đây quả thực là một mẫn phụ, thân đứng là cao to, nhìn cũng cũng thế nhưng lại là một tên trộm gà bắt chó, đáng hận nhất là Lưu nhị nương này lại ham mê cờ bạc, thật sự là một tên cặn bã, lần này sợ đi bị thương là bởi vì gây nợ không rõ, bị người ta đánh cho một trận, liền nằm như vậy mấy ngày.

"Chỉ" một tiếng, cửa mở, đi tới là một nam tử gầy yếu nhu mì, Trương Tử Tiêu biết đây là phụ lang của Lưu nhị nương, tên là Lý Thanh, người thôn Lý gia, đã từng bị người nhà hắn bán cho người ta làm thiếp, còn sinh ra một nhi tử. Thế nhưng nữ nhân kia ngay tại lúc hắn vừa mới sinh xong một tháng liền chết, chủ phu của nhà kia cũng khá lợi hại, nói Lý Thanh khắc thế, liền đem Lý Thanh cùng con trai đuổi ra khỏi nhà.

Lý Thanh không còn cách nào khác nên cùng nhi tử trở về nhà mẹ đẻ, thế nhưng nhà mẹ đẻ căn bản không coi trọng hắn, càng không nói hắn trở về lại mang thêm một nhi tử. Trong nhà hắn có một ca ca đã lập gia đình, còn có một đệ đệ và một muội muội, gia cảnh vốn đã bần cùng nên không muốn nuôi một quá phụ khác thế, hắn liền bị toàn gia ghét bỏ, mẹ hắn muốn sớm bắt hắn đem gả đi.

Lý Thanh này dung mạo rất xinh đẹp, trắng nõn, da thịt nhẵn nhụi, nhất là khuôn mặt nhỏ nhắn, chân mày lá liễu, một đôi mắt phượng, nhìn hắn sắc xảo, mê người không ít nên nương hắn mới bán hắn cho người ta làm thiếp. Lẽ ra hắn như vậy cũng không lo việc tái giá, thế nhưng Lý Thanh phía trước mang danh khắc thế, phía sau lại có một nhi tử, nếu muốn cưới Lý Thanh đồng thời cũng phải tiếp nhận luôn con của hắn, cho nên Lý Thanh không ai muốn lấy, dù sao cũng không ai muốn nuôi con của người khác.

Lưu nhị nương này đã 20 tuổi, tại nơi cô đại này đã xem như thanh niên lớn tuổi, lại không có chí khí, nên đến 20 tuổi cũng không cưới được phụ lang. Cha của lưu nhị nương cuống lên, nhìn Lý Thanh còn có thể sinh nở, lập tức đem toàn bộ bạc trong nhà tích trữ ra, tổng cộng được 5 lượng bạc, đem Lý Thanh mua lại cho Lưu nhị nương làm phụ lang, đoá hoa tươi Lý Thanh liền bị cấm trên đồng phân trâu lưu nhị nương.

"Thê chủ, ngài tỉnh rồi?" Âm thanh nhu nhược nhỏ bé của Lý Thanh cất lên. Lưu nhị nương này sau khi cưới được một mỹ nhân quyết tâm không đi cờ bạc nữa, khiến cha nàng Lưu Lý thị vui đến sắp hỏng, thế nhưng tiệc vui mau tan, không tới ba tháng Lưu nhị nương lại đi ra ngoài đánh cuộc, hơn nữa đánh cuộc thua còn thường về đánh chửi Lý Thanh, nói Lý Thanh không thể sinh nhi nữ cho mình, nhi tử của Lý Thanh cũng thường xuyên bị nàng ngược đãi, cho nên phụ tử Lý Thanh đối với Lưu nhị nương rất sợ hãi, như chuột gặp mèo vậy.

Giống như hiện tại, Lý Thanh khom lưng, dáng vẻ cẩn thận từng li từng tí, biết ngay Lý Thanh rất sợ Lưu nhị nương, bất quá mỹ nhân chính là mỹ nhân, nhìn vẫn rất là vui tai vui mắt. "Thê chủ tỉnh rồi, vậy ta đi nói nói với cha, mấy hôm nay người lo lắng muốn bệnh luôn rồi." Lý Thanh nói liền nhìn Lưu nhị nương một chút, thấy Lưu nhị nương không phản đối, cũng không giống bình thường quay ra quát hắn, Lý Thanh liền thở phào nhẹ nhõm, giống như vừa hoàn thành một việc to lớn nào đó, sau đó liền chạy ra ngoài như phía sau có quỷ đuổi.

Trương Tử Tiêu bắt gặp buồn cười, một lúc sau Trương Tử Tiêu liền nghe thấy trước cửa có tiếng bước chân dồn dập, còn không gặp người cũng đã nghe được một tiếng khóc khàn khàn, "đưa con số khổ của ta, người làm cha người lo lắng muốn chết". Trương Tử Tiêu vừa nghe liền biết đây là cha của Lưu Nhị nương, sau đó thấy một nam nhân thanh tú lớn tuổi đi vào, thấy Lưu Nhị nương tỉnh rồi lập tức đem nàng ôm chặt vào lòng, dốc hết tâm can gọi nàng. Tuy Trương Tử Tiêu không thể hiểu hết tâm tình kích động vui sướng của Lưu Lý thị, thế nhưng Trương Tử Tiêu biết Lưu Lý thị này rất yêu thương Lưu Nhị nương.

Chính lúc này ba người khác đi vào, người thứ nhất là Lưu Nguyên nương, tỷ tỷ của Lưu Nhị nương, nhìn Lưu Nguyên nương này một dáng vẻ mộc mạc chân thật biết ngay nàng là một nữ nhân trung thực, vẻ ngoài bình thường, hơi đen, nhưng nhìn rất rắn chắc. Đi theo phía sau là một nam tử cao gầy, hần là phu lang của Lưu Nguyên nương, Trương Tiểu Thúy, hẳn cho Trương Tử Tiêu cảm giác đầu tiên chính là cay nghiệt, sự thực cũng chứng minh, cảm giác của Trương Tử Tiêu là đúng. Người thứ ba là Lưu Tam nương, là một thư sinh trắng nõn, có chút gầy yếu.

Trương Tiểu Thúy sau khi đi vào, thời điểm đưa mắt nhìn Lưu Nhị nương, trong mắt không giấu vẻ khinh thường, xem ra hẳn rất bất mãn Lưu Nhị nương. "Nhị nương, người tỉnh rồi, trên người còn chỗ nào không thoải mái không?" Lưu Nguyên nương quan tâm hỏi. Nhìn khuôn mặt quan tâm của Lưu Nguyên nương, Trương Tử Tiêu cảm giác trong lòng nóng lên, lập tức cười nói "không có không thoải mái, đều tốt,". Nghe được Trương Tử Tiêu sau khi trả lời, Lưu Nguyên nương có chút thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ), bởi vì trước kia Lưu Nhị nương sẽ không hướng Lưu Nguyên nương trả lời khách khí như vậy. Nhưng hiện tại bên trong thân thể này là Trương Tử Tiêu, nàng đối với người thật lòng quan tâm mình trong lòng rất cảm kích cho dù biết các nàng quan tâm chính là Lưu Nhị nương, cũng không phải Trương Tử Tiêu, thế nhưng thân thể này hiện tại đã là Trương Tử Tiêu, Trương Tử Tiêu sống lại không dễ, tự nhiên nàng sẽ quý trọng.

"Nếu đều tốt, thì đừng muốn ở trên giường như vậy, hiện tại trong ngoài đều nhờ tỷ tỷ người chồng đỡ, nếu người đã không có gì thì mau xuống giường, cũng đừng nghĩ sẽ lười biếng". Trương Tiểu Thúy cảm giận nói. Trương Tiểu Thúy sau khi nói xong chỉ nghe gầm lên một tiếng "Câm miệng, còn ta ở đây chưa tới phiên người giáo huấn Nhị nương!" Lưu Lý thị nghe được Trương Tiểu Thúy quả trách Nhị nương, người làm cha như hẳn cảm thấy không thoải mái, dù như thế nào con của chính mình là cũng là tốt đẹp.

"Trương thị, có cha ở đây người câm miệng ngay đi!" Lưu Nguyên nương mắt húng giáo huấn Trương Tiểu Thúy. "Đừng đấy, tỷ phu, nhị tỷ như vậy làm sao có thể rời giường đây". Lưu Tam nương cũng bất mãn nói, đại tỷ phu này chính là một người không yên tĩnh, coi như nhị tỷ có sai quấy hơn nữa cũng không nên nói vào lúc này a, thật là một người không ra gì, Tam nương có chút bất đắc dĩ nghĩ.

Trương Tiểu Thúy nghe thấy toàn bộ người trong nhà đều quả trách mình không đúng, trong lòng tức giận liền chạy nhanh ra chính điện, lớn tiếng kêu lên "Tốt, các người đều bắt nạt ta, ta nói nàng hai câu thì làm sao? Ta là tỷ phu nàng, lẽ nào ta không được nói, mà ta nói có cái gì không đúng, nàng nằm tại đây còn không phải do nàng đánh cược thua tiền khiến người ta đánh, đó là đáng đời nàng, các người thử nghĩ từ khi nàng ham mê cờ bạc, nhà chúng ta qua một ngày thì tốt một ngày, trong nhà có bao nhiêu tiền đều bị nàng đem đi phá, nếu không phải vì nàng thì làm sao nhà chúng ta nghèo túng như vậy. Từ khi ta gả qua đây cũng chưa từng có một ngày thoải mái, cả ngày mệt gần chết còn không phải là bởi vì cái nhà này, ai nha, những ngày tháng thế này không có cách nào vượt qua, ta không sống..."

Còn nói chưa hết câu, Trương Tiểu Thúy liền ngồi bệch dưới đất vừa la vừa khóc. Đây là lần đầu tiên Trương Tử Tiêu thấy nam nhân khóc lóc om sòm, thật là có chỗ trợn mắt há mồm. Lưu Nguyên nương thật không tiện nhìn Trương Tiểu Thúy, chỉ vào Trương Tiểu Thúy ngồi trên đất tức giận nói "Cái tên gọi phu này còn không mau đứng lên, ở đây càng mất mặt". Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Nguyên nương hung dữ mắng hần, không chỉ không đứng lên còn khóc càng hăng say, trong miệng còn không quên mắng "Người là đồ không có lương tâm, người đi nhiên mắng ta, ta như vậy còn không phải vì cái nhà này, chỉ cần chúng ta còn ở chung với nhị nương, chúng ta cũng đừng nghĩ đến có ngày tháng tốt lành, còn có có đệ đệ người với cháu gái người, không phải đều dựa vào người, chúng ta cũng muốn nhanh chóng khá giả, thật vất vả tích góp tiền bạc, lại đem đi trả nợ cho nàng, những ngày tháng như thế này làm sao vượt qua đây!" Nói xong đứng lên, lập tức đi ra ngoài, Nguyên nương sắc mặt khó coi nói với Lưu Lý thị, "Cha, Tiểu Thúy nói chuyện có chút thẳng thắn, ngài đừng để trong lòng, ta đi xem hần một chút", nói xong hướng về người trong phòng gật đầu, liền đi ra ngoài. (gọi phu: nam nhân miệng ào ào, gây sự)

Kỳ thực lời Trương Tiểu Thúy nói vừa này không phải hoàn toàn không có đạo lý, dù sao Lưu Nhị nương cũng thực sự làm liên lụy người trong nhà. Lưu Lý thị nhìn Nhị nương nằm trên giường khuôn mặt có chút tái nhợt cũng trách cứ không được, chỉ thở dài nói "Nhị nương sớm tốt lên một chút đi, cũng đừng lại đi ra ngoài đánh cược". Trương Tử Tiêu nhìn hai mắt Lưu Lý thị ửng đỏ, trầm giọng nói "Cha, yên tâm đi, ta sẽ không lại đi đánh cược". Lưu Lý thị nghe được Trương Tử Tiêu bảo đảm trên mặt mới lộ ra nụ cười, "Được, người cũng hai ngày không ăn gì rồi, cha đi làm cơm cho người".

Lời Trương Tử Tiêu nói, Tam nương căn bản không tin, nguyên nhân là vì nhị tỷ này của mình không có chút uy tín, mặc kệ nói qua bao nhiêu lần không cá cược, thế nhưng ngra quen đường cũ sẽ lại đi đánh cược, tự mình nói, nhị tỷ cũng sẽ không nghe, Tam nương không còn cách nào khác hơn là ở trong lòng hi vọng nhị tỷ lần này nói thật, cái nhà này, thật sự không chịu nổi tàn phá.

Lúc này Nguyên nương đi vào, Lưu Lý thị muốn đi ra ngoài, nhìn thấy ánh mắt Nguyên nương né tránh, hỏi "Trương thị đâu?". Nguyên nương đối diện với cha mình thực sự có chút xấu hổ, trầm giọng nói "Về nhà mẹ đẻ, nói không ra ở riêng sẽ không trở lại, cha ngài không nên chấp nhất, tiện nhân kia thần trí không minh mẫn". Lưu Lý thị nghe được con rể lớn nói không ở riêng sẽ không trở về, trên mặt vẻ đau xót càng sâu, không nói gì, chỉ gọi Lý Thanh đi nấu cháo cho Nhị nương.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Ở Riêng (Thượng)

Editor: Henry Lê

Lưu Nhị nương nghe thấy Trương Tiểu Thúy nói không ở riêng sẽ không trở lại, trong lòng có cảm giác rất khó chịu, mặc kệ Lưu Nhị nương trước đây như thế nào, nhưng bây giờ mình chính là Lưu Nhị nương, cũng phải đem việc trước đây của nàng tiếp nhận toàn bộ. Nếu vì mình mà gia đình không yên ổn vậy thì mình cũng phải làm cái gì đó. Nàng trước tiên là mở một gian hàng kiếm lời, rồi sau đó lại mở một khách sạn cao cấp.

Nàng cũng là một sinh viên đại học, kiếp trước cái nàng học là quản lý xí nghiệp, nhưng tại một thôn trang cổ đại lạc hậu này cũng không biết nên làm cái gì. Tuy nhiên, vì nàng đã mở qua khách sạn, cho nên đối với thức ăn ngon cùng rượu ngon đều khá quen thuộc, xem ra muốn sống tiếp ở nơi này đều phải dựa vào thực đơn a. Lục lọi trong trí nhớ một hồi, phát hiện đồ ăn ngon ở kiếp trước nơi này đều không có, cái biện pháp này hiện nay vẫn có thể dùng được, điều này làm cho Nhị nương rất cao hứng.

Mặc dù thân thể là tiền vốn, nhưng trước tiên cũng phải bồi dưỡng thân thể đã, trên người Lưu Nhị nương đều là vết thương ngoài da, dưỡng vài ngày sẽ khỏe. Mấy ngày nay Lưu Nhị nương nhìn nhĩ tử khi không mà có của mình, tiểu tử này bất quá 2 tuổi, bộ dáng trắng trẻo, đôi mắt rất mê người như cha hắn, tuy nhiên sắc mặt không tốt lắm, rất gầy, nhị nương biết đây là do dinh dưỡng không đủ tạo thành, trốn ở phía sau cha hắn, không dám nhìn Lưu Nhị nương cũng không dám để cho Lưu nhị nương nhìn thấy hắn. Hắn với cha hắn chính là cùng một bộ dáng nhu nhược, sợ hãi. Lý Thanh tuy rất sợ Lưu Nhị nương, nhưng cũng tận lực đem hài tử giấu ở phía sau, không cho Lưu nhị nương nhìn thấy.

Hắn rất sợ Lưu nhị nương, thế nhưng Lưu nhị nương hiện tại không giống nàng trước đây, cũng không đánh chửi đứ nhà nhỏ, trải qua mấy ngày đứ nhà nhỏ hồ như không sợ nàng như lúc đầu nữa, cũng không có trốn Lưu nhị nương, nhưng còn không dám chủ động đi nói chuyện với Lưu nhị nương. Đứ nhà nhỏ này trong nhà vốn bị xem là người ngoài, người trong nhà đều tỏ thái độ không hoan nghênh. Tuy hắn còn nhỏ, nhưng trẻ con cổ đại vẫn rất mẫn cảm, hơn nữa trước đây nhị nương cũng hay mắng hắn là con hoang, đứ nhà nhỏ tuy không biết con hoang là ý gì, nhưng cũng cảm giác được, cái đó cũng không tốt lành gì, cho nên đứ nhà nhỏ rất hiểu chuyện, trước giờ không nháo người.

Buổi tối, ca ca của Lưu nhị nương mang theo nhĩ nữ của hắn Trương Thần Dương đến xem nhị nương, thì ra hiện tại đang thu hoạch lúa mạch, Lưu Lam mang nhĩ nữ theo làm việc, cho nên chưa thấy qua. Lưu Lam dáng vẻ xem như thanh tú, tuy nhiên cuộc sống vất vả nên trông hắn có vẻ buồn bã. Trương Thần Dương là một tiểu nha đầu kiên cường, lúc trước Lưu Lam gả cho một gia đình họ Trương ở trấn trên, vốn vẫn rất tốt, thế nhưng tên họ Trương kia vụng trộm bên ngoài nuôi ngoại thất, còn sinh ra một đôi nhĩ nữ, tên họ Trương kia vui đến phát điên, muốn cưới ngoại thất kia về làm bình phu, Lưu Lam không muốn, hai người li縁 hôn. Bởi vì đã có đôi nhĩ nữ song sinh nên tên họ Trương kia cũng không quan tâm Thần Dương.

Lưu Lam ở nhà thường xuyên bị Trương Tiểu Thúy ghét bỏ, vì để có thể ở nhà thoải mái một chút, mà Trương Tiểu Thúy cũng không oán giận, Lưu Lam mặc kệ trong nhà đi làm ruộng, lại rất siêng năng, vì vậy Trương Tiểu Thúy dù muốn động khẩu cũng không được, nên càng oán giận. Lưu nhị nương đối với vị ca ca này rất khâm phục, ở cổ đại vì muốn bảo vệ hạnh phúc của mình mà chủ động ly hôn, đây là cần dũng khí rất lớn.

Bởi vì Lưu nhị nương là bệnh nhân, cho nên mất đi một người cày cấy, còn Lý Thanh cùng với hài tử cũng nói nhưng là đánh cho địa phò, điều này cũng làm cho Lưu nhị nương thờ phào nhẹ nhõm, dù sao nàng cũng không biết làm sao đối diện với trưởng phu từ trên trời rơi xuống này.

Lưu gia có một cái sân vuông, không tính là lớn lắm, chính diện có ba gian phòng chính, Lưu Lý thị ở phòng chính phía bên trái, ở giữa là phòng khách, Lưu Lam và nhĩ nữ Thần Dương ở phòng chính phía bên phải. Một nhà Lưu Nguyên nương ở hai gian phòng phía tây, một nhà của nhị nương cùng Tam nương ở hai gian phòng phía đông, phía nam là nhà bếp chứa lương thực, khu phía sau có trồng rau, bên trong còn nuôi một ít gà, hai con heo, nhà xí cũng đặt tại đó.

Mấy ngày nay Lưu Nguyên nương nhiều lần đi đón Trương Tiểu Thúy về đều không được, mỗi lần như vậy mặt Lưu Nguyên nương lại đen hơn, là do người nhà Trương Tiểu Thúy trước mặt nàng lắm nhãi nhố ít, hai hài tử của nàng cũng khóc lóc đòi cha. Nhị nương thấy nàng cả ngày khổ sở, sắc mặt Lưu Lý thị căng thẳng, bầu không khí trong nhà cũng khá trầm trọng trong lòng có cảm giác rất khó chịu.

Lập tức nhị nương chủ động đi tìm Lưu Lý thị, hai người ở trong phòng nói chuyện một canh giờ, sau đó nhị nương ra ngoài trước tiên, nét mặt nàng hiện rõ vẻ ung dung, một lát sau Lưu Lý thị cũng đi ra, con mắt sưng đỏ, xem ra là đã khóc, nhưng trên mặt lại xuất hiện nụ cười, chốc lát Lưu Nguyên nương bị Lưu Lý thị gọi vào phòng, “Nguyên nương đem Tiểu Thúy tiếp trở về đi, ta đồng ý ở riêng”, nghe thấy Lưu Lý thị nói đồng ý ở riêng, Nguyên nương rất khiếp sợ, nguyên nhân là vì Lưu Lý thị từng nói, chỉ cần hắn một ngày còn ở cái nhà này thì sẽ không chia. “Cha, ngài đừng nói nữa, nhà này sẽ không chia, Tiểu Thúy hẳn không thể cả đời sẽ không về, lại nói còn hai đứ nhà nhỏ ở đây, hẳn vì hài tử sớm muộn cũng sẽ trở về, ngài đừng lo lắng, hơn nữa cũng không thể để nhị nương rời khỏi nhà”. Nói xong còn lắc đầu tỏ ý không đồng ý.

Nghe được Nguyên nương nói không ở riêng, còn muốn chăm sóc nhị nương, Lưu Lý thị trong lòng là rất an ủi, giọng điệu cũng càng thêm nhu hòa, “Này ở riêng vẫn là nhị nương nói ra, người yên tâm đi, nếu nhị nương chủ động ra ở riêng, vì sinh tồn nàng sẽ không đi đánh cược nữa, nàng cũng nên học cách trưởng thành”. Nghe nói nhị nương chủ động, Nguyên nương một chút cũng không thể tin, lẽ nào mọi việc của mình thay đổi rồi.

Nói đến cùng Đại Nguyên nương vẫn do dự không quyết định Lưu Lý thị vỗ bàn một cái nói “Sự việc quyết định như vậy, người đưa Tiểu Thúy trở về đi, lại nói cho dù chia nhà, các người là tỷ muội vẫn không thể xa lạ được”, có hắn ở đây cũng sẽ không nhìn nhĩ nữ xa lạ lẫn nhau. Nhìn thấy cha mình kiên định như vậy, Nguyên nương cũng đồng ý “Chia thì chia, lúc đó cho nhị nương phần nhiều là được”, Nguyên nương thầm nghĩ.

Sáng hôm sau Nguyên nương đi đón Trương Tiểu Thúy về, nhị nương nhìn tiểu tử đang nắm lấy góc áo Lý Thanh đang thu thập rác dưới đất không tha, suy nghĩ một lát lại hướng về Lý Thanh nói “Ta đồng ý ra riêng, sau này chúng ta sẽ trải qua cực khổ, thế nhưng ta đảm bảo chỉ cần ta có ăn nhất định sẽ có phần của các người”. Lý Thanh đột nhiên nghe nhị nương nói ra ở riêng, trong lòng hoang mang một hồi, lại có chút thụ sủng nhược kinh, thế chủ trước đây chưa từng nói chuyện với mình ôn hòa nhã nhặn như vậy, thế chủ rất thích đánh cược, trước đây mặc kệ nàng như thế nào, ít nhất mình có thể có cơm no, bây giờ nếu như ra riêng, trong nhà bị thế chủ đem đi đánh cược hết thì mình và con mình liền không còn được ăn cơm, điều này làm cho Lý

Thanh rất sợ hãi, còn sợ hơn so với việc bị nhị nương đánh.

Nhưng vừa nghe thê chủ nói chỉ cần nàng có ăn thì chắc chắn sẽ không quên hai cha con hân, Lý Thanh trong lòng có chút xúc động. Mặc ngày nay thê chủ không có đánh chửi mình cũng không đánh chửi con mình, Lý Thanh ảo tưởng thê chủ đã chịu sửa đổi rồi, thê nhưng hân sợ lại thất vọng, vẫn không thể tin được. Bất quá thê chủ đã quyết định như vậy, chính mình cũng không thể thay đổi, Lý Thanh liền nhỏ giọng nói “Tất cả đều nghe theo thê chủ”. Nhị nương nghe ra trong lời nói của Lý Thanh bao hàm sự bất đắc dĩ cùng nhận mệnh, nhị nương biết hiện tại Lý Thanh không tin mình, thê nhưng thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Nghĩ tới đây nhị nương trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười tự tin, tiến lên trước ngồi chồm hóm hướng đứa nhỏ bị dọa trốn sau lưng Lý Thanh cười ôn hòa nói “Đến, đến nương ôm một cái, chúng ta đi tìm gia gia”, nghe lời nói dịu dàng của nhị nương, Lý Thanh vốn muốn đem đứa nhỏ tránh đi sừng sốt một lúc, có chút không biết làm sao. Đứa nhỏ vừa nghe đến nương muốn tới ôm hân, con mắt loé qua một tia sáng, nhị nương nhìn thấy, biết đó là khát vọng.

Lý Thanh theo bản năng không muốn để nhị nương tiếp cận con của mình, nguyên do là vì thê chủ trước kia khi quay về đến gần con mình không đánh cũng chửi, để đứa nhỏ sợ hãi nàng, ngay cả mình cũng sợ hãi thê chủ. Nhưng nhìn khuôn mặt tươi cười ôn hòa của thê chủ làm sao hân có thể nói lời từ chối đây, nhị nương nhìn ra Lý Thanh khó xử, cũng không tức giận, chỉ nhìn Lý Thanh nói thật “Nếu hân do ta nuôi dưỡng, gọi ta là nương, lẽ nào người hi vọng quan hệ chúng ta mãi không tốt sao? Muốn ta vẫn không thích hân sao?” Đáp án tất nhiên là không, Lý Thanh biết nếu như chia nhà, phụ tử hân tương lai đều phải nhờ vào thê chủ, nếu thê chủ vẫn ghét con mình thì đối với nó cũng không có gì tốt, rốt cục nghĩ thông, Lý Thanh đem đứa nhỏ phía sau lưng kéo ra ngoài, ôn nhu nói “Phải cố gắng nghe người lời của mẹ nha.”

Đứa nhỏ chưa từng được mẫu thân ôm, nhìn những đứa trẻ khác đều có mẫu thân ôm hân cũng rất ao ước, hơn nữa hài tử đều có bệnh hay quên, nhìn mẹ mình nói chuyện ôn hòa với mình như vậy, còn muốn ôm mình, trong lòng lập tức cao hứng, quay về phía Lý Thanh cười trả lời “Con sẽ rất nghe lời của mẹ”. Nghe đứa nhỏ trả lời như vậy, nhị nương cũng cảm thấy có chút vui vẻ, chờ nàng ôm lấy đứa nhỏ, đứa nhỏ cũng kích động ôm lấy cổ nàng, sau đó đem cái đầu nhỏ đặt trên vai nhị nương, giống như tìm được nơi dựa vào, không động đậy. Ôm đứa nhỏ nhị nương có thể nhận thấy cơ thể gầy yếu như khung xương của hân, đứa nhỏ quá gầy, trong nhà khôn cùng, mền thần cũng không ăn nổi, cho dù có ăn ngon thì cũng cho hài tử nhà đại tỷ ăn, xưa nay không ai thật sự quan tâm tới đứa nhỏ này.

Nhị nương rất thích tiểu hài tử, nhìn thấy hài tử gầy yếu như vậy, càng lại là đứa con trên danh nghĩa của mình, tự nhiên nhị nương nghĩ đến sau này nhất định phải chăm sóc đứa nhỏ này thật tốt, đem hân dưỡng béo trắng. Cảm giác được đứa nhỏ căng thẳng, nhị nương nhẹ nhàng dùng tay vỗ lưng an ủi, trong miệng nói “Ngôn nhi thật nghe lời, ta thích nhất Ngôn nhi nha, đi, chúng ta đi xem gia gia”, nói liền ôm đứa nhỏ ra ngoài. Lý Thanh nhìn thấy nhị nương ôn hòa với đứa nhỏ như vậy trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nhìn cảnh tượng mẫu tử từ từ hiểu chính mình cũng không khỏi cảm động. Nhị nương ôm đứa nhỏ tới cánh cửa đột nhiên dừng lại, quay về Lý Thanh nói, “Người cũng đi cùng ta, nếu không lát nữa chậm trễ, cha sẽ mắng”, trong giọng nói có sự quan tâm khiến Lý Thanh trong lòng ấm áp, lập tức nói “Ài, đến liền.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ở Riêng (Hạ)

Editor: Henry Lê

Nhị nương vừa ra cửa thì đụng ngay Trương Tiểu Thúy từ nhà mẹ đẻ trở về, Trương Tiểu Thúy rất vui mừng đi vào nhà, theo phía sau là nguyên nương với sắc mặt nặng nề, xem ra người nhà Trương Tiểu Thúy nhất định nói này nọ ít nhiều với nàng. Nhìn thấy nhị nương và Lý Thanh đến, còn cười lớn chào hỏi, “nhị nương a, người có thể xuống giường rồi, nhìn thấy người đã khỏe ta cũng an tâm.” nhị nương không muốn nhìn thấy hân nên trả lời qua loa, “Được rồi, tốt lắm, cha đang đợi chúng ta, mau vào đi thôi.”

Muốn nói nhị nương là tên phá gia chi tử, liên lụy người nhà, Trương Tiểu Thúy không muốn bị nhị nương liên lụy, muốn ra riêng, điều này quả thực có thể cảm thông, nhưng hân cũng không nên nói điều này ngay lúc nhị nương đang bệnh được, như vậy hân có vẻ có chút cay nghiệt, làm việc không từ tế, nếu chờ nhị nương khỏi bệnh, hân mới đòi ở riêng, chắc chắn nhị nương sẽ không nghĩ hân cay nghiệt, hơn nữa cũng có thể thương lượng.

“Đứng, mau mau vào đi thôi, đừng làm cho cha sốt ruột chờ”, tiểu ngôn nhi trong ngực nhị nương lễ phép hướng Trương Tiểu Thúy vắn an “Dì cả hảo, dì cả phu hảo”, âm thanh tiểu tử giòn giòn, mềm mại rất êm tai, nguyên nương nghe xong, liếc mắt nhìn ngôn nhi trong ngực nhị nương, trên mặt hơi kinh ngạc, thê nhưng theo tính tình nàng cũng không hỏi, chỉ gần đầu, tò ý nghe được. nhị nương cũng không thêm để ý, dù sao dựa theo quan hệ máu mủ, ngôn nhi cũng không tính là người của Lưu gia, nhưng Trương Tiểu Thúy lại ngạc nhiên lớn tiếng hỏi “nha, sao nhị nương người lại ôm tên tiểu tạp chủng này, hân không phải là nhi tử của người, người không phải bị bệnh xong rồi hồ đồ luôn rồi chứ?” nói xong phóng ánh mắt căm ghét nhìn tiểu ngôn nhi.

Trương Tiểu Thúy nói xong, nhị nương nhìn thấy trong mắt Lý Thanh loé lên vẻ đau xót, cúi đầu càng không tranh luận, khuôn mặt tiểu tử vốn đang vui vẻ cũng trở nên ảm đạm. Thật vất vả nhị nương mới đem tiểu ngôn nhi hóng vui về lại vì một câu nói của Trương Tiểu Thúy mà khổ sở như vậy, trong lòng nhị nương tức giận, trên mặt cũng tỏ vẻ mất hứng, trầm giọng nói với Trương Tiểu Thúy “Tỷ phu, ngôn nhi bất kể như thế, nào cũng là con trai ta, sau này những câu nói như vậy không cần nói ra lần nữa”, sau đó mặt lạnh đi vào phòng.

“người đó, không lúc nào có thể yên tĩnh”, nguyên nương chỉ tiếc mải sát không thành thép, trừng mắt nhìn Trương Tiểu Thúy. Thấy thê chủ trách mình, Trương Tiểu Thúy không phục thấp giọng nói “Lời của ta là thật, thẳng con hoang kia không phải người của Lưu gia”, sau đó có chút kỳ quái liếc nhìn

bóng lưng nhị nương, đuổi theo nguyên nương, bên tai nguyên nương nhỏ giọng “Thê chủ, người có cảm thấy nhị nương không giống trước kia, nàng lúc trước không bao giờ cho thẳng con hoang kia sắc mặt tốt a”. Trương Tiểu Thúy càng nói, càng cảm thấy kỳ quái.

nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy ngay cả muội muội nàng cũng hoài nghi càng tức giận, nhỏ giọng phẫn nộ quát “Muội muội ta đảm bảo đã sửa đổi được rồi, người làm tỷ phụ vì sao không cao hứng?” Sau đó tàn nhẫn trừng Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy thấy thê chủ tức giận cũng không dám nói gì thêm, hướng Nguyên nương lấy lòng nói “Không có, người nói xem, nhị nương có thể thay đổi được, ta làm tỷ phụ đương nhiên cao hứng.”

Thời điểm nhị nương mang phụ tử Lý Thanh tới phòng Lưu Lý thị, hai cha con Lưu Lam cũng đã đến, nhị nương hướng Lưu Lý thị cùng Lưu Lam chào hỏi, Lưu Lý thị để n ngồi cạnh mình, Lưu Lý thị ngồi ở ghế trên, bên cạnh còn có đôi nhi nữ của Nguyên nương. Trong nhà cũng chỉ có một đôi hài tử của Trương Tiểu Thúy là ruột thịt tự nhiên Lưu Lý thị cũng sẽ đặc biệt sủng ái, như vậy đối với tiểu ngôn nhi hẳn lựa chọn quên đi, cũng có thể nói xem hẳn hoàn toàn không tồn tại.

Tiểu ngôn nhi nhìn gia gia thân thiết nói chuyện cùng ca ca và tỷ tỷ trong lòng ao ước nhưng hẳn không dám đi tìm Lưu Lý thị vì Lưu Lý thị luôn luôn không để ý tới hẳn. nhị nương nhìn thấy tiểu Ngôn nhi trong mắt ao ước, nhưng nàng cũng không làm gì được, dù sao tiểu ngôn nhi cũng không phải tôn tử chân chính của Lưu Lý thị.

Hai ngày trước, Trương Tiểu Thúy về nhà mẹ đẻ, đem con ném cho nguyên nương chăm sóc, nhưng Nguyên nương là một đại nữ nhân, Lưu Lý thị sợ Nguyên nương chăm sóc cháu mình không tốt liền đem hai hài tử về phòng mình chăm sóc.

Trương Tiểu Thúy vừa vào nhà, hai hài tử liền không kiềm chế nổi, chạy như bay đến bên người Trương Tiểu Thúy, ôm lấy hẳn, "Cha, cha..." Dù sao cũng là cốt nhục của mình, Trương Tiểu Thúy vẫn đau lòng con mình, ôm hai hài tử vào lòng, đau lòng gọi, cũng không quan tâm bên cạnh cũng vậy, dù sao nữ hài vẫn quý giá hơn nam hài.

Một hồi Tam nương cũng tới, nhìn thấy người đến đủ, Lưu Lý thị lên tiếng nói "Được rồi, nếu đến rồi, liền ngồi xuống đi, hảo thương lượng một chút nhà này nên làm sao chia" vừa nghe đến ở riêng, Trương Tiểu Thúy lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt phát sáng nhìn Lưu Lý thị, hi vọng Lưu Lý thị chia cho hẳn phần đồ nhiều hơn.

Lưu Lý thị không nhìn đến ánh mắt tha thiết của Trương Tiểu Thúy, nghiêm mặt nói “nếu mọi người đều đã đến vậy thương lượng xem cái nhà này làm sao chia cho tốt” Lưu Lý thị mới vừa nói xong Trương Tiểu Thúy không thể chờ đợi được nữa nói “Cha chắc chắn muốn ở chung với chúng ta, trong nhà Nguyên nương lớn nhất, cha không cùng chúng ta sống chung, người ngoài nhìn vào còn không nói chúng ta bất hiếu”. Trương Tiểu Thúy nói muốn sống cùng Lưu Lý thị lại không nhắc tới Lưu Lam và Tam nương.

Lưu Lý thị tán thành lời nói của Trương Tiểu Thúy, không thể để người ngoài chê giễu được nên khen ngợi nhìn Trương Tiểu Thúy, nói “Tốt, ta ở nhà đại tỷ các người, vậy còn tiểu Lam và tam nương thì sao?” nói xong hỏi dò nhìn nguyên nương cùng nhị nương, Lưu Lam là nam tử khẳng định không thể sống một mình, Tam nương không thành gia, cũng không thể sống một mình, Lưu Lý thị vừa dứt lời, Trương Tiểu Thúy lập tức ngậm miệng.

Lý Thanh ở nhà không có quyền lên tiếng, cho dù đồng tình lưu Lam nhưng cũng là chuyện bất đắc dĩ, cũng không thể làm gì khác ngoài cúi đầu không nói lời nào. “Tiểu Lam ở nhà chúng ta đi”, Nguyên nương suy nghĩ một chút nói, không để ý tới Trương Tiểu Thúy lên lút lời quần áo nàng, nháy mắt lắc đầu ra dấu, Nguyên nương lại nói tiếp “Trong nhà ta lớn nhất, tiểu Lam vẫn là theo ta đi”. Trương Tiểu Thúy thấy Nguyên nương không hiểu ý mình lập tức tự mình nói với Lưu Lý thị “Cha, tiểu Lam mấy năm nay ở cùng chúng ta đều là dựa vào Nguyên nương, Nguyên nương đã chăm sóc phụ tử tiểu Lam đến mấy năm, nếu muốn ở riêng, vậy cũng cần phải công bằng, này có phải tiểu Lam có phải nên để nhị nương quản?”

Lưu Lam thấy vì vấn đề của phụ tử mình làm cha và đại tỷ khó xử rất bất an, nữ nhi hẳn cũng căng thẳng bất an cầm lấy góc áo chính mình, nhưng hẳn cũng không có cách nào, mình là một người bị trả về, lẽ ra cũng không có địa vị gì, không quyền phát ngôn, nhị nương nhìn thấy ca ca của mình bị làm khó dễ đáng và không yên trong lòng rất không thoải mái, dù sao trong trí nhớ, Lưu Lam đối với nhị nương vẫn rất tốt, quan hệ huynh muội vẫn tương đối tốt đẹp.

Lập tức tiến lên nói với Lưu Lý thị "Cha, tỷ phụ nói đúng, để ca ca cùng Tam nương theo ta đi, chỉ cần ta có ăn, tuyệt đối có phần các nàng". Lưu Lý thị nghe đứa con luôn không có ý chí của mình nói vậy nhất thời có chút kích động, quả thực có chút không dám tin tưởng, hai mắt mơ hồ có nước mắt lấp lóe, không riêng là Lưu Lý thị không thể tin được, chính là nguyên nương, Trương Tiểu Thúy, các nàng đều không thể tin được, trong lúc nhất thời có chút choáng váng.

Trương Tiểu Thúy đầu tiên phản ứng lại, hẳn vốn muốn cho Lưu Lam phụ tử theo nhị nương, Tam nương và cha hẳn sẽ ở cùng mình, nhưng không nghĩ tới nhị nương lại nói chuyện tốt như vậy, không chỉ muốn Lưu Lam phụ tử theo nàng, còn muốn Tam nương cũng theo nàng, chuyện này quả thật là chuyện tốt to lớn, Trương Tiểu Thúy sợ nhị nương đổi ý, liền nhanh thanh đạo "nếu nhị nương đều như vậy nói rồi, như vậy liền chiều theo các nàng đi."

"Không được, cha, vẫn là cho Tam nương theo ta đi", Nguyên nương là người đầu tiên phản đối, nhị nương nhìn đáng vẻ thật tâm của Nguyên nương nghĩ, xem ra Nguyên nương đối xử Nhị nương thật lòng, nếu đã thật tâm với mình như vậy vậy thì sau này sẽ không thiếu phần của nàng. Tam nương cũng không nghĩ tới nhị tỷ phá của của mình sẽ chủ động muốn mình theo nàng, nói không chừng nhị tỷ lần này đã sửa đổi rồi, nếu không phải vậy thì theo tính tình trước đây của nàng sẽ không làm ra chuyện có hại cho mình.

“Đúng đó lão nhị, vẫn nên để Tam nương đi theo đại tỷ người đi”. Lưu Lý thị cũng cho rằng không thích hợp, tuy Nhị nương chủ động gánh vác là chuyện tốt nhưng đôi khi vật cực tất phản (việc đến cực hạn sẽ làm phản tác dụng), sợ Nhị nương gánh vác không nổi. “Cha, nếu ta đã nói như vậy hẳn ta đã tự tin, ngại nên một lần tin tưởng nữ nhi, đại tỷ còn có hai hài tử đây, cũng chỉ cần phải khai sáng, trong nhà cũng không dễ dàng”

"nếu nhị nương đều nói như vậy, cha người đáp ứng nàng đi, " Trương Tiểu Thúy lập tức tiếp miệng, “người cảm miệng”, Lưu Lý thị thấy đại con rể không rộng lượng như vậy rất mất hứng, mạnh mẽ nạt Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Lý thị tức giận cũng không dám nhiều lời nữa, ngồi lại dằng hoàng thành thật hơn nhiều. “Cha, quyết định như vậy đi, nếu sau này ta lo không được thì đại tỷ làm chủ là được rồi”. nhị nương đứng lên đến

ánh mắt kiên định nói với Lưu Lý thị.

“Ai, được rồi, nếu sau này gánh thì làm theo lời người nói” Lưu Lý thị thấy Nhị nương kiên quyết như vậy không còn cách nào khác ngoài đáp ứng. Nguyên nương thấy Lưu Lý thị đã đáp ứng nói gì cũng không tốt chỉ nói với Nhị nương “Sau này có khó khăn gì thì hãy nói với đại tỷ”. Nhị nương cũng cười tỏ ý đồng ý.

"nếu nói xong rồi, vậy chúng ta liền đến chia chia gia sản đi, chúng ta tổng cộng có ngũ mẫu ruộng nước, thất mẫu sa địa, tam mẫu ruộng dốc, hai cái đình núi, nếu hiện tại nhà nhị nương nhân khẩu nhiều, như vậy nhà nhị nương cầm đầu đi, " Lưu Lý thị nhìn gia đình lớn nói, Trương Tiểu Thúy vừa nghe nhà nhị nương cầm đầu trong lòng có chút không thoải mái, muốn nói lại bị Nguyên nương trừng mắt cũng không dám hé miệng. "Tất cả nghe cha, " nguyên nương đi đầu nói.

"Được, vậy thì chia làm năm phần, ta một phần, nguyên nương, nhị nương, Tam nương, cùng tiểu Lam mỗi người một phần, dù sao tiểu Lam cũng là người trong nhà, đây là ám chỉ Trương Tiểu Thúy mà Trương Tiểu Thúy cũng biết Lưu Lý thị đang nói mình thế nhưng Lưu Lý thị là công công, lời của hắn nói, Trương Tiểu Thúy không dám phản bác, như vậy chính là bất hiếu.

"Thế nhưng cũng không thể để cho nguyên nương chịu thiệt, ruộng nước nguyên nương 3 mẫu, sa địa tam mẫu, một mẫu ruộng dốc, như vậy nguyên nương nhận 7 mẫu địa, một cái đình núi, còn lại chính là của nhà nhị nương, tổng cộng là bát mẫu địa, chờ Tam nương kết hôn sau, nhị nương lại chia một phần cho Tam nương, " kỳ thực như vậy nguyên nương cũng không chịu thiệt, dù sao ai cũng biết, ruộng nước sản lượng thực là nhiều nhất, cứ tính toán như thế đến, nói là cho Lưu Lam một phần kỳ thực rất ít, Trương Tiểu Thúy đối với kết quả như thế rất thoả mãn, cũng không nói gì không ra gì.

Bất quá như vậy đã rất tốt, dù sao nhị nương cũng không có ý định dựa vào làm ruộng để làm giàu "nhị muội cảm tạ người, " Lưu Lam rất cảm kích nhị nương chủ động tiếp thu phụ tử bọn họ, "Ca ca, nói giỡn, đây là muội muội nên làm, ca ca không nên cảm thấy bất khoan, an tâm là tốt rồi". nghe Nhị nương nói vậy Lưu Lam cũng không biết nói gì cho tốt, chỉ cảm kích nhìn Nhị nương. "Dì, ta cũng sẽ rất nghe lời, không gây thêm phiền phức cho người, ta còn có thể làm việc", lúc này người bạn nhỏ nhìn n quật cường nói, nhị nương đau lòng đưa nhỏ này trưởng thành sớm, nếu như ở hiện đại, một hài tử 6 tuổi còn đang trong lòng mẹ đòi ăn, cái gì cũng không biết, n ngồi chồm hóm xuống, vuốt đầu nhỏ Thần Dương, cười nói"Không cần, cô sẽ chăm sóc tốt người cùng cha người, người chỉ cần bang cô chăm sóc tốt ngôn nhi đệ đệ là tốt rồi, " nghe được nhị nương giao cho nàng nhiệm vụ, Thần Dương rất cao hứng vỗ bộ ngực bảo đảm nhất định sẽ chăm sóc thật tốt đệ đệ, Lưu Lam nhìn thấy nữ nhi mình không chịu thua kém như vậy, cũng rất vui mừng.

"nhị tỷ, ta sau này liền dựa vào người, người cũng không thể ghét bỏ ta, " Tam nương cười nói với nhị nương, nhìn Tam nương thật giống đùa giỡn, kỳ thực nhị nương biết, Tam nương đây là rất chăm chú thăm dò, "người cứ yên tâm đi, tỷ tỷ ta sẽ không bạc đãi người, " Tam nương kỳ thực cũng bắt an, nhị nương nhìn Tam nương nghĩ.

Trong nhà gia sản lớn đã chia xong, còn lại là những món nhỏ nhất nồi bát biểu bòn gì đó, bởi vì phần chia gia sản rất hài lòng nên Trương Tiểu Thúy cũng rất hào phóng cho nhị nương các nàng một ít bát, dù sau người bên n cũng tương đối nhiều, nhị nương dọn ra ngoài liền ra chợ mua vật liệu, dựng lên một bức tường, một cái nhà bếp gian dị và một cái nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Lương Đa

Nhà Nhị nương được chia một con heo, một con gà mẹ và một ổ trứng, nhị nương dù sao cũng là nữ nhân cho nên thủ công nghiệp đều do Lý Thanh cùng Lưu Lam làm ra, Thần Dương cũng mỗi ngày đi theo phía sau Ngôn Nhi, chăm sóc hắn thật tốt cùng hắn chơi đùa. Ngôn nhi là một người cô đơn, hiện tại Nhị nương ở giữa bát cầu cho Ngôn nhi có bạn, Ngôn nhi rất cao hứng, mỗi ngày thấy Nhị nương đều cười hi hi.

Hiện tại là mùa hè, lúa mạch trong ruộng cạn sắp chín rồi, không lâu nữa sẽ thu hoạch, Lưu gia còn hai mẫu khoai lang cũng sắp nhỏ, nn và Nhị nương chia mỗi người một mẫu. Mùa hè tới mọi người cũng không có khẩu vị gì,nhìn bánh mìn thầu đến hoa mắt Nhị nương cũng không thấy ngon miệng, ngâm lại kiếp trước, bánh mìn thầu trắng hay các loại gạo đều ăn đến ngán, người hiện đại muốn cải thiện sức khỏe nên cũng khởi xướng ăn rau củ, nhưng lâu lâu mới ăn, không như hiện tại mẫu bữa đều ăn, món ăn trong bát cũng chỉ có mỗi đĩa dưa leo luộc, trong miệng nhạt đến mức sắp không biết thịt có vị gì. Lưu gia có khi mấy tháng cũng không ăn thịt một lần, nhớ kiếp trước mình vì giảm béo không ăn thịt kho tàu mẹ nấu cũng không ăn các loại cá dưa chua mà chuyên môn đi ăn rau củ bánh mìn thầu, bây giờ nghĩ lại mình đúng là có phúc không biết hưởng.

Ngày hôm qua Trương Tiểu Thúy rốt cục có thể ăn mừng thoát khỏi tên phá của như mình, đi mua mấy cái bánh mìn thầu trắng, tiểu Ngôn nhi nhìn hai tỷ đệ hạnh phúc ăn bánh mìn thầu trắng nước miếng đều chảy xuống bát quả Ngôn nhi hiểu chuyện không quần lấy Nhị nương đòi, thế nhưng Nhị nương yêu thích Ngôn nhi, không muốn hắn chịu oan ức cũng vì mình muốn ăn thịt nhất định phải nghĩ ra biện pháp kiếm tiền.

Bất quá Nhị nương có chút bất mãn với hai tỷ đệ kia, tuy nói Ngôn nhi và Thần Dương không phải đệ đệ, muội muội ruột của các nàng nhưng chỉ ít cũng là người một nhà, cũng là thân thích với nhau, mình được ăn ngon cũng không muốn chia ra ngoài một miếng, thực sự là hẹp hòi, hai hài tử này sớm muộn gì cũng bị người cha cực phẩm của mình dạy hư, dưỡng thành một người có tật xấu nhỏ mọn.

Thời điểm ở riêng, Nhị nương được chia một lượng bạc và hai trăm đồng, một đồng tiền có thể mua hai cái mìn thầu trắng, nhưng đây là toàn bộ số tiền nàng có, nàng không thể xài tiền bậy bạ, còn có một đại gia đình chờ mình nuôi sống đây.

Ngắm lại kiếp trước mùa hè mình sẽ ăn cái gì? Có thể hay không đem bán được? Nhìn chén com còn chưa ăn của thê chủ, Lý Thanh có chút lo lắng, thê chủ như đang suy nghĩ gì đó, Lý Thanh không dám quấy nhiễu “Nương, nương”, âm thanh mềm mại non nớt kéo Nhị nương trở về, Nhị nương liền thấy một đôi mắt to xinh đẹp hiếu kỳ nhìn mình chăm chăm. “Nương sao không ăn com?” Thì ra là Ngôn nhi, nhìn dáng vẻ lo lắng của tiểu tử, Nhị nương nở nụ cười, ôm hân vào ngực nói “Nương a, là đang nghĩ biện pháp kiếm tiền, cho Ngôn nhi có thể ăn bánh màn thầu trắng”. Nghe Nhị nương nói có thể ăn bánh màn thầu, Ngôn nhi hai mắt phát sáng nhìn Nhị nương không chắc chắn hỏi “Nương, có thật không? Ngôn Nhi có thể ăn bánh màn thầu trắng sao?”

Tiểu hài tử luôn luôn đối với đồ ăn không có sức miễn dịch, lần trước thấy tỷ đệ kia ăn bánh màn thầu trắng hân còn nhớ đây. “Đương nhiên là sự thật, nương làm sao lừa gạt Ngôn nhi đây, hiện tại Ngôn nhi chính là tiểu bảo bối của nương nha”. Nghe được Nhị nương nói mình là tiểu bảo bối của nàng, tiểu Ngôn nhi rất cao hứng, mặt đỏ bừng cực kỳ đáng yêu.

Lý Thanh thấy thê chủ thương yêu nhi tử của mình như vậy trong lòng rất cao hứng, khoảng thời gian này thê chủ biến hóa, hẳn là phu lang có thể cảm nhận rõ ràng, tỷ như buổi tối thê chủ không cho mình ngón nhi ngủ dưới đất, nói là đối với thân thể không tốt, chính mình còn tưởng thân thể thê chủ tốt rồi, muốn cùng mình làm chuyện xấu hổ kia. Cùng nàng làm chuyện đó trong lòng hẳn cũng không muốn, trước đây trong chuyện phòng the thê chủ rất thô lỗ, làm đau mình, nếu như thê chủ muốn cho dù mình đang có nguyệt sự thê chủ cũng không bỏ qua.

Chậm rãi nguyệt sự của mình cũng trở nên không ổn định, có lúc mấy tháng cũng không có, lúc có mình cũng sẽ đau đến chết đi sống lại, thân thể cũng kém dần, nhưng thê chủ căn bản không quan tâm những điều này, chính vì nguyệt sự của mình không ổn định nên gả vào Lưu gia hơn một năm cũng chưa sinh cho thê chủ một hài tử, công công cũng dần dần không hài lòng mình cùng Ngôn Nhi, chỉ sợ nếu sau này mình không thể sinh công công có thể hay không đem mình cùng Ngôn nhi đuổi ra đường.

Nhưng buổi tối hôm đó, thê chủ lại cho phép mình cùng ngón nhi tiến lên giường ngủ, trước đây có thể thê chủ không kiêng dè gì mà làm chuyện này tuy nhiên cũng sẽ không cho phép Ngón nhi lên giường ngủ, nhưng hiện tại thê chủ lại đi nói với mình rằng Ngón nhi cũng là hài tử của nàng, Ngón nhi nên cùng hai người ngủ chung cho nên buổi tối thê chủ chủ động ngủ giường phía ngoài, Ngón nhi ngủ ở giữa, mình ngủ ở phía trong.

Ngón nhi thấy mình có thể ngủ chung với cha mẹ thì rất cao hứng, buổi tối hưng phấn đến rất muộn cũng không ngủ, thê chủ cũng không tức giận, kể cho Ngón nhi nghe chuyện xưa có sói xám lớn, Ngón nhi rất thích nghe, ngay cả mình cũng cảm thấy êm tai, chính mình còn không biết thì ra thê chủ còn có thể kể chuyện xưa, chờ Ngón nhi ngủ, thê chủ cũng không yêu cầu mình làm chuyện kia, chính mình cũng ngủ một giấc ngon lành.

Nghe Nhị nương nói muốn kiếm tiền, Tam nương lập tức không yên tâm hỏi “Nhị tỷ, người nghĩ kỹ phải làm gì sao?” Lưu Lam kỳ thực cũng rất tò mò, thê nhưng hẳn thật không tiện hỏi, sợ vô tình làm Nhị nương rối não, dù sao hẳn còn phải nương nhờ Nhị nương nhị nương thấy đại gia đều nhìn mình chăm chăm, liền buồn cười nói “Lương da, ” trong trí nhớ của Nhị nương tìm tòi một lúc phát hiện thế giới này còn chưa xuất hiện lương đanếu lương da có thể tại thế giới kia được hoan nghênh, vậy tại thế giới này cũng gần như vậy đi, hơn nữa lương da thứ cần thiết rất bình thường, cũng không mắc, cho nên trải qua suy nghĩ sâu sắc nhị nương vẫn là có ý định bán lương da.

“Lương da là món đồ gì?” Tam nương đại biểu đại gia hỏi ra trong lòng nghi vấn, nhị nương sẽ không nói cho nàng đây là món ăn vặt kiếp trước của nàng, thời điểm mùa hè trước đây khâu vị không được nên nghĩ muốn ăn chút gì đó, đó là lương da kinh đạo, mùi vị cũng ngon, ăn lại giải nhiệt cho nên kiếp trước Nhị nương rất thích ăn, hơn nữa nhà nàng kiếp trước cũng từng mua qua cho nên nàng biết cách làm cũng không phiền phức.

“Chính là ta tình cờ nhìn thấy trong một quyển thượng thư”, Nhị nương hàm hồ nói. Nương của Nhị nương là một tú tài nên người Lưu gia ít nhiều cũng sẽ biết nhận mặt chữ tuy nhiên kiên trì học lên cao chỉ có Tam nương, trước đây Nhị nương không thường ở nhà hay đi loanh nên nhìn thấy sách như vậy cũng không có gì kỳ quái nên gia đình không ai tiếp tục hỏi. “Như vậy đi, hôm nay ta làm cho mọi người ăn thử, nếu ăn thấy ngon chúng ta liền đem đi bán”. Nhìn dáng vẻ tự tin của Nhị nương, cả nhà không biết làm gì hơn ngoài gật đầu đồng ý.

Làm lương da chia thành: cùng diện, tẩy diện, lãg động, loại bỏ, chung, lược tinh bột mì, trộn rau, mấy bước này cần một ít đồ bình thường cũng rất dễ tìm. Buổi chiều chờ khi trời lương nhanh một chút, Nhị nương liền mang Lý Thanh và Lưu Lam xuống nhà bếp, chắc chắn cần bọn hân hỗ trợ, bất quá Nhị nương cũng nói với bọn họ rồi, không có sự đồng ý của nàng không thể đem công thức lương da nói cho người khác biết. Hai người biết nặng nề gật đầu đáp ứng sẽ không nói cho người khác biết, cho dù là Lưu Lý thị Nhị nương cũng tạm thời giấu đi, chờ sau này bán được rồi sẽ báo Nguyên nương và Lưu Lý cùng nhau bán.

Tam nương không đi vào bếp nhưng nhận nhiệm vụ xem chừng hài tử, hai hài tử đều rất nghe lời, nhìn thấy người lớn bận rộn cũng không dám nháo. Nhị nương dặn dò Lý Thanh, Lưu Lam cùng diện, tẩy diện chờ nhiệm vụ, nàng chỉ đạo bọn họ ngồi canh lửa, khi trời vốn rất nóng, mấy người làm việc ở nhà bếp càng nóng hơn. Bạch diện là vật tinh quý nên Nhị nương chỉ mua một cân hai đồng tiền, gạo ba đồng tiền một cân nên họ chỉ làm một phần để thử nghiệm.

Nhị nương còn mua một ít hạt vừng, vừng rất đắt nên Nhị nương cũng chỉ mua một ít, Nhị nương muốn làm ma chi tương (chắc là một loại nước chấm), lương da không có ma chi tương làm gia vị mùi vị sẽ sai rất nhiều, ma chi cũng gọi là tương vừng là đem hạt vừng xào đến một độ nhất định rồi dùng thớt đá nghiền nát đến khi sền sệt, đây chính là tương vừng nguyên thủy, Nhị nương nghĩ đến thế giới kia mọi người rất thích tương vừng làm đồ gia vị, nói không chừng tương vừng còn có thể bán.

Sau khi lương da được làm xong, Lý Thanh cùng Lưu Lam nhìn miếng lương da mỏng manh trong suốt rất kinh ngạc, bọn họ chưa bao giờ thấy đồ ăn mê người như vậy, đặc biệt Nhị nương còn kèm theo toán tráp, ma chi, dưa chuột, ớt cay vào lương da làm tăng mùi vị càng mê người. Hai hài tử thêm chày nước miếng, Ngón nhi còn nhỏ không biết che giấu, Thần Dương lớn hơn nỗ lực cắn miếng của mình không rơi xuống. Lương da làm ra ít, cũng không dùng hết bạch diện để thử nghiệm do sợ làm không ra, lãg phí lương thực nên lương da làm ra chỉ có 7 tấm mà thôi, lần đầu làm khó tránh không quen tay bất quá Nhị nương xem như không làm sai.

“Nương, nương, có thể ăn chưa?” Tiểu Ngón Nhi không thể chờ đợi được nữa hỏi nhị nương, nhị nương cười cười nói “Được rồi, đến cho người, ” Nhị nương đem phần lương da tốt nhất cho tiểu Ngón nhi. “Cảm ơn nương!” Tiểu Ngón nhi cao hứng hưởng Nhị nương cười, hẳn còn không quên Thần Dương tỷ tỷ của hân, cố gắng lấy một miếng lương da trong bát muốn dứt cho Thần Dương, mặt Thần Dương nóng lên, luống cuống nhìn Lưu Lam

không biết có nên ăn hay không. Nhị nương nhìn dáng vẻ không biết làm sao của Thần Dương, buồn cười nói với Ngôn nhi "Ngôn Nhi nghe được Thần Dương cũng có, liền thả tay xuống, tự mình đến trên băng ghế nhỏ vui vẻ bắt đầu ăn.

Cả nhà cười lớn, tiểu hài tử luôn mang đến niềm vui cho cả nhà “Đến, Thần Dương, đây là của ngươi”.

"Cảm ơn cô" Thần Dương có lễ phép hướng về nhị nương nói cảm ơn,

"Không cần khách khí, chúng ta là người một nhà, nhanh đi ăn đi, " nghe được cô nói là người một nhà, Thần Dương rất cao hứng.

Nhị nương chia đều phần còn lại cho mọi người. Mọi người sau khi ăn xong, tuy rằng đều cảm giác không ăn no, thế nhưng trong lòng rất thỏa mãn, nhị nương đem lương da còn lại chia cho Ngôn Nhi cùng Thần Dương ăn, nhìn hai cái tiểu gia hỏa ăn vui vẻ, trong lòng nhị nương cũng rất cao hứng.

Buổi tối mọi người ở trong sân hóng mát, "Ta còn chưa hề biết, nhị tỷ còn có tay nghề tốt như vậy, ta xem lương da đó có thể bán, hiện tại nóng bức khẳng định có rất nhiều người mua", Tam nương đột nhiên nói với nhị nương,

"Đi nhiều chỗ sẽ biết nhiều hơn, " nhị nương cũng không có cố ý giải thích tại sao chính mình biết điều chế lương da, dù sao tại thế giới nữ tôn này ngoại trừ đầu bếp, nữ nhân căn bản sẽ không xuống bếp, Tam nương cũng không tiếp tục truy hỏi, dù sao mỗi người đều sẽ có bí mật nhỏ của mình.

Lương da được cả nhà nhất trí tán thành, mọi người quyết định ngày mai dậy sớm làm lương da, sau đó đi lên trấn bán, tất người trong thôn phần lớn vẫn là ăn không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Quyết Định Bán Lương Da

Editor: Henry Lê

Nếu đã quyết định bán lương da thì phải chuẩn bị một ít vật liệu, bạch diện, thố, toán bên trong tiệm tạp hóa đều có bán, tuy nhiên cái chính là dưa chuột, hiện Lưu gia không có nhiều dưa chuột, nếu như vậy thì phải sang nhà hàng xóm mua. “Ca ca, ngươi cùng Thanh nhi qua sát nhà Lưu đại tỷ mua một ít về đi, các loại rau củ nhà nàng có tương đối nhiều”, sau đó Nhị nương vào nhà đưa cho bọn họ bốn đồng tiền, dù sao mùa hè dưa chuột cũng bán rất chạy.

Nghe Nhị nương nói muốn để mình ra ngoài, trong lòng Lý Thanh trăm mối cảm xúc ngổn ngang vì trước giờ thì chủ tuyệt đối không để mình xuất môn. Nhìn thấy Lý Thanh kinh ngạc, trong lòng Nhị nương thở dài, Nhị nương trước đây không cho Lý Thanh tùy tiện xuất môn hoặc giao thiệp với hàng xóm là vì Lý Thanh quá mức xinh đẹp, nàng sợ hấn sẽ bỏ trốn cùng người khác hoặc cấu kết với người ngoài. “Đúng đấy, ngươi là phu lang của ta, chuyện trong nhà sau này đều giao cho ngươi cho nên từ nay ra ngoài nhiều một chút, cùng với hàng xóm tạo mối quan hệ tốt”, Nhị nương cười nói với Lý Thanh, sau đó cũng không xem biểu tình của Lý Thanh mà quay sang nói với Lưu Lam, “Ca ca, Thanh nhi cùng bạn bè hàng xóm không thân lắm, còn phiền phức ca ca quan tâm hấn”. Thấy muội muội trở nên tốt với Lý Thanh như vậy, trong lòng Lưu Lam rất cao hứng, dù sao Lý Thanh cũng là một người số khổ cho nên vội vàng gật đầu đồng ý.

Lưu Lam đầu tiên mang Lý Thanh đến nhà Lưu đại tỷ, đây cũng xem như nhà thân thích của Lưu gia, Lưu Lam thấy trước nhà Lưu đại tỷ không có ai, nghĩ đến hấn là đang ăn cơm ở nhà bếp nên hướng về trong phòng hô “Đại tỷ có ở nhà không?”

“Ai, ai vậy?” Đi từ trong nhà ra là một nam nhân trung niên hơn ba mươi tuổi, Lưu Lam vừa thấy nam nhân này lập tức cười chào hỏi nói “Thì ra là tỷ phu, đại tỷ có ở nhà không?”

Nam nhân kia thấy người đến là Lưu Lam cũng cười nói “Là Lam nhi a, đại tỷ ngươi đang xem rau củ trong vườn, ta là đang nấu cơm”, nói xong liếc mắt nhìn Lý Thanh phía sau Lưu Lam một chút, lập tức Lưu Lam đem Lý Thanh từ phía sau lôi đến, hướng Lý Thanh nói “Đây là nhà của Lưu đại tỷ, đây là tỷ phu của chúng ta”, Lý Thanh cũng vội vàng nói “Tỷ phu hảo”.

Nam nhân Lưu gia nhìn thấy Lý Thanh thì trong lòng rất kì quái, Lý Thanh xưa nay không ra khỏi nhà, hôm nay làm thế nào tên Nhị nương kia lại cho hấn xuất môn chứ.

Thấy Lý Thanh chào hỏi hấn, hấn cũng cười đáp “Được, lúc này các ngươi đến là có việc gì a?”

Lưu Lam không khách khí trực tiếp nói “Tỷ phu, chuyện là vậy, nhà của ngươi rau dưa tương đối nhiều, chúng ta muốn mua dưa chuột có được không?”

Nghe Lưu Lam nói muốn mua dưa chuột, Lưu thị vội vã cười “Ta còn tưởng chuyện gì, thì ra là như vậy, nếu các ngươi muốn dưa chuột lập tức lấy là được, mua cái gì chứ!”, Lưu Lam ngượng ngùng nói “Tỷ phu, chúng ta muốn nhiều lắm, nếu ngài không lấy tiền chúng ta cũng không có mặt mũi nào nhận”.

Lưu thị nghe Lưu Lam nói muốn nhiều về mặt chần chờ một chút, hỏi “Các ngươi muốn bao nhiêu?” Nếu như ít Lưu thị còn có thể cho đi vài cây cũng

không để ý, nhưng nếu muốn nhiều hơn trong lòng Lưu thị lại không nỡ, dù sao trong nhà cũng khó khăn a.

Lưu Lam vội vàng nói “Chúng ta có 4 đồng tiền, mời tỷ phu nhìn qua”.

Nghe Lưu Lam nói có 4 đồng tiền, Lưu thị suy nghĩ một lát, nói “ Trên trán bán ba cân dưa chuột một đồng tiền, chúng ta là hàng xóm nên ta sẽ tính giá rẻ cho các người, mười ba cân”.

Nghe Lưu thị có thể bán mười ba cân, Lưu Lam cùng Lý Thanh rất cao hứng, vội vàng gật đầu đáp ứng tỏ ý cảm ơn.

Sau đó Lưu thị mang bọn họ ra vườn hái dưa chuột, nhà Lưu gia đại tỷ có rất nhiều loại rau dưa, chính mình ăn không hết sẽ đem lên trấn bán một ít. Hỗ trợ một ít dụng cụ, thời điểm bọn người Lưu Lam đi ra, hai nữ nhi Lưu thị cũng ở đó, hai tiểu cô nương chính trực nhìn thấy nam tử xinh đẹp như Lý Thanh đều không chớp mắt, cũng không có ý tứ dời mắt đi.

May mà Lưu thị lên tiếng cười mắng hai người, hai người mới coi như bớt phóng túng một chút. Sau khi về nhà, Nhị nương thấy hai người đã mua được dưa chuột thì rất hài lòng.

Buổi tối, Nhị nương đun nước sôi, rồi bung nước vào phòng, “Thanh nhi, có nước rồi, màu cùng Ngôn nhi qua rửa mặt đi”. Lý Thanh thấy thê chủ mỗi ngày sẽ múc nước cho mình và nhi tử mình rửa ráy quả thật trong lòng có chút không dám tin, trước đây mình chỉ mong muốn có chỗ tiếp nhận mình và nhi tử, có một chỗ an thân, sau đó gả cho thê chủ, mình cũng chỉ mong thê chủ sẽ không tùy tiện đánh mình, hiện tại những điều này đều thực hiện được.

Thê chủ hiện tại thực sự không đánh mình còn tốt với nhi tử của mình như vậy, hơn nữa đối với mình cũng biến thành yêu thương, Lý Thanh quả thực không thể tin được. "Lo lắng làm gì? Nhanh đi a, " nhị nương nhìn thấy Lý Thanh cúi thấp đầu ngồi ở bên giường không nhúc nhích, không biết đang suy nghĩ gì, liền lên tiếng nhắc nhở, "A, nga, " Lý Thanh nhìn thấy thê chủ đột nhiên xuất hiện trước mắt mình, có chút luống cuống, hoang mang, mặt cũng hơi đỏ lên, toả nhiệt.

Nhị nương thấy Lý Thanh hoang mang, có chút không rõ, chẳng lẽ mình dọa đến hắn, "Thê chủ, vẫn là thê chủ tẩy trước đi, ta chờ một chút lại tẩy, không liên quan, " Lý Thanh quay về nhị nương nói.

"Không có chuyện gì, người đi tẩy đi, một hồi Ngôn Nhi cũng nên ngủ , huống hồ ngày mai chúng ta còn phải dậy sớm, " Lý Thanh không thể làm gì khác hơn là đi gọi Ngôn nhi đang ở trong sân chơi đùa đến rửa ráy.

Nhị nương đối tốt với Lý Thanh là do nàng đồng tình với hắn khá nhiều, Nhị nương biết trước kia mình đối xử với hắn rất tệ, hờ hững là đánh chửi, thế giới này nam nhi sinh sống không dễ dàng nên nàng muốn bồi thường cho hắn.

Một hồi tiểu Ngôn Nhi đi vào, nhìn thấy nhị nương liền cười chạy tới "Nương, nương, kể chuyện xưa! " Hiện tại Ngôn Nhi rất quấn quýt lấy nhị nương, nhị nương trong lòng cũng vui vẻ để hắn kê cận chính mình, nhị nương ngồi xổm người xuống ôm lấy Ngôn Nhi, nói "Được, một hồi Ngôn Nhi cục cục tắm xong, chúng ta lên giường, nương kể cho người nghe chuyện xưa", nghe được nhị nương đáp ứng, Ngôn Nhi cao hứng cực kỳ, xoay người nhào tới trên người Lý Thanh, "Cha, đi tắm thôi, " nhìn nhi tử bây giờ trở nên hoạt bát đáng yêu, Lý Thanh trong lòng cũng cảm thấy cao hứng.

"Được, cha mang Ngôn Nhi đi tắm, " vại nước tại gian phòng một góc, dùng bố che lấp lên, chỉ chốc lát từ bên trong truyền tới tiếng nước "Ào ào..." Tiếng nước, còn có âm thanh hai cha con vui cười, nhị nương nghe đột nhiên cảm thấy rất thỏa mãn, trong lòng nghĩ đến cuộc sống như thế cũng sẽ rất hạnh phúc, mình vốn là một người tùy duyên mà tới, cũng không nghĩ tới lợi dụng việc mình nắm giữ kiến thức hiện đại mà tạo dựng sự nghiệp lớn ở cổ đại, cuộc sống như vậy quá mệt mỏi. Chính mình cũng không có cái gì để theo đuổi, nhưng mình biết mình muốn gì, kỳ thực rất đơn giản, mình chỉ muốn một gia đình nhỏ đơn giản hạnh phúc mà thôi.

Trải qua mấy ngày ở chung, Nhị nương phát hiện Lý Thanh là một nam nhân rất tốt, không chỉ xinh đẹp điểm lệ mà tâm địa cũng rất tốt, ôn nhu lại hào phóng, rất giống với nữ tử truyền thống của Trung Quốc vậy, rất hiền lành. Nếu như với hắn đã không có chỗ nào chê, Nhị nương cũng đồng ý. Lại nói các nàng vốn là phu thê nên mấy ngày qua Nhị nương vẫn luôn nghĩ biện pháp cải thiện quan hệ giữa bọn họ, làm cho Lý Thanh không sợ nàng nữa mà muốn gần yêu nàng, nàng yêu người này như vậy các nàng mới tạo thành một gia đình hạnh phúc.

Hai cha con Lý Thanh sau khi tắm xong đem nước bẩn đổ bỏ, lại múc một chậu nước khác, nếu như trước đây điều này là không thể, vì Nhị nương rất thích sạch sẽ, đặc biệt là mùa hè thì mỗi ngày nhất định phải tắm rửa. Nhưng trước đây chỉ cần ai trong nhà muốn tắm rửa, Trương Tiểu Thúy nhất định sẽ đông dài, người trong nhà không ai muốn bị hắt cả ngày đông dài nên sẽ không ai nấu nước nóng tắm, hiện tại ở riêng những thứ này cũng không thể quản.

Trên giường, Ngôn nhi nằm nheo trong lòng ngực Nhị nương đòi nàng kể cổ sự “Được, vậy nương kể chuyện xưa về một tên tiểu vương tử có được không?” Ngôn nhi không biết tiểu vương tử có chuyện xưa để kể hay không nhưng hắn biết nương kể nhất định là rất hay nên rất nể tình nói “Hào, hào, nương nhanh kể”, âm thanh Nhị nương có chút trầm thấp, hòa hoãn nên chuyện xưa còn chưa kể Ngôn nhi đã ngủ.

Nhị nương nhìn hai phụ tử bên cạnh mình cười một cái, trong lòng rất mong chờ, ai, nhanh ngủ đi, ngày mai còn phải dậy sớm đấy.

"Thê chủ, thê chủ" đang ngủ say nhị nương đột nhiên nghe giống như có người gọi mình, liền giật mình tỉnh lại, mở hai mắt có chút mộng lung, vô ý thức nhìn trước người mắt, Lý Thanh biết hôm nay phải dậy sớm chế tác lương da cho nên trời còn chưa sáng thì tỉnh rồi, nhìn thấy thê chủ bên cạnh đang ngủ say, Lý Thanh có chút không đành lòng quấy rầy nàng, thế nhưng nghĩ đến chuyện cần làm, Lý Thanh vẫn đẩy nhị nương một cái, thấy thê chủ đột nhiên mở mắt ra, không nhúc nhích nhìn mình, mặt Lý Thanh có chút không tự chủ được đỏ lên.

“Thê chủ, nên rời giường rồi nếu không sẽ muộn mất”, nghe Lý Thanh hỏi thúc Nhị nương mới nhớ hôm nay phải dậy sớm chế biến lương da đem lên trấn bán, lập tức giật mình một cái giống như phản xạ có điều kiện ngồi dậy, sau đó thật không tiện cười cợt “Cảm ơn Thanh nhi, nếu không có người ta

khăng định dậy không nổi rồi” Lý Thanh nghe được nhị nương nói cảm tạ với hắn, cảm thấy có chút thụ sủng nhược kinh, thê chủ trước đây chưa từng nói qua cảm tạ, lập tức có chút lảng lảng nói "Đây là ta phải làm."

Nhị nương rửa mặt xong dùng điều đánh răng rồi cùng Lý Thanh vào bếp, nhà bếp được thấp sáng, Nhị nương đi vào thấy Lưu Lam đã có mặt, trên lông mày đã có nhiều mồ hôi khăng định Lưu Lam đã ở đây rất lâu, Nhị nương có chút không tiện “Ca ca, thật xin lỗi, là ta đến trễ”. Lưu Lam không thèm để ý cười cợt nói “Không sao, là ta dậy sớm”.

Một lúc sau Tam nương cũng đến giúp đỡ, mấy người suốt hai canh giờ làm ra được hơn 300 tấm lương da, dưa chuột cũng được Lý Thanh cắt thành từng sợi nhỏ rất đều. Nhìn trời đã sáng, cũng khoảng 7h, hôm qua Nhị nương tới đầu thôn tìm Tôn bà tử bảo hôm nay chờ các nàng, các nàng muốn lấy xe bò của bà đi lên trấn, lão Tôn bà tử là người chuyên đi đánh xe, muốn bà đánh xe bò lên trấn phải trả hai đồng tiền.

Nhị nương cùng Tam nương đem đồ vật đặt vào trong đòn gánh sau đó đi đến cửa thôn, Tôn lão bà đang chờ ở đó thấy Nhị nương Tam nương đến vội vàng nói “Nhị nương, Tam nương nhanh lên một chút đi, ta đang đợi các người”.

Nhị nương nghe lão bà nói đang chờ các nàng, trong lòng có chút băn khoăn, vội vàng xin lỗi "Xin lỗi a tôn đại nương, " trên xe còn có một vài người trong thôn, những người kia nghe được nhị nương xin lỗi đều hơi kinh ngạc, phải biết nhị nương trước đây rất hung hăng, không tạ tội ai bao giờ.

Nhị nương thấy bộ dạng giật mình của các nàng cũng không để ý, chuyển các vật này nọ lên xe bò, trên xe có người thấy Nhị nương, Tam nương chuyển lên hai đòn gánh có chút ngạc nhiên, các nàng không muốn nói chuyện với Nhị nương nên quay sang hỏi Tam nương “Tú tài, bên trong đòn gánh của các người là gì a?”

Tam nương không muốn nói cho những người lắm miệng này biết nên chỉ hàm hồ nói “Chỉ là một ít điểm tâm đem lên trấn bán kiếm tiền”. Những người kia thấy Tam nương không muốn nhiều lời cũng thức thời không hỏi nữa. Trên đường tẻ nhạt, đi xe lên trấn mất hai canh giờ, những nam nhân lắm miệng bắt chuyện chính là “a, hôm nay người mặc quần áo rất đẹp, chất lượng vải tốt, bao nhiêu tiền một thước a?”

Hoặc là “A, người biết không, hôm qua lưu nhị gia kia bị thê chủ hắn đánh, nói là bởi vì...”

Rốt cục trải qua hai canh giờ dần vật thời điểm buổi trưa cũng đến, rốt cục cũng đến trấn, đưa cho Tôn bà tử 4 đồng tiền, ước định lúc đi ở đâu tập hợp, sau đó cả nhà từng người tản đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Kiếm Tiền

Nhị nương dựa vào ký ức đi tìm một tiệm tạp hóa quen thuộc thuê mấy cái bàn và vài cái băng ghế, tổng cộng bỏ ra 5 đồng tiền, các nàng ngồi trên xe bò của Tôn bà tử không gian không lớn mà lại còn nhiều người, cơ bản không thể chứa nổi bàn ghế, chỉ có thể đi tới trấn thuê một ít.

Đây là tiệm tạp hóa của lão bản người thôn Lưu gia, nhị nương phải gọi nàng là thím, trước đây nàng rất không vừa mắt nhị nương nhưng vì Tam nương là tú tài nên thím lưu đối với các nàng rất khách khí, còn cho phép các nàng trước cửa hàng của mình bán đồ ăn, tiền thuê bàn ghế cũng ít hơn người khác hai đồng tiền, nhị nương cảm kích nàng nên lập tức mức hai bát lương da cho hai tôn tử nàng ăn.

Hai hài tử một nam một nữ đều ở khoảng năm sáu tuổi, khí trời nóng bức nên khẩu vị hài tử cũng giảm đi, thím lưu rất đau lòng. Nhưng nhìn nhị nương làm lương da hai hài tử ăn ngon trong lòng rất cao hứng, thái độ đối với nhị nương cũng tốt hơn nhiều, trong lòng nghĩ xem ra n2 này cũng không xấu như vậy a.

“n2, người nói cái này gọi là lương da? Nhìn đáng vẻ mỏng manh trong suốt liền muốn ăn nha, cho ta bốn bát để người trong nhà đều nếm thử”, thím lưu chỉ vào lương da nói.

“Được rồi, nếu là nhà thím ăn ta nhất định bỏ gia vị đầy đủ”, nghe xong lời này thím lưu rất cao hứng.

Sau đó lại hiểu kỳ hỏi nhị nương, "Ta trước đây làm sao chưa từng thấy đồ ăn như vậy a?"

"Thím, không nhận ra cũng bình thường, đây là một lão đầu bếp truyền cho ta, " nhị nương có chút hàm hồ nói.

Thím lưu mặc dù hiểu kỳ không biết sư phụ già nào không có mất đem tuyệt kỹ này truyền cho này có ác danh nhị nương, thế nhưng thấy nhị nương không muốn nhiều lời nàng cũng sẽ không hỏi lại, chỉ nói, "Thực sự là cảm tạ các người cho hai tôn tử ta hai bát lương da, hai hài tử ăn rất cao hứng đây, các người dự định bán lương da mấy đồng tiền một bát a?"

Nhị nương cười nói "Bán ngũ đồng tiền một bát, " nghe được nhị nương nói muốn bán ngũ đồng tiền một bát, lưu thím nở nụ cười một tiếng nói "Không tính quá đắt, người trên trấn cũng coi như khá có tiền, ngày này nắng to nên rất tốt để bán."

Nhị nương vội vã nói cảm ơn "Tạ thím chúc lành, " sau đó múc tốt bốn bát lương da đưa cho lưu thím sau đó cười nói "Đối với người khác là ngũ đồng tiền một bát, thế nhưng lưu thím là người quen, đương nhiên là ưu đãi hơn, ngài một bát cho tứ đồng tiền được rồi, "

Vốn là lưu thím nghe một bát lương da muốn ngũ đồng tiền rất là đau lòng, thế nhưng bây giờ nghe nhị nương nói chỉ cần tứ đồng tiền, như vậy liền bớt đi tứ đồng tiền, làm lưu thím cao hứng đến hồng rồi, vội vàng nói "Ai, các người đã đối với thím như vậy, thím cũng giúp các người một tay, xem các người là lần đầu buôn bán đi, " thấy hai người gật đầu, lưu thím cười nói "Buôn bán phải dựa vào chính là người mua, nếu như không ai các người như thế nào bán đi ra ngoài, " hai người thấy lưu thím truyền thụ lối buôn bán cũng đều rất chăm chú nghe, thấy hai người nghe chăm chú, lưu thím lại nói "Cho nên các người đem đám người hấp dẫn lại đây, liền giống như các nàng."

Lưu thím nói, ngón tay hướng về những người bán đồ ăn khác, chỉ thấy những người kia đang ra sức hô to, cực lực muốn đem đám người hấp dẫn lại, thấy hai người đã rõ ràng, lưu thím liền cười nói "Đến, xem thím lưu của các người, " lưu thím đứng ở quầy hàng tiền.

La lớn "Bán lương da, bán lương da, lương da ăn ngon a...", " hai người thấy lưu thím dẫn đầu cũng không rút rè, theo hô "Lương da a, lương da ăn ngon a, " các nàng ba người gọi một lát là hấp dẫn không ít người, những người này vây quanh các nàng, chưa từng thấy lương da, một nữ nhân hung dữ mồ hôi đầm đìa đại biểu mọi người tò mò hỏi "đây là đồ ăn gì a? sao chưa từng thấy."

Nhị nương thấy có người hỏi lập tức đáp "Vị đại tỷ này, cái này gọi là lương da, chính là đồ ăn giải nhiệt, vật này ăn ngon, còn lành lạnh khiến người ta ăn có khẩu vị, ngày này nóng bức, trong nhà lão nhân hải tử khẩu vị đều không ngon, nhưng lương da là đồ ăn tốt, các nàng ăn cái này là tốt, " ngày này nóng bức, người vốn không có khẩu vị, trong nhà cha mẹ hải tử, gần nhất xác thực khẩu vị không ngon, mọi người nghe nhị nương nói như vậy đúng là muốn thử một chút, có người hỏi "lương da này bao nhiêu tiền?"

"Ngũ đồng tiền một bát, " có người liền nói "Có chút mắc a".

Nghe có người nói mắc nhị nương vội vàng nói "Vị đại tỷ này, tiền nào của nấy, lương da của chúng ta là thứ tốt, " nhị nương nói xong, nhìn thấy một đại nhân bên người theo một nữ hải, liền điều chế một bát lương da, đồ gia vị thả đầy đủ, quay về đại nhân nói "Xem hải tử này nóng bức, bát lương da này coi như là ta mời"

Nói rồi đưa cho nữ hải kia, đại nhân kia nghe không cần tiền cũng không ngăn cản, nữ hải thấy có ăn, liền cười nâng bát lên, từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn rất ngon lành, lập tức bên cạnh có hải tử không nhịn được, quay về đại nhân năn nỉ nói "Nương, nương ta muốn ăn, ta muốn ăn, ", đại nhân thấy vậy gấp giọng nói "Đợi lát nữa."

Nữ hải kia ăn xong còn cảm chén uống cho sạch sẽ, bát cũng liếm liếm, sau đó cười nói "Lành lạnh, ăn ngon."

Lúc này nữ hải bên cạnh cũng không nhịn được năn nỉ đại nhân mua, đại nhân cũng kia quay về nhị nương nói "Cho ta đến ba phần, một phần có ót, "

Nhị nương vội vàng nói "Được rồi?". nhị nương phụ trách điều chế lương da, Tam nương phụ trách lấy tiền, hai người phối hợp rất tốt, những người khác thấy chính mình có thể nhịn ăn cũng vì lão nhân, hải tử trong nhà mà mua một phần.

Chưa tới một canh giờ lương da đều được bán xong, có nhà ăn ngon cử người đến mua thêm nhưng không có, nhị nương hướng về đại gia bảo đảm nói là "Ngày mai sẽ trở lại, " những người kia không thể làm gì khác hơn là rời đi.

Nhìn trong tráp hơn 1400 văn, nhị nương Tam nương đều có chút cao hứng nói không ra lời, ngoại trừ thành phẩm các nàng dĩ nhiên kiếm lời hơn một ngàn văn, lưu thím thấy trong lòng có chút ước ao, thế nhưng nàng cũng biết đó là của người khác lập tức tập trung ý chí, cười chúc mừng nhị nương cùng Tam nương.

Nhị nương cùng Tam nương đem đồ vật thu thập sau đó dự định về nhà, trên đường đi, nhị nương cười nói với Tam nương "Chúng ta sơ chiến toàn thắng, đi, tỷ tỷ dẫn người đi ăn, " Tam nương cũng phối hợp nói "Được, tiểu muội chò."

Sau đó hai người mua hai mươi bánh màn thầu, mấy chục cân bạch diện, mười mấy cân gạo, tổng cộng bỏ ra hơn 100 văn, hai người lại đi tới cửa hàng bán thịt, "Lão bản, bán một cân thịt mỡ, cùng một cân thịt nạc, một cân thịt mỡ 12 đồng tiền, một cân thịt nạc 14 đồng tiền, " nhị nương còn mua một chút xương lợn, nghĩ đến dáng vẻ gầy yếu của Ngõn nhi nhị nương thì có chút đau lòng, còn có Thanh nhi, cha, mấy nam nhân trong nhà cũng phải bồi bổ.

Mua xong các nhị nương đi mua một chút muối, còn có bàn chải đánh răng cổ đại, hai người bán nhanh nên sáng sớm cùng Tôn bà tử nói cảm ơn liền không tọa xe bò, tự mình đi bộ về nhà.

Trên đường về nhà, nhị nương nhìn Tam nương nói "Tam nương người ngày mai đừng đi theo ta ".

Nghe nhị nương nói như vậy, Tam nương có chút kinh ngạc hỏi "Nhị tỷ cảm thấy ta có làm điểm không tốt?"

Nhị nương quay về Tam nương cười cợt nói "Không phải, ta chỉ muốn để người tiếp tục đi học thôi."

Nghe được nhị nương nói để cho mình tiếp tục đi học, Tam nương hơi kinh ngạc lại có chút cảm động, trong nhà vốn không giàu có, tuy rằng nương là một tú tài, cũng đã đi dạy học nhưng lại chết sớm, cha một người sống càng không dễ dàng, đại tỷ cùng nhị tỷ đối với đọc sách không có hứng thú, chỉ có mình còn nhỏ tuổi mà thi đậu tú tài, cha vốn định cho mình tiếp tục thi, thế nhưng trong nhà túng quẫn, nhị tỷ lại không hăng hái chỉ biết đánh cược, trong nhà thực sự không tiền cung cấp cho mình đọc sách cho nên mình liền không đọc, nói tiếc nuôi là có, vốn định mình đời này sẽ mãi như vậy, không nghĩ tới hiện tại nhị tỷ lại để cho mình đọc sách.

Nhìn Tam nương sắc mặt không rõ, nhị nương giải thích "Ngươi có năng khiếu đọc sách, lại nỗ lực, trước đây là nhị tỷ không đúng, hiện tại ngươi cũng nhìn thấy nhị tỷ có thể kiếm tiền cho nên ngươi cứ yên tâm đi đọc sách đi."

Tam nương nhìn thấy nhị nương nóng lòng giải thích, vội vàng nói "Nhị tỷ đừng hiểu lầm, ta đã quyết định không đọc, vậy thì vẫn là quên đi, tiếp tục đi học tiêu tốn thực sự quá lớn, tuy rằng nhị tỷ bây giờ có thể kiếm tiền, thế nhưng dù sao cũng không thể mỗi ngày đều bán, chờ khi trời lạnh lẽo, lương da này có thể bán không được cho nên vẫn là quên đi, ta nghĩ qua một quãng thời gian, ở nhà dạy học, như vậy cũng có thể kiếm một ít thu nhập."

Nhìn thấy Tam nương thật sự quyết định không đọc sách nữa, nhị nương không thể không đem một vài lời trong tim của mình nói ra, "Tam nương, nhị tỷ nói với ngươi một ít lời nói tự đáy lòng đi, để ngươi đi học tiếp tục, cũng không phải chỉ vì ngươi mà là vì toàn gia chúng ta, ngươi suy nghĩ một chút chúng ta khi còn bé thì nương chết, đi cả muốn chiếm đoạt đất ruộng phòng ốc nhà chúng ta, đuổi cô nhi quả phụ chúng ta ra Lư gia thôn, làm chúng ta tan hết toàn bộ gia tài, mới đề tộc nhân vì chúng ta nói chuyện, mới có thể tiếp tục tại Lư gia thôn sinh hoạt, " nghe nhị nương nói tới chuyện thương tâm trước đây, Tam nương cũng cảm khái vạn phần.

Nhị nương thấy Tam nương nghe khi còn bé sự có chút xúc động, trên mặt mang theo phần sắc, vì vậy tiếp tục nói "Cho nên thế giới này căn bản không có công bằng tuyệt đối, nếu muốn chính mình không bị người bắt nạt, vậy cũng chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, cho nên vì nhà chúng ta sau này không bị người tùy tiện bắt nạt, nhị tỷ muốn cho ngươi tiếp tục đi học, nỗ lực hơn mọi người, cũng không phải muốn cho ngươi tiền đồ rộng lớn bao nhiêu, ngươi cũng có áp lực khác, làm hết sức là tốt rồi."

Nghe được nhị nương nói lời này, Tam nương đúng là đối với nhị nương có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, Tam nương suy nghĩ một chút đối với nhị nương cười nói "Nhị tỷ là ta tâm nhìn hạn hẹp, nhị tỷ nói đúng, nếu muốn chính mình không bị người bắt nạt, vậy cũng chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, ta nghe nhị tỷ, ta nhất định không phụ lòng nhị tỷ kỳ vọng."

Thấy Tam nương nói trịnh trọng, ánh mắt kiên định, nhị nương cũng có chút ngượng ngùng nói "Đừng ép mình, tận lực là tốt rồi, thực sự không được, về nhà, có nhị tỷ tại, nhất định sẽ không bị đối." Tam nương cười cợt không nói gì, chỉ là ở trong lòng âm thầm xin thề, vì nhị tỷ tín nhiệm mình như vậy, mình cũng nhất định phải thi đậu, nhất định phải có tiền đồ.

"Khoảng cách lần thi cử nhân tiếp theo còn có không tới một năm, khoảng thời gian này, ngươi cần thận ở nhà học tập đi, "

"Được, vậy sau này chuyện trong nhà liền phiền phức nhị tỷ, "

"Yên tâm đi, trong nhà tất cả có ta, " nhị nương hướng Tam nương bảo đảm, muốn Tam nương tiếp tục đi đọc sách, nhị nương xác thực là có tư tâm, nhị nương biết, tại cô đại làm quan chiếm thượng thế, không giống hiện đại là xã hội pháp trị, có thể nói đạo lý, có thể chống án, nhưng ở cổ đại, câu nói đầu tiên có thể quyết định nhân sinh sống chết, nếu muốn không bị người bắt nạt, chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, nhị nương biết mình không phải loại người đọc sách, nhưng Tam nương có thể, hơn nữa Tam nương cũng là một người trọng tình nghĩa lại hiểu chuyện, nếu như sau đó Tam nương có tiền đồ vậy mình cũng có lợi, chỉ ít sẽ không bị người tùy tiện bắt nạt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Cực Phẩm Tỷ Phu

Nhị nương cùng Tam nương vừa nói vừa tán gẫu bắt tri bắt giác về đến nhà, ở nhà Lư Lam cùng Lý Thanh lo lắng chờ, thấy hai người sớm như thế đã trở lại còn tưởng rằng không ai mua, cho rằng hai người bán không không được nên đã trở về, hai người liếc mắt nhìn nhau cũng không biết làm gì cho phải, tiến lên nhiệt tình quan tâm hai người.

Nhị nương, Tam nương thấy hai người ở cửa chờ trong lòng có chút ấm áp, Lý Thanh thấy nhị nương bởi vì chạy đi khắp khuôn mặt toàn mồ hôi hột, vội vã cầm khăn mặt đưa cho nhị nương muốn cho nàng xoa một chút. Nhị nương trên vai chọc lấy đòn gánh, thực sự không rảnh tay cho nên quay về Lý Thanh lắc đầu xin lỗi một cái, Lý Thanh cũng có chút không tiện, thế nhưng sau một khắc nhị nương có chút sững sờ, chỉ thấy Lý Thanh cầm khăn mặt tiến lên, điểm mũi chân, cẩn thận từng li từng tí giúp nhị nương lau mồ hôi hột.

Nhị nương lúc này chỉ cảm thấy "Rầm, rầm, tim đập lợi hại, " nhìn trước mắt Lý Thanh dung nhan mỹ lệ, nhị nương chỉ cảm thấy mặt có chút nóng. Lý Thanh lau xong ngẩng đầu liền nhìn thấy thê chủ ánh mắt nóng rực nhìn mình, Lý Thanh lúc này cũng ý thức được chính mình đang làm gì, trên mặt của hân cũng nóng lên, bần bệ lui lại theo bên người nhị nương.

Lư Lam cùng Tam nương sau khi nhìn thấy, trong lòng cũng thật vui mừng. Lư Lam tiếp nhận đòn gánh trên người Tam nương, sau đó đem khăn mặt đưa cho Tam nương giúp nàng xoa một chút, "Ca ca, đòn gánh bên trong có thịt cùng một vài thứ, ngươi đem đi rửa đi, " nhị nương cười nói với Lư Lam.

Nghe nhị nương nói bên trong đòn gánh có thịt, Lư Lam có chút kinh ngạc hỏi "Làm sao lại mua thịt?" Phải biết nhà các nàng rất lâu đã ăn không nổi thịt một lần rồi.

Tam nương cười nói "Nhị tỷ nói nếu kiếm được tiền. Vậy thì không thể bạc đãi chính mình, " nghe Tam nương nói kiếm được tiền, Lư Lam vội vàng hỏi "Lương da đều bán hết sao?"

"Đương nhiên, chưa tới một canh giờ lương da của chúng ta đã bán xong, rất được hoan nghênh nha ". Nghe Tam nương nói lương da đều bán hết, Lư Lam cùng Lý Thanh trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hi,

"Nương, nương", tiểu Ngôn Nhi nhào tới trong lòng ngực nhị nương, mắt to vừa đáng thương lại vô tội nhìn nhị nương nói "Nương, Ngôn Nhi rất nhớ nương nha " nghe tiểu tử nói nhớ mình, tâm nhị nương liền trở nên mềm mại, cười đem Ngôn Nhi ôm vào trong lòng ngực, nhìn Ngôn Nhi cười nói "Nương cũng muốn Ngôn Nhi đây, " nghe được nhị nương nói như vậy, mắt Ngôn Nhi trở nên lóe sáng lóe sáng "Ha ha ha, nương có thật không? Nương thật sự cũng muốn Ngôn Nhi sao?"

"Thật sự, đương nhiên là thật sự, nương có mua cho Ngôn Nhi đậu phộng đường đây, đến nương đi lấy cho người, " nói nhị nương đem đống gánh lấy ra này nọ, nghe nhị nương nói mua cho mình đậu phộng đường, Ngôn Nhi càng cao hứng, tiểu hải tử đối với đồ ngọt đều yêu thích.

Nhị nương cho trong túi xếp quần áo Ngôn nhi một túi đậu phộng đường, lại cho Thần Dương bên cạnh một túi, sau đó để hai tiểu gia hóa ra ngoài tìm bè bạn đi chơi, cùng bè bạn ăn, nhị nương còn căn dặn hai người một hồi hồi về ăn cơm.

Nhị nương, Tam nương nghỉ ngơi một hồi, sau đó nhị nương đi tới nhà Nguyên nương, Trương Tiểu Thúy vừa thấy nhị nương đến lập tức đề phòng nhìn nhị nương, phải biết trước đây nhị nương thường thường đến nhà các nàng vay tiền, hơn nữa mượn tiền cũng không trả, hẳn thật vất vả mới đợi được chia gia sản, trong nhà tháng ngày trải qua cũng tốt hơn, cho nên hẳn cũng sẽ không khoan dung nhị nương đến nhà các nàng vay tiền.

"Yêu, nhị nương tới rồi, tỷ người không ở nhà, " ý tứ là, người tỷ không ở nhà, đi nhanh lên đi.

Nhìn Trương Tiểu Thúy phòng bị nhìn mình, nhị nương trong lòng cũng không cao hứng, nhưng vẫn giữ hòa khí nói "Tỷ phụ, ta tìm nương, " nghe nhị nương nói là tìm Lư Lý thị, Trương Tiểu Thúy trên mặt mới xem như hòa thuận, sau đó hướng về phía trong phòng liền hô một tiếng "Cha, nhị nương đến tìm ngài."

Chỉ chớp lát Lư Lý thị từ trong nhà đi ra nhìn thấy nhị nương, cười nói "Nhị nương tới rồi, mau vào nhà, " Lư Lý thị thấy nhị nương chỉ muốn đến nhìn hán, nữ nhi đến nhìn hán hán vẫn rất cao hứng, nhị nương cũng thuận theo vào phòng.

Vào nhà nhị nương trực tiếp nói "Cha ta trước đây tại một quyền thư thượng từng thấy một loại đồ ăn giúp hạ nhiệt rất tốt, ta liền làm, ngày hôm nay đem lên trần bán, không nghĩ tới toàn bán sạch, kiếm được một chút món tiền nhỏ, đây là cho ngài, " sau đó lấy trong túi ra hai trăm đồng tiền đưa tới trong tay Lư Lý thị. Lư Lý thị nhìn thấy tiền trong tay, con mắt nhất thời có chút chua xót, trong lòng nghĩ đến nhị nữ nhi hán rốt cuộc cũng biết kiếm tiền, kiếm được tiền cũng còn nhớ người làm cha này, Lư Lý thị trong lòng rất cảm động.

Nhị nương nhìn vành mắt đều đỏ của Lư Lý thị, vội vã an ủi "Cha đây là chuyện tốt, ngài đừng khóc, nếu bán lương da kiếm được tiền, ta nghĩ nên mời đại tỷ cùng làm, để cho đại tỷ kiếm ít tiền, hơn nữa ta còn muốn để Tam nương đi học tiếp tục, Tam nương có năng khiếu, nếu như hảo hảo học, năm sau nhất định có thể thi đậu cử nhân, Tam nương thật sự thi đậu cử nhân, đây chính là quang tông diệu tổ."

Nghe nhị nương nói như vậy, Lư Lý thị một mặt vui mừng nhìn nhị nương, "Con của ta, người rốt cục cũng hiểu chuyện, được, nếu người muốn lôi kéo đại tỷ người làm cùng người làm cha như ta cũng cao hứng, ta hỗ trợ giúp cho người đi. "

"Ai, được, chờ đại tỷ trở về, ngài nói cho cho đại tỷ một tiếng để đại tỷ đi tìm ta, ta cùng đại tỷ hảo hảo nói một chút, buổi tối cha ngài qua nhà ta ăn cơm đi, ta mua thịt, " Lư Lý thị thấy nhị nương hiểu thuận như vậy, tự nhiên đáp lại.

Sau khi trở về, nhị nương đem lợn béo thịt làm thịt kho tàu, sấu thịt dùng để xào rau, người thấy hương thơm từ món ăn mê người như vậy, người lớn còn nhìn được, nhưng Ngôn Nhi cùng Thần Dương thì không chịu được. Thần Dương hiểu chuyện, cho dù muốn ăn như thế nào đi nữa cũng sẽ không quấy quấy lấy người lớn đòi hỏi, thế nhưng Ngôn Nhi còn nhỏ, đang nói trải qua mấy ngày nay ở chung, Ngôn Nhi không có chút nào hãi sợ nhị nương, liền quấy quấy lấy nhị nương "Nương, ngài làm món gì ăn ngon vậy, thơm quá a, Ngôn Nhi rất muốn ăn, " nhìn nhi tử thêm ăn như vậy, Lý Thanh có chút không vui, liền mặt lạnh quay về Ngôn Nhi nói "Gia gia người còn chưa tới, người làm sao có thể ăn, đừng quấy quấy lấy mẹ người, mẹ người suốt một ngày hoạt động, đã mệt mỏi."

Nhìn cha mặt lạnh giáo huấn mình, mắt Ngôn Nhi có chút đỏ, nhị nương xem Ngôn Nhi muốn khóc vội vã đem Ngôn Nhi ôm lấy đến, ôn tồn an ủi "Ngôn Nhi, là hảo hải tử, người muốn a, trong nhà gia gia to lớn nhất, gia gia còn không ăn, Ngôn Nhi làm sao có thể ăn đây? Cha người là vì muốn tốt cho người, cha muốn cho Ngôn Nhi làm hảo hải tử đây cho nên Ngôn Nhi không thể trách tội cha, chờ một lát gia gia đến rồi, Ngôn Nhi mới có thể ăn, biết không?"

"Ngôn Nhi biết rồi, Ngôn Nhi phải làm hải tử tốt, " nghe Ngôn Nhi hiểu chuyện như vậy, nhị nương có chút vì hải tử hiểu chuyện này mà đau lòng, ở kiếp trước nhị nương gặp quá nhiều tiểu hoàng đế, tiểu công chúa, những hải tử kia tuy rằng xuất thân tốt, thế nhưng là bị người lớn sùng nịch một điểm giáo dục cũng không có.

Lý Thanh thấy thế chủ ôn hòa giáo dục Ngôn Nhi, trong lòng cũng rất cảm động, không nghĩ tới thế chủ thật sự có thể coi Ngôn Nhi như con mình mà bình thường đối xử, như vậy xem ra chính mình trái lại làm người xấu.

Một hồi Lư Lý thị đến, không chỉ Lư Lý thị đến, Nguyên nương, Trương Tiểu Thúy cùng hải tử cũng đến, Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương ở trong sân dọn xong cơm nước, đặc biệt nhìn thấy trên bàn đều là thịt thì tròn cả mắt lên, thậm chí có chút đỏ kị. Hai hải tử của Trương Tiểu Thúy nhìn đến bạch diện bánh màn thầu cùng thịt thơm ngát thì đều cao hứng oa oa kêu to. Sau đó người lớn còn không kịp phản ứng, chạy đi tới trước bàn, đưa tay bóc thịt bỏ vào miệng còn phát sinh "Xì xì" âm thanh, còn nói "Ăn ngon ăn ngon thật, " như là vài lần năm chưa từng thấy thịt vậy.

Nhị nương có chút tròn mắt ngạc nhiên, hai hải tử này có phải quá không có giáo dục. Nhìn phẩm hạnh của hai hải tử, Nguyên nương có chút thật không

tiện, vội vã a xích nói "Mau trở lại, giống kiểu gì, " Trương Tiểu Thúy nhìn thấy thể chủ phần nộ, cũng vội vàng tiến lên đi lạp hai hải tử, trong miệng còn mắng, nàng không đành lòng mắng nữ hải, cho nên đi mắng nhĩ tử của mình "Người cái này thường tiền hàng, thật là đáng đánh đòn, nơi này lại không phải là nhà mình, chỉ có biết ăn thôi, làm sao không ăn chết người... , "

Liên tiếp lời thô tục theo Trương Tiểu Thúy trong miệng phát sinh, nhĩ nương thực sự là nghe không vô , vội vã ngăn cản, "Tỷ phụ, quên đi thôi, tiểu hải tử không hiểu chuyện, " Trương Tiểu Thúy thấy nhĩ nương ngăn cản cũng thuận thế nói "Đúng đấy, nhĩ nương nói thể nào hấn cũng là cháu ngoại trai người, hấn còn nhỏ người không nên chấp nhặt với hấn . "

Nghe Trương Tiểu Thúy nói lời này, nhĩ nương thiếu chút nữa đã mắng hấn, hấn nói lời này thật giống nhĩ nương không chịu tha thứ, nhĩ nương dè dặt tức giận, không chấp nhặt với hấn.

Thế nhưng Tam nương lại không nhìn nổi, hai đứa cháu ngoại trai cùng ngoại sinh nữ giáo đường thật không ra gì, vừa này Ngôn Nhi chỉ là ngoại miệng nói muốn ăn bị nhĩ tỷ phụ giáo huấn một trận, hiện tại hai hải tử này đều trực tiếp ra tay , đại tỷ phụ bình thường làm sao giáo dục hải tử a, "Đại tỷ phụ, người là nói cái gì, vừa này nhĩ tỷ một câu nói đều không trách cứ, làm sao là nhĩ tỷ không muốn chấp nhặt với các nàng đây. "

Nghe tiểu di tử giáo huấn mình, Trương Tiểu Thúy thật không tiện cười cợt, hấn cũng không dám cùng di Ba tử này tranh luận, di Ba tử nói thể nào cũng là tú tài. Nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy cùng hải tử nhà mình mất mặt như vậy, vội vã áy náy nhìn nhĩ nương "Nhĩ nương là tỷ ta giáo dục vô phương, mong người tha thứ. "

"Đại tỷ nói sao lại nói như vậy a, đều là người một nhà cả, " nhĩ nương biết việc này không liên quan Nguyên nương, cũng không muốn để cho Nguyên nương khó coi, liền nói sang chuyện khác "Ai nha, món ăn còn không ăn sẽ nguội, chúng ta ngồi xuống ăn cơm đi, cha nhanh ngồi " . Chờ mọi người sau khi ngồi xuống, nhĩ nương đem bánh màn thầu phân cho mọi người, may là bánh màn thầu mua nhiều, nếu không đúng là không đủ, lấy được bánh màn thầu nấy đứa nhỏ kia lại không kiêng dè, trực tiếp nhìn chằm chằm thịt kho tàu bắt đầu lấy ăn, trong miệng phình, trên tay cũng liên tục, ăn miệng đầy nước mỡ, cùng bên cạnh nhai kỹ nuốt chậm Thần Dương hình thành sự chênh lệch rõ ràng, muốn nói hải tử lớn như vậy người lớn cũng nên quản đi, nhưng lại nhìn Trương Tiểu Thúy cũng là trực tiếp nhìn chằm chằm thịt nướng, trong miệng ăn, trên tay cũng liên tục, nhĩ nương rốt cuộc biết mấy đứa nhỏ đó vì sao lại như vậy , nguyên lai là di truyền.

Nhĩ nương thấy cũng không tiếp tục nói nữa, Ngôn Nhi còn nhỏ, tự mình nắm chiếc đĩa còn bắt ổn, thế nhưng tiểu tử hiểu chuyện, nhất định phải tự mình ăn, không quấy rầy người lớn ăn cơm, thế nhưng nhĩ nương thấy Ngôn Nhi nắm chiếc đĩa gấp thời gian rất lâu cũng không gấp đến một miếng thịt, nàng sợ nhĩ tử một hồi không ăn được, liền tiếp nhận đôi đĩa trong tay Ngôn nhi, nói "Ngôn Nhi còn nhỏ, vẫn để cho nương uy đi, nếu không một hồi món ăn nguội mất, ăn không tốt. "

Thấy nhĩ nương muốn uy Ngôn Nhi ăn cơm, Lưu Lý thị không cao hứng , nữ nhi mình tại sao có thể làm chuyện của nam nhân, trừng mắt nhìn Lý Thanh, Lý Thanh đầu tự nhiên rũ xuống, không dám nhìn Lưu Lý thị, sau đó nói với nhĩ nương "Thê chủ, người ăn cơm đi, ta uy Ngôn Nhi là tốt rồi, " nhĩ nương nhìn thấy Lưu Lý thị trừng Lý Thanh, cũng không nói thêm nữa, nếu không Lý Thanh tháng ngày sẽ càng khó vượt qua.

Cơm nước xong, hải tử ở bên ngoài chơi đùa, nhĩ nương muốn cùng Nguyên nương thương lượng bán lương da, Trương Tiểu Thúy cùng Lưu Lý thị cũng ở đó, thông qua nói chuyện nhĩ nương mới biết tại sao cả nhà Nguyên nương tới nơi này ăn cơm, vốn là nhĩ nương chỉ nói cho Lưu Lý thị đến, Lưu Lý thị nói với Tiểu Thúy nhĩ nương mua thịt muốn hấn qua đi ăn cơm, còn nói để Nguyên nương cơm nước xong thì qua, nhĩ nương có việc muốn nói.

"Thế nhưng nói đến Trương Tiểu Thúy đã biến thành, nhĩ nương có việc muốn nói, để chúng ta đi qua nhà nàng ăn cơm, ", nhĩ nương trong lòng nghĩ đại tỷ phụ này cũng coi như cực phẩm .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Edit: Henry Lê

Nhĩ nương nói với Nguyên nương dự định của mình, Nguyên nương không có ý kiến, nhĩ nương còn nói với Lưu Lam theo nàng đi bán lương da, đương nhiên việc nặng vẫn để nhĩ nương làm, Lưu Lam chỉ phụ trách lấy tiền là được.

Lưu Lam tự nhiên đáp ứng, sau đó nhĩ nương nói để Nguyên nương trên trấn bán ở phía đông, nàng bán ở phía tây, thế nhưng Trương Tiểu Thúy không đồng ý, nói là phía tây có nhiều người nói nhĩ nương không từ tể, căn bản không muốn cho các nàng kiếm tiền, nhĩ nương không thể làm gì khác hơn là cùng Nguyên nương thay đổi, kỳ thực nhĩ nương là vì Nguyên nương cân nhắc mới để Nguyên nương bán ở phía đông, tuy nói phía tây đông đúc nhưng những người bán đồ ăn kia đều là nhà nghèo, khẳng định sẽ không nỡ lòng bỏ ra năm đồng tiền mua lương da, thế nhưng phía đông đều là người có tiền cửa hàng lớn, người có tiền sẽ không keo kiệt bỏ ra năm đồng tiền.

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy kiến thức hạn hẹp, căn bản không nghe, nhĩ nương cũng chỉ đành cùng Nguyên nương thay đổi, Nguyên nương đúng là không nhiều ý kiến lắm, dù sao đây là biện pháp kiếm tiền nhĩ nương nghĩ ra được, nhĩ nương xem nàng là tỷ tỷ mới đồng ý kéo nàng cùng làm, nàng biết Trương thị thực sự kỳ cục, Nguyên nương cũng không thể ở trước mặt mọi người không cho hấn lưu chút mặt mũi, dù sao hấn cũng là trưởng tỷ phụ, là cha hai hải tử của nàng, Nguyên nương không thể làm gì khác hơn là dè dặt bắt mắt trong lòng, tìm thời điểm thích hợp mạnh mẽ giáo huấn hấn một

lần.

Sau đó mấy người thương lượng ngày mai dậy sớm, chuẩn bị một ít lương da, Nguyên nương đi, Luru Lam cùng Lý Thanh cũng đi đem dưa chuột theo mua ở nhà Luru đại tỷ trở về.

Nhị nương đem mọi người tập trung lại, cầm trên tay tiền ban ngày bán lương da kiếm được, nhị nương thấy mọi người đầy đủ, liền nói "Bán lương da mọi người đều ra sức, nếu kiếm tiền, như vậy mọi người cũng sẽ được chia phần " nhị nương mới vừa nói xong, Tam nương vội vã nói "Chúng ta đều dựa vào nhị tỷ nuôi sống, món ăn cũng là nhị tỷ nghĩ ra, chúng ta chỉ là ra một chút sức thôi, lại nói chúng ta nếu chúng ta đã ở cùng một chỗ, xuất lực cũng là nên, làm sao còn có thể muốn nhị tỷ tiền đây?"

"Chúng ta tuy nói là người một nhà nhưng cũng nên tính toán rõ ràng, ta biết các ngươi không sẽ để ý những thứ này, thế nhưng các ngươi cũng đều có chuyện mình muốn làm, có tiền ở trên người làm chuyện gì cũng sẽ thuận tiện hơn, ca ca còn có Thần Dương phải chăm sóc, có tiền ở trên người, đối với Thần Dương cũng được, Tam nương ngươi là muốn vào học, có tiền ở trên người, đối với ngươi cũng được, " nhìn Luru Lam cùng Tam nương còn muốn nói gì nữa, nhị nương nói thẳng "Được rồi, chuyện này quyết định như thế đi."

Thấy nhị nương đã quyết định như vậy, Luru Lam cùng Tam nương không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, thế nhưng Tam nương vẫn nói "Biện pháp kiếm tiền là nhị tỷ nghĩ ra, cho nên tiền này nhị tỷ phần hơn là chuyện đương nhiên. " Luru Lam nghe thấy cũng cực lực tán thành. Luru Lam cùng Tam nương mỗi người được hai trăm đồng tiền, còn lại hơn 500 đồng tiền là của nhị nương cùng Lý Thanh, Luru Lam cùng Tam nương hai người trong một ngày có thể được hai trăm văn rất là thỏa mãn, trước đây Luru Lam giặt quần áo giúp người ta nhiều nhất cũng không tới mười văn a.

Buổi tối, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh ngồi ở trên giường rầu rĩ không vui, nhị nương thở dài một hơi, đi tới bên giường sát bên Lý Thanh ngồi xuống, Lý Thanh thấy nhị nương đến rồi, cũng không nói lời nào, chỉ hướng về bên cạnh đi đi, cách nhị nương xa một chút, nhị nương nhìn thấy cũng không nói gì, chỉ nói "Ta biết, ngươi có phải là muốn hỏi ta tại sao không để ngươi theo ta bán lương da phải không?"

Nghe nhị nương chủ động hỏi đến, Lý Thanh cũng chỉ đành muộn thanh hỏi "Ngươi nói, tại sao không cho ta đi đây?" Nói xong sắc mặt nghi vấn nhìn nhị nương,

"Ngươi rất muốn đi?" Nhị nương nhìn Lý Thanh tức giận chỉ cảm thấy đáng yêu,

"Đương nhiên, ta rất lâu đều không đi ra ngoài, " nói tới chỗ này, Lý Thanh sắc mặt tối sầm lại, thần sắc có chút khổ sở.

Nhìn Lý Thanh khổ sở nhị nương không thể làm gì khác hơn là dỗ dành "Không phải ta không muốn ngươi đi, ta rất muốn cho ngươi thời khắc đều theo cạnh ta, nhưng ngươi cũng biết, phu lang nhà ta xinh đẹp như vậy, ta sợ người khác thấy, nếu như xảy ra chuyện gì ta sẽ rất đau lòng " nhìn nhị nương vẻ mặt đau khổ lấy lòng nói xong những câu nói này, Lý Thanh vốn là có chút tức giận cũng bị nhị nương nói một điểm khí cũng không còn.

Thế nhưng Lý Thanh vẫn trầm giọng tố cáo "Ngươi không tin ta?" biểu tình Lý Thanh thập phần oan ức.

Nhị nương trong lòng có chút hơi đau, an ủi "Ta làm sao sẽ không tin ngươi đây, chỉ là người bên ngoài không nhất định đều tốt, có một số việc không phải ngươi không nghĩ, nó sẽ không phát sinh."

Nghe nhị nương cảm khái, Lý Thanh có chút giống như là chính mình đang cố tình gây sự, thế chủ an bài như vậy cũng là vì mình, nhưng mình còn hiểu lầm thế chủ, phải biết hiện giờ thế chủ đã sửa đổi rất nhiều, đã không phải là thế chủ trước kia, nghĩ tới những thứ này Lý Thanh có cảm giác đứng ngồi không yên, xem ra mấy ngày nay thế chủ đối với mình quá tốt rồi, chính mình bắt đầu hoài nghi thế chủ, còn chất vấn thế chủ, là gan của mình lúc nào trở nên lớn như vậy, thế chủ sẽ không chán ghét mình đi.

Nghĩ, nghĩ, Lý Thanh đứng ngồi không yên, cẩn thận từng li từng tí nhìn sắc mặt nhị nương, chỉ lo nhị nương tức giận. Lý Thanh nhìn nhị nương không có thay đổi sắc mặt thì thở phào một hơi, nhỏ giọng nói "Thê chủ, ngươi đừng nóng giận, ta chỉ là, ta chỉ là nhất thời không nghĩ ra, ngươi yên tâm, ta sẽ ngoan ngoãn ở nhà, ngươi đừng giận ta", thấy Lý Thanh nóng lòng giải thích, nhị nương không thêm để ý cười cười "Không có chuyện gì, chúng ta là người một nhà, trong lòng có lời gì, cũng có thể nói ra, ta là thê chủ ngươi, ngươi phải tin tưởng ta " .

Nghe nhị nương nói các nàng là người một nhà, hẳn có việc cũng có thể nói cho nàng, bởi vì nàng là thê chủ hẳn, Lý Thanh rất cảm động, xuất một tia cười "Hào."

Nhìn thấy Lý Thanh lộ ra khuôn mặt tươi cười, nhị nương biết phu lang của mình đã có tình cảm với mình, người này quả thật giống như tiểu hài tử. Nhị nương từ trong túi móc ra hơn 500 văn đưa cho Lý Thanh, cười nói "Ngươi là phu lang ta, cũng là chủ phu của cái nhà này, số tiền này ngươi cầm đi." Thấy thê chủ đem quyền lực tài chính trong nhà giao cho mình, Lý Thanh mũi có chút chua, trước đây thê chủ đi ra ngoài đánh cược, trong nhà đều không có tiền, cho dù thê chủ có tiền, cũng nhất định sẽ không để cho mình chạm vào, nhưng hiện tại thê chủ không chút do dự đem nhiều tiền như vậy giao cho mình, Lý Thanh trong lòng rất cảm động.

"Trong nhà khuyết cái gì, thiếu cái gì, ngươi đều nhìn một chút sau đó nói cho ta, chờ ngày nào đó rảnh rồi, ta sẽ mang theo ngươi lên trấn đi một vòng mua về, " nghe thê chủ nói muốn bồi tiếp mình tới trên trấn bán này nọ, còn để cho mình làm chủ cái nhà này, Lý Thanh đột nhiên cái gì cũng không muốn nói, thê chủ là thật sự đối với hắn rất tốt, Lý Thanh hít sâu một hơi, đem nước mắt nuốt trở lại, quay về nhị nương bảo đảm đạo "Ta nhất định sẽ chăm sóc tốt gia đình này"

Thấy Lý Thanh nghiêm túc hướng mình bảo đảm, nhị nương cảm thấy buồn cười, mình ở bên ngoài làm việc, cầm tiền không tiện, nếu quyết định muốn cùng với hắn sống hết đời, vậy mình cũng nên tin tưởng hắn, đem tiền giao cho hắn, "Tuy nói tiền giao cho ngươi bảo quản, nhưng ngươi muốn dùng vào việc gì cũng nên nói với ta một tiếng."

"Uh, thế chủ, ta biết, " sau đó, nhị nương nhìn Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí từ một góc bên trong lấy ra một cái bình, sau đó đem tiền cẩn thận thả ở bên trong, khóa lại, cẩn thận để chiếc chìa khóa bên trong người mình.

Khúc mắc được cởi bỏ, Lý Thanh có vẻ ung dung hơn nhiều, một hồi thật cao hứng mang đi Ngôn Nhi tắm rửa, hai cha con trong thùng nước tắm nghe ngôn nhi vụng trộm miệng "Hi hi hi..." Cười, Lý Thanh kỳ quái nhìn nhị tử, tò mò hỏi "Ngôn Nhi, đang cười cái gì?"

Ngôn Nhi nhìn Lý Thanh rồi tiến đến Lý Thanh bên tai nhỏ giọng nói "Cha, hiện tại nương hào hào nga, Ngôn Nhi thật thích đây, " nghe Ngôn Nhi nói như vậy, Lý Thanh cao hứng nhìn nhị tử, tự nhiên nở nụ cười, nhị tử bên tai cũng cười nói "Cha cũng thích phải không?" Sau khi nói xong, Lý Thanh chỉ cảm thấy trên mặt toả nhiệt, bất quá Ngôn Nhi sẽ không cười nhạo hấn, dù sao người lớn nói yêu thích cùng tiểu hài tử nói yêu thích không giống nhau, nhưng trong mắt tiểu hài tử yêu thích đều là giống nhau.

Buổi tối, nhị nương như thường cho Ngôn Nhi nghe chuyện xưa, ngày thứ hai trời còn không sáng, Lý Thanh gọi nhị nương rời giường, nhị nương rửa mặt xong đi đến phòng bếp, chỉ thấy trong phòng bếp Lưu Lam đã có mặt, "Ca ca người không cần mỗi ngày đều thức sớm như vậy, " nhị nương nói thì có chút đau lòng nhìn Lưu Lam.

"Không có chuyện gì, dậy sớm hoạt động một chút cũng được, " Lưu Lam không thêm đề ý nói.

"Thanh nhi, người đi giúp ca ca một lát, để ca ca nghỉ ngơi một chút, " nhị nương quay về Lý Thanh nói.

"Ai, được, " Lý Thanh nói muốn tiếp nhận vật trong tay Lưu Lam, Lưu Lam không chịu, nói là không có chuyện gì, thế nhưng nhị nương cùng Lý Thanh khuyên Lưu Lam hay là đi bên cạnh nghỉ ngơi một hồi, cuối cùng chỉ nghỉ ngơi một hồi lại đi cắt dưa chuột, cũng thật là không nhân rồi, nào giống người hiện đại, không cho nghỉ ngơi cũng tìm thời gian lén lút nghỉ ngơi, không giống cô nhân chăm chỉ a, nhị nương cảm khái nghĩ.

Một lúc sau Tam nương cũng đến giúp đỡ, nhị nương kêu nàng đi đọc sách nhưng Tam nương kiên quyết không chịu, nói là chờ các nàng đi rồi lại đọc sách, nếu không cũng không thể chuyên tâm, nhị nương không cưỡng được nàng, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng.

Chờ nhị nương chuẩn bị xong, sau một thời gian ngắn, Nguyên nương cùng Lưu Lý thị mới vội vã tới, mặt sau còn theo Trương Tiểu Thúy một mặt không tự nguyện, "Nhị nương thực sự xin lỗi, đại tỷ ta hôm nay tới chậm, lần sau sẽ không, " Lưu Lý thị quay về nhị nương các nàng cũng có chút không tiện, thế nhưng hấn là trưởng bối, nhị nương các nàng đương nhiên sẽ không trách tội hấn, nhìn Nguyên nương một mặt áy náy, nhị nương đương nhiên cũng không trách tội nàng, nhưng nhìn đến Trương Tiểu Thúy một mặt không muốn làm hoạt động, lười biếng như vậy, nhị nương trong lòng thì có chút không thoải mái.

Thế nhưng hấn là tỷ phụ, nhị nương cũng không trước mặt nhiều người như vậy trách cứ hấn, cho nên cũng không nói gì, chính là lúc làm việc, Trương Tiểu Thúy cũng rất lười biếng, cái gì cũng không làm, còn nhiều lần ngồi nghỉ ngơi, có người nói hấn hấn liền bắt đầu khóc tố, nói "Hấn làm nhiều như vậy nghỉ một lát làm sao?" cả nhà không chấp nhận với hấn, cũng là theo hấn.

Chuẩn bị kỹ càng, lần này nhị nương tổng cộng làm hơn 500 tấm lương da, nhị nương vốn định cùng Nguyên nương chia đều, thế nhưng Trương Tiểu Thúy lần đầu bán lương da, sợ thâm hụt tiền, không đồng ý, chỉ lấy 100 tấm, còn lại 400 tấm đều quy nhị nương, nhị nương không muốn chấp nhận với hấn, cũng không nói gì, Nguyên nương một mặt không muốn ý tứ nhìn nhị nương.

Các nàng vẫn chọn xe bò của Tôn bà tử đi lên trấn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Edit: Henry Lê

Đến trấn, nhị nương cùng Nguyên nương tách ra, thời điểm hai người đến trên trấn thì sắp tới buổi trưa, chính là thời điểm mọi người muốn ăn cơm trưa, nhị nương đầu tiên là tìm tới tiệm tạp hóa thuê bàn ghế, vừa vặn tiệm tạp hóa của lưu thím ngay ở trấn phía đông, nhị nương cũng không đòi chỗ khác, thuê bàn ghế chỗ lưu thím rồi bán lương da trước cửa tiệm nàng.

Ngày hôm qua mọi người ăn ngon, vừa thấy nhị nương đến lập tức vây lại, "Đại muội tử a, lương da của người thật đúng là ăn ngon, hài tử nhà ta mấy ngày nóng bức không muốn ăn cơm lắm cho phụ lang lang nhà ta gấp gấp không biết làm gì, nhưng ngày hôm qua ta mua lương da cho các nàng, con ta ăn rất ngon miệng a ". Người khác vừa nghe nàng nói như vậy, cũng đều mồm năm miệng mười nói "Đúng đấy, đúng đấy, nương ta lớn tuổi, trời nóng khẩu vị cũng không được, không thích ăn cơm thế nhưng lại thích ăn lương da, cho nên ta ngày hôm nay đã chờ ở đây. "

Người mua rồi còn muốn mua thêm, người không mua nhìn thấy người khác nói tốt như vậy cũng muốn thử một lần, chuyện làm ăn của nhị nương có thể nói là bán khí thế ngất trời, sau một canh giờ, nhị nương bán hơn 300 tấm.

Bên này, Nguyên nương là một người thành thật, căn bản không biết mua bán, Trương Tiểu Thúy sẽ rao lên, có người hôm qua đã ăn rồi thấy Trương Tiểu Thúy bán, cũng đều muốn mua, nhưng Trương Tiểu Thúy hẹp hòi, đồ gia vị bỏ vào không đủ khiến mùi vị có chút sai lệch, cùng nhị nương làm ăn

bán không có cách nào so. Trên chợ đa số là người nghèo nghe được một bát lương da năm đồng tiền thì không nỡ mua, thế nhưng vẫn còn có vài người thấy mới mẻ, thêm vào Trương Tiểu Thủy giới thiệu thì cũng mua thử, cuối cùng bán mấy chục tấm, bán mấy chục tấm cũng có lời tiền, thế nhưng sau đó Trương Tiểu Thủy cũng đạt được danh hiệu "Khu môn", sau này Trương Tiểu Thủy vô ý biết được lại một phen ồn ào.

Bên này nhị nương thấy còn sót lại gần trăm tấm, lập tức nhị nương đưa ra một món gọi là "Khô da", khô da cùng lương da nguyên liệu giống nhau, chỉ là đem lương da bọc nguyên liệu lại, làm mùi vị càng đủ, thích hợp với người khẩu vị nặng, bình thường thích ăn vẫn là khô da.

Khô da khi được đưa ra lập tức lại có một ít người ham muốn mới mẻ đến mua, ăn mùi vị rất tốt cho nên còn lại gần trăm tấm cũng bị nhị nương nghĩ biện pháp bán đi, cầm trong tay gần hai ngàn văn tiền, nhị nương cùng Lưu Lam trong lòng đều có một ít kích động.

Nhị nương cùng Lưu Lam bán xong sớm, nhị nương chọc lấy đòn gánh dẫn Lưu Lam đi mua này nọ, nhị nương mang theo Lưu Lam đi tới tiệm vải, chường quỹ tiệm vải thấy có người đến vội vã ngừng đầu nhìn, thế nhưng khi thấy người tới ăn mặc cũ nát thì trên mặt có chút thất vọng, lại cúi đầu tính toán sổ sách của mình, tiểu nhị vừa nhìn người đến không phải người giàu có thì có chút phờ phạc.

Nhị nương biết trên đời gặp người coi thường kẻ thấp không thiếu, cũng không thèm để ý, "Vị tiểu thư này, người đến mua vải phải không?" Tiểu nhị tượng trưng hỏi.

"Đúng, vải này các người bán bao nhiêu tiền một thước?" Nhị nương cầm trên tay một khúc vải bông hỏi.

Tiểu nhị vừa nhìn là một khúc vải bông, liền nói "32 văn một thước, không trả giá," tiểu nhị vội vàng nói.

Nhị nương quay đầu nhìn về phía Lưu Lam, Lưu Lam hướng về nhị nương gật gù, biểu tình của tiểu nhị cũng không muốn nói nhiều, nhị nương vừa nhìn về phía một khúc vải bố, hỏi "Vải này bao nhiêu tiền một thước?"

"30 văn một thước," tiểu nhị có chút không kiên nhẫn đáp.

"Ca ca, người cũng chọn một khối vải vóc đi."

Nghe được nhị nương nói muốn mua quần áo cho mình, Lưu Lam bận bịu nói "Không cần, y phục ta còn rất tốt, không cần mua," nghe được Lưu Lam nói như vậy hoàn toàn nằm trong dự liệu của nhị nương, nhìn quần áo của Lưu Lam có mảnh vải, nhị nương cũng không nói gì nhưng trên tay cầm một khúc vải xanh đen in hoa, một khúc vải màu xanh lam in hoa, một khúc màu xám đen hỏi "Vải này bao nhiêu bao nhiêu tiền một thước?"

"45 văn một thước, ai ta nói, người đến cùng có mua hay không a?" Tiểu nhị khẩu khí có chút không quen hỏi.

"Vải bông cùng vải bố mỗi cái 10 thước, vải in hoa 5 thước," nhị nương cũng không thèm nhìn tới tiểu nhị kia một chút, chường quỹ vừa nhìn nhị nương mua nhiều vải như vậy có chút giật mình, bỏ ra hơn một ngàn đồng tiền, người bình thường gia nói kiểu gì cũng sẽ không cam lòng bỏ ra, người bình thường một lần mua vải tiêu tốn hơn trăm văn cũng đau lòng, thế nhưng người này sắc mặt cũng không đổi liền bỏ ra một ngàn văn, một ngàn văn tuy rằng không nhiều, thế nhưng, đây dù sao cũng là một trăm nhỏ, có thể không cần thì không xài tốn mấy chục lượng bạc cùng lắm là vài trăm một năm cũng không nhất định sẽ mua cái gì, phải biết, chân chính gia đình giàu có chỉ có tiệm vải của mình

Chẳng lẽ mình nhìn lầm người, nghĩ tới đây, chường quỹ vội vã từ phía sau quầy đi ra, cười bồi đạo "Vị nương tử này thật xin lỗi," sau đó quay về tiểu nhị còn có chút lẳng lẳng quát "Lo lắng làm gì, còn không mau đem vải gói lại cho vị nương tử này đi."

Tiểu nhị lúc này mới phản ứng được, vội vã đi gói vải cho nhị nương. (thế giới này nữ nhân đã kết hôn thông thường gọi nương tử, chưa kết hôn gọi tiểu thư, thế nhưng bình thường người xa lạ không biết nữ nhân có thành hôn hay không thì cũng gọi là tiểu thư.)

"Chường quỹ người xem, ta mua nhiều vải chỗ người như vậy người có phải là cũng nên tính cho ta một chút tiện nghi hay không a," nhị nương cười cùng chường quỹ nói.

"Nên, nên, ngài mua những khúc vải này tổng cộng là 1295 văn, vậy thì chỉ lấy ngài 1285 văn được rồi, ngài có hài lòng không?" Chường quỹ nói xong nhìn nhị nương, nhị nương cười cười nói "Chường quỹ hào phóng như vậy ta sau này nếu như muốn mua vải, nhất định sẽ lại đến chỗ của ngài."

Ra khỏi tiệm Lưu Lam rốt cục không nhịn được nói "Nhị nương người làm sao xài nhiều tiền như vậy? Kỳ thực ta cũng có thể không mua vải." Nhìn Lưu Lam trách cứ, nhị nương không nhịn ở trong lòng thở dài một hơi, sau đó nói "Ca ca, chúng ta đã kiếm được tiền, trước đây chúng ta sinh hoạt khó khăn, đó là không tiền, hiện tại có tiền, chúng ta tuy rằng không thể tiêu tiền phung phí, nhưng cũng không thể bạc đãi chính mình, lại nói Tam nương là muốn vào học, nàng nếu như đi trong thành thấy lão sư bạn học, chẳng lẽ không nên ăn mặc tốt một chút sao?"

Nghe nhị nương nói như vậy, Lưu Lam cũng không nói cái gì nữa, dù sao nhị nương nói cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý, chỉ là chính mình có chút ngạc nhiên, lẽ ra nhị nương hào phóng như vậy, mua quần áo cho mình, hẳn mình nên cao hứng, dù sao điều này cho thấy trong lòng nhị nương thật sự coi hèn là ca ca, hơn nữa nhìn dáng vẻ của nhị nương chắc cũng đã mua cho Thân Dương, nghĩ tới những thứ này, Lưu Lam có chút thật không tiện nói với nhị nương "Người nói cũng đúng, người muốn làm gì thì làm đi, ca ca còn phải cảm tạ người đây."

Nhị nương nghe như vậy biết Lưu Lam đã nghĩ thông suốt rồi, cười nói "Ta biết, ca ca cái cũng là vì muốn tốt cho ta, đi thôi, chúng ta đi mua một ít thịt, ngày hôm nay một muốn chết rồi, về nhà hảo hảo bồi bổ."

Nhị nương đi lên trấn mua hai cân thịt, một ít xương, cùng táo đỏ, đường đỏ, nam nhân ăn chút táo đỏ cùng đường đỏ vẫn tương đối tốt, lại mua cho Ngôn Nhi hai tiểu hài tử một chút bí đỏ đường.

Nhị nương lúc về đến nhà, Lý Thanh đang giặt quần áo, nhìn thấy nhị nương trở về vội vã múc nước, để nhị nương cùng Lưu Lam tắm rửa nghỉ ngơi.

Nhị nương đem vài vốc bên trong đòn gánh lấy ra đưa cho Lưu Lam cùng Lý Thanh, nói "Phiền phức ca ca cùng Thanh nhi đem những này làm thành quần áo đi, chúng ta mỗi người đều có phần " Lý Thanh nhìn thấy vài vốc in hoa trong tay rất là vui mừng, phải biết, hần từ nhỏ đến lớn mặc chỉ vài bộ quần áo in hoa, hơn nữa còn là người khác không mặc nữa mới cho hần, cho dù thời điểm trước đây làm thiệp cho người khác, chủ phụ cũng chỉ cho một bộ quần áo in hoa, lúc mình bị đuổi đi, trên người cái gì cũng không mang, chỉ dẫn Ngôn Nhi ra đi.

Nam nhân mà, ai không thích quần áo xinh đẹp, hơn nữa còn là thê chủ mua cho mình, nhìn thấy Lý Thanh cầm vài vốc cười xán lạn, nhị nương trong lòng cũng cao hứng, một hồi Ngôn Nhi cùng Thần Dương trở về, nghe được có quần áo mới, cao hứng trên đất hô hào, Tam nương nhìn thấy nhị nương cùng Lưu Lam trở về, cũng từ trong phòng đi ra, nghe được nhị nương cũng mua quần áo cho mình, trong lòng càng thêm cảm kích.

Đến chạng vạng Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy mới theo trên trần trở về, Trương Tiểu Thúy mặt cao hứng, tuy nói không bán hết lương da, thế nhưng cũng bán hơn một nửa, cũng kiếm lời gần 100 văn, đối với bình thường chỉ dựa vào trồng trọt sống, Trương Tiểu Thúy cùng Nguyên nương đã xem như là một phần của cái không nhỏ.

Thế nhưng người không chịu nổi so sánh, Trương Tiểu Thúy nghe nhị nương đã trở về một hồi lâu, hơn nữa hơn 400 tấm lương da cũng đã bán xong.

Lúc đó mặt liền biến sắc, hơn 400 tấm lương da đều bán xong, Trương Tiểu Thúy tính toán, vậy cũng là kiếm lời gần hai ngàn đồng tiền a, nhìn đồ mất a, đặc biệt Trương Tiểu Thúy nhìn thấy thời điểm Lý Thanh cầm vài vốc in hoa, trong mắt đồ kị đều không giấu được, phải biết, Trương Tiểu Thúy hần thời điểm thành hôn cha mẹ mới cho đặt mua hai bộ quần áo in hoa, đã gần mười năm nay, một bộ quần áo in hoa hần cũng không có a.

Trước đây thời điểm mình với nhị nương chưa ở riêng, mình thường ăn mặc quần áo in hoa ở trước mặt Lý Thanh, khi đó Lý Thanh cả ngày chịu đòn, trông rất chật vật, tuy rằng hần không muốn thừa nhận, thế nhưng Lý Thanh xác thực thực so với mình đẹp hơn, nhưng đẹp để thì thế nào, thê chủ của mình không chỉ không đau còn cả ngày chịu đòn, thế nhưng hiện tại không chỉ nhị nương đã thay đổi, còn có thể kiếm tiền, mua quần áo in hoa cho Lý Thanh, trước đây thấp hơn mình bây giờ lại muốn leo lên đầu mình, điều này làm cho người luôn muốn cao hơn Lý Thanh một cái đầu Trương Tiểu Thúy, có chút không chịu được, từ đó trong lòng có một hạt giống đồ kị từ từ nảy mầm.

"Ai, thê chủ, người xem đồng dạng là bán lương da, nhưng nhị nương dựa vào cái gì bán so với ta nhiều hơn a? A, người nói có thể hay không là nhị nương có bí quyết gì đó không nói cho chúng ta?" Nhìn Trương Tiểu Thúy bộ dạng phẫn nộ không biết lựa lời mà nói, Nguyên nương cảm thấy có chút vô lực, chỉ tiếc mài sắt không thành thép quở trách "Người a, có thể hay không đừng nghĩ xấu người ta như vậy? Biện pháp này vốn là nhị nương nghĩ ra, ràng nếu như không nói cho ta mà để chính mình bán, chẳng phải nàng kiếm lời càng nhiều, chúng ta ngày hôm nay kiếm lời gần trăm văn đã rất tốt, người suy nghĩ một chút chúng ta chưa từng một ngày kiếm được trăm văn, người yên tĩnh một ít đi."

Nguyên nương nói xong không thèm xem Trương Tiểu Thúy, tự mình tự ngủ, Trương Tiểu Thúy liếc mắt nhìn Nguyên nương, biết biết miệng, chính mình thì thăm một hồi, cảm giác vô vị liền ngủ, chỉ là trong lòng âm thầm nói với tự mình, ngày mai nhất định phải bán nhiều hơn, cũng không thể để Lý Thanh lên mặt với mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Người Nhà Ta Ai Cũng Không Thể Bắt Nạt

Buổi tối nhị nương rửa mặt xong, vào nhà liền nhìn thấy Lý Thanh ngồi bên giường, cúi đầu xoa xoa vài vốc, nhìn Lý Thanh cúi đầu mỉm nhị nương có thể cảm giác được hần đang rất cao hứng, nhìn hần cao hứng nhị nương cảm giác tất cả những thứ này đều đáng giá.

Tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của nhị nương, Lý Thanh ngẩng đầu lên thì nhìn thấy nhị nương đang đứng cửa nhìn mình, Lý Thanh mặt đỏ lên, vội vã đứng lên "Thê chủ, " âm thanh dễ nghe êm tai,

"Người đang làm gì?" Nhị nương trong mắt dò nhìn Lý Thanh.

"Không có gì, chỉ là rất cảm ơn thê chủ đã mua vài in hoa cho ta, ta rất vui nha ", Lý Thanh có chút lấy lòng nói với nhị nương, nhị nương không thèm để ý nói "Không có chuyện gì, chờ sau này có tiền ta sẽ đưa người nhiều thứ tốt hơn."

Nghe nhị nương nói sa này còn có thể đưa mình nhiều thứ tốt hơn, Lý Thanh trong lòng càng cảm động, "Thê chủ thật tốt, " nhìn Lý Thanh cần mẫn, mặt lộ ra vẻ cảm kích nhìn mình, nhị nương thực sự không chịu được, bởi vì hần quá câu người.

Ánh mắt nhị nương quá mức nóng bỏng, Lý Thanh thật ngại ngùng cúi thấp đầu xuống, nhị nương lúc này mới cảm giác mình quá mức đường đột, vội vàng nói "Ngủ đi, ngủ đi, " muốn đánh vỡ không khí ngột ngạt nhưng một câu nói này nói ra khỏi miệng làm mặt Lý Thanh càng thêm đỏ.

Ngôn Nhi hôm nay ngủ tương đối sớm, hơn nữa còn là ngủ phía bên trong, nhị nương muốn đem Ngôn Nhi ôm vào giữa, thế nhưng nhị nương vừa đụng vào Ngôn Nhi, Ngôn Nhi bắt đầu "Hừ hừ, " không muốn động dậy, nhị nương cũng cảm giác mình thật giống quấy rối sợ Ngôn Nhi tỉnh lại cũng không dám cử động nữa.

Nếu như Ngôn Nhi không ngủ ở giữa vậy thì có nghĩa nhị nương cùng Lý Thanh phải ngủ cùng nhau, điều này làm cho nhị nương rất thẹn thùng, dù sao từ khi mình đến thế giới này tới nay cùng Lý Thanh ngủ chung một cái giường, nhưng bởi vì có Ngôn Nhi ở chính giữa, nhị nương cũng không cảm giác không tiện, nhưng bây giờ nhị nương cùng Lý Thanh ngủ trên một cái giường, còn sát bên, nhị nương cũng thật là... .

Nhìn thấy tình huống như thế Lý Thanh cũng thật không tiện, nói mình cùng thê chủ cùng nhau ngủ không biết bao nhiêu lần, không có cái gì không tiện, thế nhưng hiện tại rất kỳ quái, chỉ cần nghĩ đến cùng thê chủ ngủ chung, tim Lý Thanh không khống chế được "Àm àm" nhảy loạn.

"Ngủ đi, " nhị nương trước tiên đánh võ trâm tĩnh, sau đó lên giường đắp chăn lại, Lý Thanh thấy nhị nương lên giường ngủ cũng thoát hải, cẩn thận bò đến bên trong nhị nương nằm xuống, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh nằm xuống thì đem chăn cho Lý Thanh đắp kín, "Cảm ơn thê chủ, " âm thanh có chút run rẩy.

"Ngủ đi, ngày mai còn dậy sớm làm lương da. " nhị nương nói xong cũng nhắm hai mắt lại, Lý Thanh cảm thấy nhị nương thật sự muốn ngủ, cũng không có hành động xấu xa nào, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng đồng thời Lý Thanh cũng cảm thấy thất vọng, Lý Thanh không biết mình đây là bị làm sao nữa, không nghĩ ra cũng không muốn nghĩ, nhắm mắt ngủ. Trước đây nghe thấy mùi của thê chủ, Lý Thanh cảm thấy chỉ có sợ sệt, chán ghét, thế nhưng ngày hôm nay nằm bên cạnh thê chủ bên, Lý Thanh nghe mùi trên người nhị nương thì cảm thấy rất an tâm, Lý Thanh rất nhanh đi vào giấc ngủ.

Mà nhị nương nhìn Lý Thanh bên cạnh ngủ rất say, cũng nghe thấy trên người Lý Thanh mang mùi vị thơm ngát, nhị nương đương nhiên ngủ không được, bên cạnh là Lý Thanh mỹ lệ xinh đẹp, nhị nương trong đầu nảy sinh có loại kia ý nghĩ.

Nhị nương cảm thấy khinh bỉ chính mình, gõ đầu của mình một hồi, ép buộc mình nhắm mắt lại yên lặng đếm cừu, hi vọng có thể nhanh ngủ một chút.

Ngày thứ hai như thường là trời chưa sáng thì Lý Thanh đã tỉnh rồi, Lý Thanh mơ mơ hồ hồ chỉ cảm thấy hơi nóng, mở mắt ra liền đập vào mắt chính một bộ ngực lớn trắng mịn, Lý Thanh có chút sững sờ, sau đó con mắt lưu chuyển thì nhìn thấy thê chủ đem mình ôm vào trong ngực, mà mình vui đầu vào ngực thê chủ, tay của mình cũng khoát lên bên hông thê chủ.

Mặt Lý Thanh thoáng chốc đỏ lên,, như là thiên Hồng Hà, đẹp đến kinh người, tim Lý Thanh đập liên hồi, "Đã lâu không cùng thê chủ thân cận như vậy, mình lại cảm thấy thẹn thùng như vậy, " Lý Thanh có chút ảo não nghĩ.

Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí đem tay nhị nương đặt ở cái hông của mình lấy ra, sau đó xuống giường rửa mặt xong mới đánh thức nhị nương, "Thê chủ, thê chủ, tỉnh lại đi, " nhị nương mở mắt ra thì nhìn thấy Lý Thanh ở trước mắt của mình, nhị nương theo bản năng cười cười, nhìn thấy nhị nương cộc lốc cười, "Nguyên lai thê chủ cũng có thể cười như vậy a, " Lý Thanh có chút lảng lảng nghĩ.

Nhị nương rửa mặt xong, không ngạc nhiên khi thấy Lưu Lam đang cực khổ làm việc, nhị nương nhìn thấy Lưu Lam liêu mạng như vậy rất đau lòng.

Lại qua còn một lúc, Nguyên nương các nàng mới đến, Trương Tiểu Thúy liền nói "Nhị nương a, chúng ta ngày hôm nay chỉ lấy 80 tấm được rồi, tương đối ít, cho nên..."

Nhị nương nghe ra Trương Tiểu Thúy ý tại ngôn ngoại, đơn giản là nhà các nàng cần không nhiều lương da cho nên không cần thức dậy sớm, dậy sớm, còn không phải là vì mình làm việc, Trương Tiểu Thúy làm sao sẽ chịu đây?

"Câm miệng, anh rể ngươi đầu óc không rõ ràng, ngươi bình thường đừng so đo tính toán với hắn", "Sẽ không, sẽ không, " nhị nương cười nói, nàng mới không cùng người như thế chấp nhặt, nếu thực sự là cùng người chấp nhặt mình còn không tức chết, cho nên nhị nương căn bản không thèm để ý.

Đối với việc Nguyên nương chỉ cần mấy chục tấm lương da, nhị nương không nghĩ nhiều, nhị nương biết Nguyên nương các nàng bán không nhiều, ngày hôm nay lấy ít một chút cũng là hợp tình hợp lý.

Làm xong, sau khi ăn cơm tối, nhị nương các nàng liền xuất môn, "Nhị nương, ngày hôm nay lại muốn đi ra ngoài bán lương da a?" Có hàng xóm sau khi thấy được, chào hỏi.

"Đúng đấy, ngài đây là muốn đi đâu a?" Nhị nương cũng ôn hòa đáp.

"Ta muốn đi ra ruộng, xới lại miếng đất."

"Tốt lắm, ngài cũng đang vội, chúng ta đi thôi."

"Được rồi."

Những ngày qua nhị nương đã cùng hàng xóm cải thiện quan hệ không ít, nhị nương để Lý Thanh theo Lưu Lam thường thường theo các bạn hàng xóm đi lại, hiện tại hàng xóm cũng đã tiếp nhận rồi Lý Thanh, có lúc còn đi tìm Lý Thanh nói chuyện.

Cho tới cả Ngôn Nhi, bởi những ngày qua có Thần Dương che chở, lại có nhị nương sủng, Ngôn Nhi đã rộng rãi không ít, trên người còn thường thường có đồ ăn vặt nhị nương cho, Ngôn Nhi cũng đồng ý chia ra ăn, cho nên hiện tại đã có thật nhiều hài tử đồng ý cùng Ngôn Nhi chơi, đang nói, Ngôn Nhi kế thừa đầy đủ khuôn mặt xinh đẹp của Lý Thanh cho nên rất được nữ hài tử vây quanh, đương nhiên cũng bởi vì Ngôn Nhi giống Lý Thanh về tính cách ôn hòa, với ai đều hợp.

Nhị nương cũng vì cải thiện quan hệ cùng hàng xóm cho đem lương da Putte chưa bán hết chia cho hàng xóm, lương da ở trong thôn, thôn dân bình thường không nở mua, cho nên những hài tử kia chỉ có thể trông mà thèm, hiện tại nhị nương chủ động chia cho các nàng, các nàng tự nhiên rất cảm kích,

cũng đối với nhị nương ăn tượng rất tốt.

Ngày hôm nay lương da của nhị nương cũng bán rất nhanh, hiện tại trời nóng, người trên trấn đều đem ăn lương da thay cho bữa trưa, cho nên chuyện buôn bán của nhị nương rất náo nhiệt.

Nhị nương hôm nay lại mua một chút thịt, còn mua một con cá chích, những ngày gần đây, thức ăn trong nhà được cải thiện rất lớn, sắc mặt hai hài tử nhìn cũng càng ngày càng hồng hào, trên người cũng bắt đầu có một chút thịt.

Nhị nương cùng Lưu Lam mới vừa nhìn thấy gia môn thì nhìn thấy một đám người vây quanh nhà mình, còn có thể nghe được một ít tiếng ồn ào, chuyện gì thế này? Nhị nương trong lòng có dự cảm không tốt, cùng Lưu Lam trao đổi ánh mắt, hai người liền tăng nhanh cước bộ, đi nhanh về phía trước.

Còn không gặp người đã nghe được âm thanh, "Người cái đứa con hoang này, có người cha sinh, không có mẹ dưỡng, các người dĩ nhiên dám liên kết đánh nữ nhi ta, ta ngày hôm nay phải cho các người một trận giáo huấn, "âm thanh của người này rất chói tai, "Đùng" một tiếng.

"A, các người, các người, tẩu khai, con của ta, các người làm sao có thể đánh hài tử nhà ta " nhị nương nhận ra đây là âm thanh của Lý Thanh, âm thanh đứt quãng, hơn nữa còn mang theo tiếng khóc, xem ra Lý Thanh đã khóc.

Nhị nương càng tức giận, "Các người đều tránh ra cho ta, "âm thanh này rất lớn, mọi người nhìn thấy nhị nương liền dồn dập né sang để cho nhị nương có một con đường đi, lần này nhị nương nhìn thấy có một đám người vây xem, có một người nam nhân mập mạp trung niên, trong lòng còn ôm một nữ hài bảy, tám tuổi nữ, chỉ thấy người cha và nữ nhi này đều một mặt xem thường nhìn nam nhân cùng hài tử của mình.

Điều này làm cho nhị nương rất tức giận, đặc biệt nhìn thấy Lý Thanh ngồi dưới đất, khóc đến mắt đều sưng đỏ, cùng hai hài tử Lý Thanh ôm vào trong ngực. Nhìn thấy nhị nương trở về, Lý Thanh ngồi trên đất không nhúc nhích, trong lòng hẳn vẫn còn sợ, hẳn sợ thế chủ sẽ cho rằng hẳn gây sự, sẽ cho rằng hẳn không an phận, hẳn biết thế chủ những ngày gần đây có vũ hân cùng hàng xóm tiếp xúc là muốn cùng hàng xóm tạo mối quan hệ, nhưng mình nhưng ở đây cùng hàng xóm cãi nhau, tuy rằng không phải là mình sai, nhưng mình xác thực là rất sợ a.

Lý Thanh không dám nhìn nhị nương, "Nương, nương, " Lý Thanh nhìn được, Ngôn Nhi không nhìn được, tránh đi cái ôm của Lý Thanh, hướng nhị nương chạy đến, Ngôn Nhi vừa khóc vừa chạy khiến người ta càng đau lòng, nhị nương sợ hãi tởm, liền đem đòn gánh ném đi, chạy tới ôm lấy hẳn, Ngôn Nhi khẩn thiết nắm lấy quần áo của nhị nương, mở to đôi mắt đỏ hồng nhìn phía nhị nương, mang theo tiếng khóc hỏi "Nương, nương, người nói với các nàng, nói Ngôn Nhi là hài tử của người, không phải con hoang, không phải, không phải, con hoang" nhìn Ngôn Nhi khóc lóc nóng lòng nói như vậy, nhị nương càng đau lòng. Nhìn thấy nhị nương đến, nam nhân kia trong lòng có chút sợ sệt, dù cho nhị nương đã thay đổi nhưng trong lòng mọi người vẫn nhớ tính cách của nhị nương trước đây, đối với nhị nương, mọi người vẫn sợ.

"Cha, cha, " Thần Dương vốn là cố nén nước mắt nhưng khi nhìn thấy Lưu Lam thực sự không nhìn được, nước mắt ào ào chảy ra ngoài, hơn nữa nhị nương còn tỉ mỉ nhìn thấy, Thần Dương trên mặt rõ ràng có dấu tay, không nghi ngờ chính là nị nam nhân lúc này đánh, Lưu Lam thấy nữ nhi mình bị người đánh, cũng đau lòng nước mắt đều rơi xuống.

Nhị nương nhìn thấy Lý Thanh ngồi dưới đất, ôm Ngôn Nhi đi tới, đem Lý Thanh từ trên mặt đất kéo đến, sau đó ôm vào trong ngực, nhìn quét mọi người một lần, trong mắt chứa phần nộ nói "Ai cũng không được bắt nạt người nhà của ta."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Người Một Nhà

Nghe thấy âm thanh phần nộ của nhị nương, trong lòng gã mập kia càng sợ, tay ôm nữ nhi mình hơi run lên, không dám không liếc mắt nhìn nhị nương.

"Thần Dương, người nói đến tội cùng là xảy ra chuyện gì?" Nhị nương nhìn Thần Dương.

"Ta cùng Ngôn Nhi cầm đường bí đỏ phân cho bằng hữu ăn, sau đó Cầu Đan đến, không chỉ đoạt của đường bí đỏ của chúng ta, còn nói, còn nói chúng ta là con hoang, là con hoang, ô ô ô..., ta chỉ là đẩy nàng một cái, không đánh nàng, " nhìn Thần Dương tức giận cùng oan ức, Lưu Lam trong lòng lại đau lòng, lại tự trách.

"Đứng đấy, đứng đấy, Cầu Đan thật hư, Thần Dương nói chính là thật sự, " đứng bên cạnh một ít tiểu hài tử nghe Thần Dương nói xong vội vã phụ họa. Bởi quãng thời gian này Thần Dương cùng Ngôn Nhi, cùng rất nhiều hài tử trong thôn chơi với nhau cho nên có không ít hài tử thay Thần Dương nói chuyện.

"Nếu là như vậy, vậy người tại sao đánh hài tử nhà ta?" Nhị nương lớn tiếng hỏi cha Cầu Đan, nhị nương cau mày, hung ác trừng mắt. Cha Cầu Đan nói chuyện không lưu loát, nói " Cầu Đan nhà ta nhưng là, nhưng là nói không sai, Thần Dương là hài tử không nương, còn có, nên có, " hẳn càng nói, nhị nương càng phần nộ, thế nhưng cha Cầu Đan vẫn né tránh ánh mắt giết người của nhị nương nói tiếp "Còn có, Ngôn Nhi kia lại không phải nhi tử của người, người tức giận cái gì, người trước đây không phải chán ghét hẳn sao, ta còn giúp người hả hề đó."

"Người căm miệt cho ta, người tính là gì? Cũng dám nói thay ta dạy hài tử, đang nói, ai nói ta không thích Ngôn Nhi, Ngôn Nhi nếu gọi ta là nương, vậy

ta sau này chính là nương của hần, hần chính là con của ta, ta sẽ không cho phép có người bắt nạt hần, còn có Thần Dương, nương nương cho dù không có ở bên cạnh nương, nhưng Thần Dương cũng rất tốt, nào giống như một số hải tử, còn nhỏ như vậy đã cay nghiệt, nhất định là không được người lớn dạy dỗ, không biết sau này sẽ biến thành cái dạng gì đây, hừ. "

Nhị nương càng nói, mặt cha Cầu Đán càng tái nhợt, nhưng vì uy áp của nhị nương nên không dám bộc phát ra, chỉ bắt mắt nhìn nhị nương.

Thế nhưng bị nhị nương trừng một cái liếc quay đầu đi chỗ khác, không dám nhìn nhị nương nữa, nhị nương nhìn thấy mọi người trong thôn vây quanh rất nhiều, cũng không thể quá mức, nhị nương là một đại nữ nhân lại cùng một nam nhân tính toán chỉ li, cho nên nhị nương biết hôm nay việc này không thể huyền ảo quá to lớn, đều là người trong thôn, lại nói chỉ là tiểu hải tử đánh nhau mà thôi, cũng không phải sự việc lớn lao.

"Ta nề tình người là nam nhân phần thượng không so đo với người, thế nhưng người nên quản tốt hải tử của người, nếu không, hừ, thì đừng trách ta không nề tình, đi thôi, " lần này ánh mắt mọi người nhìn nhị nương càng thêm không giống nhau, tuy rằng quãng thời gian này nhị nương cực lực thay đổi hình tượng của bản thân, thế nhưng trước đây nhị nương cho người ta lưu ấn tượng xấu quá sâu, cho nên thôn dân vẫn tồn e dè với nương.

Thế nhưng trải qua chuyện này, thôn dân nhận thấy nhị nương thật sự là thay đổi rồi, chuyện này nếu là nhị nương trước đây, nương chắc chắn sẽ không che chở cho đứa con riêng kia, hơn nữa nương nhất định sẽ nhân cơ hội đàn áp nhà của Cầu Đán, thế nhưng vừa nãy nhị nương không chỉ có buông tha Cầu Đán cùng cha nương, còn che chở cho hải tử kia, xem ra nhị nương bắt đầu trở nên có tình có nghĩa, xem ra sau này có thể thử cùng nương giao du, đây là ý nghĩ của phần lớn thôn dân, hơn nữa cũng không thể để cho mình hải tử bắt nạt hai hải tử kia, nếu không nhị nương nhất định sẽ vì các nương ra mặt gây ra chuyện lớn.

"Ngôn Nhi, chúng ta nên khoan dung độ lượng, Cầu Đán cùng cha nương tuy rằng phạm sai lầm, thế nhưng các nương cũng không phải người xấu, cho nên chúng ta phải cho người ta cơ hội làm lại cuộc đời, hơn nữa vừa nãy nương nói, cũng đã dọa các nương, các nương về sau dám không dám bắt nạt chúng ta nữa đâu, nếu như các nương lại bắt nạt chúng ta, chúng ta sẽ không khách khí, hiểu không?" Nhị nương nói nhìn về phía Ngôn Nhi, chỉ thấy Ngôn Nhi một bộ như hiểu mà không hiểu, nhị nương cười lắc đầu một cái, hải tử còn nhỏ sau này sẽ tiếp tục giáo dục.

Nhị nương cúi đầu nhìn về phía Thần Dương "Nghe hiểu không?" Thần Dương dù sao cũng lớn một chút, mắt to không giống Ngôn Nhi hoàn toàn mờ mịt, "Có chút hiểu, lại có chút không hiểu, "

Nghe Thần Dương nói như vậy, nhị nương an ủi nói, "Không có chuyện gì, lớn rồi sẽ hiểu."

"Nương, nương, Ngôn Nhi sẽ hiểu được, Ngôn Nhi sẽ hảo hảo học, nhất định sẽ hiểu được, " nghe được Ngôn Nhi bảo đảm tự hướng về mình nói, nhị nương rất vui vẻ, "Hảo, hảo, Ngôn Nhi sau này nhất định sẽ hiểu được, "

"Uh, " tiểu tử lại khẳng định gật gù.

"Ca, chúng ta về nhà đi, " nhị nương nhìn Lưu Lam đã khôi phục thái độ bình thường nói, "Được, chúng ta về nhà đi, " nói xong đi lấy đòn gánh bị ném xuống đất,

"Vẫn tốt chứ, không sao rồi, đừng sợ, " nhị nương quan tâm nhìn về phía Lý Thanh trong lồng ngực.

Vừa nãy Lý Thanh nhìn thấy nhị nương ở trước mặt mọi người che chở mình và Ngôn Nhi, nhị nương không biết hành động vừa rồi làm Lý Thanh cảm động cỡ nào.

"Nha, nhị nương a, các người mau trở về đi thôi, vật này chúng ta giúp người cầm, được rồi. "

"Đứng đấy, đứng đấy "

Vừa nãy người trong thôn bên cạnh vây xem thấy sự tình chấm dứt, dồn dập tiến lên lấy lòng nói chuyện với nhị nương, trong mắt không còn là xem trò vui bình thường, nói thật, nhị nương cũng không oán vừa nãy những thôn dân này không trợ giúp các nương, dù sao, trước đây nhị nương để cho người ta ấn tượng quá sâu sắc, không phải một sớm một chiều có thể thay đổi được, tình người ấm lạnh, xưa nay đã như vậy.

Nhị nương không thèm để ý cười cợt "Tốt, vậy thì phiền phức các người, " nói xong cũng không tiếp chuyện nữa, bán ôm Lý Thanh về nhà, vừa nãy nương nghe thấy nam nhân của mình khóc đây, mình mau nhanh về nhà an ủi nha.

Sau khi về đến nhà, nhị nương đem Lý Thanh phóng tới bên giường, để hần ngồi xuống, sau đó mới cẩn thận hỏi "Người có sao không? Ta biết, chuyện này người chịu oan ức, thế nhưng đều là người cùng thôn, ngẩng đầu không gặp cúi đầu thấy, cho nên chúng ta không thể đem sự tình làm đến căng thẳng, hi vọng người có thể thông cảm cho ta, " nhị nương đang thao thao bất tuyệt nói, chỉ nghe một tiếng "Xì, " nhị nương ngẩng đầu thấy Lý Thanh đang mỉm cười nhìn mình.

Nhị nương nhìn một lúc cũng nở nụ cười, nương biết Lý Thanh căn bản không có trách cứ nương.

"Ca ca, Thần Dương thế nào?" Nhị nương an ủi hai bảo bối của mình xong, liền đến xem Thần Dương, nhị nương vừa nãy nghe Ngôn Nhi mới biết, vốn là cha Cầu Đán muốn đánh Ngôn Nhi, thế nhưng Thần Dương đem Ngôn Nhi lui lại, chính mình lại bị đánh một cái tát, điều này làm cho nhị nương cảm thấy rất hổ thẹn.

Lưu Lam thấy vậy, không thèm để ý cười cợt, "Không có chuyện gì, đã thoa thuốc rồi, bị đánh không phải rất nặng, tiểu hải tử khôi phục nhanh, một hồi sẽ không có chuyện gì, yên tâm đi."

Nhìn thấy Lưu Lam an ủi mình, nhị nương càng thêm thật không tiện, "Ca ca, người yên tâm, chỉ cần hấn lần sau dám bắt nạt Thần Dương, ta nhất định sẽ không để tha cho các nàng, " nhìn nhị nương thề son sắt, Lưu Lam cũng biết nhị nương là bởi vì hổ thẹn, phụ họa nói "Được, lần sau các nàng chịu ủy khuất gì phải xem người rồi, "

"Uh, "

Buổi tối Tam nương sau khi trở lại càng hối hận, làm sao nàng lại không ở nhà, nếu không sẽ không để cho người đến bắt nạt, Tam nương là đi đến trường nên không ở nhà, cho nên cha Cầu Đan mới dám bắt nạt Lý Thanh như vậy.

Sau cùng vẫn là nhị nương an ủi, Tam nương mới không cảm hổ thẹn, thế nhưng Tam nương cũng nói rằng sau này chỉ cần nàng ở nhà, nhất định sẽ không để cho người khác bắt nạt người nhà của các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Trương Tiểu Thúy Tham Ăn

Buổi tối, nhị nương ôm Ngôn Nhi, cầm trong tay lương da chưa bán xong đi tới một gia đình cách nhà các nàng không xa "Phong gia gia, Phong gia gia, có ở nhà không?" Nhị nương hướng về trong phòng hồ.

"Tối đây, ai vậy?" từ trong nhà vội vội vàng vàng chạy đến một lão nhân hơn năm mươi tuổi, nhìn rất hiền lành, thê chủ đã mất, chỉ còn một người nữ nhi, thế nhưng nữ nhi của lão quanh năm ở bên ngoài khuôn vác cho người ta, cho nên trong nhà chỉ có một mình lão, Phong đại gia đối với Ngôn Nhi luôn chăm sóc, nhị nương rất cảm kích, mỗi ngày làm lương da đều sẽ đưa qua cho lão một phần.

Phong gia gia vừa thấy nhị nương cùng Ngôn Nhi đến, trên mặt đều cười ha ha, "Là nhị nương cùng Ngôn Nhi a, "

"Phong gia gia được, " Ngôn Nhi ngoan ngoãn hướng về Phong gia gia chào hỏi,

"Ồi chào, được, Ngôn Nhi ăn cơm chưa? Nếu như chưa thì ăn ở nhà Phong gia gia đi, " nhìn lão nhân chân tình tiếp đón, nhị nương trong lòng càng cảm kích, cha của mình còn không tốt với Ngôn Nhi như vậy, không nghĩ tới chỉ là hàng xóm mà lại thương Ngôn Nhi.

Nhị nương biết Lưu Lý thị ở nhà thấy Lý Thanh cùng Ngôn Nhi xảy ra chuyện hấn lại mặc kệ, điều này làm cho nhị nương rất không thoải mái, tuy nói Ngôn Nhi không phải cháu trai ruột của hấn, nhưng cũng gọi mình là nương a, cũng gọi hấn là gia gia a.

Buổi tối cũng chỉ có Nguyên nương qua đây hỏi tình huống, nói vài câu quan tâm, tuy nói phần lớn quan tâm cho Thần Dương, nhưng chỉ ít nàng cũng đến, điều này cũng làm cho nhị nương thấy ít nhiều dễ chịu, còn Trương Tiểu Thúy, nhị nương cũng hi vọng hấn không đến xem chuyện cười thì nhị nương đã vui lắm rồi.

"Không cần, Phong gia gia, trong nhà đã ăn cơm rồi, ta là sang đưa cho ngài cái này, " nói nhị nương đem đồ vật trong tay đưa tới.

Phong gia gia vừa thấy là đồ gì thì nụ cười trên mặt càng xán lạn, "Ai nha, các người làm ăn buôn bán cũng không dễ dàng, không cần mỗi ngày đưa cho ta, lại nói lương da ăn tốt như vậy, đương nhiên là để cho Ngôn Nhi. "

"Phong đại gia, trời nóng bức thế này, ta biết ngài khẩu vị không ngon, thế nhưng dù như thế nào cũng phải ăn, ăn chút lương da cũng tốt. "

"Ai nha, nhờ có người còn nhớ những thứ này, tốt lắm ta sẽ nhận lấy, " Phong gia gia cảm kích nhìn nhị nương.

"Không có chuyện gì, ngài vẫn rất chăm sóc Ngôn Nhi, cho ngài vài phần lương da là ta nên làm mà, "

"Ta nghe nói hôm nay Ngôn Nhi cùng Thần Dương cùng Cầu Đan đánh nhau? Ngôn Nhi cùng Thần Dương không có sao chứ?" Nói xong cẩn thận kiểm tra Ngôn Nhi,

"Không có chuyện gì, chỉ là Thần Dương đã bị trúng một cái tát, " nhị nương trầm giọng nói.

"Cả nhà Cầu Đan các nàng đều là người không nói lí lẽ, người cũng đừng quá tính toán, dù sao cũng là người một thôn." Phong đại gia giọng điệu sâu xa nói.

Nhị nương biết Phong gia gia nói những điều này là vì muốn tốt cho mình, thật vất vả mới để cho mọi người thay đổi cách nhìn với mình một chút, nhị nương cũng biết nên làm như thế nào, thế nhưng nhị nương vẫn rất cảm kích Phong gia gia có thể nói những lời thật lòng này với nàng.

"Ta biết, Phong gia gia, vậy ngài ăn cơm đi, chúng ta phải đi rồi, sau này có việc gì thì cứ nói, nếu như ta có thể giúp nhất định không chối từ. "

"Ai, vậy ta sau này nếu như có chuyện gì sẽ đến phiền phức người, " Phong đại gia cảm kích nói, cũng không khách khí với nhị nương.

"Nên, nên, Ngôn Nhi cùng gia gia nói tạm biệt đi " nhị nương nói với Ngôn nhi,

Ngôn Nhi rất ngoan ngoãn cười đối với Phong gia gia vung vung tay nhỏ, "Phong gia gia hẹn gặp lại, Phong gia gia phải ăn cơm thật ngon nga, nương nói phải ăn cơm thật ngon thân thể mới khỏe mạnh, " Ngôn Nhi đang hoàng trình trọng nói nhị nương đã từng nói với hân.

Thế nhưng chính là như vậy mới khiến người ta càng thêm cảm động, "Ai, được, Ngôn Nhi cũng phải ăn cơm thật ngon a, "

"Phong gia gia, ngài trở về đi, chúng ta phải đi, "

"Uh, mau trở về nhà ăn cơm đi, "

Phong gia gia thấy nhị nương cùng Ngôn Nhi đã đi đến hàng rào mới quay vào trong.

Nhị nương sau khi về nhà thì nhìn thấy Lý Thanh đã trở về, cười chào hỏi "Trở về rồi, lương da đều đưa đi?" Quảng thời gian này nhị nương đều để Lý Thanh phụ trách đem lương da còn đưa cho hàng xóm, nên hiện tại Lý Thanh gần như đã có thể cùng các bạn hàng xóm hảo hảo ở chung.

"Ai, đều đưa đi, các nàng còn hỏi Ngôn Nhi đây, còn an ủi ta đây, " nhìn Lý Thanh đáng đáp đắc ý, nhị nương cũng vì hân vui vẻ.

Buổi tối, "Nương, nương" nhị nương cúi đầu nhìn Ngôn nhi đang gặt gao ôm lấy mình, đứa nhỏ này từ khi nhị nương sau khi trở lại ôm hân, vẫn kề cận nhị nương, đáng vẻ oan ức sót sáng, thật giống như chỉ sợ nhị nương không muốn hân vậy, nhị nương nhìn đau lòng, nên cho dù là làm cơm cũng mang theo hân.

"Uh, Ngôn Nhi làm sao?" Nhị nương trong tay tiếp tục làm cơm, Lý Thanh làm trợ thủ bên cạnh nàng, vừa mới bắt đầu Lý Thanh cùng Lưu Lam cảm thấy không nên để cho một đại nữ nhân ở nhà làm cơm, sẽ bị người ta chê cười, thế nhưng nhị nương cực lực khuyên, người trong nhà vẫn phải đồng ý, dù sao trù nghệ của nhị nương thật sự rất tốt, sau đó mọi người cũng chậm rãi quen thuộc.

Ngôn Nhi hiếu kỳ điểm chân, hướng về nhà bếp xem, "Nương, người đang làm gì?"

Nhị nương cười cợt "Ngày hôm nay tiểu bảo bối của ta chịu oan ức, cho nên nương muốn làm đồ ăn tốt hơn để an ủi một chút a. "

Ngôn Nhi nghe nhị nương nói mình là tiểu bảo bối của nàng thì cười đến con mắt sáng lấp lánh, miệng nhỏ càng như bôi mật ong hướng nhị nương cười nói "Nương thật tốt, nương là tốt nhất nương. Hắc hắc..."

Nghe Ngôn Nhi thật tâm khen ngợi mình, nhị nương cảm thấy rất vui vẻ.

Nhị nương làm cho Ngôn Nhi món thịt kho tàu mà hân thích ăn, còn làm canh rau hẹ, bánh thịt các loại, có thể nói cơm tối rất là phong phú, hai tiểu gia hỏa ăn đến cái bụng phình ra.

Buổi tối ở trên giường, nhị nương đem Ngôn Nhi ôm vào trong ngực, kể chuyện cho hân nghe, nhị nương biết hân ngày hôm nay kinh sợ nên muốn sủng hân hơn.

Ngày thứ hai, nhị nương vẫn bị Lý Thanh gọi dậy, rửa mặt xong, bắt đầu chế tác lương da, nhị nương bán lương da đã hơn nửa tháng, ngay cả thu hoạch lúa mạch đều là nhờ người làm, hiện tại nhị nương bán lương da có danh tiếng, cho nên chuyện làm ăn rất tốt, cũng không để ý đến những món tiền kia.

Mấy người đã đem lương da chế tác xong, nhưng hôm nay cũng không biết xảy ra chuyện gì, Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy còn chưa tới, lẽ nào các nàng hôm nay không bán, cho dù không bán cũng phải đến nói cho mình một tiếng a,

Nhị nương còn đang tưởng như vậy, chỉ nghe ngoài cửa một thanh âm vang lên, Nguyên nương đi vào sắc mặt lo lắng, nhị nương kỳ quái hỏi "Đại tỷ, người đây là làm sao?"

Nguyên nương mặt ngưng nói "Chính là, anh rể người cùng hai hài tử đau bụng rất nặng, nên hôm nay ta sẽ không đi bán, ta muốn đi mua một ít thuốc cho các nàng."

Nghe Trương Tiểu Thúy cùng hai hài tử đồng thời đau bụng, nhị nương tuy rằng cảm thấy kỳ quái, thế nhưng hiện tại mua thuốc mới là mấu chốt.

"Có nghiêm trọng lắm không a, "mấy người nhị nương đồng thời quan tâm hỏi.

Nguyên nương vội vàng nói "Không có chuyện lớn, các người không cần lo lắng, " nếu Nguyên nương đã nói như vậy rồi thì khẳng định là không nghiêm trọng.

"Đại tỷ, người đi nhanh đi, không thể bị dờ dang, " nhị nương giục Nguyên nương nhanh đi mua thuốc.

"Ai, vậy ta đi trước! " nói xong Nguyên nương cũng đã chạy nhanh ra sân.

Sau đó nhị nương mới biết thì ra Nguyên nương các nàng bán lương da không hết, còn lại không ít, Trương Tiểu Thúy cũng không giống nhị nương hào phóng đem chia cho hàng xóm, nên Trương Tiểu Thúy quyết định không làm cơm chỉ ăn lương da, ăn quá nhiều lương da bắt đầu tiêu chảy. Trương Tiểu Thúy này không chỉ tham tiền mà còn tham ăn.

Chương 13: nhị Cầu Tử Tới Chơi

Hiện tại nhị nương cùng Lư Lam đối với việc bán lương da đã rất quen thuộc, hôm nay nhị nương cùng Lư Lam sau khi về nhà, vừa vào cửa liền nhìn thấy Lư Lý thị, Tam nương, Lý Thanh cùng hai hải tử một mặt trầm trọng ngồi ở trong sân.

Nhị nương cùng Lư Lam hiếu kỳ liếc mắt nhìn nhau, " làm sao vậy?" Nhị nương vội vàng hỏi.

Mấy người kia vừa nhìn thấy nhị nương, ánh mắt càng trở nên kỳ quái, điều này làm cho nhị nương càng quái dị, "Này là làm sao?"

"Nha, nhị nương trở về." Chỉ thấy một người đột nhiên từ trong nhà đi ra, đứng là đã dọa nhị nương nhảy dựng.

Chỉ thấy người này vóc người gầy yếu, mặt mày không đứng đắn, khiến người ta vừa nhìn thì rất không thoải mái, nhìn thấy người này rốt cục nhị nương cũng biết vì sao mọi người lại nhìn mình như vậy.

Người này tên là nhị cầu tử, là một tên côn đồ trong thôn trước đây thường cùng nhị nương đi đánh cược, nhị nương mỗi lần đi ra ngoài đều là bị nàng gọi, lúc trước nhị nương ham mê cờ bạc cũng đều là công lao của tên nhị cầu tử này, xem ra mọi người là sợ mình lại cùng nhị cầu tử đi đánh cược.

Vừa nãy nhị cầu tử ngồi ở phía sau Tam nương nên nhị nương không thấy nàng.

Mọi người nhìn thấy nhị cầu tử nói chuyện với nhị nương, trên mặt đều có không che giấu nổi căng thẳng.

"Nhị cầu tử, ngươi đi nhanh đi, nhà chúng ta không hoan nghênh ngươi." Lư Lý thị dùng ngữ điệu không khách khí nói. Vừa nãy nhị cầu tử đến tìm nhị nương, người trong nhà hầu như đều phát hoảng rồi, nghĩ muốn đem nhị cầu tử đuổi ra ngoài, thế nhưng nhị cầu tử nói kiểu gì đều không đi, mọi người đang khuyên thì nhị nương trở về, lần này thì xong rồi.

"Nhị cầu tử, ngươi đi nhanh đi, nhị nương là sẽ không cùng ngươi đi ra ngoài. " Lư Lam đi tới trước mặt nhị cầu tử, tức giận nói. Nhà các nàng mới khá hơn một chút thì tên nhị cầu tử này lại tới trêu chọc nhị nương, nếu để cho nhị nương đi đánh cược, vậy cái nhà này không phải là lại phải giống như trước đây, hay là đến cả như trước đây cũng không bằng, Lư Lam trong lòng rất sợ, cho nên tuyệt đối với không thể để cho nhị cầu tử mang nhị nương đi.

"Ai, nhị nương còn chưa nói các ngươi chỗ miệng vào làm gì?" Nhị cầu tử khinh bỉ nhìn bọn người kia, không để ý nói.

"Nhị nương, nghe nói ngươi gần đây đang bán cái gì lương da, kiếm rất nhiều tiền phải không, như vậy đi với ta chơi một ván đi, nói không chừng còn có thể gỡ vốn ta xem ngươi gần đây vận khí không tệ a, " nhị cầu tử mê hoặc nói với nhị nương.

"Ngươi đã lâu không đi, tỷ muội chúng ta đã lâu chưa thấy ngươi a. " nhị cầu tử thấy nhị nương nghe mình gọi đi đánh cược lại không như trước đây tỏ ra hưng phấn, điều này làm cho nhị cầu tử mất hứng.

"Không thể nào, lẽ nào một đại nữ nhân như ngươi thật sự muốn bắt đầu cả ngày làm cơm, ngươi cũng không sợ chúng ta cười nhạo à" nhị cầu tử khinh bỉ nói.

Thấy Nhị nương không lên tiếng, Lý Thanh cũng lo lắng nói "Thê chủ, ta đi nấu cơm, chúng ta ăn cơm đi, Ngón Nhi cũng một ngày chưa thấy ngươi, muốn cùng ngươi chơi đùa. " nói xong khẩn cầu nhìn nhị nương,

"Nương, nương, " Ngón Nhi cũng mở to mắt to khẩn cầu nhìn nhị nương, hẳn không biết cái gì là đánh cược, thế nhưng hẳn biết nhị cầu tử, mỗi lần nhị cầu tử dẫn nương đi, sau đó nương khi trở lại tâm tình sẽ trở nên rất kém, sẽ đánh chửi mình cùng cha, mình không một chút nào muốn cho nương cùng nhị cầu tử đi ra ngoài, cha đã nói nhị cầu tử không phải người tốt, nương nhất định không thể cùng nàng đi ra ngoài.

"Nhị tỷ, chúng ta thật vất vả mới được như bây giờ, lẽ nào ngươi lại muốn chúng ta qua về những tháng ngày đó sao?" Tam nương cũng lo lắng khuyên nhủ.

"Xì, " nhị nương nhện không được bật cười.

Mấy người nhìn nhị nương cười, đều có chút không hiểu.

"Ai nha, ta lại không nói muốn đi, các ngươi gấp cái gì?" Nhị nương nhìn mọi người về mặt thành thật nhìn mình, lại nói tiếp "Ta nói rồi, ta sẽ để các ngươi trải qua những ngày thật tốt, cho nên sau này ta sẽ không bao giờ đi đánh cược."

Sau đó xoay người nhìn nhị cầu tử nói "Ta sau này sẽ không lại đi chỗ đó, hơn nữa ta khuyên ngươi, sau này cũng đừng đi loại chỗ như vậy, đừng có nghĩ không làm mà hưởng, như vậy chỉ có thể khiến chính mình bị người ta xem thường, cũng sẽ càng trở nên bản cùng, nếu muốn để cho mình cùng

người nhà trải qua cuộc sống tốt, hãy dựa vào đầu óc và tay chân mà làm việc"

Nhị cầu tử khiếp sợ nhìn nhị nương, không thể tin vào mắt mình, không cần nói cũng biết nàng không tin người này vẫn là nhị nương sao? Chỉ mới hơn nửa tháng không có gặp mà thôi, tại sao nhị nương lại biến hóa lớn như vậy, quả thực như thay người khác vậy, còn nói ra những lời như vậy, nói như vậy, trước đây dù có đánh chết nhị nương cũng không nói những lời đó.

Người trong nhà được nhị nương nói như vậy, trên mặt đều lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

Lưu Lý thị càng vui mừng, "Có nghe thấy không, nhị nương nhà ta không phải là nhị nương trước đây, đi nhanh đi, nhà chúng ta không có làm cơm cho người" Lưu Lý thị nói xong lộ một mặt ghét bỏ nhìn nhị cầu tử, nhị nương của hắn quả nhiên sửa đổi rồi, thực sự làm hắn nở mặt, phải biết, gần đây nhị nương mỗi ngày đều đưa tiền cho hắn, lại mua cho mình một bộ quần áo in hoa, cũng không biết ước ao của bao nhiêu hàng xóm, hiện tại nhị nương là sự kiều ngạo của hắn.

"Nhị nương, đầu óc của người bị lừa đã rồi, vừa nãy những câu nói kia thật là người nói?" Nhị cầu tử vẫn không thể tin được.

"Người đương nhiên không nghe lầm, chính là nhị tỷ ta nói, người đi nhanh đi, nhà chúng ta không hoan nghênh người." Tam nương tức giận nói.

Nhị cầu tử đối với vị tú tài nương tử Tam nương này vẫn tương đối sợ, không cam lòng liếc mắt nhìn nhị nương, hướng cửa lớn đi đến, đi tới cửa vẫn không cam lòng nói "Ai, ta nói nhị nương, người nếu như nghĩ thông suốt, muốn đánh cuộc thì đến tìm ta a."

"Lăn, người là tên xấu xa!" Lưu Lý thị rốt cục không nhịn được mắng.

"Cha, ngài cũng đừng tức giận, vì này loại người tức giận không đáng a," nhị nương an ủi Lưu Lý thị đang tức giận gợn chân.

"Ai, nhị nương, người thật đúng là nữ nhi tốt của cha, ha ha..." Lưu Lý thị không nhịn được khích lệ nói.

"Đúng đấy, nhị tỷ, người ngày hôm nay thật sự để chúng ta giật cả mình đây," nguy cơ đã qua, Tam nương cũng cùng nhị nương nói đùa.

"Ai, chỉ là việc nhỏ, sau này các người cứ an tâm đi" nhị nương bảo đảm đối với mọi người nói.

"Nương, nương, người vừa nãy thật là lợi hại a, Ngôn Nhi thật thích," tiểu tử nhìn nhị nương với con mắt lóe sáng.

Nhị nương từng thanh hân ôm lấy bên trong, "Nương cũng yêu thích Ngôn Nhi, nói cho nương biết hôm nay đã làm gì?"

Nghe nhị nương hỏi hắn ngày hôm nay đã làm gì, Ngôn Nhi hứng thú bưng bưng nói "Ta ngày hôm nay cùng mọi người cùng nhau chơi quan binh trao giặc cướp, nương, ta là quan binh nga" Ngôn Nhi kiều ngạo hướng về nhị nương nói,

Nhị nương cũng rất nể tình khích lệ nói "Thật sự a, Ngôn Nhi thật đúng là lợi hại," nói xong cũng hôn lên mặt Ngôn Nhi một cái.

Ngôn Nhi thấy nhị nương hôn hắn, cũng học nhị nương, tại nhị nương trên mặt mỗi bên hôn một cái, rất cao hứng.

Nhị nương thấy Lý Thanh thấy mình nói với nhị cầu tử những lời những vậy liền một mặt sùng bái nhìn mình, bây giờ nhìn đến mình và Ngôn Nhi chơi vui vẻ, trên mặt cười tươi như một đóa hoa, nam nhân này thật đúng là dễ thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Hạ Ngục

Theo sau việc này, người trong nhà đối với nhị nương triệt để yên tâm.

Hôm nay nhị nương cùng Lưu Lam như thường từ trên trần trở về nhà, nhưng chưa kịp vào cửa thì bị Nguyên nương gọi lại.

"Nhị nương a, nhị nương a, người nhanh nghĩ biện pháp đi, anh rể người bị quan phủ cho bắt đi rồi." Nguyên nương sắc mặt lo lắng nói với nhị nương.

Nghe Trương Tiểu Thúy bị quan phủ bắt đi, nhị nương cảm thấy khó mà tin nổi, phải biết Trương Tiểu Thúy tuy nói có chút cay nghiệt vô lễ, thế nhưng là gan không lớn, hắn là sẽ không làm cái gì phạm pháp a? Nhưng tại sao lần này...

"Tỷ, người nói rõ một chút, đây rốt cuộc là tại sao?"

"Đúng đấy," Lưu Lam cũng có chút lo lắng.

Nguyên nương xấu hổ nhìn nhị nương cùng Lưu Lam, chậm chạp nói "Đều là hắn tự làm tự chịu, ngày hôm nay chúng ta đang bán lương da trên trần, khi

nào chàng vạng sẽ về nhà, ta đi mua cho hải tử vài thứ đồ ăn, lúc trở lại đã không gặp anh rể người, ta khắp nơi hỏi thăm, người trên trấn nói có quan binh đem anh rể người đi, nói là có người tới nhà môn tố cáo hắn, nói ăn lương da của chúng ta có nhiều người bắt đầu đau bụng, có một nhà tiểu hải tử bị đau rất nặng, hiện tại còn không biết ra sao, nhị nương người nói nên làm cái gì bây giờ?"

"Tỷ, chuyện này không thể nào đi, lương da đều là chúng ta cùng làm, tại sao ăn chỗ ta không có chuyện gì, ăn chỗ các người lại bị đau bụng a?" Nhị nương rõ ràng không tin, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu nhìn Nguyên nương.

Nguyên nương không dám nhìn thẳng vào nhị nương, cúi đầu tránh né, nhìn thấy biểu hiện của Nguyên nương, nhị nương có cảm giác chỉ tiếc mải sát không thành thép, quả thực gấp chết người, "Tỷ, nếu như người không đem sự tình nói cho ta, ta làm sao nghĩ biện pháp chứ?"

Nguyên nương ai thán một tiếng, xấu hổ quay về nhị nương nói "Ai, đều là lòng tham của anh rể người, đem lương da cũng để qua đêm lấy ra bán, "

"A, " thật đúng là để nhị nương không còn gì để nói, lần trước Trương Tiểu Thúy không nỡ lòng đem lương da còn lại chia cho hàng xóm, liền liều mạng tự mình ăn, đến cuối cùng không phải đau bụng đến long trời lở đất sao? Hắn làm sao còn không biết sợ, lần này càng gan lớn, lại dám bán cho người khác, lẽ nào hắn không sợ nhà người ta bị bệnh sẽ đến gây sự với hắn.

Phải biết cổ đại không có tủ lạnh, trời nóng như vậy, đồ ăn qua một đêm trên căn bản cũng đã xem như là không thể ăn, hắn còn dám bán cho người khác.

"Tỷ, người làm sao không ngăn cản hắn a, " Lulu Lam giọng điệu có chút trách cứ.

"Ai, ta ngăn, chỉ là không ngăn cản, lại nói anh rể người cũng là vì cái nhà này. " Nguyên nương nhẹ giọng vì Trương Tiểu Thúy biện giải, chỉ là biện giải bằng lý do này quá tái nhợt vô lực, như thế nào đi nữa dù muốn kiếm tiền cũng không thể hại người khác như vậy.

Nếu sự tình đã phát sinh, nói những thứ này nữa cũng không có ích gì, "Ca ca, người đi chăm sóc mấy đứa nhỏ với cha đi, bọn họ nhất định rất lo lắng, ta hiện tại sẽ theo đại tỷ đi nhà môn hỏi thăm một chút, xem chuyện này giải quyết như thế nào, " nhị nương nói với Lulu Lam.

Lulu Lam gật gù, giọng điệu quan tâm "Các người mau đi đi, trong nhà cứ giao cho ta."

"Đại tỷ, chúng ta đi thôi, trước hãy đi về nhà lấy chút tiền đi, có lúc sẽ phải dùng " nhị nương nói xong trở về nhà.

"Ai, nhị nương, làm sao có thể dùng tiền người đây, ta đi về nhà lấy, " Nguyên nương nói cũng đi về nhà,

Nhị nương không nói gì, thế nhưng vẫn trở về nhà một chuyến, nhiều tiền một chút cũng không có gì không tốt, Nguyên nương đối với mình cũng tốt, cũng nên giúp nâng một lần. Nhìn thấy nhị nương về nhà, Ngón Nhì cười chạy tới, cầm lấy chân nhị nương không tha, Lý Thanh cũng ánh mắt chứa cười nhìn nhị nương, "Trở về rồi, ca ca đâu, làm sao không cùng người trở về?"

Nhị nương tức giận đem sự tình nói ra.

Lý Thanh cũng bắt đầu dĩ, "Vậy người mau đi đi, trong nhà người không cần lo lắng, " nhìn nhị nương buồn bực, Lý Thanh có chút bận tâm.

Nhìn Lý Thanh hiểu chuyện như vậy, nhị nương trong lòng vui mừng, may mà phu lang của mình là Lý Thanh, nếu như phu lang của mình là Trương Tiểu Thúy thì cuộc sống của mình làm sao mà qua nổi? Nói vậy chính là nói không chừng tỉnh lại lần nữa mình còn có thể xuyên trở lại a? Nhị nương vu vơ nghĩ.

"Người trước tiên đem y phục trên người thay đổi đi, ta đi lấy quần áo sạch cho người. "

"Ai, được, vẫn là phu lang của mình tốt, " nhị nương đắc ý nghĩ.

Đổi xong quần áo, cũng đã cảm tiền cẩn thận, nhị nương liền đi tìm Nguyên nương, Nguyên nương vừa vận xuất môn, nhìn thấy nhị nương lập tức nói "Chúng ta đi nhanh đi, nếu không thì một lát trễ mất."

Nhị nương thấy trên người Nguyên nương vẫn là quần áo dơ ban ngày mặc qua, vội vàng nói "Đại tỷ, người đổi một bộ quần áo khác đi, chúng ta đi lên trấn, khẳng định là cùng những người trong nhà môn giao thiệp, cũng không thể khiến người ta xem thường chúng ta."

Nguyên nương suy nghĩ một lát nói "Vẫn là nhị nương người nghĩ chu đáo, người chờ ta một chút, ta trở về nhà đổi quần áo " nói xong lại trở về trong phòng.

Lúc này Lulu Lý thị về mặt âm trầm từ trong phòng hắn đi ra, hắn từ nhi tử của mình mới biết chuyện này, trong lòng quả thực hận Trương Tiểu Thúy đến ngứa răng, mắt thấy trong nhà tốt hơn rất nhiều, thật vất vả mới có kẻ sinh nhai tốt lại bị Trương Tiểu Thúy phá hỏng, sau này người khác làm sao tới cửa mua đây, lương da làm sao bán được, cũng không biết đây?

Thật là thành sự không đủ, bại sự có thừa, "Cha, " nhị nương vội vã chào hỏi.

Lulu Lý thị liễu mạng áp chế con giận trong lòng mình, quay về nhị nương nói "Nhị nương a, việc này là anh rể người làm không đúng, nhưng người cũng biết tính của đại tỷ người, việc này khẳng định cùng người đại tỷ không liên quan, người cũng không thể oán người đại tỷ a, các người là tỷ muội ruột. " Lulu Lý thị sợ bởi vì chuyện này để quan hệ tỷ muội của nhị nương trở nên kém đi, nên thế Nguyên nương nói tốt. Nhị nương đương nhiên biết, nhị nương vốn là không có oán hận Nguyên nương, Nguyên nương cũng là tỷ tỷ nàng, trước đây đối với nàng vẫn rất tốt.

Lập tức sắc mặt bình tĩnh đối với Lưu Lý thị bảo đảm "Cha ngài cứ yên tâm đi, ta biết chuyện này cùng đại tỷ không quan hệ, ta sẽ không oán đại tỷ. "

Nghe nhị nương nói sẽ không oán Nguyên nương, Lưu Lý thị trong lòng thở phào nhẹ nhõm, môi hờ rặng lạnh, con của chính mình, chính mình vẫn rất đau lòng, thế nhưng cũng vì Nguyên nương là lão đại, sau này mình cần nhờ lão đại a, Lưu Lý thị thừa nhận trong lòng vẫn đối với Nguyên nương thiên vị một chút.

"Các người đi nha môn nhất định phải cẩn thận a, không nên cùng người khác cãi vã, có thể len lút giải quyết thì tốt nhất nên len lút giải quyết được rồi, để người quan phủ đứng ra, vẫn là rất phiền phức, " Lưu Lý thị quay về nhị nương phân phó nói.

Vốn nhị nương cũng là có ý này, chuyện này có thể giải quyết riêng vẫn nên giải quyết riêng tốt, để người quan phủ đứng ra chuyện này sẽ trở nên nghiêm trọng

Lúc này Nguyên nương cũng đổi quần áo xong rồi, cùng Lưu Lý thị chào hỏi, rồi cùng nhị nương hướng về trên trần đến, trời chậm rãi tối.

(Ta thật hối hận khi không nghe người khuyên, ta thổ huyết rồi, cú!!)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Tiền Sư Gia

Thời điểm đến trần, trời đã tối.

Nhìn thấy trời đã hoàn toàn tối đen như mực, Nguyên nương không biết làm sao, không biết nên làm những gì?"Nhị nương, người nói chúng ta bây giờ nên làm gì a? Nếu như có Tam nương ở đây là tốt rồi, đáng tiếc nàng đã đi đến nhà lão sư của nàng ở nơi nào rồi, người quen của nàng nhiều có thể giúp được ít nhiều. "

"Đúng đấy, ta xem chúng ta hiện tại trước tiên vẫn đi tìm Tiền sư gia đi, Tiền sư gia cùng Tam nương có quen biết, nàng là người hiểu rõ tình huống của dân chúng nhất, nói không chừng nàng có thể trợ giúp chúng ta " nhị nương đề nghị.

"Được, theo lời người nói làm đi, " Nguyên nương một bộ người làm chủ, để nhị nương có chút bất đắc dĩ,

"Uh, bất quá lúc này, chúng ta trước tiên phải đi mua một ít đồ vật, cũng không thể tay không đi bái phỏng "

"Ai, nói cũng đúng, vậy người xem chúng ta nên mua cái gì?"

"Mua một ít bánh ngọt được rồi, Tiền sư gia là người từng va chạm xã hội, lễ vật này của chúng ta nàng ấy xem cũng không lọt mắt, chỉ cần không mất lễ nghi là tốt rồi, "

"Được, nhị nương vậy chúng ta hiện tại đi thôi." Nguyên nương có chút lo lắng, là đang lo lắng Trương Tiểu Thúy đi,

Hai người trước tiên đi tới tiệm bánh ngọt mua một ít điểm tâm tốt nhất, sau đó nhị nương hỏi thăm được địa chỉ đi tới nhà Tiền sư gia.

Nhà Tiền sư gia cũng không khó tìm, cách huyện nha không xa, hai người đến vào thời điểm nhà Tiền sư gia đang dùng cơm, Tiền sư gia nghe các nàng nói là tỷ tỷ của Tam nương, cũng nhiệt tình chiêu đãi các nàng.

Tiền sư gia là một nữ nhân hơn bốn mươi tuổi, xem ra rất khôn khéo, nhìn thấy Nguyên nương trong tay xem chừng là lễ vật, càng thân thiết, tuy rằng nàng không để ý chút đồ vật kia, thế nhưng đó là một loại thái độ.

"Ai nha, tới thì tới đi, sao còn cầm này nọ, Tam nương cùng ta rất quen đây, " Tiền sư gia khách khí nói.

"Muộn như vậy còn đến phiền phức sư gia thực sự là thật không tiện, " nhị nương cũng theo khách khí nói.

"Đúng đấy, đúng đấy, " Nguyên nương theo phụ họa.

"Ai, ta cùng Tam nương là bằng hữu, các người là tỷ tỷ của nàng, nên đều là người của mình, nói gì quấy rầy hay không, " Tiền sư gia tiếp tục khách khí nói.

"Tiền sư gia thực sự là đại nữ nhân trọng tình trọng nghĩa, không trách Tam nương đều ở trước mặt chúng ta khen ngài đây?" Nhị nương tán thưởng nhìn Tiền sư gia.

Tiền sư gia nghe nhị nương nói nàng là người trọng tình trọng nghĩa, trong lòng rất cao hứng, bất kể là ai đều thích nghe tán dương, lại nghe được nhị

nuong nói Tam nương ở nhà trước mặt mọi người khích lệ chính mình, trong lòng càng cao hứng hơn ,

"Ha ha... Đâu có, đâu có," tuy rằng Tiền sư gia lần nữa khiêm tốn, thế nhưng nhị nương biết tiền sư gia đang cao hứng,

"Tam nương có ở nhà khích lệ quá Tiền sư gia sao? Ta làm sao không biết, " Nguyên nương có chút kỳ quái nghĩ, nhưng nhìn thấy nhị nương cùng Tiền sư gia tán gẫu đến cao hứng như vậy, Nguyên nương có ngốc cũng biết lời kia không phải là bây giờ có thể hỏi.

"Tam nương là người có tiền đồ lớn a, không chỉ học vấn rộng hơn nữa nhân phẩm cũng rất tốt, " Tiền sư gia đối với Tam nương rất xem trọng, nếu không nài là đường đường là một sư gia, cần gì phải cùng một tú tài nghèo túng giao hảo, còn không phải là bởi vì xem trọng công danh của Tam nương sau này.

Nhưng đây đều là ý nghĩ trong lòng sẽ không ai ngu ngốc nói ra.

"Thê chủ đại nhân, mời ngài tới đây một chút, " tại thời điểm mọi người đang đàm luận cao hứng, phu lang của Tiền sư gia ở ngoài cửa hô một tiếng,

Tiền sư gia biết phu lang mình là một người hiền lành, nếu tại thời điểm mình và bằng hữu nói chuyện mà đánh gãy nhất định là có chuyện quan trọng, cho nên lập tức Tiền sư gia hướng về hai người nói câu xin lỗi, rồi đi ra ngoài.

"Thê chủ đại nhân ngài xem, " phu lang Tiền sư gia mở ra bánh ngọt nhị nương các nàng mang đến , chỉ vào bên trong nói.

Tiền sư gia liếc mắt nhìn bánh ngọt, hơi nheo mắt, " Nhị tỷ này của Tam nương đúng là không giống như lời đồn đại, là một người thú vị. "

Tiền sư gia sau khi trở lại, đối với nhị nương các nàng càng thêm nhiệt tình, nhị nương cùng Nguyên nương hai người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng mình thở phào nhẹ nhõm, xem ra không làm sai a.

"Nếu chúng ta đều là bằng hữu, vậy cứ nói thẳng ra, các ngươi hôm nay tới để làm gì?"

"Nếu Tiền sư gia là một người sáng khoái, vậy chúng ta cũng không giấu giấu điểm điểm , là như vậy..." Nhị nương đem chuyện đã xảy ra đầu đuôi nói cho Tiền sư gia.

Tiền sư gia càng nghe nhứt mảy càng chặt, sau khi nghe xong, Tiền sư gia trầm mặc thời gian rất lâu, mới thở dài một tiếng "Ai, chuyện này cũng không dễ dàng giải quyết a!" Sau đó lại cau mày nhìn Nguyên nương "Ngươi làm sao ngay cả phu lang ngươi cũng không quản được a, thực sự là hồ đồ, này thì tốt rồi, nếu như nháo chết người, ta xem các ngươi làm sao bây giờ?"

"Ngày hôm nay ta cũng nghe nói chuyện này , chỉ là không nghĩ tới, nam nhân gan to bằng trời kia lại là phu lang của Nguyên nương ngươi. "

Nguyên nương nghe Tiền sư gia răn dạy, cũng không dám phản bác, bây giờ nghe Tiền sư gia nói sẽ nháo chết người, lúc này Nguyên nương mới chính thức sợ sệt, nếu như thật sự nháo chết người, Nguyên nương cũng không dám tưởng tượng cuộc sống sau này làm sao mà qua nổi? Hài tử nên làm gì?

"Tiền sư gia, Đại tỷ của ta cũng biết sai rồi, việc cấp bách, kính xin Tiền sư gia chỉ giáo, chúng ta nên làm sao cứu tỷ phu ta?" Nhị nương cung kính hướng về Tiền sư gia thi lễ.

Tiền sư gia vốn đã nhận tiền của các nàng, nói cũng không nháo chết người, vẫn có cơ hội cứu người.

"Việc cấp bách chính là để người cáo trạng hủy bỏ đơn kiện , đến nhà người bị hại xin chịu tội, để người ta tha thứ cho các ngươi, đương nhiên tiền đền bù khẳng định là con số không ít, chỉ cần các nàng chịu hủy bỏ đơn kiện, như vậy anh rể ngươi tự nhiên cũng sẽ được cứu, về phía Vu đại nhân, ta tự nhiên sẽ cầu xin, để anh rể ngươi bên lao bên trong sẽ dễ chịu hơn một chút. "

Nhị nương vội vàng hướng Tiền sư gia nói cảm ơn, nhị nương mới đến dự thế không bao lâu, cũng không quá hiểu luật pháp nơi này, người trong thôn biết chữ rất ít, chớ nói chi là hiểu luật pháp, hơn nữa Tam nương còn không ở nhà, lần này nghe Tiền sư gia nói như vậy, trong lòng cũng đã có tính toán, hơn nữa Tiền sư gia đáp ứng các nàng vì Trương Tiểu Thúy cầu xin.

Kỳ thực nhị nương hi vọng Trương Tiểu Thúy có thể ở bên trong nhà lao chịu khổ một chút, để hấn nhớ rõ, đương nhiên lời này là không thể nói ra miệng.

Chuyện này có mặt mảy, nhị nương cùng Nguyên nương cũng cáo từ , Tiền sư gia cũng mang tính tượng trưng nói lưu khách, chỉ là sắc trời rất muộn , nhị nương cùng Nguyên nương cũng cáo từ.

Nhị nương cùng Nguyên nương đi rồi sau đó, Tiền sư gia đối với mình phu lang cười nói: "Nhị nương kia đúng là một người thú vị, người trong thôn quê cũng có thể có kiến thức như vậy, cũng tốt ."

Trên đường đi về nhà, nhị nương nhìn Nguyên nương biến sắc liên tục, âm thầm lắc đầu, chuyện này kỳ thực không dễ giải quyết như vậy, Trương Tiểu Thúy ý vào lương da bán đắc, bán không ít ra ngoài, lần này cho dù có thể sử dụng tiền giải quyết, tiền nhà Nguyên nương các nàng cũng nhất định không đủ, cuối cùng, còn không phải bản thân đi giải quyết.

Nhị nương nghĩ đến mới tiền tới tay, bây giờ lại bay ra ngoài , vẫn là tại Trương Tiểu Thúy, trong lòng thì có chút uất ức, nhưng nhìn mặt mũi Nguyên nương, nhị nương cũng sẽ không thấy chết mà không cứu.

"Đại tỷ, lúc này tỷ phụ nếu như trở về , người cũng hào hào quân hấn đi, " nhị nương giọng điệu tâm trường nói.

"Được, được " Nguyên nương vội vã đáp.

Đến trong thôn thì sắc trời đã đen kịt rồi, nhị nương cùng Nguyên nương ai về nhà nấy, hẹn cẩn thận ngày mai đi đến nhà những người bị hại kia chịu lỗi.

Nhị nương đi tới trong viện thì nhìn thấy Lý Thanh đang đứng ở trong viện, kinh hãi nhìn mình, vội vã nhanh chóng chạy tới, đứng bên người nhị nương, "Thê chủ, người đã về rồi!"

Nghe thấy Lý Thanh quan tâm, nhị nương bỗng nhiên hơi cảm động, mặc kệ ở bên ngoài vất vả như thế nào, sau khi về đến nhà, đều sẽ một nam nhân quan tâm mình như vậy.

"Uh, trở về , " nhị nương ôn hòa đáp,

Có thể là nhị nương ánh mắt quá mức nóng, Lý Thanh đột nhiên thật ngại ngùng cúi đầu, nhìn Lý Thanh thẹn thùng, nhị nương kéo tay nhỏ của Lý Thanh, hướng về trong phòng, Lý Thanh cũng không có giãy dụa.

"Ngôn Nhi đã ngủ chưa?"

"Uh, ngủ, vốn định chờ thê chủ trở về, thế nhưng vẫn ngủ , trước lúc ngủ bảo chúng ta thê chủ lúc trở lại đánh thức hần."

Nhị nương nghe xong rất cao hứng, Ngôn Nhi cũng học quan tâm mình , xem ra mình vẫn tính là một người nương thích hợp a.

"Ca ca đâu?"

"Đại ca vốn định chờ người trở về, thế nhưng Thần Dương còn nhỏ, nên ta để bọn họ đi ngủ , "

"Uh, người làm rất tốt,cực khổ người , " nhị nương nhìn Lý Thanh nghiêm túc nói.

Lý Thanh trong nháy mắt sùng sốt, sau đó giống như phản xạ có điều kiện nói: "Không cực khổ " đúng đấy, thật sự không cực khổ, tháng ngày hiện tại đối với Lý Thanh đều không tương tượng nổi , chính mình cũng không nghĩ tới sẽ có những ngày hạnh phúc như vậy.

Trước đây Lý Thanh cảm thấy chỉ cần có người thu nhận giúp đỡ mình chính là hạnh phúc lớn nhất, sau khi gả cho nhị nương, Lý Thanh nghĩ tới Ngôn Nhi có thể không chịu đối, không chịu đòn chính là hạnh phúc, còn mình thế nào đều không đáng kể, chỉ là không nghĩ tới sau đó thê chủ thay đổi, mình lại có thể trải qua ngày tháng hạnh phúc như vậy, chỉ nên thật sự không cực khổ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: điều Kiện

Sáng sớm ngày thứ hai, nhị nương cùng Nguyên nương đi tới nhà những người bị hại trên trấn

Nhà đầu tiên là nhà có hài tử bị sốt, gia đình nhà này mở một tiệm tạp hóa trên trấn, cũng không phải nhà đại phú đại quý gì, thế nhưng trong nhà chỉ có một dòng độc đinh cho nên rất là sùng ái.

Hiện tại hài tử mình sùng ái lại biến thành như vậy, có thể tưởng tượng được nhà này phần nộ cỡ nào.

Nhị nương cùng Nguyên nương tìm tới nhà các nàng, cửa hàng các nàng rất nhỏ, mặt sau có một cái khu nhà nhỏ, các nàng một nhà trụ ở phía sau trong tiểu viện.

Nhị nương tiến lên gõ cửa, rất lâu sau đó mới có một người phụ nữ trung niên mở cửa, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn thấy nhị nương ưỡ oải hỏi: "Các người tìm ai?"

Nhị nương vội vã cung kính nói: "Vị đại tỷ này, là như vậy, chúng ta chính là người nhà người bán lương da kia "

Vừa nghe đến nhị nương là người nhà người bán lương da kia, vị trung niên này đột nhiên tròn to mắt, dùng sức trừng mắt nhị nương, thật giống cùng nhị nương các nàng có huyết hải thâm cừu vậy,

"Các người là đồ lòng dạ ác độc, đều là các người hại hài tử nhà ta thiếu chút nữa không còn, các người lại dám đến, ta đánh chết các người, " nói liền hướng nhị nương các nàng đập tới.

Nhị nương cùng Nguyên nương vội vã né tránh, trong miệng còn không ngừng an ủi : "Vị đại tỷ này, chúng ta hôm nay tới chính là hướng về ngài xin lỗi,

ngươi nghe chúng ta nói..."

Nhị nương liều mạng muốn giải thích, Nguyên nương vốn nhút nhát, bây giờ nhìn đến điệu bộ này, càng sợ đến cái gì cũng không nói ra được.

"Không nghe, không nghe, các ngươi là đồ độc ác, chờ ngồi tù đi, chúng ta sẽ không giảng hoà..."

Nhị nương bị nữ nhân trung niên đánh trúng mấy cái, nhị nương bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là gắt gao nắm lấy hai tay nữ nhân trung niên, làm cho nàng không thể động đậy.

Sau đó nhìn vào mắt nàng, từng chữ từng câu nói: "Vị đại tỷ này, chúng ta là chân tâm đến xin lỗi, còn tiền thuốc hải tử nhà các ngươi chúng ta cũng bỏ ra, ngài có điều kiện gì chỉ cần chúng ta có thể làm được, chúng ta cũng tận lực thỏa mãn, ngươi nói có phải hay không?"

Trung niên nữ nhân thấy nhị nương nói chân thành, cũng chậm chậm tỉnh táo lại, nhưng vẫn lạnh giọng hỏi: "Hải tử nhà ta may mà không chết, nếu như nhà nó có bất trắc gì ta chính là liều mạng cái mạng này, cũng phải khiến các ngươi chôn cùng nàng."

"Vâng, vâng, chuyện này xác thực chúng ta không đúng."

Nhìn nhị nương thái độ thành khẩn, lửa giận của vị nữ nhân trung niên kia mới xem như tiêu tan một ít "Hừ, các ngươi cho rằng cho chúng ta một ít bạc chuyện này coi như xong hay sao?"

"Đương nhiên không phải, đại tỷ ngươi có điều kiện gì cũng có thể nói ra, có thể làm được, chúng ta đều sẽ làm."

"Chuyện này ta cũng không làm chủ được, ta muốn về nhà trước cùng người nhà thương lượng một chút, ngày mai nói sau đi."

Nghe được trung niên nữ nhân có chút nhả ra, nhị nương trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sợ nhất chính là nhân gia khó chơi, nói như vậy Trương Tiểu Thúy coi như xong, hiện tại nếu các nàng nếu chịu bàn điều kiện, như vậy tất cả đều dễ nói chuyện, đơn giản chính là tiền.

"Các ngươi ngày mai trở lại đi, hừ," nói xong, "Bành" lớn tiếng đóng cửa.

"Nhị nương nhờ có có ngươi a, không phải vậy ta còn thật không biết làm sao bây giờ?" Nguyên nương có chút cảm kích nói.

"Ai, ngươi là Đại tỷ của ta, ta đương nhiên sẽ giúp ngươi," nhị nương cười nói, không như vậy cũng hết cách rồi, ai bảo Nguyên nương là thân tỷ tỷ của mình đây.

Tiếp đó, nhị nương cùng Nguyên nương liền tiếp theo bãi phòng nhà những người bị nhẹ, những người kia vừa mới nghe được các nàng chính là người nhà của người bán lương da cũng rất phấn nộ, thế nhưng thấy các nàng thái độ rất tốt, trong lòng oán khí mới giảm bớt.

Sau đó nhị nương cùng Nguyên nương cùng các nàng thương lượng bồi thường một ít tiền tài, hi vọng các nàng không kiện cáo Trương Tiểu Thúy.

Có nhà bị thương hại mặc dù khinh nhưng cũng đồng ý, nhị nương cùng Nguyên nương vội vã đem tiền bạc cho các nàng.

Các nàng biết nhị nương các nàng bán lương da kiếm được một chút tiền, liền cố ý nâng lên giá tiền, sau một hồi nghĩ ngợi thì muốn một lượng bạc bồi thường.

Nhị nương các nàng cho dù kiếm lời một chút tiền, cũng không chịu nổi các nàng chào giá trên trời như vậy, nhị nương không thể làm gì khác hơn là hiểu chỉ lấy động tình chỉ lấy lý, may mà những người này vẫn tương đối thông tình đạt lý, biết nhị nương trong nhà cũng không giàu có, nên bớt lại chút ít.

Cuối cùng các nàng sau khi bãi phòng các nhà người bị hại, Nguyên nương trên người mang ba mươi lượng bạc, cùng nhị nương trên người mang hai mươi lượng bạc, cũng đã không còn lại mấy.

Nguyên nương nhìn vãi thô hầu bao rỗng tuếch, có chút thương cảm, số tiền này là các nàng tích trữ nhiều năm lập tức không còn, Nguyên nương trong lòng có chút không dễ chịu.

"Nhị nương tiền của ngươi, chờ đại tỷ sau đó có thì trả cho ngươi," Nguyên nương có chút hổ thẹn nói, lúc mấu chốt vẫn là thân tỷ muội đáng tin a.

Nhị nương nhìn Nguyên nương hổ thẹn, vội vã an ủi: "Không có chuyện gì, đại tỷ tiền ta không vội."

Tuy rằng tiền đều bỏ ra, thế nhưng vẫn có mấy nhà người không muốn buông tha Trương Tiểu Thúy, không muốn tiền của các nàng, chỉ nói là làm cho các nàng ngày mai trở lại, các nàng muốn thương lượng một chút phải làm sao?

Nhị nương các nàng đã không có tiền, nếu như còn lại mấy nhà muốn tiền cao, các nàng cũng thật sự không có biện pháp nào, Trương Tiểu Thúy có thể phải ngồi tù.

Ngày thứ hai sáng sớm,

Nhị nương cùng Nguyên nương đến nhà trung niên nữ nhân, trung niên nữ nhân nhìn thấy các nàng đến rất khách khí làm cho các nàng vào phòng.

Nhà trung niên nữ nhân rất nhỏ, nhị nương đi vào thì nhìn thấy một người nam nhân trung niên trong lòng ngực ôm một đại hải tử mấy tuổi, hải tử sắc mặt

tái nhọt, hai mắt vô thần, vừa nhìn liền biết sinh bệnh, cái người nam nhân trung niên kia nhìn thấy nhị nương cùng Nguyên nương, mạnh mẽ trừng các nàng một chút, cuối cùng không nói gì

"Ta cũng không cùng các ngươi vòng vo, các ngươi muốn chúng ta không tố cáo các ngươi cũng không phải là không thể, chỉ là..." Trung niên nữ nhân có chút khó có thể mở miệng.

"Đại tỷ ngài nói đi, muốn bao nhiêu tiền?"

Nghe được nhị nương nói muốn bao nhiêu tiền, trung niên nữ nhân vội hỏi: "Không cần tiền, "

"Cái gì? Không cần tiền?" Nhị nương cùng Nguyên nương trăm miệng một lời, trong mắt của hai người đều hơi kinh ngạc, bất quá nhị nương cũng biết trên đời này nào có chuyện tốt như vậy.

Quả nhiên, sau đó trung niên kia nữ nhân lại nói: "Chúng ta chỉ muốn phương thức chế tác lương da của các ngươi. "

"Cái gì?" Nguyên nương lập tức cả kinh la lên, không dám tin tưởng nhìn trung niên nữ tử.

Nhị nương đến là có chuẩn bị tâm lý nên cũng không ngạc nhiên lắm, chỉ là cau mày nhìn trung niên nữ nhân.

Trung niên nữ nhân thấy Nguyên nương phản ứng quá lớn, cũng biết phương thức tổ truyền phương tử, bình thường đều là truyền gia bảo, chính mình tùy tiện yêu cầu đúng là quá đáng.

"Ta biết chuyện này làm khó các ngươi, thế nhưng các ngươi cũng biết các ngươi suất chút nữa thì làm hại tử ta mệnh a, bất kể nói thế nào, chỉ muốn các ngươi đem phương thức cho ta, ta liền không tố cáo, không phải vậy ta nhất định sẽ không giảng hoà, "

Nhìn trung niên nữ nhân một mặt tỏ ý không cần thương lượng, Nguyên nương có chút khó khăn, phương thức kia không phải của nàng, là của nhị nương, nàng dù là đại tỷ cũng không dám tùy tiện để nhị nương giao ra.

Nguyên nương chỉ còn dùng ánh mắt khẩn cầu nhìn nhị nương, ở trong mắt các nàng phương thức rất quan trọng, ở trong mắt nhị nương lại không xem ra gì. Nghe được các nàng không muốn bạc chỉ muốn phương thức, nhị nương trong lòng còn mạnh mẽ thở phào nhẹ nhõm, nếu như các nàng muốn bạc, vậy mình đúng là không bỏ ra nổi, thế nhưng phương thức tự mình viết có thể cho các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: tân Kế Hoạch

Nhìn Nguyên nương khẩn, cùng ánh mắt nóng bỏng của trung niên nữ nhân kia, nhị nương cố ý làm bộ làm ra đáng vẻ khổ sở, quay về trung niên nữ nhân đau xót nói: "Được rồi, ta đáp ứng."

Nghe nhị nương đáp ứng, trong mắt người trung niên nữ kia lóe sáng, mà Nguyên nương nghe được nhị nương đáp ứng, nhìn nhị nương vừa có cảm kích, lại có xấu hổ.

Cái người trung niên nữ nhân kia nhìn thấy nhị nương đáng vẻ đau xót, làm cho nàng có chút không đành lòng, vội vàng nói: "Ta ngày hôm nay liền đi huyện nha, đem đơn kiện rút lại, các ngươi cũng yên lòng đi."

Nhị nương cũng không hàm hồ, lúc này đem phương thức chế tác lương viết xuống, giao cho trung niên nữ nhân, có tin mừng trung niên nữ nhân cũng không lại bày sắc mặt cho nhị nương các nàng nhìn, sự tình giải quyết, nhị nương các nàng liền cáo từ.

Nhị nương các nàng giải quyết mỗi một nhà, làm cho các nàng nhận thỏa thuận, chứng minh chuyện này đã hiểu rõ, sau đó không thể lấy chuyện này ra nói nữa.

Ra khỏi nhà trung niên nữ nhân, Nguyên nương nhìn nhị nương cảm kích nói: "Nhị nương, lần này đại tỷ lại nợ ngươi một lần, ai, cái gì cũng đừng nói, sau này nếu như có chuyện gì cần phải nhờ tới đại tỷ, đại tỷ nhất định không chút do dự, " nhìn Nguyên nương chân thành, Nhị nương cũng mỉm cười nói: "Vậy cũng coi như xong rồi, sau này nếu là có chuyện gì cần nhờ đại tỷ hỗ trợ, ta nhất định không khách khí, " nghe nhị nương đáp ứng, Nguyên nương trong lòng dễ chịu hơn khá nhiều.

Nhị nương cũng biết Nguyên nương trong lòng hổ thẹn, nói như vậy cũng làm cho Nguyên nương trong lòng dễ chịu một chút

Tiếp đó, nhị nương đi báỉ phỏng mấy nhà nữa, nhị nương đều lấy cớ trong nhà không có tiền, muốn dùng phương thức chế tác lương da để bồi thường.

Các nàng đều biết lương da là một cách kiếm được nhiều tiền, hiện tại nhị nương dĩ nhiên đồng ý lấy ra làm làm bồi thường, những người này vốn là mê tín mê nhị nương các nàng bán lương da, thế nhưng bắt đắc dĩ, không có ai làm theo được.

Lần này không nghĩ tới nhị nương lại chủ động đem phương thức lấy ra, các nàng đương nhiên là cầu cũng không được, liền dồn dập đáp ứng.

Đến đây, sự tình của Trương Tiểu Thúy mới xem như là giải quyết, nhị nương vốn định phương thức cho một nhà cũng là cho, nên không ngại cho thêm mấy nhà, còn thiếu bởi một ít tiền bạc.

Nguyên nương sáng sớm sau lập tức đến huyện nha đón Trương Tiểu Thúy về nhà,

Thời điểm Nguyên nương nhìn thấy Trương Tiểu Thúy, quả thực không thể tin được vào mắt của chính mình, nam nhân trước mắt mặt mày ngốc nghếch, hai mắt vô thần, tóc ngắn ngang, trên mặt tằng loạn bất kham, y phục trên người cũng rách nát không nhìn ra dáng dấp lúc trước, đi vào còn có thể nghĩ thấy trên người phát sinh một loại mùi hôi thối, khiến người tam nương buồn nôn.

Nguyên nương để ngực tốt mở cửa, đi tới bên cạnh Trương Tiểu Thúy, lắc vai hắn, dùng sức quơ quơ "Tiểu Thúy, Tiểu Thúy, " âm thanh có chút lo lắng.

Trương Tiểu Thúy lúc này mới xem như là tỉnh hồn lại, nhìn thấy Nguyên nương ánh mắt liền sáng lên, sau đó, chăm chú cảm lấy quần áo Nguyên nương, bắt đầu khóc lớn tiếng tố: "Ai nha, người làm sao mới đến a, ta sắp chết tại nơi này rồi, ô ô, các nàng cho ta ăn súp này nọ, còn nói ta hại người chết, muốn ta bị chém đầu, dọa chết ta rồi..."

Nguyên nương bị hắn lôi, nghe hắn nói bên trong lao ngục không được đãi ngộ tốt, càng nói, Nguyên nương nhìn thấy sắc mặt ngực tốt càng không được (hừ, không biết điều), nên dụ dỗ Trương Tiểu Thúy để hắn đừng khóc.

"Ai nha, người nhanh lên một chút đem ta ra ngoài đi, nơi này thật không phải để cho người ở, ta không muốn ở lại đây, ô ô..."

Nguyên nương bị Trương Tiểu Thúy khóc phiền, liền trầm giọng nói: "Được rồi, đừng khóc, ta đến chính là muốn dẫn người về nhà, chuyện của người đã được giải quyết."

Trương Tiểu Thúy vốn là khóc la dữ dội, lập tức im bặt đi, trong mắt rung rung nhìn Nguyên nương không xác định hỏi: "Thật sự, ta có thể trở về nhà? " ngày hôm nay có thể về nhà, Trương Tiểu Thúy là thật không có nghĩ đến, hắn vốn là nghĩ Nguyên nương tới xem hắn một chút, không nghĩ tới xác thực dẫn hắn về nhà.

Kính hi trong nháy mắt tràn ngập tâm Trương Tiểu Thúy, khóc cũng không khóc, lời Nguyên nương đi ra ngoài "Đi, đi, đi mau, chúng ta về nhà."

Nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy như vậy, trong lòng cũng không phải không đau lòng, dù sao cũng là phu lang của mình, vì mình sinh con dưỡng cái, sinh hoạt nhiều năm như vậy, trong lòng cũng vẫn có cảm tình.

Trương Tiểu Thúy đến cửa thôn, người trong thôn đều đến xem trò vui, các nàng vừa nhìn thấy Trương Tiểu Thúy lời thôi léch thếch trở về, liền bắt đầu cười, để người luôn luôn hung hăng như Trương Tiểu Thúy cũng bị xấu hổ.

Đặc biệt bên trong lời nói còn cảnh cáo Trương Tiểu Thúy để hắn sau này lại không thể làm chuyện như vậy, nếu không sẽ đuổi hắn khỏi thôn làm Trương Tiểu Thúy sợ đến gấp trở về.

Rất cục về đến nhà, Trương Tiểu Khê hài tử nhìn thấy Trương Tiểu Thúy như vậy cũng không ghét bỏ, ôm khóc thời gian rất lâu Trương Tiểu Thúy mới đi rửa mặt, thay quần áo sạch.

Buổi tối Nguyên nương mang theo Trương Tiểu Thúy đến nhà nhị nương nói cảm ơn, ở nhà Nguyên nương đã nói cho Trương Tiểu Thúy, là nhị nương là bỏ tiền bỏ phương thức ra mới đem hắn cứu ra, Nguyên nương bản ý vốn định là để Trương Tiểu Thúy đối với nhị nương tốt một chút, có chút hổ thẹn.

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy lại không phải nghĩ như vậy, Trương Tiểu Thúy cho rằng cũng là bởi vì nhị nương chế ra cái gì lương da mới hại bản thân tiến vào lao ngục, cho nên hắn hiện tại nhưng rất hận nhị nương. (cái tư duy gì đây?)

Nhưng là nhìn thể chủ mình đối với nhị nương cảm kích như vậy, Trương Tiểu Thúy mặc dù bất mãn, thế nhưng ngoài miệng cũng không dám nói ra.

Nguyên nương mang theo Trương Tiểu Thúy nói cảm ơn nhị nương, Trương Tiểu Thúy gương mặt lạnh lùng, quay về nhị nương thì lễ, đông cứng nói: "Đa tạ nhị muội, " nhị nương xem Trương Tiểu Thúy rõ ràng là không biết phân biệt.

Nhị nương tuy rằng trong lòng không cao hứng, thế nhưng cũng không nói gì? Vốn là cứu Trương Tiểu Thúy chính là vì Nguyên nương.

Lưu Lam nhìn thấy Trương Tiểu Thúy rõ ràng là đáng về không chân thành, cũng không vui vẻ, muội muội mình vì cứu hắn, đem phương thức chế tác nộp ra, hiện tại cứu được người, một điểm cảm kích cũng không có, thật là khiến người ta nhìn không thuận.

Nguyên nương cũng nhìn thấy Trương Tiểu Thúy lộ ra vẻ mặt không cao hứng, sầm mặt lại, muốn thanh nói: "Người xem người giống kiểu gì, còn không đi về nhà cho ta."

Trương Tiểu Thúy không dám phản bác Nguyên nương, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu đi về nhà, sau đó Nguyên nương lại hướng về nhị nương áy náy nói: "Nhị nương a, anh rể người đều như vậy, người chó cùng hắn tính toán."

Nhị nương cũng cười nói: "Không có chuyện gì, " Trương Tiểu Thúy là người như vậy, không đáng để tức giận, nhị nương mới sẽ không hao hơi với hạng người này.

Buổi tối com nước xong, nhị nương để Lý Thanh cùng Lưu Lam ngồi vào viện tử lý, thương lượng một chút sắp tới phải làm gì? Lương da là không thể bán, hiện tại trên trấn xuất hiện thật nhiều người bán lương da, lương da hiện tại đã rơi xuống hai đồng tiền, căn bản rất khó kiếm được tiền.

Gọi Lý Thanh cùng Lưu Lam, muốn nghe ý kiến hai người một chút, thế nhưng hai nam nhân đều cười nói để nhị nương quyết định là tốt rồi, tiểu Ngôn Nhi cũng cao hứng chạy đến bên người nhị nương cười nói với nhị nương "Ngôn Nhi tin tưởng nương, nương là tốt nhất." Thần Dương cũng một mặt tín nhiệm nhìn mình.

Nhị nương vừa nhìn hai người kia là không hi vọng, Tam nương còn chưa có trở lại, hiện tại không thể làm gì khác hơn là dựa vào chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lại Kiếm Tiền

Có, nhị nương đột nhiên nghĩ đến kiếp trước đồ nướng, cùng dầu nổ thực phẩm rất được quảng đại người tiêu thụ yêu thích, nhị nương cũng rất yêu thích, tỷ như: Xâu thịt dê, chân gà rán, cánh gà rán các loại.

Bởi vì kiếp trước nhị nương đều là cho rằng đồ bên ngoài không sạch sẽ, chính mình ở nhà làm cho nên tay nghề rất tốt.

Đã có ăn, như vậy thì không thể thiếu nước uống, nhị nương còn nhớ một đời trước, khẩu vị của nhị nương không tốt, cho nên thích nhất uống ô mai trái, nếu như bán chân gà rán, thuận tiện bán ô mai trái, như vậy thì càng được rồi.

Nhị nương nói muốn bán cái này, Lý Thanh cùng Lưu Lam cũng không biết những thứ đồ này, bọn họ bình thường rất ít khi ăn thịt, chớ nói chi là những thứ đồ này, cho nên nhất trí nói nghe nhị nương.

Nhị nương nói làm liền làm, dù sao nhà các nàng nhà xơ xác, mùa đông nhất định rất lạnh, nhị nương dự định mùa thu phải xây lại nhà.

Ngày thứ hai, nhị nương lên trên trấn mua thịt dê, cá, thịt gà, đùi gà, gia vị.

Nhị nương trên trấn tại chợ bán thức ăn đi dạo một vòng, sau đó so sánh, nửa cân cá, đại khái sáu đồng tiền, không tới nửa cân cá, cũng là hai, ba đồng tiền, nhị nương muốn chế biến cá nướng, cá cũng không cần mua nhiều chỉ không tới nửa cân.

Lần thứ nhất làm không biết có thể hay không mua tốt, nhị nương chỉ mua hai mươi con cá, vì nhị nương một lần mua nhiều, người bán cá cũng cho nhị nương một phần ưu đãi, hai mươi con cá tổng cộng 45 đồng tiền.

Nhị nương lại mua một cân thịt dê, một cân thịt dê đại khái 20 đồng tiền, một con gà 22 văn tả hữu, cổ đại không có sạp bán đùi gà, cánh gà, cho nên đến cuối cùng nhị nương không thể làm gì khác hơn là mua 3 con gà, lại đi tới mua không ít gia vị trở lại, hiện tại là mùa thu, nhị nương không dám mua nhiều, nếu bán không xong cũng không thể ăn.

Những thứ đồ này có ăn được hay không, gia vị cũng rất quan trọng, sau đó nhị nương lại mua thêm thật nhiều ớt.

Về đến nhà, nhị nương cơ hồ đem tiền còn lại trong nhà đều tiêu hết, dù sao trải qua sự việc của Trương Tiểu Thúy, trong nhà đã không có bao nhiêu tiền.

Nhị nương mua nhiều thứ trở về, cao hứng nhất chính là tiểu hài tử, Ngôn Nhi cùng Thần Dương vừa thấy nhị nương mua nhiều thịt như vậy, nhanh chóng chạy lại, hai con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm thịt.

Bởi vì trong nhà không tiền, nhị nương các nàng đã mấy ngày không ăn thịt, hài tử tự nhiên rất thèm.

Nhị nương cũng không có trách tội, dù sao cũng là tiểu hài tử mà, sau khi về đến nhà, Lưu Lam phụ trách rửa thịt, Lý Thanh phụ trách cắt thịt, nhị nương phụ trách chuẩn bị gia vị, hướng dẫn bọn họ, những này thịt nên làm sao cắt.

Chế biến xong, nhị nương tự tay nướng cho Ngôn Nhi cùng Thần Dương 10 chỉ xâu thịt dê, đem hai hài tử ăn miệng đầy nước mỡ, nhị nương cũng đưa Lý Thanh cùng Lưu Lam nướng 10 xâu, thế nhưng hai người biết đây là bán lấy tiền, chỉ chịu ăn một xâu.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương sau khi ăn xong chưa hết thòm thèm, thế nhưng bọn họ biết đây là muốn bán lấy tiền, cũng không có hướng nhị nương đòi hỏi, điều này làm cho nhị nương rất cao hứng, hai hài tử thật hiểu chuyện.

Bởi vì chỉ có sáu cái đùi gà cho nên đùi gà giá cả cao hơn một chút, 8 đồng tiền một cái, cánh gà 5 đồng tiền một cái, cá 6 đồng tiền một cái, tổng cộng chỉ làm 60 xâu thịt dê, một chuỗi bán 3 đồng tiền, tổng cộng làm 20 cái da gà, một cái 4 đồng tiền, còn lại đầu gà, nhị nương cũng đem luộc, ninh thành canh gà đậm đà, sau đó để Lưu Lam cán bột, đem canh gà đi tới, như vậy mì sợi cũng rất nỳ vị, một bát mì sợi 5 đồng tiền, như vậy đem nguyên liệu toàn bộ đều vận dụng, cũng sẽ không lãng phí.

Lần này nhị nương không có ý định gọi Nguyên nương cùng làm, không phải nhị nương ngại Nguyên nương mà thực sự là vì Nguyên nương có một cực phẩm phu lang, nhị nương cũng sẽ không để Trương Tiểu Thúy gây họa cho nàng.

Ngày thứ hai sáng sớm như thường là Lý Thanh gọi nhị nương rời giường, hiện tại trên căn bản đã trở thành thông lệ, sau khi đứng lên, ngày hôm qua nhị nương cùng Tôn bà tử nói muốn dùng xe nạng, hơn nữa là muốn chuyên dụng, dù sao nhị nương muốn chờ nhiều đồ, nói cẩn thận một ngày cho 20 đồng tiền.

Lý Thanh đem điện hòa hảo, sau đó mang đủ bát đĩa, một lò lửa hình chữ nhật, là nhị nương bảo người ta đặc biệt chế tạo,

Đến trên trần, nhị nương đầu tiên là giao cho quan binh 3 đồng tiền phí quán via hè, sau đó tìm một địa phương nhiều người bắt đầu bày sạp.

Trên trần rất nhiều người đều ăn qua lương da của nhị nương, biết nhị nương làm lương da ăn ngon, cũng sạch sẽ, không ăn bị đau bụng, cho nên đều rất yên tâm nhị nương bán này nọ, từ khi nhị nương không bán lương da, nhiều nhà lại bán lương da như vậy, đều cảm thấy ăn xong không có ngon như nhị nương làm, thế nhưng bắt đầu dĩ, nhị nương đã không bán lương da.

Lần này nhìn thấy nhị nương lại bán đồ lạ, liền dồn dập tiến lên, hỏi nhị nương bán chính là cái gì?

Nhị nương giải thích một phen sau, dù sao mọi người đều chưa từng ăn cũng không biết rõ, nhị nương cũng không phải kẻ hẹp hòi lập tức nướng 10 xâu thịt dê, phân phát cho mọi người, khiến người ta nếm thử, nhị nương đem thả gia vị đều tại bên trong một cái túi, thịt nướng kỹ sau thả, gia vị đều là đặt ở một chỗ, ai cũng không biết gia vị là cái gì, như vậy cũng phòng ngừa người khác nhìn lên, cùng mình tranh chuyện làm ăn.

Mọi người lần đầu ăn cảm thấy vị thịt rất tốt, đặc biệt tiểu hài tử ăn xong còn muốn ăn, thế nhưng đây là thịt, dù sao cũng quý, cho nên mọi người một lần cũng mua không nhiều, đều là mua 5 xâu, 10 xâu, chỉ chốc lát bán sạch 40 xâu, nhị nương xem trời nóng nực, còn chủ động miễn phí cho tiểu hài tử một chén nước ô mai uống, tiểu hài tử chính là thích uống thứ này, cho nên uống một bát đã nghĩ uống chén thứ hai, may mà không mắc, đại nhân cũng đồng ý để hài tử vui vẻ, một bát mới 2 đồng tiền.

Tuy rằng xâu thịt dê bán đến được, thế nhưng đùi gà vẫn không có người nào muốn, dù sao cũng thật sự có chút mắc, bắt quá trải qua nhị nương gia công đùi gà, cũng có vẻ lớn hơn thật nhiều, da gà bán được không ít, bán mười mấy cái, cá cũng bán mười mấy phần.

Mọi người đều biết nhị nương bán đồ ăn ngon, cho nên buổi trưa, có rất nhiều người đều đến chỗ nhị nương ăn mì, mì sợi thêm vào canh gà, mùi vị đúng là tuyệt, cho nên người ăn mì rất nhiều.

Người có thêm, cũng có người hỏi đùi gà cùng cánh gà, cũng là vì nhị nương chế tác đùi gà cánh gà thật sự ăn ngon, nên đùi gà bán 5 cái, cánh gà tất cả đều bán xong.

Còn có người tại lúc ăn mì thích ăn kèm xâu thịt dê nướng, bởi vậy nhị nương ngày đó có thể nói là hoàn toàn thắng lợi, đồ ăn trên căn bản toàn bộ đều bán xong, sau đó còn có người hỏi có còn hay không xâu thịt dê?

Nghe thấy bán hết đều rất đáng tiếc, bắt quá nhị nương nói, ngày mai sẽ trở lại, lập tức các nàng nói ngày mai nhất định còn có thể đến chỗ nhị nương.

Đại khái tính toán, nhị nương ngày hôm nay tổng cộng bán tám trăm văn tả hữu, trừ tiền vốn, tịnh kiếm lời hơn 600 văn.

Nhị nương cùng Lưu Lam mặc dù có chút mệt, thế nhưng nghĩ đến mình một ngày là có thể kiếm lời nhiều tiền như vậy, trong lòng đúng là rất thỏa mãn.

Kiểm tiền lời nhị nương cũng không keo kiệt, mua cho tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương một cân đậu phộng đường tốt nhất.

Sau đó lại đi mua nguyên liệu, xâu thịt dê bán rất được, nhị nương lần này mua hai cân thịt dê, 30 con cá, 5 con gà, mua thật nhiều Mai từ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tam Nương Trở Về

Buổi tối về đến nhà, Ngôn Nhi cùng Thần Dương nhìn thấy nhị nương vội vã chạy tới, ôm bấp đùi nhị nương, nọ nọ hô: "Nương, " để nhị nương mềm lòng rồi tỉnh rồi ngủ.

Sau đó đem đường lấy ra, Ngôn Nhi cao hứng kêu to "Cảm ơn nương, " thừa dịp nhị nương ngồi xổm xuống, nhanh chóng tại trên mặt nhị nương hôn một cái, để nhị nương cao hứng không ngớt.

Lý Thanh đã làm cơm xong rồi, nhị nương lại để cho Lý Thanh đem thịt dê nàng đã mua cắt ra, buổi tối thêm món ăn, nếu kiếm tiền cũng không thể thiệt thòi chính mình.

Lý Thanh còn đem nước tắm chuẩn bị kỹ càng, hiện tại so với trước đây nhị nương thoải mái hơn nhiều, cùng nàng đồng thời sinh hoạt, Lý Thanh tự nhiên biết nhị nương không giống trước đây liền đem nước tắm chuẩn bị kỹ càng, điều này cũng quá thật làm cho nhị nương cao hứng không ngớt.

Buổi tối com nước xong, nhị nương hướng Lý Thanh cùng Lưu Lam nói: "Ngày hôm nay đại khái kiếm được sáu trăm văn, mua đồ ngày mai dùng tới hai trăm văn, còn lại bốn trăm văn, " nhị nương theo trong túi lấy ra bốn trăm đồng tiền.

Mấy ngày trước vì Trương Tiểu Thúy, không chỉ có nhị nương dùng hết tiền mà ngay cả tiền Lưu Lam thật vất vả tích góp lại cũng đều lấy ra, ngoại trừ Tam nương, trong nhà cũng thật là không tiền.

Nhị nương đưa cho Lưu Lam một trăm đồng tiền, Lưu Lam lần này cũng không khách khí với nhị nương, dù sao Thần Dương còn nhỏ, vì Thần Dương sau này, Lưu Lam nhất định phải có ít tiền.

"Một trăm văn này là cho Tam nương, thế nhưng hiện tại Tam nương còn chưa có trở lại, ta trước tiên cầm, chờ Tam nương trở về ta đưa cho nàng. "

Chia tiền xong, mấy người cũng trở về phòng ngủ.

Nhị nương vào phòng đem hai trăm đồng tiền đưa cho Lý Thanh, Lý Thanh cũng không do dự liền đem tiền cất đi chờ sau này dùng, tiền giao cho Lý Thanh nhị nương cũng yên tâm, dù sao lần trước nhị nương nói với Lý Thanh đem toàn bộ tiền trong nhà lấy ra cứu Trương Tiểu Thúy, Lý Thanh không chút do dự đem tiền lấy ra, cũng không có hướng về nhị nương oán giận cái gì.

Nhị nương biết Lý Thanh là người tốt, cũng tin tưởng hẳn, thế nhưng nên dặn dò vẫn phải nói "Thanh nhi, tiền này là sau này chúng ta xây nhà sinh sống dùng, ngoại trừ ta hướng về người đòi tiền, ngoài ra dù có phát sinh chuyện gì, tiền này cũng không thể tùy tiện cho người ta. "

Lý Thanh tự nhiên cũng biết lợi hại, trịnh trọng cùng nhị nương bảo đảm: "Nhất định sẽ không đem tiền tùy tiện lấy ra. "

Đột nhiên Lý Thanh lại xoắn xuýt nhìn nhị nương, dáng vẻ muốn hỏi lại không dám hỏi, nhị nương vội hỏi "Làm sao?"

Lý Thanh nhỏ giọng dò hỏi: "Nếu như cha theo ta đòi tiền thì sao đây?"

Nguyên lai Lý Thanh là lo lắng vấn đề này, nhị nương cũng biết cha càng đau lòng nhà đại tỷ, cũng không thích đưa con rể Lý Thanh này.

Nhị nương cười nói: "Sau này mỗi tháng chúng ta cho cha hai trăm đồng tiền, nếu như vạn nhất cha bị bệnh gì, vậy chúng ta cũng ra tiền, còn ra bao nhiêu, đến thời điểm đó ta nói cho người. "

Nghe nhị nương nói như vậy, Lý Thanh yên tâm không ít, nhìn Lý Thanh dáng vẻ như trút được gánh nặng, nhị nương vừa cảm thấy buồn cười, lại cảm thấy đau lòng, tạo thành Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí một như vậy, là vì Lý Thanh trước đây trải qua tháng ngày quá mức gian khổ đi.

Ngôn Nhi để Lý Thanh tắm xong thì bò lên giường, chui vào trong lòng ngực nhị nương báo cáo: "Nương, người cho ta đường, ta có chia cho biểu tỷ tỷ cùng biểu ca ca ăn nga, " nhìn tiểu tử một bộ người đến biểu dương ta thật đáng yêu.

Nhị nương nhìn tiểu tử bởi vì com canh đầy đủ mà khuôn mặt nhỏ mập lên một chút, cao hứng nói: "Uh, vẫn là Ngôn Nhi nhà ta hiểu chuyện" Rốt cục nghe được nhị nương khích lệ, trên mặt tiểu tử vẫn mang theo nụ cười, sau đó quần quít lấy nhị nương, để nhị nương kể cho hắn nghe chuyện xưa, nhị nương kể cho tiểu Ngôn Nhi nghe câu chuyện về tiểu Na Tra.

Sự tích Tiểu Na Tra quá dài, có thể là nhị nương kể quá tốt, tiểu tử nghe vẫn mê li, nói chung, tinh thần tiểu tử rất tỉnh táo, nhị nương giảng chuyện xưa thú vị làm Lý Thanh cũng mê theo, thế nhưng sắc trời đã tối, cuối cùng vẫn là Lý Thanh nói với tiểu tử: "Ngày mai nương còn phải làm việc, nương mệt mỏi, nương muốn nghỉ ngơi thật tốt. "

Tiểu tử hiểu chuyện, tuy rằng có chút không muốn nhưng vẫn để cho nhị nương ngủ, nhị nương xem dáng vẻ tiểu tử có hơi thất vọng liền hứa hẹn buổi tối ngày mai sẽ kể tiếp, nghe nhị nương nói như vậy, tiểu tử mới thật cao hứng ngủ.

Nhìn nhị nương uể oải, Lý Thanh trong lòng có chút đau lòng, trước đây thế chủ cũng không có để hắn có cái cảm giác này, mình đây là làm sao?

Ngày thứ hai sáng sớm, Lý Thanh vốn muốn gọi nhị nương dậy, nhưng nhìn nhị nương ngủ say đến như vậy hương cho nên không đành lòng, Lý Thanh cũng biết gần đây thế chủ rất mệt.

Lý Thanh rón rén rời giường, sau đó rửa mặt rồi chuẩn bị nước cho nhị nương rửa mặt, sau đó mới gọi nhị nương rời giường.

Nhị nương theo thói quen nghe được âm thanh của Lý Thanh sau đó rời giường, tuy rằng còn có chút buồn ngủ nhưng nhị nương biết mình nhất định phải đứng dậy nếu không sẽ trễ.

Nhị nương sau khi rời giường thấy Lý Thanh đã đem đồ vật mình muốn dùng đến đều chuẩn bị kỹ càng, không khỏi nghĩ thầm "Vẫn là cái thời đại này nữ nhân hạnh phúc a!"

Com nước xong, chuẩn bị kỹ càng này nọ, nhị nương cùng Lưu Lam xuất phát.

Thời gian bất tri bất giác qua nửa tháng, chuyện làm ăn của nhị nương càng ngày càng tốt, mỗi ngày lượng nhập hàng cũng có gia tăng, bởi nhị nương làm đồ vật ăn ngon, trên trán người có danh vọng cũng bắt đầu mời nhị nương đi đến nhà các nàng làm com.

Nhị nương làm cũng không chỉ những món ăn vặt này, những những món ăn chính nhị nương cũng làm, mỗi lần làm cơm cho những gia đình giàu có kia đều có thể được mấy lượng bạc khen thưởng.

Thậm chí có người muốn cho nhị nương làm đầu bếp nữ chuyên môn, thế nhưng nhị nương biết ở cổ đại những gia đình giàu có này không có tốt như bề ngoài, nhị nương chỉ muốn thật yên lặng sinh hoạt nên từ chối.

Bất quá thời gian nửa tháng, nhị nương kiếm lời gần ba mươi lượng bạc, điều này làm cho nhị nương rất cao hứng, cứ theo đà này như vậy trời thu cũng gần như có thể xây lại nhà.

Ngày hôm nay bán hết đồ sớm nên nhị nương cũng sớm về nhà, về đến nhà vừa nhìn thấy Tam nương trở về, Tam nương đi bái phỏng các danh sĩ, vừa đi là hơn một tháng, nhị nương vẫn rất lo lắng, hiện tại thấy Tam nương trở về, nhị nương cảm thấy vui mừng.

Tam nương vừa thấy nhị nương trở về vội vã tiến lên nghênh tiếp, đem đồ nặng trên người nhị nương tháo xuống,

"Tam nương người trở về rồi, người vừa đi hơn một tháng, để chúng ta rất lo lắng. "

Nhìn thấy trên mặt nhị nương chen lẫn vui mừng cùng lo lắng, Tam nương càng ngày càng hồ thẹn, nhìn Tam nương có điểm không đúng, nhị nương lo lắng hỏi: "Tam nương người làm sao vậy?"

Tam nương có chút hồ thẹn mở miệng nói: "Nhị tỷ, trong nhà xảy ra chuyện lớn như vậy, chỉ để một mình người gánh chịu, ta lại không biết gì hết, làm muối mặt hồ thẹn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tam Nương Muốn Thi Hương

Nhị nương cũng nghe ra Tam nương là vì chuyện này mà cảm thấy xấu hổ, nhị nương đã cảm thấy an ủi.

Nhị nương mở miệng nói: "Ài, mọi chuyện không phải đã qua sao? Không phải hiện tại cũng không có chuyện gì hay sao? Nếu không phải là bởi vì người, Tiền sư gia kia sao có thể trợ giúp chúng ta?"

Tam nương nghe vậy cũng khá hơn nhiều, nhị nương lại nói: "Cho nên chỉ cần người có tiền đồ, không để cho người khác bắt nạt chúng ta, chính là trợ giúp lớn nhất của chúng ta. "

Tam nương nghe nhị nương nói có đạo lý, liền trầm giọng nói: "Nhị tỷ yên tâm, ta nhất định sẽ nổi bật hơn người, quyết không để cho người khác bắt nạt chúng ta. "

Nhị nương cười nói: "Thật sao? Vậy thì tốt, người có thể nghĩ như vậy ta rất vui mừng."

Tam nương lúc này mới tốt hơn rất nhiều, "Người về nhà khi nào."

"Mới đến, tại trấn gặp phải Tiền sư gia ta mới biết trong nhà xảy ra chuyện sau đó vội vàng vàng trở về."

"Tiền sư gia cũng coi như giúp chúng ta, người rảnh rồi mời nàng uống ly rượu, " những người này không thể đắc tội được.

"Uh, được, " sau đó Tam nương nhìn về phía Lưu Lam, mấy ngày nay Lưu Lam theo nhị nương ra ngoài buôn bán, người cũng đen, "Ca ca cũng cực khổ rồi."

Lưu Lam nghe tam muội nói vậy, trong lòng được an ủi, cười nói: "Không có chuyện gì, ta cảm thấy hiện tại rất tốt, người xem ta hiện tại sắc mặt so với trước đây tốt hơn rất nhiều."

Tam nương vừa nhìn đã xác thực, trước đây Lưu Lam chỉ dư lại da bọc xương, hiện tại tuy rằng sắc mặt có hơi đen, thế nhưng trên mặt bắt đầu có chút thịt, biết Lưu Lam nói không giả.

Tam nương biết nhất định đây chính công lao là công lao của nhị tỷ, nhị tỷ từ khi buôn bán kiếm không ít tiền, trong nhà cũng so với trước đây tốt hơn rất nhiều.

"Thê chủ, đại ca, cơm đã làm xong, nhanh rửa tay rồi vào ăn cơm đi, " Lý Thanh cung kính nói.

Tam nương buổi tối lúc ăn cơm, nhìn thức ăn trên bàn chẳng những có thịt heo, còn có cá, thịt gà, thịt dê, sinh hoạt trong nhà đã tốt như vậy rồi sao? Tam nương vẫn còn có chút kỳ quái.

"Thịt dê cùng thịt gà này có đưa cho cha hay không?" Nhị nương hỏi hướng về Lý Thanh, Lý Thanh vội nói: "Đưa rồi, đưa rồi. " Tam nương biết nhị nương là cố ý nói ngay trước mặt mình.

Chỉ sợ mình cho rằng các nàng ăn ngon thì quên cha. Tam nương vừa nãy trong lòng cũng xác thực nghĩ nhị nương ăn tốt như vậy, cũng không biết có đưa cho cha đưa đi một ít không, hiện tại biết nhị nương không có quên cha, Tam nương vì ý nghĩa của chính mình vừa nãy mà hổ thẹn, liền cúi đầu ăn cơm, cũng không dám nhìn nhị nương.

Nhị nương đoán được Tam nương nghĩ như vậy, cho nên mới có ý hỏi Lý Thanh, như vậy có thể tránh hiểu lầm, nhị nương đương nhiên sẽ đem nó sớm giết từ trong trứng nước, vạn nhất bởi vì như vậy mà hiểu lầm Tam nương cho là mình bất hiếu, cái kia rất oan a.

Lưu Lý thị vì chuyện của Trương Tiểu Thúy tức giận không nhẹ, cho là vì Trương Tiểu Thúy mà tiền trong nhà mất hết, còn làm ra chuyện khiến người ta xem thường, hiện tại mỗi lần ra khỏi nhà đều có người ở sau lưng chỉ chỉ chỏ chỏ. Lưu Lý thị hiện tại ngoại trừ chăm hái từ, trên căn bản không nói với Trương Tiểu Thúy câu nào. Nhị nương gần đây bận bịu, Lưu Lý thị cũng biết, bất quá nhị nương mỗi khi làm món ngon đều sẽ mời Lưu Lý thị tới dùng cơm, tuy rằng Lưu Lý thị mỗi lần đều sẽ mang theo hai hài tử, hai hài tử mỗi lần đều ăn như hùm như sói, một điểm lễ phép đều không có, đến cuối cùng món ăn trên căn bản đều bị hai hài tử ăn sạch, còn người lớn thì không ăn được gì cả, Trần Dương cùng Ngôn Nhi cũng ăn không được mấy miếng, cũng không biết Trương Tiểu Thúy giáo dục hai hài tử thế nào nữa? Nhị nương ngược lại không ghét bỏ hai hài tử mà cho rằng thói quen như vậy không thể quản.

Liên gần nhất số lần nhị nương để Lưu Lý thị tới dùng cơm ít đi, bất quá vẫn sẽ đem thức ăn ngon đưa qua cho Lưu Lý thị, đưa qua xong, Lưu Lý thị muốn cho ai ăn thì nhị nương muốn nhúng tay vào không được rồi.

Cơm nước xong, nhị nương đem tình huống làm ăn cùng Tam nương nói một hồi, Tam nương vừa nghe xong cảm thấy không thể tưởng tượng được nhị tử dĩ nhiên có bản lĩnh này, chỉ nửa tháng thời gian mà thôi, dĩ nhiên đã kiếm được ba mươi lượng bạc.

Nhị nương đem số bạc thuộc về Tam nương đưa cho nàng. Tam nương ban đầu không muốn, cho là mình không chỉ có không có giúp ích được gì còn để nhị tử nuôi, cuối cùng làm sao còn có thể lấy tiền của nhị tử đây?

Thế nhưng nhị nương nghĩ chính ngôn từ nói cho nàng đây là vì sự nghiệp học hành của nàng, Tam nương phải đi con đường khoa cử, không thể thiếu tiền được.

Tam nương không thể làm gì khác hơn là nhận lấy, nhìn nhị nương vì mình như vậy, Tam nương âm thầm thề nhất định phải thi được cử nhân, hiện tại là tháng bảy, còn lại không tới một tháng lập tức thi Hương, lần này mình mà thi tốt thì là cử nhân nương tử, cử nhân cùng tú tài không phải là cùng một đẳng cấp a.

"Nhị tử, ta ngày kia muốn đi tỉnh thành, " Tam nương nhìn nhị nương nói.

Nhị nương vừa nghĩ sắp tới thi Hương đối với Tam nương khích lệ nói: "Được, nhị tử tin tưởng người, người nhất định sẽ thi đậu, nếu như thật sự thi không được, cũng không có gì, không phải còn có nhị tử sao? Nhị tử cũng nhất định sẽ nuôi sống người."

Nghe nhị nương an ủi, Tam nương theo trong lòng cảm thấy ấm áp, đúng đấy, cho dù thi không được, người trong nhà cũng sẽ không có không muốn mình, nhưng nhìn đến nhị tử vì mình trả giá nhiều như vậy, tự mình nói nhất định phải thi đậu, nếu không chẳng phải là phụ ý tốt của nhị tử sao.

Ngày kia, nhị nương không có bán đồ ăn trên trấn, hôm nay nhị nương mua không ít đồ, đã làm nhiều món ăn, vì tương lai của Tam nương, hi vọng Tam nương kỳ khai đắc thắng cho nên mời Nguyên nương một nhà cùng Lưu Lý thị đều mời đến.

Lúc ăn cơm, Trương Tiểu Thúy hái từ vẫn nhất quán đắc hạnh, khiến người ta vừa nhìn liền tiếng lòng không thích, thế nhưng Trương Tiểu Thúy không thêm quan tâm mà ăn như hùm như sói,

Nhị nương không biết, từ khi sự việc của Trương Tiểu Thúy qua đi, Nguyên nương một nhà thật sự không còn tiền, chính là có tiền cũng là không nỡ mua thịt ăn, cho nên Trương Tiểu Thúy đã rất lâu không ăn được thịt.

Lưu Lý thị nhìn thấy đại con rể không biết ý tứ như vậy thật không, mạnh mẽ trừng Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy lúc này mới thu lại một chút.

Nguyên nương thấy phu lang cùng hai hài tử mình như vậy, sắc mặt thờ dài một hơi, sau đó cũng không nói gì.

Sau khi ăn xong, Lưu Lý thị lên lút đem Tam nương gọi vào phòng, sau đó tay chân cẩn thận từ trong túi áo sơ mi móc ra một cái bao khăn tay, mở ra xem, bên trong có khối nhỏ bạc, có tiền đồng các loại.

"Tam nương a, đây là cha đưa cho người, trong này tổng cộng là năm lượng bạc, lần trước người đại tử phạm tội, ta chưa hề đem tiền hết cho đại tử, lên lút lưu một chút ta đem tiền đồng đều đổi thành bạc, như vậy cầm cũng tiện, lấy cho người, " Lưu Lý thị đắc ý nói.

Tam nương nhìn Lưu Lý thị chỉ cảm thấy đau lòng, nhưng nàng từ chối, đây là tấm lòng của phụ thân dành cho nhi nữ của mình, Tam nương chỉ có cần rằng mới không để nước mắt của chính mình chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 21: Rời Nhà

Buổi tối trước khi đi, Nguyên nương đem Tam nương kéo qua một bên, từ trong lòng lấy ra hai lượng bạc nhét vào tay Tam nương.

Hồ then nói: "Tam nương a, đại tỷ không bán linh, chỉ có thể cho người nhiều như vậy, người đừng ghét bỏ. "

Tam nương cũng biết trong Nguyên nương hẳn là không tiền gì, bây giờ có thể lấy ra hai lượng cho mình đã rất tốt, làm sao sẽ ghét bỏ, dù sao cũng là tâm ý của tỷ tỷ đối với muội muội mình.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tam nương lúc thức dậy, Lý Thanh cùng Lưu Lam đã nấu xong cơm nước, nhị nương nhân cơ hội đi tới phòng Tam nương, đem một bộ quần áo mới giao cho Tam nương.

"Đây là anh rể người làm, người muốn đi tỉnh thành quá keo kiệt cũng không được, cầu nhân coi thường người khác người nơi nào cũng có. "

Tam nương vừa nghe nhị nương nói cũng rất có đạo lý, cũng không chối từ, nhị nương thấy Tam nương thu rồi, lại nói: "Trong quần áo ta nói anh rể người khâu một cái bao bố nhỏ, bên trong có hai mươi lượng bạc, người cần dùng thì lấy ra, thế nhưng phải nhớ không được để tiền lộ ra ngoài, nếu để cho người ý đồ xấu nhìn chằm chằm liền không tốt. "

Tam nương vừa nghe nhị nương cho bạc vào trong quần áo của nàng, vội vàng nói: "Nhị tỷ đã cho ta không thiếu, trên người bây giờ bạc gộp lại cũng có hai mươi hai, đã đủ, " hơn nữa Tam nương không nói chính là nhị nương đã đem hơn một nửa tiền trong nhà đưa cho mình, việc này khiến Tam nương trong lòng rất băn khoăn.

"Không có chuyện gì, tiền nhị tỷ còn có thể kiếm lại, người thân ở ngoại địa, trên người làm sao có thể không có bạc phòng thân bạc? Cầm đi, " nhìn nhị nương đáng vẻ thành khẩn, Tam nương không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Cơm nước xong, toàn gia đều đến đưa Tam nương, nhìn thấy Tam nương đi rồi, Lưu Lý thị trong lòng một trận phiền muộn lắm bầm nói "Cũng không biết Tam nương có thể thi đỗ hay không."

Nhìn Lưu Lý thị lo lắng, nhị nương vội nói: "Cha yên tâm đi, Tam nương nhất định sẽ thi đỗ, " nhị nương không ngừng an ủi, Lưu Lý thị mới bớt lo một chút.

Ngày thứ hai, nhị nương như thường lệ cùng Lưu Lam đi bán đồ ăn, buổi trưa rất nhiều người, hiện tại mới tốt một chút, mọi người đã đi rồi.

Nhị nương vội để Lưu Lam ăn chút cơm, Lưu Lam là nam nhân, làm sao cũng không bằng thể lực của nhị nương được, Lưu Lam cũng không có chối từ, hai người vẫn luôn là như thế tới, lại nói mình quả thật là mệt muốn chết rồi.

Lúc này chỉ nghe một tiếng "Yêu! Nhị nương đúng là người a! Lão nương cũng sắp không nhận ra, không nghĩ tới đúng là người đang bán đồ ăn a!"

Nhị nương đảo mắt nhìn người nọ, chỉ thấy người tới chừng ba mươi tuổi, vóc người mập mạp, miệng đầy răng vàng, giương một đôi mắt tam giác, vừa nhìn liền biết không phải vật gì tốt, nhị nương nhận ra nàng, nàng là lão bản của sòng bạc trấn trên, gọi Hoàng Tam, nhân xưng "Hoàng Tam nương. "

Theo sau Hoàng Tam còn theo mấy cái vóc người cao lớn, còn có nhị cầu tử, không nghĩ tới này nhị cầu tử dĩ nhiên làm chó săn cho Hoàng Tam,

Lưu Lam vừa nhìn thấy những người này thì có chút sợ sệt, dù sao những người này vừa nhìn liền biết không phải vật gì tốt.

Lưu Lam lặng lẽ dùng tay lôi kéo góc áo của nhị nương, có chút lo lắng nhìn nhị nương, nhị nương trấn định dùng tay vỗ vỗ tay Lưu Lam, ra hiệu hẳn không cần phải sợ, kỳ thực nhị nương trong lòng cũng có chút sợ, chỉ là hiện tại chính mình là một nữ nhân, cũng phải gánh trách nhiệm nữ nhân.

"Yêu, là Hoàng Tam nương a, không biết Hoàng Tam nương đây là muốn đi đâu a?"

"Đương nhiên là đến tìm được người rồi. "

Nghe được Hoàng Tam là tìm đến mình, nhị nương có chút sốt sắng, Lưu Lam trong lòng càng sợ sệt, vừa sợ nhị nương cùng các nàng đi rồi, lại sợ các nàng bắt nạt bọn họ, đánh bọn họ.

"Nga, không biết Hoàng Tam nương tìm ta có chuyện gì? Nếu như việc nhỏ, tiểu muội có thể giúp nhất định hỗ trợ." "Được đó! Lưu nhị nương, một quãng thời gian không thấy trở nên bản lĩnh a, ta nghe nói người này sắp hàng một ngày cũng sắp kiếm được một lượng bạc đúng hay không?"

Thì ra đến là dò mắt mình kiếm tiền, nghĩ đến đòi tiền, nhị nương nghĩ thầm, "Sao có thể a, ta đây chỉ là buôn bán nhỏ, một ngày sao có thể kiếm nhiều như vậy a, cùng ngài là không cách nào so sánh được."

Nghe được nhị nương không thừa nhận, Hoàng Tam lập tức phát hỏa, mắt lộ ra hung tương quát lên: "Tốt, Lưu nhị nương người dám gạt ta, ta đây đã dò nghe, người còn muốn gạt ta, có phải là không đem ta Hoàng Tam nương để ở trong mắt?" Hoàng Tam sinh khí, đám người cao to phía sau cũng cảnh cáo nhìn nhị nương.

"Nhị nương, vậy phải làm sao bây giờ a?" Luru Lam nhỏ giọng hỏi.

"Không có chuyện gì, ca ca đừng lo lắng, có ta đây, yên tâm đi." nhìn Luru Lam sợ sệt, nhị nương thật sự muốn đánh những người vô lại này một trận, có điều các nàng đồng người quá.

Hiển nhiên, Hoàng Tam cũng nhìn thấy Luru Lam, cười đùa nói: "Yêu, Luru nhị nương, đôi nam nhân rồi, bắt quá cái này cũng không có xinh đẹp như nam nhân kia a, nam nhân kia của ngươi khiến người ta nhìn một chút đã nghĩ lạ lên giường, nam nhân kia tư thái liền biết nhất định rất thoải mái..."

Nghe Hoàng Tam càng nói càng kỳ cục, nhị nương thực sự là không nhịn được, hẳn không chỉ si nhục Luru Lam ca ca mình, còn si nhục Thanh nhi phu lang mình.

Chỉ nghe nhị nương hét lớn một tiếng "Câm miệng!"

Nhìn sắc mặt đột nhiên âm trầm nhị nương, không biết sao Hoàng Tam có chút không chắc chắn, thế nhưng vừa nghĩ phía sau mình có người, Hoàng Tam sức lực lại đủ, quay về nhị nương tức giận nói: "Tốt người Luru nhị nương thực sự là thật tài tình, lại dám hống ta, ngươi có phải là chán sống rồi không?"

Nhị nương không muốn cùng nàng nói nhảm nữa, trầm mặt hỏi: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, nói đi, ngươi đến cùng muốn thế nào?"

"Hừ, ta cũng không muốn thế nào? Chỉ cần ngươi mỗi ngày giao cho ta nửa lượng, ta liền đi. "

Nhị nương không hề nghĩ ngợi trả lời: "Dựa vào cái gì?"

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng ngươi nếu muốn tại trên trấn buôn bán thời gian dài, nhất định phải giao tiền, bằng không ta nhất định để cửa hàng ngươi mở không đứng lên được. "

Nhị nương biết mình nếu như không đáp ứng các nàng, các nàng nhất định sẽ mỗi ngày đều tới quấy rối, vậy chuyện làm ăn thật là không làm tiếp được, nhưng nghĩa mình đáp ứng đem nhọc nhằn khổ sở bạc kiếm được cho những người này càng không tình nguyện.

Thấy nhị nương không nói gì, Hoàng Tam không nhịn được nói: "Ngươi nhanh lên một chút a, có đáp ứng hay không?"

Lúc này nhị nương từ từ phía sau đi tới phía trước, giống như bằng hữu khuyên nhị nương "Nhị nương a, xem chúng ta trước đây có quen biết, ta khuyên ngươi đáp ứng Hoàng Tam nương đi, không thì hậu quả sau này không phải là ngươi có thể chịu đựng. " nhìn nhị nương từ một bộ ta vì muốn tốt cho ngươi khiến nhị nương thấy buồn nôn, người này cũng thật là vô lại.

Nhưng mình rốt cuộc phải làm sao a? Đáp ứng hay không không đáp ứng, nếu như mình đáp ứng, chính mình thật sự không cam lòng, nếu như không đáp ứng, cái kia sau này mình nên làm gì a?

"Có đáp ứng hay không?" Hoàng Tam lại thúc giục,

"Hừ, ngươi chớ đắc ý, ta không đáp ứng, ngươi dám làm cái gì? Ta nhất định đi huyện nha cáo ngươi. "

"Cáo ta? Ha, cáo ta?" Hoàng Tam như là nghe được chuyện cười, vui cười nhìn nhị nương, thủ hạ của Hoàng Tam, cũng như nghe được chuyện cười, nhìn nhị nương,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: ta Là Quan Thân

"Đệ đệ ta là tiểu thị của tri huyện đại nhân, ngươi cảm thấy ngươi có thể cáo thắg ta sao? Ta là quan thân, muốn cáo ta quả thực chuyện cười, ha ha ha..."

Hừ, đệ đệ chẳng qua chỉ là tiểu thị, rất quang vinh sao? Chỉ là tỷ tỷ của tiểu thị tri phủ đã dám lớn lối như vậy, thật là không có thiên lý, hơn nữa nhị nương nhớ tới tại cổ đại thiếp người nhà bình thường không tính là thân thích, cũng không biết Hoàng Tam lấy đâu ra tự tin lớn như vậy, thật là không có đầu óc.

"Hừ, biết rồi đi, còn dám cáo ta sao? Thực sự là không tự lượng sức, " Hoàng Tam xem thường nhìn nhị nương.

"Nói có đáp ứng hay không?" Hoàng Tam hùng hổ dọa người nhìn về phía nhị nương,

"Hừ, ta không đáp ứng," nhị nương trấn định đáp, đúng, nàng không đáp ứng, thoái nhượng một lần chỉ làm các nàng hung hăng kiêu ngạo, chính mình vĩnh viễn đừng mong thoát khỏi các nàng.

"Cái gì? Lulu nhị nương người dám không đáp ứng, người dám không đáp ứng? Người dám, dám..." Hoàng Tam nương như là không nghĩ tới Lulu nhị nương sẽ không đáp ứng giống như vậy, kinh ngạc nhìn nhị nương.

Những thủ hạ kia của nàng cũng một mặt không dám tin tưởng nhìn nhị nương, không nghĩ tới nhị nương lại dám đắc tội Hoàng Tam.

Ánh mắt của các nàng từ không dám tin tưởng đã biến thành trào phúng, hừ, không đáp ứng thì thế nào? Hoàng Tam há lại là nàng có thể đắc tội? Cũng không nhìn một chút chính mình có mấy lạng, nói đến có một muôi muôi làm tú tài, nhưng tú tài cùng tri huyện đại nhân cái kia kém không phải một chút.

Lulu Lam cũng kinh ngạc nhìn nhị nương, không nghĩ tới muôi muôi của chính mình lại có cốt khí như vậy, chỉ là sau đó phải làm sao bây giờ a?

Hoàng Tam một mặt phần nộ nhìn nhị nương "Hừ, Lulu nhị nương người lại dám rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta sẽ không bỏ qua cho người, đập cho ta, "

Nói chỉ về nhị nương sập hàng, người bên cạnh đi ngang qua, vốn định ăn nhị nương này nọ, vừa nhìn điệu bộ này, lập tức tránh qua một bên, không trêu chọc nổi a, thế nhưng cũng không ai đi báo quan.

Trên trấn không ai không quen biết Hoàng Tam, Hoàng Tam này chính là một tên trộm gà bắt chó, mở sòng bạc hại người vô lại, đại gia đã trải qua Hoàng Tam khâu, mọi người đều biết Hoàng Tam có một đệ đệ làm tiểu thị tri huyện đại nhân, có tầng này quan hệ còn ai dám kiện cáo Hoàng Tam a.

Liên trên đường người đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn nhị nương, nghe Hoàng Tam nói "Đập" Lulu Lam có chút hoảng rồ.

"Nhị nương, nếu chúng ta không đáp ứng các nàng, khiến người xảy ra chuyện chúng ta sau này phải làm sao bây giờ a?"

Nhìn Lulu Lam lệ rơi đầy mặt, nhị nương thấy đau lòng, sau đó nói: "Ca ca, chúng ta không thể làm vậy, nếu không chúng ta sau này cũng đừng nghĩ muốn thoát khỏi các nàng, các nàng sẽ lại hiếp đáp chúng ta, "

Lulu Lam vừa nghĩ, nhị nương nói cũng có đạo lý, này nên làm gì a?

Nhìn nhị nương kiên định, Hoàng Tam khí hò hét hô: "Đập, dùng sức đập, "

Lập tức phía sau nàng, liên đới nhị câu từ ở bên trong tổng cộng năm người đồng thời hướng về sập hàng nhị nương đi tới, sau đó nắm một cái ghế quảng mạnh xuống đất nhất thời "Răng rắc" một thanh âm vang lên, ghế chia năm xẻ bảy.

Nhị nương nhìn mình nhọc nhằn khổ sở mua được ghế, liền như vậy bị đập lên, thực sự không thể nhịn được nữa, từ trên mặt đất nhật lên một cái ghế chân, hướng một tên tay chân trên người đánh tới,

"Răng rắc" một tiếng, đi kèm "A a... Ta tay, cánh tay của ta, " tên tay chân đau oa oa gọi, vừa bưng cánh tay chính mình bị thương.

Đã thương một tên, nhị nương cũng tỉnh táo lại, nhìn Hoàng Tam cùng những tay chân kia sừng sốt, nhị nương nhân cơ hội nói: "Các vị phụ lão hương thân, mọi người cũng đều nhìn thấy, là Hoàng Tam ý thể hiếp người, ý có một đệ đệ làm tiểu thị tri huyện đại nhân tại trên trấn coi trời bằng vung, ta Lulu nhị nương ngày hôm nay là vì bảo vệ mình mới ra tay, Hoàng Tam nói rồi, muốn ta mỗi ngày giao nửa lượng bạc cho nàng, bằng không liền để ta không thể bán tiếp, ta tin tưởng nếu như Hoàng Tam sau lưng không có ai chống đỡ, Hoàng Tam nhất định sẽ không to gan như vậy, "

Nhị nương vừa nói vừa xem về mặt của mọi người, mọi người nhớ tới Hoàng Tam các loại làm ác, cũng cảm phần sục sôi, đồn dập phần nộ nhìn Hoàng Tam.

Nhị nương thấy hiệu quả cũng không tệ lắm, nói tiếp: "Ngày hôm nay ta liền đi huyện nha kiện cáo Hoàng Tam, ta ngược lại muốn xem xem, tri huyện đại nhân có thể hay không công bằng trong công việc? Vẫn là vì tiểu thị mình mà thiên vị Hoàng Tam?"

"Câm miệng, câm miệng, nhanh làm cho nàng câm miệng, " Hoàng Tam thấy nhị nương càng nói càng quá đáng, cũng biết chuyện hôm nay làm lớn, đối với mình cũng không tốt,

Phải biết những quan viên này nếu muốn lên chức, danh tiếng rất trọng yếu, nếu như hôm nay trên trấn truyền đi tri huyện đại nhân vì tỷ tỷ tiểu thị mình mà tuần tư trái pháp luật, vậy chức quan tri huyện này cũng có thể không làm được, nếu như lại bị vị ngự Sử đại nhân đem ra làm văn, tri huyện có khả năng chịu tội càng lớn hơn.

Làm quan tại trong lòng bách tính đó là không gì không làm được, cũng không ai nghĩ đến muốn đi cáo Hoàng Tam, đều cho rằng cáo không thắng, lâu dần mọi người cũng nhin xuống, điều này cũng làm cho Hoàng Tam kiêu ngạo càng thêm hung hăng.

Hoàng Tam thấy nhị nương thật sự hướng về huyện nha, vội vã cho người cản lại, nhị nương nhìn mấy người ngăn ở trước mắt mình, không uly ký tí nào ngheh coi, không có chút nào lùi bước.

Hoàng Tam tuy rằng chưa từng đọc sách, thế nhưng cũng biết nếu như hôm nay để nhị nương đi huyện nha kiện cáo mình, như vậy vị em rể kia nhất định sẽ vì thanh danh của nàng mà trừng phạt mình, phải biết chuyện hôm nay có rất nhiều người nhìn thấy.

Chẳng bằng, ngày hôm nay trước tiên quên đi, chờ sau này lại tìm cơ hội trả thù, lập tức Hoàng Tam cười hi hi nhìn nhị nương "Ai nha, nhị nương, chúng ta trước đây là thường thường cùng nhau chơi, này lại không phải đại sự gì? Nơi nào cần phải thương huyện nha, ta xem chuyện này thì thôi, "

Nhị nương nhìn Hoàng Tam đáng về lấy lòng mình, trong lòng xem thường, trên mặt vẫn không có biểu tình nhìn Hoàng Tam.

Hoàng Tam thấy nhị nương khó chơi, có chút tức giận, nhưng vẫn dè ép xuống.

"Chuyện ngày hôm nay là ta đùa giỡn, ngươi làm sao có thể coi là thật đây? Chúng ta là bằng hữu, ta làm sao sẽ lấy tiền của ngươi đây? Đây là hiểu lầm, hiểu lầm, được rồi, nếu không có chuyện gì, vậy ta liền đi, " nói xong, Hoàng Tam liền mang theo nàng những tên tay chân kia, ào ạt rút lui.

"Ai, nhị nương không sao rồi, thực sự là quá tốt rồi, chỉ là hoảng sợ một hồi, " Lưu Lam một bộ như trút được gánh nặng, người đi đường người thấy Hoàng Tam đi, dồn dập tiến lên an ủi nhị nương nói: "Ai nha, nhị nương không nghĩ tới ngươi lại có cốt khí như vậy, lão Trương ta khám phục ngươi, đúng đây, đúng đây, nhị nương thực sự là ghê gớm.."

Trên đường cùng nhị nương khá quen biết, đều an ủi nhị nương, cũng cho rằng Hoàng Tam sẽ không trở lại, nhị nương cũng cười cùng các nàng nói cảm ơn.

Thế nhưng chỉ có nhị nương biết, Hoàng Tam trước khi đi xem ánh mắt hận thù nhìn mình, đối với mình tức giận, nhị nương tin tưởng nàng nhất định sẽ không giáng hoà, chỉ là không biết lần sau nàng muốn làm sao đối phó chính mình?

Nhưng nhìn ca ca ung dung cười, cùng trong nhà có Thanh nhi, nhị nương lựa chọn không nói, hà tất để bọn họ theo lo lắng đây?

Chuyện này nên để tự mình giải quyết đi, mình nhất định sẽ không để cho nàng thương tổn người nhà mình, đây là điểm mấu chốt, nếu không mình chính là liều mạng cũng sẽ không bỏ qua nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Buổi tối sau khi về đến nhà, Lý Thanh đã làm tốt cơm, nhị nương rửa mặt xong chơi một hồi với tiểu Ngôn Nhi thì trở về phòng, nàng hôm nay đúng là hơi mệt.

Lý Thanh vào phòng nhìn thấy nhị nương uể oải nằm ở trên giường, trong lòng có chút đau lòng.

Nhẹ nhàng đi tới bên người nhị nương, muốn che chắn cho nhị nương, thế nhưng đi tới bên người nhị nương mới phát hiện nhị nương là tròn tròn mắt, cắn bản không ngủ.

Nhị nương nhìn thấy Lý Thanh liền quay về Lý Thanh nở nụ cười, Lý Thanh có chút lo lắng nói: "Thê chủ, ca ca đều đã nói với ta, ta lại không biết thê chủ ở bên ngoài nguy hiểm như vậy, ta trong lòng bất an, " tối hôm nay Lý Thanh thấy Lưu Lam nhũn nhếch lông mày, nhìn mình một bộ muốn nói lại thôi, tâm trạng kỳ quái.

Cơm nước xong, thời điểm rửa chén nhân cơ hội hỏi Lưu Lam xảy ra chuyện gì? Lưu Lam đem chuyện hôm nay nói cho Lý Thanh nghe, Lý Thanh lúc đó thì có chút sợ sệt, may mà thê chủ không có chuyện gì, nếu như thê chủ xảy ra vấn đề rồi chính mình thật không dám tưởng tượng, những ngày tháng không có thê chủ mình nên làm gì?

Nhìn Lý Thanh hồ thẹn không ngớt, nhị nương vội vã bỏ lên, an ủi: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, không như ngươi nghĩ nghiêm trọng như vậy đâu, yên tâm đi, thê chủ ngươi cũng không phải dễ trêu, "

Nhìn nhị nương tràn đầy tự tin, Lý Thanh biết, đây là thê chủ cố ý làm cho mình an tâm, nhưng là chính mình thật sự rất lo lắng a!

"Cái kia, người xấu kia nếu như lại tìm thê chủ gây sự thì phải làm gì a?"

"Ai nha, yên tâm đi, trải qua chuyện ngày hôm nay, nàng sẽ không dám, cho dù trở lại, thê chủ ngươi cũng không phải dễ trêu, yên tâm đi, " nhị nương vui cười, muốn cho Lý Thanh không lo lắng.

Nói rồi nhị nương nhẹ nhàng vỗ tay Lý Thanh, muốn cho Lý Thanh thả lỏng, Lý Thanh cũng biết thê chủ không hi vọng mình lo lắng, sắc mặt Lý Thanh hòa hoãn một hồi, cười nói: "Được, vậy sau này thê chủ vẫn là cần tắc vô ưu. "

Liên tiếp nửa tháng trôi qua, nhị nương thấy Hoàng Tam không còn tới quấy rối, trong lòng không chỉ không có thả lỏng hơn nữa còn càng khẩn trương, bởi vì nhị nương biết Hoàng Tam sẽ không giáng hoà.

Quả nhiên, ngày hôm đó, giữa trưa đến chỗ nhị nương ăn cơm rất nhiều người, nhị nương đột nhiên nghe thấy có người cao giọng gọi mình, ra bên ngoài

vừa nhìn, khả không, nguyên lai là nhị cầu tử, nhị cầu tử phía sau còn theo mấy tên vừa nhìn liền biết không phải người tốt người, chỉ thấy nhị cầu tử một mặt lấy lòng hướng về nhị nương đi tới.

Nhị nương biết nhị cầu tử không có lòng tốt, cũng không khách khí, chỉ là lạnh lùng nói: "Người tới làm gì?"

Những khách nhân kia vốn là đang dùng cơm, vừa thấy nhị cầu tử, vội vã sợ đến cơm đều không ăn, vội vội vàng vàng liền đi, trên trán này ai cũng biết, lưu manh nhị cầu tử là thủ hạ của Hoàng Tam.

Cũng đều biết nhị nương đắc tội Hoàng Tam, hôm nay thấy nhị cầu tử mang nhiều người đến như vậy đều đoán có phải là tới quấy rối, vẫn là tránh xa một chút tốt hơn, nhị nương thấy khách nhân đều đi rồi, trong lòng rất khó chịu, nhìn thấy nhị cầu tử cũng không sắc mặt tốt.

Lưu Lam những ngày qua không thấy Hoàng Tam cùng nhị cầu tử tới quấy rối, trong lòng mới thả lỏng một điểm, bây giờ nhìn thấy nhị cầu tử tìm tới cửa, lập tức một mặt đề phòng nhìn nhị cầu tử.

Nhị cầu tử thấy nhị nương đối với mình không có chút nào khách khí, trong lòng ám náo, thế nhưng vẫn cười cùng nhị nương nói: "Ai nha, nhị nương a, bọn tỷ muội hôm nay tới tìm người là vì muốn tốt cho người a!"

Nhìn nhị cầu tử biểu tình ta là vì muốn tốt cho người, nhị nương cả người không thoải mái, thế nhưng thân thủ không đánh người mặt tươi cười, nhị nương vẫn nài tính tình hỏi: "Nói đi, người hôm nay tới đến cùng là vì cái gì?"

"Nhị nương a, tỷ muội gần nhất vận may rất tốt, ngày hôm qua còn thắng ba lượng bạc, này không, bọn tỷ muội không đành lòng người khổ cực như vậy, đương nhiên là có tiền đồng thời kiếm lời, thế nào? Cùng chúng ta đi đánh cược một lần đi, " nhị cầu tử dụ hoặc nói,

Nếu như là nhị nương trước kia nhất định sẽ theo nhị cầu tử đi, thế nhưng hiện tại nhị nương là nàng, muốn cho nàng đi đánh cược, đó là không thể.

Nhị cầu tử thấy nhị nương một bộ thờ ơ không động lòng, có chút nóng nảy, liền quay về mấy người phía sau hơi liếc mắt ra hiệu, người phía sau bèn bụ cười hướng về nhị nương vây lại.

"Ai nha, nhị nương chúng ta đây chính là vì muốn tốt cho người a, chúng ta gần đây vận may thật sự rất tốt, nếu không phải chúng ta xem trước đây về mặt tình cảm, chúng ta còn không muốn gọi người đây, người có thể chiếm được cho bọn tỷ muội này chút mặt mũi a."

"Đúng đấy, đúng đấy, tỷ muội chúng ta rất lâu không có cùng nhau chơi đùa. "

"Chính là, trước đây chúng ta rất tốt, " những người vây từ phía người nhị nương bắt đầu ồn ào.

"Nhị nương người xem, ta thật sự không lừa người, đây là ta mấy ngày nay thắng được tiền, người xem, " nhị cầu tử thò tay vào trong ngực, móc ra mấy khối bạc vụn, nhị nương đại khái vừa nhìn, có chừng bảy, tám lượng.

Nhưng nhị nương vẫn một bộ không hề bị lay động, nhị cầu tử cuống lên, kêu lên: "Nhị nương, người có phải là xem thường bọn tỷ muội ta? Người nếu như xem thường bọn tỷ muội ta người liền nói a? Bọn tỷ muội ta tại đây cùng người nói nửa ngày rồi, người nếu như đi chúng ta sau này vẫn là tỷ muội, người nếu như ngày hôm nay không nể mặt mũi không đi, vậy sau này bọn tỷ muội liền ân oán nghĩa tuyệt."

"Hừ, vốn không phải tỷ muội, còn nói cái gì ân oán nghĩa tuyệt, quả thực chính là chuyện cười." nhị nương ở trong lòng thầm mắng.

"Đúng đó, đúng đó, có muốn làm tỷ muội, cho câu nói," những người kia cũng một mặt khó chịu nhìn nhị nương.

Nhị nương nhìn nhị cầu tử bất chấp đáng về, trong lòng biết mình đây là đem nhị cầu tử bức cuống lên, nếu không nhị cầu tử sẽ không nói như vậy, xem ra Hoàng Tam là nhất định phải làm cho mình lại dính lên đánh cược.

"Không được, không được, nhị nương ngàn vạn không thể đi, " Lưu Lam có chút bất an lôi kéo ống tay áo nhị nương, chỉ sợ nhị nương bị những người kia nhất kích mất mưu, cùng những người kia lại đi đánh cược.

Nhị nương thấy Lưu Lam mặt bất an, bèn an ủi: "Ca ca, yên tâm đi, nhị nương ta nếu đã nói sẽ không lại đánh cược thì nhất định sẽ không đi " nhìn nhị nương nói trịnh trọng như vậy, Lưu Lam mới xem như là dễ chịu một điểm.

Nhị nương mặt hướng mấy người nhị cầu tử, trầm giọng nói: "Nhị cầu tử, người cũng đừng dùng những câu nói kia đến hù dọa ta, Lưu nhị nương ta nói không cá cược liền không cá cược, ai tới cũng như thế, người nếu như còn muốn cùng ta làm bằng hữu, như vậy ta hoan nghênh, nhưng người nếu lôi kéo ta đi đánh cược, như vậy ta chỉ có thể nói xin lỗi, chúng ta chỉ sợ là không làm được bằng hữu, Lưu nhị nương ta xưa nay chưa từng làm có lỗi với các người, ta hành được chính, tọa đến đoan, ta không sợ các người."

Người trên đường trước đây cũng biết nhị nương rất hay đánh cược, không nghĩ tới, hiện tại nhị nương nói biến được liền biến được rồi, thực sự là lẳng nhừ quay đầu lại vô cùng quý giá, mọi người quay về nhị nương đồn dập tán thưởng gật đầu.

Nhị cầu tử đều nói đến như vậy, nhị nương vẫn không đi, lại thấy nhị nương nói lời chính nghĩa, chính mình cũng cảm thấy nói thêm gì nữa cũng sẽ không làm nhị nương thay đổi chủ ý, lại nhìn những người trên đường, mặc dù cách mình rất xa, thế nhưng trong mắt đều là xem thường, cho dù ly xa như vậy mình vẫn nhìn thấy.

Nhị cầu tử vung tay lên "Bọn tỷ muội chúng ta đi, " nói rồi mang theo những người kia rời đi, mọi người thấy nhị cầu tử cùng những người kia đi rồi cũng

đồn dập tiến lên, tán thưởng nói chuyện với nhị nương.

Nhị nương cũng khuôn mặt tươi cười ngênh ngời, tuy rằng những người này tại thời điểm mấu chốt không có đứng phía bên mình, nhưng ít nhất các nàng cũng không có bỏ đá xuống giếng, người ta dù sao cũng là người xa lạ, nhị nương cũng không mong chờ các nàng sẽ trợ giúp mình, lại nói chuyện làm ăn sau này của mình còn muốn dựa vào các nàng đâu.

Lưu Lam cũng một mặt an ủi nhìn nhị nương, chính là muội muội của hắn, đúng là lớn rồi, có đam cầm cổ, có chủ ý, thật tốt!

Thế nhưng nhị nương cũng không có lạc quan như vậy, nàng biết Hoàng Tam lần này thiết kế không được nhất định còn có thể có lần sau, sau này mình nhất định phải cẩn thận gấp bội.

Bạn đang đọc truyện *Qua Lâm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Trương Tiểu Thúy Ý Đồ Xấu

Nhị nương lúc ở nhà vẫn luôn cổ vũ Lý Thanh thường xuyên đi ra ngoài, Lý Thanh tính tình ngại ngùng, ra ngoài kết giao thêm cũng được,

Trước đây nhị nương bởi vì Lý Thanh quá xinh đẹp câu người cho nên sẽ không yên tâm Lý Thanh đi ra ngoài, thế nhưng nhị nương hiện tại không giống nhau, thông qua quãng thời gian ở chung, nhị nương biết Lý Thanh là một nam nhân tốt thủ lễ, cho nên nhị nương cũng không muốn hạn chế tự do của Lý Thanh.

Nhị nương muốn cho Lý Thanh ra ngoài đi một chút, tâm tình tốt người cũng sẽ rộng rãi rất nhiều, Lý Thanh cũng biết nhị nương là hảo ý, ngày hôm nay Lý Thanh tự mình mang theo một ít điểm tâm ngọt nhị nương tối hôm qua làm tốt dự định đi hàng xóm biếu tặng.

Thế nhưng trước khi đi Lý Thanh muốn đi một chuyến sang nhà Nguyên nương, bởi vì nhị nương làm điểm tâm ngọt làm sao sẽ không cho cha một ít, thế nhưng nhị nương muốn đi trên trán bán đồ ăn, cho nên nhị nương không thể làm gì khác hơn là dặn dò Lý Thanh đi một chuyến.

Tuy rằng nhị nương không muốn để Lý Thanh đi, nhị nương biết nam nhân tính tình quá tốt, đại tỷ phu kia nhất định sẽ nhân cơ hội bắt nạt nam nhân của mình, còn có cha cũng không thích hắn.

Thế nhưng Lý Thanh xưng phong nhận việc muốn đi, nhị nương cũng không tiện ngăn, dù sao nhị nương cũng hi vọng cha có thể đối với Lý Thanh ăn trọng khá một chút, dù sao cũng là cha mình mà.

Lý Thanh đem trong nhà thu thập một lần, thu thập sạch sẽ thì mang theo điểm tâm ngọt đi tới nhà Nguyên nương.

Mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy vốn là ở trong phòng lười biếng ngủ, đột nhiên nghe có người gõ cửa tự nhiên rất không cao hứng, mở cửa vừa thấy là Lý Thanh, lập tức sắc mặt liền trở nên càng thêm không dễ nhìn.

Nhìn Lý Thanh lại như nhìn thấy cừu nhân, lớn tiếng nói: "Là người a, người tới làm gì? Nhà người nhị nương không phải chính đang vội vàng kiếm tiền sao? Người làm sao còn có thời gian đến nhà chúng ta."

Khoảng thời gian này Trương Tiểu Thúy tuy rằng không thể nào xuất môn, thế nhưng hắn cũng đã từng nghe nói, nhị nương tại trên trán bán đồ ăn, kiếm lời rất nhiều tiền, vừa nghe đến nhị nương kiếm tiền thế nhưng không nói cho nhà các nàng biết, cũng không mang theo nhà các nàng kiếm tiền, Trương Tiểu Thúy trong lòng liền đối với một nhà nhị nương sản sinh oán hận nghĩ nhị nương là cố ý.

Khoảng thời gian này công công hờ một chút là nghĩ chuyện dằn vặt mình, chính mình cũng biết mình đem trong nhà tiền đều dùng hết, thế nhưng sao có thể oán chính mình a? Chính mình cũng là hi vọng trong nhà có thể tốt hơn một chút a, nhưng vì cái gì mọi người vẫn trách cứ mình, hừ, thực sự là quá phận quá đáng.

Vừa nghe thấy nhị nương tại trên trán kiếm tiền, Trương Tiểu Thúy cũng cổ động Nguyên nương, để Nguyên nương tìm nhị nương, làm cho các nàng cũng theo làm, như vậy nhà mình cũng có thể trải qua khá một chút, hơn nữa đòi người mới có phòng mới, mắt thấy lại không lâu nữa liền có thể che lên phòng mới, ai biết ra chuyện như vậy, vì mình mà tiền trong nhà đều không có.

Thế nhưng Nguyên nương vừa nghe lập tức giận dữ, còn trách cứ mình, nói cái gì, lần trước chính là bởi vì mình mà làm cho nhị nương đem công thức lương da đưa ra, bây giờ lại dám nhắc tới, ngược lại không quản lý mình nói cái gì, Nguyên nương chính là không đồng ý, chuyện này cũng sống chết mặc bay.

Mà Nguyên nương trải qua chuyện lần trước, cũng không đề cập tới việc làm ăn gì nữa, đành hoàng khắp nơi tìm địa phương làm công công kết thúc mỗi ngày một gần chết, cũng bắt quá kiếm lời mấy chục văn, còn không bằng trước đây bán lương da, thế nhưng đánh chết Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy cũng không dám ở trước mặt Nguyên nương nói bán lương da,

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy nghe người khác sinh động như thật nói nhị nương kiếm lời đồng tiền lớn, trong lòng oán khí càng để lâu càng sâu, bây giờ

nhìn thấy Lý Thanh tới cửa đến, làm sao cũng sẽ không để cho Lý Thanh dễ chịu.

Trước đây Trương Tiểu Thúy nhìn Lý Thanh không hợp mắt, ai bảo Lý Thanh lớn lên một bộ yêu mị, làm để Trương Tiểu Thúy đố kị, thế nhưng trước đây nhị nương đối với Lý Thanh không tốt, hơi một tí đánh chửi, cho nên mới để Trương Tiểu Thúy trong lòng cân bằng một điểm, thế nhưng hiện tại thấy nhị nương đối với Lý Thanh rất tốt, Lý Thanh mặc trên người, ăn, đều so với mình càng tốt hơn, điều này làm cho Trương Tiểu Thúy đố kị trong lòng càng vô hạn bành trướng.

Lý Thanh biết Trương Tiểu Thúy không thích mình, nhưng Lý Thanh dễ tính, luôn luôn không chấp nhặt với Trương Tiểu Thúy, nay thê chủ bảo hắn đến đưa cho công công điểm tâm ngọt, vẫn là không nên cùng Trương Tiểu Thúy lớn tiếng xung đột tốt, mình cũng không muốn gây phiền toái cho thê chủ.

Lý Thanh cung kính nói: "Tỷ phu hảo, thê chủ làm một chút điểm tâm, cho nên để ta đưa cho công công một ít. "

Nghe Lý Thanh đến tặng đồ, sắc mặt Trương Tiểu Thúy lúc này mới khá hơn một chút, công công thương yêu nhất con của mình, những thứ đồ này cho dù đưa cho công công cuối cùng còn không phải rơi xuống trong miệng hải tử mình sao.

Vừa nghĩ như thế Trương Tiểu Thúy trong lòng mới xem như là dễ chịu, nhưng nhìn đến Lý Thanh mặc trên người quần áo mà người trong thôn tét đến đều không nhất định mặc, khởi in hoa bố làm xiêm y, Lý Thanh vốn là tư thái đã tốt rồi, hiện tại mặc quần áo đẹp vào, để Lý Thanh xem ra càng thêm quyến rũ mê người.

Trước đây nhìn thấy Lý Thanh đều là một mặt kinh hoàng, sắc mặt vàng như nghệ, thế nhưng hiện tại lại nhìn Lý Thanh sắc mặt hồng hào trắng nõn, một đôi mắt to uông uông càng là mê người, lại nhìn chính mình, một thân vải thô còn có mảnh vụn, hai tay bởi vì làm việc nặng nề mà trở nên thô, dầm chua trong lòng Trương Tiểu Thúy không ngừng trào ra bên ngoài.

Hai con người vẫn đục của Trương Tiểu Thúy chuyển động, không biết nghĩ tới điều gì đột nhiên quay về Lý Thanh ôn nhu cười một tiếng nói: "Là như vậy, công công ngày hôm nay trên người không thoải mái, hiện tại còn không khỏi đây, bằng không người đem điểm tâm cho ta, ta đưa cho công công được rồi, "

Nghe được Lưu Lý thị không thoải mái, Lý Thanh vội vã sốt sắng hỏi: "Công công làm sao? Trên người không thoải mái, thỉnh đại phu chưa? Ta hay là đi xem một chút đi."

Nghe Lý Thanh muốn đến xem Lưu Lý thị, Trương Tiểu Thúy vội vã ngăn cản nói: "Ai, cũng không có gì, chính là muốn ngủ thêm một hồi, không chuyện gì, công công mới vừa rồi còn cùng ta nói chuyện, không chuyện gì, đừng đi quấy rối người, ta xem này điểm tâm vẫn là chờ công công tỉnh rồi, ta đi giao cho công công được rồi. "

Lý Thanh nghe Lưu Lý thị ngủ không thể quấy nhiễu, chính mình cũng muốn đi tam hỉ tặng đồ ăn, nếu công công không chuyện gì vậy hãy để cho tỷ phu thay chuyển giao được rồi.

Lý Thanh đầy mặt cảm kích quay về Trương Tiểu Thúy nói: "Vậy thì phiền phức tỷ phu. "

Trương Tiểu Thúy vội vã cười nói: "Không phiền phức, không phiền phức, " đưa bánh xong sau đó Lý Thanh liền cáo từ, còn nói chờ nhị nương trở về, cùng nhau xem Lưu Lý thị.

Trương Tiểu Thúy đầy mặt cười đáp ứng, thế nhưng chờ Lý Thanh vừa đi, Trương Tiểu Thúy trên mặt thần sắc lập tức trở nên xem thường, hướng về Lý Thanh phụng hươu nắn một câu: "Hừ, hồ ly tinh, lần này có người biết tay, ha ha..." Đắc ý nhìn điểm tâm trên tay, đi vào nhà.

Vừa vận mình cũng đói bụng, những này điểm tâm sung lút dạ, vội vàng mở ra dầu bao, một luồng hoa quế mùi thơm phả vào mặt, Trương Tiểu Thúy không trở lại trong phòng liền lấy ra một khối đến nhét vào trong miệng, còn mơ mơ hồ hồ nói: "Ăn ngon quá "

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy mặc dù thèm vẫn không có quên chữa cho con của mình một ít

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Lưu Lý Thị Đến Rồi

Lý Thanh sau khi về đến nhà, kêu tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương, liền đi đến nhà tam hỉ tỷ phu ,

Lưu Tam hỉ cùng nhị nương nhà các nàng là từ khi nhị nương sửa đổi sau đó mới chậm rãi tốt lên, Lưu Tam hỉ là thợ xây nhà, thường thường khắp nơi làm công công, lưu lại phu lang cùng hai hài tử ở nhà,

Mà nhị nương vì muốn cùng hàng xóm tạo mối quan hệ, thường thường đem bán còn lại xương thịt dê, cánh gà thì sẽ phân cho hai tử hàng xóm, những thứ đồ này người trong thôn bình thường là ăn không nổi, cũng sẽ không mua cho hai tử

Từ khi nhị nương sửa đổi buôn bán mỗi lần về nhà, những hài tử tham ăn kia đều sẽ chờ nhị nương, vừa nhìn thấy có bán đồ còn dư lại, từng cái từng cái vui mừng như tết đến.

Cha mẹ những hài tử kia đều biết nhị nương là người tốt, đối với nhà nhị nương bình thường cũng rất chăm sóc, trước đây nhìn Lý Thanh không hợp mắt, nể tình nhị nương đối với Lý Thanh cũng tốt hơn rất nhiều.

Tam hỉ gia có hai hài tử, một nữ hài 6, 7 tuổi gọi thạch đầu cùng Thần Dương chơi hảo, còn có một nam hài gọi Bình nhi, cùng tiểu Ngôn Nhi chơi tốt, bởi vì hài tử thường cùng nhau chơi đùa, cho nên tam hỉ gia phu lang La thị cùng Lý Thanh cũng chậm chậm quen thuộc.

Nghe nói muốn đi nhà thạch đầu, Thần Dương cùng Ngôn Nhi đều rất cao hứng. Đến tam hỉ gia, La thị đang ở sân bên trong may đế giày, hai hài tử đều ở trong sân chơi,

La thị nhìn thấy Lý Thanh đến vội vã cười ngênh tiếp, cười nói: "Ai nha, là nhị nương gia đến rồi, mau mời tiến vào, " nói nghiêng người để Lý Thanh đi vào.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương cũng rất có lễ phép chào hỏi, hài tử La thị nhìn thấy tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương đến vội vã cười chạy tới, tứ hài tử chốc lát hoà mình trong sân trong nháy mắt trở nên náo nhiệt.

Lý Thanh đem điểm tâm trong tay đưa cho La thị "Tỷ phu, đây là điểm tâm ta mang cho hài tử. " La thị cười đỡ lấy, nụ cười trên mặt càng ngày càng chân thành.

Trêu ghẹo nói: "Này, điểm tâm này nói vậy cũng là nhị nương làm chứ?"

Lý Thanh cười gật gù,

La thị ước ao nói: "Ai nha, hiện ở trong thôn ai không ước ao người a! Mặt trên không có công công áp lên, nhị nương hiện tại cũng có tiền đồ, ruộng đất cũng cho thuê, người cũng không cần ra đồng làm việc, nhị nương đối với người cũng tốt, người hiện tại nhưng là nam tử được hâm mộ nhất trong thôn a, " nói nói chính mình lại nở nụ cười.

Lý Thanh biết La thị nói thật, chính mình nghe xong cũng rất cao hứng, mặt hồng lên.

La thị thấy Lý Thanh thẹn thùng cũng không lại trêu ghẹo, Lý Thanh cầm lấy đế giày La thị may nhìn kỹ một chút, Lý Thanh kì thực tay nghề rất tốt, trước đây ở nhà thường thường làm đế cha đi đôi tiền, lâu dần tay nghề cũng là luyện lên.

"Xem Thanh đệ đệ là người giỏi may vá nha " La thị thấy Lý Thanh xem nhập thần thử dò xét nói.

Lý Thanh vội khiêm tốn nói: "Chỉ là không có trở ngại thôi. "

La thị thấy Lý Thanh như vậy liền biết Lý Thanh may vá nhất định không kém liền cùng hần tán gẫu xoay quanh chuyện may vá.

Đột nhiên nghe được một tiếng âm thanh kêu to: "Tam hỉ gia, tam hỉ gia, "

La thị đột nhiên nghe có người gọi hần vội vã lên tiếng trả lời: "Ai, ai vậy?"

"Là ta, " La thị xin lỗi hướng về Lý Thanh cười cợt, sau đó đứng dậy đi ra cửa, vừa nhìn nguyên lai là Trương Tiểu Thúy.

Thấy Trương Tiểu Thúy mặt sứt ruột hỏi vội: "Nguyên lai là Trương tỷ phu a, không biết tới nhà của ta có chuyện gì a?"

Trương Tiểu Thúy không vui nói: " em rể nhà ta có phải là ở nhà người không?"

"Đúng đấy, làm sao ? Xảy ra chuyện gì ?"

Trương Tiểu Thúy cười trên sự đau khổ của người khác nói "Không có chuyện gì, chính là công công ta muốn tìm hần, người nhanh lên một chút đem hần gọi ra đi. "

"Nga, như vậy a, ta đi gọi, "

La thị vào nhà đem lời Trương Tiểu Thúy nói cho Lý Thanh nghe, Lý Thanh hoang mang khó khăn đứng lên, chạy ra ngoài, biết công công không thích mình, bình thường căn bản không muốn thấy mình, bây giờ lại chủ động tìm mình, Lý Thanh trong lòng không khỏi nghĩ có phải là xảy ra chuyện gì không?

Ngoài cửa Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Lý Thanh hoang mang hoảng loạn chạy đến trong lòng lập tức có chút chột dạ, thế nhưng nghĩ đến Lý Thanh bình thường bị mình áp lên cũng không có chuyện gì, nghĩ đến lần này cũng sẽ không sao, lại nói cho dù hần nói gì người khác cũng sẽ không tin tưởng

Liền thẳng tắp eo cổ ý cao giọng nói: "Ai nha, em rể, người nhanh lên một chút a, công công đang đợi. "

"Ai, ai, đến ngay, " nói xong tốc độ dưới chân càng nhanh hơn, may mà tam hỉ gia cách nhị nương gia tương đối gần cho nên chỉ chốc lát thì đến nhà.

Trương Tiểu Thúy thấy Lý Thanh về nhà, chột dạ, sợ Lý Thanh nói cái gì không nên nói nên cũng bước nhanh hướng về nhị nương gia.

Trong nhà, chỉ thấy Lưu Lý thị im lặng ngồi ở trong sân, hai hài tử Trương Tiểu Thúy cũng đầy vẻ khinh bỉ nhìn Lý Thanh đi đến.

Lý Thanh thờ hồng hộc đi tới trước mặt Lưu Lý, cung kính hô một tiếng công công.

Lưu Lý thị vốn là đối với Lý Thanh rất không vừa ý, thời điểm mua hán cũng không phải người thuần khiết, mua được sau nhiều ngày như vậy còn không sinh được một hài tử, thực sự là sao chổi.

Hơn nữa ngày hôm nay đại con rể nói chuyện kia, lại nhìn đứa con rể dung nhan không chỉnh tề này thực sự là càng xem càng không hợp mắt, liền há mồm giáo huấn: "Người xem một chút người hiện tại giống kiểu gì, a? Là một phu của một gia đình sao có thể giống như người vậy a? Thực sự là không biết hiền thực."

Lý Thanh cảm thấy trong lòng oan ức, mở miệng giải thích hai câu, "Công công, ta nghe đại tỷ phu nói ngài muốn tìm ta, ta sợ ngài có việc gấp vội vàng chạy tới, có chỗ thất lễ kính xin công công thứ lỗi, "

"Nói thật dễ nghe, nói như người vậy há không phải nói công công hiểu lầm người, người có phải còn muốn để công công xin lỗi người không?" Trương Tiểu Thúy lập tức chồm chọc nói.

Lưu Lý thị vốn rất tức giận, nghe Trương Tiểu Thúy xong càng thêm tức giận, trầm giọng nói: "Thực sự là không biết lễ nghĩa, nhị nương ở bên ngoài buôn bán mệt gần chết để kiểm tiền, để người ở nhà nghỉ ngơi, người còn lại đi sang nhà khác phiếm chuyện, cũng không biết lo liệu việc nhà, như người vậy sao làm phu lang người ta?"

Nghe được công công nói mình không xứng làm phu lang, Lý Thanh sợ đến sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, trong lòng sợ sệt nghĩ: "Công công nói như vậy có phải là nói mình không bởi thê chủ, đúng đây, hiện tại thê chủ trở nên ôn hòa chỉ lễ, lại kiếm được tiền, bộ dạng cũng được, chính mình xác thực là không xứng với nàng, nhưng mình bây giờ nghĩ đến rồi khỏi thê chủ, trong lòng thật sợ hãi a, chính mình không có chút nào muốn rời thê chủ đi, không có chút nào muốn nghĩ, không nghĩ, "

Nhìn Lý Thanh lẳng lẳng, sắc mặt có chút trắng xám, Lưu Lý thị lập tức một trận bực mình "Người làm bộ dạng như vậy cho ai xem đây? A? Nếu bộ dạng này của người để cho người khác nhìn thấy còn tưởng rằng ta này làm công công bắt nạt người cơ chứ?"

Lý Thanh vội vàng lắc đầu, giọng điệu càng thêm khiêm tốn: "Không, không, công công đối với ta luôn luôn rất tốt, công công không nên tức giận. "

"Để ta không tức giận? người làm chuyện này ta làm sao có thể không tức giận?" Lưu Lý thị nghĩ đến Lý Thanh làm chuyện này lập tức khí nộ công tâm.

Lý Thanh không biết mình làm cái gì để công công tức giận như vậy, nhìn thấy công công tức giận nhìn mình, Lý Thanh thực sự vô tội hỏi: "Công công, ta đến cùng đã làm chuyện gì để công công tức giận như vậy, kính xin công công dạy cho, ta nhất định sửa đổi. "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Chết Ván

"Người làm chuyện gì? Người còn không thấy ngại hỏi ta người làm chuyện gì? A? Người thật sự coi lão già ta cái gì cũng không biết hay sao?" Lưu Lý thị thấy Lý Thanh đến hiện tại còn không chịu nhận sai, trong lòng càng tức giận.

Vốn là cho rằng hán sẽ chủ động nhận sai, không nghĩ tới hán thậm chí ngay cả mình làm cái gì cũng không biết, chân thực là tức chết người.

Lưu Lý thị trừng mắt nhìn Lý Thanh, sau đó xoay người quay về Trương Tiểu Thúy nói: "Người đến, người là đại tỷ phu hán, người đến nói cho hán hán đã làm sai điều gì?"

Trương Tiểu Thúy nghe Lưu Lý thị nói để cho mình mở miệng, sắc mặt trong nháy mắt cứng ngắc, có chút ngượng ngùng nói: "Việc này, vẫn là công công nói tốt hơn chứ?"

"Hừ, bình thường nói rất nhiều, lúc mấu chốt không hữu dụng, " nói bất mãn liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy.

Sau đó xoay người, trầm giọng nói với Lý Thanh: "Người nói, ngày hôm nay nhị nương có phải là để người cảm điểm tâm đến cho ta?"

Lý Thanh bận bịu cung kính đáp: "Dạ, thê chủ nói công công thân thể không thoải mái để con rể cầm một ít điểm tâm thê chủ làm đến để công công ăn. "

Nghe Lý Thanh vẫn thành thật, Lưu Lý thị sắc mặt tốt hơn một chút

, "Được, nếu người thừa nhận, như vậy ta hỏi người, người có cảm điểm tâm đến cho ta không?"

Lý Thanh bận bịu đáp: "Con rể biết công công thân thể không khỏe, con rể không dám đánh quấy nhiễu, "

Nghe Lý Thanh nói mình thân thể không thoải mái, không dám quấy nhiễu, này rõ ràng chính là chối từ, nếu như mình biết Lý Thanh cầm bánh ngọt nữ nhi mình cho mình, tự mình nói cái gì cũng phải tự ra xem, nhưng mình căn bản không nghe đại con rể nói này Lý Thanh tìm đến mình, rõ ràng chính là nói dối, chính mình đã quên, còn tìm những lý do này thực là đáng ghét.

"Nói vậy, người rõ ràng không đến xem ta, làm sao biết thân thể ta không thoải mái, không thể gặp người?"

Nguyên lai công công là bởi vì như vậy mới giận mình, Lý Thanh trong lòng thở phào nhẹ nhõm, giải thích: "Công công, sáng sớm hôm nay ta đến xem ngài, tỷ phu nói ngài thân thể không thoải mái muốn nghỉ ngơi, con rể liền không dám đánh quấy nhiễu."

Nghe Lý Thanh nói như vậy Lưu Lý thị dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Trương Tiểu Thúy, đại con rể rõ ràng nói Lý Thanh không đến xem mình a, lẽ nào trong bọn họ có người nói dối đến lừa gạt mình, hừ, tốt, ta còn chưa có chết bọn họ dám lừa dối ta, thực sự là gan lớn, thực sự đáng ghét.

Trương Tiểu Thúy nghe Lý Thanh nhắc tới mình, vội vàng nói: "Nói vậy, ta làm sao thấy người, người hôm nay một ngày đều không đến cửa nhà ta, ta lúc nào gặp qua người?" Trương Tiểu Thúy âm thanh sắc bén, nói lẽ thẳng khí hùng hồ.

Lý Thanh khiếp sợ nhìn Trương Tiểu Thúy, kinh hãi nói: "Đại tỷ phu hẳn là nhớ lầm, ta sáng sớm hôm nay rõ ràng cầm bánh ngọt đến xem..."

"Nhìn cái gì? Chớ nói nhảm, ta không nhìn thấy người, hừ, " Trương Tiểu Thúy không chờ Lý Thanh nói hết lời liền giành nói.

"Nhưng là ta, ta rõ ràng..." Lý Thanh chưa từ bỏ ý định biện giải.

"Cái gì rõ ràng, ta xem người chính là chột dạ, nhị nương rõ ràng để người cầm bánh ngọt đến xem công công, người ngược lại tốt, lại cầm bánh ngọt đi tới tam hỉ gia, hẳn là người cho rằng một nhà tam hỉ so với công công còn trọng yếu hơn?" Trương Tiểu Thúy thời điểm đi tìm Lý Thanh nhìn thấy hai từ tam hỉ gia cầm bánh ngọt, Trương Tiểu Thúy một chút liền nhận ra cái bánh ngọt kia cùng sáng sớm Lý Thanh đem ra giống nhau.

Trong lòng càng thêm căm ghét Lý Thanh, có thứ tốt cũng không cho con của mình ăn lại làm người ngoài ăn, thực sự là ăn cây táo rào cây sung.

Bất quá Trương Tiểu Thúy đúng là hiểu lầm Lý Thanh, Lý Thanh luôn luôn biết mình đưa cho công công thứ tốt, công công bình thường đều là nhịn ăn để cho hai từ đại tỷ gia, cho nên hôm nay Lý Thanh đưa điểm tâm cho Lưu Lý thị là nhiều hơn tam hỉ gia gấp mấy lần, bên trong cũng có phần hai từ Trương Tiểu Thúy.

Chỉ là Trương Tiểu Thúy cũng sẽ không như vậy nghĩ, cho rằng Lý Thanh không ưa hai từ nhà mình đối với Lý Thanh càng thêm không khách khí, lời nói dối đến bản nháp đều không mang theo.

Nghe đại con rể nói Lý Thanh xem chính mình còn không bằng người ngoài, Lưu Lý thị trong lòng càng bức mình.

Lý Thanh có lý khó phân biệt, gấp nước mắt đều chảy ra, sau đó vẫn là không phục nói tiếp: "Đại tỷ phu, ta sáng sớm hôm nay rõ ràng, rõ ràng là đi tới nhà các người a, người làm sao không thừa nhận đây?"

Nhìn Lý Thanh đáng vẻ không giống như là làm bộ, Lưu Lý thị trong lòng sản sinh hoài nghi, Lý Thanh này tuy rằng giả cho nữ nhi mình thân thể không sạch sẽ, thế nhưng tính tình của hẳn Lưu Lý thị vẫn biết một, hai,

Lưu Lý thị biết Lý Thanh luôn luôn nhất gan nhu nhược, bình thường đối với mình cũng là cung cung kính kính, không dám lớn mật, lại nói đại con rể này luôn luôn xảo quyệt, lại lười biếng, lập tức Lưu Lý thị giương mắt nhìn kỹ Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy chột dạ không dám nhìn Lưu Lý thị, điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng càng thêm xác định, chuyện này hay đúng là đại con rể đang nói láo, ngày hôm nay cũng là đại con rể khuyến khích chính mình tìm đến phu lang nhị nương gây sự

Nghĩ đến Trương Tiểu Thúy có thể lợi dụng chính mình đến đá kích Lý Thanh, Lưu Lý thị liền nổi giận muốn mở miệng giáo huấn Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy trong lòng chột dạ, thấy công công nhìn mình ánh mắt nghi ngờ, liền biết công công đối với mình nhất định đã sản sinh lòng nghi ngờ, không được, nếu như công công biết chuyện này là mình giờ trò quỷ, công công nhất định sẽ không dễ dàng tha cho mình.

Trương Tiểu Thúy con người chuyển loạn, muốn vì chính mình giải vây, đảo mắt nhìn thấy hai từ của mình, vội vã cười nói với Lưu Lý thị: "Công công, người phải tin tưởng ta a, là Lý Thanh đang nói láo, hẳn nhất định là sợ công công trách phạt hẳn mới đem chuyện này đổ trên người ta, ta ngày hôm nay cả ngày đều ở nhà xem hai từ, thật là chưa thấy hẳn a, không tin, ngài hỏi hai đứa nhỏ đi. "

Nói xong nhìn hai từ của mình, ngồi xổm xuống hỏi: "Các người tới nói cho gia gia, các người sáng sớm hôm nay có hay không nhìn thấy nhị di phu?"

Hai từ đã sớm cùng Trương Tiểu Thúy thông đồng, nghe cha hỏi, vội vã đáp: "Không có, "

Thậm chí còn xem thường nhìn Lý Thanh, đáng đáp kia cùng đáng vẻ cay nghiệt Trương Tiểu Thúy giống nhau như đúc, sau đó quay về Lưu Lý thị làm

nữ nói: "Gia gia, nhiên nhi cả ngày đều đi theo bên người cha, thật sự chưa từng nhìn thấy nhị di phu, nhị di phu nói dối."

Lưu Lý thị cho tới nay đều rất sùng ái hai hài tử Trương Tiểu Thúy, vốn hẳn không tin Trương Tiểu Thúy, thế nhưng hiện tại lời này là do tôn nữ cùng tôn tử nói, vậy Lưu Lý thị đối với lời Trương Tiểu Thúy nói là tin hơn.

Lý Thanh nghe hai hài tử đều như vậy nói, trong lòng thực sự oan ức cực kỳ, nước mắt đã theo khuôn mặt mà cúi xuống, nhìn thật là làm cho đau lòng người, bất quá đáng đáp như vậy để Trương Tiểu Thúy nhìn thấy lại làm hắn càng đổ kỵ, mặc dù mình không muốn thừa nhận thế nhưng bộ dáng này của Lý Thanh làm nữ nhân đều yêu thích.

"Được, gia gia biết các người là bé ngoan, " Lưu Lý thị cười an ủi mình tôn nữ cùng tôn tử.

Sau đó xoay người lại phẫn nộ nhìn Lý Thanh, tức giận nói: "Ta vẫn cho là người hiểu chuyện, không nghĩ tới người hiện tại cũng học nói láo gạt ta, người thực sự là to gan a, không chỉ nói dối còn không thừa nhận, thực là tức chết người, "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Phạt Quỳ

Lý Thanh hiện tại thực sự là khó lòng giải bày, hẳn không biết đại tỷ phu tại sao muốn nói dối, chính mình cũng không làm cái gì đắc tội hắn a, hẳn tại sao muốn đối xử với mình như thế?

Nhìn Lý Thanh rơi vào cảnh khốn khó, Trương Tiểu Thúy chỉ cảm thấy trong lòng một trận vui sướng, đặc ý Lý Thanh chật vật trước mắt.

"Ta đang hỏi người một lần cuối cùng, người sáng sớm hôm nay đến cùng có đến xem ta không?" Lưu Lý thị quyết định cho nhị con rể này một cơ hội cuối cùng.

Lý Thanh âm thanh tuy rằng nghẹn ngào, thế nhưng tự tự rõ ràng nói: "Ta thật sự đến xem, thỉnh công công tin tưởng ta. "

Nghe Lý Thanh hiện tại còn không chịu thừa nhận, Lưu Lý thị chỉ thấy một trận bực mình, sau đó trầm giọng nói: "Tốt, người cho rằng người không thừa nhận ta không có cách nào bắt người nhận thật sao? Hừ, quỳ xuống, quỳ đến khi tự mình biết sai rồi mới thôi."

Lý Thanh nghe Lưu Lý thị phạt hắn quỳ, tuy rằng hắn tự nhận là không có làm sai, thế nhưng lời công công xác thực không thể không nghe, liền không nói hai lời quỳ gối ở viện từ lý.

Trương Tiểu Thúy thấy Lý Thanh chật vật quỳ ở trong sân, trong lòng thoải mái, sau đó vênh vao tự đắc mang theo hai hài tử hắn về nhà.

Hiện tại sắp buổi trưa, nếu như bình thường, vào lúc này Lý Thanh đã làm tốt cơm để hai tử ăn, chỉ là hiện tại hắn đang chịu quỳ cho nên cơm cũng không thể thu xếp cho hai tử được, hẳn lo lắng chính là nếu như hai tử bị đói nên làm gì a?

Tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương bên ngoài chơi đủ thì về nhà ăn cơm, nhưng hôm nay bọn họ vừa vào nhà lại không nghe thấy hương thơm cơm nước như mọi khi, vừa vào cửa liền nhìn thấy Lý Thanh quỳ gối giữa sân, giữa trưa mặt trời thẳng tắp chiếu rọi Lý Thanh.

"Cha, chú, " hai hài tử cuống quýt chạy đến bên người Lý Thanh

"Cha người làm sao quỳ ở đây?" Ngôn Nhi tuy rằng có chút không rõ cha mình ban ngày làm sao lại quỳ ở đây? Thế nhưng hẳn biết chỉ có người phạm lỗi mới sẽ quỳ, trước đây cha cũng thường quỳ, thế nhưng đã lâu không thấy cha quỳ.

Thần Dương lớn một chút, biết nhất định là có chuyện gì xảy ra, liền lo lắng hỏi: "Chú, người đây là làm sao?"

Lý Thanh nhìn trước mắt đang có hai đứa nhỏ lo lắng cho mình, trong lòng cảm thấy ấm áp, sau đó cười an ủi: "Không có chuyện gì, yên tâm đi, ta không có chuyện gì, chỉ là ngày hôm nay chưa kịp làm cơm cho các người, các người trước tiên đi lấy bánh mỳ thêu đôi phở một chút đi, còn có bánh ngọt, được không?" Hai tử còn nhỏ, Lý Thanh cũng không muốn đem chuyện này nói cho bọn họ biết, miễn cho các nàng tương lai đối với công công có oán hận.

"Hảo, hảo, " hai hài tử rất nghe lời.

Tiểu Ngôn Nhi còn rất ngoan ngoãn vào nhà bếp cầm một cái bánh bao, đưa cho Lý Thanh "Cha cũng ăn, " Thần Dương cầm trong tay bánh ngọt, cũng đưa tới trước mặt Lý Thanh "Chú ăn đi. "

Lý Thanh lắc đầu một cái, cười nói: "Ta vẫn chưa đói, các người ăn đi. "

Ngôn Nhi cùng Thần Dương lắc đầu một cái: "Cha không ăn, Ngôn Nhi cũng không ăn "

"Đứng đây, chú ăn một miếng đi."

Lý Thanh bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận bánh mìn thâu trong tay Ngôn nhi, bánh ngọt còn lại không nhiều, Lý Thanh nhin ăn vẫn là để cho hài tử ăn đi.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương thấy Lý Thanh ăn bánh mìn thâu, liền rất cao hứng ăn đồ trong tay.

Ăn xong, Ngôn Nhi cùng Thần Dương có chút buồn ngủ, các nàng đều quen giấc ngủ trưa, Lý Thanh khuyên như: "Các ngươi đi ngủ một lát đi, "

Ngôn Nhi miệng ngáp một cái, nhưng vẫn kiên định nói: "Ngôn Nhi không ngủ, Ngôn Nhi phải ở chỗ này bồi tiếp cha, " nói rồi đầu nhỏ Ngôn Nhi khoát lên trên bả vai của Lý Thanh.

"Uh, ta cũng ở nơi đây bồi tiếp chú, " những ngày qua cha cùng cô ở bên ngoài bận rộn, bình thường đều là chú mang theo nàng cùng Ngôn Nhi cùng nhau chơi đùa, còn cho các nàng ăn cơm, Thần Dương sớm trong lúc vô tình đã thích Lý Thanh, cũng đồng ý cùng với Lý Thanh, bởi vì Lý Thanh rất ôn nhu giống như nàng cha.

Lý Thanh nhìn ánh mắt buồn ngủ của Thần Dương, cùng gần như đã ngủ Ngôn Nhi, không đành lòng nói: "Thần Dương ngươi là tỷ tỷ, ngươi cùng Ngôn Nhi còn nhỏ, ngươi xem Ngôn Nhi ở trong sân ngủ nếu như cảm lạnh làm sao bây giờ? Ngươi có thể hay không thay thế chú chăm sóc Ngôn Nhi một chút?"

Thần Dương dù sao còn nhỏ, bị Lý Thanh nói như vậy biểu tình có chút buồn lòng, Lý Thanh tiếp tục nói: "Ngươi là đứa trẻ tốt, chú hiện tại không rảnh chiếu Cố đệ đệ, ngươi có thể hay không giúp ta đây?"

Lần này Thần Dương không có từ chối, kiên định gật gù "Chú yên tâm, ta nhất định chăm sóc tốt Ngôn Nhi đệ đệ, "

Nghe Thần Dương nói như vậy Lý Thanh cũng yên tâm , "Được, có Thần Dương chiếu cố đệ đệ, chú rất yên tâm, " Thần Dương nghe xong thật xấu hổ, ngại ngùng cười.

Sau đó Lý Thanh liền đem Ngôn Nhi đánh thức, Ngôn Nhi thực sự là cố không được, con mắt đều không mở ra, Thần Dương lôi kéo Ngôn Nhi hướng về trong phòng, Ngôn Nhi cũng mơ mơ màng màng đi theo Thần Dương.

Lý Thanh lần này đứng là yên tâm không ít, Ngôn Nhi cùng Thần Dương nên ngủ một giấc ngon lành đi.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương vào nhà trong ngủ, còn lại Lý Thanh chính mình đơn độc quỳ trong sân, thời điểm Lý Thanh trước đây làm tiểu thị, đương gia chủ phu thường phạt Lý Thanh quỳ, đến nhị nương gia mới vừa lúc mới bắt đầu nhị nương đều đánh Lý Thanh, cũng khiến Lý Thanh thường xuyên phạt quỳ.

Từ khi thê chủ thay đổi tốt lên, chính mình cũng không còn phải quỳ nữa, mỗi ngày cơm canh so với trước đây tốt hơn không biết bao nhiêu lần, trước đây thời điểm làm tiểu thị thời mình chỉ có thể coi là mỗi ngày có thể ăn no thôi, nếu như gặp lúc chủ phu đại tâm tình không tốt mình cũng chỉ có thể chịu đói.

Nhưng từ khi thê chủ thay đổi, chính mình mỗi ngày cơm canh hầu như đều có thịt để ăn, thê chủ còn thỉnh thoảng mua đồ ăn ngon bên ngoài cho mình ăn, lại mua vải cho mình làm quần áo.

Càng làm cho Lý Thanh cao hứng là thê chủ lại trở nên biết săn sóc như vậy, thê chủ trước kia đối với mình cũng còn tốt, chỉ là thê chủ rất sợ chủ phu, nếu như chủ phu trừng phạt mình, thê chủ trước kia cũng không dám vì mình cầu một câu, bình thường đối với mình tốt cũng bởi vì dụng mạo của mình tốt hơn mà thôi.

Lý Thanh chưa hề nghĩ tới mình vào đúng lúc này lại nhớ nhung thê chủ đến như vậy, nếu như thê chủ có ở nhà, không biết có hay không tin tưởng mình? Có thể hay không che chở mình? Có thể hay không vì mình mà cầu xin?

Lý Thanh biết hiện tại thê chủ là một người hiếu thuận, nếu như công công lên tiếng, thê chủ cũng không thể phản bác đi.

Nhưng chỉ cần nghĩ đến thê chủ không tin mình, cũng không vì mình cầu xin, Lý Thanh trong lòng rất khó vượt qua, thê chủ trước kia không vì mình mà cầu xin, mình tuy rằng thất vọng, thế nhưng sẽ không khổ sở, nhưng là hiện tại chỉ nghĩ đến thê chủ không tin mình, không vì mình nói chuyện, không che chở mình, trong lòng Lý Thanh liền khổ sở không chịu được.

Lý Thanh trong lòng rất mâu thuẫn, muốn sớm một chút để thê chủ trở về, nhưng trong lòng lại có chút sợ sệt thê chủ trở về, không chú ý tới mới vừa rồi còn bầu trời trong trẻo lập tức trở nên âm trầm, xem ra hôm nay nhất định sẽ có một cơn mưa lớn sắp tới.

Chương 28: Nhị Nương Trở Về

"Đừng" một cái, có thứ gì đó rơi trên mặt Lý Thanh, Lý Thanh lúc này mới thức tỉnh, sau đó phản xạ có điều kiện sờ soạng mặt một hồi, cảm giác được ẩm ướt, "Lẽ nào là?"

Lý Thanh có dự cảm không tốt, ngẩng đầu nhìn kỹ, quả nhiên trên trời chậm rãi rơi xuống hạt mưa nhỏ

"Lần này phải làm sao bây giờ? Không có công công cho phép thì mình vạn vạn không dám tự ý đứng lên, " Lý Thanh trong lòng thực lo lắng.

Mưa ngày càng lớn, Lý Thanh cô độc quỳ ở trong sân, chật vật cúi đầu, nhưng cũng không dám tự ý đứng lên.

Thần Dương cùng Ngôn Nhi bị tiếng mưa rơi thức tỉnh, mơ hồ mở to mắt, đi ra ngoài xem mưa to.

"Cha còn ở bên ngoài, " Ngôn Nhi đột nhiên kinh hô một tiếng, Thần Dương vội rời giường, đầu tiên là mang giày vào cho Ngôn Nhi, sau đó cùng Ngôn Nhi hướng về phía Lý Thanh đang ở trong mưa chạy tới.

Thần Dương sợ Ngôn Nhi trượt ngã, ra cửa lôi kéo Ngôn Nhi đồng thời chạy đến bên người Lý Thanh.

"Cha, cha mau đứng lên, " Ngôn Nhi lo lắng khóc.

"Đứng đấy, đứng đấy, chú, người đứng dậy nhanh lên một chút a, " Thần Dương nhìn mặt sắc chút không tốt, lo lắng kêu lên.

Lý Thanh thấy hai hài tử không để ý mưa to chạy đến để gọi mình đứng lên trong lòng rất cảm động, nhưng càng nhiều xác thực là lo lắng, hai hài tử vẫn còn nhỏ như thế, lại mắc trận mưa lớn như thế, nói không chừng sẽ nhiễm phong hàn.

Lý Thanh lớn tiếng khuyên nhủ: "Trở về, các người nhanh trở lại, mưa lớn như vậy, các người còn nhỏ, nếu như nhiễm phong hàn thì làm sao cho phải, nhanh trở lại, "

"Không, cha không vào, Ngôn Nhi cũng sẽ không đi, Ngôn Nhi muốn cùng cha tại một chỗ." Ngôn Nhi tuy nhỏ, thế nhưng lần này dị thường kiên trì.

"Đừng vậy, chú không trở vào Thần Dương cũng không trở vào, chú nếu như lo lắng cho chúng ta thì cùng chúng ta trở vào thôi, " Thần Dương cũng khuyên nhủ.

"Nhưng mà... " Lý Thanh rất do dự, đây là mệnh lệnh của công công, mình không thể không nghe, mình không giống như đại tỷ phu là Lương gia công tử thân thể trong sạch gả tới, mình là do nhà các nàng bỏ ra mấy lượng bạc mua về.

Chính mình như thế nào có thể so với đại tỷ phu, trước đây thế chủ tính tình xấu không có ai gả chỉ có thể muốn mình, nhưng hiện tại thế chủ thay đổi tốt lên rồi, còn có thể kiếm tiền, không có mình khẳng định còn nhân gia trong sạch muốn gả tới.

Hiện tại mình chộc công công sinh khí, nếu như công công muốn cho thế chủ thôi mình vậy cũng có thể, nếu như thế chủ thật sự thôi mình, vậy mình lại đi đến nơi nào đây.

Nhà mẹ khẳng định là không thể trở về, nương của mình vì mấy lượng bạc bán đứng mình, lúc mình bị chủ phu trước đây đưa về, nương xem ra rất không muốn.

Mình ở nhà mỗi ngày sinh hoạt không tốt, thế nhưng mình tận tình quan tâm cùng chăm chỉ nỗ lực vẫn không thể để nương thoải mái, cả ngày nói mình là hàng bị trả về, tự mình cũng biết nương không muốn mình về nhà.

Hiện tại mình thật vất vả mới trải qua ngày tháng thật tốt, mỗi ngày không lo ăn không lo uống, lại không cần làm việc nặng, thế chủ không chỉ đối tốt với mình, còn đối tốt với Ngôn Nhi, mình chính là vì Ngôn Nhi nên không thể để cho thế chủ thôi mình, nếu không thì mình đúng là không đường sống.

Công công vốn là không hài lòng mình, trước đây mình trước mặt công công tận lực làm được để công công hài lòng, nhưng cũng bởi vì mình từng làm tiêu thị cho người ta cho nên công công cũng không thể nào hài lòng đối với mình được, hơn nữa mình từ khi gả cho thế chủ cũng chưa từng sinh hài tử, nếu mình có hài tử mình cũng có thể có điểm mượn lực.

Thế nhưng hiện tại cái gì mình cũng không có, còn đắc tội với công công, mình rất sợ, vạn nhất công công trong cơn tức giận để thế chủ thôi mình thì sao,

Công công để cho mình quỳ gối ở đây, không có lệnh của công công mình vạn vạn không dám đứng lên, cho dù trời mưa cũng không đáng kể, nhưng là then chốt là hai hài tử này nên làm gì a?

Mình dám mưa bị nhiễm phong hàn nhưng mình là người lớn có thể chịu nổi, thế nhưng hai hài tử này còn nhỏ, mình không thể làm cho các nàng cũng bị nhiễm phong hàn được.

Lý Thanh thực sự rất mâu thuẫn mình có nên hay không đứng lên, nhìn hai hài tử trước mắt này, mình thực sự không đành lòng làm cho các nàng theo mình dầm mưa.

Lưu Lý thị tức giận ngay cả cơm trưa cũng không ăn, nằm trên giường, thăm nghĩ mình có phải là nhìn lầm Lý Thanh, lúc trước mình coi trọng Lý Thanh để Lý Thanh gả cho nhị nữ nhi của mình.

Một mặt là nữ nhi mình lúc đó thực sự là không chí hướng, không có người tốt đồng ý gả cho nữ nhi mình, mặt khác là mình xem thấy Lý Thanh này là một người thành thật, tuy lớn lên xinh đẹp, nhưng tính tình cũng được, không phải người làm bậy, tuy rằng đã từng sinh con nhưng như vậy mới có thể chứng minh hẳn có thể sinh a,

Nhưng không nghĩ tới Lý Thanh gả tới đã hai năm cũng không có mang thai, làm mình rất là thất vọng, nhưng nhìn hẳn bình thường tôn kính mình, nên mình cũng không có quá mức làm khó dễ hẳn.

Nhưng không nghĩ tới mình cho rằng Lý Thanh thành thật hôm nay dĩ nhiên nói dối, thực làm mình tức chết, mới đầu mình cũng không phải là không có hoài nghi đại con rể, là đại con rể có ý tìm Lý Thanh khó dễ, thế nhưng không nghĩ tới ngay cả mình tôn tử, tôn nữ cũng như vậy nói, xem ra là Lý Thanh đang nói dối.

Lưu Lý thị trên căn bản chưa hề nghĩ tới tôn nữ thương, tôn tử thương yêu của mình sẽ nói dối.

Ài, thực sự nếu như Lý Thanh thay đổi, vậy mình cũng không thể lưu lại hẳn, trước đây nhị nương không có chí hướng, không có người tốt chịu gả, thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Người trong thôn hiện tại nhìn thấy mình ai không ước ao, nhị nương thay đổi tốt, tính tình cũng trở nên tốt, còn có thể kiếm nhiều tiền.

Hiện tại cho nhị nương một mối hôn nhân tốt cũng không phải không thể.

Lưu Lý thị một khi nổi lên tâm tư này trong lòng liền cũng không nhịn được nữa, yên lặng mà ở trong lòng tính toán phụ cận có mấy nhà chưa gả nam nhi.

Lưu Lý thị nghĩ đi nghĩ lại muốn ngủ, lại bị tiếng mưa rơi làm cho thức tỉnh.

Vừa nhìn bên ngoài dĩ nhiên lại mưa lớn như vậy, nghĩ đến mình còn để Lý Thanh ở trong sân quỳ lập tức có chút bận tâm, hẳn vốn là không phải là người nhẫn tâm.

Thế nhưng vừa nghĩ mưa lớn như vậy Lý Thanh chắc đã vào nhà, nhưng trong lòng dù sao vẫn lưu ý, liền đi tới sát vách tìm Trương Tiểu Thúy,

Trương Tiểu Thúy ở trong phòng cùng hài tử ngủ nướng, vừa nhìn thấy công công đến vội vã đứng lên, một mặt cười cười nhìn công công.

Lưu Lý thị biết Trương Tiểu Thúy là chẳng muốn làm gì, chỉ trừng hẳn một chút, sau đó mới nói rõ ý đồ đến "Người đi sang nhà nhị nương nhìn, người em rể có phải là còn quỳ ở trong sân, nếu như còn quỳ người kêu hẳn trở vào nhà đi."

Trương Tiểu Thúy nhìn bên ngoài mưa lớn như thế, thì có chút không cam lòng, chờ Lưu Lý thị quay đi, Trương Tiểu Thúy nhìn mưa to thực sự là không muốn xuất môn.

Oán giận nói lầm bầm: "Hừ, có gì đáng xem, dưới mưa lớn như thế, khẳng định đã trở vào nhà, làm sao còn khả năng quỳ ở trong sân, nếu như là mình thì mình đã sớm vào nhà, nơi nào còn ở bên ngoài, ngược lại công công cũng không thấy."

Một lát sau, Trương Tiểu Thúy đi tìm Lưu Lý thị nói mình đã xem qua, Lý Thanh không ở trong sân, nghĩ đã trở vào nhà, Lưu Lý thị tuy rằng không nói gì, thế nhưng đối với Lý Thanh đã thất vọng rồi.

Nhị nương hôm nay nhìn khí trời không tốt nên thương lượng sớm một chút cùng Lưu Lam về nhà, nhị nương các nàng đẩy mưa to về đến nhà, mới vừa vào cửa viện lập tức nhìn thấy ba người dầm mưa, hơn nữa Lý Thanh còn quỳ.

Nhị nương nhìn Lý Thanh mặc mưa rất chật vật, sắc mặt cũng không tốt, trong lòng đau xót, tức giận nói: "Chuyện gì thế này?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đau Lòng

Nhị nương gằm lên giận dữ, thức tỉnh ba người dầm mưa ở viện từ lý.

Ba người vừa thấy nhị nương trở về , trên mặt đều vui vẻ như gặp được trụ cột vậy,

Ngôn Nhi đầu tiên hướng về nhị nương chạy tới, "Ô ô" lời ổng quần nhị nương bắt đầu oan ức khóc lên.

Nhị nương trong lòng tê rần, nhìn thấy hài tử còn nhỏ lại dầm mưa lớn như thế, nhị nương đương nhiên rất đau lòng.

Trước tiên mặc kệ nguyên nhân gì, nhị nương nói: "Đều trở vào nhà đi, "

"Nương, cha không chịu trở vào nhà, " Ngôn Nhi oan ức cáo Lý Thanh hình,

Nhìn Ngôn Nhi oan ức, nhị nương không khỏi an ủi "Yên tâm đi, nương nhất định sẽ làm cho cha trở vào nhà, "

Ngôn Nhi nghe nhị nương nói như vậy chính mình là vô điều kiện tin tưởng.

Nhị nương quay đầu quay về ôm Thần Dương tâm thương yêu không dứt hướng Lư Lam nói: "Ca ca, phiền phức người đi nấu chút nước nóng đi, chúng ta đều mắc mưa, tắm nước nóng sẽ tốt hơn một chút, còn nấu chút thức giải cảm mới được. "

Lư Lam gật gù, sau đó mang theo Thần Dương đi tới nhà bếp.

Nhìn Lý Thanh từ đầu đến cuối vẫn cúi đầu quỳ trên mặt đất, vừa đau lòng lại bất đắc dĩ nói: "Mặc kệ là nguyên nhân gì, chúng ta vào nhà trước lại nói được không? Người xem hài tử đều đông thành hình dáng gì ?"

Bây giờ thiên khí chậm rãi trở nên lạnh, Ngôn Nhi cùng Thần Dương dầm mưa thời gian dài như vậy, hiện tại môi cũng đã đông tái ,

Lý Thanh thấy Ngôn Nhi như vậy tâm thương yêu không dứt, nhưng lời công công dặn dò lại có chút do dự, luống cuống nhìn nhị nương "Nhưng, nhưng công công bắt ta quỳ gối ở đây, ta không dám tự ý đứng lên, "

"Cái gì? Người nói là cha ta để người quỳ gối ở đây ?" Nhị nương có chút kỳ quái, cha mình vì sao lại bắt Lý Thanh quỳ gối, phải biết bình thường Lý Thanh phi thường tôn kính Lư Lý thị, có thể Lư Lý thị tức giận độ khả thi cũng thật không lớn,

"Không có chuyện gì, cha ở đâu để ta đi nói, người trước tiên đứng lên đi rồi nói sau " nhị nương an ủi.

Nhìn Lý Thanh còn có chút do dự, nhị nương không thể không trầm giọng nói: "Làm sao? Ta nói người không nghe sao?"

Lý Thanh nghe nhị nương nói như vậy sợ nhị nương sinh khí liền vội vàng nói: "Không, không, ta không dám, ta không dám, vậy thì ta đứng lên, " hiện tại Lý Thanh sợ nhất là nhị nương sinh khí, vạn nhất nhị nương lại biến trở về dáng dấp lúc trước, hẳn thật sự không muốn.

Nhìn Lý Thanh hoang mang hoảng loạn đứng lên, nhị nương cảm thấy buồn cười, Lý Thanh bởi vì quỳ thời gian dài nên chân nhất thời có chút nhuyển, không đứng vững, nhị nương vừa thấy Lý Thanh muốn ngã xuống, vội vàng tiếp đỡ được, nhìn trên quần Lý Thanh đầy bùn đất, có vẻ rất chật vật, lắm ta lắm tằm.

Đến cuối cùng bán ôm vào bên trong, nhị nương trở lại trong phòng, đầu tiên là đem Ngôn Nhi quần áo thoát, sau đó lấy khăn mặt lau cho Ngôn Nhi, đem Ngôn Nhi phóng tới trong chăn, Ngôn Nhi sắc mặt lúc này mới khá hơn nhiều

Nhị nương thấy Lý Thanh đứng cửa trước không dám nhìn thẳng mình rất đau lòng, nhìn y phục trên người Lý Thanh bị xối ướt, toàn bộ dính sát trên người Lý Thanh môi bị đông đến tái xanh.

Nhị nương đau lòng nói: "Trước tiên đem quần áo thay ra đi, "

"Nga, " Lý Thanh trầm thấp đáp một tiếng, nhưng vẫn đứng không nhúc nhích

"Lẽ nào cũng bắt ta cởi quần áo cho người hay sao?" Nhị nương làm bộ cả giận nói,

Hiện tại Lý Thanh sợ nhất chính là nhị nương sinh khí, nghe âm thanh mang tức giận của nhị nương, Lý Thanh không nói hai lời vội vàng vàng đi thay quần áo ,

Nhị nương không yên lòng Thần Dương cùng Lư Lam, đi tới nhà bếp, liền nhìn thấy Lư Lam thay Thần Dương quần áo khô, để Thần Dương sưởi ấm tại bếp, thế nhưng y phục của chính mình còn không đổi, nhị nương có chút đau lòng, hồ thẹn.

Thấy nhị nương đến, Thần Dương cao hứng hô: "Cô, "

"Ai, ngoan, "

"Ca ca, nước để cho ta nấu, người đi thay y phục đi, miễn cho nhiễm phải phong hàn, "

Lư Lam cười cười "Không có chuyện gì, người không phải còn chưa đổi sao? Người đi đổi đi, nơi này có ta đến được rồi. "

"Như vậy sao được? Ta là thân thể nữ nhân, nếu như ca ca không cẩn thận nhiễm phải phong hàn ta làm sao an tâm, lại nói Thần Dương cũng cần ca ca chăm sóc. "

"Này, " Luru Lam có chút do dự.

"Ca ca, người đi đi, trong nhà không thể không có người, "

Nghe nhị nương nói như vậy, Luru Lam mới đi thay quần áo.

"Thần Dương?"

"Uh, " Thần Dương dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn nhị nương.

"Người có biết hay không người chú tại sao bị phạt quỳ a?"

Thần Dương ảo não lắc đầu một cái "Không biết, ta hỏi chú, chú không có nói, "

"Như vậy a, " nhị nương thất vọng, xem ra một hồi hay là hồi bản thân hẳn tốt hơn,

"Bất quá chú tại buổi sáng liền bắt đầu quỳ , "

"Cái gì?" Nhị nương lần này thực sự là đau lòng , không nghĩ tới Lý Thanh đã quỳ thời gian dài như vậy , cũng không biết chuyện gì treu đến cha không cao hứng khiến Lý Thanh không chỉ quỳ thời gian dài như vậy, trời mưa to cũng quỳ,

Một lúc, Lý Thanh thay quần áo sạch tiến vào nhà bếp, thấy y phục nhị nương còn không đổi, đau lòng nói: "Thê chủ, ngài vẫn là mau đi thay quần áo ướt trên người đi."

Thấy Lý Thanh lo lắng nhị nương gật gù, sau đó ra nhà bếp, trở vào nhà thay quần áo, nhị nương cũng biết mình không thể nhiễm phong hàn, nếu không thì ai kiếm tiền a, không tiền làm sao xây a,

Nhị nương đổi hảo quần áo xong thì tiến vào nhà bếp, thấy Lý Thanh cùng Luru Lam đều ở, nhị nương tìm chỗ ngồi xuống nhìn chăm chăm Lý Thanh , từng chữ từng câu hỏi: "Tại sao người quỳ ở trong sân?"

Lý Thanh thật sự khó khăn, nếu như mình đem sự tình nói cho thê chủ, cũng không biết thê chủ có tin tưởng mình hay cho là mình trong nói xấu công công đây?

Nhưng bị nhị nương nhìn chăm chăm không, Lý Thanh vẫn lựa chọn đem sự tình nói cho nhị nương.

Nhị nương sau khi nghe xong, chau mày, sau đó trầm giọng hỏi: "Người thật sự có đi?"

Lý Thanh có chút oan ức thế nhưng vẫn kiên định nói: "Thê chủ, ta thật sự có đi. "

Khoảng thời gian này ở chung, nhị nương vẫn tương đối hiểu rõ Lý Thanh, xem ra chuyện này tám chín phần là vị tỷ phu không bót việc làm ra chuyện tốt.

Lý Thanh là người bị hại, Luru Lam cũng biết con người Lý Thanh cho nên tin tưởng Lý Thanh, trong lòng cũng nghĩ hẳn là vị tỷ phu kia làm ra chuyện tốt,

Luru Lam không khỏi có chút đồng tình Lý Thanh, mới đầu Luru Lam thấy Lý Thanh để cho hài tử mình ở trong sân dầm mưa, cho rằng Lý Thanh không chăm sóc tốt con của mình, đối với Lý Thanh có chút oán hận, thế nhưng nghe Lý Thanh nói xong, trong lòng Luru Lam một điểm oán hận cũng không có , dù sao cũng là cha mình có lỗi với vị em rể này.

"Yên tâm đi đợt mưa tạnh , chúng ta cùng đi tìm cha, sau đó đem lời nói rõ ràng ra, "

Thấy nhị nương không có trách mình, xem ra thê chủ vẫn tin tưởng mình, vừa nghĩ như thế, trong lòng Lý Thanh liền ngọt ngào,

Chương 30 Trương Tiểu Thúy nguy biến

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Trương Tiểu Thúy Nguy Biến

Chờ mưa to dừng trời đã tối, nhị nương để Luru Lam ở nhà trông hài tử, còn mình mang theo Lý Thanh đi tới nhà Nguyên nương.

Mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương đi cùng Lý Thanh liền biết là vì sự tình gì mà đến, Trương Tiểu Thúy vừa nhìn thấy nhị nương thì có chút chột dạ, không dám nhìn nhị nương.

"Tỷ phụ, " Lý Thanh khá lịch sự đánh một tiếng quan tâm.

"Cái kia, là nhị nương à, các người tới có chuyện gì không? Nếu như không có chuyện gì, chúng ta đều buồn ngủ không tiện mời các người đi vào, " Trương Tiểu Thúy cứng ngắt cười nói.

"Tỷ phụ, chúng ta hôm nay tới là có việc trọng yếu, yên tâm đi, sẽ không làm lỡ thời gian của người đâu, chỉ cần trả lại trong sạch cho phu lang của ta, chúng ta liền trở về, " nhị nương mặt không hề cảm xúc nói.

"À, trong sạch? Cái gì trong sạch? Hắn có cái gì không trong sạch, được rồi, chúng ta buồn ngủ, các người đi nhanh đi, " Trương Tiểu Thúy biểu tình khéch đại kêu lên, vừa nói vừa muốn đóng cửa lại.

Chỉ là nhị nương không cho hắn đắc ý, thân thủ đem cửa chặn lại.

"Cha hài tử là ai vậy?" Lúc này vừa vặn truyền đến âm thanh của Nguyên nương.

"Đại tỷ, là ta, " nhị nương đúng lúc mở miệng, nghe nhị nương mở miệng, Trương Tiểu Thúy tức giận trừng nhị nương.

"Là nhị nương à, mau vào, " Nguyên nương nghe thấy âm thanh của nhị nương, lập tức chạy ra, từ khi nhị nương cùng mình phân gia rất ít đến nhà mình, lần này đến đúng là khiến Nguyên nương rất cao hứng.

Nhị nương thấy Nguyên nương cao hứng không ngớt có chút bận tâm, nếu như một lát Nguyên nương biết chân tướng, không biết Nguyên nương có bao nhiêu thương tâm đây.

"Đại tỷ, cha ngủ rồi sao?"

"Không đâu, các người là tìm đến cha sao? Đến đây đi, ta và các người cùng nhau đi, "

Trương Tiểu Thúy còn đứng lại, nhị nương biết Trương Tiểu Thúy nhất định là chột dạ.

Nghe nhị nương đến, Lưu Lý thị vội vã ngồi nghiêm chỉnh, hắn đương nhiên biết chính mình nữ nhi đến làm gì rồi?

Nhị nương vào cửa liền nhìn thấy Lưu Lý thị sắc mặt không mình mà nhìn Lý Thanh ở phía sau.

Nguyên nương cũng nhìn ra bầu không khí có chút không đúng, dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn nhị nương, nhị nương cười nói.

"Cha, nữ nhi cho ngài chịu tội, ngày hôm nay Thanh nhi khiến ngài sinh khí, mặc kệ là nguyên nhân gì, đều là chúng ta không đúng, "

"Hừ, coi như người còn có lương tâm, cũng không phải ta cố ý muốn gây sự với hắn, thực sự láchuỵ ện lần này hắn không đúng, "

"Nhưng cha, Thanh nhi tuy rằng có lỗi, thế nhưng nữ nhi cho rằng tội không đến nỗi ngay cả trời mưa to cũng phải quỳ chứ?"

"Cái gì? Ai bảo hắn dưới trận mưa to quỳ, ta vừa nhìn thấy trời mưa liền để anh rể người đi xem xem, nếu như hắn còn quỳ thì kêu hắn vào nhà đi, thế nhưng anh rể người trở về nói không thấy hắn ở viện tử lý, ta nghĩ đã sớm trở vào nhà rồi chứ, hừ, " nói xong rất bất mãn nhìn Lý Thanh.

Lý Thanh đầy vô tội nhìn Lưu Lý thị, nói: "Công công, ta thật không có nhìn thấy đại tỷ phụ, đại tỷ phụ cũng không có đi nhà ta, ta vẫn ở trong sân quỳ, biết thế chủ trở về, chuyện này, thế chủ cùng ca ca có thể làm chứng, "

"Cái gì? Người nói người vẫn quỳ ở trong sân, lẽ nào dưới mưa to người vẫn luôn ở đó?" Lưu Lý thị không tin tưởng hỏi.

"Dạ " Lý Thanh kiên định nói,

"Không thể à, ta rõ ràng để anh rể người đến xem qua rồi à, " Lưu Lý thị vẫn không thể tin được, hoặc là hắn là không muốn tin tưởng, vốn là trong lòng nhận định Lý Thanh đã là một đứa con rể không phù hợp, ai biết quay đầu lại là mình hiểu lầm được, này không phải biến tướng nói mình sai lầm rồi sao? (ông không sai mà là cả đời ông ngoại trừ sinh được nhị nương thì không có việc gì ông làm đúng).

"Đi, đi đem phu lang người đến đây, " Lưu Lý thị chỉ vào Nguyên nương kêu lên.

Cho đến lúc này Nguyên nương vẫn không biết chuyện gì xảy ra, thế nhưng có thể khẳng định, nhất định là phu lang của mình lại phạm vào cái gì rồi.

Nghĩ đến việc phu lang của mình lại phạm vào chuyện gì, Nguyên nương trong lòng liền khó chịu, chuyện lần trước mới qua không bao lâu à, hiện tại lại phạm sai lầm.

Trương Tiểu Thúy ở trong phòng hoang mang dạy con của mình "Một hồi mặc kệ ai hỏi các người, ngày hôm nay các người nhị di phu không có tới, có biết không?"

"Biết rồi, biết rồi, " hai hài tử đều vẫn nghe lời, dù sao cũng là cha mình.

Nguyên nương vào cửa liền trầm giọng hỏi: "Ngày hôm nay ngươi lại làm sai cái gì?"

Trương Tiểu Thúy bởi vì chột dạ nên âm thanh đặc biệt lớn "Hừ, ta vẫn ở nhà, ta có thể làm sai cái gì?"

Thấy Trương Tiểu Thúy không thừa nhận nhưng Nguyên nương biết nhị nương không phải là người hay bịa đặt, hôm nay nhất định đã xảy ra chuyện, hơn nữa nhất định cùng phu lang mình có quan hệ "Hừ, tốt nhất không có chuyện gì, đi thôi, cha gọi ngươi. "

Trương Tiểu Thúy lòng không tình nguyện đi sau lưng Nguyên nương, bên người dắt theo hai hài tử,

Nguyên nương thấy hai hài tử cũng theo, cau mày hỏi: "Ngươi để hài tử cùng tới làm gì? Nhanh kêu các nàng trở lại, "

"Các nàng có thể giúp ta làm chứng, ta ngày hôm nay vẫn ở nhà, không hề làm gì cả, " Trương Tiểu Thúy mới sẽ không để cho hai hài tử của mình trở lại đây, mình còn muốn dựa vào này hai hài tử chứng minh sự trong sạch của mình đây,

Nghe Trương Tiểu Thúy như vậy nói, Nguyên nương cũng không nói gì, chỉ là nhìn ra tâm tình của Nguyên nương không tốt, hôm nay vốn là ngày vui, mọi người đến, cho rằng là xem mình, ai biết lại là có chuyện, hơn nữa chuyện này còn cùng phu lang mình có quan hệ,

Trương Tiểu Thúy theo Nguyên nương tiến vào phòng Lưu Lý thị, Lưu Lý thị vừa thấy được Trương Tiểu Thúy sắc mặt liền không tốt hỏi: "Nhà lão đại, hôm nay ta cho ngươi đi nhà nhị nương xem ngươi em rể, ngươi đến cùng có xem hay chưa?"

"Có " Trương Tiểu Thúy phản xạ có điều kiện, lăm mồm nói.

"Nhìn? Thật sự?" Lưu Lý thị hoài nghi nhìn Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy con ngươi chuyển loạn, không dám nhìn thẳng Lưu Lý thị, vừa nhìn liền biết chột dạ, Lưu Lý thị thấy Trương Tiểu Thúy như vậy biết Trương Tiểu Thúy đang nói dối.

"Tỷ phu, ngươi cần nghỉ kỹ, ngươi thật sự có đi tới?" Nhị nương nhìn chằm chằm Trương Tiểu Thúy, trầm giọng hỏi

Nghe được âm thanh của nhị nương, Trương Tiểu Thúy càng chột dạ, nhưng nghĩ đến chuyện hôm nay không ai biết, cho dù Lý Thanh nói ra cũng không ai tin tưởng, liền đánh bạo lớn tiếng nói: "Có đi tới, hơn nữa ta ở trong sân cũng không nhìn thấy em rể, nghĩ đến trời mưa nên tự động trở vào nhà đi, "

Nhị nương thấy Trương Tiểu Thúy con vịt chết mạnh miệng, giễu cợt nói: "Nhưng tại sao ta nhìn thấy đây, ta về nhà nhìn thấy phu lang ta quy củ quý ở trong sân, hai hài tử trong nhà đều bồi ở bên người, khuyên phu lang ta trở vào nhà, phu lang ta cũng không động dậy, ta nghĩ xin hỏi đại tỷ phu ngài đến lúc nào qua nhà ta xem?"

Nghe nhị nương nói Lý Thanh thật sự vẫn ở trong sân quý không nhúc nhích, còn bị nhị nương về nhà nhìn thấy, xem ra lần này lời nói dối của mình đã bị vạch trần

Trương Tiểu Thúy cương cường nhìn nhị nương, sau đó lấy lòng nói: "Hay là ta không có thấy rõ đi, "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Nghe Trương Tiểu Thúy muốn ăn đòn như vậy, nhị nương tức đến nổi nộ cười, thật là da mặt dày.

Lưu Lý thị cùng Nguyên nương nghe Trương Tiểu Thúy nói như vậy đã khẳng định Trương Tiểu Thúy nhất định là nói dối.

"Hò đồ, một người lớn như vậy ngươi lại nói không biết, ngươi có phải là cố ý không?" Lưu Lý thị bắt đầu làm khó dễ.

"Ta, ta, " Trương Tiểu Thúy lần này thực sự không biết làm sao biện giải cho mình,

"Ai, ngươi thực sự là, thực sự là, chuyện lần trước chưa bao lâu, ngươi lại gây chuyện, ngươi thực sự là, ai, " Nguyên nương bắt mắt trừng Trương Tiểu Thúy, chỉ tiếc mài sắt không thành thép nói.

"Cha hiện việc này chúng ta đã giải thích rõ ràng, Thanh Nhi đối với cha đúng là rất tôn kính, thực sự không dám thất lễ, " nhị nương cung kính nói.

"Uh, đúng đấy, nhà lão nhị đối với ta luôn luôn tôn kính, chuyện này xác thực là ta hiểu lầm, " Luru Lý thị biết chân tướng rồi thì đối với Lý Thanh thêm một phần áy náy, dù sao cũng là mình để Lý Thanh quý dưới trận mưa to, may mà không nhiễm phong hàn.

"Còn có một việc tình nữ nhi nghe Thanh nhi nói, hần sáng sớm hôm nay xác thực là có đến xem ngài, "

"Hừ, chuyện này không có gì để nói, mấy đứa nhỏ cũng đã làm chứng, không có tới chính là không có tới, không cần nói dối, " nói tới chuyện này, Luru Lý thị vừa mới đối với Lý Thanh dâng lên lòng thương tiếc lập tức không còn,

Lý Thanh thấy công công vẫn nhận định mình nói dối, có chút khổ sở, thất vọng, lặng lẽ vỗ vỗ tay Lý Thanh an ủi, Lý Thanh nhận ra thế chủ quan tâm mình, trong lòng lúc này mới dễ chịu một chút,

"Đúng, mấy đứa nhỏ của chúng ta có thể làm chứng, chứng minh em rõ ngày hôm nay xác thực là không có tới nhà chúng ta, " Trương Tiểu Thúy đắc ý nói.

Nhị nương liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy, trong lòng xem thường, nhanh như vậy đã quên chuyện vừa rồi, da mặt cũng thật là đủ dày.

Nhị nương nhìn hai từ bên người Trương Tiểu Thúy cười cười, sau đó quay về hai từ cười nói: "các cháu, nơi này của di có đồ ăn ngon, "

Nói xong nhị nương từ trong lòng móc ra một ít đậu phộng đường, những thứ là mua cho Ngôn Nhi cùng Thần Dương, lâm thời nhị nương đem ra một chút.

Mấy đứa nhỏ nghe có đồ ăn ngon cười chạy đến bên người nhị nương bên "Di, di chúng ta muốn ăn đường, ăn đường, " hai hai từ con mắt lóe sáng nhìn chăm chăm đậu phộng đường trong tay nhị nương.

Nhị nương cười cười "Tốt, muốn ăn đường cũng được, bất quá cần phải trả lời di mấy vấn đề, nếu như ăn ngay nói thật di sẽ đem những thứ này cho các ngươi, nếu như nói dối, vậy thì là hai từ xấu, di sẽ không đem đường cho các ngươi ăn, có được hay không?"

"Hào, hào, " hai hai từ còn nhỏ nơi nào hiểu được nhiều như vậy, trong lòng chỉ muốn đường mà thôi.

Trương Tiểu Thúy vừa nghe nhị nương nói như vậy, thầm nghĩ: "Hồng rồi, nếu để cho nhị nương hỏi ra sự thật, vậy mình chẳng phải là gặp phiền toái sao, " lập tức vội vã lên tiếng ngăn cản nói: "Nhị nương người làm cái gì vậy?Người làm vậy chẳng phải là muốn làm cho các nàng vì là em rõ nói chuyện, người như vậy không công bằng, "

"Tỷ phụ, người nói cái gì a, ta vừa nãy đã nói rồi, muốn cho bọn họ nói sự thật ra, các nàng nói thật ra cái này chẳng lẽ không tốt sao? Lẽ nào tỷ phụ sợ các nàng nói thật?" Nhị nương dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy chột dạ nóng mặt,

Luru Lý thị biết nhị nương làm việc có chừng mực, cũng không ngăn cản, lại nói có mình ở đây nhị nương cũng sẽ không để hai từ nói dối.

"Di hỏi các ngươi, hôm nay Thanh di phu thật không có đến nhà các ngươi sao?" Nhị nương nhìn chăm chăm vào mắt hai hai từ,

Trương Tiểu Thúy ở một bên căng thẳng đỏ mồ hôi lạnh, muốn nháy mắt ra hiệu cho hai hai từ, thế nhưng nhị nương chắn ngay ở trước mặt, hai hai từ căn bản không nhìn thấy, thực sự là gặp chết người.

Hai hai từ vốn là muốn nói theo lời Trương Tiểu Thúy dạy, nhị nương cũng biết, liền cầm bao đường quơ quơ trước mặt hai hai từ, sau đó chậm rãi nói: "Nói thật mới có thể có đường ăn a, "

Hai hai từ vùng vẫy một hồi, sau đó nhỏ giọng nói: "Có, ta nhìn thấy đường, thời điểm đường đến còn cảm điểm tâm ăn rất ngon, " yên nhiên dẫn đầu nói,

Mấy đứa cháu vừa nói ra khỏi miệng, Luru Lý thị cùng Trương Tiểu Thúy sắc mặt đại biến, người trước là bởi vì không nghĩ tới bảo bối tôn nữ cùng tôn tử của mình lại nói láo lừa gạt mình, người sau là sợ đến.

Nhị nương nghe thấy giống như mình nghĩ, liền ung dung cười cợt "Di hỏi người vì cái gì buổi sáng lại nói với gia gia không có đây?"

"Là cha dạy nói như vậy, "

"A, người ăn cây táo rào cây sung, người lại nói xấu cha người, cha thực sự là uổng công nuôi người, " Trương Tiểu Thúy nói hướng về bọn nhỏ đánh một cái, Trương Tiểu Thúy không nỡ lòng đánh nữ nhi, không thể làm gì khác hơn là đánh nhị từ để phát tiết hoảng sợ trong lòng.

"Ô ô, cha đau, ô ô" đứa nhỏ đau trực khóc, nhị nương nhủ nhủ mảy, sau đó đem hai từ kéo qua một bên, đem đường cho các nàng bảo các nàng đi ra ngoài.

Trương Tiểu Thúy cảm giác được người trong phòng đang nhìn mình, khúc rờn nói: "Công công người cũng không thể tin tưởng a, các nàng vẫn là hai từ, nói chơi, không thể xem là thật a, "

Nhị nương nghe Trương Tiểu Thúy vô liêm sỉ nói vậy, tức giận phản bác: "Được lắm không thể xem là thật, tỷ phụ ta hỏi người, sáng sớm hôm nay là ai làm chứng nói Thanh nhi không đến xem cha, "

Đúng đấy, sáng sớm Trương Tiểu Thúy để hai hài tử làm chứng, nói Lý Thanh không có đến xem Lưu Lý thị, hiện tại lại là hai hài tử nói Trương Tiểu Thúy dạy các nàng nói như vậy, nếu như Trương Tiểu Thúy nói hài tử không thể tin tưởng, cái kia chẳng phải là đánh mặt của mình sao?

Trương Tiểu Thúy ngăn người không nói gì, Nguyên nương đã triệt để bị việc Trương Tiểu Thúy làm kinh ngạc đến ngậy người ,

"Tốt, tốt, lão đại gia, xem ra người cũng thật là chưa hề đem ta để ở trong mắt a, lại dám gạt ta, không chỉ gạt ta, còn dạy hài tử nói dối, người thực sự là, thực sự là tức chết ta rồi, " Lưu Lý thị tức giận đã sắp nói không ra lời ,

Không nghĩ tới sự tình chân tướng sẽ là như vậy, không nghĩ tới mình để nhà lão nhị thụ oan ức lớn như vậy, tự mình nghĩ đến thực sự là có lỗi với hán a,

"Tốt, người, người, " Nguyên nương đầy mặt đau lòng nhìn Trương Tiểu Thúy, từ khi nào phụ lang của mình đã biến thành bộ dáng này.

"Đừng, đừng" Nguyên nương thủ hạ không lưu tình huống về Trương Tiểu Thúy đánh tới,

"A, a giết người rồi, giết người rồi, " Trương Tiểu Thúy vừa ẩn nấp Nguyên nương , vừa kêu lớn.

Nhị nương không nói gì nghe Trương Tiểu Thúy thét chói tai, sau đó đem Lý Thanh bảo hộ ở trong ngực của mình, sợ Trương Tiểu Thúy không cẩn thận đụng tới,

"Dừng tay, dừng tay, " Lưu Lý thị thấy tình cảnh hỗn loạn không mở miệng không được.

Nguyên nương không thể không tạm dừng, thế nhưng con mắt vẫn là hung tợn trừng Trương Tiểu Thúy, mà Trương Tiểu Thúy là trốn phía sau Lưu Lý thị sợ sệt nhìn Nguyên nương,

"Được rồi,nhà lão đại, ta xem người trước về nhà người ở mấy ngày đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Có Chuyện

"Cái gì?" Trương Tiểu Thúy không thể tin được nhìn Lưu Lý thị, hỏi hán về nhà, cái kia không phải là về nhà mẹ đẻ sao?

Nhưng vô duyên vô cớ về nhà mẹ đẻ cũng sẽ bị người xem thường, "Không, công công ta biết sai rồi, ngài đừng đuổi ta về nhà mẹ đẻ, van cầu ngài, " Trương Tiểu Thúy quỳ xuống khẩn cầu nhìn về phía Lưu Lý thị,

Lưu Lý thị nghiêng đầu qua chỗ khác không nhìn tới hán, Nguyên nương tuy rằng giận Trương Tiểu Thúy không biết phải trái, thế nhưng hai người dù sao cũng là phu thê nhiều năm, lại có hai hài tử. Nhìn thấy Trương Tiểu Thúy như vậy Nguyên nương cũng rất đau lòng, thế nhưng nghĩ đến Trương Tiểu Thúy làm ra chuyện như vậy, Nguyên nương lại nhìn xuống không vì Trương Tiểu Thúy cầu xin.

Lần trước bởi vì chuyện của Trương Tiểu Thúy, nhị nương vội vàng vì hán chạy tiền cửa sau, thậm chí đem một ít tiền trong nhà tích trữ lấy ra cũng không có lời oán hận, hán không chỉ không cảm kích bây giờ lại còn dám hãm hại em rể, thực sự là không nên thân, Nguyên nương nghiêng đầu qua chỗ khác không nhìn Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Lý thị cùng Nguyên nương đều không để ý chính mình, biết chuyện lần này không đơn giản như vậy, nhưng phải về nhà mẹ đẻ mình cũng không cam lòng.

Nhìn thấy Trương Tiểu Thúy luống cuống, Lý Thanh lại không nhận được đồng tình hán, nhưng nghĩ đến việc Trương Tiểu Thúy làm, Lý Thanh lại cảm thấy mình không nên đồng tình với hán.

Nhị nương thấy Lý Thanh đồng tình nhìn Trương Tiểu Thúy, có chút buồn cười,

"Cha, bây giờ sắc trời đã muộn, chúng ta muốn đi về trước , " nói xong đứng lên kéo Lý Thanh,

"Nga, được, trở về đi thôi, ngày hôm nay oan ức phụ lang người, người trở lại hảo hảo bồi hán, " Lưu Lý thị cười an ủi,

"Không, công công ta không có chịu oan ức, ta rất khỏe, " Lý Thanh không dám nhận lời biến tướng xin lỗi của Lưu Lý.

Nhìn Lý Thanh cung cung kính kính, lại so sánh tâm tư hẹp hòi của Trương Tiểu Thúy, Lưu Lý thị đột nhiên cảm thấy Lý Thanh con rể này kỳ thực vẫn là rất tốt,

Về đến nhà;

Ngôn Nhi cùng Thần Dương đã ngủ, Lưu Lam lo lắng các nàng đứng là không có ngủ, nhị nương đem tình huống cận kề nói cho Lưu Lam một hồi, sau đó để Lưu Lam đi ngủ.

Trở về phòng, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh đang bung nước rửa chân đợi mình, nhị nương trong lòng ấm áp.

Thấy nhị nương trở về, Lý Thanh vội vã nghênh đón "Thê chủ, rửa chân đi, "

"Được, " nhị nương ngồi xuống, Lý Thanh lại ngồi xổm xuống, dự định tự tay rửa chân cho nhị nương, mấy ngày nay vẫn luôn là Lý Thanh tự tay rửa chân cho nhị nương.

Nhị nương nhìn Lý Thanh khỏe miệng mỉm cười ngồi xổm xuống rửa chân cho mình, nhị nương biết Lý Thanh là đang cao hứng khi được rửa sạch oan ức.

Nhị nương đem Lý Thanh kéo đến, Lý Thanh đang rửa chân cho nhị nương đột nhiên bị nhị nương kéo đến, có chút kỳ quái nhìn nhị nương.

"Đến, chúng ta cùng nhau tắm, " nhị nương nói xong đem Lý Thanh ấn tới trên giường. Lý Thanh mặt lập tức đỏ, nhưng cũng không có mở miệng từ chối.

Nhị nương tự tay đem hài Lý Thanh thoát đi, Lý Thanh đầu tiên là không cho, dù sao cái thời đại này nữ nhân làm sao có thể cởi giày cho nam nhân đây, thế nhưng cùng nhị nương không giống nhau

Chân Lý Thanh so với chân nhị nương thì lại càng thêm trắng nõn khéo léo, óng ánh như ngọc, rất là đẹp.

Nhị nương đem chân của mình nhẹ nhàng đặt trên chân Lý, toàn thân Lý Thanh căng thẳng cứng ngắc, đầu vẫn cúi thấp xuống cũng không dám nhìn nhị nương

Nhị nương cũng không dám đem Lý Thanh đùa dai.

Buổi tối, nhị nương đem Ngôn Nhi đặt ở bên trong giường, sau đó nằm sát bên Lý Thanh ngủ, Lý Thanh có chút sốt sắng, dù sao từ khi nhị nương thay đổi, đây là lần đầu tiên hai người ngủ gần như vậy.

Kỳ thực nhị nương cũng rất hồi hộp, thấy Lý Thanh không có từ chối, trong lòng đúng là thở phào nhẹ nhõm.

Buổi tối hai cùng ở trong ổ chăn song song nằm, cả hai đều cảm nhận được đối phương.

"Thê chủ, "

"Uh, "

"Cảm ơn, "

Nhị nương quay đầu nhìn về phía Lý Thanh đang cảm kích nhìn mình "Đứa ngọc, chúng ta là phu thê mà, ta là thê chủ của ngươi, ta nên che chở ngươi, yên tâm đi, sau này ta cũng sẽ bảo hộ ngươi, không cần lo lắng. "

"Uh, " Lý Thanh cảm động nhìn nhị nương, chỉ cảm thấy thời khắc này cực kỳ an tâm.

"Ngủ đi, " nhị nương nghiêng người đem Lý Thanh ôm vào trong lòng, thân thể Lý Thanh mới đầu có chút cứng ngắc, thấy nhị nương không có động tác khác, thân thể chậm rãi trở nên mềm mại, sau đó an tâm tựa vào lồng ngực nhị nương ngủ, chỉ cảm thấy hôm nay ngủ thật an tâm,

Sáng sớm Lý Thanh ngủ quá say, vẫn là nhị nương tỉnh trước, hai tay Lý Thanh hoàn qua eo nhị nương, đầu tựa vào lồng ngực nhị nương, khoe miệng hơi nhếch lên, vừa nhìn liền biết ngủ rất ngon.

Nhị nương không đành lòng quấy rầy hắn, lặng lẽ tự mình đứng dậy, ra cửa liền nhìn thấy Lưu Lam đã đem đồ dùng hôm nay bán chuẩn bị kỹ càng, nhị nương có chút xấu hổ.

"Không có chuyện gì, các ngươi ngày hôm qua đều mệt mỏi, nên nghỉ ngơi thật tốt, " Lưu Lam không thêm đề ý nói.

Lúc Lưu Lam bắt đầu làm điểm tâm Lý Thanh mới tỉnh, nhìn thấy nhị nương đã rời giường, sợ đến hoang mang hoảng loạn đi ra ngoài, nhìn thấy nhị nương lập tức xin lỗi: "Thê chủ xin lỗi, ta dậy trễ. "

"Không có chuyện gì, ngươi hôm qua mệt mỏi nên nghỉ ngơi thật tốt, "

Lý Thanh nào dám a, liền đi nhà bếp giúp Lưu Lam làm cơm,

Lúc ra cửa, nhị nương cùng Lưu Lam vừa vặn nhìn thấy Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy,

Nguyên nương nhìn thấy nhị nương có chút ngượng ngùng, "Nhị nương, các ngươi đây là muốn đi bán đồ ăn a?"

"Đúng đấy, đại tỷ, ngươi lúc này đi đâu a?"

Nguyên nương nhìn Trương Tiểu Thúy phía sau nàng một mặt không cam lòng không vui nói: "Đưa anh về nơi về nhà mẹ đẻ ở mấy ngày, "

Nhị nương đã rõ ràng , Trương Tiểu Thúy bị đuổi về nhà mẹ đẻ , Trương Tiểu Thúy trừng mắt nhìn nhị nương, hừ một tiếng, quay đầu, cũng không chào hỏi, làm cho Nguyên nương có chút lúng túng.

Nhị nương cùng Lưu Lam không để ý tới cười cười sau đó lên đường

Đến trên trấn, ngày hôm nay chuyện làm ăn vẫn tốt như thường, nhị nương bán đồ trên trấn cũng đã có tiếng , người khác nhìn thấy nhị nương bán com kiểm nhiều tiền trông mà thèm, cũng bắt chước đi bán mì sợi, xào thịt dê, thế nhưng cũng không biết xảy ra chuyện gì các nàng làm từ đầu đến cuối không có ngon như nhị nương làm,

Người trên trấn người cũng nhận định nhị nương bán đồ ăn ngon cho nên hiện tại người trên trấn có tốt hơn một chút buổi trưa sẽ không làm com , đến chỗ ăn nhị nương ăn com, bởi vì nhị nương làm com vừa ăn ngon lại hợp túi tiền,

Nhìn người ăn đông như vậy, nhị nương khỏi nói cao hứng bao nhiêu , mình hiện tại đã kiếm lời được 50 lượng bạc , nhị nương nghe qua xây một toà không sai là hơn 30 lượng bạc, hiện ở trong tay mình có 50 lượng, gần như có thể xây một toà sân nhà tốt ,

Lại nói hơn một tháng là đến mùa đông , nhà xây xong trước mùa đông vừa vặn vào ở đi.

Đột nhiên có người ngã trên mặt đất, trong miệng cũng không ngừng nôn mửa, "Ừa, ủa "

"Mau nhìn a, mau nhìn a, nhà các nàng bán đồ ăn không sạch sẽ, ăn sẽ nhiễm bệnh, " có một người đứng bên cạnh người bị nôn mửa quay về ăn com khách nhân la lớn,

Đoàn người lập tức nháo lên "Chuyện gì thế này?"

"Đúng đấy, đây là làm sao ?"

"Lẽ nào này com thật sự có vấn đề, có phải là không sạch sẽ a, " nhị nương nghe các khách nhân lo lắng nghị luận, thầm nghĩ: "Nguy rồi".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tiểu Thị Chim Hoàng Oanh

"Đi thôi, đừng ăn, vạn nhất thật sự không sạch sẽ thì làm sao bây giờ?" Một khách hàng tức giận nói,

"Đúng đấy, đi nhanh đi, "

"Không được, chúng ta để lão bản nướng cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Lẽ nào nhà các nàng bán đồ thật sự không sạch sẽ, nhưng ta nghe nói các nàng bán đồ ăn ngon nên thường xuyên đến, " một khách hàng oán hận nói.

Lưu Lam lo lắng nhìn nhị nương "Nhị nương người nói chuyện gì thế này a? Com canh nhà chúng ta làm sao có thể không sạch sẽ a, ta cùng Thanh nhi chế biến rất cẩn thận a. "

"Ca ca, đừng nóng vội, " nhị nương cười quay về Lưu Lam an ủi.

"Đại gia đừng âm ỉ, nghe ta nói, nghe ta nói, " nhị nương nhìn những khách nhân này.

"Là nàng, nàng chính là lão bản nướng của tiệm này " một khách hàng nhận ra nhị nương, liền nói.

"Người nói, người nói, chuyện gì thế này?"

Nhị nương trên mặt mang cười, càng ngày càng khiêm tốn "Các vị hương thân, Lưu nhị nương ta tại nơi này bán com không phải một ngày hai ngày , com canh của ta ta có thể bảo đảm tuyệt đối sạch sẽ, nếu không nhiều ngày như vậy sớm xảy ra vấn đề rồi, xin mọi người tin tưởng ta, "

"Chúng ta tại sao phải tin tưởng người a, trước đây không có xảy ra việc gì, không có nghĩa là hiện tại không có chuyện." Một nữ nhân bắt đầu hô to, hiện tại càng xem thường nhìn nhị nương,

"Đúng đấy, đúng đấy, nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, "

"Đúng vậy, đúng vậy, " nữ nhân kia không ngừng xúi giục người chung quanh, nói nhị nương các nàng nói dối, hiện tại nhị nương cũng trăm phần trăm

khẳng định chuyện ngày hôm nay nhất định là có người cố ý hãm hại.

"Đại gia, yên lặng một chút, ta xe trước tiên đem người đưa y quán đi, để đại phu xem nhìn cho rõ ràng là xảy ra chuyện gì?"

"Đúng đây, " nhìn người ngã xuống đất ngất đi kia, các khách nhân cũng khá là tán thành, dù sao mạng người quan trọng mà,

Vốn là nhị nương muốn chính mình đưa người đi, thế nhưng kia nữ nhân xúi giục không cho nhị nương đi, sợ nhị nương chạy trốn, bắt đắc dĩ nhị nương không thể làm gì khác hơn là thuê mấy người đem nữ nhân ngất đi đưa đến y quán.

Nhị nương đang động viên khách nhân, lúc này không biết ai hô một tiếng: "Quan binh đến rồi, quan binh đến rồi, "

Không phải chứ, nhị nương nhìn ở trên đường quan binh vừa vận đang tới đây,

Cái nữ nhân vốn xúi giục mọi người hiện tại lại rất tích cực chạy đến trước mặt quan binh, thỉnh thoảng cùng quan binh nói gì đó? Còn không ngừng chỉ vào nhị nương, nhị nương biết nàng nhất định đang nói xấu mình.

Lưu Lam cũng phát hiện lo lắng đi tới bên người nhị nương: "Nhị nương, chúng ta nên làm gì?"

"Không có chuyện gì, ca ca đừng lo lắng, ta đi xem xem "

Nhị nương vốn định hướng về quan binh đi đến, nhưng chưa kịp đi thì những quan binh kia đã hướng nhị nương đi tới.

Bởi nhị nương làm cơm ăn ngon, những quan binh kia cũng là người bình thường, cũng thường thường đến chỗ nhị nương ăn cơm, nhị nương biết các nàng là quan binh, cho nên mỗi lần các nàng đến ăn cơm, nhị nương đều sẽ cho các nàng ưu đãi, hoặc là cho nhiều đồ ăn, hoặc là thu tiền ít một chút, những người kia cũng chậm rãi cùng nhị nương quen biết, bình thường cũng khá là chăm sóc nhị nương.

Đi ở phía trước chính là đại bộ đầu, dung mạo của nàng tráng kiện, bình thường số lần đến chỗ nhị nương ăn nhiều nhất, cùng nhị nương quan hệ cũng tốt nhất

Đại bộ đầu bắt đắc dĩ nói với nhị nương: "Nhị nương cùng chúng ta đi một chuyến đi, cái này cũng là chuyện bắt đắc dĩ, chờ chuyện này điều tra rõ sẽ thả người ra."

Nhị nương biết quầy hàng mình xảy ra chuyện như vậy thì nhất định phải đi phù nha một chuyến.

Cũng không có từ chối, chỉ là đối với đại bộ đầu nói: "Ta là lão bản nương, chuyện này cùng ca ca ta không hề có một chút quan hệ, cho nên ca ca ta có thể hay không không đi?"

Đại bộ đầu suy nghĩ một chút gật đầu nói: "Được, "

"Vậy ta cùng ca ca ta nói mấy câu, sau đó đi cùng các người. "

"Được, vậy người nhanh lên một chút, " nhị nương hướng về đại bộ đầu được rồi tạ lễ, nhị nương biết điều này là bởi vì mình và đại bộ đầu có quen biết cho nên mới có thể cho phép mình và người nhà nói chuyện,

Thấy nhị nương đi tới, Lưu Lam vội vàng hỏi: "Như thế nào a nhị nương? Chúng ta sẽ không có chuyện gì chứ?"

Nhìn sắc mặt tái nhợt đầy mặt lo lắng của Lưu Lam, âm thanh nhị nương hòa hoãn an ủi: "Yên tâm đi, không có chuyện gì, chỉ là ta muốn đến nha môn một chuyến, sau đó cùng các nàng nói rõ ràng, không có chuyện gì, ca ca người về nhà trước, để đại tỷ đến đây đi, "

Lưu Lam cũng biết chuyện như vậy hẳn là nên để nữ nhân đứng ra, hẳn là một nam nhi gia là không làm giúp được gì.

Liền gật đầu, sau đó lo lắng nói: "Được rồi người chăm sóc thật tốt chính mình, ta lập tức đi về nhà, gọi đại tỷ đến,."

"Được, " nhị nương cũng biết Nguyên nương tính tình hàm hậu, không thích nói chuyện, thế nhưng Tam nương không ở nhà, trong nhà chỉ có Nguyên nương là một nữ nhân, thời điểm như thế này, chuyện như vậy cũng chỉ có thể để Nguyên nương đứng ra ,

"Được, người chờ, ta đi tìm đại tỷ. "

Nhị nương theo quan binh tới huyện nha, bị mang tới bên trong nhà lao, tri huyện đại nhân đang có việc không rảnh nhìn nhị nương cho nên sự tình của nhị nương cũng bị hoãn lại.

Huyện nha hậu trạch.

"Đệ đệ, người lần này phải giúp ta, tri huyện đại nhân không phải rất yêu thích người sao? Chỉ cần người mở miệng, tri huyện đại nhân nhất định sẽ đáp ứng, " âm thanh lấy lòng phát ra.

"Hừ, nếu không là xem ở người là tỷ tỷ của ta, ta nhất định không đáp ứng người, " nói chuyện là nam tử tướng mạo thanh tú, chỉ là khóe mắt sắc nét, người có vẻ hơi cay nghiệt.

Nữ nhân nói chuyện chính là Hoàng Tam, nam tử này là đệ đệ Hoàng Tam, chim hoàng oanh (what?)

"Bất quá nói thật, Lư nhị nương này cũng thật đáng giá, người như thế lao lực thu thập như vậy? Nàng cũng bất quá là một bách tính, có thể có bao nhiêu tiền đồ, nói vậy trên người cũng không có bao nhiêu tiền. Làm sao khiến người ghi nhớ cơ chứ?" Chim hoàng oanh có chút xem thường nhìn Hoàng Tam, chính là tỷ tỷ của hắn, mình cũng biết nếu không phải mình còn có chút tác dụng hắn mới sẽ không nịnh nọt mình như vậy.

Hai tỷ đệ từ nhỏ khá xa lạ, ai cũng cho là hai người cùng một cha sinh ra đây.

Nhìn đệ đệ trước mắt nói lời khinh bỉ mình, Hoàng Tam trong lòng rất tức giận, thế nhưng hết cách rồi, chính mình hiện nay cần dùng đến hắn, vẫn là tạm thời nhẫn nại đi,

Điều chỉnh tốt biểu tình, sau đó nịnh nọt giải thích: "Người không nên coi thường nàng, nàng là người đầu tiên trên trần bán lương da, bất quá hiện tại không bán."

"Cái gì? Người nói lương da là nàng đầu tiên bán?" Chim hoàng oanh có chút giật mình, vì chính mình cũng rất thích ăn lương da, tòi nóng mình không thích ăn cơm, một tên quân sự huyện nha vì lấy lòng mình, ở bên ngoài mua cho mình một bát lương da, chính mình vốn là không lọt mắt đồ ăn bên ngoài thô鄙 thể nhưng không nghĩ tới từ sau khi ăn liền nhớ mãi không quên, sau đó thường thường sai hạ nhân đi ra ngoài mua, không nghĩ tới lương da lại là do Lư nhị nương kia làm, bất quá bây giờ tòi lạnh, mình cũng sẽ không thích ăn, hơn nữa hiện tại lương da ăn cảm giác không có trước đây, nguyên lai đã không phải là chính chủ làm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Lý Thanh Lo Lẳng (Thượng)

"Không chỉ như thế, từ khi Lư nhị nương đem công thức lương da giao ra, nàng tuy rằng không bán lương da, thế nhưng nàng lại bắt đầu bán cái gì cánh gà rán, chân gà rán, món đồ gì cũng được hoan nghênh, không nói quá hơn một tháng có thể kiếm lời 60 lượng bạc," Hoàng Tam tức giận bắt bình nói.

"Nghe người nói như vậy Lư nhị nương kia đúng là đáng giá để người nhọc lòng."

"Đó là đương nhiên, hơn nữa ta nghĩ trong tay Lư nhị nương nhất định còn có những thực đơn khác, nếu như đều lấy ra vậy ta không phải là phát tài sao, ha ha ha "

Nhìn Hoàng Tam đắc ý, chim hoàng oanh tuy rằng không thích, thế nhưng cũng đồng ý Lư nhị nương đúng là một người không đơn giản.

"Được rồi, lần này ta giúp người, thế nhưng..."

"Biết, biết, yên tâm đi, ta nhất định sẽ không quên phần của người." Hoàng Tam lòng không cam tâm tình nguyện nói.

Nghe được đáp án mình muốn, chim hoàng oanh thoả mãn gật gù, nhìn chim hoàng oanh đắc ý, Hoàng Tam không khỏi cau giận "Hừ, sẽ có ngày người phải khóc."

Lư Lam một đường chạy về nhà, sau khi về đến nhà, Lư Lam đầu tiên đi đến Nguyên nương gia, vừa vặn lúc này Trương Tiểu Thúy đã đi rồi, chuyện trong nhà tương đối nhiều, Nguyên nương cũng không có ra ngoài, nếu không cũng không tìm được Nguyên nương.

Lư Lam thờ hồng học, không lo đến bản thân, nước mắt đầy trên mặt, nhẫn nhịn tiếng khóc, đem chuyện nhị nương bị quan binh mang đi cùng sự tình trên trần nói ra, Nguyên nương cùng Lư Lý thị bị chuyện này dọa đến sắc mặt đều trắng.

Tuy rằng nhị nương an ủi Lư Lam nói không có chuyện gì, thế nhưng Lư Lam cũng biết, chuyện này cũng không phải dễ dàng giải quyết, chỉ là vì an ủi nhị nương, Lư Lam làm bộ không có nói, hiện tại đến nhà, Lư Lam rốt cục không kiên trì được lớn tiếng khóc lên.

Lư Lý thị cùng Nguyên nương thấy vậy trong lòng càng thêm không chắc chắn.

"Đại tỷ, người nói chúng ta hiện tại phải làm gì a?" Lư Lam thấy đáng về Nguyên nương hoang mang lo sợ thì bực mình.

Nghe Lư Lam nhắc nhở, Nguyên nương lúc này mới phản ứng được, "Ta, ta trước tiên đi xem nhị nương, nhị nương chủ ý nhiều, nói không chừng đã có biện pháp?"

Lư Lam biết Nguyên nương không trông cậy nổi, hiện tại cũng chỉ đành nghe trước một chút ý kiến của nhị nương.

Nguyên nương cũng không dám làm lỡ, lập tức lên đường (chuyển động thân thể) đi tới huyện nha.

Đến huyện nha, Nguyên nương dùng một chút tiền để vào ngục thăm nhị nương.

Trong nhà lao rất mờ, rất yên tĩnh, khiến người ta đi vào thì có một loại cảm giác bị đè nén, Nguyên nương tuy rằng đã tới một lần, thế nhưng tới nơi này lần nữa, Nguyên nương vẫn không thoải mái, có chút sợ sệt.

Nhị nương bị giam tại một gian khá gần cuối, nhị nương vào đây đã cùng bỏ đầu chào hỏi, bên trong lao cũng vẫn tính là khá sạch sẽ, trên mặt đất bày ra một ít cỏ khô, mà nhị nương đang ngồi trên cỏ khô, nhắm mắt lại cũng không biết đang suy nghĩ gì?

Nghe thấy âm thanh nhị nương mở mắt ra, vừa nhìn thấy là Nguyên nương, nhị nương khẽ mỉm cười "Đại tỷ nguoi tới rồi, "

Nhìn nhị nương còn có thể cười được, Nguyên nương đột nhiên nghĩ đến nếu như hiện tại bên trong là chính mình, như vậy mình nhất định không cười nổi, nhìn nhị nương mỉm cười ung dung, Nguyên nương vốn là lo lắng cũng nhẹ nhõm không ít,

"Nhị nương, chuyện này rốt cuộc là như thế nào a? Bọn họ nói nguoi bán đồ ăn có vấn đề, tỷ tỷ đánh chết cũng không tin." Nguyên nương một mặt kiên định nhìn nhị nương,

Vào lúc này, nhị nương rất cảm động, tuy rằng bình thường tiện nghi tỷ tỷ này của mình, nhu nhược làm không được việc, thế nhưng nàng lại tin tưởng mình, điều này làm cho nhị nương trong lòng ấm áp rất nhiều.

Nhị nương suy nghĩ một chút nói "Đại tỷ, ta nghĩ chuyện này nhất định là có người cố ý, "

"Cái gì? Cố ý, tại sao?" Nghe có người cố ý hãm hại nhị nương, Nguyên nương một mặt kinh ngạc không dám tin tưởng.

Nhị nương động viên nói "Cái này cũng là chính ta nghĩ tới thôi, nếu thật là có người cố ý hãm hại ta, như vậy ta hiện tại chỉ ít còn sẽ không sao, bởi vì đối phương nhất định là muốn cùng ta bàn điều kiện."

Nguyên nương nghe hiểu, gật gù, muội muội của nàng từ khi sửa đổi, phảng phất biến thành người khác, nếu nàng nói sự việc không có gì thì chính mình cũng nên tin tưởng nàng.

"Vậy chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Có muốn hay không ta đi tìm Tiền sư gia?" Nguyên nương trung cầu nhìn nhị nương.

"Trước tiên không cần, phiền phức nhân gia cũng không được, vẫn là đợi thêm hai ngày nói sau đi, " các nàng cùng Tiền sư gia cũng không có giao tình nhiều, phiền phức nhân gia đúng là không được. Nguyên nương gật gù, sau đó rời đi, trước khi đi lại cho quản ngục một ít tiền, để quản ngục chăm sóc thật tốt cho nhị nương.

Quản ngục nhận tiền đáp ứng, nhìn thấy những điều này, nhị nương đối với Nguyên nương trước đây từng có một ít ý kiến cũng biến mất, mặc kệ như thế nào tỷ tỷ vẫn rất đau mình.

Lưu Lam đem cụ thể tình tiết vừa mới nói cho Lưu Lý thị, thời điểm hai người đang phiền não, trong lúc đó cửa phòng Lưu Lý thị bị một luồng rất lớn khí lực đẩy ra, Lưu Lý thị đang nổi nóng, nhìn thấy có người không lễ nghi đối với mình như thế, phải cố gắng giáo huấn người đến.

Không nghĩ tới người đến lập tức vứt tới trước mắt Lưu Lam, khóc lớn tiếng nói: "Ca ca, ca ca, ta nghe người trong thôn nói thê chủ bị bắt vào trong lao, thật sao? Thật sao?"

Nhìn Lý Thanh bởi vì lo lắng mà rơi lệ không ngừng, Lưu Lam có chút hối hận, muội muội mình bị bắt, chính mình lại quên nói cho em rõ một tiếng, thực sự là bất cần rồi.

Liền Lưu Lam hồ thẹn nói: "Đúng, "

"Ô ô..." Rốt cục nghe được đáp án, thế nhưng đáp án này hầu như để Lý Thanh tan vỡ, hần vừa nãy đang cùng tam hỉ gia còn có nam nhân nhà khác nói chuyện, đột nhiên có người chạy đến trước mặt mình nói có người tại trên trấn nhìn thấy nha dịch đem nhị nương bắt đi.

Nghe được tin tức này, Lý Thanh phản ứng đầu tiên là không tin, bởi vì nàng tin tưởng thê chủ, thê chủ hiện rất tốt, làm sao sẽ phạm tội bị bắt đi đây?

Nhưng người đến lần nữa nói người kia tận mắt thấy, hơn nữa Lưu Lam đã về nhà, không tin tự mình đi hỏi a, Lý Thanh rốt cục ngồi không yên, liền vội vàng vàng về đến nhà, nhưng là Lưu Lam không ở, Lý Thanh lập tức chạy đến Nguyên nương gia.

Bất an trong lòng càng ngày càng mãnh liệt, cho nên không lo được lễ nghi liền hướng gian phòng Lưu Lý thị chạy vào, này nếu như bình thường, đánh chết Lý Thanh cũng không làm được, thế nhưng nghĩ đến nhị nương có khả năng gặp nguy hiểm, Lý Thanh cái gì cũng đều không nhớ ra được.

Lưu Lý thị thấy là Lý Thanh, trong lòng tức giận, hiện tại trong lòng khó chịu, cái nhà lão nhị làm sao còn vào lúc này cho mình thêm phiền, chính là muốn giáo huấn Lý Thanh một chút, không nghĩ tới Lý Thanh không đợi Lưu Lý thị mở miệng, chính mình trước hướng về Lưu Lam hỏi.

Hiện tại chính tai nghe Lưu Lam nói, Lý Thanh cũng không nhịn được nữa, hướng về phía Lưu Lam gấp gấp hỏi: "Tại sao? Tại sao các nàng muốn bắt thê chủ của ta đi? Tại sao?"

Lưu Lam nhìn Lý Thanh một tiếng lại một tiếng phảng phất giống như tổ cáo hỏi, không biết sao, trong lòng có chút đau lòng, vốn hần cho rằng em rõ này

cũng không phải thật tâm yêu thích muối muối mình, dù sao muối muối mình đã từng đối xử tệ với hắn như vậy.

Nhưng xem bộ dáng hôm nay của Lý Thanh, mình thật giống như hiểu lầm hắn, xem ra hắn thật sự thích muối muối mình, bất quá ngẫm lại cũng không kỳ quái, muối muối của mình từ sau khi thay đổi xác thực là so với trước đây cường hơn nhiều, quả thực chính là hai người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lý Thanh Lo Lắng (Hạ)

Từ trước tới nay chưa từng gặp qua Lý Thanh mất bình tĩnh như vậy, trước đây Lý Thanh theo người khác đều là ôn nhu nhược nhược, cung cung thuận thuận, không nghĩ tới Lý Thanh cũng sẽ có phương diện như thế, làm cho Lư Lý thị thất kinh cũng đã quên chuyện hướng về Lý Thanh vấn tội.

"Em rě người đừng lo lắng, đại tỷ đã đi vào trong lao xem nhị nương, nhị nương luôn luôn có chủ ý, nhất định sẽ không có chuyện gì, người đừng lo lắng, " Lư Lam an ủi.

"Đúng đây, thế chủ nhất định sẽ không có chuyện gì, thế chủ tốt như vậy, làm sao có khả năng sẽ có chuyện? Nhất định sẽ không có chuyện gì, " Lý Thanh ngờ ngạc lặp lại hai câu này.

Lư Lam nhìn Lý Thanh như vậy, trong lòng tin tưởng nếu như muối muối mình có chuyện gì xảy ra, em rě của hắn nhất định sẽ là người thương tâm nhất.

Ba người vẫn ở trong phòng ngồi chờ Nguyên nương trở về, chạng vạng Nguyên nương rốt cục trở về, ba người lo lắng vây lên hỏi, "Thế nào? Thế nào?"

Nguyên nương nhìn ba người nóng nảy, không đợi nghỉ ngơi vội vã đem chuyện mình cùng nhị nương nói, nói một lần.

"Là tên khốn kiếp nào? Lại dám hãm hại nhị nương chúng ta, nhị nương bây giờ trở nên tốt như vậy, những người kia đồ kị nhị nương lại đi hãm hại nàng như vậy, không được, ta nhất định phải đi huyện nha vì nhị nương lấy lại công đạo, " Lư Lý thị nghe Nguyên nương nói, tức giận vừa mắng vừa khóc, còn muốn nháo đến huyện nha đòi lấy lại công đạo cho nhị nương.

May mà Nguyên nương ngăn lại, Lý Thanh nghe Nguyên nương nói nhị nương trước tiên chờ mấy ngày lại nói cũng yên tĩnh lại, sau đó quay về Lư Lý thị nói: "Công công, ta tin tưởng thế chủ, chúng ta vẫn trước tiên theo lời thế chủ nói làm đi."

Lư Lam cũng vội vàng nói: "Đúng đây, cha hãy tin tưởng muối muối, chúng ta vẫn trước tiên chờ mấy ngày nói sau đi, muối muối không phải đã nói nàng sẽ không sao sao."

Lư Lý thị rốt cục bị mọi người thuyết phục, nói chờ mấy ngày, nếu như mấy ngày sau nhị nương vẫn cứ chưa trở về nhà, vậy hắn nhất định liều cái mạng già cũng phải giải oan cho nữ nhi của mình.

Bởi vì trong nhà còn có hài tử, Lư Lam cùng Lý Thanh trước trở về nhà, cơm là Lư Lam làm, tuy rằng Lý Thanh ở bề ngoài nhìn không sao, thế nhưng hắn như Lư Lam biết, Lý Thanh hiện tại rất thương tâm, cũng rất vì nhị nương lo lắng, nhìn trong đôi mắt là có thể thấy.

Vốn là Lý Thanh làm cơm, thế nhưng lúc làm cơm, Lý Thanh bởi vì thất thần thiếu chút nữa đem y phục của mình đốt, may mà chỉ đốt một ít ở một bên, nếu không đã đem Lý Thanh thiêu chết hay không còn không biết.

Lư Lam hoảng sợ để Lý Thanh đi ra ngoài, chính mình tự làm cơm, thật vất vả làm cơm xong, lúc ăn cơm, Ngôn Nhi cùng Thần Dương không nhìn thấy nhị nương, Ngôn Nhi vội hỏi Lý Thanh "Cha cha, nương đâu? Tại sao chúng ta không chờ nương về ăn cơm như mọi khi?"

Lý Thanh nghe Ngôn Nhi nói như vậy trong lòng càng thêm khổ sở, thế nhưng trước mặt hài tử Lý Thanh vẫn không muốn để hài tử nhìn thấy mình khóc, liền đem Ngôn Nhi ôm vào trong ngực, vỗ đầu Ngôn Nhi an ủi ở trong lòng ngực của mình, ôn nhu nói: "Ngôn Nhi, nương có việc, chúng ta ăn trước được không?"

Bình thường Ngôn Nhi rất nghe lời nhưng vào lúc này lại quật cường bĩu môi nói: "Không mà, không mà, Ngôn Nhi muốn nương, Ngôn Nhi phải đợi nương trở về cùng ăn."

"Nhưng nương phải rất muộn mới trở về, có khả năng mấy ngày sau mới trở về, Ngôn Nhi cũng phải chờ sao?"

"Chờ, Ngôn Nhi thật nhớ nương, " Ngôn Nhi kiên trì nói.

Lý Thanh tại lúc Ngôn Nhi không nhìn thấy nước mắt yên lặng chảy xuống, sau đó an ủi: "Nhưng Ngôn Nhi không ăn cơm nương sẽ lo lắng, Ngôn Nhi muốn cho nương lo lắng sao? Nương lo lắng, sẽ ăn cơm không ngon, không ngủ ngon được."

"Như vậy a, Ngôn Nhi không muốn để cho nương ăn cơm không ngon, ngủ không ngon, Ngôn Nhi ăn cơm." nói xong liền ngoan ngoãn tự mình cầm lấy

chén cơm ăn.

Nhìn Lý Thanh yên lặng rơi lệ, Lưu Lam cũng thấy lòng chua xót, Thần Dương tuổi tác hơi lớn một chút, nghe bên ngoài nói Thần Dương cũng nghe thấy một ít, bây giờ lại nghe người lớn nói hôm nay cô không trở về, biết bên ngoài đồn đại đều là thật sự.

Nghĩ đến người cô thương yêu mình bị bắt, Thần Dương cũng khổ sở, nhưng dáng vẻ của chú rõ ràng là không muốn để cho Ngôn Nhi biết, như vậy mình cũng phải bảo vệ tốt Ngôn Nhi, không cho Ngôn Nhi biết.

Lý Thanh nhìn con của mình ý lại thê chủ như thế, trong lòng vừa an ủi, vừa thương tâm, con của mình trước đây nhìn thấy thê chủ đều sẽ bị dọa khóc, người cũng biến thành ngơ ngác, nhưng chính mình làm sao cũng không nghĩ tới bây giờ nó lại trở nên ý lại thê chủ như vậy, nhưng cẩn thận giấu lại cũng không cái gì kỳ quái, chính mình không phải cũng giống như vậy sao?

Chính mình trước đây nhìn thấy thê chủ có chi có căm ghét cùng sợ sệt, thê nhưng hiện tại đâu? Hôm nay vừa nghe đến thê chủ bị bắt đi bị dọa đến mất hồn, nghĩ đến sau này nếu như vĩnh viễn không thấy được thê chủ, tâm của mình liền đau dữ dội.

Buổi tối lúc Ngôn Nhi ngủ còn hỏi Lý Thanh "Cha cha, nương khi nào trở về, Ngôn Nhi thật sự rất nhớ nương a, nương không ở, sẽ không có người kể chuyện xưa cho Ngôn Nhi. "

Không có nhị nương ngủ cùng, Lý Thanh mất ngủ, thẳng đến rất khuya mới mơ mơ màng màng ngủ, sắp tới hừng đông, Lý Thanh theo thói quen rất sớm liền tỉnh.

Sau đó, vừa nhìn thấy bên ngoài sắc trời sáng choang, hoang mang hoảng loạn rời giường, trong miệng còn vội vàng nói: "Thê chủ nhanh rời giường, đều là tại ta không tốt lại dậy muộn. "

Nhưng hôm nay không có người trả lời, Lý Thanh lẳng lặng quay đầu không nhìn thấy nhị nương, rốt cục ức chế không được, nước mắt không tự chủ rút xuống, nhưng Ngôn Nhi còn đang ngủ, vì không quấy rầy Ngôn Nhi, Lý Thanh chỉ có thể cắn răng dạp chế âm thanh của chính mình.

Trong lòng cũng không khỏi nhớ tới bản thân cùng nhị nương trước đây, trước đây khi mình gọi thê chủ rời giường, thê chủ đều sẽ ôn hòa trả lời mình, cho dù mình dậy muộn, thê chủ cũng sẽ ôn hòa an ủi mình.

Lý Thanh cũng không biết chính mình đây là làm sao? Thê chủ cho dù bị bắt, cũng không có nghĩa là thê chủ sẽ không ra, nhưng chính mình không nhận được lo lắng, lo lắng thê chủ ở bên trong chịu oan ức, lo lắng thê chủ sẽ ăn không đủ no, không ngủ ngon, sẽ bị cảm lạnh, sẽ bị bắt nạt, sẽ bị người hãm hại, từ đây cũng không thể ra ngoài được nữa,...

Tại bên trong lao, nhị nương buổi tối thật không được ngủ ngon, cũng khiến cho nhị nương chứng thực trong lao ở cổ đại thật sự có chuột.

Nhị nương không nói gì nhìn những con chuột nhả nhả bỏ ở trước mặt mình, những con chuột kia thân dài rộng vẫn ở trước mắt nhị nương lúc ẩn lúc hiện, nhị nương không khỏi không khâm phục những con chuột kia thực sự gan lớn, lẽ nào chúng nó không sợ chính mình đem chúng nó nắm lấy, ăn là không thể, thê nhưng giết chết thì độ khả thi vẫn rất lớn, chẳng lẽ mình ở trong mắt chúng nó là người tốt sao?

Nhị nương buổi tối nghe tiếng chuột kêu "Chít chít" ngủ không được, sau đó sẽ nghĩ tới tuyệt mỹ phu lang kia của mình, cũng không biết đang làm gì? Không biết có hay không đang nhớ nhung mình?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thấy Nhị Nương

Nhị nương nghĩ đến Lý Thanh ở nhà không nhớ mình, trong lòng liền một trận bức mình, phải biết trước đây thân thể này đối với Lý Thanh tàn nhẫn cỡ nào, hiện tại thân thể này tiến vào lao, nói không chừng Lý Thanh còn rất cao hứng đây?

Làm Lý Thanh bị khổ lại không phải là mình, thê nhưng Lý Thanh cũng không biết a, nhị nương một buổi tối rất mâu thuẫn nghĩ, vừa muốn cho Lý Thanh nhớ nhung mình, lo lắng cho mình, quan tâm mình, vừa sợ Lý Thanh bởi vì nhị nương trước đây mà đối với mình không để ý, vậy mình bị rất nhiều oan a,

Lý Thanh ở nhà lo lắng chờ đợi mấy ngày, Nguyên nương đúng là đến xem nhị nương mấy lần, Trương Tiểu Thúy cũng được Nguyên nương dẫn theo trở về, Nguyên nương muốn đi ra ngoài bốn ba, trong nhà còn có hai hài tử, Lưu Lý thị kể từ khi biết nhị nương bị bắt thân thể vẫn không tốt lắm.

Bất đắc dĩ, Nguyên nương đem Trương Tiểu Thúy trở về, Trương Tiểu Thúy vốn là vô duyên vô cớ về nhà, tỷ tỷ của hần cùng tỷ phu đúng là ghét bỏ hần, hần ở nhà cũng không được, nhưng không nghĩ tới không quá hai ngày, Nguyên nương liền đem hần tiếp về nhà khiến hần mừng rỡ.

Về nhà thì biết nguyên nhân, Trương Tiểu Thúy tại sau lưng cười thầm, thê nhưng cũng chỉ lên lút cười nhạo nhị nương các nàng, ở bên ngoài là không dám,

Nguyên nương trời tối mới về nhà, đi vào gia môn một mặt chán chường, thật giống như chịu đả kích gì đó, Lưu Lý thị không bận tâm thân thể mình không khỏe, vội vàng đi tới bên người Nguyên nương, vội vã hỏi: "Như thế nào a?"

Nguyên nương không dám nhìn Lưu Lý thị, chỉ nghẹn ngào nói: "Đại phu nói người kia xác thực là bởi vì ăn đồ không sạch sẽ mới dẫn đến nôn mửa, lần này nhị nương phiền phức. "

"Trời ạ, coi như là ăn thứ không sạch sẽ, vậy cũng không nhất định là ăn của nhà chúng ta, nói không chừng trước khi đến nàng đã ăn qua thứ khác, lẽ nào lại tính cho nhà chúng ta hay sao?" Lưu Lý thị một mặt phẫn nộ.

Trương Tiểu Thúy vốn còn muốn nói vài câu nói mát, thế nhưng thấy thê chủ công công đáng về thương tâm như thế, thực sự không có dũng khí nói, không thể làm gì khác hơn là biết biết miệng một bên mang hải từ đi tới.

"Đáng thương nhị nương a, làm sao lại lâm tai nạn như thế a, " Lưu Lý thị một mặt thương tâm, một nữ nhi của hân thật vất vả mới tốt lên, có thể kiếm tiền, làm sao sẽ lúc này lại dính vào loại chuyện kia a, điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng cảm thấy làm sao cũng đều không thẳng bằng, chỉ cảm thấy ông trời không có mắt a.

Ở nhà Lý Thanh cùng Lưu Lam nghe thấy tin tức Nguyên nương mang đến, Lưu Lam một mặt lo lắng, mà Lý Thanh thì lại khóc lóc lắc đầu: "Ta không tin, thê chủ nhà ta nhất định sẽ không có chuyện gì, đại tỷ, ta gấp gấp thê chủ, cầu ngài mang ta đi, "

Nhìn vẻ mặt đầy nước mắt Lý Thanh, Nguyên nương bắt đầu đáp ứng, Lý Thanh là nam tử tự nhiên không đơn độc cùng Nguyên nương xuất môn, cho nên để Lưu Lam bồi tiếp Lý Thanh cùng đi.

Đến bên trong lao, quản ngục chỉ để một người đi vào, Nguyên nương cùng Lưu Lam chờ ở bên ngoài, Lý Thanh tự mình đi vào.

Lý Thanh sau khi tiến vào, nhìn thấy bên trong hoàn cảnh đơn sơ, trong lòng một trận đau lòng thê chủ của mình mấy ngày nay đều ở nơi này a, nơi này lạnh quá, cũng không biết thê chủ có hay không bị nhiễm phong hàn.

Lý Thanh bị quản ngục lĩnh đến vị trí của nhị nương, Lý Thanh liếc mắt liền thấy nhị nương, nhị nương đang ngồi trên đồng cỏ khô, nhìn hai con chuột to mọng đánh nhau,

Như có cảm giác, nhị nương quay đầu thì nhìn thấy Lý Thanh vẻ mặt đau lòng nhìn mình, nước mắt cũng không tự giác chảy xuống, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh như vậy đầu tiên là cao hứng, điều này chứng minh Lý Thanh vẫn rất lo lắng cho mình, cao hứng qua đi là đau lòng, xem dáng vẻ của Lý Thanh, sắc mặt có chút tái nhợt, thật vất vả dường như một chút thịt, hiện tại lại gầy đi,

Nhị nương đứng lên đi tới đứng trước mặt Lý Thanh, cười an ủi: "Đừng khóc, người xem ta không phải không có chuyện gì sao, đừng khóc được không?"

"Ô ô, thê chủ, " Lý Thanh đột nhiên nắm lấy hai vai nhị nương, sau đó khóc lớn tiếng lên, nhị nương sững sờ, không nghĩ tới Lý Thanh cũng có thể chủ động như vậy, sau khi phản ứng lại cũng nỗ lực vuốt hai tay ôm lấy Lý Thanh.

"Thê chủ, đại tỷ nói ngày đó người kia có chuyện, đại phu nói xác thực là bởi vì ăn thứ không sạch sẽ, nếu như người kia một mực chắc chắn là ăn đồ nhà chúng ta, như vậy thê chủ liền, liền không ra được. "

Nhìn Lý Thanh thống khổ không ngớt, nhị nương không phải là không lo lắng, nhưng vẫn cười an ủi: "Yên tâm đi, ta biết rồi, thê chủ nhà người nhất định sẽ không ở trong này mãi, người tin tưởng ta, ta nhất định sẽ ra ngoài, "

Nhưng Lý Thanh trong lòng cũng biết đây là thê chủ an ủi mình, không chỉ không có thoải mái mà trái lại càng có cảm giác mình là phiền toái của thê chủ.

"Người a, chuyện này rõ ràng là có người tại hãm hại chúng ta, các nàng tại sao hãm hại chúng ta đây?" Nhị nương dụ dỗ từng bước nói.

Lý Thanh ngẩng đầu nhìn hướng về nhị nương, cũng không để ý khóc, chỉ là dò hỏi "Tại sao?"

"Rất đơn giản a, chính là muốn từ chúng ta kiếm được chỗ tốt, nếu các nàng hiện tại còn không được chỗ tốt, các nàng đương nhiên sẽ không để ta có chuyện, cho nên đừng lo lắng, ta sẽ không sao, được không?"

"Thật sự?" Nhìn Lý Thanh trong nháy mắt ánh mắt sáng ngời, nhị nương kiên định nói: "Nhất định là thật sự. "

"Nàng nói xác thực là thật sự, " đột nhiên một tiếng đột ngột khàn giọng giọng nữ đánh gãy nhị nương.

Nhị nương hơi nhướng mày, nghe được chủ nhân của thanh âm này là ai, là Hoàng Tam.

"Ha ha, Lưu nhị nương như thế nào lại ở trong lao, tư vị không dễ chịu chứ? Ha ha" quả nhiên chỉ thấy Hoàng Tam một mặt đắc ý xuất hiện ở trước mặt nhị nương.

Nhìn thấy có nữ nhân khác xuất hiện, Lý Thanh vội vã cúi đầu, nhưng là đã chậm, chỉ thấy Hoàng Tam một mặt đại trai nhìn chằm chằm Lý Thanh nhìn, con mắt hận không thể mọc ở trên mặt Lý Thanh, trong miệng còn vô ý thức nói: "Lưu nhị nương, đã sớm nghe nói người có một phu lang tuyệt sắc, ngày hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền, ta trước đây còn tưởng rằng các nàng nói giỡn, không ngờ thực sự là quá xinh đẹp, "

Nghe được nữ nhân kia nói như vậy, Lý Thanh hận không thể tìm một chỗ chui vào, thế chủ sở dĩ không để cho mình xuất môn chính là sợ mình rước lấy chuyện vô bổ như vậy, không nghĩ tới trong lao gặp phải một nữ nhân không biết lễ nghi như vậy, cũng không biết thế chủ có tức giận hay không?

Lý Thanh có chút bất an hướng về nhị nương, vừa vặn nhìn thấy nhị nương ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hoàng Tam, Lý Thanh chưa từng thấy nhị nương như thế, trong lúc nhất thời có chút sợ sệt, sợ nhị nương sẽ đem tức giận rơi tại trên người hắn, sau đó không muốn hắn.

Lý Thanh có chút luống cuống kéo góc áo nhị nương "Thê chủ, người không nên tức giận, là ta không tốt, đều là ta không tốt, người không cằn giận ta, " âm thanh Lý Thanh mang theo một tia nghẹn ngào cùng lo lắng.

Nhị nương lúc này mới thu hồi ánh mắt trừng về phía Hoàng Tam, nhìn về phía Lý Thanh, chỉ thấy hắn vô cùng đáng thương nhìn mình, phảng phất chính mình sau một khắc liền không cần hắn vậy, nhưng mình làm sao sẽ không cần hắn?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Hoàng Tam Vô Lại Yêu Cầu

Nhị nương mỗi lần nhìn thấy bộ dáng này của Lý Thanh trong lòng liền đau không chịu được, liền không lo được Hoàng Tam, vội vã lên tiếng an ủi: "Đưa ngốc, ta làm sao sẽ giận người, ta là tự giận chính ta thôi, "

Lý Thanh nghe nhị nương nói không có giận hắn, trong lòng liền cao hứng, nhưng hắn không hiểu tại sao thê chủ lại giận bản thân mình đây?

Nhìn thấy Lý Thanh mê mang, nhị nương cười khổ nói: "ta giận mình không thể bảo vệ người a, nếu như ta có năng lực bảo vệ người, những a miêu a cầu kia sao có thể khinh bạc người đây?"

"Thê chủ, người đối với ta thật sự quá tốt. " Lý Thanh cảm động nhìn nhị nương,

"Hay cho một tên Lưu nhị nương, người đang nói ai là a miêu a cầu ?" Hoàng Tam nghe nhị nương nói như vậy thì la mắng.

Nhị nương nhìn không lọt mắt người như vậy, khinh thường nói: "Hừ, ta lại không nói người, người làm gì vội vã lên tiếng hả?"

"Tốt, Lưu nhị nương người thực sự có tiền đồ , nói cho người nếu người làm phật ý ta, ta sẽ để người cả đời ở lại đây, " Hoàng Tam uy hiếp nói,

"Dựa vào người? Ta còn thực sự không tin người có thể một tay che trời?"

"Hừ, Lưu nhị nương, ta hiện tại cũng không sợ nói cho người, không có ta, người lần này cũng đừng mong đi ra ngoài, " Hoàng Tam đắc ý nhìn nhị nương.

Nhị nương ánh mắt lạnh lùng, trầm giọng hỏi: "Ta lần này có chuyện là người giờ trò quỷ chứ gì?" Nhị nương mặc dù là hỏi dò, thế nhưng đã nhận định chính là Hoàng Tam giờ trò quỷ.

Hoàng Tam hừ một tiếng, không nói gì, nhị nương biết đây là Hoàng Tam ngầm thừa nhận.

Lý Thanh cũng không phải ngốc tử, thông qua nhị nương liền biết là kẻ đáng ghét trước mắt này hãm hại thê chủ của mình, cho nên Lý Thanh vốn không dám nhìn Hoàng Tam, bây giờ lại dùng con mắt tàn nhẫn mà trừng mắt Hoàng Tam, trong lòng căm giận nghĩ "Đều là tại cái nữ nhân này để cho thê chủ mình chịu khổ như vậy, thực sự là đáng ghét, "

"Người muốn thế nào?"

Thấy nhị nương cho dù biết là chính mình giờ trò quỷ, chỉ có cầu mình nàng mới có thể đi ra ngoài, nhưng nhìn dáng điệu từ tốn của nàng , Hoàng Tam liền một trận không phục, Hoàng Tam vốn nếu như nhị nương biết là mình giờ trò quỷ nàng không phải nên sợ sệt sao? Không phải nên cầu mình buông tha các nàng, nhưng là hiện tại bộ dáng này của nàng sao rất giống như không có chút nào sốt ruột đây?

"Vốn là ta chỉ muốn muốn thực đơn của mà thôi, bất quá hiện tại mà, ta còn muốn người để phu lang người theo ta mấy ngày thế nào? Nếu như người làm được ta liền thả người ra, người nếu như không làm, ta sẽ để người cả đời ở trong lao. " Hoàng Tam hung ác nhìn nhị nương, lập tức lại tham lam nhìn Lý Thanh.

Vốn là Hoàng Tam chỉ muốn khống chế nhị nương, để nhị nương tiếp tục bán đồ ăn, nàng chỉ cần ít tiền thôi, nhưng hôm nay xem nhị nương cũng không phải dễ khống chế như vậy, cho nên liền thay đổi chủ ý, để nhị nương giao ra thực đơn, nàng sẽ đem những thực đơn này đem bán, nghĩ đến cũng có thể bán không ít tiền đi.

Cho tới khi thấy Lý Thanh, trước đây có rất nhiều người đã nói Lưu nhị nương có một phu lang, mình chỉ nghĩ các nàng chưa từng va chạm xã hội, ở trong thôn thấy một người thanh tú coi như thành tuyệt sắc, nhưng không nghĩ tới hôm nay nhìn thấy phu lang của Lưu nhị nương lại xinh đẹp như vậy, so

với những tiểu quan thanh lâu còn xinh đẹp hơn, để cho mình vừa thấy trong lòng liền ngứa, nhất định phải có được hân.

"Bệnh thần kinh, quả thực mắc chứng vọng tưởng." nhị nương không khỏi thầm mắng ở trong lòng, trước tiên không nói mình có khuất phục hay không, nếu như mình đem phương tử đều giao hết cho nàng, vậy mình còn biết sống thế nào?

Nếu như mình giấu làm của riêng không giao hết cho nàng, chỉ cần mình còn sinh hoạt ở nơi này sẽ không thể để cho những phương tử bị giấu kia xuất hiện, nếu không Hoàng Tam nhất định sẽ không giảng hoà, chính mình có phương tử nhưng không thể lấy ra kiếm tiền nuôi gia đình, điều này làm cho nhị nương không sao chịu nổi.

Hiện tại, Hoàng Tam lại muốn mình đem Lý Thanh đưa cho nàng chơi mấy ngày, lời này nàng cũng nói được, thực sự là cảm thú, Lý Thanh là phu lang của mình, cho dù không thích hân cũng tuyệt đối sẽ không coi Lý Thanh thành lễ vật đưa đi, chớ nói chi chính mình rất yêu thích Lý Thanh, hiện tại mình không phải là nhị nương trước đây, nếu như là nhị nương trước đây, có khả năng sẽ đem Lý Thanh đưa đi để đổi lấy bình an của mình, nhưng hiện tại nhị nương sẽ không, nếu không nàng thật là cảm thú cũng không bằng.

Lý Thanh nghe thấy yêu cầu của Hoàng Tam trong lòng liền hoảng hốt, Lý Thanh tin tưởng thê chủ của mình, nhưng trong lòng vẫn không nhận được lo lắng, dù sao trước kia thê chủ đã từng nói nếu như nàng thua bạc hết sẽ đem mình đi đặt cược, chính là vì câu nói này đã để Lý Thanh quả thực như sống trong địa ngục, đoạn thời gian đó thời khắc đề phòng thê chủ đánh cược thua tiền, sẽ bán mình đi.

Những tháng ngày đó mình ăn không ngon, ngủ không ngon, chỉ sợ thê chủ bán mình, tuy nói hiện tại thê chủ cùng trước đây không giống nhau, thế nhưng Lý Thanh trong lòng khuyết thiếu cảm giác an toàn, theo bản năng bắt đầu lo lắng nhìn phía nhị nương, trong mắt có khát cầu, có chút giãy giụa, hân hi vọng thê chủ có thể bình an, có thể ra ngoài.

Thế nhưng đánh đổi bằng việc đem mình đưa đi, điều này làm cho Lý Thanh rất mâu thuẫn, hân không hi vọng thê chủ đem mình đi, nhưng hân lại không muốn thê chủ ở trong lao.

Nhị nương nhìn ánh mắt phức tạp của Lý Thanh, sau đó khẽ mỉm cười, an ủi: "Không có chuyện gì, yên tâm, coi như ta phải ở chỗ này ngốc cả đời, ta sẽ không đem nam nhân ta yêu tặng người."

"Ô ô ô..." Nghe nhị nương chân thành nói như vậy, Lý Thanh cũng không nhận được nữa, khóc lớn tiếng nói: "Thê chủ, đều là Thanh nhi vô dụng, Thanh nhi cứu không được thê chủ, người đem Thanh nhi tặng người đi, như vậy thê chủ có thể đi ra, người đem Thanh nhi tặng người đi, ô ô "

Nhìn Lý Thanh khóc rồi tỉnh rồi mù, nhị nương thật đau lòng, nhị nương biết Lý Thanh luôn luôn khuyết thiếu cảm giác an toàn, chính mình mấy ngày nay làm rất nhiều, nói rất nhiều, chính là hi vọng Lý Thanh có thể tin tưởng mình, yêu mình.

Nhưng không nghĩ tới Lý Thanh luôn luôn khuyết thiếu cảm giác an toàn, luôn luôn sợ bị bán nhất, bây giờ lại vì mình chủ động đưa đi tặng người, đây là cần bao lớn dũng khí a, để nhị nương đau lòng đồng thời lại rất cảm động.

Nhị nương ôm Lý Thanh vào trong ngực, nhỏ giọng an ủi: "Đưa ngốc, ta làm sao có khả năng đem người tặng người, người là phu lang của ta a, là người ta yêu, "

"Nhưng mà, thê chủ không đem ta tặng người, thê chủ sẽ không ra được, Thanh nhi muốn cho thê chủ đi ra ngoài, "

"Ở đây ta còn sống sót, ta nếu như đem người đưa đi, ta khả năng sống không bằng chết, cho nên không muốn đem người đưa đi, ta sẽ đau lòng, người phải nhớ kỹ, thê chủ người vĩnh viễn sẽ không đem người đưa cho người khác, chúng ta muốn vẫn sẽ ở cùng nhau, chỉ có hai chúng ta, mãi đến tận khi chúng ta dần dần già đi, người vẫn luôn là người của ta, biết không?"

Những câu nói này từ xưa tới nay chưa từng có ai từng nói với Lý Thanh, lời như vậy từ trong miệng thê chủ nói ra đi vào tâm Lý Thanh, theo không có cảm thấy không an toàn, không còn không chỗ nào ý lại, sợ sệt mình tùy thời bị bán.

"Được, Thanh nhi muốn vĩnh viễn ở cùng thê chủ, coi như thê chủ cả đời đều ở đây, Thanh nhi cũng sẽ ở cùng thê chủ, Thanh nhi mãi mãi cũng sẽ không phản bội thê chủ, " Lý Thanh âm thanh kiên định nói.

Đúng đấy nếu như có thê chủ bồi tiếp mình, chính mình còn có gì đáng sợ chứ, mình sẽ không phụ lòng thê chủ, mình nhất định sẽ vĩnh viễn ở cùng thê chủ, mặc kệ về sau xảy ra chuyện gì, Lý Thanh trong lòng âm thầm thề.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Tin Tức Tốt

"Hừ, các người đúng là phu thê tình thâm, Lưu nhị nương người thật sự đồng ý ở chỗ này cả đời?" Hoàng Tam không dám tin tưởng hỏi,

Hoàng Tam biết thời điểm phu lang Lưu Nhị nương gả cho Lưu nhị nương cũng không còn sạch sẽ, nghe nói còn sinh quá hài tử, đã sớm không phải chỉ

có một nữ nhân là Lưu Nhị nương. Lưu Nhị nương lại thấy có cái gì tốt mà Lưu Luyện, lại nói , vì một nam nhân như vậy đáng giá không?

"Hừ, loại người như người mãi mãi cũng sẽ không hiểu được, muốn ta hướng về người như người xin tha, người đừng có mơ, chớ nói chi là đem phu lang mình tặng cho người. "

"Hừ, Lưu Nhị nương người đừng không biết phân biệt, có một ngày người sẽ hối hận."

Hoàng Tam thấy Lưu Nhị nương vẫn thờ ơ không động lòng, liền chuyển hướng sang Lý Thanh, cười trừ nói: "Như thế nào tiểu mỹ nhân, có muốn hay không cân nhắc theo ta, người nếu như theo ta, ta bảo đảm người sau này không lo ăn uống, người đeo đầy vàng bạc, bảo đảm sau này không người nào dám bắt nạt người, lại nói không có ta mở miệng, Lưu Nhị nương sẽ không thể ra được, người chẳng lẽ muốn thủ tiết cả đời?"

Hoàng Tam lái nhai khuyên bảo Lý Thanh, hi vọng Lý Thanh thay đổi chủ ý, nhưng Lý Thanh căn bản một ánh mắt cũng chẳng muốn cho nàng.

Hoàng Tam thấy Lý Thanh căn bản không quan tâm mình, thật giống như mình ở trong mắt hắn không đáng giá một đồng, trong lòng cáu giận: "Tốt, các người lại dám đối với ta như thế, ta nhất định sẽ làm cho các người hối hận, "

Lý Thanh nếu quyết định cùng Nhị nương cùng tiến cùng lui, cũng sẽ không quan tâm sự uy hiếp của nàng, chỉ là đem đầu chôn sâu ở trong tay Nhị nương, hưởng thụ thời khắc ấm áp này, không để ý tới Hoàng Tam, xem nàng không tồn tại.

Hoàng Tam thấy hai người căn bản không để ý tới mình, liền thờ ơ phò đi ra, trước khi đi còn nói vài câu uy hiếp Nhị nương.

Lý Thanh lưu Luyện không rời cùng Nhị nương cáo biệt, Nhị nương thời điểm ở trong lao dẫn Lý Thanh nói cho Nguyên nương vài câu, để Nguyên nương đi tìm Tiên sư gia một chuyến, nhắc nhở có dùng tới hay không, ít nhất cũng phải thử một lần,

Nguyên nương ở bên ngoài nhìn thấy Hoàng Tam, Lưu Lam là nhận thức Hoàng Tam, nhìn thấy Hoàng Tam cũng tới , lúc đi còn một mặt thờ ơ phò, Lưu Lam liền suy đoán chuyện này xem ra chính là Hoàng Tam giờ trò quý, lập tức xem Hoàng Tam không vừa mắt.

Lý Thanh sau khi ra ngoài đem lời Hoàng Tam còn có Nhị nương nói ra, đương nhiên giấu đi việc tư mật của hắn cùng Nhị nương, điều này cũng làm cho Nguyên nương cùng Lưu Lam biết đúng là Hoàng Tam giờ trò quý.

Nguyên nương nghe Nhị nương bảo nàng đi tìm Tiên sư gia lập tức vội vã rời đi, một chút thời gian cũng không dám trì hoãn, kỳ thực Nguyên nương sớm muốn đi tìm Tiên sư gia , chỉ là Nhị nương vẫn nói thời cơ không đúng, Nguyên nương mới không đi, hiện tại Nhị nương nói có thể đi tìm , Nguyên nương tự nhiên không dám trì hoãn, dù sao Nguyên nương cũng hi vọng Nhị nương có thể sớm ra ngoài.

Thời điểm Nguyên nương đi tìm Tiên sư gia, Lý Thanh về nhà cảm mười lượng bạc đi ra, để Nguyên nương mang cùng với điểm tâm đi tìm Tiên sư gia.

Đến nhà Tiên sư gia, Tiên sư gia cũng nhận thức Nguyên nương nên rất nhanh để Nguyên nương đi vào ,tin tức Nhị nương bị bắt vào trong lao, Tiên sư gia cũng biết đến, thế nhưng Nhị nương nhà các nàng không có tìm mình Tiên sư gia đương nhiên không sẽ chủ động trên chộc cái phiền toái này, thế nhưng hiện tại người nhà Nhị nương tìm tới cửa Tiên sư gia cũng không hội cự tuyệt.

Nếu như trước mấy ngày Thiên Nguyên nương tìm tới cửa, Tiên sư gia sẽ không quản việc này, thế nhưng ngày hôm nay Tiên sư gia biết được một cái tin, lúc này mới để Tiên sư gia thay đổi chú ý, dù sao Tiên sư gia cùng Nhị nương các nàng một nhà quan hệ không tính là thân mật, sẽ không vì Nhị nương các nàng đắc tội tên tiểu nhân Hoàng Tam, còn có đệ đệ Hoàng Tam, dù sao rất được tri huyện đại nhân sủng ái, mình vẫn không nên đắc tội.

Thời điểm nhìn thấy Nguyên nương cũng rất khách khí để Nguyên nương đi vào, Nguyên nương có chút sốt sắng, dù sao lần này Nhị nương không cùng nàng đến, chỉ có bản thân nàng.

"Cảm ơn sư gia, đây là gửi ngài, " nói xong đem lễ vật chuẩn bị đưa lên, Tiên sư gia thấy Nguyên nương cầm lễ vật nhìn Nguyên nương càng thêm thân thiết mấy phần.

Tiên sư gia ngầm hiểu ý tiếp nhận lễ vật, chính mình nếu dự định giúp các nàng, như vậy điểm lễ vật này mình đương nhiên sẽ không cự tuyệt,

Thế nhưng ngoài miệng nên nói vẫn phải nói: "Ai nha, thực sự là khách khí, khách khí, "

Nguyên nương vội nói: "Nên mà, nên nên mà. "

"Sư gia, ta lần này tới là vì chuyện của Nhị nương nhà ta, Nhị nương..." Nguyên nương không giỏi giao tiếp, nên nhìn thấy Tiên sư gia thì đi thẳng vào vấn đề nói sự tình của Nhị nương.

Tiên sư gia yên tĩnh nghe Nguyên nương nói hết lời, sau đó mới một mặt khó khăn nói: "Chuyện này liên lụy đến tri huyện đại nhân, chuyện Nhị nương lần này có chút phiền phức a, "

Nhìn sắc mặt làm khó dễ của Tiên sư gia, Nguyên nương trong lòng sốt ruột, "Lẽ nào Nhị nương thật sự không có cách nào đi ra ? Hoàng Tam kì thật sự liên lụy hại như vậy?"

Nhìn Nguyên nương sốt ruột, Tiên sư gia động viên nói: "Tri huyện đại nhân cũng là một người minh lý (thông minh hiểu lý lẽ), ta sẽ cùng tri huyện đại nhân nói rõ, sẽ công bằng công việc, " Tiên sư gia làm bộ cố ý bày ra rất đáng vẻ khổ sở, cũng muốn để một nhà Nguyên nương nhớ tới nàng tốt, thế nhưng làm nhiều không tốt , phải biết Tam nương nhưng một nữ nhân rất khôn khéo, nói vậy cũng không gạt được nàng.

Nghe Tiền sư gia nói như vậy, Nguyên nương mới xem như là thả lỏng một chút, vội vàng nói. "Cảm ơn Tiền sư gia, cảm ơn Tiền sư gia, "

Nguyên nương lúc đi, Tiền sư gia cũng tự mình đưa ra, nhìn qua thấy đối với Nguyên nương rất nhiệt tình, làm cho Nguyên nương cũng cảm thấy kỳ quái, Tiền sư gia này tại sao đối với ta nhiệt tình như thế đây?

Lần này đi nhà Tiền sư gia cũng không phải là không có thu hoạch, chỉ ít Tiền sư gia đáp ứng hỗ trợ, tâm Nguyên nương cũng coi như an ủi không ít, mau về nhà đem tin tức này nói cho cha, nếu không cha lo lắng, cũng có thể nói cho em rể một tiếng, từ khi nhị nương bị bắt đi, em rể thương tâm mình cũng nhìn thấy,

Về đến nhà Nguyên nương đem là tin tức tốt nói cho Lưu Lý thị, Lưu Lý thị cực kỳ vui mừng, nhị nương của mình rốt cục được cứu, "Tôi hôm nay rốt cục có thể ngủ một giấc ngon lành. "

Lý Thanh trong lòng mặc dù đối với Tiền sư gia cũng tràn ngập hi vọng, thế nhưng thế chủ dù sao vẫn chưa về, sự tình cũng không nhất định nhanh giải quyết như vậy, dù sao tri huyện đại nhân không thể bởi vì Tiền sư gia mấy câu nói liền buông tha nhị nương.

Nhưng nhìn Lưu Lý thị cao hứng, Lý Thanh cũng thông minh lựa chọn chưa hề đem những câu nói này nói ra, nếu như mình đem những câu nói này nói ra Lưu Lý thị nhất định lại thương tâm

Ngày thứ hai;

Nguyên nương đi vào trong lao đem lời Tiền sư gia nói cho nhị nương, nhị nương trầm tư, mình cùng Tiền sư gia giao tình cùng thường thường, tại sao Tiền sư gia lần nữa trợ giúp nhà các nàng đây? Chuyện lần này dính đến tri huyện đại nhân, lẽ ra Tiền sư gia nên bo bo giữ mình mới đúng, tại sao liều lĩnh đắc tội tri huyện đại nhân vì mình nói chuyện đây?

Lần trước Tiền sư gia giúp mình là bởi vì cùng Tam nương có chút quan hệ, lẽ nào lần này cũng là bởi vì Tam nương?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Đi Ra

Nhị nương cẩn thận giấu lại, Tam nương lúc này đã sớm thi xong, kết quả cũng có, lẽ nào Tam nương trúng cử, hiện tại đã là trung tuần tháng chín, cuộc thi kết thúc vào tháng tám, như vậy cuộc thi kết quả cũng sớm đã có?

Nhị nương giấu lại đây hoàn toàn là có thể, nghĩ đến Tam nương trúng cử, trong lòng nhị nương liền ức chế không được hưng phấn, nếu như trong nhà có một cử nhân, tại cổ đại này là cỡ nào hiếm thấy a! Hơn nữa cũng sẽ không bị người tùy tiện bắt nạt, lúc trước chống đỡ Tam nương tiếp tục khoa cử quả là hành vi đúng,

Tuy rằng nhị nương đoán được có khả năng là Tam nương trúng cử, nếu không chuyện này Tiền sư gia nhất định sẽ không nhúng tay, thế nhưng này vẹn cũng chỉ là mình suy đoán thôi, vẫn là không thể nói ra được, nếu không đúng, chẳng phải là làm cho tất cả mọi người cao hứng hụt một hồi,

Nhị nương ấn xuống tâm tình kích động, sau đó cười an ủi Nguyên nương nói: "Đại tỷ ngươi cứ yên tâm đi, nếu Tiền sư gia dám đáp ứng chuyện này liền nói rõ chuyện này vẫn có chuyển đổi tình huống "

"Đúng đấy, ta cũng nghĩ như thế, hắc hắc" Nguyên nương hàm hậu nở nụ cười,

"Nhị nương ngươi ở chỗ này mấy ngày, đại tỷ sẽ không mặc kệ ngươi, "

Nguyên nương sợ nhị nương ở lại đây thời gian dài sẽ khó chịu liền an ủi, giấu lại trước đây phụ lang của mình chỉ ở đây đóng mấy ngày mà thôi liền trở nên ngờ ngác, tốn nhiều ngày mới tốt lên, nếu như nhị nương cũng bị nhiễm bệnh thì phải làm sao bây giờ a?

Nghe thấy Nguyên nương an ủi mình, nhị nương không phải không cảm động, tại thời điểm mình gian nan nhất, Nguyên nương có thể hết sức giúp đỡ, không có bàng quan, điều này đã khiến nhị nương rất cảm kích,

"Đại tỷ, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ không có chuyện gì, chỉ là trong nhà còn muốn tỷ quan tâm nhiều hơn, còn có cha cũng phải phiền phức đại tỷ, "

"Những cái kia vốn là ta phải làm, chuyện bên ngoài nhị nương ngươi cứ yên tâm đi, "

Huyện nha thư phòng:

"Đại nhân, Lưu nhị nương kia ta xem vẫn phải thả."

"Tại sao? Ta cũng đã nghe ly nhi nói rồi, nhị nương kia là một kẻ ác giả dối, bán đồ ăn bách tính ăn bị sinh bệnh, việc này không phải là việc nhỏ, " đại nhân không đồng ý nói,

"Thế nhưng học sinh hiểu rõ, Lư nhị nương kia nhân phẩm sẽ không làm chuyện như vậy, " Tiền sư gia cẩn thận giải thích,

"Nga? Người biết Lư nhị nương?"

"Dạ, học sinh cùng muội muội Lư nhị nương có tương giao, "

"Muội muội nàng?" Hiên nhiên tri huyện đại nhân không biết muội muội nhị nương là ai?" Đại nhân, muội muội của Lư nhị nương là Lư Tam nương, năm nay trong huyện chúng ta tổng cộng chỉ thi đậu 4 cái cử nhân, Lư Tam nương kia nhưng là người thi tốt nhất, nghe nói Tri phủ đại nhân rất yêu thích Lư Tam nương đấy "

Trải qua Tiền sư gia nói chuyện, tri huyện đại nhân rốt cuộc biết nhị nương là ai, vốn là nàng cũng chỉ là nghe tiểu thị của mình nói Lư nhị nương không tốt, bởi vì bán đồ ăn có vấn đề, xảy ra chuyện mới tiến vào trong lao, còn Lư nhị nương là hạng người gì, tri huyện đại nhân cũng thật sự không biết, chẳng lẽ tiểu thị mình lừa mình, nghĩ đến khả năng này tri huyện liền trong lòng không thoải mái, nàng mặc dù không được cái gì thanh thiên đại lão gia, thế nhưng luôn luôn tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, công bằng công việc.

Tiền sư gia thấy tri huyện đại nhân như vậy có chút buồn lòng, vì vậy tiếp tục nói: "Nghe nói Lư nhị nương kia đã từng đắc tội Hoàng Tam, "

"Cái gì?" Tri huyện đại nhân lần này biết rồi, chuyện lần này nhất định là Hoàng Tam giờ trò quỷ, hừ!

Tiền sư gia biết tri huyện đại nhân luôn luôn nhìn không lọt mắt Hoàng Tam, hiện tại biết Lư nhị nương cùng Hoàng Tam có mâu thuẫn, hơn nữa có muội muội Lư nhị nương ở đó, xem ra Lư nhị nương lập tức có thể đi ra ngoài,

Lần này Lư Tam nương lại thiếu một món nợ ân tình với mình, phải biết Lư Tam nương nhất định là tiền đồ vô lượng a, ở điểm này Tiền sư gia xem người vẫn rất chuẩn,

"Ta biết rồi, chuyện này ta sẽ nhìn làm, người đi xuống trước đi, " tri huyện đại nhân tâm tình không tốt nói.

Tiền sư gia biết điều vội vã cáo từ,

Tri huyện đại nhân nổi giận đùng đùng đi tới hậu viện,

Hậu viện;

Chim hoàng oanh ở trong phòng tè nhật ăn điểm tâm, một bộ không có việc gì.

Tri huyện đại nhân tức giận đi tới chỗ chim hoàng oanh, vừa nhìn thấy bộ dáng này của chim hoàng oanh liền giận không chỗ phát tiết,

Chim hoàng oanh mở mắt nhìn tri huyện đại nhân một bộ nổi giận đùng đùng, cho rằng là tri huyện đại nhân ở bên ngoài gặp phải sự việc không hài lòng gì đó nên sinh khí, vội vã trên mặt mang ý cười đi tới bên người tri huyện đại nhân, ôn nói khuyên nhủ: "Đại nhân ngài đây là làm sao? Ai đem ngài tức giận thành dáng dấp như vậy a? Thật là đáng chết, "

Tri huyện đại nhân nhìn dáng vẻ chim hoàng oanh lạnh lùng nói: "Hừ, ai đem ta tức giận thành như vậy? Ta ngược lại muốn hỏi người đây?"

"Hỏi ta?" Chim hoàng oanh có chút không rõ vì sao, nghi hoặc nhìn tri huyện,

Tri huyện hừ lạnh một tiếng "Người về nói với tỷ tỷ kia của người cho rõ, bằng không đừng trách ta không khách khí, "

Sau đó vẫy tay áo liền đi, chim hoàng oanh không khỏi nghĩ thầm: "Chẳng lẽ tỷ tỷ mình kia lại chọc chuyện gì hay sao? Thực sự là thành sự không đủ bại sự có thừa, hừ, không ra gì, xem ra cần phải khiến người ta hỏi thăm một chút đại nhân tại sao tức giận như vậy?"

Tri huyện đại nhân ngày thứ hai liền đem nhị nương thả ra, nói là cái người ăn đồ nhị nương bị đau bụng không phải ăn đồ của nhà nhị nương, chỉ là muốn lừa bịp nhị nương thôi,

Mặc kệ quá trình là cái gì? Nói chung kết cục là tốt,

Nhị nương ngẩng đầu nhìn đi ra bên ngoài chói mắt ánh mặt trời, chậm rãi lấy tay phóng tới trước mắt, sau đó nắm chặt, thật sâu hít một hơi,

Thật tốt a,

Sau đó nhị nương nhìn thấy chò ở bên ngoài là Lư Lý thị, Nguyên nương, Lư Lam, Lý Thanh, Trương Tiểu Thúy cũng tới, chỉ là nhìn không cao hứng, nhị nương cũng không để ý đến hẳn,

"Nữ nhi của ta a, nhị nương a, người rốt cục đi ra, để cha lo lắng chết rồi, " Lư Lý thị khóc lóc hướng về nhị nương đi tới,

Nhị nương nhìn thấy sắc mặt Lưu Lý thị có chút tái nhợt liền biết những ngày qua Lưu Lý thị nhất định không tốt, trong lòng cảm động, đỡ Lưu Lý thị nói: "Cha đều là nhị nương bất hiếu, để ngài lo lắng, " nhị nương nói câu nói này là mang theo chân tâm, nhìn thấy Lưu Lý thị lo lắng như vậy, nhị nương cũng cảm động, cũng thật sự coi Lưu Lý thị là cha ruột đối xử,

"Không, đi ra là tốt rồi, đi ra là tốt rồi, " Lưu Lý thị một mặt vui mừng nhìn nhị nương,

"Nhị nương, đi chúng ta về nhà, " Nguyên nương một mặt cao hứng nhìn nhị nương,

Lý Thanh cùng Lưu Lam cũng là một mặt hi vọng, nhị nương kỳ thực muốn cùng Lý Thanh trò chuyện, thế nhưng Lưu Lý thị thật vất vả nhìn thấy nhị nương, liền sợ sệt mà vẫn lôi kéo nhị nương tay không tha, chỉ sợ không nhìn thấy nhị nương nữa

Nhị nương không thể làm gì khác hơn là quay về Lý Thanh an ủi cười cười, Lý Thanh là một người hiểu chuyện, nhìn thấy nhị nương bình an đã rất thỏa mãn.

Trong nhà hài tử đều là để hàng xóm hỗ trợ nhìn.

Nhị nương về đến nhà đầu tiên là rửa mặt cho tỉnh táo, sau đó cùng Lý Thanh cùng đi nhà hàng xóm tiếp đãi tử về, Ngôn Nhi rất lâu chưa thấy nhị nương, lập tức nhìn thấy nhị nương liền ôm lấy bắp đùi nhị nương, để nhị nương ôm hân một khắc cũng không được rời nhị nương,

Để nhị nương rất cảm động, tiểu hài tử là nhớ tới ai là đối xử tốt với hân người, nhị nương đối tốt với Ngôn Nhi, Ngôn Nhi tự nhiên nhớ tới nhị nương,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tam Nương Trúng Cử

Buổi tối nhị nương đem Ngôn Nhi hồng ngũ mới có thể cùng Lý Thanh trò chuyện,

Lần trước tại trong lao, hai người cũng coi như là hoạn nạn thấy chân tình, hai người thẳng thắn gặp lại, cảm tình tiến bộ không ít.

Nhị nương nhìn tại dưới ánh đèn Lý Thanh nhu thuận cười áo cho mình, dưới đèn Lý Thanh, khoe miệng mỉm cười, mặt mày ôn nhu hiện ra đến mức dị thường dịu ngoan, để nhị nương quả thực không nỡ đi mở mắt.

Nhận ra được ánh mắt chăm chú của nhị nương, Lý Thanh ngẩng đầu vừa vặn nhìn thấy nhị nương thường thức nhìn hân đột nhiên lập tức đỏ mặt, hoang mang cúi đầu,

Nhị nương cười hắc hắc, sau đó đi tới, đứng trước mặt Lý Thanh đem quần áo theo Lý Thanh trong tay rút đi, lần này Lý Thanh thì càng thêm thật không tiện,

Sau đó, chậm rãi tới gần Lý Thanh, đem Lý Thanh kéo đến, sau đó chính mình ngồi ở trên giường, đem Lý Thanh đặt ở trên đùi, Lý Thanh có chút then thùng giãy dụa, nhị nương không để ý tới đem đầu của mình chôn ở hõm vai Lý Thanh, muộn thanh đạo: "Thanh nhi, ta nhớ người, để ta ôm một cái được không?"

Chính là câu này khiến Lý Thanh đành chỉ giãy dụa, sau đó chậm rãi thả lỏng tựa ở trên người nhị nương, trên người nhị nương rất ấm áp, để Lý Thanh cảm thấy rất có cảm giác an toàn, nhắm mắt lại, hai người hưởng thụ thời khắc này an bình,

Nhị nương lần đầu tiên đến thế giới này, không phải không xa lạ gì, nàng muốn đã sớm quen thuộc, cũng rất liều mạng muốn hòa vào thế giới này, thế nhưng tại thế giới kia thụ giáo dục đã thâm nhập trong đầu nhị nương, một ít tập tính vẫn rất khó sửa đổi,

Ở đây nhị nương không tìm được lòng trung thành, cảm giác mình thật giống chỉ là khách qua đường, thế nhưng nhị nương biết mình đã không thể quay về, không thể làm gì khác hơn là liều mạng thích ứng nơi này, sau đó khỏe mạnh tiếp tục sống, tìm một người để yêu.

Nhị nương lần đầu tiên nhìn thấy Lý Thanh đã không đáng ghét, sau đó chậm rãi hiểu rõ biết Lý Thanh là phu lang của mình, là muốn cùng mình qua một đời người, Lý Thanh thiện lương nhu nhược khiến nhị nương có ý muốn cùng Lý Thanh sống hết đời, sau đó nhị nương bắt đầu dạy dỗ Lý Thanh, nhị nương không hi vọng Lý Thanh sợ hãi mình, nhị nương hi vọng Lý Thanh có thể thật lòng mình là tốt rồi, trở về bản tính của chính mình, sau đó quan tâm chính mình, thậm chí để Lý Thanh yêu chính mình, nếu như vậy, nhị nương cho rằng là nàng tại thế giới này cũng là có mục đích, có trách nhiệm của chính mình, không coi chính mình thành khách qua đường, mà chân chân chính chính hòa vào thế giới này,

Nhị nương tiếc nuối liếc mắt nhìn Lý Thanh ở trong lòng ngực của mình, chỉ có thể nhìn không thể ăn cảm giác thực sự không dễ chịu, nhưng là nhị nương cũng biết hiện tại mình cũng thích hợp muốn Lý Thanh, phòng này còn có tiểu Ngôn Nhi, mình và Lý Thanh căn bản không thể làm chuyện gì,

Xem ra chuyện xây phòng ốc, thực sự là cấp bách a,

"Đi thôi, chúng ta ngủ , " nhị nương ôm ngang lên Lý Thanh, sau đó hướng về giường.

"A, " Lý Thanh hét lên một tiếng, sau đó đột nhiên che miệng lại ba, suýt nữa đã quên còn có tiểu Ngôn Nhi ở đây, Lý Thanh ai oán liếc mắt nhìn nhị nương,

Trêu đến nhị nương ha ha cười vài tiếng, đem Lý Thanh phóng tới trên giường, cầm lấy chăn che trên người mình và Lý Thanh, sau đó bá đạo đem Lý Thanh ôm vào trong ngực, Lý Thanh cũng không nhúc nhích, sau đó an tâm tại trong lòng ngực nhị nương ngủ , kỳ thực Lý Thanh không nở động, khoảng thời gian này hẳn cũng rất nhớ nhị nương, hiện tại thì chủ trở về , Lý Thanh cũng muốn cùng nhị nương thân cận, chỉ là cô đại giáo dục khiến Lý Thanh không chủ động được thôi,

Nhị nương sau khi về nhà, ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày lại cùng Luru Lam thương lượng đi trên trấn bán đồ ăn, Luru Lam lúc mới bắt đầu không đồng ý, dù sao nhị nương cũng mới từ trong lao đi ra không đến mấy ngày a, tuy rằng tri huyện đại nhân đem nhị nương thả, thế nhưng Hoàng Tam vẫn còn, nếu như lần sau Hoàng Tam còn tới quấy rối làm sao bây giờ a?

Đạo lý trong đó nhị nương không phải không biết, thế nhưng nhị nương cũng có nỗi khổ tâm của nàng,

Hiện tại đã là cửu nguyệt hạ tuần, không lâu nữa liền muốn qua mùa đông , trước khi mùa đông đến nhất định phải đắp kín nhà,

quãng thời gian nhị nương ở trong lao tổng cộng bỏ ra gần như hai mươi lượng bạc, có cho quần ngục, còn có cho Tiền sư gia kia một phần,

Nhị nương khoảng thời gian này vốn là tích trữ gần như năm mươi lượng bạc, hiện tại đã tốn hai mươi hai, tuy rằng còn lại ba mươi lượng bạc cũng gần như có thể nắp nhà, thế nhưng trong nhà vẫn phải tồn một ít tiền mới được, nếu như gặp việc gì gấp thì phải làm sao bây giờ?

Còn có nếu như Tam nương thật sự trúng cử nhân, sang tháng hai năm sau, Tam nương khẳng định là muốn lên kinh tham thi gia tiến sĩ, kinh thành xa như vậy, kinh thành giá hàng đắt như vậy, khẳng định lại phải tiêu một khoản tiền lớn, không tiền là không được, chỉ là lời này nhị nương còn không dám công khai nói, dù sao Tam nương trúng cử cũng chỉ do nhị nương suy đoán thôi,

Luru Lam cũng không phải không biết đạo lý , nhị nương khuyên bảo Luru Lam mấy ngày, Luru Lam không đành lòng nhìn thấy nhị nương đáng vẻ như thế cũng đáp ứng.

Sau đó nhị nương cùng Luru Lam thương lượng đi trên trấn bán đồ ăn, chỉ là Luru Lý thị không cho, sợ nhị nương bị người hãm hại, chuyện lần này đối với Luru Lý thị đã kích rất lớn, hẳn tình nguyện nhị nương sống cùng một chỗ, cũng không muốn nhị nương có chuyện,

Luru Lý thị không giống Luru Lam nhẹ dạ, mặc kệ nhị nương nói thế nào, Luru Lý thị cũng không đáp ứng,

Nhị nương không cách nào, không thể làm gì khác hơn là ở nhà nhàn rỗi,

Bất quá may là trong nhà có một cái đại hi sự mới thay đổi ý nghĩ của Luru Lý thị.

Ngày này nhị nương ở nhà bồi tiếp tiểu Ngôn Nhi chơi đùa, đột nhiên có người mảnh liệt gõ cửa lớn nhà nhị nương, nhị nương hơi nhướng mày, không thích nói: "Đây là người nào a? Làm sao gấp gấp như vậy, một điểm lễ phép cũng không hiểu, "

Mở mở cửa, nhị nương vừa nhìn là tam hi "Tam hi người làm sao ? Chuyện gì như vậy gấp?"

Tam hi sắc mặt đỏ chót nắm lấy nhị nương liền gọi nói: "Nhị nương, Tam nương nhà các người trúng cử ,thôn chúng ta cũng rất cực cũng có một cử nhân , ha ha, "

Nghe nói Tam nương thật sự trúng cử , nhị nương lộ sự vui mừng ra ngoài mặt nói: "Thật sự?"

"Đương nhiên, lẽ nào ta còn gạt người sao, hiện tại người báo hi đã đến cửa thôn , bên trong đã đi nghênh đón , "

"Quá tốt rồi, quá tốt rồi, thực sự là quá tốt rồi, ta đi nói cho cha biết, để lão nhân gia cũng cao hứng một chút, " nói liền nhanh chạy đến sát vách,

Nhị nương gõ cửa động tác cấp thiết giống như tam hi lúc nãy.

"Ai vậy? Gõ cái gì gõ?" Trương Tiểu Thúy nghe có người gõ mạnh cửa chính của nhà mình liền mở miệng gắt gỏng.

"Là người a, " Trương Tiểu Thúy mở cửa vừa nhìn là nhị nương sắc mặt không vui nói,

"Ta không phải tìm người, ta tìm cha, cha, " nhị nương nhìn thấy Trương Tiểu Thúy liền chán ghét, vòng qua Trương Tiểu Thúy trực tiếp đi vào, căn bản không để ý tới Trương Tiểu Thúy sau lưng lăm lăm,

"Ai, là nhị nương a, chuyện gì a?" Luru Lý thị thấy nhị nương mặt hung phấn chạy đến trước mặt mình, nghi ngờ nói,

"Cha, Tam nương trúng cử , nhà chúng ta có một cử nhân, "

"Cái gì? Người nói cái gì?" Luru Lý thị khiếp sợ la lên, cấp thiết hưng phấn nhìn nhị nương,

"Cha Tam nương trúng cử , Tam nương chúng ta trúng cử , "

"Thật sự quá tốt rồi, quá tốt rồi, đứa nhỏ này thực sự là không chịu thua kém, không chịu thua kém a, " Lưu Lý thị vô cùng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Về Đến Nhà

"Cái gì? Tam nương trúng cử ?" Ở bên ngoài Trương Tiểu Thúy nghe được thì giật mình, thật không nghĩ đến học vấn Tam nương sẽ tốt như vậy, nếu như sớm biết Tam nương sẽ trúng cử, hẳn nhất định sẽ nhường Tam nương trụ đến nhà bọn họ,

Trương Tiểu Thúy thực sự hối hận a, vốn nghĩ để công công trụ ở nhà bọn họ, có thể hỗ trợ chăm hái tử, không nghĩ tới chọn công công lại là chọn sai, ghét bỏ hẳn không chăm chỉ, thực sự cả ngày đông dài,

Trương Tiểu Thúy nhìn nhị nương cao hứng không ngớt có chút đố kị, hừ, coi như Tam nương trúng rồi, ta cũng là đại tỷ phu của nàng, nhà chúng ta vẫn có thể dính chút ánh sáng,

Vừa nghĩ như thế Trương Tiểu Thúy mới xem như dễ chịu một chút.

"Bang bang, phích lịch choảng" nhị nương nghe bên ngoài có tiếng pháo nổ, liền vội vàng kêu lên: "Cha khẳng định là người báo hi đến rồi, chúng ta mau đi ra đi, "

"Ai, được, chỉ là Tam nương ở đâu , đến hiện tại vẫn chưa trở lại?" Lưu Lý thị có chút bận tâm Tam nương,

"Cha, người cứ yên tâm đi, Tam nương không trở về khẳng định là có chuyện quan trọng phải làm, ngài cứ yên tâm đi, Tam nương là người có chừng mực. "

"Báo hi, báo hi, " nói liền nhìn thấy ngoài cửa có một nha dịch đi đến nhị nương gia.

Tam nương dù sao cũng ở tại nhị nương nhà ở , phần này vinh quang đương nhiên là đến nhà nhị nương, cho nên nhị nương đưa Lưu Lý thị đến nhà mình,

Nhị nương đi quan tâm nha dịch "Vị này đại gia cực khổ rồi, Tam nương nhà chúng ta hiện tại còn chưa có trở lại, "

Nói nhị nương liền đem tiền lì xì chuẩn bị kỹ càng đưa cho nha dịch, nha dịch sờ sờ, cảm giác phân lượng không nhẹ, liền quay về nhị nương cười càng thêm hòa ái,

"Ai nha, ngài là tỷ tỷ lưu cử nhân chứ?"

"Ai, là ta "

"Là như vậy, ta đến đây trước, lưu cử nhân đã phân phó, nàng hiện tại tại phủ thành có việc, chờ nàng hết bận liền về nhà , "

"Ai, cảm tạ, cảm tạ, nên, nên, "

Nhị nương đi quan tâm nha dịch uống trà, Lý Thanh quan tâm người trong thôn đến chúc mừng.

"Ai nha, cha Tam nương a, Tam nương nhà các người thực sự là không chịu thua kém a, nàng là người đầu tiên trong thôn chúng ta thi đậu cử nhân, đứa nhỏ này thật tốt a!" Bên trong chính một mặt khen tặng chúc mừng Lưu Lý thị,

"Đúng đấy, Tam nương nhà chúng ta thật là không chịu thua kém, muốn nói Tam nương a, vậy thì thật là..." Lưu Lý thị thật đúng là hết sức có danh tiếng, trước đây tháng ngày trong nhà nghèo khổ, nhị nương lại không hăng hái, Lưu Lý thị bị không ít người trong thôn cười nhạo,

Hiện tại tốt rồi, không chỉ nhị nương không chịu thua kém , hiện tại Tam nương lại thi cử nhân, Lưu Lý thị sống lưng cũng có thể thẳng ,

Xem tới hôm nay người trong thôn đều đến khen tặng chính mình, trong lòng Lưu Lý thị rất hài lòng a, miệng cười đến không khép lại được.

Nhị nương đi mua một khối thịt rất to, sau đó buổi trưa thỉnh người trong thôn ăn cơm, người trong thôn ăn thịt không dễ dàng, bây giờ nghe nói nhị nương gia có thể không cần tiền vẫn ăn được thịt, liền đến rất nhiều người, chậm rãi nhân duyên người một nhà của nhị nương ở thôn địa vị cũng đang chậm chậm tăng lên,

Sau ba ngày, Tam nương trở về nhà,

Nhìn thấy tuy rằng tiểu tụy một chút, thế nhưng tinh thần Tam nương rất tốt, người trong nhà rất cao hứng, Lưu Lý thị nhìn thấy Tam nương vẫn cứ không buông tay, nói thẳng Tam nương không chịu thua kém,

Tam nương cũng an ủi Lưu Lý thị, Tam nương cảm kích nhìn nhị nương nói: "Nhị tỷ, cảm tạ ngươi, nếu không có ngươi, cũng sẽ không có Tam nương hiện tại "

Tam nương có thể nói ra như vậy, chứng minh Tam nương cũng là một người trọng tình nghĩa, điều này làm cho nhị nương rất an ủi, liền cười nói: "Ngươi là muội muội ta, đây là ta phải làm, ngươi có thể có ngày hôm nay cũng là chính ngươi nỗ lực có thành quả, "

Nhìn nhị nương chân tâm vì chính mình đáng vẻ cao hứng, Tam nương âm thầm suy nghĩ: " Nhị tỷ từ khi cải tốt, thật sự đối với mình rất tốt, "

"Nghe nói nhị nương tiến vào lao là bởi vì bị người hãm hại, " Tam nương có chút căm giận nói, nhị tỷ từ khi cải tốt đối làm việc đã tốt hơn rất nhiều, Tam nương căn bản không tin tưởng nhị nương sẽ chủ động đi đắc tội người khác,

"Ai, đều qua , sự tình là như vậy..." Nhị nương đem chuyện này đầu đuôi nói cho Tam nương,

" Hoàng Tam kia thực sự là đáng ghét, thực sự là khinh người quá đáng, " Tam nương tức giận nói, chỉ cần nghĩ đến lúc mình không có ở nhà, người trong nhà lại bị người bắt nạt, lại còn là tỷ tỷ mình kính trọng nhất, Tam nương rất tức giận,

"Không sao rồi, hiện tại không phải đã không sao rồi sao? Lại nói ngươi hiện tại trúng rồi cử nhân , ta nghĩ Hoàng Tam kia cũng không dám lại hãm hại ta , " nhị nương an ủi Tam nương,

"Uh, nhị tỷ yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho nhà chúng ta người bị bắt nạt nữa, nếu như Hoàng Tam lại dám trêu chọc chúng ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua nàng, " Tam nương kiên định nói,

"Có ngươi câu nói này nhị tỷ liền yên tâm, "

Nhìn Lưu Lam mặt đỏ thắm bừng, Thần Dương đáng vẻ cao hứng, liền biết Lưu Lam cùng Thần Dương trải qua ngày tháng không tồi, này đều là công lao của nhị tỷ a,

Tam nương lại đến xem Nguyên nương "Đại tỷ, cảm tạ ngươi khoảng thời gian này đã chăm sóc cha ta "

Nguyên nương nghiêm túc nói: "Đây là nên, Tam nương ngươi thật không nên khách khí như vậy, tuy rằng đã phân gia, thế nhưng chúng ta vẫn là thân tỷ muội a, "

Tam nương nở nụ cười "Đúng đấy, đúng đấy, chúng ta vẫn là thân tỷ muội, phúc họa cùng nhau chịu "

Nghe Tam nương nói như vậy, Nguyên nương mới xem như là cao hứng ,, tuy rằng đã phân gia, thế nhưng thân tỷ muội trong lúc có chuyện vẫn có thể giúp lẫn nhau,

Vị đại tỷ của mình tuy rằng là người chất phác thành thật một chút, thế nhưng tâm vẫn rất hiền lành, không giống vị đại tỷ phu kia, thật là khiến người ta không biết nên nói hần cái gì cho tốt,

"Tiểu Ngôn Nhi có hay không muốn đi Ba a?" Tam nương hòa ái ôm tiểu Ngôn Nhi đùa, bởi vì nhị nương, hiện tại Tam nương đối với tiểu Ngôn Nhi cũng không lạnh nhạt giống như trước đây.

Tiểu Ngôn Nhi luôn luôn dẻo mồm, liền cười nói: "Nghĩ đến, mỗi ngày đều nghĩ, "

Tam nương nhìn tiểu Ngôn Nhi cười ngây thơ, thực sự là theo trong lòng cảm thấy cao hứng, tuy rằng nó không phải con ruột của nhị tỷ, thế nhưng nếu nhị tỷ đều đối xử tốt với hần , chính mình cần gì phải lưu ý, gia hòa vạn sự hưng mà,

Nhìn thấy Tam nương thân thiết ôm tiểu Ngôn Nhi, mấy đứa nhỏ khác có chút ghen, liền chạy tới ôm bắp đùi Tam nương: "Dì Ba, nhiên nhi cũng muốn đi Ba , "

Nhìn thấy vậy Tam nương cười đem tiểu Ngôn Nhi để xuống đất, ôm lấy nhiên nhi, dù sao cũng là con trai ruột của đại tỷ, Tam nương tuy rằng không thích Trương Tiểu Thúy, thế nhưng đối với hài tử vẫn yêu thích,

Liền ôm lấy nhiên nhi, cười nói: "Nhiên nhi cũng muốn đi Ba sao?"

"Uh, ân, nghĩ đến, nghĩ đến, " nhiên nhi khẳng định gật gù, nhớ tới cha nói phải khiến đi Ba yêu thích, tuy rằng tiểu hài tử không biết tại sao cha mình muốn mình được đi Ba yêu thích, thế nhưng đó là cha, hần vẫn sẽ nghe lời.

Trương Tiểu Thúy vốn là nhìn thấy Tam nương ôm lấy nhi tử Lý Thanh trong lòng rất không thoải mái, lại không phải con ruột của nhị nương , là con người khác, tại sao lại được yêu thích như vậy, liền đem nhiên nhi gọi đến bên người, để nhiên nhi đi tìm Tam nương, để nhiên nhi được Tam nương yêu thích, nói như vậy hài tử cũng có thể được chỗ tốt gì đó

Trương Tiểu Thủy cũng thật là một kẻ cũng không được yên tĩnh,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Nấp Nhà

Tam nương trở về , nhị nương cũng thuận lợi thuyết phục Lưu Lý thị để nhị nương tiếp tục lên trên trán bán đồ ăn,

Bất quá nhị nương kiên trì trước tiên đem nhà xây cho xong , như vậy trong lòng nhị nương cũng sẽ chân thật một ít,

Nhị nương hỏi qua Tam nương, Tam nương dự định lại qua ba năm mới đi kinh thành, tiên sinh nói cho Tam nương rằng, tuy học thức của nàng hiện tại thi được tiến sĩ, nhưng vẫn có chút khiếm khuyết, cho nên Tam nương dự định đi Văn lộc thư viện đọc sách, như vậy trong nhà cũng có thừa tiền,

Nhà Nhị nương tuy rằng không lớn, thế nhưng có một cái hậu viện rất lớn, nhị nương dự định chiếu theo những biệt thự kiếp trước gấp qua xây một toà căn phòng lớn,

Nhị nương không biết hiện tại tìm ai có tay nghề sửa nhà, liền tìm tới tam hĩ, hai người thương lượng một ngày, cuối cùng nhị nương nói nhà không phải là không thể sửa, chỉ là có địa phương thay đổi một chút thì tốt rồi, lần này nhị nương trong lòng cũng coi như nắm chắc ,

Buổi tối Nguyên nương gia;

Nhị nương nhìn Lưu Lý thị, cẩn thận nói: "Cha , ta nghĩ sửa nhà, "

"Cái gì?" Lưu Lý thị hơi kinh ngạc, không nghĩ tới nhị nương muốn sửa nhà, trong tay nàng có tiền sao? Bất quá nàng nếu muốn sửa nhà trong tay khẳng định có tiền, thật không nghĩ đến a, nhị nương lúc này mới bao lâu a, lại có năng lực che lên nhà ,

Lưu Lý thị nhìn nhị nương mang theo dáng vẻ cẩn thận, biết nàng lo lắng Nguyên nương là đại tỷ, nàng trước đây là người không hăng hái, hiện tại đã có thể che lên nhà , sợ Nguyên nương trong lòng sẽ không thoải mái.

Lưu Lý thị biết chuyện này Nguyên nương sẽ không có suy nghĩ gì, chỉ là đại con rể kia của mình sợ sẽ nói vài câu chuyện phiếm,

"Người có thể che lên nhà, cha nên vì người cảm thấy cao hứng, nếu có chỗ dùng đến cha, người cứ mở miệng, "

Nhìn Lưu Lý thị một mặt vui mừng, nhị nương biết hẳn thật sự vì mình cao hứng, nhị nương biết mặc kệ Lưu Lý thị có cao hứng hay không chính mình cũng sẽ sửa nhà, chỉ là Lưu Lý thị đối tốt với mình, mình không muốn thương tổn hẳn thôi,

Hiện tại Lưu Lý thị vì chính mình cảm thấy cao hứng, thực sự là không thể tốt hơn ,

"Chờ nữ nhi sửa nhà xong, cha liền đến chỗ ta ở đi, " nhị nương cười nói,

Lưu Lý thị nhìn nhị nương cười, tuy rằng hẳn không phải là không muốn ở nhà tốt, thế nhưng hẳn không nỡ xa đại nữ nhi, càng không nỡ xa hài tử của Nguyên nương, liền thở dài một hơi nói: "Quên đi, ta ở nhà đại tỷ người vẫn khỏe mạnh, không cần , người có phần này tâm là tốt rồi, "

Nhị nương biết Lưu Lý thị lo lắng chính là vì cái gì nên cũng không nói gì.

Kỳ thực, nhị nương là nguyện ý cùng Lưu Lý thị tách ra, Lưu Lý thị đối với Lý Thanh vẫn rất bất mãn, nếu để cho Lưu Lý thị cùng nhà mình ở một chỗ, nhà mình nói không chừng sẽ không bình yên, Lý Thanh cũng nhất định sẽ chịu không ít khổ, hay là thôi đi,

Sắc trời đã tối, nhị nương liền dự định về nhà ,

Mới vừa đi tới viện từ lý, liền nhìn thấy phu thê Nguyên nương, nhị nương cười chào hỏi "Đại tỷ, "

Nguyên nương cười đáp lại, sau đó dò hỏi: "Nhị nương nghe nói người muốn sửa nhà ?"

"Dạ, "

Nguyên nương nhìn muội muội phảng phất lớn không ít, trong lòng không nói ra được phức tạp, trước đây nhị nương không hăng hái, chính mình không ít lần oán giận nhị nương, hiện tại nhị nương không chịu thua kém, mới ra riêng không bao lâu liền muốn sửa nhà ,

Lại nhìn chính mình, vì phu lang mình không chỉ tiền bạc nhiều năm tích trữ không còn, mắt thấy sửa nhà còn không biết phải chờ tới năm nào tháng nào

đây, một đại tỷ như mình thực sự là... Ai,

"Ta nói nhị nương a, người xem người mỗi ngày ăn được, lại muốn sửa nhà , đại tỷ người sao lại không có gì cả chứ, người lúc nào có thể đề bạt đề bạt chúng ta đây?" Trương Tiểu Thúy chua xót nói.

Nhị nương này chính mình trước đây nhìn không lọt mắt, không nghĩ tới ngôi nhà mình ghét bỏ bao nhiêu năm nay, nhị nương nói sửa liền sửa, thực sự là tức chết người, lại nhìn nhà mình, vẫn là mấy gian nhà rách nát, như vậy đến mùa đông năm sau sẽ lạnh không chịu được,

Nhìn dáng vẻ Trương Tiểu Thúy mang theo đồ kị trào phúng, nhị nương không lọt mắt, vốn định trào phúng trở lại,

Chỉ nghe "Câm miệng, nhà chúng ta như vậy còn không phải là người sai, " Nguyên nương hiện đang nhớ tới đến chuyện kia của Trương Tiểu Thúy , trong lòng vẫn rất khó vượt qua, nếu không phải phu lang mình không hiểu chuyện, chính mình lại chăm chỉ một ít, nói không chừng chính mình hiện tại cũng có thể che lên nhà ,

Trương Tiểu Thúy cũng biết chuyện kia là chính mình không đúng, nhưng hấn chính là không muốn thừa nhận, liền cứng rắn cái cổ nói: "Ta như vậy là vì ai? Còn không phải là vì cái nhà này, người thật là không có lương tâm, ta cũng không muốn như vậy a, người hiện tại còn oán ta, oán ta thực sự là..."

Nhị nương nhìn Trương Tiểu Thúy khóc lóc om sòm thực sự là khiến người ta không nhìn nổi, liền vội vàng nói: "Sắc trời không còn sớm , ta đi về trước , " nói xong cũng rời đi, không nhìn Trương Tiểu Thúy một cái,

Khi về đến nhà, nhị nương liền nhìn thấy Lý Thanh ngồi ở bên giường chờ đợi mình về nhà, mỗi một lần nhìn thấy Trương Tiểu Thúy bắt kham, nhị nương liền cực kỳ vui mừng, may mà người mình cưới được không phải Trương Tiểu Thúy, nếu không mình phải phát điên mất, vẫn là phu lang của mình tốt,

Như là có cảm ứng giống như vậy, Lý Thanh ngẩng đầu liền nhìn thấy nhị nương đang cười nhìn mình, Lý Thanh khẽ mỉm cười "Trở về rồi, "

"Uh, trở về , qua mấy ngày nhà chúng ta sẽ sửa nhà , có khả năng người sẽ khổ cực một ít, mỗi ngày đều mua một ít thịt, đại gia làm việc không dễ dàng, tối thiểu phải để đại gia ăn no, ăn no mới có sức lực làm việc phải không?"

Lý Thanh cung kính mà nói: "Dạ, ta biết, " sau đó bưng một chậu nước nóng đến, tự mình rửa chân cho nhị nương, nhị nương thoải mái híp mắt, không nghĩ tới chính mình tại cổ đại chẳng những có hài tử, có phu lang, hiện tại còn muốn sửa nhà,

"Nương, nương người trở về ?" Hẹp hòi vuốt mắt, một mặt mơ hồ nhìn nhị nương,

Nhị nương nhìn dáng vẻ hần hả ái như vậy, "Bẹp" hôn lên mặt tiểu Ngôn Nhi.

"Ha ha, " tiểu Ngôn Nhi khanh khách cười không ngừng, sau đó mở to mắt to hỏi: "Nương, nương nhà chúng ta có phải là muốn xây căn phòng lớn , người trong thôn đều nói như vậy?"

"Đúng đấy, Ngôn Nhi cao hứng sao?"

"Cao hứng, cao hứng, nhà chúng ta cũng có căn phòng lớn , ha ha "

Nhìn Ngôn Nhi cao hứng, nhị nương cho rằng cũng đáng ,

Sau đó nhà nhị nương bắt đầu sửa nhà,

Người xây nhà đều là người trong thôn, tam hỉ là người dẫn đầu, nhị nương cho tiền công là một ngày 30 văn, này đã là giá cả tương đối cao , nhị nương cũng hào phóng, các nàng mỗi ngày quán một bữa cơm, buổi trưa cơm, mỗi lần đều có thịt,

"Ai nha, nhị nương a, tại nhà các người làm việc chính là tâm lý thoải mái a, không chỉ tiền công cao, hơn nữa bữa ăn so với trong nhà ăn còn tốt hơn, trước đây làm cho nhà khác có thể làm cho chúng ta ăn no là tốt lắm rồi, nhà các người chẳng những có thể để chúng ta ăn cơm trắng, còn cho chúng ta ăn thịt, bọn người chúng ta đều nói không phải không nhận tiền công của người, các người để chúng ta ăn như vậy, thật là tốn bao nhiêu a, "

Cùng thôn người ồn ào nở nụ cười,

"Đúng đấy, đúng đấy, nhị nương hiện tại đúng là một người phúc hậu, " lại một người nói tiếp,

"Đúng đấy, nhà ai sửa nhà sẽ mỗi ngày chuẩn bị thịt a, hiện tại người ngoại thôn đều muốn đến nhà nhị nương làm việc đây, "

"Ha ha, " nhị nương chỉ cười cũng không đáp lời, người ngoại thôn xác thực là tới hỏi qua còn có dùng người hay không, chỉ là bị nhị nương từ chối , nhà mình chỉ sửa một toà nhà, không cần nhiều người như vậy,

Nhìn những người này ánh mắt cảm kích, nhị nương không khỏi nghĩ thầm, cổ đại dân quê cũng thật là dễ dàng thỏa mãn đây,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Nhà Lầu

Nhị nương gia bởi vì sửa nhà mỗi ngày đều có rất nhiều người đến xem, rất náo nhiệt,

"Nếu ta nói ta đã sửa nhà mấy năm nay cũng không nhìn thấy qua phòng ốc giống như nhà nhị nương vậy, " một người thờ dài nói,

Đương nhiên, đây là biệt thự hiện đại, các người đương nhiên chưa từng thấy, nhị nương cười nghĩ thầm, không khỏi có chút đắc ý,

Nhà nền đất đánh rất rắn chắc, dù sao là muốn xây thành nhà hai tầng lầu, xà ngang nhà làm từ đại thụ, đều là loại cây rừng đã có hơn trăm năm, rất rắn chắc, điểm ấy nhị nương không cần lo lắng,

Theo nhà nhị nương chậm rãi xây lên, người trong thôn đối với Lý Thanh cũng càng ngày càng ước ao,

Lúc này một nam nhân bình thường không cùng nhà nhị nương giao hảo một mặt ước ao quay về Lý Thanh nói: "Ai nha, nhà nhị nương, không nghĩ tới nhà các người muốn xây nhà lầu a, thật là có tiền a, lần này xây phòng lên đến bốn mươi, năm mươi bạc chứ?" Người trong thôn bát quái hỏi Lý Thanh, trong giọng nói không thiếu vị chua,

Lý Thanh ôn hòa cười cợt, "Cái này là thể chủ quyết định, ta không hiểu lắm, "

"Cũng đúng, nhị nương nhà các người hiện tại có tiền đồ mọi chuyện đều phải nghe nàng, " người kia một mặt hiểu được nói,

Sau đó thấy Lý Thanh tư thái xinh đẹp, sắc mặt hồng hào, vừa nhìn liền biết tháng ngày sinh sống tốt, so với trước kia, Lý Thanh cả ngày không ra khỏi cửa, thế nhưng cũng có thể thường thường nhìn thấy nhị nương cầm gậy đuổi đánh Lý Thanh.

Liền người kia tiến đến trước mặt Lý Thanh cố ý nói: "Ai, nữ nhân này a, có tiền liền đòi bại, đặc biệt bên ngoài có nhiều hồ ly tinh như vậy, vẫn phải đề phòng một chút mới được, "

Lý Thanh biết hắn nói cho mình nghe, liền vội vàng nói: "Thê chủ nhà ta sẽ không như vậy, ta tin tưởng nàng, " mặc dù nói là nói như vậy, thế nhưng trong lòng Lý Thanh cũng không chắc chắn, trên đời này chính là như vậy, có chút tiền dư đều muốn nạp tiêu thị, chớ nói chỉ là thê chủ sau này nhất định sẽ càng ngày càng có tiền,

"Hừ, phụ nữ đều là một cái dạng này, ta cũng không tin, nhị nương có thể không đánh cược, còn có thể không tìm nam nhân, chỉ bảo vệ người, chỉ cần một nam nhân sinh sống? " người kia xem thường nhìn Lý Thanh, người nào không biết thời điểm hắn gả cho nhị nương thân thể đã không sạch sẽ , bên người còn mang theo một hài tử, còn không phải con của nhị nương.

Lý Thanh sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, đứng đấy, mình căn bản không đáng, không đáng để thê chủ cả đời chỉ cần mình, nhưng chỉ cần nghĩ đến thê chủ sẽ có nam nhân khác, trong lòng mình liền thật khổ sở,

Người kia xem sắc mặt Lý Thanh không được tốt, trong lòng rốt cục cân bằng một chút, chạy tới an ủi nói: "Kỳ thực, nữ nhân có nam nhân khác cũng không có gì, chỉ cần người vẫn là phu lang nàng, không bị nàng hù, vậy người vẫn là có thể trải qua ngày thật tốt, "

Nhưng mặc kệ hắn an ủi như thế nào đi nữa, sắc mặt Lý Thanh trước sau đều không tốt,

Nhị nương vừa vặn làm cơm xong, để những người làm việc đi ăn cơm thì nhìn thấy sắc mặt Lý Thanh không tốt, mà bên người Lý Thanh có một nam nhân trung niên không quen thuộc liền hỏi gì đó,

Nhị nương lo lắng đi tới bên người Lý Thanh, sau đó quan tâm hỏi: "Làm sao ? Có phải không thoải mái hay không? Có muốn hay không đi nghỉ ngơi một chút, nơi này giao cho ta được rồi, "

Trung niên nam nhân kia thấy nhị nương lại đây liền ngừng miệng, một mặt lấy lòng nhìn nhị nương.

Lý Thanh giọng cười nói: "Không có chuyện gì, chính là có một chút không thoải mái, một lúc là tốt thôi, "

Nhưng nhìn sắc mặt Lý Thanh không tốt, nhị nương làm sao không lo lắng, "Người hay là đi nghỉ ngơi đi, nơi này giao cho ta , " hiện tại nhị nương nhà các nàng tuy rằng sửa nhà, thế nhưng cũng không có rời khỏi nhà, mà là đem phòng mới che ở hậu viện rất lớn, đến thời điểm sẽ đem nhà cũ phá bỏ.

Nhìn nhị nương lo lắng Lý Thanh ngoan ngoãn nói: "Được, "

"Nhị tỷ, tỷ phụ làm sao ?" Tam nương nhìn thấy nhị nương một mặt lo lắng đem Lý Thanh đuổi về phòng, liền lo lắng hỏi,

Nhị nương cười cợt: "Không có chuyện gì, khả năng là mấy ngày nay quá mệt mỏi , nghỉ ngơi một chút là tốt rồi, "

"Không có chuyện gì là tốt rồi, " bởi vì nhị nương sửa nhà, Tam nương cùng nhị nương bình thường đều chủ động giúp khuôn đồ, như vậy tốc độ sửa nhà cũng sẽ nhanh một chút lại bớt ít tiền, Lưu Lam theo nhị nương liền phụ trách mua một ít nguyên liệu nấu ăn để nhị nương làm cơm.

Lý Thanh bình thường liền chiếu cố hải tử một chút, nấu một ít nước nóng cho mọi người uống, mọi người đều có phần công mấy ngày nay sửa nhà, cũng quả thật có chút mệt mỏi, nhị nương cũng không quá chú ý,

Nửa tháng trôi qua, nhà nhị nương gia đã gần như xây xong, lầu một để người ở, lầu hai để lúá thóc, còn có mấy gian thư phòng, lầu một diện tích lớn ước chừng hai trăm mét vuông, cầu thang để ở bên trong phòng, vừa vặn đem lầu hai theo trung gian tách ra.

Trên lầu hai có một sân thượng rất lớn, nhị nương nghĩ nếu như bình thường lúc không có chuyện gì làm, có thể ở trên đó sưởi mặt trời, thực sự là một sự hưởng thụ.

Lầu một gian phòng không ít, nhị nương cùng Luru Lam trụ gian phòng đều là có giường lớn, bởi vì có hải tử, như vậy có thể tiện chăm sóc hải tử, trên đất chính là lát gạch đá đánh bóng tốt, lầu trên lầu dưới đều được lát gạch đá, gạch đá rất đắt, phải bỏ ra tới mười mấy lượng bạc, thế nhưng nhị nương cảm thấy giá trị, bởi vì như vậy gian phòng càng lộ vẻ sạch sẽ hào phóng.

Nhà bếp cùng nhà xí đều xây ở bên ngoài, trong cầu tiêu cũng lát gạch đá, rất sạch sẽ, mặt sau liền với ao phân, đi nhà cầu xong dội nước cũng rất sạch sẽ, để người trong thôn đến tham quan, ước ao ngạc nhiên không thôi, đồn dập nói sau này nhà mình cũng phỏng theo nhà nhị nương làm,

Cổ nhân làm com đều là nhóm lửa, không thể so cùng với hiện đại, chỉ có thể đơn độc xây ở bên ngoài, nhà bếp có ba gian, một gian làm com, một gian dùng để để nguyên liệu nấu ăn, một gian làm phòng ăn.

Tuy rằng xây một ngôi nhà lầu rất lớn, thế nhưng sân cũng rất lớn, nhị nương chia làm vài khối, đường ở giữa được nhị nương rải đá vụn, như vậy không chỉ sạch sẽ còn có thể hữu ích cho thân thể.

Người cổ đại từ trước tới nay chưa từng gặp qua phòng ốc như vậy, ở tại nhà nhị nương thật lâu không chịu đi, ánh mắt hâm mộ vẫn đuối theo người nhà nhị nương, các nàng bình sinh hi vọng lớn nhất chính là được ở trong phòng gạch ngói, nhưng không nghĩ tới nhị nương ngắn thời gian ngắn ngủi liền có thể ở trong nhà lầu các nàng chưa từng thấy, chuyện này làm sao không khiến cho các nàng ước ao.

Tuy rằng ở trong thôn xây một ngôi lầu phòng thực sự là chói mắt, thế nhưng nhị nương sẽ không vì người khác làm chính mình uất ức, phòng ốc như vậy là nàng suy nghĩ thật lâu, tự nhiên sẽ theo tâm ý của chính mình.

Tam nương cũng không khỏi khâm phục nhị nương "Nhị tỷ, phòng này thật là xinh đẹp, không chỉ hào phóng lại càng thực dụng, "

"Đúng đấy, ta không nghĩ tới đời này có thể ở trong phòng ốc như vậy, " Luru Lam cũng một mặt kích động nhìn nhà lầu,

Cho tới Thần Dương cùng tiểu Ngôn Nhi đã sớm cùng hải tử trong thôn đi chơi trong nhà lầu, tiểu hải tử đều có cảm giác mới mẻ.

Lý Thanh cũng một mặt kích động nhìn nhà, vốn định đời này hi vọng lớn nhất chính là con của chính mình có thể trưởng thành, mình có thể có một chỗ tránh mưa là tốt rồi, Lý Thanh làm sao cũng không nghĩ tới chính mình lại có một ngày có thể ở trong một căn nhà tốt như vậy.

Trước đây thời điểm làm tiểu thị người ta, nhà của người kia cũng không cách nào cùng căn nhà hiện tại so sánh

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Thân Thích

Cho nên hiện tại Lý Thanh thấy rất đủ, coi như nhị nương sau này thật sự có nam nhân khác, Lý Thanh cũng cảm thấy rất đủ

Có một điều rất trọng yếu, nhị nương đặc biệt đi mua một cái cửa lớn khá rắn chắc rộng ba mét, chu vi tường vây nhị nương cũng nhờ người xây lũy rất cao, như vậy có thể phòng ngừa ăn trộm, thậm chí mặt trên tường nhị nương còn khiến người ta gắn lên những chốt nhọn hoắc, như vậy là có thể phòng ngừa có người xuyên tường mà vào, kỳ thực nhị nương nghĩ trên bức tường dùng pha lê là tốt nhất, thế nhưng cái triều đại này vẫn không có pha lê, nhị nương cũng chỉ đành dùng tạm trước.

Nhị nương thậm chí còn tự mình đào một cái phòng không nhỏ dưới đất, chỉ có trong nhà mấy người biết, cái phòng dưới đất này về sau còn có công dụng rất lớn, chỉ là nhị nương không nghĩ tới, đương nhiên đây là chuyện về sau,

Nhà xây xong, tâm nhị nương cũng coi như được thỏa mãn, mùa đông rét cực không cần sợ lạnh.

Tam nương bởi vì tại thời điểm tỉnh thành đã được viện trưởng vân lộc thư viện thưởng thức, cho nên viện trưởng của vân lộc thư viện mời Tam nương đi vân lộc thư viện đọc sách.

Vân lộc thư viện là thư viện rất nổi danh, Tam nương không phải không động lòng, thế nhưng Tam nương biết, điều kiện trong nhà cũng không tốt cho nên đã nghĩ đến việc uyển chuyển từ chối, nhưng không nghĩ tới viện trưởng vân lộc thư viện lại miễn cho Tam nương lệ phí, đây thực sự là khiến Tam

nương cảm kích không ngớt.

Ở nhà ngày người một tháng, Tam nương liền muốn đi vân lộc thư viện đọc sách, vân lộc thư viện cách nhà tuy rằng không xa, thế nhưng cũng có sáu, bảy ngày lộ trình (nani?), vậy thì Tam nương sau này cũng không thể tùy tiện về nhà.

Nhị nương lại lần nữa bắt đầu bán cơm canh, chuyện làm ăn cũng tốt giống như trước,

Tam nương nhìn cha mình may mắn cho mình, trong lòng thực cảm động. Lưu Lý thị bởi vì lớn tuổi, con mắt cũng càng ngày càng không tốt, nhưng vẫn vì chính mình làm giấy, Tam nương thăm hạ quyết tâm tương lai nhất định phải cho cha mình một cái danh cáo mệnh, để cha được vui vẻ.

Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy đưa một bộ quần áo Trương Tiểu Thúy làm, vật liệu tuy rằng không tốt thế nhưng đến cùng là tâm ý, lần này bộ y phục này đúng là Trương Tiểu Thúy chủ động làm, chỉ vì muốn nịnh bợ Tam nương, dù sao hiện tại Tam nương đã là cử nhân mà,

Nhị nương đem quần áo giấy nàng chuẩn bị kỹ càng, để trong tay nải giao cho Tam nương. Lý Thanh làm cho Tam nương quần áo giấy, vật liệu đều là tốt, cũng bởi vì sau này sẽ có thời điểm Tam nương tiếp khách mặt.

"Bên trong quần áo có mười lạng ngân phiếu, nhị tỷ hiện tại tiền không nhiều, chờ sau này, nhị tỷ kiếm được tiền sẽ đem tới cho người." nhị nương thấp giọng cùng Tam nương nói.

Có Nguyên nương tại, nhị nương không tiện lớn tiếng nói những câu nói này, sợ đã kích lòng tự tin của Nguyên nương.

Tam nương trong lòng vô cùng cảm động, nhìn Lý Thanh bên người nhị nương, tuy rằng nhị tỷ phu này không giống đại tỷ phu, trước đây là làm qua tiểu thị nhà người ta, thế nhưng ngoại trừ điểm này Tam nương không thừa nhận cũng không được, nhị tỷ phu này đúng là so với đại tỷ phu tốt hơn nhiều không chỉ tâm địa thiện lương, hiểu thuận, còn chăm chỉ, đối với mình cũng không còn lời nào để nói.

Nghĩ tới những thứ này Tam nương lập tức cũng thấp giọng nói: "Nhị tỷ không cần làm phiền, số tiền này đã đủ ta dùng, nhị tỷ không cần lo lắng cho ta, đem cuộc sống của chính mình trải qua thật tốt, chăm sóc tốt cha, trong lòng ta liền rất cảm kích,"

Nhị nương biết đây là Tam nương nói lời thật lòng, trong lòng có chút an ủi, cười nói: "Người cẩn thận cố gắng, chuyện trong nhà người cứ yên tâm."

"Cha, nữ nhi đi rồi, ngài phải chú ý thân thể," Tam nương ánh mắt lóe lên thấp ý,

"Ồ ô, người cứ yên tâm đi, trong nhà có hai tỷ tỷ người ở đây, Người ở bên ngoài phải chăm sóc kỹ lưỡng cho chính mình," Lưu Lý thị lệ rơi đầy mặt dạn dỏ,

Rốt cục đưa Tam nương đi, tháng ngày của nhị nương các nàng lại khôi phục yên tĩnh, thế nhưng nhị nương cảm giác ra được nhà các nàng cùng trước đây đã không giống nhau, nhị nương tại trên trấn bán đồ ăn cũng không còn gặp qua Hoàng Tam tới quấy rối.

Những người kia ăn đồ ăn, mua này nọ đều nói một câu, đây là tỷ tỷ lưu cử nhân đây, những người kia sau khi biết đều dùng ánh mắt ước ao tôn kính nhìn nhị nương, thật giống nhị nương cũng là cử nhân vậy,

Lúc này nhị nương rốt cục tự mình cảm giác được cổ đại cùng hiện đại chân chính không giống nhau, cổ đại chính là một thời đại cường quyền.

Ngày này nhị nương cùng Lưu Lam về nhà sớm, hiện tại đồ ăn bán nhanh hết, nhị nương cùng Lưu Lam có thể rất sớm đã về nhà.

Nhị nương vừa vào nhà liền nhìn thấy bên trong đại sảnh đầy người, nhị nương rất kinh ngạc, đây là làm sao?

Nhị nương liếc mắt nhìn thấy ngồi ở thượng vị là Lưu Lý thị, Lý Thanh cung kính đứng bên người Lưu Lý thị, mà Trương Tiểu Thúy thì lại ngồi thủ ở dưới, bên người Trương Tiểu Thúy còn có một nam nhân có chút phát tướng.

Xem ra vẫn tính hợp mắt, lớn lên cũng coi như trắng nõn, chính là một đôi mắt không ngừng đảo quanh, nhìn có chút không thành thật, đặc biệt nhìn thấy thời điểm nhị nương trở về, không biết có phải là ảo giác của nhị nương hay không, cảm giác con mắt của người kia mị lên, thẳng tắp nhìn chăm chăm nhị nương, khiến nhị nương rất không thoải mái,

Nhị nương cau mày vào phòng "Cha tới rồi,"

Lưu Lý thị thấy nhị nương cùng Lưu Lam trở về rất cao hứng đáp một tiếng, sau đó rất không khách khí dặn dò Lý Thanh: "Không nhìn thấy thê chủ nhà người trở về rồi sao? Còn không mau mau hầu hạ, thực sự là chất phác," trong mắt bất mãn làm sao cũng không che giấu nổi,

"Dạ, dạ, thê chủ ta đi múc nước cho ngài," Lý Thanh không dám phản bác, vội vã cung kính đi múc nước cho nhị nương.

Nhị nương trong lòng rất không thoải mái, nhị nương biết Lưu Lý thị không thích Lý Thanh, thế nhưng không nghĩ tới, Lưu Lý thị sẽ ở trước mặt người ngoài lộ sắc mặt cho Lý Thanh nhìn,

Nhị nương cũng biết không thể khuyên, chỉ có thể hi vọng thời gian có thể ảnh hưởng, thái độ của Lưu Lý thị đối với Lý Thanh sẽ chậm rãi thay đổi.

Nhị nương biết nếu như chính mình vì Lý Thanh cầu xin, nói không chừng Lưu Lý thị sẽ càng thêm làm khó dễ Lý Thanh, chỉ cần không ra đại sự nhị nương coi như không nhìn thấy mà quên đi, ngược lại không ở chung một chỗ, Lý Thanh cũng sẽ không thụ oan ức lớn, nếu như Lý Thanh thật sự chịu

oan ức lớn, nhị nương tự nhiên sẽ vì Lý Thanh ra mặt, thế nhưng then chốt Lưu Lý thị là cha của nhị nương.

Tại cổ đại hiếu đạo là rất được người ta để ý.

"Ai nha, nhị nương đã về rồi, ta đến giới thiệu cho người, đây là biểu đệ ta, gọi Trương Tiểu Hoa, " Trương Tiểu Thúy phá bỏ bầu không khí căng thẳng quay về nhị nương cười ôn nhu, sau đó giới thiệu nam tử phát tướng kia.

Nhị nương nhần nhin cười, quay về người kia gật gù, trong lòng nghĩ thầm "Trương Tiểu Hoa, Trương Tiểu Thúy, không hồ là người một nhà, tên đều có đặc điểm giống nhau. "

Mà Trương Tiểu Hoa vừa nhìn thấy nhị nương cười, trong lòng liền hồi hộp, con mắt hướng về nhị nương càng trát a trát trực phóng điện.

Nhị nương rất nghi hoặc, nam nhân này bị làm sao lại một mặt phát xuân nhìn mình, con mắt nháy nháy, nháy đến trong lòng mình phiền vô cùng, một mực lại là khách nhân, nhị nương cũng không có cách nào nói hẳn.

Mà Trương Tiểu Hoa nghĩ đến trước đây thời điểm chính mình không có tới nhà nhị nương, nghe được biểu ca mình kiến nghị, trong lòng vẫn còn có chút không muốn, thế nhưng sau khi đi tới rồi nhìn thấy nhà nhị nương xây lên hai tầng lầu, tâm Trương Tiểu Hoa liền linh hoạt , không nghĩ tới Lưu nhị nương này sẽ có tiền như vậy.

Sau khi biết nhà nhị nương có tiền, trong lòng Trương Tiểu Hoa có chút đồng ý , sau đó bạn thân lại gặp được nhị nương, Trương Tiểu Hoa có thể nói là mở cờ trong bụng.

Trước đây vẫn nghe nói Lưu nhị nương này làm sao cũng không tốt, không nghĩ tới chỉ trong thời gian ngắn, Lưu nhị nương liền xây lên một ngôi nhà lầu, mà bản thân Lưu nhị nương lớn lên cũng cao to uy mãnh.

Trước đây Lưu nhị nương không biết sạch sẽ, không biết bảo dưỡng, thế nhưng hiện tại Lưu nhị nương biết a,

Hiện tại nhà Lưu nhị nương ăn ngon mặc tốt, bản thân Lưu nhị nương lớn lên rất là cao to, nhất đôi mắt to lấp lánh có thần, nhìn tuy rằng không đẹp, thế nhưng với ánh mắt của người ở triều đại này, nhị nương vẫn được tính là anh tuấn, cũng làm cho người có cảm giác an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Trương Tiểu Thúy Dự Định

Lưu nhị nương này so với thê chủ mình trước đây tốt hơn quá nhiều, hơn nữa nếu như theo nàng còn có thể ở nhà tốt như vậy, ngẫm lại chính mình trước đây, phòng ốc như vậy nghĩ cũng không dám nghĩ tới,

Mà phu lang hiện tại của Lưu nhị nương mình trước đây cũng nghe nói qua, cũng chỉ là tiểu thị mua vui cho nhà người ta a, mình trước đây nói thế nào cũng là chủ phu, hơn nữa nam nhân kia ngoại lớn lên đẹp một chút, những cái khác cũng không có cái gì có thể lấy ra được,

Nghe nói còn sinh hài tử, đứa nhỏ này hiện tại cũng là Lưu nhị nương nuôi, hơn nữa còn là một nam hài không đáng giá, mình tuy rằng cũng sinh qua hài tử, thế nhưng hài tử không cần mình dưỡng a, hơn nữa mình sinh chính là hai nữ hài, nam nhân này nơi nào có thể so sánh được.

Nghe nói nam nhân này gả cho Lưu nhị nương đã hai năm vẫn không có con, nói không chừng là trên người có bệnh gì đó, chính mình lập tức liền sinh qua hai cái nữ nhi, nếu như cho mình thời gian hai năm, chính mình đã sớm sinh ra nữ nhi rồi,

Hừ, chờ mình sinh ra nữ nhi liền để Lưu nhị nương đem hồ ly tinh này đi bán, trong nhà sẽ còn lại một nam nhân là mình, cái nhà này còn không phải đều là của mình, Trương Tiểu Hoa chỉ cần nghĩ đến cái nhà này tương lai sẽ là của mình trong lòng liền thoải mái không chịu được, hơn nữa Lưu nhị nương này có một muội muội Lưu Tam nương là một vị cử nhân,

Nghe nói hiện tại đã đi cầu học, nói không chừng sau này còn có thể có chức vị, vậy sau này mình chẳng phải là chính là quan hôn, Trương Tiểu Hoa càng nghĩ càng thấy gả cho nhị nương thực sự là chỗ tốt nhiều,

Nghĩ như vậy, gả cho Lưu nhị nương cũng thật không có chỗ xấu, cho nên Trương Tiểu Hoa liền lén lút quay về Trương Tiểu Thúy vẫn đang chú ý hần gật gù,

Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Trương Tiểu Hoa ánh mắt mỉm cười hướng về phía mình gật gù, trong lòng hồi hộp, biết đây là Trương Tiểu Hoa đã đồng ý,

Hôm nay Trương Tiểu Thúy tới chính là vì hôn sự của Trương Tiểu Hoa, biểu đệ Trương Tiểu Hoa này, thê chủ hần năm ngoái vừa mới chết vì nhiễm bệnh, mà công công Trương Tiểu Hoa vì không muốn nuôi dưỡng một người không có tích sự liền đem Trương Tiểu Hoa đuổi về nhà, đem hai hài tử sinh đôi của Trương Tiểu Hoa lưu lại,

Trương Tiểu Hoa bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là trở về nhà mẹ đẻ, thế nhưng người đã gả đi lại trở lại nhà mẹ đẻ, đương nhiên sẽ chịu đãi ngộ lạnh nhạt, hết ăn lại nằm như Trương Tiểu Hoa lại không phải một người chịu đựng nhẫn nhục cho nên trong nhà rất không yên ổn,

Sau đó nương Trương Tiểu Hoa nương xin nhờ Trương Tiểu Thúy cho Trương Tiểu Hoa gả đến một gia đình khác, để Trương Tiểu Hoa tái giá,

Lúc này Trương Tiểu Thúy bởi vì nhị nương chỉ trong hai năm gia đã xây xong một ngôi lầu như vậy cho nên trong lòng không thoải mái đố kị, đố kị nhị nương gia có tiền, tháng ngày dễ chịu, đố kị Lý Thanh cái hồ ly tinh này dựa vào cái gì so với mình trải qua tốt hơn,

Liên tiếp những chuyện này tiến đến một đồng, Trương Tiểu Thúy nghĩ muốn đem Trương Tiểu Hoa gả cho nhị nương

Cẩn thận ngẫm lại, ai nguyện ý cùng người khác chia sẻ thể diện của mình, nếu mình đem Trương Tiểu Hoa gả cho nhị nương, không chỉ để Lý Thanh không dễ chịu, còn có thể làm cho Lưu nhị nương cảm kích mình, nói không chừng có thể cho mình chỗ tốt đây, thử nghĩ trên đời này nữ nhân nào không muốn tam phu tứ tử,

Tự mình nói muốn đem Trương Tiểu Hoa gả cho Lưu nhị nương, Lưu nhị nương này được chỗ tốt tự nhiên bản thân mình cũng sẽ tốt, như vậy mình muốn nàng đem phương thức kiếm tiền giao ra, Lưu nhị nương tự nhiên sẽ giao, nếu như Lưu nhị nương không nỡ giao, đến thời điểm mình sẽ để cho biểu đệ mình trước mặt Lưu nhị nương hóng gió một chút, Lưu nhị nương này nhất định sẽ nghe lời, (em ạ!)

Vừa nghĩ như thế Trương Tiểu Thúy cũng tự đắc không chịu được, đầu tiên là tìm tới Lưu Lý thị nói mình có một biểu đệ hoàn cảnh đáng thương, tự nhiên là biểu đệ mình có cơ nào hiền lành, có cơ nào có thể sinh dưỡng, để Lưu Lý thị trước tiên đối với Trương Tiểu Hoa lòng sinh đồng tình.

Sau đó sẽ nói nhị nương dòng dõi đơn bạc, tuy rằng hiện tại có tiền, nhưng mãi đến tận hiện tại vẫn không có một hài tử, lại nói Lý Thanh không tốt, nói không chừng lúc làm tiểu thị đã bị tổn thương thân thể không thể sinh dưỡng,

Vừa nghe nói như vậy Lưu Lý thị rất sốt ruột, Lý Thanh này đúng là đã bị tổn thương thân thể, nhị nương sau này còn có thể có hài tử sao?

Nguyên vọng lớn nhất của Lưu Lý thị hiện tại chính là nhìn thấy nhà mình dòng dõi phồn thịnh, nhưng nhị nương đã thành hôn hai năm Lý Thanh còn chưa cho sinh nhị nương lấy một hài tử, cũng chưa từng mang thai, lẽ nào Lý Thanh đúng là trước đây tổn thương thân thể, mà chính mình lại không biết, vậy dạng này chẳng phải là hại nhị nương sao? Lưu Lý thị càng nghĩ càng sợ sệt, cuối cùng hỏi Trương Tiểu Thúy làm sao bây giờ? Trương Tiểu Thúy trong lòng cao hứng, tự nhiên là đem điều đã nghĩ kỹ trước đó nói cho Lưu Lý thị nghe.

"Tốt như vậy sao? Biểu đệ kia của ngươi dù sao cũng đã gả cho người ta." Lưu Lý thị có chút do dự nhìn Trương Tiểu Thúy, một cái Lý Thanh trước đây làm tiểu thị cho người ta, sau đó gả cho nhị nương, điều này đã làm cho Lưu Lý thị cho rằng đã đủ oan ức nhị nương,

Hiện tại muốn nhị nương thú một bình phu, không nghĩ tới cũng là một người đã từng gả qua, điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng ít nhiều gì vẫn không cao hứng, cho rằng có lỗi với nhị nương.

"Hừ, có một người đã thành hôn là tốt lắm rồi, " Trương Tiểu Thúy trong lòng xem thường nghĩ,

Thế nhưng trên mặt nhưng vẫn khuyên: "Ý tứ của cha ta biết, thế nhưng nhị nương dù sao cũng đã thành hôn qua, làm bình phu người bình thường cũng không muốn, " ai sẽ đem hài tử khỏe mạnh gả cho người ta làm bình phu a, chỉ cần là đau lòng hài tử đều sẽ không muốn, lời này nói cũng đúng, biểu tình trên mặt Lưu Lý thị có chút buông lỏng,

Trương Tiểu Thúy không ngừng cố gắng nói: "Nhà chúng ta tuy rằng tháng ngày dễ chịu không ít, nhưng cùng những nhà giàu có chân chính kia vẫn không thể so được, hơn nữa nhị nương chỉ là một người bán đồ ăn, không giống Tam nương có công danh trên người, "

Cái gì là "Chỉ là một người bán đồ ăn?" Lưu Lý thị đối với câu nói này Trương Tiểu Thúy rất bất mãn, nhưng vẫn thừa nhận Trương Tiểu Thúy nói rất có đạo lý,

Thế nhưng Lưu Lý thị vẫn còn có chút do dự "Nhị nương chúng ta tuy nói là một người bán đồ ăn, thế nhưng dù sao Tam nương hiện tại cũng là cử nhân, nói không chừng Tam nương tương lai chính là làm quan, nếu như Tam nương làm quan, thân phận nhị nương dĩ nhiên sẽ không giống, ta nghĩ trước tiên vẫn không nên vội."

Thấy Lưu Lý thị có chút không đáp ứng, Trương Tiểu Thúy gấp gấp hỏi: "Cha, lời nói của con rõ ràng là nói tự đáy lòng, Tam nương làm quan còn không biết phải đợi tới khi nào, nhưng nhị nương đã không còn nhỏ, nếu như để muộn mấy năm, ai có thể biết trung gian sẽ xảy ra chuyện gì đây? Hơn nữa biểu đệ này của ta nhưng là một thai liên sinh hai nữ nhi a, "

"Hừ, người nói cái gì, " Lưu Lý thị tức giận lớn tiếng nói, không biết trung gian sẽ xảy ra chuyện gì? Đây không phải tỏ rõ nói nếu như nhị nương không cẩn thận chết đi, dưới thân nhị nương hài tử cũng không có a,

Tuy rằng Trương Tiểu Thúy khiến Lưu Lý thị sinh khí, thế nhưng lời này cũng không phải không có đạo lý, hơn nữa Trương Tiểu Hoa kia là một thai liên sinh hai nữ nhi,

Lưu Lý thị nghĩ tới nghĩ lui, mới mở miệng đáp: "Biểu đệ kia của ngươi tính tình thế nào?"

Trương Tiểu Thúy vừa nghe Lưu Lý thị lời này thì cực kỳ vui vẻ, Lưu Lý thị này rõ ràng đã đồng ý, Trương Tiểu Thúy liền đem Trương Tiểu Hoa thả lỏng đến mức chỉ có ở trên trời dưới đất cũng không có

Cuối cùng Trương Tiểu Thúy làm mai tự đem Trương Tiểu Hoa mang đến để Lưu Lý thị nhìn một cái, Lưu Lý thị cũng đồng ý.

Khi Trương Tiểu Thúy đem Trương Tiểu Hoa mang đến, trên đường đã cùng Trương Tiểu Hoa thương lượng tốt, để Trương Tiểu Hoa biểu hiện đúng mực, không nên tùy tiện mở miệng, phải hào phóng, phải có lễ nghi.

Lưu Lý thị lần đầu tiên nhìn thấy Trương Tiểu Hoa, cảm thấy thân thể Trương Tiểu Hoa đầy đặn, nhất định có thể sinh con, ấn tượng đối với Trương Tiểu Hoa cũng tốt hơn rất nhiều, Trương Tiểu Hoa cũng cùng Trương Tiểu Thúy nói chuyện cũng không tùy tiện mở miệng, lễ nghi rất chu đáo, đặc biệt quay về Lưu Lý thị, Trương Tiểu Hoa đối với Lưu Lý thị rất tôn kính, Trương Tiểu Hoa miệng rất ngọt, đem Lưu Lý thị hồng đến thoải mái cười to,

Cảm thấy Trương Tiểu Hoa so với Lý Thanh quả thực không phải tốt hơn một chút, không chỉ có thể sinh dưỡng, còn khiến chính mình hài lòng, tương lai cũng nhất định là một người hiếu thuận.

Điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng lại càng hài lòng, liền mang theo Trương Tiểu Hoa đến nhà nhị nương, nói là để nhị nương nhìn, nhị nương cùng Trương Tiểu Hoa cũng đã không phải lần đầu tiên thành hôn, cũng không có nhiều điều kiêng kỵ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Ở Tạm

Lý Thanh bưng nước cho nhị nương rửa mặt, đột nhiên không biết ai nói một câu "Ai nha, chuyện này làm sao, là nước lạnh a, khí trời chậm rãi lạnh, làm sao còn dùng nước lạnh?"

Câu nói này rất đột ngột khiến Lý Thanh cùng nhị nương chưa kịp phản ứng, nhị nương hướng về người vừa nói, nguyên lai là biểu đệ của Trương Tiểu Thúy gọi là Trương Tiểu Hoa nói,

Lý Thanh nghe câu hỏi như vậy thì trên mặt trắng bệch, vừa định giải thích liền nghe Trương Tiểu Thúy cười nhạo nói: "Thực sự là ngay cả thê chủ mình cũng hầu hạ không được, "

Lưu Lý thị nghe thấy trên mặt không cao hứng hừ lạnh một tiếng, đối với Lý Thanh càng không hài lòng.

Nhị nương thấy người chung quanh toàn bộ đều dùng ánh mắt cười nhạo nhìn Lý Thanh, trong lòng cũng không nhịn được nữa nói: "Nước lạnh rửa mặt cũng được, đây là việc của ta còn chưa tới phiên người ngoài xen mồm, "

Nghe nhị nương nói không chút khách khí, Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Hoa, Lưu Lý thị ba người đều rất không cao hứng, mà Lý Thanh một mặt cảm động nhìn nhị nương,

Trương Tiểu Thúy bởi vì nhị nương như vậy, chính là không cho mình mặt mũi, Trương Tiểu Hoa thì lại đổ kị Lý Thanh, không nghĩ tới Lưu nhị nương lại che chở hồ ly tinh kia như vậy, thực sự là tức chết người, (một câu hồ ly tinh, hai câu hồ ly tinh, đây là bản chất chung của những con giáp thứ 13 nghĩ về chính thất của người ta)

Mà Lưu Lý thị thấy nhị nương không nên yêu thương che chở Lý Thanh như vậy, đối với Lý Thanh tốt như vậy, đem kẻ làm cha như hấn cha quăng ở nơi nào? (???) Quả nhiên nữ nhi có phu lang liền đã quên cha, điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng rất không thoải mái,

"Cái gì người ngoài, đó là đại tỷ phu của, mà Tiểu Hoa cũng coi như là thân thích của chúng ta, làm sao lại tính là người ngoài, " Lưu Lý thị bắt mắt nhìn nhị nương,

"Đúng đấy, nhị nương, lời này của người cũng quá không khách khí đi, " Trương Tiểu Thúy nhân cơ hội chen miệng nói,

Xem ở trên mặt mũi Lưu Lý thị, nhị nương nhịn xuống sự không kiên nhẫn đối với Trương Tiểu Thúy, không hề nói gì.

Trương Tiểu Hoa nhân cơ hội cho Trương Tiểu Thúy một cái dấu hiệu, Trương Tiểu Thúy vội vã đưa cho hấn một ánh mắt yên tâm, sau đó cười nhìn Lưu Lý thị nói: "Cha người xem trời đã quá tối, nhà chúng ta thực không dư phòng, ngài xem tối hôm nay Tiểu Hoa trụ ở đâu a?"

Lưu Lý thị tâm như gương sáng, biết Trương Tiểu Thúy chân chính muốn nói chính là cái gì? Thế nhưng hấn cũng đồng ý, liền theo Trương Tiểu Thúy lại nói: "Theo ta thấy ở lại nhà nhị nương cũng có thể, ngược lại nhà nhị nương có nhiều gian phòng, "

"Cái gì?" Nhị nương kinh ngạc mở to hai mắt, Trương Tiểu Hoa này là biểu đệ của Trương Tiểu Thúy, không phải của mình, dựa vào cái gì trụ ở nhà mình, lại nói cổ đại đối với danh tiếng của nam tử xem rất nặng, nam tử xa lạ sao có thể tùy tiện ở tại nhà mình, trong lòng nhị nương trong lòng cực không muốn,

Lại nói nhị nương thấy đáng về Trương Tiểu Hoa này liền biết hấn không phải là người bót chuyện, nếu như ở lại nhà mình nháo ra cái gì vậy mình chẳng phải là phiền phức sao.

Nhìn nhị nương một mặt không muốn, trong lòng Trương Tiểu Hoa rất căm tức, cảm thấy nhị nương có mắt không trông, không biết mình tốt,

"Ô ô, nếu nhị tỷ không muốn ta hay là đi thôi, ta biết người như ta làm người ta không thích, " Trương Tiểu Hoa so với nhị nương nhỏ hơn, cho nên gọi nhị nương một tiếng nhị tỷ, việc này cũng không sai.

Trương Tiểu Hoa che tay áo khóc nói, xem dáng dấp kia thật giống bị người khác bắt nạt, khiến nhị nương không thể nói gì, mình không làm cái gì chứ? Hẳn như vậy là làm cho ai xem, "

Lưu Lý thị thấy thế không cao hứng nói: " nói vậy, ngươi là nam tử, bây giờ sắc trời đã muộn sao có thể cho ngươi về nhà, ở lại đây đi, ta đã quyết định rồi."

Trương Tiểu Hoa nghe thấy hẳn buổi tối có thể ở lại trong một căn phòng lớn như vậy trong lòng cao hứng cực kỳ, thế nhưng vẫn từ chối: " nhưng như vậy nhị tỷ sẽ không cao hứng, "Nói xong còn sợ hãi nhìn nhị nương một chút,

Lưu Lý thị nhìn sắc mặt không lo lắng của nhị nương thấp giọng khiển trách: " nhị nương làm sao ngay cả cha ngươi cũng không nghe , Tiểu Hoa nói thế nào cũng là thân thích của chúng ta thân lại là nam tử, sắc trời muộn như vậy về nhà làm sao an toàn đây?"

Nhị nương biết ý cha mình đã quyết , hôm nay là nhất định phải cho Trương Tiểu Hoa ở lại nhà mình, nhị nương nhìn thấy Trương Tiểu Hoa làm ra vẻ đáng thương, trong lòng liền một trận bức mình, chậm rãi nói: " cha ta biết, thế nhưng hẳn là một nam tử, ở tại nơi này có thể hay không khiến người ta nói lời dèm pha? Danh tiếng của nam tử rất quan trọng a "

Lưu Lý thị chính là muốn để nhị nương thú Trương Tiểu Hoa, như thế nào sẽ dễ dàng buông tha, liền nói: " đây là việc nhỏ, vậy ta theo hẳn cùng nhau ở lại là được rồi, "

Thời điểm Nhị nương xây nhà có nói muốn cho Lưu Lý thị sang ở, chỉ là Lưu Lý thị không nỡ xa hải tử của Nguyên nương cho nên không có vào ở, không nghĩ tới hôm nay lại vì một người xa lạ mà vào ở.

Chuyện này khiến nhị nương giật mình, quan sát tí mĩ nam nhân Trương Tiểu Hoa này có sức quyến rũ gì lại để Lưu Lý thị hẳn yêu thích như thế, nhưng nhị nương đánh giá đi đánh giá lại cũng không phát hiện ra cái gì.

Trương Tiểu Hoa thấy nhị nương lại nhìn mình liền thẳng lưng, trên mặt mang theo mỉm cười, đúng lúc cúi thấp đầu một chút khiến cho mình nhìn càng đẹp hơn một chút, nhưng hẳn không biết nhị nương căn bản không phải xem những này, hẳn có thể đẹp hơn Lý Thanh sao.

Lưu Lý thị thấy nhị nương không tiếp lời thì nhướn lông mày không cao hứng nói: " Làm sao? Ta ở lại đây không được?"

"Không, không, ta còn ước gì cha ở lại đây đó. "Nhị nương vội vã an ủi,

Lưu Lý thị thấy nhị nương sốt sáng như vậy trong lòng thoải mái rất nhiều, " Vậy thì tốt, nhà lão nhị ngươi cẩn thận đem gian phòng thu thập một chút, chớ để khách nhân ở không thoải mái, "Lưu Lý thị không khách khí dặn dò Lý Thanh,

Lý Thanh vội vã đáp ứng

Trương Tiểu Hoa cùng Trương Tiểu Thúy thấy sự tình thuận lợi, trong lòng từng người cao hứng, hai người còn đặc biệt đặc ý nhìn Lý Thanh.

Lưu Lý thị này đúng là khiến nhị nương có chút không thoải mái, phu lang của mình ngay cả mình cũng không nỡ sai khiến, hầu hạ Lưu Lý thị đúng là không có gì, nhưng dựa vào cái gì còn muốn hầu hạ người ngoài, nhưng có Lưu Lý thị ở đây, nhị nương ngay trước mặt Lưu Lý thị cũng không tiện nói gì,

Chỉ là tiến đến bên tai Lý Thanh, nhỏ giọng đối với Lý Thanh an ủi: "Cực khổ cho ngươi, "

Lý Thanh lắc lắc đầu, quay về nhị nương cười cười, trong lòng cao hứng cực kỳ, thế chủ mình đối với mình thật tốt, Lưu Lý thị nói vậy cũng không khiến Lý Thanh không thoải mái, dù sao hầu hạ công công, chăm sóc khách khứa chính là việc mình phải làm a.

Trương Tiểu Thúy thấy Lý Thanh dẫn Trương Tiểu Hoa đi tới phòng khách, nhị nương xây nhà có chuẩn bị phòng khách kỹ càng, để phòng ngừa sau này có thân thích đến nhà, trong lòng Trương Tiểu Thúy rất chua xót, phòng ốc như vậy mình cũng rất muốn ở a, nằm mơ cũng muốn ở.

Nhưng nhìn điều kiện nhà mình, Trương Tiểu Thúy lại ừ ừ, nhà mình lúc nào mới có thể xây một toà nhà như vậy a, lập tức Trương Tiểu Thúy lại nghĩ đến chỉ cần nhị nương đồng ý trợ giúp, vậy nhà mình nói không chừng rất nhanh sẽ có thể có tiền , có tiền là có thể ở trong phòng ốc như vậy ,

Lập tức Trương Tiểu Thúy đối với việc để nhị nương thú Trương Tiểu Hoa càng thêm đề tâm .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Tham Niệm

Buổi tối lúc ăn cơm, bởi vì có Lưu Lý thị nên nhị nương cố ý làm thêm hai cái món ăn, có thịt gà xào nấm, có cá chép kho, có thịt dê xào cay xếp đầy trên bàn nhìn rất mê người.

Lưu Lý thị biết trong tay nhị nương hiện tại có tiền có thể ăn được những món này, nhưng nghĩ đến nhà đại nữ nhi mình rất nhiều ngày cũng ăn không nổi một bữa thịt, lại so sánh với nhà nhị nương trong lòng Lưu Lý thị vẫn rất không thoải mái, thế nhưng hôm nay có khách tại, Lưu Lý thị cũng không nói gì,

Trương Tiểu Hoa thấy nhà nhị nương một bữa cơm tối lại phong phú như vậy, trong lòng càng quyết định phải gả cho nhị nương, thế chủ của mình trước đây, rất nhiều ngày còn ăn không nổi một bữa thịt, nếu như chính mình gả cho Lưu nhị nương vậy mình chẳng phải mỗi ngày đều có thể ăn thịt sao.

Lưu Lam cũng rất không thích, cái ánh mắt này chuyển loạn của Trương Tiểu Hoa vừa nhìn liền biết không phải là người bót việc, mình mới vừa lúc trở lại, liền đi tới phòng của mình, nhìn nữ nhi mình một chút, đối với việc Trương Tiểu Hoa muốn ở lại nhà mình sự cũng không biết,

Lưu Lam cũng không nghĩ ra cha mình tại sao muốn lưu một nam nhân như vậy tại nhà mình,

Nhị nương nhìn ánh mắt lộ vẻ tham lam của Trương Tiểu Hoa, trong lòng càng không thích.

Lúc ăn cơm,

"Nhà lão nhị, ta lớn tuổi, tay chân không lưu bát, ta xem ngươi vẫn nên hầu hạ ta ăn cơm đi, " Lưu Lý thị nhìn Lý Thanh nói,

Lý Thanh vội vàng đứng lên nói: "Dạ " sau đó ngoan ngoãn đi tới bên người Lưu Lý thị rồi đứng lại, tay cầm chiếc đũa lên chuẩn bị gấp cho Lưu Lý thị đĩa rau.

Lưu Lý thị làm như vậy nhất định có đạo lý, tuy rằng Lưu Lý thị là công công, mặc kệ làm cái gì Lý Thanh cũng phải chịu, thế nhưng Lưu Lý thị vẫn sợ nếu như mình để nhị nương thú Trương Tiểu Hoa Lý Thanh không đồng ý thì làm sao bây giờ?

Cho nên Lưu Lý thị quyết định thừa dịp hiện tại phải cố gắng gở cho Lý Thanh tỉnh, để Lý Thanh biết mình là trưởng bối, phải nghe lời của mình, nhìn Lý Thanh bên cạnh cung kính, Lưu Lý thị vẫn tương đối thoải mái, Trương Tiểu Hoa thấy mình ăn mà Lý Thanh chỉ có thể nhìn, ánh mắt liền khinh bỉ nhìn Lý Thanh, thầm nghĩ Lý Thanh này cũng thật là nhu nhược, hừ,

"Nương, cha tại sao không ăn cơm chứ?" Tiểu Ngôn Nhi hiếu kỳ nhìn nhị nương cùng với Lý Thanh đang đứng.

Nhị nương an ủi sờ đầu tiểu Ngôn Nhi, sau đó nhìn Lưu Lý thị nói: "Cha, ta xem vấn đề cho Thanh nhi ngồi xuống đi, chúng ta người một nhà ăn cơm sao có thể để Thanh nhi một người đứng đây? Hơn nữa Thanh nhi đã chăm sóc cái nhà này cả ngày, cũng khá mệt rồi. "

"Đúng đấy, cha, em ở nhà bận việc một ngày còn phải chăm sóc hai hài tử, cũng không dễ dàng, vẫn nên ngồi xuống ăn cơm đi, " Lưu Lam cũng giúp đỡ mở miệng nói,

Nghe thấy Lưu Lam nhắc tới hài tử, Lưu Lý thị vốn có chút tức giận thì càng nổi nóng hơn, oán hận trừng tiểu Ngôn Nhi, nghĩ thầm, hừ mới không phải hài tử nhà ta.

Tiểu Ngôn Nhi biết Lưu Lý thị không thích hừ, nhìn thấy Lưu Lý thị trừng mắt nhìn hừ thì có chút khổ sở cúi đầu,

"Hừ, đau lòng, cho nên đều không cần để ý đến cha?" Lưu Lý thị có chút tức giận nhìn nhị nương, Lưu Lý thị thấy nhị nương che chở Lý Thanh như thế trong lòng có chút mất mát, lẽ nào nữ nhi thú phụ lang liền cùng mình ly tâm?

Nhị nương biết thế giới này chính là lấy hiếu tri thiên hạ, hiếu đạo tại thế giới này đối với người có danh tiếng là rất trọng yếu, người bất hiếu rất bị người ta xem thường, nói không chừng còn sẽ chịu trừng phạt, nhị nương không thể làm gì khác hơn là cười làm lành nói: "Làm sao sẽ như vậy? Tại trong lòng nữ nhi đương nhiên cha quan trọng nhất, "

Lưu Lý thị thấy nhị nương nói như vậy trong lòng mới xem như dễ chịu một chút, trong lòng cũng kiên định hơn, Lý Thanh không phải cái gì tốt, nếu không tại sao sau khi thú nhị nương thú hừ liền cùng mình ly tâm

Lưu Lý thị nhìn lại Trương Tiểu Hoa bên người, chỉ thấy Trương Tiểu Hoa cầm chiếc đũa gấp rau cho mình, còn cười nói: "Ngài ăn nhiều một chút, ăn cái này được, " Lưu Lý thị liền ôn nhu đối với Trương Tiểu Hoa cười cười,

Nhìn Trương Tiểu Hoa hiện tại tôn kính mình như thế, chờ sau khi vào cửa chẳng phải đối với mình càng thêm tôn kính, đây mới là làm con rể được lựa chọn tốt, trong lòng càng thêm thiên vị Trương Tiểu Hoa,

Trương Tiểu Hoa thấy Lưu Lý thị cười với mình, trong lòng càng thêm đắc ý, hừ, nếu không phải vì mình, mình mới sẽ không gấp rau cho lão già này đâu, hừ,

Nhị nương còn muốn vì Lý Thanh nói cái gì? Lý Thanh biết thê chủ mình cũng không dễ dàng liền vội vã chủ động mở miệng nói: "Cha thật vất vả ở lại đây ăn một bữa cơm, ta chăm sóc cha là nên làm, thê chủ ăn trước đi, một hồi cơm nguội mất " vừa nói vừa cho nhị nương cái nháy mắt ra dấu, nhị nương hiểu ý tứ của Lý Thanh là muốn để cho mình nghe theo cha,

Nhị nương cũng biết nếu bây giờ mình giúp Lý Thanh ra mặt, đối với Lý Thanh cũng không phải chuyện tốt gì, chỉ cần Lưu Lý thị vẫn bắt mắt đối với Lý Thanh, bị chụp cái mũ bất hiếu, Lý Thanh ở trong nhân thế cũng đừng muốn làm người, sẽ bị người ta xem thường, hài tử Lý Thanh sinh ra cũng sẽ bị xem thường, cho nên nhị nương tạm thời nhẫn nại, lại nói Lý Thanh cũng chỉ đứng, Lưu Lý thị cũng không có quá nhiều hà khắc,

Nghe thấy Lý Thanh hiểu chuyện như thế, Lưu Lý thị nghĩ thầm tên Lý Thanh này vẫn còn dùng được cho nên không lại làm khó dễ Lý Thanh,

Nhìn Lý Thanh đứng ở một bên, tuy rằng không nở lòng bỏ, nhị nương cũng chỉ đành trước tiên nhẫn nhịn, Lưu Lam cùng Thần Dương vẫn lo lắng nhìn Lý Thanh, tiểu Ngôn Nhi được nhị nương động viên cũng tự mình ăn cơm,

Trương Tiểu Hoa thấy con mắt nhị nương liên tục nhìn chằm chằm vào Lý Thanh, một mặt lo lắng cùng lo lắng, điều này làm cho Trương Tiểu Hoa nhìn nhị nương vẫn rất không vừa ý, chẳng lẽ mình còn không sánh được hồ ly tinh kia.

Phải biết mình là một hoi sinh hai cái nữ nhi, có thể nói đôi tông đường cho nữ nhân, mà cái hồ ly tinh kia gả cho nàng hai năm, nhưng ngay cả mang thai đều không có, nói không chừng trên người có bệnh gì đó.

Nghĩ đến trên người Lý Thanh khả năng có bệnh gì đó không tốt, Trương Tiểu Hoa liền hưng phấn, như vậy mình gả cho Lưu nhị nương cơ hội sẽ càng lớn hơn, dù sao thế giới này nữ nhân làm sao có khả năng không muốn hài tử đâu? Làm sao có khả năng không muốn một hài tử nói đôi tông đường đây?

Cơm nước xong, Lưu Lý thị không để ý Lý Thanh không có ăn cơm, bắt Lý Thanh đi nấu nước cho hần rửa ráy, còn để Lý Thanh nấu nhiều nước một chút, bởi vì khách nhân cũng muốn rửa ráy,

Mà Trương Tiểu Hoa đã sớm tiến đến bên người Lưu Lý thị lấy lòng, hóng đến Lưu Lý thị vui mừng.

Nhị nương nhìn xuống cảm giác muốn bạo phát, nghĩ đến Lưu Lý thị ngày mai sẽ đi cũng nhịn, tại thời điểm Lý Thanh đun nước nóng, nhị nương bụng cơm còn giữ nhiệt cho Lý Thanh ăn.

Nhìn thấy nhị nương đến Lý Thanh vội vã đứng lên, cười nói: "Thê chủ đến rồi, " nhìn thấy cơm nước trên tay nhị nương hần càng cảm động, mình làm như thế cũng thật đáng giá, chỉ ít thê chủ đối với mình thật sự rất tốt,

Nhị nương nhìn Lý Thanh mỉm cười, trong lòng đau xót "Khô cực người, bất quá ngày mai cha sẽ trở về."

"Không, không lo lắng, có thể hầu hạ cha thì rất cao hứng, cũng không có khô cực, thê chủ không cần để ý, " Lý Thanh không thêm để ý nói,

Thế nhưng nhị nương biết Lý Thanh hiện tại đã rất mệt, hần ban ngày ở nhà chăm sóc hai hài tử, làm cơm, giặt quần áo, quét tước gian phòng, cho gà vịt ăn, ở nhà cũng không thoải mái,

"Người nghỉ ngơi đi, mau mau ăn cơm, một hồi liền nguội, để ta nấu nước, "

Lý Thanh vốn muốn nói không cần, nhưng nhìn thấy dáng vẻ nhị nương hồ thẹn đau lòng cũng theo nhị nương đi tới ăn cơm nước nhị nương đem tới, trong lòng Lý Thanh có cảm giác ngọt ngào.

Đứng ngoài cửa phòng, Lưu Lam nhìn thấy nhị nương cùng Lý Thanh thân mật như vậy, cười cười trở về phòng, hần vốn định giúp đỡ Lý Thanh đun nước nóng, nhưng bây giờ nhìn lại chắc không cần, có nhị nương hỗ trợ trong lòng Lý Thanh cũng cao hứng đi,

Suy nghĩ về chính mình, Lưu Lam không khỏi có chút mất mát, thế nhưng lập tức ngẫm lại cuộc sống mình bây giờ đã rất tốt, chỉ ít mình được ăn ngon, chỗ ở tốt, hơn nữa tương lai còn có thể để nữ nhi mình đến trường, mình cũng nên thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Khiến Người Chán Ghét

Lý Thanh cơm nước xong, an vị tại bên người nhị nương xem lửa.

"Tiểu Ngôn Nhi nên ngủ rồi, người đi xem đi " nhị nương nhớ tới tiểu Ngôn Nhi, sau đó nói với Lý Thanh,

"Được, " Lý Thanh khởi thân mà đi,

Chỉ chốc lát Lý Thanh trở về, nói với nhị nương: "Ngôn Nhi hôm nay chơi cả ngày đã mệt mỏi, ta tắm cho hắn rồi ngủ, "

"Vậy thì tốt, " nhị nương các nàng vào ngày đầu tiên dời vào tân phòng đã nghỉ để tiểu Ngôn Nhi ở trong buồng trong, như vậy nàng cùng Lý Thanh có thể "Hào hảo" bồi dưỡng tình cảm, thế nhưng tiểu Ngôn Nhi không chịu, nó chưa từng có ngủ qua căn phòng đó, hơn nữa không có nhị nương kể chuyện xưa, tiểu Ngôn Nhi nói cái gì cũng không muốn.

Có một lần nhị nương đem tiểu Ngôn Nhi ôm vào buồng trong, sau đó kể chuyện xưa cho tiểu Ngôn Nhi nghe, mãi đến tận khi tiểu Ngôn Nhi ngủ, thế nhưng không có đại nhân ngủ cùng, tiểu Ngôn Nhi rất nhanh là tỉnh rồi,

Nhị nương không muốn miễn cưỡng tiểu Ngôn Nhi, cho nên hiện tại tiểu Ngôn Nhi vẫn ngủ cùng nhị nương.

Nhị nương đem Lý Thanh đứng bên cạnh mình ngồi xuống, cầm lấy Lý Thanh tay, Lý Thanh mặc dù có chút thẹn thùng, đầu cúi thấp, thế nhưng cũng không có gãy dựa.

Khiến nhị nương mừng rỡ, sau đó chậm rãi nhị nương dùng tay đem đầu Lý Thanh đặt trên vai mình, Lý Thanh cũng không từ chối, nhị nương thấy Lý Thanh không từ chối trong lòng liền cao hứng, trong lòng Lý Thanh cũng mừng rỡ, trên người thế chủ bây giờ có một loại cảm giác có thể làm cho mình cảm thấy an tâm.

Trước đây mình và thế chủ thân thiết chỉ cảm thấy sợ sệt, hoảng sợ, không muốn, thế nhưng hiện tại cùng thế chủ kề sát, thứ mình cảm giác được chỉ có an tâm,

Nhị nương cùng Lý Thanh sát bên tuy rằng không nói gì thế nhưng hai người lại có một loại cảm giác ấm áp tràn ngập,

Nhưng loại ấm áp này cũng không kéo dài bao lâu, "Hừ hừ, khụ khụ" nhị nương cùng Lý Thanh nghe được tiếng vang vội vã phản xạ có điều kiện đứng lên, quay đầu lại chỉ thấy Trương Tiểu Hoa đứng ở ngoài cửa nhìn hai người,

Nhị nương cũng không có cảm giác gì, nàng cùng Lý Thanh vốn là phu thê, dựa vào nhau rất bình thường, chẳng qua cảm thấy Trương Tiểu Hoa này rất đáng ghét, quấy rối mình và Thanh nhi ở chung,

Lý Thanh lúc này đã đỏ bừng mặt cúi đầu, không dám ngẩng lên, thực sự là mắc cỡ chết người, mình và thế chủ thân thiết lại bị người ngoài nhìn thấy,

Trương Tiểu Hoa khinh bỉ cộng thêm đồ kị nhìn Lý Thanh, vừa nãy hắn là cố ý, Lưu Lý thị buồn ngủ nhưng Lý Thanh chưa đưa nước nóng nên có chút nóng nảy, Trương Tiểu Hoa vì lấy lòng Lưu Lý thị nên nói đi xem một chút,

Nhưng Trương Tiểu Hoa không nghĩ tới mình lại nhìn thấy hồ ly tinh lại ở trong nhà bếp cùng Lưu nhị nương dựa vào nhau thân thiết, lại không phải ở trong phòng, thực không biết xấu hổ, Trương Tiểu Hoa càng nhận định Lý Thanh không tuân thủ phu đạo hiện tại liền bắt đầu quyền rũ thế chủ (???)

Cho nên Trương Tiểu Hoa vội vã lên tiếng, đánh gãy sự thân thiết giữa hai người, nhìn thấy hai người tách ra, trong lòng Trương Tiểu Hoa mới xem như dễ chịu một chút.

Sau đó làm bộ không có chuyện gì nói: "Lý Thanh a, nước nóng còn chưa xong sao? Lão nhân gia đã sốt ruột chờ đợi rồi, " giọng điệu rất không khách khí,

"Được rồi, được rồi, lập tức có đây " Lý Thanh thiện lương sợ công công trách cứ, vội vã trả lời,

Nhìn thấy Lý Thanh ở trước mặt mình sợ hãi rụt rè, Trương Tiểu Hoa liền cực kỳ cao hứng, mặc dù hắn gả cho nhị nương, Trương Tiểu Hoa cũng không muốn gọi Lý Thanh là tỷ phụ.

"Người là người nào? Lại dám gọi thẳng họ tên phu lang ta, thực sự không biết phép tắc " nhị nương nghe Trương Tiểu Hoa gọi thẳng họ tên Lý Thanh, giọng điệu cũng khó nghe liền không khách khí trách hỏi,

"Người, người tại sao có thể đối với ta như thế?" Trương Tiểu Hoa thấy nhị nương không khách khí tự trách mình, trong lòng có chút không thoải mái, lập tức chảy nước mắt, thương tâm nhìn nhị nương, nhẹ giọng trách cứ.

Nhị nương nhìn thấy dáng vẻ Trương Tiểu Hoa làm như người bất nạt ta, trong lòng liền một trận nổi nóng, Trương Tiểu Hoa này có ý gì, mình và hắn lại không có quan hệ, dựa vào cái gì một mặt trách cứ, thật giống như mình là kẻ bạc tình vậy.

Nhị nương thiếu kiên nhẫn cùng Trương Tiểu Hoa nói chuyện, cầm lấy thùng nước đưa đến chỗ Lưu Lý thị.

Nhưng Trương Tiểu Hoa nhanh chóng tiến lên ngăn trở nhị nương, rung rung hỏi: "Người nói a, người nói a, người tại sao đối với ta hung dữ như vậy? Tại sao?"

Nhị nương thấy Trương Tiểu Hoa này quả thực không thể nói lý, liền trầm giọng nói: "Chúng ta lại không có quan hệ gì, người quản ta làm sao đối với người, "

Trương Tiểu Hoa thấy thái độ ác liệt của nhị nương thái độ đối với mình trong lòng thì càng thêm không cam tâm. Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì Lưu nhị nương đối với Lý Thanh tốt như vậy, thái độ đối với mình liền ác liệt như vậy? Trương Tiểu Hoa trong lòng rất không cam tâm

Nói cũng bắt đầu nói không biết lựa lời: "Ta biết, còn không phải bởi vì Lý Thanh, nếu không phải bởi vì hấn sao ngươi đối xử ta như thế?" Trương Tiểu Hoa phản hận trừng mắt Lý Thanh, chất vấn nhị nương,

Trương Tiểu Hoa này là nào tàn đi, lại nói ra những lời như vậy,

"Ngươi là thứ gì, phu lang nhà ta há ngươi có thể so sánh ? Ngươi lại không phải người thế nào của ta, hừ" nhị nương nói xong liền đi , không lại quản phía sau Trương Tiểu Hoa đang khóc ào ào.

Trương Tiểu Hoa thấy nhị nương đi rồi, tức giận lau nước mắt, quay về phía sau Lý Thanh nói: "Hừ, ngươi chó đực ý, sớm muộn cũng có một ngày ta cho ngươi đẹp mặt, hừ, " nói xong cũng hướng về gian phòng Lưu Lý thị đi đến,

Ánh mắt Lý Thanh phức tạp nhìn Trương Tiểu Hoa không nói gì, Lý Thanh không phải ngốc tử, Lý Thanh có thể thấy Trương Tiểu Hoa này rõ ràng đối với thê chủ mình có ý, ánh mắt Trương Tiểu Hoa liên tục nhìn chăm chăm vào thê chủ, ánh mắt ấy Lý Thanh rất quen thuộc, bên trong có tình ý, có... Rất nhiều, Lý Thanh không nói ra được, thế nhưng Lý Thanh biết a.

Nhị nương đi vào phòng Lưu Lý thị, đem nước nóng đổ vào trong thùng nước tắm, sau đó mới cười nói với Lưu Lý thị: "Cha, nhanh tắm rửa một chút đi, tắm xong khỏe mạnh ngủ một giấc, "

Lưu Lý thị vừa thấy người tiến vào không phải Lý Thanh mà là nhị nương, trong lòng có chút không cao hứng, không phải để Lý Thanh hầu hạ mình tắm rửa sao? Lễ nào điều này cũng không được, còn phải ba ba phái nhị nương đến hầu hạ mình, Lưu Lý thị không phải không thích nhị nương hầu hạ mình, thế nhưng hấn hiện tại muốn thể hiện uy phong của công công muốn cho Lý Thanh đến hầu hạ mình, Lý Thanh không tới Lưu Lý thị tự nhiên không cao hứng.

Nhìn sắc mặt vẫn còn có chút không cao hứng của Lưu Lý thị, nhị nương nghĩ thầm cha đây là làm sao ? Ngày hôm nay làm sao lại kỳ quái như thế?

Trương Tiểu Hoa không biết đi vào lúc nào , Trương Tiểu Hoa quá rõ ràng Lưu Lý thị tại sao không cao hứng, dù sao hấn từng làm con rể người khác, liền làm bộ như người không liên quan, phảng phất nói chuyện vừa nãy mới phát sinh, cười đối với Lưu Lý thị nói: "Ngài xem nhị tỷ đối với ngài thật tốt a, ta đến hầu hạ ngài tắm rửa có được hay không?"

Trương Tiểu Hoa lấy lòng khiến Lưu Lý thị rất cao hứng, liền nghiêm mặt nói với nhị nương: "Ngươi xem một chút, Tiểu Hoa đều so với Lý Thanh càng thêm hiếu thuận với ta, "

Ý của Lưu Lý thị này nhị nương rốt cục đã hiểu, đây là ám chỉ nói Lý Thanh không hiếu thuận a, nhị nương trong lòng quả thực vì Lý Thanh kêu oan, Lý Thanh đối với Lưu Lý thị có cỡ nào cung kính, cỡ nào quan tâm chính mình cũng tận mắt nhìn thấy, sao có thể cùng tên Trương Tiểu Hoa so sánh,

Nhưng nhìn dáng vẻ hiện tại của Lưu Lý thị, nhị nương biết cho dù hiện tại chính mình vì Lý Thanh biện giải Lưu Lý thị cũng sẽ không tin tưởng, chỉ sẽ cho là mình thiên vị Lý Thanh mà không đề ý đến người làm cha như hấn.

Nhìn Trương Tiểu Hoa bên người Lưu Lý thị gặp may, nhị nương trong lòng xem thường, thật không biết Trương Tiểu Hoa này xảy ra chuyện gì? Hấn lại không phải người trong nhà, xem nào nhiệt cái gì, thực sự là đáng ghét.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Trương Tiểu Hoa vì mục đích của mình, vô cùng tận tâm hầu hạ Lưu Lý thị, để Lưu Lý thị đối với Trương Tiểu Hoa càng thêm thích mấy phần,

Nhị nương trở lại trong phòng, Lý Thanh đang ngồi ở trên giường chờ đợi mình, nhìn thấy nhị nương Lý Thanh liền vội vàng hỏi: "Cha đâu? Có phải ngủ rồi không?"

Nhị nương cười cười "Còn chưa ngủ, đang tắm, "

"Ta muốn đi hầu hạ cha tắm rửa, thê chủ, cha sẽ không tức giận chứ?" Lý Thanh có chút bất an liếc mắt nhìn nhị nương, vốn là Lý Thanh muốn đi hầu hạ Lưu Lý thị tắm rửa, thế nhưng nhị nương sợ Lưu Lý thị lại cho Lý Thanh lúng túng, cho nên để Lý Thanh trở về phòng.

Nhị nương đi tới bên giường, ôm Lý Thanh, hống nói: "Yên tâm đi, không có chuyện gì, "

Lý Thanh nhìn thấy nhị nương có chút buồn ngủ, tâm thương yêu không dứt, kỳ thực cái nhà này mệt nhất hấn là thê chủ đi, ban ngày phải đi lên trấn bán đồ ăn, sau khi về đến nhà còn muốn nấu nước cho cha tắm,

"Thê chủ, nhanh ngủ đi, "

"Được, " nhị nương thực sự rất buồn ngủ, nằm ở trên giường chỉ chốc lát liền ngủ,

Lý Thanh nhìn nhị nương đang ngủ say, trong lòng có chút bất an, hẳn thê chủ đến cùng có biết hay không Trương Tiểu Hoa kia có tâm ý đây, nếu như thê chủ biết mà cũng có ý định như vậy, vậy mình nên làm gì?

Trong lòng mình biết mình không hi vọng thê chủ có những nam nhân khác, trên thế giới này nam nhi ai không muốn thê chủ chỉ bảo vệ mình đây, nhưng thê chủ đồng ý sao? Nếu như thê chủ không muốn chỉ bảo vệ một người là mình, vậy mình nên làm cái gì bây giờ?

Mình không thể rời bỏ thê chủ, ly khai thê chủ, một người mang theo hài tử như mình nhất định sống không nổi, cho nên cho dù thê chủ thật sự có nam nhân khác, mình cũng nhất định không sẽ rời thê chủ đi.

Trương Tiểu Hoa mang cánh tay đau nhức ly khai phòng Lư Lý thị trở lại nơi ở của mình, vì lấy lòng Lư Lý thị, Trương Tiểu Hoa thực sự là liều mạng, xoa bóp cho Lư Lý thị xoa đến cánh tay Trương Tiểu Hoa đau dữ dội, trong lòng nhin không được mắng to Lư Lý thị lão già này thích dẫn vật người khác.

Trương Tiểu Hoa nhìn thấy mình ở trong gian phòng có một cái giường lớn chạm trổ, một cái mộc quỹ, một cái bàn, mấy cái ghế, gia cụ đều hoàn toàn mới, không nghĩ tới phòng khách lại tốt như vậy, thật là làm cho Trương Tiểu Hoa mở mang tầm mắt,

Lại nhìn chần trên giường, ga trải giường tuy rằng không phải mới, nhưng đều tẩy sạch, cũng không có miếng vá, nhìn thấy như vậy Trương Tiểu Hoa thấy cánh tay của mình cũng không đau như vậy, thậm chí cho rằng chỉ cần như vậy có thể chiếm được sự hài lòng của Lư Lý thị vậy cũng đáng giá.

Trương Tiểu Hoa nằm trên giường nghĩ mình nên như thế nào mới có thể tiến vào cái nhà này, bằng không ngày mai mình phải đi rồi, Trương Tiểu Hoa nghĩ tới nghĩ lui vẫn chỉ có lấy lòng Lư Lý thị mình mới có thể ở lại đây.

Ngày thứ hai, nhị nương bị Lý Thanh đánh thức, sau đó cùng Lư Lam đồng thời vội vàng chuẩn bị đi bán đồ ăn, Trương Tiểu Hoa phá lệ dậy sớm hơn mọi khi.

Nhìn nhị nương đang phối cái gì đó, ánh mắt Trương Tiểu Hoa sáng lên lại như xuyên thấu đi tới, Trương Tiểu Hoa nghe nói, hiện tại Lư nhị nương bán đồ ăn ngon trên trấn được xưng tên, nếu muốn làm đồ ăn ngon, dựa vào cái gì, còn không phải dựa vào gia vị sao.

Trương Tiểu Hoa rất thông minh, nếu như mình biết phương pháp phối chế của Lư nhị nương, cho dù mình không gả cho Lư nhị nương, nhưng mình có phương thức của Lư nhị nương, mình cũng không bị thiệt thòi,

Nhị nương đang chuyên tâm phối nguyên liệu, nghe thấy bên người có tiếng vang, nhị nương cho rằng đó là Lý Thanh hoặc là Lư Lam, cũng cũng không ngẩng đầu, người kia dần dần lại gần mình, nhị nương cảm giác thấy hơi không đúng, mùi vị trên người không đúng, nhị nương ngẩng đầu nhìn lên thì thấy là Trương Tiểu Hoa,

Chỉ thấy ánh mắt Trương Tiểu Hoa lom lom nhìn gia vị trên tay mình, trong đôi mắt toát ra sự tham lam làm sao cũng không thể che giấu được,

Nhị nương cảm ghét nhú nhú mày, sau đó xoay người dùng thân thể đem những gia vị kia che ở phía sau, nhị nương biết đến bởi vì chính mình bán đồ ăn xưng tên, có không ít người hỏi qua muốn mua công thức món ăn trên tay mình, nhưng nhị nương đều không đồng ý, dù sao nhà mình cũng không phải đói meo, không cần thiết phải bán công thức đồ ăn trên tay mình.

Nói không chừng chính mình lúc nào đó còn dùng đến, mình bán dù sao cũng hơn người khác bán, muốn kiếm nhiều tiền nhị nương lại không ngại, mới sẽ không đem con gà đẻ trứng giao ra.

Trương Tiểu Hoa nhìn đến nhập thần, đột nhiên nhị nương xoay người đem những gia vị kia che ở phía sau, Trương Tiểu Hoa không cao hứng nhìn nhị nương, thấy nhị nương cau mày nhìn mình, Trương Tiểu Hoa mới phản ứng được chính mình hiện tại vẫn là người ngoài, nhị nương tự nhiên không muốn để mình biết những thứ này,

Liền vội vã đổi nụ cười, nhiệt tình nói: "Nhị tỷ dậy thật là sớm, nhị tỷ bán đồ ăn rất khổ cực đi, nếu có cái gì ta có thể giúp đỡ cứ việc nói, "

Nhị nương nhìn Trương Tiểu Hoa cười một mặt gian trá liền chán ghét, nghĩ thầm nếu để cho người hỗ trợ, công thức bán đồ ăn của mình còn có thể giữ được sao?

Liền trầm giọng cự tuyệt nói: "Không cần, người là khách nhân, không cần, "

Nghe lời lẽ nhị nương không khách khí, lại nghe nhị nương nói khách nhân này nọ, Trương Tiểu Hoa thật sự rất muốn lớn tiếng phát tiết bất mãn trong lòng mình, thế nhưng nghĩ đến mình còn chưa gả cho Lư nhị nương, nếu như Lư nhị nương thấy mình lớn tiếng phản bác nàng, khiến nàng không cười mình, mình chẳng phải bị thiệt thòi lớn sao, cuối cùng Trương Tiểu Hoa vẫn quyết định tạm thời nhẫn nại,

Nếu Lư nhị nương không cần mình, vậy mình đi tìm Lư Lý thị, Trương Tiểu Hoa cũng rõ ràng hiện tại Lư Lý thị là chỗ dựa lớn nhất của mình.

Lý Thanh làm cơm xong vốn muốn đi gọi Lư Lý thị rồi giường, ai biết vừa vặn gặp Trương Tiểu Hoa.

Lý Thanh đầu tiên khách khí hướng về Trương Tiểu Hoa chào hỏi, Trương Tiểu Hoa xem thường liếc mắt nhìn Lý Thanh, sau đó tranh giành đi trước với Lý Thanh một hồi, Lý Thanh thân thể gầy yếu, Trương Tiểu Hoa liền dẫn đầu đi đến phía trước,

Lý Thanh tính tình dịu ngoan quyết định mọi chuyện không để ý đến, lần này cũng như thế, Lý Thanh không nói gì đi sau lưng Trương Tiểu Hoa,

"Người đi lấy nước cho bá phụ đi, " Trương Tiểu Hoa không khách khí hướng về Lý Thanh phân phó nói,

Lý Thanh suy nghĩ một chút cũng không nói gì rồi đi, kỳ thực không phải Lý Thanh nghe lời Trương Tiểu Hoa, mà là Lý Thanh cũng cảm thấy công công rồi giường muốn rửa mặt, đương nhiên cần phải có nước, cho nên hẳn mới đi.

Lý Thanh đi lấy nước ấm, bây giờ trời lạnh, Lý Thanh cũng không dám bùng nước lạnh đi để Lư Lý thị rửa mặt,

Lý Thanh đi tới ngoài cửa phòng Lư Lý thị nghe thấy bên trong tiếng cười cười nói nói, cũng không biết Trương Tiểu Hoa lại nói cái gì trêu đến Lư Lý thị thoải mái cười to, Lý Thanh suy nghĩ thêm về mình, chính mình ngu ngốc, căn bản sẽ không nói cái gì khiến người ta vui vẻ,

Điều này làm cho Lý Thanh có chút âm u, Lý Thanh gõ gõ cửa, "Công công, ta đem nước đến cho ngài rồi, " không có Lư Lý thị cho phép, Lý Thanh làm sao dám tự ý tiến vào phòng của Lư Lý thị.

Trương Tiểu Hoa nghe thấy, con mắt hơi chuyển động, không biết nghĩ tới điều gì? Sau đó cười cùng Lư Lý thị nói "Bá phụ, ta đi đem nước cho ngài rửa mặt "

Lư Lý thị vừa nghe càng cảm thấy Trương Tiểu Hoa là tri kỷ, liền cười nói: "Không cần, vấn đề cho nhà lão nhị đem vào được rồi, "

"Ai nha, bá phụ đối với ta tốt như vậy, ta hầu hạ bá phụ rửa mặt đó là nên, ta đi đây "

Lư Lý thị thấy Trương Tiểu Hoa thực sự là nhiệt tình, cũng theo hẳn đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hãm Hại

Trương Tiểu Hoa mở cửa, sau đó đặc ý hướng về Lý Thanh nói: "Nhị tỷ phu, đưa nước cho ta đi, ta đi hầu hạ bá phụ rửa mặt, "

Lý Thanh trong lòng không muốn, Lý Thanh đối với Lư Lý thị không riêng là tôn kính, bởi vì nhị nương, Lý Thanh là thành tâm muốn chăm sóc kỹ Lư Lý thị, lại nói Lý Thanh cũng biết mình hầu hạ công công đó là nên, nếu mình hầu hạ tốt cho công công khiến công công cao hứng, thì chủ cũng sẽ hài lòng,

Nếu như mình không hầu hạ tốt cho công công, công công không cao hứng, vậy thì chủ nhất định sẽ không thích mình, hơn nữa nếu như công công yêu thích mình, vậy mình ở trong cái nhà này cũng sẽ càng thêm ổn định,

Liền Lý Thanh cười nói: "Tiểu Hoa là khách nhân, ta làm sao dám làm phiền khách nhân đây, vẫn là để ta đi, "

Trương Tiểu Hoa thấy Lý Thanh không nghe lời của mình liền giận, nhỏ giọng tiến đến bên tai Lý Thanh nói: "Đưa cho ta, ta nói người đưa cho ta, người không nghe thấy sao? Người cái hồ ly tinh này, hừ, " nói liền đi đoạt cái chậu trên tay Lý Thanh.

Lý Thanh bị Trương Tiểu Hoa làm kinh sợ, Lý Thanh không nghĩ tới Trương Tiểu Hoa lại dám tại nhà của mình bên gọi mình là hồ ly tinh,

Trương Tiểu Hoa đi đoạt chậu trên tay Lý Thanh, Lý Thanh phản xạ có điều kiện, không chịu buông tay, hai người bắt đầu lôi kéo,

Trương Tiểu Hoa thấy Lý Thanh không buông tay, âm hiểm cười nói: "Được, người không buông tay, người liền phải hối hận, "

Chỉ thấy Trương Tiểu Hoa cầm lấy tay Lý Thanh, đem chậu hướng về hướng của mình, nước trong chậu lập tức giội hết lên người Trương Tiểu Hoa.

Lý Thanh tuy rằng không có ý định đem chậu cho Trương Tiểu Hoa, nhưng cũng không ngờ tới Trương Tiểu Hoa lại làm như vậy,

Trương Tiểu Hoa thấy nước đều giội lên người mình, vội vã lôi kéo cổ họng bắt đầu khóc reo lên: "Nhị tỷ phu, người làm cái gì vậy a? Cho dù người không thích ta, nhưng người cũng không thể lấy nước giội ta a, ta chỉ muốn hầu hạ bá phụ thôi, trong lòng người không muốn người nói là được rồi, hà tất giội nước ta đây? Ô ô, người có phải thấy ta là quả phụ, cho nên mới khắp nơi làm khó dễ ta? A, " ô ô, Trương Tiểu Hoa vừa khóc vừa đặc ý nhìn Lý Thanh, con mắt dư quang còn nhìn về phía gian phòng của Lư Lý thị.

Bên ngoài động tĩnh lớn như vậy đã sớm kinh động những người khác trong nhà, Lư Lý thị đi ra trước tiên, Trương Tiểu Hoa vừa vặn nói một chữ cũng rơi vào tai Lư Lý thị, Lư Lý thị cuống lên, chẳng lẽ mình nhìn nhầm, nhị con rể của hẳn luôn luôn dịu ngoan, bây giờ lại nước giội lên người thân thích, lẽ nào nhị con rể này trước đây dịu ngoan đều là giả bộ hay sao?

Lư Lý thị vội vã xuống giường, bước nhanh ra cửa phòng, chỉ thấy ở ngoài cửa quần áo Trương Tiểu Hoa đã bị ướt đầm, trên mặt nước mắt tuông ra

không ngừng, kể ra hấn oan ức, mà Lý Thanh cầm trong tay chậu nước đứng trước mặt Trương Tiểu Hoa.

Lưu Lý thị đương nhiên cho rằng nhất định là Trương Tiểu Hoa bị bắt nạt, mà bắt nạt, vậy mà mình vẫn cho rằng nhị con rể dịu ngoan, điều này làm cho Lưu Lý thị rất tức giận,

Bước nhanh đi tới trước mặt Lý Thanh trầm mặt lớn tiếng hỏi: "Chuyện gì thế này? Tiểu Hoa là khách nhân của nhà chúng ta, người không cố gắng chiều đãi cũng coi như thôi đi, không nghĩ tới người lại vô lý như vậy, thực sự là ném hết mặt mũi nhà chúng ta. "

Nhìn Lưu Lý thị tức giận Lý Thanh có chút sợ sệt, vội vã giải thích: "Không, không phải, công công người nghe ta nói, không phải như vậy, là hấn "

Lý Thanh vừa muốn nói gì thì Trương Tiểu Hoa vội vàng đánh gãy "Ồ ô, nhị tỷ phu, người nói ta nơi nào đắc tội người, người lại đối với ta như vậy, ta chỉ là ở lại nhà các người một buổi tối, lẽ nào liền để như người giày xéo ta như vậy, ta thực sự là số khổ a, ô ô, "

Lưu Lý thị thấy Trương Tiểu Hoa nói đến đáng thương như vậy, trong lòng càng thêm thương tiếc liền hướng về Lý Thanh phát hỏa nói: "Được rồi, lẽ nào ta tận mắt nhìn thấy còn có thể giả bộ sao? Thật là không ra gì, ta trước đây thực sự là nhìn lầm người, "

"Không phải, không phải, là chính hấn, là chính hấn tự làm, chuyện không liên quan đến ta, chuyện không liên quan đến ta" Lý Thanh cuống lên, xem dáng vẻ của công công rõ ràng là tin tưởng Trương Tiểu Hoa, nếu như công công tin tưởng Trương Tiểu Hoa, vậy mình chẳng phải thành người xấu, vậy thì làm sao đây? Thì chủ có thể hay không cũng không tin tưởng mình?

Trương Tiểu Hoa nhìn Lý Thanh chật vật, trong lòng đắc ý, hừ, người muốn cùng ta đối nghịch, ta sẽ không bỏ qua cho người,

Nhị nương vội vã đi đến liền nhìn thấy Lý Thanh cầm lấy ống tay áo của Lưu Lý thị muốn giải thích cái gì đó. Còn bên cạnh, Trương Tiểu Hoa đang đứng gào khóc không ngớt, nhị nương hơi nường nường, Trương Tiểu Hoa này là xảy ra chuyện gì, từ khi hấn đi tới nhà mình, nhà mình cũng không lúc nào được thái bình

Nhị nương đi vào mới phát hiện Trương Tiểu Hoa một thân quần áo đã bị ướt, "Cha, chuyện gì thế này?" Nhị nương nhìn Lưu Lý thị hỏi,

Nhị nương tuy rằng nhìn Lưu Lý thị, thế nhưng đi tới bên người Lý Thanh, tay lạng lẽ vỗ vỗ Lý Thanh, ám chỉ không có chuyện gì, còn có mình ở đây,

Lý Thanh thấy nhị nương đến trong lòng càng thêm sốt ruột, chỉ sợ nhị nương sẽ cho mình là người xấu,

Trương Tiểu Hoa thấy nhị nương đến, khóc càng thêm hăng say, vừa khóc còn hướng về nhị nương cáo trạng nói: "Nhị tỷ a, người đã tới, ta cũng không biết nơi nào đắc tội nhị tỷ phu, nhị tỷ phu lại đem nước giặt hết lên trên người ta, nhị tỷ phu nếu như không thích ta cứ việc nói là được rồi, ta còn có thể ở vị này không đi hay sao? Nhưng nhị tỷ phu không nên, ô ô, không nên đi giặt nước lên người ta, đây là đánh vào mặt ta mà, ô,ô, " Trương Tiểu Hoa vô cùng đáng thương nhìn nhị nương, trung gian còn không quên quảng cáo cho nhị nương hai cái mị nhãn,

"Đứng đây, nhị nương, phu lang này của người cha xem nên phải cố gắng quần áo, " Lưu Lý thị cũng một mặt tức giận nhìn Lý Thanh,

Lý Thanh thấy Trương Tiểu Hoa nói mình như vậy, sợ nhị nương thật sự tin tưởng nhanh chóng giải thích: "Thê chủ, thê chủ không phải, không phải ta làm, không phải ta làm, là Trương Tiểu Hoa tự mình làm, là hấn muốn hãm hại ta, là chính hấn làm, người tin tưởng ta, " Lý Thanh nóng lòng hướng về nhị nương giải thích,

"Ồ ô, nhị tỷ phu, sự tình là người làm, chính là người làm, người làm sao còn có thể vu đến trên người ta, ô ô, ta tuy rằng không còn thê chủ, thế nhưng cũng không phải để cho người bắt nạt, "

"Hừ, người cái nam nhân ác độc này, người làm sai không thừa nhận cũng thôi đi, lại còn vu hại người khác, thật là khiến người ta xem thường, ném mặt mũi nhà chúng ta " Lưu Lý thị giáo huấn Lý Thanh,

Nhị nương nhìn Trương Tiểu Hoa biểu diễn, đúng, là biểu diễn, những trò hề này kiếp trước nhị nương xem trên ti vi, trên tiểu thuyết đã sớm mòn, Trương Tiểu Hoa ở trước mặt mình làm như vậy không thể nghi ngờ là đang tìm cái chết,

Nhị nương vốn không nhìn lọt mắt Trương Tiểu Hoa, bởi vì Trương Tiểu Hoa không phải người bót việc, không nghĩ tới lại dám vu hại phu lang mình, thực sự là ăn gan báo,

Lui thêm bước nữa, cho dù đúng là Lý Thanh giặt vậy thì thế nào? Chính mình cũng không thích Trương Tiểu Hoa, mà Lý Thanh lại là phu lang mình, càng là người mình thích, coi như là Lý Thanh giặt, nhị nương cũng sẽ hướng về Lý Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Phiên Phức

Lại nói nhị nương biết phu lang mình là cái tính tình gì, chuyện như vậy Lý Thanh sẽ không làm được, còn Trương Tiểu Hoa kia nhị nương khẳng định chuyện này nhất là hấn cố ý, muốn hãm hại phu lang mình, nhị nương làm sao sẽ cho hấn như ý nguyện chứ?

Nhị nương đầu tiên là nắm lấy Lý Thanh, sau đó ôn nhu nói: "Yên tâm đi, có ta ở đây, ta tin tưởng ngươi, "

Lý Thanh thấy nhị nương đối với mình vẫn không thay đổi thì càng cảm động, trong lòng thở phào nhẹ nhõm,

Nghe thấy nhị nương nói như vậy Trương Tiểu Hoa cảm thấy không tốt , nhị nương nói như vậy lẽ nào là tin tưởng Lý Thanh không tin mình, vậy một thân bị giới nước ướt sũng của mình chẳng phải vô dụng , hiện tại là buổi sáng, y phục trên người mình đều ướt, gió quét qua thật sự rất lạnh.

Không được, tuyệt đối không được, nhất định phải làm cho nhị nương tin tưởng mình, Trương Tiểu Hoa làm bộ một mặt oan ức nhìn về phía nhị nương: "Nhị tỷ ta biết Lý Thanh là phu lang ngươi, ngươi hướng về hấn là đúng, nhưng lẽ nào oan ức này ta liền phải nhận? Ô ô, tuy rằng ta không còn thể chủ, thể nhưng các ngươi cũng không cần giày xéo ta như vậy, ô ô, "

Lưu Lý thị nghĩ đến mình lúc trẻ cũng không còn thể chủ, khắp nơi thụ oan ức, nghe thấy Trương Tiểu Hoa nói, lại nhìn Trương Tiểu Hoa một mặt ủy khuất, lại nghĩ tới hai ngày nay Trương Tiểu Hoa chăm sóc mình.

Lưu Lý thị liền trầm giọng nói: "Nhị nương, chuyện này ta tận mắt nhìn thấy còn có thể giả bộ sao, cái phu lang này của ngươi làm sai chuyện, ngươi không chỉ không giáo huấn, chẳng lẽ còn muốn bao che hay sao?"

Nhị nương nghe thấy Lưu Lý thị nói hấn tận mắt nhìn thấy thì không tin, coi như tận mắt nhìn thấy cũng không nhất định là thật sự,

"Cha, Thanh nhi là người nào ngài rõ ràng nhất, hấn làm sao có khả năng làm chuyện như vậy?"

Nghe nhị nương chất vấn, trong lòng Lưu Lý thị cũng hoài nghi, thể nhưng muốn hấn phản bác lời mình tự nói, Lưu Lý thị vẫn cảm thấy mất mặt cho nên chỉ không nói lời nào,

Trương Tiểu Hoa có chút bồn chồn, mình dù sao cũng là lần đầu tiên tới, không so sánh được với Lý Thanh đã ở đây hai năm , nếu như Lưu Lý thị cũng tin tưởng Lý Thanh, vậy mình mãi mãi cũng đừng muốn gả cho Lưu nhị nương ,

Nên làm gì? Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ mới có thể làm cho Lưu Lý thị cùng Lưu nhị nương đứng về phía mình đây?

Con mắt Trương Tiểu Hoa hơi chuyển động, sau đó nước mắt rơi như mưa: "Bá phụ cùng nhị tỷ, nhị tỷ phu đừng nóng giận , vì Tiểu Hoa mà để cho các ngươi sinh khí thì không đáng, hôm nay đều là Tiểu Hoa sai, đều là Tiểu Hoa sai, các ngươi không nên tức giận , nếu như vì Tiểu Hoa mà khiến nhà các ngươi không hòa thuận, vậy thì Tiểu Hoa thật có tội , Tiểu Hoa ta hiện tại đi ngay, ta hiện tại đi ngay. " Trương Tiểu Hoa nói liền làm bộ muốn đi ra ngoài.

Lưu Lý thị vốn đang dao động, nhìn thấy hành động của Trương Tiểu Hoa trong lòng lập tức hướng về Trương Tiểu Hoa, xem Tiểu Hoa thật hiểu chuyện a, đưa bé hiểu chuyện như thế sao lại đi làm chuyện xấu chứ? Nhất định là cái nhị con rết kia của mình bắt nạt Tiểu Hoa, lại sợ bị phạt, muốn cho Tiểu Hoa không nơi nương tựa chịu oan ức, thực sự là đáng ghét,

Y phục trên người Trương Tiểu Hoa ướt đẫm, trên mặt nước mắt không ngừng, nhìn rất chật vật, khiến tâm Lưu Lý thị cũng không khỏi vì hấn đau lòng, (lúc ông phạt Lý Thanh quỳ trong mưa sao không đau lòng)

Nhị nương thấy Trương Tiểu Hoa miệng đầy lời nói dối, lại ra sức biểu diễn như thế, mà cha mình lại vẫn cứ cố động, thật khiến người ta không biết nói gì ,

Trương Tiểu Hoa làm bộ dáng này không thể nghi ngờ là muốn cho Lưu Lý thị cùng nhị nương đồng tình hấn, đứng về phía hấn, nhìn dáng dấp của Lưu Lý thị đã bị mình thu phục , nhưng xem dáng vẻ của nhị nương làm sao lại không hề có cảm xúc vậy? Là bị chính mình thu phục hay là không thu phục a?

Lý Thanh nhìn bộ dáng này của Trương Tiểu Hoa trong lòng thực sự gấp gáp a, nhưng phải bắt mình cũng làm bộ dáng này mình thật không làm được, hơn nữa nhìn dáng vẻ của công công mình rõ ràng là đã đứng về phía Trương Tiểu Hoa kia rồi.

Bất quá cũng còn tốt, chỉ ít thể chủ vẫn tin tưởng mình,

"Ai, ngươi đưa nhỏ này thực sự là hiểu chuyện, sao có thể hiện tại lại bỏ đi chứ, chỉ ít nên đi thay y phục , miễn cho bị nhiễm phong hàn, vậy thì không tốt , " Lưu Lý thị một mặt lo lắng nhìn Trương Tiểu Hoa,

"Ô ô, có câu nói này của bá phụ, Tiểu Hoa có chết cũng chịu , ô ô, "

"Nói nhăng cuội gì đó? Ngươi còn trẻ, tháng ngày còn dài lắm, sao có thể nói cái gì có chết hay không, đến, vào nhà, trước tiên đổi quần áo của bá phụ đi, " nói liền mang theo Trương Tiểu Hoa vào phòng.

Cũng không thèm nhìn tới nhị nương cùng Lý Thanh một cái, nhị nương bắt đầu đi liếc mắt nhìn, sau đó mới lờ lững kéo tay Lý Thanh, an ủi: "Đừng để ý, hấn sẽ lập tức đi ngay , chúng ta sau này không cho hấn đến nhà chúng ta , thực sự là một người không biết việc, "

Nhìn nhị nương tức giận, trong lòng Lý Thanh có chút cao hứng, không quản lý mình thụ ủy khuất gì, chỉ cần thể chủ tin tưởng mình vậy là được rồi,

Lưu Lam đang chuẩn bị muốn đi bán đồ ăn, vừa nãy vốn muốn đi qua nhưng nhị nương không cho, cho rằng là một chuyện nhỏ không đáng để Lưu Lam

cũng đi qua.

Lưu Lam thấy nhị nương lòi kéo Lý Thanh đi ra, vội vàng quan tâm hỏi: "Làm sao ? Xảy ra chuyện gì ?"

"Không có chuyện gì, yên tâm đi, sắc trời đã không còn sớm , chúng ta cũng nên đi rồi, "

"Ai, được, "

Nhị nương lại không yên lòng cản dặn Lý Thanh: " Trương Tiểu Hoa kia sẽ lập tức đi ngay, còn cha, người trước hết kính trọng đi, ta biết người thụ oan ức , thế nhưng hẳn là trường bối, "

Lý Thanh cười nói: "Ta biết, "

Nhị nương lúc sắp ra cửa lại không yên lòng đi tìm Lưu Lý thị, cản dặn Lưu Lý thị ngày hôm nay nhất định phải đưa Trương Tiểu Hoa về nhà,

Nghe nhị nương nói vậy Lưu Lý thị rất không cao hứng, làm cái gì vậy? Đuổi người hay sao? Ý theo ý tứ của Lưu Lý thị đương nhiên là hi vọng Trương Tiểu Hoa có thể ở lại nhà mình thêm vài ngày, nhưng nhìn nhị nương một mặt ước gì Trương Tiểu Hoa đi nhanh lên, Lưu Lý thị cũng bắt đầu dè dặt đi thờ dài một hồi, tự nghĩ chuyện kia xem ra vẫn nên để từ từ đi,

Lưu Lý thị cũng có thể thấy nhị nương không thích Trương Tiểu Hoa, thế nhưng Tiểu Hoa này thực sự là một hài tử không tồi, mình rất thích, nhưng không thể làm gì khác hơn là đáp ứng nhị nương hôm nay sẽ đưa Trương Tiểu Hoa về nhà,

Trương Tiểu Hoa ở ngay trong phòng Lưu Lý thị, nhị nương cùng Lưu Lý thị nói chuyện, Trương Tiểu Hoa ở trên giường Lưu Lý thị nằm, nhị nương không tiện tiến phòng, ngược lại để Trương Tiểu Hoa đem lời nói của nhị nương nghe rõ ràng.

Nhưng càng nghe nhị nương nói , Trương Tiểu Hoa càng sinh khí, hừ, mình có điểm nào không sánh được với hồ ly tinh kia, mình nhưng có thể sinh nữ nhi đây? Cái kia hồ ly tinh đâu? Nói không chừng đời này cũng không mang thai được.

Thế nhưng hiện tại chủ yếu nhất chính là mình không thể đi, nếu như chính mình đi rồi, sau này mình nhưng không thể tiếp xúc với Lưu nhị nương , không thể khiến Lưu nhị nương yêu thích mình, vậy mình làm sao gả cho nàng đây? Lưu nhị nương không đáp ứng thú mình, mình làm sao có thể gả cho nàng đây, nhưng Lưu Lý thị đã đáp ứng đưa mình đi rồi, mình nên có biện pháp gì mới có thể lưu lại đây,

Lưu lại chẳng những có thể ăn ngon, còn có thể ở tốt, ở nhà mình, nương cùng cha mình đều ghét bỏ mình, trong ngoài đông dài, mình đã sớm thiếu kiên nhẫn , vẫn là ở lại nhà Lưu nhị nương thoải mái, không chỉ không cần làm việc, còn không cần làm cơm, cho nên Trương Tiểu Hoa quyết định nhất định không thể đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Còn Chưa Đi?

Nhị nương sau khi được đáp án khẳng định của Lưu Lý thị trong lòng thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần Trương Tiểu Hoa hôm nay rời đi, như vậy trong nhà nàng sẽ khôi phục lại yên lặng,

Nếu như Trương Tiểu Hoa ở tại nhà nàng làm ra cái chuyện xấu gì đó, như vậy nhị nương cũng sẽ không khách khí nữa, chỉ cần xúc phạm tới phu lang nàng, nàng sẽ không dễ dàng buông tha,

Nhị nương yên tâm rồi đi,

Chạng vạng nhị nương cùng Lưu Lam lúc trở lại, nhị nương kích động muốn giết người, Trương Tiểu Hoa kia lại không đi, còn ở lại nhà nàng.

Nhị nương sau khi vào cửa liền nhìn thấy Lý Thanh đang ở trong sân giặt quần áo, nếu như nhị nương không nhìn lầm, kia chính là quần áo của Trương Tiểu Hoa a.

Nhị nương không quản mệt mỏi, kinh ngạc hỏi Lý Thanh "Thanh nhi, người giặt quần áo của ai?"

Lý Thanh thấy nhị nương trở về, rất cao hứng bụng nước cho nhị nương rửa mặt, trả lời: "Là của Trương Tiểu Hoa, "

"Cái gì? Hắn, hẳn không phải đi rồi à? Tại sao người còn giặt y phục của hắn?"

"Hắn không đi, còn ở nhà chúng ta, " Sắc mặt Lý Thanh tái nhợt nhìn nhị nương, nhỏ giọng đáp,

"Tại sao? Tại sao còn chưa đi? Không phải nói hôm nay hẳn sẽ phải về nhà sao?"

"Hắn bị nhiễm phong hàn, công công nói để hắn ở lại nhà chúng ta nghỉ ngơi mấy ngày, sau khi khỏe rồi mới đi, "

"Tốt, thực sự là một kế không được, lại sinh kế tiếp theo, Trương Tiểu Hoa này xem ra là muốn nghỉ ở lại nhà chúng ta a, " nhị nương tức giận nói,

"Coi như hắn bị bệnh, y phục của hắn làm sao để người giặt a? Nhanh đừng giặt, đặt ở đây để tự hắn giặt, nếu như hắn không tự mình giặt vậy thì ném đi, " nói nhị nương liền đem Lý Thanh từ trên mặt đất kéo đến,

"Không được a, thê chủ, mặc kệ như thế nào hắn đã nhiễm phong hàn, làm sao có thể để tự hắn giặt quần áo đây? Lại nói đây là công công dặn dò, vẫn là để cho ta giặt đi, " Lý Thanh kỳ thực sợ Lưu Lý thị, nếu như Lưu Lý thị thấy dặn dò hắn chỉ một việc nhỏ cũng không làm tốt, khẳng định lại tức giận, vì một việc nhỏ nhỏ mà để công công sinh khí, Lý Thanh cảm thấy không đáng,

Nhị nương bắt đầu nhìn Lý Thanh thiện lương quá đáng, mình đây là đang đau lòng hắn a,

Lưu Lý thị nghe thấy trong sân có tiếng nói vội vàng đi ra, nhìn thấy nhị nương có chút thật không tiện, dù sao mình đã đáp ứng nhị nương đưa Trương Tiểu Hoa đi, nhưng có tình huống đặc biệt phát sinh mà,

"Nhị nương đã về rồi, " Lưu Lý thị cười cùng nhị nương chào hỏi,

"Cha, người không phải nói hôm nay đưa Trương Tiểu Hoa về nhà sao?" Nhị nương giọng điệu có chút không tốt, sắc mặt có chút âm trầm hỏi,

Lưu Lý thị thấy nhị nương một bộ chất hỏi mình, lại nhìn đến Lý Thanh bên người nhị nương liền cho rằng là Lý Thanh cáo trạng, Lưu Lý thị sắc mặt lập tức không tốt nói: "Lẽ nào thân thích bị nhiễm phong hàn chúng ta còn vội vàng để đưa người ta đi hay sao? "

Sau đó trừng mắt về phía Lý Thanh "Người cùng thê chủ nhà người nói cái gì? Để thê chủ người nói chuyện cùng ta như vậy, người thoải mái rồi chứ?"

"Không, không, không có, " Lý Thanh vội vã giải thích, Thế nhưng trong lòng Lưu Lý thị đã cho rằng là Lý Thanh cáo hình, mặc kệ Lý Thanh nói cái gì Lưu Lý thị đều sẽ không tin tưởng.

"Cha, người đừng trách Thanh nhi, chuyện này cùng Thanh nhi không liên quan, nếu Trương Tiểu Hoa sinh bệnh vậy thì ở lại nhà chúng ta càng nguy, vạn nhất bệnh tình nghiêm trọng, đến lúc đó nhà các nàng chẳng phải là trách chúng ta không chăm sóc tốt hắn, ta xem vẫn nên đưa hắn về nhà đi, bây giờ sắc trời không muộn, ta cùng ca ca đi đưa là tốt rồi, " nhị nương quả đoán ra lệnh,

Lưu Lý thị bị khí thế trên người nhị nương dọa ngã, suy nghĩ một chút, nhị nương nói cũng có đạo lý nghĩ muốn đáp ứng.

Nhưng là lúc này;

"Ai nha, nhị nương người không có lương tâm, ta hôm qua mới đem biểu đệ khỏe mạnh giao cho người, hôm nay lại nhiễm phải phong hàn, ta còn không trách tội người không chăm sóc thật tốt hắn đây, người bây giờ lại thừa dịp nhân gia nhiễm bệnh liền muốn đưa người ta ly khai, tâm nhị nương người cũng thật cứng a, " Trương Tiểu Thúy nhìn nhị nương, bắt đầu trách cứ,

Nhị nương cau mày nhìn Trương Tiểu Thúy khóc lóc om sòm, có chút không biết nói gì, một cực phẩm tỷ phu của nàng sao lại ở đây? Lần này không dễ xử lý,

"Tỷ phu đang nói cái gì, cái gì gọi là giao cho ta, ta cùng vị biểu đệ kia của người quan hệ gì đều không có, người cũng không nên vu khống ta, "

Trương Tiểu Thúy nhìn thấy nhị nương nóng lòng rũ sạch quan hệ, trong lòng có chút nóng nảy, lẽ nào này Lưu nhị nương không thích biểu đệ, không thể nào, biểu đệ này của mình tuy rằng không sánh được Lý Thanh, thế nhưng lớn lên cũng không phải rất kém cỏi a, Lưu nhị nương trước đây thường thường đi tìm tiểu quan phong lưu khoái hoạt, biểu đệ này của mình đưa tới cửa, cũng không muốn sao?

Trương Tiểu Thúy có chút không chắc chắn được nhị nương, thử mở miệng nói: "Nhị nương a, người xem biểu đệ ta ở lại nhà các người bị nhiễm phong hàn, lẽ nào hắn bệnh còn chưa hết người liền nóng lòng đưa biểu đệ ly khai, như vậy không khỏi quá không có tình người, " Trương Tiểu Thúy sợ mình nói không thuyết phục được nhị nương liền lên kế cho Lưu Lý thị cái nháy mắt, để Lưu Lý thị nói chuyện,

"Đúng đấy, nhị nương, nhà chúng ta lại không thiếu một chút tiền này, ta xem vẫn để cho Tiểu Hoa chữa khỏi bệnh mới đi đi, " Lưu Lý thị nghĩ đến sắc mặt Trương Tiểu Hoa vàng như nghệ thì có chút không đành lòng, khuyên nhủ,

"Hừ, tại nhà chúng ta ăn ngon ở tốt tốt, làm sao? Bị bệnh liền oán lên nhà chúng ta? Trên đời nào có đạo lý như vậy, nhà chúng ta không có bạc đãi hắn, " nhị nương xem thường mở miệng,

"Cái gì không có bạc đãi? Nếu sáng sớm hôm nay Lý Thanh không đem nước gội lên trên người biểu đệ ta, biểu đệ ta có thể nhiễm phong hàn sao? Nói cho cùng vẫn là Lý Thanh sai, Lý Thanh người nói đúng hay không?"

Hôm nay Trương Tiểu Thúy tại lúc nhị nương vừa ra cửa không bao lâu liền đến, nhìn thấy Trương Tiểu Hoa còn nằm trong chăn, nghi ngờ hỏi Trương Tiểu Hoa, là làm sao?

Trương Tiểu Hoa đương nhiên sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào bôi đen Lý Thanh, liền khóc tố chính mình oan ức, nói Lý Thanh làm sao gội nước hắn, làm sao đối với hắn không khách khí, điều này làm cho Trương Tiểu Thúy vốn nhìn Lý Thanh không hợp mắt, trong lòng càng thêm tức giận,

Trương Tiểu Hoa này bề ngoài là biểu đệ mình, Lý Thanh đối với Trương Tiểu Hoa không khách khí chính là đang đánh mặt mình. Không được, Trương Tiểu Thúy trong lòng quyết định nhất định phải làm cho Lý Thanh biết sự lợi hại của mình

Trương Tiểu Thúy lời lẽ hùng hổ nói, sau đó phẫn nộ nhìn Lý Thanh, thật giống như đúng là Lý Thanh sai,

"Không, không, không phải, ta làm sao lại gọi nước khách nhân đây? Trong này có hiểu nhầm, " Lý Thanh vội vã giải thích,

"Hiểu lắm? Ta xem không có chút nào hiểu lắm, hừ, ngươi là hạng người gì ta còn không biết, bình thường nhìn ôn nhu sẵn sàng, kỳ thực một bụng ý nghĩ xấu, " Trương Tiểu Thúy lớn tiếng hét lên,

"Ta xem một bụng ý nghĩ xấu chính là ngươi chứ? Thanh nhi nhà chúng ta là hạng người gì, ta xem còn chưa tới phiên ngươi đến xen mồm, " nhị nương thấy Trương Tiểu Thúy không khách khí quở trách Lý Thanh như thế tức giận hướng về Trương Tiểu Thúy quát,

"Ngươi, ngươi, thực sự là tức chết ta rồi, cha ngươi xem, ta là đại tỷ phu của nàng, tại sao không có tư cách nói, cha ngươi phải làm chủ cho ta a, " Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương sinh khí trong lòng có chút sợ sệt, vội vàng hướng Lưu Lý thị bên cạnh cầu viện trợ

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Vẫn Không Đi

"Nhị nương, Tiểu Thúy là tỷ phu ngươi, hẳn đương nhiên có tư cách nói các ngươi không phải, ngươi thực sự là quá không biết lớn nhỏ, " Lưu Lý thị giáo huấn nhị nương,

"Nếu để cho người ngoài biết ngươi đối xử với trưởng bối như thế, người bên ngoài sẽ nói ngươi không coi bề trên ra gì, " Lưu Lý thị lần thứ hai dạy dỗ,

"Cha, không phải ta không tôn kính tỷ phu, mà là tỷ phu cũng quá không tôn kính ta, muốn được người khác tôn kính phải xem chính mình có tôn kính người khác trước không " nhị nương lạnh lạnh mở miệng,

Cũng không có hướng về Trương Tiểu Thúy xin lỗi.

Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương không chịu thua trong lòng càng bức mình, mình lúc nào thì chịu qua ủy khuất như thế,

"Cha, ngươi xem nhị nương, " Trương Tiểu Thúy bắt mắt hướng về Lưu Lý thị oán giận,

Thế nhưng nhị nương dù sao cũng nữ nhi ruột thịt của Lưu Lý thị, Lưu Lý thị đương nhiên hướng về nhị nương, xem nhị nương không có hướng Trương Tiểu Thúy xin lỗi cũng không truy cứu,

Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Lý thị không giúp hẳn, trong lòng bất mãn, thế nhưng trên mặt không dám biểu lộ ra bất mãn đối với Lưu Lý thị.

"Nhị nương, ta hôm nay muốn ngươi nói một câu, ngươi đến cùng có hay không để biểu đệ ta ở lại nhà các ngươi nghỉ ngơi hay hiện tại vẫn đuổi biểu đệ ta đi?" Trương Tiểu Thúy bắt chặp nói,

Nhị nương không để ý chút nào nói: "Tỷ phu, ta để Trương Tiểu Hoa đi là vì tốt cho hắn, hắn nhiễm phong hàn nên có người thân ở bên người chăm sóc, chúng ta dù sao cũng không phải là người nhà của hắn. "

"Nói vậy, ta mặc kệ, ngược lại ta chỉ biết là biểu đệ ta ở nhà các ngươi mới bị nhiễm phong hàn phải ở tại nhà các ngươi dưỡng tốt mới được, "

Nhìn Trương Tiểu Thúy mặt vô lại, nhị nương thực sự tức giận, nhị nương cũng không làm được đáng về vô lại như hắn.

"Tỷ phu, nhị nương nói có đạo lý, Trương Tiểu Hoa ở nhà chúng ta, trong nhà của chúng ta bận bịu không người nào có thể chăm sóc hắn, cha là trưởng bối, làm sao có thể đi chăm sóc một vãn bối đây, " Lưu Lam cũng khuyên,

"Hừ, không phải còn có Lý Thanh sao, để Lý Thanh đi hầu hạ biểu đệ ta, cũng không phải không được, ngược lại Lý Thanh đi là đúng " Trương Tiểu Thúy chuyện đương nhiên nói,

"Hừ, dựa vào cái gì, Lý Thanh là phu lang ta, dựa vào cái gì đi chăm sóc hắn, hắn có tư cách gì để Thanh nhi đi chăm sóc hắn, nghĩ thật hay, " để Lý Thanh đi hầu hạ Trương Tiểu Hoa kia, thiệt thòi Trương Tiểu Thúy nghĩ ra được,

Lý Thanh là người nhị nương yêu, nhị nương không nỡ lòng để Lý Thanh chịu cực khổ, như thế nào sẽ để Lý Thanh đi hầu hạ người ngoài, hơn nữa người ngoài khiến cho nhị nương rất chán ghét,

"Thanh nhi bình thường ở nhà còn phải chăm sóc hài tử, còn phải chăm sóc cái nhà này, còn phải giặt quần áo nấu cơm, làm sao có thời giờ đi chăm sóc Trương Tiểu Hoa, đại tỷ phu người lời này nói rất quá đáng." Lưu Lam có chút nhìn không được,

"Các người, các người, tốt, các người đều bắt nạt ta đúng hay không? Cha người nhìn các nàng." Trương Tiểu Thúy đưa ngón tay chỉ vào nhị nương các nàng cảm giận nói,

"Được rồi, đừng ầm ĩ, nhị nương theo ta thấy vấn đề cho Tiểu Hoa khỏi bệnh rồi lại đi đi, nếu để cho người ngoài biết chúng ta đem thân thích nhiễm bệnh đưa đi, người ngoài sẽ chỉ vào sống lưng mình mắng a." Lưu Lý thị cuối cùng mở miệng nói,

"Không được, đây là nhà ta, ta quyết định, nhất định phải đi, lập tức đi, ca ca đi giúp Trương Tiểu Hoa kia thu dọn đồ đạc," nhị nương quyết định hôm nay nhất định phải đưa Trương Tiểu Hoa đi.

Nói xong liền hướng nơi ở của Trương Tiểu Hoa đi đến, Lưu Lam thấy nhị nương thật sự tức giận vội vàng đuổi theo.

Lý Thanh thấy nhị nương giận xanh mặt có chút bận tâm nhị nương cũng theo sau,

Trương Tiểu Thúy sợ sệt nhìn nhị nương, trong lòng ác khí không có cách nào ra, nhìn thấy Lý Thanh vội vàng trào phúng nói: "Hừ, người cái hồ mị tử này, đều là người sai, đều là người sai, chẳng trách người không sinh được nữ nhi, đáng đời người, người là đáng đời, người..."

Lý Thanh tuy rằng hiền lành, thế nhưng Trương Tiểu Thúy mắng hấn như vậy, trong lòng hấn vẫn không cao hứng, hiềm thấy trăm mặt nhìn về phía Trương Tiểu Thúy "Tỷ phu, người là tỷ phu ta cho nên ta luôn luôn đối với người rất tôn kính, thế nhưng người cũng không được sĩ nhục ta như vậy, người như vậy quả thực là ác phu."

"Cái gì? Ác phu? Người dám nói ta là ác phu, tốt, Lý Thanh, hay cho lá gan của người. Ta cùng người liều mạng."

Nhìn Lý Thanh luôn luôn bị mình đặt ở tầng dưới chót lại dám nói mình là ác phu, Trương Tiểu Thúy rốt cục bạo phát, gào thét hướng về Lý Thanh chộp tới,

"A, ta đánh chết người cái hồ mị tử này, ta đánh chết người, đánh chết người" Trương Tiểu Thúy nắm lấy tóc Lý Thanh tóc dùng sức sau đó chụp vào cánh tay Lý Thanh.

"Dừng tay, dừng tay, hai người các người dừng tay cho ta, thực sự là muốn tức chết ta a, mau dừng tay," Lưu Lý thị thấy hai con rě ở trong sân đánh nhau như vậy lập tức ngăn cản, thế nhưng Trương Tiểu Thúy lúc này như thế nào sẽ nghe Lưu Lý thị thì chứ?

Lý Thanh bị Trương Tiểu Thúy cầm lấy tóc rất đau, đau đến nước mắt đều chảy ra, thế nhưng Lý Thanh từ nhỏ nhu nhược, từ nhỏ chịu tư tưởng phong kiến lớn lên, từ nhỏ đã dụ ngoan làm sao cũng không dám đánh trả, chỉ dám ngăn cản tay của Trương Tiểu Thúy hướng về mình, cũng không dám đánh trả,

Trương Tiểu Thúy dùng sức cầm lấy tóc Lý Thanh, nhìn về phía Lý Thanh đã lệ rơi đầy mặt, thế nhưng Lý Thanh không chút nào có vẻ chật vật, trái lại có nước mắt như hoa lê đài vũ, khiến người ta rất đố kỵ, hừ, trên thế gian tại sao lại có nam nhân xinh đẹp như vậy, thật khiến người ta hận a,

Nghĩ đi nghĩ lại, lại nảy sinh ý nghĩ ác độc ý nghĩ, nếu như mình đem gương mặt này phá hủy vậy thật là tốt, phá hủy? Đúng, phá hủy,

Nghĩ đi nghĩ lại Trương Tiểu Thúy liền đem tay hướng về phía mặt Lý Thanh chộp tới,

Nhị nương vốn định tự mình mang Trương Tiểu Hoa đi ra, để Lưu Lam đi vào cho Trương Tiểu Hoa dọn dẹp một chút, sau đó đồng thời đem Trương Tiểu Hoa đưa đi,

Thế nhưng mới đi tới cửa phòng, liền nghe Lưu Lý thị lo lắng hô to, nhị nương cùng Lưu Lam liếc mắt nhìn nhau, sau đó mau chóng hướng về bên ngoài chạy ra.

Nhị nương chạy ra bên ngoài liền nhìn thấy Trương Tiểu Thúy dùng sức lôi tóc Lý Thanh, hai tay Lý Thanh nỗ lực cầm lấy cánh tay Trương Tiểu Thúy, hi vọng giảm bớt thống khổ, thế nhưng Trương Tiểu Thúy ý vào chính mình cao to hơn so với Lý Thanh, Trương Tiểu Thúy móng tay sắc bén, mà thân hình rất to cao.

Cánh tay Lý Thanh đã bị móng tay Trương Tiểu Thúy cào trúng chảy rất nhiều máu, Trương Tiểu Thúy này thực sự đã dùng hết lực,

Nhị nương vừa nhìn liền giận dữ, "Trương Tiểu Thúy người dừng tay cho ta, bằng không ta sẽ không khách khí," nhị nương gấp gấp đã không gọi Trương Tiểu Thúy là tỷ phu, xem ra thực sự là tức giận.

Lưu Lý thị nhìn nhị nương tức giận đến tái nhợt mặt, vốn định khuyên nhủ nhưng còn chưa nói nhị nương liền thẳng tắp nhìn chăm chăm Lưu Lý thị "Cha người chớ xía vào, ta có chừng mực," Lưu Lý thị sợ đến cũng không dám nói gì,

Nhị nương đang muốn trợ giúp Lý Thanh đem Lý Thanh giải cứu ra, Trương Tiểu Thúy đang đánh người căn bản không nghe lời cảnh cáo của nhị nương, cũng không nhìn thấy nhị nương đi tới,

Hiện ở trong đầu hấn chỉ có một ý nghĩ là phá hủy gương mặt khiến người ghen tỵ này của Lý Thanh.

Chương 54: Tức Giận

Nhị nương thấy rõ ràng móng tay Trương Tiểu Thúy đang muốn chụp vào mặt Lý Thanh.

Nhị nương sợ đến một thân đầy mồ hôi lạnh, vội vàng tiến lên, dùng sức kéo cánh tay Trương Tiểu Thúy lại, đột nhiên bị kéo ra ngoài một cái, nhị nương khí lực quá lớn, đem Trương Tiểu Thúy từ trên người Lý Thanh văng ra.

Trương Tiểu Thúy bị đẩy ra, thu lại không được lực lập tức ngã trên mặt đất.

"Ai u, ai u, đau chết ta rồi, đau chết ta rồi, " Trương Tiểu Thúy đột nhiên ngã xuống đất đương nhiên rất đau.

"Thanh nhi, Thanh nhi thế nào? Thế nào? Đau lắm hả? Có phải là rất đau? Có muốn ta đi tìm đại phu tới xem một chút?" Nhị nương lo lắng nhìn Lý Thanh chặt vật bất kham.

Lý Thanh tuy rằng thật sự rất đau, nhưng nhìn thấy thế chủ lo lắng cho mình như vậy cũng không muốn phiền phức nhị nương, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, sau đó đem đầu vùi vào trong lồng ngực nhị nương, yên lặng rơi lệ,

"Không khóc không khóc, là ta không tốt, không bảo vệ tốt cho ngươi, không khóc, " nhị nương cẩn thận từng li từng tí một che chở Lý Thanh, ôn nhu an ủi,

"Ô ô, đau chết ta rồi, đau chết ta rồi, Lưu nhị nương thật ác độc a, ngươi, ngươi lại đối xử với ta như thế, ngươi còn muốn nhìn đại tỷ ngươi hay không, nàng không có ở nơi này cho nên muốn bắt nạt ta, ta cho ngươi biết, chờ ngươi đại tỷ trở về cho ngươi biết mặt, ô ô, đau chết ta rồi, đau chết ta rồi, " Trương Tiểu Thúy một bên dùng tay xoa cái mũi của mình, một bên hướng về nhị nương bắt đầu reo lên,

"Trương Tiểu Thúy, bình thường ta xem ở ngươi là phu lang của Đại tỷ ta, đối với ngươi luôn nhường nhịn, không nghĩ tới ngươi lại bắt nạt vợ chồng chúng ta, xem ra không giáo huấn một chút ngươi là không được rồi, " nhị nương nói xong giờ tay muốn cho Trương Tiểu Thúy mấy cái bạt tai,

"Nhị nương, dừng tay, " Lưu Lý thị thấy nhị nương thật sự tức giận, thật sự muốn đánh Trương Tiểu Thúy, Lưu Lý thị không thể không đem Trương Tiểu Thúy hộ vào trong ngực, nếu như chuyện nhị nương đánh Trương Tiểu Thúy truyền ra ngoài, đối với danh tiếng của nhị nương thật không tốt, lại nói nếu như nhị nương đánh Trương Tiểu Thúy để Nguyên nương biết, trong lòng Nguyên nương nhất định sẽ không thoải mái, Lưu Lý thị cũng không muốn vì một việc nhỏ lại để nhị nương tỷ muội xa cách.

Nhìn Lưu Lý thị che ở trước mặt Trương Tiểu Thúy, nhị nương mạnh mẽ trừng mắt dọa sợ Trương Tiểu Thúy, trầm giọng nói: "Cha chuyện hôm nay ngươi cũng nhìn thấy, không phải nhị nương ta không tôn kính đại tỷ phu, thực sự là hấn khinh người quá đáng, không oán ta được, cha ngươi mau tránh ra, "

"Nhị nương a, cha biết là anh rể ngươi sai, thế nhưng ngươi thân là văn bối không thể động thủ với anh rể ngươi, nếu không thanh danh của ngươi sẽ hỏng mất, nghe cha, trước tiên quên đi, chờ đại tỷ ngươi trở về chúng ta lại nói được không?"

Nhìn Lưu Lý thị khẩn cầu nhìn mình, nhị nương mạnh mẽ không cam lòng trừng Trương Tiểu Thúy, sau đó mới thả tay xuống,

"Trương Tiểu Thúy, hôm nay đại tỷ không có ở đây, hôm nay nếu đại tỷ ở đây, ta tin tưởng đại tỷ cũng sẽ không để cho ngươi như người điên tự tiện đánh người, đừng tưởng rằng ta không nhìn thấy, nếu ta không nhanh tay mặt Thanh nhi liền bị ngươi phá hủy, ngươi độc phụ này."

"Nói vậy, ngươi nói vậy, " Trương Tiểu Thúy ánh mắt bất an chống chế nói.

"Hừ, có phải là ta nói vậy hay không trong lòng ngươi tự biết, ta cho ngươi biết, mau rời khỏi nhà chúng ta, sau này không ta cho phép ngươi đến nhà chúng ta, bằng không đừng trách ta đối với ngươi không khách khí, lẩn, mau cút, " nhị nương trợn lên giận dữ nhìn Trương Tiểu Thúy,

Nhị nương nói xong cũng ôm ngang lấy Lý Thanh hướng về phòng, Lý Thanh một thân bị thương, nên nhanh chóng thoa thuốc,

Lúc này, nhị nương cũng không để ý những người khác, còn Trương Tiểu Hoa kia sớm đã bị nhị nương không biết quên ở nơi nào.

Kỳ thực tại thời điểm nhị nương các nàng ở bên ngoài cãi nhau, Trương Tiểu Hoa đã tỉnh rồi, chỉ là hấn không nghĩ đi ra mà thôi, hấn cho rằng Trương Tiểu Thúy lợi hại như vậy nhất định có thể thuyết phục Lưu nhị nương để cho mình ở nơi này,

Lại nói hấn giả bộ bị nhiễm bệnh, hấn cũng không dám đi ra ngoài để cho người khác nhìn ra.

Sáng sớm biểu ca đến nhìn hấn, hấn cùng biểu ca thương lượng phải làm gì mới có thể tiếp tục ở nơi này? Trương Tiểu Thúy chú ý luôn luôn không ít, hai người liền thương lượng giả bộ bệnh, nếu như Trương Tiểu Hoa bị bệnh, lẽ nào Lưu nhị nương còn có thể đem bệnh nhân đánh đuổi hay sao?

Đương nhiên Lưu Lý thị không biết, nếu như Lưu Lý thị biết khẳng định không đồng ý, quần áo mình bị ướt sũng bị biểu ca lấy ra, dận dò Lý Thanh đi giặt sạch,

Khi đó chính mình cảm giác thực sự là hả giận, hừ, tuy rằng hiện tại Lý Thanh là phu lang Lưu nhị nương, nhưng còn không phải giặt quần áo cho mình sao, chờ mình vào cửa, còn phải mỗi ngày đều để Lý Thanh giặt quần áo cho mình?

Sau khi Lưu nhị nương trở về biết mình không đi, lại tức giận như vậy, hừ, tức giận như vậy, chính mình nơi nào thua kém Lý Thanh, nhất định là con tiện nhân Lý Thanh kia nói xấu mình, nếu không tại sao Lưu nhị nương không thích mình như vậy, nhất định là con tiện nhân kia, tiện nhân chờ xem,

Sau đó nhìn thấy Trương Tiểu Thúy cùng nhị nương cãi vã, Trương Tiểu Hoa càng không dám đi ra ngoài, nếu như Lưu nhị nương thấy mình sẽ càng tức giận, tiến tới chán ghét chính mình làm sao bây giờ? Muốn biết mình tương lai nhưng phải gả cho Lưu nhị nương, nếu như Lưu nhị nương chán ghét mình, vậy mình gả cho Lưu nhị nương chẳng phải càng khó,

Cho nên nói cái gì cũng không thể để cho Lưu nhị nương chán ghét mình, Trương Tiểu Hoa nghĩ như vậy, kỳ thực hẳn làm sao biết Lưu nhị nương đã sớm phiền chán hẳn, thú hẳn càng không thể.

Sau đó nhìn thấy Trương Tiểu Thúy cùng Lý Thanh cùng đến, Trương Tiểu Hoa vui mừng đến hồng, biểu ca kia của mình còn cao lớn hơn Lý Thanh nhiều, thân thể nhỏ bé kia của Lý Thanh sao có thể đánh lại biểu ca mình, cho nên Trương Tiểu Hoa không có chút nào sốt ruột,

Thậm chí hẳn còn hi vọng biểu ca mình có thể mạnh mẽ đánh Lý Thanh một trận, tốt nhất đem gương mặt Lý Thanh cào nát, nhìn hẳn còn làm sao quyến rũ nhị nương, chỉ cần nghĩ đến Lý Thanh không còn kia gương mặt câu nhân, nhị nương thì sẽ không muốn hẳn, như vậy mình nhất định có thể gả cho Lưu nhị nương,

Cho nên trong lòng Trương Tiểu Hoa vẫn ngóng trông Trương Tiểu Thúy tốt nhất có thể đem gương mặt Lý Thanh cào nát, trong lòng một mực yên lặng cầu mong.

Nhưng biểu ca thật không có bản lĩnh, không thể đem gương mặt Lý Thanh cào nát, điều này khiến Trương Tiểu Hoa rất buồn bực,

Sau đó thấy Lưu nhị nương sinh khí, lại đẩy biểu ca mình ra, còn muốn tống biểu ca ra cửa, Trương Tiểu Hoa càng không dám đi ra, mình hiện tại nếu như đi ra ngoài, Lưu nhị nương nếu như đem tức giận phát lên trên người mình thì thật oan uổng, cho nên Trương Tiểu Hoa quyết định nhất định không đi ra.

Bất quá trong lòng Trương Tiểu Hoa cũng lo lắng a, biểu ca thật không có bản lĩnh khiến Lưu nhị nương giận hẳn, Lưu nhị nương giận hẳn khẳng định cũng sẽ liên lụy mình, phải suy nghĩ thật kỹ mình nên làm gì mới có thể làm cho Lưu nhị nương yêu thích,

Nếu như Lưu nhị nương biết ý nghĩ trong lòng Trương Tiểu Hoa khẳng định tức giận đến nở nụ cười, Trương Tiểu Thúy mặc kệ như thế nào cũng là vì hẳn ra mặt, tuy rằng phần lớn cũng là vì lợi ích của chính mình, nhưng biểu ca mình bị Lưu nhị nương đẩy bị thương, Trương Tiểu Hoa vẫn còn có tâm tình nghĩ những này, thật không hổ là người một nhà, đều có lòng lang dạ sói chẳng ra gì.

Nhìn thấy nhị nương không khách khí đuổi mình, Trương Tiểu Thúy sợ đến cả người đều đổ mồ hôi lạnh, động cũng không dám động, chờ nhị nương sau khi rời đi lập tức đứng lên.

Chạy đến bên người Lưu Lý thị, oán giận nói: "Cha, người xem nhị nương, ta là tỷ phu nàng, nàng làm sao có thể đối xử với ta như vậy?"

"Được rồi, cảm miệng cho ta, người xem người trâu đến việc gì, thật là một tên không biết việc, " Lưu Lý thị biết nhị nương thật sự tức giận, trong lòng cũng rất không thoải mái, nhìn Trương Tiểu Thúy trong lòng càng bực mình, nếu không phải vì cái con rể không biết việc này của mình, nhị nương cũng không đến nổi tức giận như vậy, một gia đình yên ấm, hiện tại thành hình đáng gì?

Hì vọng hài tử kia sẽ không cùng mình xa cách, Lưu Lý thị sợ nhị nương nếu như bởi vì chuyện này cùng mình xa cách, vậy thì thật là không đáng a,

"Hừ, điều này có thể oán ta sao? Rõ ràng là tiện nhân Lý Thanh kia sai, Lưu nhị nương cũng vậy, mình là tỷ phu nàng, cũng không chịu nhường mình, công công mình cũng vậy, cái gì sai đều đổ lên trên người mình a, chẳng lẽ mình dễ ức hiếp như vậy hay sao?" Trương Tiểu Thúy xem thường lên kút liếc mắt nhìn Lưu Lý thị, trong lòng căm phẫn nghĩ,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Phần Nộ

Nhị nương một mực yên lặng ôm Lý Thanh, hai tay Lý Thanh chăm chú ôm eo nhị nương, đem đầu mình sâu sắc chôn ở trước ngực nhị nương, như là tìm nơi nương tựa vậy.

Nhị nương trong lòng tự trách không ngớt, ngẫm lại mình thực sự là quá mức dung túng Trương Tiểu Hoa, nếu không Trương Tiểu Hoa làm sao sẽ không e dè bất nạt Thanh nhi, xem ra mình nên có phương pháp giáo huấn Trương Tiểu Hoa một chút, để Trương Tiểu Hoa biết mình không phải người dễ chiều,

Tính tình Thanh nhi nhị nương biết là rất dịu ngoan, đây là từ nhỏ dưỡng thành, không phải một sớm một chiều liền có thể thay đổi, nếu tính tình Thanh nhi tính tình không thể tự bảo vệ mình, như vậy liền để cho mình đến bảo vệ hắn đi,

Làm sao giáo huấn hắn, vấn đề này mình phải suy nghĩ thật kỹ, hiện tại chủ yếu vấn đề là của người trong lòng ngực của mình, nhìn Lý Thanh yên lặng khóc, thực sự là khóc đến tâm nhị nương cũng đau,

"Thanh nhi, đừng khóc, ta biết người chị oan ức, thế chủ cho người hả giận có được hay không, đừng khóc, thế chủ ta đau lòng, đừng khóc được không?" Nhị nương rất kiên trì an ủi Lý Thanh,

Lý Thanh thấy nhị nương ôn nhu an ủi mình thật ngượng ngùng, lau nước mắt ngừng đầu lên, hướng về phía nhị nương cười cười, nhị nương thấy Lý Thanh thành như vậy còn cười với mình trong lòng mạnh mẽ đau xót một hồi,

Sau đó hai tay ôm Lý Thanh thật chặt "Thanh nhi ngốc, còn đau không?"

Lý Thanh lắc lắc đầu "Không đau, "

"Đưa ngốc, làm sao có khả năng không đau, đến ta bôi thuốc cho người, " nhị nương nói liền cởi quần áo Lý Thanh.

Lý Thanh sắc mặt đỏ bừng muốn né tránh tay nhị nương, nhị nương cười cợt "Thanh nhi ngốc, ta chỉ là bôi thuốc cho người bôi, chớ né ta được không?"

Lý Thanh thấy nhị nương chỉ quan tâm nhìn mình thì ngại ngùng cúi đầu, là mình cả nghĩ quá rồi, bất quá trong lòng lại có một ít khổ sở, thế chủ đã đã lâu không chạm mình, là từ khi thế chủ thay đổi tốt hơn cũng không có chạm mình,

Lẽ nào không thích mình, cái này không thể nào a, nếu như thế chủ không thích mình, vậy tại sao còn đối tốt với mình như vậy? Lý Thanh ở trong lòng thầm phủ định,

Nhị nương thấy Lý Thanh không giãy dụa, liền thân thủ nhẹ nhàng mở quần áo của Lý Thanh ra, trong lòng nhị nương rất hồi hộp, tuy rằng hai người ngủ trên một chiếc giường, thế nhưng đây là lần đầu tiên nhị nương nhìn thấy thân thể Lý Thanh.

Lý Thanh chỉ là đỏ mặt cúi đầu, cũng không có từ chối,

Nhị nương nhẹ nhàng đem quần áo Lý Thanh cởi ra, sau đó là nội y, nhị nương chậm rãi mở ra, nội y Lý Thanh buộc nút, trong phòng rất yên tĩnh, giống như có thể rõ ràng nghe được tim nhị nương nhảy bang bang.

Nhị nương cũng đỏ mặt, đây cũng là lần đầu tiên nàng thoát y phục của nam nhân, trong lòng căng thẳng là tất nhiên,

Chậm rãi nội y bị nhị nương mở ra, thân thể Lý Thanh tuy rằng gầy yếu, thế nhưng rất trắng, gầy gò, có thuộc về nam nhân kiều mị của thế giới này.

Nhị nương chỉ cảm thấy thân thể từng trận toả nhiệt, sau đó hạ thân căng thẳng, máu cả người cũng bắt đầu tràn ngập toàn thân, nhị nương biết mình đang động tình,

Nhưng nhị nương nhìn cả người Lý Thanh đang bị thương, sắc mặt lập tức chìm xuống, chỉ thấy trên thân thể trắng ngọc của Lý Thanh nhiều chỗ bị ứ huyết.

Chỗ khác cũng còn tốt, nhưng trên cánh tay Lý Thanh bị Trương Tiểu Thúy cào thành mấy vết máu rất chói mắt,

Tóc Lý Thanh vốn nhu thuận đen nhánh cũng bị Trương Tiểu Thúy nắm đến rối tùm lùm, nhị nương nhìn một trận đau lòng, sau đó cảm lấy lược cẩn thận từng lí từng tí một chải tóc cho Lý Thanh.

Theo nhị nương chậm rãi, tóc Lý Thanh tóc dĩ nhiên rối xuống không ít, nhị nương cầm tóc Lý Thanh trong tay Lý, nhìn lại tiểu nam nhân đang lén lút nhìn mình, trong lòng nhị nương thật hổ thẹn, đều là tại mình vô dụng, ngay cả người mình thích cũng không thể bảo vệ. Nhị nương rất tức giận Trương Tiểu Thúy, một lần nữa ghi hận, hừ, Trương Tiểu Thúy ta sẽ không bỏ qua cho người,

Lý Thanh thấy nhị nương không phản ứng, ngừng đầu lén lút liếc mắt nhìn nhị nương, chỉ thấy nhị nương không biết đang suy nghĩ gì mà biểu tình âm trầm đáng sợ,

Trong lòng Lý Thanh nhảy một cái, lẽ nào là vì mình, "Thế chủ, thế chủ người làm sao?" Lý Thanh nhỏ giọng hỏi,

"Nga, không có chuyện gì, đến, Thanh nhi ta bôi thuốc cho người, đừng sợ, " nhị nương đột nhiên hoàn hồn, sau đó khởi thân bôi thuốc cho Lý Thanh.

Tiểu Ngôn Nhi còn nhỏ, thường thường ở bên ngoài bị té, đụng, nhị nương đau lòng liền mua cho tiểu Ngôn Nhi thuốc tốt nhất, hiện tại lại dùng ở trên người Lý Thanh.

Nhị nương chậm rãi đem thuốc thoa lên tay mình, sau đó mới chậm rãi bôi đến trên người Lý Thanh, trên người Lý Thanh bị thương nhất định sẽ rất đau.

Thật khổ cho nhị nương, đa dè Lý Thanh trong khoảng thời gian này bị nhị nương dưỡng đến trắng nõn, tuy rằng trên người có vài vết cào, nhưng như vậy cũng không tổn hại sức quyến rũ của bản thân Lý Thanh, chớ nói chi là nhị nương vẫn rất yêu thích Lý Thanh,

Nhị nương không thể làm gì khác hơn là ở trong lòng yên lặng nghĩ "Thanh nhi bị thương, người còn có ý nghĩ thế này thực sự là cảm thú, không được, không được, Thanh nhi bị thương, Thanh nhi bị thương, "

Mặc dù là nghĩ như vậy, thế nhưng con mắt của nhị nương vẫn dán trên người Lý Thanh không chớp mắt.

Đây là phu lang của mình, là nam nhân của mình, tại sao mình phải nhẫn nhịn, Lý Thanh là của mình, là của mình,

Nhị nương nhìn khuôn mặt nhỏ hồng hồng của Lý Thanh cũng không nhìn được nữa, sau đó cúi đầu, chậm rãi ngậm lấy cái miệng nhỏ của Lý Thanh.

Nhị nương đầu tiên là nhìn một chút, thấy Lý Thanh cũng không có biểu tình không tốt, cũng không có động tác phản kháng.

Lúc này lá gan của Nhị nương lớn lên, đầu lưỡi chậm rãi luồn vào trong miệng Lý Thanh, bắt được cái lưỡi Lý Thanh chậm rãi khiêu khích.

Lý Thanh tuy rằng trước đây làm tiểu thị cho người khác, lại cùng nhị nương trước đây từng có giao hợp, thế nhưng được người bảo vệ, quý trọng chậm rãi hôn môi cũng thật chưa từng có.

Lý Thanh hô hấp chậm rãi trở nên gấp gáp, con mắt nhắm lại, đây là lần đầu tiên hắn được người hôn môi như vậy, người hôn môi mình chính là thê chủ của mình, là người mình thích.

Chính mình cũng có thể được thê chủ quý trọng hôn môi như vậy, một chút cũng không để Lý Thanh cảm thấy không khỏe, đầu óc trở nên trống rỗng, thế nhưng Lý Thanh biết mình thích cảm giác này.

Sau đó Lý Thanh học theo dáng vẻ của nhị nương chậm rãi đáp lại, nhị nương vui vẻ càng ra sức nhẹ nhàng hôn môi Lý Thanh, tay nhị nương chậm rãi đem Lý Thanh toàn bộ ôm vào trong ngực,

Lý Thanh cũng không kìm lòng được khẩn thiết ôm eo nhị nương, phảng phất coi nhị nương là chỗ dựa duy nhất mình có thể dựa vào.

Giữa lúc hai người đang tình nồng ý mật, đột nhiên,

"Nương, cha, các người đang làm gì?" âm thanh Tiểu Ngôn Nhi đột nhiên vang lên,

Nhị nương cùng Lý Thanh phản xạ có điều kiện ly khai đối phương, sau đó lại ngượng ngùng nhìn đối phương một chút, lại cười hiểu ngầm bản quay đầu, thế nhưng có thể thấy tâm tình của hai người đều rất tốt,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Tiến Lên Một Bước

Tiểu Ngôn Nhi thấy cha cùng nương ai cũng mặt hồng hồng lại không nói lời nào nên rất nghi hoặc nhìn nhị nương,

"Nương, nương, người làm sao?" Tiểu Ngôn Nhi kiên nhẫn tiếp tục hỏi,

Nhị nương mới vừa muốn đáp,

"A, ô ô, cha, cha, " tiểu Ngôn Nhi khóc lóc hướng về Lý Thanh chạy tới,

Vừa nãy hai người vì tiểu Ngôn Nhi đột nhiên xuất hiện bị cắt đứt, y phục trên người Lý Thanh cũng chưa kịp mặc vào, hiện tại trên người Lý Thanh đầy vết thương xanh tím bị tiểu Ngôn Nhi nhìn thấy rõ ràng.

"Ô ô, cha, có đau hay không? Có đau hay không? Ngôn Nhi thổi cho cha, cha liền không đau, "

Tiểu Ngôn Nhi chạy đến bên người Lý Thanh, cũng không dám đụng vào Lý Thanh, phết miệng nhỏ gạt nước mắt, muốn thổi cho Lý Thanh.

Thấy nhi tử hiểu chuyện như thế, Lý Thanh cảm động nước mắt lại dâng lên, ôm lấy tiểu Ngôn Nhi, hống nói: "Ngôn Nhi không khóc, cha không có chuyện gì, cha không đau, không đau chút nào. "

Nhị nương thấy hai cha con khóc đến đáng thương thì càng đau lòng, cảm giác lúng túng vừa nãy cũng không còn.

Nhị nương thấy tiểu Ngôn Nhi khóc đầy mặt đều là nước mắt, không đành lòng cầm lấy khăn mặt lau cho tiểu Ngôn Nhi.

"Hừ, nương xấu, nương xấu, đều không bảo vệ tốt cho cha, hừ, " tiểu Ngôn Nhi hừ một tiếng, quay đầu không để ý tới nhị nương.

"Ngôn Nhi, không được nói vậy, cha không có chuyện gì, chuyện này sao có thể oán nương, nhanh xin lỗi nương, " Lý Thanh vội vã nói, còn liếc mắt nhìn nhị nương, chỉ sợ nhị nương sẽ tức giận,

Nhị nương bật cười, tên tiểu tử này đang giận dữ mình đây, nhị nương nhìn dáng vẻ Lý Thanh lo lắng cười lắc đầu một cái, biểu thị không có chuyện gì.

"Ngôn Nhi nói không sai, là lỗi của nương, nương không bảo vệ tốt cho cha cha, nương sai rồi, tiểu Ngôn Nhi tha thứ cho nương có được hay không, nương bảo đảm sau này nhất định sẽ bảo vệ tốt cho cha, " nhị nương lấy lòng hướng về tiểu Ngôn Nhi bảo đảm nói,

"Hừ, nương nói chuyện phải giữ lời " tiểu Ngôn Nhi rút cục nghiêng đầu lại oan ức nhìn nhị nương, nhị nương biết đứa nhỏ này lo lắng đến hồng rồi,

Nhị nương vươn tay ra "Đến Ngôn Nhi cùng nương ngoéo tay, nương bảo đảm, "

"Uh, được, " sau đó duỗi ra ngón tay nhỏ, kéo bàn tay lớn của nhị nương, nói: "Ngoéo tay thất cổ một trăm năm bất biến, " nhị nương cũng thật lòng cùng tiểu Ngôn Nhi nói lại một lần.

"Hi hi, nương, " tiểu Ngôn Nhi lúc này mới lộ ra nụ cười, sau đó nọ nọ kêu nhị nương một tiếng.

"Đến, tiểu Ngôn Nhi của chúng ta thực sự là hiếu thuận, sau này cũng phải tốt với cha, biết không?" Nhị nương cười ôm lấy tiểu Ngôn Nhi,

"Uh, tiểu Ngôn Nhi bảo vệ cha, cũng bảo vệ nương, hiếu kính cha cũng hiếu kính nương, " tiểu Ngôn Nhi thật lòng nhìn nhị nương, trịnh trọng nói,

"Nương tin tưởng tiểu Ngôn Nhi, tiểu Ngôn Nhi là đứa trẻ tốt, "

Nhìn hai mẹ con hòa hảo, Lý Thanh rốt cục cũng yên tâm, cũng hiểu rõ ràng thế chủ thật sự coi Ngôn Nhi là con ruột của mình, không, là so với con ruột còn tốt hơn, trên đời này có thể có mấy người phụ nhân chân chính yêu thích nam hài tử, lại có mấy cái có thể như nhị nương vậy sủng nam hài tử,

Buổi tối;

Cơm tối là Lưu Lâm làm, bởi vì Trương Tiểu Hoa còn ở nhà nhị nương, cho nên Lưu Lý thị cũng không có đi,

Nhị nương để Lý Thanh nằm trên giường dưỡng bệnh, không cho Lý Thanh xuống giường, Lý Thanh biểu thị mình không sao rồi, công công còn ở lại nhà mình, mình làm sao có thể không lộ diện đây?

Thế nhưng tại dưới sự yêu cầu mãnh liệt của nhị nương, Lý Thanh vẫn nghe lời nhị nương yên tĩnh nằm trên giường dưỡng thương, ngay cả cơm tối đều là do nhị nương tự tay nấu canh gà cho Lý Thanh bồi bổ thân thể,

Nhị nương tự mình đem cơm cho Lý Thanh bưng đến bên giường, điều này làm cho Lý Thanh có chút ngại ngùng, dù sao mình bị thương nhìn rất nghiêm trọng, kỳ thực chỉ là một ít thương tích ngoài da thôi,

Thế nhưng nhị nương không yên lòng, coi như nhị nương biết là bị thương ngoài da cũng không cho phép Lý Thanh xuống giường, trong nhà còn có một quả bom hẹn giờ nhị nương làm sao yên tâm, Lý Thanh không phải là đối thủ của Trương Tiểu Hoa, Lý Thanh quá thiện lương, mà Trương Tiểu Hoa lại là một tên tiểu nhân.

Lưu Lý thị bởi vì trong lòng chột dạ, đối với việc Lý Thanh không xuất hiện cũng không nói gì?

"Nhị nương a, cha biết người sinh khí, ngày mai cha sẽ để Trương Tiểu Hoa trở về, được không?" Lưu Lý thị ý tứ có chút không muốn cùng nhị nương nói,

Nhưng là "Không cần, nếu là khách nhân ở nhà chúng ta nhiễm phong hàn, đương nhiên đợi khỏi bệnh rồi mới có thể trở về, nếu không chẳng phải để người ta chê cười nhà chúng ta sao?" Lưu Lý thị không thể tin nhìn nhị nương,

Thực sự không thể tin được đây là nhị nương nói, nhị nương không phải không thích Trương Tiểu Hoa, muốn mình đưa Trương Tiểu Hoa đi, lần này nhị nương tại sao lại không đồng ý cơ chứ?

Nhưng Lưu Lý thị nhưng cho rằng nhị nương đây là hiểu chuyện, vốn Lưu Lý thị khá yêu thích Trương Tiểu Hoa, không muốn Trương Tiểu Hoa đang bị bệnh như vậy đuổi về nhà, hiện tại nhị nương chủ động mở miệng, Lưu Lý thị tự nhiên thấy vui trong lòng.

Nhị nương thấy Lưu Lý thị cao hứng trong lòng có chút xem thường, hừ, một tên tiện nhân như vậy cũng không biết cha làm sao lại nhìn lầm.

Đừng tưởng rằng nàng không biết Lưu Lý thị cùng Trương Tiểu Hoa bọn họ đang tính toán gì? Nhị nương không ngốc, chuyện mấy ngày nay xảy ra, còn có ánh mắt Trương Tiểu Hoa nhìn mình, Lưu Lý thị dụng túng.

Khiến nhị nương đoán ra được bọn họ có cái loại ý nghĩ kia, hừ, dám trêu tới mình, nếu Trương Tiểu Hoa ngoan ngoãn về nhà, nhị nương cũng sẽ không làm gì hắn, nhưng hắn lại không biết xấu hổ, còn muốn hãm hại Thanh nhi của mình.

Vậy thì không nên trách mình sẽ không khách khí , không phải là muốn tiến vào cửa lớn Lư gia sao, như vậy gả ai mà không phải gả đây?

Nhị nương buổi tối cơm nước xong liền đi tới nhà Nguyên nương.

Nguyên nương ban ngày vẫn ở bên ngoài làm việc, đến buổi tối mới có thể trở về nhà, cho nên nhị nương muốn tìm Nguyên nương chỉ có thể chờ đến buổi tối,

Nhị nương ở ngoài cửa nhà Nguyên nương gõ gõ, mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy ban ngày bị nhị nương dọa cho phát sợ, đến buổi tối nhìn thấy nhị nương, lập tức tặc mao "Tốt, Lư nhị nương, người còn dám tới nhà chúng ta, người còn dám tới nhà chúng ta, "

Nhìn Trương Tiểu Thúy khiêu khích, nhị nương chỉ lạnh lùng liếc hắt một cái, sau đó đẩy hắt ra rồi vào cửa.

Nguyên nương đang dùng cơm, nhìn thấy nhị nương đến thì kinh ngạc, lúc này nhị nương làm gì, chuyện ban ngày Trương Tiểu Thúy không dám nói cho Nguyên nương biết, dù sao Lý Thanh bị mình đánh rất ác, điểm ấy Trương Tiểu Thúy vẫn biết a.

Nhưng Trương Tiểu Thúy không tính tới nhị nương sẽ chủ động tìm tới cửa, điều này làm cho Trương Tiểu Thúy có chút kinh hoảng,

"Nhị nương đến rồi, làm sao đến đây lúc này? Có phải là có việc gì không?" Nguyên nương nhiệt tình hỏi,

Nhị nương thấy Nguyên nương nhiệt tình, nghĩ đến chuyện sắp nói trong lòng có chút hổ thẹn, thế nhưng nghĩ đến dáng vẻ Lý Thanh chặt vật bất kham, nhị nương cho rằng Lý Thanh vẫn quan trọng hơn,

Mình dù sao không phải thật sự là nhị nương, không có tình cảm cùng Nguyên nương từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cho nên người mình thích vẫn quan trọng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

"Đại tỷ, ta hôm nay tới để thỉnh tội đến " nhị nương trầm giọng nói,

"Cái gì?" Nguyên nương không rõ vì sao nhìn nhị nương,

"Là như vậy..." Nhị nương cẩn thận đem chuyện ngày hôm nay đầu đuôi cùng Nguyên nương nói một lần, không hề nói thêm, thế nhưng đem thăm trạng của Lý Thanh tinh tế nói ra một.

Nhị nương càng nói, sắc mặt Nguyên nương càng khó coi, Trương Tiểu Thúy đứng bên cạnh bất an, Nguyên nương âm trầm liên tục nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Thúy,

Trương Tiểu Thúy thấy Nguyên nương nhìn mình như vậy liền biết tối hôm nay xong, mãi mới chờ đến lúc đến nhị nương nói xong ,

Nguyên nương hai mắt hổ thẹn nhìn nhị nương, trầm giọng nói: "Nhị nương, không phải người sai, là ta làm tỷ tỷ vô dụng, đại tỷ ta có lỗi với người, là đại tỷ vô dụng, người yên tâm, đại tỷ nhất định cho người một câu trả lời, "

Nhị nương biết nếu Nguyên nương nói như vậy , tối hôm nay Trương Tiểu Thúy đừng nghĩ dễ chịu , mình cũng nên ly khai ,

"Đại tỷ đừng nói như vậy, chúng ta đều là nữ nhân, nếu như nam nhân trong nhà không hiền gia đình cũng sẽ không yên , " nhị nương ý tứ sâu xa nói,

"Uh, đại tỷ biết rồi, " Nguyên nương sâu sắc liếc mắt nhìn nhị nương, gật đầu,

"Vậy muội muội đi trước " nhị nương đứng lên nói.

"Được, vậy người đi về trước đi, hôm nào tỷ muội chúng ta cùng uống rượu, " Nguyên nương đề nghị,

"Được, đến thời điểm muội muội nhất định phụng bồi, "

Nhị nương đi rồi, Trương Tiểu Thúy thăm,

Nhị nương ra khỏi nhà Nguyên nương cũng không lập tức ly khai mà đứng lại một hồi, sau một hồi bên trong liền truyền tới tiếng Trương Tiểu Thúy kêu thăm thiết tha lương, chen lẫn là tiếng Nguyên nương phẫn nộ gào.

Nhị nương sẽ không đồng tình Trương Tiểu Thúy, đây là Trương Tiểu Thúy tự tìm, bên trong còn có tiếng khóc của hai hài tử, âm thanh Trương Tiểu Thúy xin tha.

Đợi một hồi, thanh âm bên trong chậm rãi nhỏ dần, nhị nương cười cợt "Trương Tiểu Thúy đây chỉ là bắt đầu, sau này ta còn có một món lễ lớn muốn tặng cho ngươi, ngươi cứ chờ đi."

Sau khi về đến nhà, nhị nương nhìn thấy tiểu Ngôn Nhi đã ngủ, Lý Thanh còn chưa ngủ, nghe thấy tiếng vang, ngẩng đầu nhìn thấy nhị nương, Lý Thanh ôn nhu nở nụ cười "Thê chủ trở về,"

"Uh, trở về, tại sao còn chưa ngủ?" Nhị nương quan tâm hỏi,

"Thê chủ còn chưa có trở lại," Lý Thanh nhỏ giọng nói một câu, thê nhưng bên trong ý tứ đã không cần nói cũng biết, xem ra là Lý Thanh lo lắng cho mình,

Nhị nương thích nhất chính là Lý Thanh quan tâm mình như vậy, "Nhanh ngủ đi, trên người ngươi còn có vết thương, phải nghỉ ngơi cho thật khỏe,"

"Đã không sao rồi,"

"Không có chuyện gì cũng phải nghỉ ngơi," nhị nương nghiêm túc nói,

"Ha ha," Lý Thanh thấy nhị nương quan tâm mình như vậy, tâm tình rất tốt mà cười ra tiếng,

Nhị nương thấy Lý Thanh nở nụ cười, chính mình cũng bất tri bất giác nở nụ cười, sau đó đi ra ngoài rửa mặt rồi trở về lên giường ngủ,

Nhị nương tiến vào ổ chăn, sau đó đem Lý Thanh kéo vào trong ngực của mình, Lý Thanh cũng rất nghe lời yên tĩnh nằm trong lòng ngực nhị nương, chỉ cảm thấy an tâm,

"Thanh nhi, Thanh nhi" nhị nương lẩm bẩm kêu lên,

"Uh, thê chủ có chuyện gì sao?" Lý Thanh ngẩng đầu nhìn nhị nương,

"Thanh nhi, ta yêu ngươi, yêu ngươi, ta sẽ vẫn đôi tốt với ngươi, chỉ đôi tốt với một mình ngươi." nói xong, nhị nương không chờ Lý Thanh có phản ứng gì liền cúi đầu ngăn chặn miệng Lý Thanh.

Nhị nương nói Lý Thanh cũng nghe được, thê chủ nói yêu mình, nói muốn đôi tốt với mình, còn nói chỉ đôi tốt với một mình mình, đây là có thật không? Có thật không? Nhưng theo nụ hôn của nhị nương, Lý Thanh cũng không kịp nghĩ nhiều như thế, chỉ muốn theo nhị nương đồng thời trầm luân,

"Uh, ân a," hai người không khỏi kêu lên, tay nhị nương chậm rãi luồn vào nội y của Lý Thanh chậm rãi xoa xoa,

"A, không được, không được," nhị nương thờ hờn hờn thả Lý Thanh ra.

Lý Thanh sắc mặt hồng hồng, hai mắt đầy ánh nước long lanh, một mặt động tình nhìn nhị nương, không rõ nhị nương tại sao dừng lại, mình thật sự không đáng ghét, mình hiện tại không có chút nào chán ghét thê chủ đụng chạm, thật tốt a,

Nhưng sao thê chủ vào lúc này lại dừng lại, tại sao?

Nhị nương nhìn ánh mắt Lý Thanh nghi hoặc, ôn nhu nói: "Trên người Thanh nhi còn có thương tích, hiện tại ta không thể,"

"Ô ô, thê chủ, ngươi đối với Thanh nhi thật tốt," nguyên lai thê chủ là vì mình, thật sự rất cảm động, mình lại có thể được thê chủ thương tiếc như vậy.

"Được rồi, được rồi, khóc sẽ không đẹp, nghe lời, ngủ đi," nhị nương buồn cười nhìn vẻ mặt cảm động không thôi của Lý Thanh,

Nhị nương làm sao biết tại thế giới này nam nhân phải phụ thuộc vào nữ nhân, địa vị rất thấp, đây là nông thôn còn khá một chút, nếu như là những quan to quý nhân trong phủ, một nam nhân có thể bị coi là vật phẩm đưa tới đưa đi, chết rồi cũng không ai xem là chuyện lớn.

Từ nhỏ chịu sự giáo dục bình đẳng như nhị nương vĩnh viễn cũng lĩnh hội không được, nam nhân nơi này từ nhỏ đã phải bị loại giáo dục phải sống vì nữ nhân mà dưỡng thành.

Ngày thứ hai;

Sáng sớm, Lý Thanh thức rất sớm, thê nhưng nhị nương không để hán rời giường mà tự mình ngồi dậy.

Đi tới phòng của Trương Tiểu Hoa "Thùng thùng" gõ vài cái lên cửa,

Trương Tiểu Hoa đang ngủ ngon, hôm qua lão già Lưu Lý thị kia nhưng tự đến nói với mình là mình có thể ở lại đây, là Lưu nhị nương chủ động đồng ý, xem ra Lưu nhị nương này nhất định là đối với mình có ý định,

Vừa nghĩ như thế, trong lòng Trương Tiểu Hoa rất thỏa mãn, cho nên ngủ rất say sưa, thời điểm nhị nương gõ cửa, Trương Tiểu Hoa chính là đang ngủ

say như chết,

Đột nhiên nghe được tiếng gõ cửa, Trương Tiểu Hoa bản năng muốn mắng người, cái tên không sợ chết lại dám đánh quấy nhiễu giấc ngủ của hắn, nhưng cẩn thận ngẫm nơi này không phải là nhà mình, cho nên Trương Tiểu Hoa nhìn,

Bất quá người ngoài cửa này Trương Tiểu Hoa nghĩ hẳn là Lưu Lý thị, cái nhà này ngoại trừ Lưu Lý thị sẽ tìm đến mình, Trương Tiểu Hoa cũng thật là không nghĩ tới còn có ai sáng sớm thì tìm đến mình,

Nhị nương không kiên nhẫn gõ lên cửa phòng Trương Tiểu Hoa, nghe thấy bên trong có tiếng vang, nhị nương lên tiếng nói: "Tiểu Hoa đệ đệ, người đã tỉnh chưa?"

Ác! Tiểu Hoa đệ đệ, nhị nương ngẫm lại thì buồn nôn muốn chết, thế nhưng hết cách rồi, hiện tại mình còn cần dùng tới Trương Tiểu Hoa,

Là nhị nương, Trương Tiểu Hoa không xác định xoa xoa lỗ tai, không xác định hỏi: "Là nhị tỷ?"

"Uh, là ta, " trên mặt nhị nương mang theo vài phần không kiên nhẫn,

Xác thực thật là nhị nương, Trương Tiểu Thúy rất cao hứng a, đúng là vui đến hỏng rồi, thật không nghĩ tới Lưu nhị nương sáng sớm sẽ tìm đến mình,

Trương Tiểu Hoa lập tức từ trên giường đứng lên, sau đó mặc quần áo vào, liền muốn đi mở cửa nhưng Trương Tiểu Hoa đi tới cửa lại dừng lại, gian xảo nở nụ cười, sau đó nhìn một cái lại đi trở về bên giường,

Đem quần áo đã mặc xong cởi ra, mãi đến tận còn lại áo lót, Trương Tiểu Hoa vẫn cảm thấy không đủ, càng kéo áo lót xuống, làm cho rối loạn lộ ra thịt mới thoải mái nở nụ cười, đi mở cửa .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58

Nhị nương cau mày, "Trương Tiểu Hoa này xảy ra chuyện gì? Tại sao vẫn chưa ra? Thật chậm, "

"Chỉ" một tiếng, cửa mở, nhị nương giường mắt nhìn vào.

Vừa nhìn nhị nương liền sợ hết hồn, chỉ thấy Trương Tiểu Hoa dựa vào trên cửa, sau đó cúi đầu, một mặt xuân sắc nhìn nhị nương, còn thỉnh thoảng cho nhị nương quăng một cái mị nhãn, nhị nương rung mình nổi da gà.

Lại nhìn quần áo trên người Trương Tiểu Hoa, chỉ thấy y phục trên người Trương Tiểu Hoa có nhiều nếp nhăn, hơn nữa còn có hai cái nút buộc bị mở ra, lộ ra thịt mỡ trên người Trương Tiểu Hoa suýt nữa khiến nhị nương nôn ra.

Vóc người kém cỏi đến như vậy, lại còn không biết kiêng dè, Trương Tiểu Hoa này đến cùng có phải nam nhân của thế giới không a, làm sao lại cỏi mở như thế a,

Nhị nương trong lòng khinh bỉ thế nhưng trên mặt lại không hiện ra,

Trương Tiểu Hoa lén lút đánh giá nhị nương, chỉ thấy nhị nương không biết đang suy nghĩ gì, trong lòng đắc ý cực kỳ, hừ, biết ngay mình như vậy nhất định sẽ hấp dẫn sự chú ý của Lưu nhị nương, phảng phất không thèm để ý tự đem áo lót kéo xuống, sau đó lại hướng về phía nhị nương quăng mấy cái mị nhãn,

Nếu để cho nhị nương biết ý nghĩ của Trương Tiểu Hoa, nhị nương cả ý muốn giết người đều có,

"Ta muốn hỏi thân thể Tiểu Hoa đệ đệ đã tốt chưa?" Nhị nương khách khí nói,

Trương Tiểu Hoa vốn muốn nói không tốt, nếu như mình tốt rồi Lưu nhị nương lại đem mình đưa đi, vậy mình chẳng phải chịu thiệt sao.

"Nếu như Tiểu Hoa đệ đệ thân thể tốt hơn một chút, ta nghĩ nhờ Tiểu Hoa đệ đệ giúp một chuyện, "

"Được rồi, tốt hơn một chút rồi, chuyện gì? Chỉ cần là nhị tỷ tỷ nói, ta nhất định hỗ trợ, " Trương Tiểu Hoa nghe nhị nương nói tìm mình hỗ trợ trong lòng lập tức kích động a, vốn mình còn cho rằng Lưu nhị nương vẫn muốn mình đi, không coi trọng mình,

Nhưng không nghĩ tới Lưu nhị nương lại để cho mình ở lại, bây giờ lại còn muốn để cho mình hỗ trợ, này có phải là nói Lưu nhị nương đã rất tín nhiệm mình hay không, nếu như mình đem chuyện Lưu nhị nương giao làm tốt, Lưu nhị nương có phải càng thêm yêu thích mình rồi thú mình không, nghĩ Lưu nhị nương chắc cũng đồng ý.

Trương Tiểu Hoa nghĩ đến Lưu nhị nương sẽ thích mình, thú mình liền gấp gấp không đợi hỏi nhị nương muốn làm cái gì, trực tiếp đáp ứng, xem ra thực sự là muốn gả cho người muốn đến điền rồi,

"Ha ha, là như vậy, Thanh nhi bị thương nên không thể làm việc, ta cùng ca ca còn phải đi bán đồ ăn, cho nên việc trong nhà một nữ nhân như ta cũng không làm được, có thể hay không phiền phức Tiểu Hoa đệ đệ..."

Nhị nương còn chưa nói hết, Trương Tiểu Hoa liền vội vã nói: "Có thể, có thể, ta có thể làm a, ta nhất định sẽ làm tốt, chỉ cần là nhị tỷ tỷ nói, ta liền nhất định sẽ làm, " nói xong lại cho nhị nương quăng mị nhãn một cái,

Trương Tiểu Hoa mặc dù ham ăn biếng làm, thế nhưng dù sao cũng là ở trong thôn lớn lên, công việc vẫn biết làm.

Nhị nương được đáp án mình muốn thì vội vã đi rồi, đợi một lát nữa nhị nương thực sự không chịu được,

Trương Tiểu Hoa hy vọng có thể được nhị nương coi trọng, thấy nhị nương đi rồi, liền vội vàng trở về trong phòng mặc quần áo tử tế, đi tới nhà bếp,

Trong phòng bếp, nhị nương cùng Lưu Lam đang thu thập đồ ăn ngày hôm nay bán, trên đất có rất nhiều bát đĩa vẫn chưa rửa, khách nhân của nhị nương các nàng mỗi ngày đều đến rất nhiều, bát đĩa có lúc tự nhiên sẽ rửa không kịp. Thấy Trương Tiểu Hoa đến, nhị nương cười nói: "Tiểu Hoa đệ đệ đến rồi, vừa vặn trên đất bát đĩa vẫn chưa rửa, Tiểu Hoa đệ đệ có thể giúp đỡ rửa một chút không?"

Trương Tiểu Hoa trong mắt chỉ thấy được Lưu nhị nương, liền không hề liếc mắt nhìn đã đáp ứng, thế nhưng chờ khi hẩn nhìn thấy số lượng bát đĩa trên đất trong lòng liền hối hận.

Khách nhân của nhị nương các nàng nhiều, dùng bát đĩa tự nhiên rất nhiều, trên đất xếp đầy bát đĩa.

Nhị nương thấy Trương Tiểu Hoa một mặt hối hận không thôi thì trong lòng cười như nở hoa, hừ, đây chỉ mới bắt đầu.

"Tiểu Hoa đệ đệ, đây là cho khách nhân dùng, mong rằng Tiểu Hoa đệ đệ rửa sạch sẽ một chút, không sạch sẽ ta không dám cho khách nhân dùng "

"Ai, được, " Trương Tiểu Hoa giựt giựt khoe miệng, không khí lực đáp một tiếng, nhị nương cùng Lưu Lam ngầm hiểu ý liếc mắt nhìn nhau, từng người ở trong lòng cười nở hoa,

Trương Tiểu Hoa thật vất vả rửa xong bát đĩa, nhị nương cùng Lưu Lam cũng vừa hay đem đồ ăn bán chuẩn bị kỹ càng, đang muốn đi ăn cơm.

Nhị nương đi vào thấy Trương Tiểu Hoa thật sự đem bát đĩa đều rửa sạch sẽ, cũng mang tính tượng trưng khen ngợi Trương Tiểu Hoa, đem Trương Tiểu Hoa vui đến hồng rồi, dù sao nhị nương trước đây cũng không cho Trương Tiểu Hoa sắc mặt tốt, bây giờ lại có thể được Lưu nhị nương khích lệ, trong mắt Trương Tiểu Hoa tự nhiên là coi Lưu nhị nương đối với mình khá hơn nhiều, đây chính là hiện tượng tốt a.

Lưu Lý thị cũng đến, nhị nương làm bộ không nhìn thấy Trương Tiểu Hoa uể oải để Trương Tiểu Hoa đi hầu hạ Lưu Lý thị, Trương Tiểu Hoa tuy rằng không muốn, thế nhưng trên mặt vẫn rất cao hứng đi tới.

Lưu Lý thị thấy Trương Tiểu Hoa đến hầu hạ mình rửa mặt, quan tâm hỏi bệnh tình của Trương Tiểu Hoa, Trương Tiểu Hoa tự nhiên là nói không sao, thế nhưng Lưu Lý thị thấy thân thể Trương Tiểu Hoa thân thể vừa tốt lên liền tới chăm sóc mình, trong lòng cảm thấy rất bất khoan,

Cơm nước xong, tự nhiên là Trương Tiểu Hoa tới thu thập, Trương Tiểu Hoa thu thập xong, vừa mới ra cửa liền nhìn thấy nhị nương ôm một đống quần áo thật lớn cười nhìn mình, trong lòng Trương Tiểu Hoa cảm thấy một trận bất an,

Quả nhiên, nhị nương cười nói những y phục này đều nên giặt sạch, có Lưu Lý thị, có nhị nương, có Lý Thanh, có hai hài tử, còn có vài cái chăn đơn.

Nhị nương làm bộ thật không tiện hỏi Trương Tiểu Hoa có rãnh hay không hỗ trợ giặt một chút, trong lòng Trương Tiểu Hoa kêu gào lên đương nhiên là không muốn, nhiều quần áo cần giặt như vậy mình còn không mệt chết, thế nhưng đây là lần đầu tiên Lưu nhị nương nhờ mình làm việc.

Trương Tiểu Hoa sợ nếu như mình từ chối, như vậy Lưu nhị nương sẽ không cao hứng cho nên trái lương tâm đồng ý.

Lưu nhị nương thấy Trương Tiểu Hoa đáp ứng, tâm tình trở nên rất tốt nói buổi cơm trưa cũng làm phiền Trương Tiểu Hoa, còn có nhớ đưa tới cho Lý Thanh một phần.

Khiến Trương Tiểu Hoa hầu hạ Lý Thanh, trong lòng Trương Tiểu Hoa tự nhiên có một ngàn cái không muốn, thế nhưng nếu là Lưu nhị nương nói, Trương Tiểu Hoa cũng không muốn làm trái ý nhị nương, không thể làm gì khác hơn là đồng ý,

Hơn nữa nhị nương còn nói để Trương Tiểu Hoa chăm sóc thật tốt cho Lý Thanh, như vậy Trương Tiểu Hoa cũng sẽ không thể gây chuyện với Lý Thanh, nếu không chờ nhị nương trở về biết được, khẳng định là không vui.

Nhị nương tâm tình vui vẻ rồi đi, chỉ khổ Trương Tiểu Hoa, vừa nãy giữa trưa đi giặt quần áo, Lưu Lý thị vốn không đành lòng muốn giúp đỡ, thế nhưng Trương Tiểu Hoa nào dám để Lưu Lý thị hỗ trợ, dù sao Lưu Lý thị này là người duy nhất khiến nhị nương có ấn tượng tốt với mình, Trương Tiểu Hoa tự nhiên không muốn bỏ qua.

Buổi trưa Trương Tiểu Hoa làm cơm rồi đem cho Lý Thanh, Lý Thanh được nhị nương dặn dò, đối với Trương Tiểu Hoa cũng không có không khỏe, an

tâm tiếp nhận, điều này làm cho Trương Tiểu Hoa càng thêm tức giận, trong lòng xem thường nghĩ "Chờ mình già đến liền để Lý Thanh đẹp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

Buổi tối nhị nương lúc trở lại, Trương Tiểu Hoa đang ở trong phòng nghỉ ngơi, hôm nay bắt hắn làm một muốn chết rồi.

Trương Tiểu Hoa vốn là người hết ăn lại nằm, nhị nương để hắn trong một ngày làm nhiều việc như vậy, Trương Tiểu Hoa quả thực mệt đến không đứng lên nổi, tự nhiên không có cách nào gây chuyện xấu.

Nhị nương trở về thì đến xem Trương Tiểu Hoa, mạnh mẽ khen Trương Tiểu Hoa, để Trương Tiểu Hoa vui vẻ không chịu được,

Thế nhưng ăn cơm tối xong, Trương Tiểu Hoa liền muốn vui vẻ cũng không vui nổi, nhị nương nói nàng muốn đi chăm sóc Lý Thanh, Lưu Lam muốn đi chăm sóc hài tử, bát đĩa hôm nay phải làm phiền Trương Tiểu Hoa hỗ trợ,

Trương Tiểu Hoa đương nhiên không muốn, thế nhưng đối mặt con mắt tín nhiệm của nhị nương, Trương Tiểu Hoa vẫn khẽ cắn răng đáp ứng.

Cho đến buổi tối rất muộn, người trong nhà đều ngủ, chỉ có Trương Tiểu Hoa một người cô đơn ở trong phòng bếp rửa bát đĩa.

Trương Tiểu Hoa thấy nhiều bát đĩa như vậy, quả thực so với buổi sáng còn nhiều hơn, trong lòng quả thực hận không thể đem bát đĩa này đập nát, thế nhưng Trương Tiểu Hoa cũng biết thân phận mình bây giờ bắt quá chỉ là một khách nhân mà thôi, vẫn không có can đảm đem những bát đĩa này đập phá.

Trương Tiểu Hoa khẽ cắn răng nhịn, Trương Tiểu Hoa làm sao biết nhị nương vì sửa trị Trương Tiểu Hoa đem số bát đĩa ngày hôm nay có khách dùng qua tất cả đều đem trở về, con số này không hề ít,

Dù sao lúc tính tiền nếu có thời gian Lưu Lam sẽ đem một phần bát đĩa rửa sạch sẽ, thế nhưng lần này nhị nương không để Lưu Lam động thủ, tất cả đều để cho Trương Tiểu Hoa,

Có thể tưởng tượng được Trương Tiểu Hoa phải rửa bao nhiêu bát đĩa của khách nhân dùng, nếu như bát đĩa không sạch sẽ, như vậy chuyện làm ăn của nhị nương sẽ không tốt, nếu mình già tới, chẳng phải sẽ chịu khổ sao, cho nên Trương Tiểu Hoa không chút nào dám qua loa,

Mãi mới chờ đến lúc Trương Tiểu Hoa đem bát đĩa đều cọ rửa sạch sẽ, Lưu nhị nương trong nhà đều đã ngủ,

Trương Tiểu Hoa dầu miệng, giận mà không dám nói gì đi nghỉ ngơi, rửa mặt cũng không làm, coi như muốn rửa mặt, nhị nương cũng không có để nước nóng cho hắn rửa, còn được bản thân đi nấu nước nóng, Trương Tiểu Hoa đã không có cái khí lực kia.

Ngày thứ hai Trương Tiểu Hoa nằm trên giường ngủ say như chết, thế nhưng nhị nương sẽ không cho hắn như ý, sáng sớm trời còn chưa sáng liền đem Trương Tiểu Hoa gọi dậy.

Trương Tiểu Hoa mơ mơ màng màng mở cửa cho nhị nương, lần này Trương Tiểu Hoa cũng không kịp nhớ những khác, y phục trên người cũng không có thoát, vẫn mặc bộ đồ ngày hôm qua, nhị nương thấy vậy thì trong lòng rất thoải mái.

Sau đó nhìn Trương Tiểu Hoa buồn ngủ đến mơ mơ màng màng, nhị nương càng cao hứng, thế nhưng vẫn còn có chút áy náy nhìn Trương Tiểu Hoa sau đó thương tâm nói: "Ai, thực sự là có lỗi với Tiểu Hoa đệ đệ, sáng sớm đã tới quấy rầy, "

Trương Tiểu Hoa tuy rằng không có tinh thần gì, thế nhưng vẫn biết người trước mắt chính là Lưu nhị nương, là người mình muốn lấy lòng, liền miễn cưỡng lên tinh thần cười đáp: "A, không có chuyện gì, nhị tỷ tỷ tới là vì chuyện gì?"

"Là như vậy, người xem nhị tỷ phụ người thân thể vẫn không được, chuyện trong nhà cũng không có người lo liệu, cha lớn tuổi, ta cũng không thể quấy rối lão nhân gia, nghĩ tới nghĩ lui vẫn phải để Tiểu Hoa đệ đệ giúp đỡ, không biết Tiểu Hoa đệ đệ có nguyện ý hay không?"

Trương Tiểu Hoa đương nhiên không muốn, thế nhưng câu nói này Trương Tiểu Hoa không dám ngay trước mặt Lưu nhị nương nói, mà Trương Tiểu Hoa cũng không muốn bỏ qua cơ hội lấy lòng Lưu nhị nương liền không thể làm gì khác hơn là nói: "Ai, được, "

"Thật sự? Vậy thì thật thật cảm ơn Tiểu Hoa đệ đệ, " nhị nương có ý biểu hiện vẻ mặt rất cao hứng nhìn Trương Tiểu Hoa,

Trương Tiểu Hoa đối với việc Lưu nhị nương khen vẫn rất hữu dụng, liên tục bảo đảm nhất định sẽ chăm sóc tốt cái nhà này.

Cho nên việc làm cơm rơi xuống người Trương Tiểu Hoa, giặt quần áo cũng rơi xuống người Trương Tiểu Hoa, Trương Tiểu Hoa rất kỳ quái, ngày hôm qua mình không phải đã giặt sạch rất nhiều quần áo sao?

Ngày hôm nay làm sao vẫn nhiều như thế? Trương Tiểu Hoa làm sao biết nhị nương cũng rất khổ não, bất quá Lưu nhị nương khổ não chính là từ nơi nào tìm nhiều quần áo dơ như vậy cho Trương Tiểu Hoa, cho nên Lưu nhị nương đem quần áo dơ trước đây, quần áo không mặc chỉ cần là nên giặt được đều đem ra.

Còn có súc vật trong nhà cũng đều để Trương Tiểu Hoa hỗ trợ cho ăn, hơn nữa còn muốn Trương Tiểu Hoa đi chăm sóc Lý Thanh, Trương Tiểu Hoa đem cơm cho Lý Thanh, tự mình cho bụng đến trước mặt Lý Thanh, Trương Tiểu Hoa nhìn Lý Thanh tự tại nằm trên giường, chính mình lại phải làm nhiều chuyện như vậy, trong lòng rất không cam tâm, mạnh mẽ trừng mắt Lý Thanh, thế nhưng trong miệng cũng không dám nói lời gì quá đáng, chỉ sợ Lý Thanh cáo trạng mình, những công việc này tuy rằng rối rắm, thế nhưng kết thúc mỗi ngày đều khiến Trương Tiểu Hoa đau lưng nhức eo, thế nhưng có khổ không thể nói ra miệng,

Buổi tối như thường Trương Tiểu Hoa cô đơn đi rửa bát đĩa, nhị nương thì đi âu yếm tiểu phu lang của nàng.

Trong phòng;

Hai ngày nay chuyện đã xảy ra Lý Thanh cũng biết, vết thương trên người Lý Thanh tuy rằng nhìn đáng sợ, thế nhưng đều là bị thương ngoài da, căn bản không cần cả ngày ở trên giường, chỉ là nhị nương không muốn Lý Thanh bị liên lụy nên không cho Lý Thanh xuất môn, bất đường thương ở trên giường, còn để Trương Tiểu Hoa mỗi ngày làm cơm cho Lý Thanh ăn, còn phải mỗi ngày bụng đến trước mặt.

Chỉ thấy khuôn mặt Lý Thanh có chút khó khăn cùng nhị nương nói: "Thê chủ, hai ngày nay thân thể ta đã tốt rồi, ngày mai ta không cần nằm trên giường, lại nói hai ngày nay công việc đều là Trương Tiểu Hoa làm, hần dù sao cũng là khách nhân, vẫn không hay cho lắm?"

Nhị nương biết Lý Thanh làm người thiện lương, thấy Trương Tiểu Hoa một mặt uể oải liền không nhìn được vì người khác suy nghĩ,

"Không có chuyện gì, nằm trên giường nghỉ ngơi không tốt sao?"

"Không, không phải không được, chẳng qua là cảm thấy có chút thanh nhàn, " Lý Thanh ngượng ngùng nói,

"Hắc hắc, người a, " nhị nương biết Lý Thanh quen làm việc , đột nhiên để hần nghỉ ngơi, hần sẽ cảm thấy quá thanh nhàn.

"Thanh nhi nghỉ hai ngày nữa được không? Đem thân thể dưỡng cho tốt , nghỉ ngơi thật tốt mới có thể sinh cho thê chủ ta một nữ nhi mập mạp a, " nhị nương tránh nặng tìm nhẹ nói.

Nghe nhị nương nói để cho mình sinh nữ nhi cho mình, sắc mặt Lý Thanh đỏ lên, nghĩ đến thê chủ nói chờ mình thân thể tốt rồi liền muốn mình, Lý Thanh thì có chút ngượng ngùng, thế nhưng vẫn ngoan ngoãn gật gù,

Tuy rằng mấy ngày nay nhị nương trừng trị Trương Tiểu Hoa, nhưng không phải nhị nương không cho Trương Tiểu Hoa cơ hội, nếu như Trương Tiểu Hoa biết khó mà lui, nhị nương cũng sẽ không làm khó dễ Trương Tiểu Hoa, dù sao Trương Tiểu Hoa là nam nhân bị thôi về nhà tháng ngày cũng không dễ chịu,

Thế nhưng nếu như Trương Tiểu Hoa vẫn u mê không tỉnh, nhị nương sẽ thu hồi lòng thông cảm đối với Trương Tiểu Hoa, để Trương Tiểu Hoa chịu giáo huấn hần nên nhận, vì sự tham lam của hần mà trả giá thật lớn, tất cả những thứ này liền phải xem Trương Tiểu Hoa lựa chọn thế nào.

Lưu nhị nương nghĩ những điều này Trương Tiểu Hoa đương nhiên không biết, hiện tại đang cùng những bát đĩa kia phấn đấu,

Biên bên cạnh lắng "Hừ, Lý Thanh tiện nhân này lại vào lúc này thân thể không thoải mái, những việc này toàn để ta làm một mình , tiện nhân người làm sao không chết luôn đi, một chết ta rồi, hừ, chờ ta vào cửa ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người..."

Nguyên lai Trương Tiểu Hoa đem chuyện hần phải làm việc nhiều như vậy không chỗ phát tiết tức giận, tất cả đều oán ở trên người Lý Thanh.

Thật vất vả Trương Tiểu Hoa làm xong, nhị nương trong nhà đã ngủ, chỉ còn dư lại Trương Tiểu Hoa xoa eo đau nhức, hướng về phòng của mình đi đến,

"Hừ, một chết ta rồi, Lưu nhị nương ta làm như vậy đều là người, tương lai người nếu như không cưới ta, ta sẽ không tha cho người, " Trương Tiểu Hoa ngẫm lại sau này gả cho Lưu nhị nương cuộc sống của mình sẽ rất tốt cho nên hiện tại liền nhin,

Ngày thứ ba, nhị nương như thường sắc trời chưa sáng đã kêu Trương Tiểu Hoa dậy, Trương Tiểu Hoa vốn muốn từ chối nói thân thể không khỏe,

Nhưng Trương Tiểu Hoa nói chuyện thân thể không khỏe, nhị nương liền hồ thẹn nói: "Ai, Tiểu Hoa đệ đệ cũng biết, trong nhà nhị tỷ phụ người thân thể không tốt, không thể làm việc, cha ta cha lớn tuổi , không thể để cho lão nhân gia làm những công việc này, Tiểu Hoa đệ đệ bị bệnh cũng không ai chăm sóc, không bằng ta cùng ca ca đưa Tiểu Hoa đệ đệ đi về nhà đi, "

Nghe thấy Lưu nhị nương nói như vậy, Trương Tiểu Hoa liền vội vàng nói: "Thân thể của ta không có chuyện gì, một lúc nữa là tốt rồi, không có chuyện gì, "

Nhị nương làm bộ một mặt quan tâm hỏi: "Thật sự không có chuyện gì? Nếu như Tiểu Hoa đệ đệ có việc cứ việc nói, ta cùng ca ca có thể..."

Còn không chờ nhị nương nói xong, Trương Tiểu Hoa liền nói thân thể mình tốt rồi, có thể làm việc nhà cho nhị nương.

Nhị nương trong lòng buồn cười đến hồng rồi, thế nhưng trên mặt vẫn một bộ cảm kích không ngớt "Ai, không nghĩ tới Tiểu Hoa đệ đệ tốt như vậy, trước đây nhị tỷ tỷ nếu như nơi nào không tốt, kính xin Tiểu Hoa đệ đệ tha thứ cho ta a, "

Trương Tiểu Hoa vừa nghe nhị nương nói mình là người tốt liền cao hứng đến hồng rồi, nơi nào còn quan tâm được những thứ khác,

Hôm nay Trương Tiểu Hoa lại là đau lưng nhức eo trở về phòng của mình ,

Sau đó ngày thứ tư, ngày thứ năm, ngày thứ sáu, đều là như vậy.

Mấy ngày nay Trương Tiểu Hoa bị bức điên rồi, buổi tối ngủ ở trên giường âm thầm nghĩ: "Không được, cuộc sống như thế mình sống không nổi , ngày mai đi tìm biểu ca Trương Tiểu Thúy, biểu ca luôn luôn có chủ ý, để xem biểu ca có chủ ý gì có thể làm cho mình mau chóng gả cho Lưu nhị nương, như vậy mình coi như phải làm việc nhà cũng có niềm tin"

Nghĩ đi nghĩ lại Trương Tiểu Hoa liền mệt ngủ ,

Ngày hôm sau chờ nhị nương đi rồi, Trương Tiểu Hoa lén lút đi tới nhà Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Hoa gõ cửa, mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, bất quá Trương Tiểu Hoa nhìn thấy dáng vẻ Trương Tiểu Thúy đúng là dọa người.

Chỉ thấy hai mắt Trương Tiểu Thúy bầm đen, rõ ràng là bị người đánh qua, một bên mặt sưng phù rất, khoe miệng cũng phát màu xanh tím, Trương Tiểu Hoa rất quen thuộc Trương Tiểu Thúy mới có thể nhận ra, nếu như người không nhìn thấy bộ dáng này của Trương Tiểu Thúy cũng thật không nhận ra,

Chỉ thấy ở bề ngoài như vậy, ở địa phương không nhìn thấy trên người càng nhiều hơn, hơn nữa nhiều ngày như vậy còn chưa bớt, có thể tưởng tượng được trận đánh này có bao nhiêu tàn nhẫn, nghĩ tới đây Trương Tiểu Hoa không khỏi rung mình một cái, mẹ a, đều nói biểu ca này lợi hại, không nghĩ tới đều là nói bậy a,

"Biểu ca, " Trương Tiểu Hoa nhiệt tình chào hỏi, hiện tại có việc cần nhờ biểu ca này vẫn khách khí một chút thì tốt hơn,

Trương Tiểu Thúy mấy ngày nay ở nhà đang sinh hờn dỗi, hẳn ra nông nổi này còn không phải là vì cái biểu đệ này, nhưng chính là biểu đệ này của hắn đã qua nhiều ngày còn chưa tới xem mình, mình thực sự là đối xử quá tốt với hắn ,

Trương Tiểu Thúy đứng đem mục đích của chính mình quên đến không còn một mống, Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Trương Tiểu Hoa cười nhưng trong lòng không có ý cười, còn không bằng không cười, mặt Trương Tiểu Thúy vốn sưng phù giống như đầu heo, nở nụ cười trên gương mặt càng thêm khủng bố.

Trương Tiểu Hoa nhìn thấy gương mặt Trương Tiểu Thúy buồn cười, trong lòng muốn cười nhưng Trương Tiểu Hoa biết hiện tại mình nhất định không được cười, liều mạng đè xuống kích động muốn cười, nhịn xuống thật khổ cực,

"Hừ, ta tưởng là ai chứ? Là Tiểu Hoa a, làm sao, người không phải ở tại nhà nhị nương sống rất tốt sao? Tốt đến nỗi đã quên luôn biểu ca này, hiện tại nghĩ như thế nào đến tìm ta rồi?" Trương Tiểu Thúy bất mãn trào phúng nói,

Bất quá nhìn dáng vẻ của Trương Tiểu Hoa khiến Trương Tiểu Thúy rất giật mình, Trương Tiểu Hoa rõ ràng là đang giả bộ bệnh a, xem bộ dạng này của Trương Tiểu Hoa ngược lại thật sự như bị ốm một trận vậy.

Chỉ thấy hai mắt Trương Tiểu Hoa thâm quầng, vừa nhìn thì biết là ngủ không ngon, sắc mặt có chút tái nhợt như bị bệnh, hai tay đỏ chót còn có chút sưng đỏ, lại nhìn Trương Tiểu Hoa này một bộ buồn bã ỉu xìu, đúng là để Trương Tiểu Thúy hợp mắt không ít, dù sao bị mình như vậy Trương Tiểu Thúy cũng không hi vọng người khác cũng không được tốt.

Trương Tiểu Thuynày mặc kệ đối với người nào đều không che giấu tính vô tình, ngay cả đối với Trương Tiểu Hoa cũng đều không khách khí như vậy.

Trương Tiểu Hoa nghe Trương Tiểu Hoa cười nhạo mình, trong lòng liền một trận sinh khí, lại nhìn Trương Tiểu Thúy một mặt cười nhạo nhìn mình, Trương Tiểu Hoa trong lòng càng tức giận, "Hừ, nếu hiện tại không cần tới người, ta mới không đến đây, " Trương Tiểu Hoa trong lòng xem thường nghĩ.

Thế nhưng trên mặt vẫn một bộ oan ức nhìn Trương Tiểu Thúy "Ai, biểu ca người hiểu lầm ta , ta vì có thể ở lại nhà Lưu nhị nương cũng biết ta vẫn phải giả bệnh , ta nào dám xuất môn a, ta mấy lần muốn đến thăm biểu ca, nhưng bá phụ đều không đáp ứng, ta cũng không còn cách nào a, "

Trương Tiểu Thúy sau lần kia cùng nhị nương gây chiến thì không có quay lại nhà nhị nương, lời nói của Trương Tiểu Hoa Trương Tiểu Thúy cũng không biết thật giả, nhưng nhìn Trương Tiểu Hoa một mặt chân thành oan ức rơi lệ , Trương Tiểu Thúy đúng là có mấy phần tin tưởng.

Trong lòng tức giận tiêu tán không ít, ánh mắt nhìn Trương Tiểu Hoa cũng nhu hòa không ít,

"Hừ, Lưu nhị nương kia thực là tên lừa gạt, ta đâu không lại nàng, " Trương Tiểu Thúy nhắc tới nhị nương liền một mặt nghiêng răng nghiêng lợi , ngày đó sau khi Lưu nhị nương rời đi, Nguyên nương mạnh mẽ đánh mình một trận, không quản mình làm sao xin tha Nguyên nương đều mặc kệ, cuối cùng vẫn là hai hài tử khóc đến tàn nhẫn Nguyên nương mới buông tha mình,

Nếu không có hai hài tử, Trương Tiểu Thúy cảm giác mình có thể bị Nguyên nương đánh chết, này đều là ai hại ? Còn không phải Lưu nhị nương cùng Lý Thanh con tiện nhân kia, cho nên vừa nhắc tới Lưu nhị nương, Trương Tiểu Thúy chỉ có hận.

Trương Tiểu Hoa không biết Trương Tiểu Thúy đang suy nghĩ gì? Nhưng nhìn Trương Tiểu Thúy một mặt âm trầm, xem ra cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Vậy người hôm nay tới tìm ta là vì cái gì?" Trương Tiểu Thúy có chút không cao hứng hỏi,

Trương tiểu Hồ làm ra một bộ oan ức bất đắc dĩ, sau đó khóc tổ nói: "Biểu ca, thân thể ta sớm muộn gì cũng sẽ tốt, nếu như thân thể của ta tốt rồi, Lưu nhị nương muốn đưa ta đi ta nên làm gì?"

Trương Tiểu Thúy vốn không dự định lại quản Trương Tiểu Hoa, thế nhưng Trương Tiểu Thúy sau khi nghĩ đến Lý Thanh liền thay đổi chú ý,

"Hừ, người yên tâm đi, người sẽ không đi, đi rồi cũng phải nương Lưu nhị nương đến thú người, " Trương Tiểu Thúy khẳng định nói,

Nghe Trương Tiểu Thúy nói như vậy Trương Tiểu Hoa cao hứng hỏi: "Biểu ca người có biện pháp?"

"Hừ, chỉ cần người nghe lời của ta, ta liền để người toại nguyện, "

"Được, ta nghe, ta nghe, " Trương Tiểu Hoa vội vàng nói, sợ nói chậm Trương Tiểu Thúy liền không đồng ý ,

Trương Tiểu Thúy không nói gì, thế nhưng trong đôi mắt toát ra nụ cười quái dị khiến Trương Tiểu Hoa nhìn mà hoảng sợ,

"Hừ, Lý Thanh ta sẽ không để cho người dễ chịu, ta ngược lại muốn xem xem chờ Lưu nhị nương thú Trương Tiểu Hoa rồi, Lưu nhị nương còn có thể che chở người hay không, chờ Trương Tiểu Hoa sinh hài tử, ta xem người nên làm gì?" Trương Tiểu Thúy ác độc nghĩ,

Vốn Trương Tiểu Thúy trợ giúp Trương Tiểu Hoa không có lòng tốt, trong lòng Trương Tiểu Thúy là cực hận Lưu nhị nương cùng Lý Thanh, Trương Tiểu Thúy hiện tại không dám công khai đối phó Lý Thanh, thế nhưng Trương Tiểu Thúy nghĩ đến Trương Tiểu Hoa sau khi gả cho Lưu nhị nương , Lý Thanh khẳng định không đầu lại Trương Tiểu Hoa,

Lại nói người nam nhân nào không muốn thế chủ chỉ có một mình mình, chờ Trương Tiểu Hoa gả cho Lưu nhị nương, Lý Thanh khẳng định không thoai mái, đợi thêm Trương Tiểu Hoa đã mang thai, sinh hài tử, mình liền để Trương Tiểu Hoa nói Lưu nhị nương thôi Lý Thanh.

Xem Lý Thanh còn có thể làm sao? Hừ, Trương Tiểu Thúy nghĩ đến thảm trạng của Lý Thanh, khóe miệng liền nhếch lên,

Buổi tối Lưu nhị nương trở về nhà thì nhìn thấy Trương Tiểu Hoa đứng ở trong sân, Trương Tiểu Hoa thấy nhị nương trở về liền vội vàng tiến lên nghênh tiếp.

Trên người Trương Tiểu Hoa mặc một bộ đồ màu vàng bằng vải thô in hoa sam, một mặt cười ôn nhu nói chuyện với nhị nương "Nhị tỷ tỷ đã về rồi, " âm thanh không sắc bén giống thường ngày, giống như hết sức, nhị nương nhũn chặt mày.

Trương Tiểu Hoa thật giống như không nhìn thấy, lắc lắc eo xách thùng nước bên người, trên người còn có một loại hương vị nồng nặc khiến nhị nương, nhị nương đi hướng ngược lại Trương Tiểu Hoa.

Trương Tiểu Hoa cũng không cảm thấy nhị nương căm ghét mình còn hướng về bên người nhị nương bên người nói "Nhị tỷ tỷ, ta đã chuẩn bị nước nóng cho người rồi, đến" nói liền bắt đầu cởi quần áo của nhị nương.

Nhị nương tự nhiên né tránh, Trương Tiểu Hoa này hôm nay rất kỳ quái, mấy ngày trước chỉ có nhị nương dặn dò việc Trương Tiểu Hoa mới làm, nếu như nhị nương không nói Trương Tiểu Hoa tuyệt đối không làm.

Lại còn nấu nước nóng, nhị nương căn bản không cho Trương Tiểu Hoa hỗ trợ, chỉ sợ Trương Tiểu Hoa nhân cơ hội làm chuyện xấu, hơn nữa nhị nương cũng tự nguyện tự nấu nước nóng sau đó sủng Lý Thanh, tiểu Ngôn Nhi để bọn họ rửa mặt.

Này loại nấu nước nóng này Trương Tiểu Hoa xưa nay không làm, hôm nay là xảy ra chuyện gì?

Nhị nương trong lòng kỳ quái, lại nhìn Trương Tiểu Hoa, nheo mắt tìm tòi nghiên cứu.

Trương Tiểu Hoa nhìn thấy nhị nương tìm tòi nghiên cứu nhìn mình, trong lòng có chút sốt sắng,hôm nay biểu ca nói cho mình biện pháp, trong lòng Trương Tiểu Hoa vừa căng thẳng lại thẹn thùng, thế nhưng nghĩ đến cuộc sống sau này, lá gan Trương Tiểu Hoa lại lớn không ít,

Không cần tự ta có thể làm, sau đó nhị nương xoay người ly khai,

"Không đúng, không đúng, ngày hôm nay Trương Tiểu Hoa quá khác thường , xem ra chính mình phải cẩn thận , thế nhưng cũng khó nói, nói không chừng đây là cơ hội đuổi Trương Tiểu Hoa đi. " nhị nương nghĩ thầm,

Nhị nương xây hai gian phòng tắm, một gian nam nhân dùng, một gian nữ nhân dùng,

Lúc này nhị nương cầm quần áo đi phòng tắm, vừa vặn nhìn thấy Trương Tiểu Hoa đứng ngoài cửa phòng tắm

Nhị nương nhìn thấy Trương Tiểu Hoa thì cau mày không khách khí hỏi: "Người sao lại ở đây?"

Trương Tiểu Hoa nhìn thấy Lưu nhị nương hỏi mình, cũng không có nghe trong lời nói của nhị nương có ý không thích, chỉ cười duyên rừ nói: "Ta chỉ muốn lấy quần áo của nhị tỷ tỷ đi giặt. "

"Không cần , người đi đi, " nhị nương trầm giọng nói,

"Ai, được, " Trương Tiểu Hoa thấy sắc mặt nhị nương không tốt liền vội vàng vàng rời đi.

Nhị nương nhìn thấy Trương Tiểu Hoa rời đi rồi cũng không tiến vào phòng tắm mà là đi ra ngoài, Trương Tiểu Hoa tại bên ngoài phòng tắm nhìn thấy nhị nương, liền nghĩ nhị nương nhất định sẽ ở trong phòng tắm, Trương Tiểu Hoa sau khi bị nhị nương đuổi đi, cũng không trở lại phòng của mình , hơn nữa hành động lén lút đi tới cửa lớn.

Trương Tiểu Hoa lặng lẽ mở cửa lớn, theo cửa lớn thì thấy một người, nhìn kỹ dĩ nhiên là Trương Tiểu Thúy,

Trương Tiểu Hoa bỗng nhiên thấy Trương Tiểu Thúy thiếu chút nữa thốt lên, Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Trương Tiểu Hoa sợ hết, trong lòng không cao hứng, thế nhưng nghĩ đến chuyện cần làm, cũng không cùng Trương Tiểu Hoa tính toán ,

"Xong chưa?" Trương Tiểu Thúy vừa thấy Trương Tiểu Hoa liền không thể chờ đợi được nữa hỏi,

Trương Tiểu Hoa gật gù biểu thị được rồi, Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Trương Tiểu Hoa gật đầu thì chen tách Trương Tiểu Hoa muốn đi vào,

Nhưng Trương Tiểu Hoa lúc này có chút khó khăn cùng Trương Tiểu Thúy nói: "Biểu ca tốt như vậy sao? Nếu như chuyện này truyền đi mọi người sẽ xem thường ta, nếu như Lưu nhị nương không cưới ta thì làm sao bây giờ?"

"Hừ, không tiền đồ, có ta ở đây chẳng lẽ không thể tìm được Lưu nhị nương phải cưới người, đến lúc đó ta sẽ đem công công kêu đến, có công công làm chủ Lưu nhị nương sẽ nghe lời, lại nói Lưu nhị nương kia là cái tính tình gì, cũng thường thường đi tiểu quan quán, người khác biết cũng chỉ có thể nói là Lưu nhị nương ép buộc người, yên tâm đi, "

Nhưng Trương Tiểu Thúy đã quên, Lưu nhị nương đã sớm cùng trước đây không giống nhau , Trương Tiểu Thúy chính là chỉ nhớ rõ nhị nương trước đây.

"Người đi chuẩn bị một chút đi, ta đi tìm công công, " Trương Tiểu Thúy phân phó nói,

Trương Tiểu Hoa vẫn còn có chút do dự, Trương Tiểu Thúy lại kích thích Trương Tiểu Hoa "Tiểu Hoa a, không phải biểu ca nói người, người nếu như không hạ quyết tâm, chờ người bị Lưu nhị nương đưa đi thì không còn cơ hội , người nếu như bị đưa trở về người trong nhà, nhưng sẽ không đem người gả cho nhà người tốt lành gì, tùy tiện gả đương nhiên phải gả cho người mình thỏa mãn nhất "

Trương Tiểu Thúy vừa nói như vậy ánh mắt Trương Tiểu Hoa kiên định không ít, nhìn Trương Tiểu Thúy nói: "Biểu ca ta biết rồi, người yên tâm đi, ta sẽ đi chuẩn bị ngay, "

Trương Tiểu Thúy thấy Trương Tiểu Hoa hạ quyết tâm, trong lòng cao hứng cười đi tìm Lưu Lý thị ,

Trương Tiểu Thúy trực tiếp đi tới phòng Lưu Lý thị, Lưu Lam cùng Lý Thanh đều ở trong phòng của mình, cũng không có tình cờ gặp Trương Tiểu Thúy,

"Thùng thùng, công công, " Trương Tiểu Thúy đi tới phòng Lưu Lý thị gõ cửa kêu lên,

Lưu Lý thị đang nằm ở trên giường nghỉ ngơi, nghe được âm thanh thì hơi nhướn mày, thanh âm này thật giống như âm thanh của đại con rể mình a, nhưng nhị nương đã nói không cho đại con rể đến năng, hẳn làm sao tự ý đến không sợ nhị nương sinh khí sao a,

Lưu Lý thị mau chóng mở cửa cho Trương Tiểu Thúy a, thấy đúng là Trương Tiểu Thúy, nhìn thấy mặt Trương Tiểu Thúy vô cùng thâm trầm, Lưu Lý thị liền một trận thở dài, cái đại con rể này mấy năm nay càng ngày càng không biết điều , nếu không sẽ không bị đại nữ nhi thường ngày tốt tính đánh thành bộ dáng này,

"Người làm sao lại đến? Nhị nương không phải không cho người tới sao? Nếu để cho nhị nương biết khẳng định lại sẽ tức giận, " Lưu Lý thị không cao hứng nói,

Trương Tiểu Thúy cười vài tiếng mới lấy lòng nói: "Cha, là hài tử nhớ ngài , ta nghĩ hỏi một chút ngài lúc nào thì trở lại?"

Nghe Trương Tiểu Thúy nói hài tử nhớ mình , trong lòng Lưu Lý thị một trận cao hứng, nghĩ thâm mình thật không thương lắm hai hài tử này.

Ngữ khí nói chuyện với Trương Tiểu Thúy cũng dịu xuống , "Ai, ta ngược lại cũng nhớ hai hài tử , chỉ là Tiểu Hoa còn ở nhà nhị nương, ta cũng không thể trở về, ngày mai ban ngày ta đi xem hai hài tử. "

Trương Tiểu Thúy nói lời này cũng không phải giả, hai hài tử đúng là muốn Lưu Lý thị , bởi vì Lưu Lý thị thường thường cho hai hài tử ăn vặt, hiện tại Lưu Lý thị không ở hai hài tử cũng muốn Lưu Lý thị trở lại.

Bất quá Trương Tiểu Thúy không muốn để Lưu Lý thị trở lại, sau khi trở về mình lại phải hầu hạ , cả ngày quản mình, cái gì cũng đều để cho mình làm, chủ yếu là ăn nhiều lương thực, Lưu Lý thị nếu như vẫn tại nhà nhị nương vậy nhà mình gia tiết kiệm không ít lương thực a,

Bất quá lời này Trương Tiểu Thúy không dám đề cho Lưu Lý thị biết,

Trương Tiểu Thúy cùng Lưu Lý thị nói một hồi, cảm giác thời gian gần đủ rồi, liền vội vàng nói: "Cha, ta vừa nãy gặp phải Tiểu Hoa, Tiểu Hoa nói cho ta nói hẳn phải về nhà đó. "

"A, thật sao? Ta làm sao không biết, đứa nhỏ này làm sao không nói với ta một tiếng?" Lưu Lý thị ngạc nhiên nói,

Mấy ngày trước sau khi Lưu Lý thị nhìn thấy nhị nương sinh khí, tâm tư để nhị nương thú Trương Tiểu Hoa liền phai nhạt, thế nhưng Trương Tiểu Hoa mấy ngày nay vẫn ở nhà nhị nương hỗ trợ làm việc, Lưu Lý thị đều nhìn ở trong mắt, để Trương Tiểu Hoa đi về nhà cũng không tốt, bây giờ nghe Trương Tiểu Thúy nói Trương Tiểu Hoa muốn tự mình về nhà trong lòng Lưu Lý thị thở phào nhẹ nhõm,

"Cha nếu biểu đệ đều phải đi, vậy chúng ta đi xem biểu đệ đi, "

Lưu Lý thị nghĩ cũng đúng, dù sao Trương Tiểu Hoa vẫn rất được Lưu Lý thị yêu thích, hơn nữa mấy ngày nay Lý Thanh vẫn ngốc ở trong phòng, chuyện trong nhà đều là Trương Tiểu Hoa làm.

Vừa nghĩ như thế, Lưu Lý thị có cảm giác thật ngại ngùng, liền vội vàng nói: "Uh, nên đi xem. "

Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Lý thị đáp ứng, ánh mắt lóe lên một tia cười quý dị, sau đó chủ động đứng lên đến đỡ Lưu Lý thị,

"Cha, ta đỡ ngài, "

"Uh, " xem Trương Tiểu Thúy đối với mình vẫn cung kính, khiến Lưu Lý thị thật hài lòng.

Lưu Lý thị xuất môn liền hướng phòng của Trương Tiểu Hoa đi đến, Trương Tiểu Thúy bận bịu ngăn "Cha, ta vừa nãy thấy Tiểu Hoa thật giống như đang tắm trong phòng bên kia, "

Lưu Lý thị cũng không hoài nghi gì trực tiếp đi tìm Trương Tiểu Hoa,

Đột nhiên rít lên một tiếng đánh vỡ sự yên tĩnh của nhà nhị nương.

Lưu Lý thị mở mắt nhìn Trương Tiểu Thúy, lẩm bẩm hỏi "Đây là âm thanh của Tiểu Hoa?"

"Đúng đấy, là âm thanh của Tiểu Hoa, cha, lẽ nào Tiểu Hoa xảy ra chuyện rồi? Vậy chúng ta mau chóng đi đến đó " Trương Tiểu Thúy giả vờ như không biết đề nghị,

"Ài, được, mau chóng đi. " Lưu Lý thị không lo cho Trương Tiểu Thúy, đi nhanh đến phòng tắm,

Chỉ thấy cửa phòng tắm mở ra, từ bên trong truyền ra tiếng Trương Tiểu Hoa "Ồ ô" khóc,

Trương Tiểu Hoa hét chói tai, cũng đã kinh động Lưu Lam cùng Lý Thanh ở trong phòng, hai người cũng vội vàng vàng chạy tới,

Nhìn thấy Lưu Lý thị cũng không hành lễ, lo lắng hỏi: "Cha chuyện gì thế này?"

"Ta cũng không biết, " Lưu Lý thị cũng nghi hoặc nói,

"Ồ ô, ta không muốn sống, ta không muốn sống, " bên trong lại truyền ra tiếng Trương Tiểu Hoa kêu khóc.

Lưu Lý thị hoang mang xông vào, Trương Tiểu Thúy tự nhiên muốn theo vào.

Vừa vào cửa liền nhìn thấy Trương Tiểu Hoa khóc rống ngồi xổm dưới đất, quần áo xốc xếch, đáng đáp kia rõ ràng là bị người bắt nạt.

Bởi vì gian phòng khá nhỏ, gian phòng bị hơi nước che phủ xem không rõ lắm, chỉ có thể nhìn thấy có một người đứng bên cạnh Trương Tiểu Thúy chuyển thân, cũng không thấy rõ là ai?

Lúc này Trương Tiểu Thúy đột nhiên vỗ đùi khóc kêu lên: "Ai nha, Tiểu Hoa số khổ của ta a, Lưu nhị nương người tên súc sinh này, người lại dám si nhục biểu đệ ta, người còn là người sao?"

Nghe Trương Tiểu Thúy nói như vậy, Lưu Lý thị kinh ngạc há hốc miệng, làm như không tin.

Mà Lưu Lam lúc này cũng không kịp nhớ nam nữ phân biệt, kinh ngạc nhìn nữ nhân xoay người, Lưu Lam làm sao cũng không tin nhị nương có thể làm ra chuyện như vậy.

Mà mặt Lý Thanh đã trắng xám, trong miệng không ngừng lẩm bẩm nói: "Không thể, không thể, không thể là thê chủ, sẽ không, thê chủ đã nói nàng chỉ sẽ thích một mình mình, sẽ không có nam nhân khác, nhất định sẽ không, "

Thế nhưng Lý Thanh vẫn nắm chặt hai tay cho thấy trong lòng Lý Thanh căng thẳng, hẳn đang hãi sợ,

Đột nhiên một tiếng quát to ngăn cản suy đoán của mọi người.

"Cha, các người mau đưa hắn đi ra ngoài đi, tốt xấu cũng để ta mặc quần áo vào a, " đây rõ ràng là âm thanh Nguyên nương a,

Trên mặt Lưu Lý thị từ kinh ngạc đã biến thành nghi hoặc, đại nữ nhi làm sao lại ở nhà nhị nương a,

Lưu Lam thì lại thờ phào nhẹ nhõm, thế nhưng lập tức lại bắt đầu hoài nghi, đại tỷ làm sao lại ở nhà mình, còn "Bất nạt Trương Tiểu Hoa?"

Mà Lý Thanh thì mừng như điên, hẳn biết thế chủ sẽ không, nhất định sẽ không, hiện tại trong lòng Lý Thanh bị kinh hi che kín, nơi nào còn nhớ được vấn đề của Nguyên nương.

Mà âm thanh khóc lóc của Trương Tiểu Thúy cũng im bật đi, không thể tin được trọn to hai mắt, thẳng tắp nhìn người trước mắt.

Mà Trương Tiểu Hoa cũng bị âm thanh Nguyên nương làm sợ đến trọn to mắt, trong mắt rõ ràng lộ ra vẻ không dám tin, sợ sệt, kinh ngạc, không biết làm sao...

"Không, sẽ không, sẽ không, " Trương Tiểu Thúy trong miệng lẩm bẩm, sau đó giống như bị điên vọt tới trước mặt Nguyên nương sau đó kéo thân thể Nguyên nương quay lại.

Cũng không biết Trương Tiểu Thúy lấy khí lực từ nơi nào, lại kéo nổi Nguyên nương.

Nguyên nương khó chịu nhìn Trương Tiểu Thúy, nàng bị oan a, đang tắm một nam nhân đột nhiên chạy vào ôm hông của mình, còn kêu to,

Chính mình vội vàng xoay người để tránh hiềm nghi, nhưng phu lang mình xảy ra chuyện gì? Lại lôi kéo mình, nhiều người nhìn mình như vậy, tuy rằng đều là người nhà mình thế nhưng cũng quá khó coi.

Trương Tiểu Thúy khi nhìn rõ người đứng là Nguyên nương, đầu tiên là kinh ngạc, sau lại dùng sức dùng đánh ngực Nguyên nương, vừa đánh vừa chửi "Người cái này oan gia, người làm sao có thể, làm sao có thể như đối với ta như thế, người làm sao có thể đối với ta như thế? Người xứng đáng với ta sao? Ta gả cho người nhiều năm như vậy, không chê nhà người nghèo, vì người sinh con dưỡng cái, người lại không biết tu tâm, lớn như vậy còn có tâm tư với nam nhân khác, người xứng đáng với ta sao? Ta không làm gì sai, người lại làm như vậy..."

Nhìn Trương Tiểu Thúy tan nát cõi lòng chửi bậy Nguyên nương, Nguyên nương còn đang phiền muộn, lại nhìn này Trương Tiểu Thúy cố tình gây sự như vậy không kiên nhẫn quát to: "Lăn, an phận một chút cho ta, còn nháo, ta thôi người. "

Nghe Nguyên nương nói muốn thôi mình, Trương Tiểu Hoa càng khóc nháo hét lớn: "Tốt, Lưu Nguyên nương ta xem người sớm đã coi trọng hồ ly tinh này, ghét bỏ ta già, tốt, người hừ a, người hừ a, ô ô, "

Nói xong lại nhớ ra cái gì đó, xoay người, nhìn thấy Trương Tiểu Hoa còn ngồi dưới đất, con mắt Trương Tiểu Thúy hung tợn nhìn chòng chọc vào Trương Tiểu Hoa giống như nhìn kẻ thù giết cha vậy.

Sau đó hai con mắt nổi tơ máu, rít gào lên nhào tới mặt Trương Tiểu Hoa "Tiện nhân, hồ ly tinh, ta để người quyến rũ nữ nhân, ta để người quyến rũ nữ nhân, ta giết người, "

Trương Tiểu Thúy một cái tay dùng sức lôi tóc Trương Tiểu Hoa, một cái tay khác thì lại dùng sức tát Trương Tiểu Hoa.

Thế nhưng Trương Tiểu Hoa cũng không phải người ngồi yên chịu đánh, Trương Tiểu Hoa vừa nãy ngây người là bởi vì hắn rất kỳ quái, người trong phòng người không phải là Lưu nhị nương sao? Hiện tại làm sao đổi thành Lưu Nguyên nương?

Chính mình vừa nãy ôm lấy lại là Lưu Nguyên nương, vậy sau này mình phải làm sao bây giờ a? Lưu Nguyên nương cũng không có tiền như nhà Lưu nhị nương.

Nghe nói có một quãng thời gian, biểu ca phạm sai cho nên tiền trong nhà đều dùng hết, hơn nữa trong nhà Lưu Nguyên nương còn có một người không dễ sống chung là Trương Tiểu Thúy, đối với Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Hoa vẫn tương đối hiểu rõ,

Trương Tiểu Thúy là một người cay nghiệt ích kỷ, lại còn là một nam nhân đã man, nếu như sau này mình gả cho Lưu Nguyên nương, mình còn có ngày sống dễ chịu sao?

Trương Tiểu Hoa đang ăn năn hối hận, ai biết lúc này Trương Tiểu Thúy nắm lấy Trương Tiểu Hoa dùng sức đánh, nhất thời không đề phòng khiến Trương Tiểu Hoa đau đến nước mắt ào ào chảy xuống.

Trương Tiểu Hoa không phải là Lý Thanh, Lý Thanh trong lòng kính Trương Tiểu Thúy là đại tỷ phu không dám đánh trả, thế nhưng Trương Tiểu Hoa không như vậy, Trương Tiểu Hoa là bởi vì quãng thời gian này cần phải nhờ Trương Tiểu Thúy nên mới đối với Trương Tiểu Thúy khách khí như thế, kỳ thực Trương Tiểu Hoa rất ích kỷ, ngoại trừ chính hắn người khác hắn ai cũng không để ý.

Thấy Trương Tiểu Thúy hung ác đánh mình, Trương Tiểu Hoa đương nhiên là đánh trả, chỉ thấy Trương Tiểu Hoa hung tợn trừng mắt Trương Tiểu Thúy "Ta quyến rũ còn không phải là người dạy, hiện tại còn oán ngược ta, ta nếu như biết là Lưu Nguyên nương, ta còn không nhìn lọt mắt đây?"

Trong miệng nói tay cũng không nhàn rồi, dùng sức dùng gờ tay Trương Tiểu Thúy đang cầm lấy tóc mình, thấy Trương Tiểu Thúy tóm chặt, Trương Tiểu

Hoa hết cách rồi, nhân cơ hội thân thủ hướng về mặt Trương Tiểu Thúy chộp tới.

Trương Tiểu Thúy nhất thời không đề phòng để Trương Tiểu Hoa cào trúng vài vết máu, nhìn chặt vật không thôi.

Trương Tiểu Thúy thấy Trương Tiểu Hoa chuyện khai ra hết sợ Lư Lý thị cùng Nguyên nương nghe thấy lại nghi ngờ mình, lén lút liếc mắt nhìn Lư Lý thị cùng Nguyên nương, ai biết Trương Tiểu Hoa lại nhân lúc này cào lên mặt của mình,

Thế giới này nam nhân đối với mặt của mình rất xem trọng, Trương Tiểu Hoa cào mặt của Trương Tiểu Thúy, khiến Trương Tiểu Thúy triệt để điên cuồng ,

Cái gì cũng không quan tâm, sau đó càng thêm dùng sức lôi tóc Trương Tiểu Hoa, Trương Tiểu Hoa đau dữ dội, nhìn thấy cánh tay ở trước mắt mình liên tục tiếp cận.

"A, đau chết ta rồi, mau buông tay, ngươi tiện nhân này, nhanh buông tay cho ta, ta đánh chết ngươi, " Trương Tiểu Thúy bị đau dùng sức đánh Trương Tiểu Hoa,

Nhưng Trương Tiểu Hoa cũng không biết tại sao không buông tay, Trương Tiểu Hoa nghĩ đến cuộc sống tương lai của mình quá thê thảm, đã nghĩ đến đều là Trương Tiểu Thúy tiện nhân này hại,

Cho nên thời điểm cần Trương Tiểu Thúy đều dùng hết lực, không chịu nhả ra,

Lư Lý thị nhìn thấy vì Trương Tiểu Thúy lớn tiếng ồn ào, hàng xóm vây quanh ở cửa lớn lập tức đen mặt, lần này mình xem như đã mất hết mặt mũi rồi.

Lại nhìn Trương Tiểu Thúy lăn lộn trên mặt đất, Lư Lý thị càng tức giận, sau đó lớn tiếng phân phó nói: "Lam Nhi đi, trước tiên đem cửa lớn đóng lại, Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Hoa các ngươi nhanh dừng tay cho ta, "

Lư Lam thấy sự tình nghiêm trọng vội vã chạy tới, đem cửa lớn đóng lại , thế nhưng người trong thôn hay bát quái, tuy rằng chuyện cụ thể người trong thôn không biết, thế nhưng có một ít chuyện người trong thôn cũng sẽ liên tưởng đến chuyện khác.

Ngược lại sự tình nhà Lư nhị nương lần này nhất định không chặn nổi miệng người, nhất định sẽ thành đề tài của cả thôn trong thời gian dài.

"Ai nha, cha chuyện gì thế này?" Chỉ thấy nhị nương từ bên trong đi ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lư Lý thị,

Trương Tiểu Thúy thấy Lư nhị nương đi ra , cũng không kịp nhớ gì lớn tiếng gào lên "Lư nhị nương, ngươi đi đâu ? Ngươi tại sao không ngồi ở trong phòng tắm, đều là ngươi, đều tại ngươi, " Trương Tiểu Thúy giọng điệu oán hận nói.

Trương Tiểu Thúy cho rằng nếu như lúc ấy là Lư nhị nương , như vậy sự tình như thế nào sẽ dính dáng đến Nguyên nương , đều do Lư nhị nương chạy loạn.

Lư nhị nương làm bộ phẫn nộ nhìn Trương Tiểu Thúy, sau đó trầm giọng nói: "Hừ, Trương Tiểu Thúy lẽ nào ta đi đâu còn phải để ngươi đồng ý mới được, ngươi coi như là tỷ phụ của ta cũng quản không được ta, "

Lời này nói không chút khách khí khiến Trương Tiểu Thúy càng tức giận đến phát điên, liều mạng kêu la lên: "Mặc kệ, ta mặc kệ, đều là ngươi sai, ngươi là yêu tinh hại người, "

Nghe Trương Tiểu Thúy nói nhị nương là yêu tinh hại người, Lư Lý thị phẫn nộ, nữ nhi mình hiện tại quá tốt rồi, chuyện này nhị nương căn bản không biết, làm sao có thể là nhị nương sai đây.

Lư Lý thị phẫn nộ nhìn Trương Tiểu Thúy: "Được rồi, trước đây xem ngươi vẫn hiểu chuyện, bây giờ lại có tình gây sự như thế, thật là không ra gì, có ta ở đây, chuyện ngươi nói nhị nương không hề có một chút quan hệ với nàng, ngươi dựa vào cái gì nhị nương như vậy, ta xem ngươi không để công công ta ở trong mắt, quả thực tức chết ta rồi, "

Nhìn thấy thê chủ mình bị Trương Tiểu Thúy vô lý vắn tội như vậy, trong lòng Lý Thanh cũng rất khó chịu, liền dùng ánh mắt trách cứ nhìn Trương Tiểu Thúy,

Sau đó Lý Thanh đi tới bên người nhị nương, lo lắng nhìn nhị nương, nhỏ giọng kêu lên: "Thê chủ."

Nhìn thấy Lý Thanh lo lắng, nhị nương cười cười, biểu thị không có chuyện gì, bất quá trong lòng đúng là cười trên sự đau khổ của người khác, hừ, Trương Tiểu Thúy ta xem ngươi sau này còn làm sao gây chuyện.

"Tiện nhân, đều là ngươi làm chuyện tốt, nếu ngươi không đem hán đến, có thể xảy ra chuyện như vậy sao?" Nguyên nương biết qua hôm nay thanh danh của nàng ở bên ngoài sẽ không êm tai.

Hiện tại lại thấy Trương Tiểu Thúy trách cứ Lư nhị nương vô tội, Nguyên nương mặc quần áo tử tế xong trực tiếp đi tới trước mặt Trương Tiểu Thúy "Đùng đùng" đánh Trương Tiểu Thúy mấy bạt tai.

Trương Tiểu Hoa hiện tại cũng không kịp nhớ cùng Trương Tiểu Thúy đánh nhau, nhìn thấy Lư nhị nương đi ra, Trương Tiểu Hoa vội vã làm ra một bộ dáng bị ủy khuất "Nước mắt như mưa" nhìn Lư nhị nương, bất quá nhị nương nhìn thấy mặt Trương Tiểu Hoa kia xưng to thì ngay cả xem cũng không

muốn xem dù chỉ một cái.

"Nhị tỷ tỷ, người phải làm chủ cho ta a, " Trương Tiểu Hoa che ngực, làm ra một bộ nhu nhược muốn lấy sự đồng tình của Lưu nhị nương.

Thế nhưng chuyện này là bản thân Lưu nhị nương làm ra, nhị nương đang vui mừng rốt cục thoát khỏi tên gia hỏa đáng ghét là hắn, làm sao có khả năng trợ giúp hắn đây,

Trương Tiểu Hoa nhìn thấy nhị nương lạnh lùng nhìn mình cho rằng nhị nương hiểu lầm mình, vội vã giải thích: "Nhị tỷ tỷ, Tiểu Hoa thích người, trong lòng Tiểu Hoa xưa nay chỉ có người a, người phải tin tưởng ta, "

Trương Tiểu Hoa vì mình tương lai, thậm chí ngay lời nói xấu hổ đều nói được, khiến Lưu Lý thị vốn đối với hắn còn có chút hảo cảm trong nháy mắt không còn một mống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Mà Trương Tiểu Hoa còn không tự biết, tiếp tục oan ức nói với Lưu nhị nương: "Nhị tỷ tỷ, người phải tin tưởng ta a, những chuyện này đều là tiện nhân Trương Tiểu Thúy này để ta làm, ta không biết gì cả a, "

"Cái gì? Người tiện nhân này, lại dám đem toàn bộ tính trên đầu ta, người tên bạch nhãn lang này (kẻ vô ơn bạc nghĩa), ta tốt với người như vậy, "

Trương Tiểu Thúy thấy Trương Tiểu Hoa đem mọi chuyện đổ lên đầu hắn lập tức phản bác,

"Hừ, tốt với ta? Người tốt ta còn không phải vì chính người, cho rằng ta không biết sao. " Trương Tiểu Hoa xem thường nhìn Trương Tiểu Thúy,

Hiện tại hai người đã triệt để trở mặt ,

"Nhị tỷ tỷ, ta đồng ý gả cho người, người thú ta đi ta có thể sinh con cho người, Lý Thanh đã không thể sinh, nhị tỷ tỷ người thú ta đi, " Trương Tiểu Hoa một mặt cuồng nhiệt nhìn chằm chằm nhị nương,

Bị Trương Tiểu Hoa nhìn chằm chằm nhị nương thực sự không chịu nổi, lại nghe Trương Tiểu Hoa nói càng khiến cho nhị nương phẫn nộ, Trương Tiểu Hoa là một cỗ nhân sao có thể nói ra những lời không biết xấu hổ như vậy.

"Câm miệng, phu lang nhà là không phải người người có thể bố trí, Thanh nhi rất khỏe mạnh, người tính là thứ gì lại dám nói Thanh nhi như vậy, người như người đưa không cho ta, ta cũng không muốn, còn để ta nghe người nói Thanh nhi không tốt thì đừng trách ta không khách khí. "

Nhị nương mạnh mẽ trừng Trương Tiểu Hoa, sau đó xoay người không thèm nhìn Trương Tiểu Hoa khiến người thần cảm ghét kia nữa, nhị nương xoay người ôn nhu nhìn Lý Thanh,

"Thanh nhi không nên tức giận, chúng ta không cùng người không biết liêm sỉ chấp nhặt, người như vậy không đáng để chúng ta sinh khí, "

"Uh, có thể chủ ở đây Thanh nhi không tức giận, " Lý Thanh nghe mấy câu nói của nhị nương mấy cũng sớm đã cảm động không chịu được, nơi nào còn nhớ Trương Tiểu Hoa.

Trương Tiểu Hoa thấy Lưu nhị nương đối xử với mình như thế thì như bị đá kích đáng vẻ nhìn nhị nương,

"Nhị tỷ tỷ, người không phải thích ta sao? Ta đồng ý gả cho người, người tại sao lại nói như vậy, "

Theo lời Trương Tiểu Hoa nói thì vẻ mặt tức giận của Lưu Lý thị hiện ra rất nhanh, sau lưng Trương Tiểu Hoa tàn nhẫn mà trừng mắt Trương Tiểu Hoa,

"Minh trước đây mắt bị mù mới thấy Trương Tiểu Hoa tốt, thực sự không biết xấu hổ, có nam nhân tốt nào ngay ở trước mặt nữ nhân kêu người ta thú mình, " Lưu Lý thị tức giận nghĩ,

Khoảng thời gian này nhị nương vì khiến cho Trương Tiểu Hoa làm việc, cho Trương Tiểu Hoa không ít khuôn mặt tươi cười, để Trương Tiểu Hoa cho rằng nhị nương yêu thích mình cho nên mới dám lớn mật như vậy nói ra lời trong tim của mình.

Nhưng nhị nương vốn không thích Trương Tiểu Hoa, như thế nào sẽ quan tâm hắn nói cái gì, làm cái gì chứ? "Được rồi, thực sự là tức chết ta rồi, tất cả im miệng cho ta, đều vào phòng của ta hết đi, ta ngược lại muốn xem xem chuyện ngày hôm nay đến cùng là xảy ra chuyện gì?" Lưu Lý thị sắc mặt lạnh nhạt nói.

Nhị nương lôi kéo Lý Thanh vào phòng đầu tiên, sau đó Lưu Lam cũng đỡ Lưu Lý thị đi, Nguyên nương mạnh mẽ trừng Trương Tiểu Thúy cùng Trương

Tiểu Hoa cũng vào phòng

Trương Tiểu Hoa cùng Trương Tiểu Thúy thấy người đầu vào phòng, hừ nhau một tiếng, từ trên mặt đất đứng lên cũng vào phòng.

Trong nhà có hai hài tử, nhị nương sớm để cho bọn hần ngọc ở trong phòng không cho đi ra, tự mình ở trong phòng chơi, hai hài tử cũng hiểu chuyện, nhị nương không cho ra liền không ra, rất nghe lời.

Vào phòng, Lữ Lý thị ngồi ở ghế chủ vị, Nguyên nương ngồi ở bên phải, nhị nương cùng Lý Thanh ngồi ở bên trái, Lữ Lam thì lại ngồi sát bên Nguyên nương.

Trương Tiểu Thúy khi đi vào vốn định ngồi ở bên người Nguyên nương thì bị Lữ Lý thị trừng mắt không dám đi chuyển, thẳng tắp đứng ở đại sảnh.

Trương Tiểu Hoa sau khi đi vào thấy Lữ Lý thị bình thường đối với mình nhiệt tình lại trừng mắt mình, những người khác cũng đều một mặt lạnh lùng nhìn mình, Trương Tiểu Hoa bắt đầu chột dạ cho nên tự nhiên không dám ngồi,

Trương Tiểu Hoa đứng Trương Tiểu Thúy bên cạnh, cúi đầu,

Lữ Lý thị thấy người đầu đến đủ sau đó mở miệng nói: "Nguyên nương người nói trước đi, người tại sao lại ở trong phòng tắm nhà nhị nương?"

Nguyên nương lập tức nói: "Nữ nhi mới vừa phải về nhà đúng dịp thấy nhị nương xuất môn tìm tiểu Ngôn Nhi, nhị nương thấy bụi bẩn trên người ta, nhà ta rửa ráy cũng không tiện cho nên nhị nương nói sang nhà nàng tắm rửa, còn nói tỷ muội chúng ta cũng đã lâu không cùng nhau uống rượu, vừa vặn nhân cơ hội này tụ tập "

"Đúng, cha, ta đi ra ngoài tìm Ngôn Nhi vừa vặn gặp đại tỷ, nghĩ đã lâu không cùng đại tỷ cẩn thận mà nói chuyện cho nên gọi đại tỷ đến. " Lữ nhị nương đứng lên nói.

"Uh, " Lữ Lý thị ừ một tiếng biểu thị đã biết.

Sau đó hỏi Trương Tiểu Hoa nói: "Trương Tiểu Hoa, người thì tại sao lại xuất hiện tại phòng tắm của nữ nhân?"

"Cái này, cái này, " Trương Tiểu Hoa cúi đầu ánh mắt hoảng loạn không biết làm sao trả lời,

"Nói, " Lữ Lý thị quát to một tiếng khiến Trương Tiểu Hoa hoảng hồn, sau đó nói lấp bắp: "Ta cho rằng phòng tắm không có ai, nhị tỷ tỷ nói muốn đi tắm nên ta nghĩ thêm nước nóng cho nhị tỷ tỷ, đúng, là như vậy, "

"Nói vậy, lẽ nào phòng tắm có người hay không người cũng phân biệt không được sao?" Lữ Lý thị rõ ràng không tin quát to,

"Lúc đó ta cũng không có nghĩ nhiều như thế, cho nên không biết bên trong có người, " Trương Tiểu Hoa tìm được lý do lập tức lời lẽ thẳng khí hùng trả lời,

Nhưng bất kể là ai thì cũng không tin, thế nhưng Trương Tiểu Hoa chết sống cắn vào cái cớ này, Lữ Lý thị nhất thời cũng không có cách nào,

"Hừ, nói vậy, người là tên hồ mị tử, vốn muốn quyến rũ chủ nhà ta, hiện tại còn không thừa nhận?" Trương Tiểu Thúy hiện tại đã không nhớ tới là chính mình để Trương Tiểu Hoa đi quyến rũ người.

Hiện tại Trương Tiểu Thúy chỉ muốn trong lòng mình hả giận một chút cho nên cái gì cũng đều không để ý tới chỉ muốn nhìn thấy Trương Tiểu Hoa chật vật, Trương Tiểu Hoa bây giờ trở nên càng thảm thì Trương Tiểu Thúy sẽ càng hài lòng.

"Hừ, Lữ Nguyên nương nhà người ta còn nhìn không lọt mắt đấy, " Trương Tiểu Hoa cũng không cam lòng yếu thế đáp lễ,

Mà Nguyên nương bị người nói như vậy làm sao có thể chịu được, trừng mắt nhìn chòng chọc vào Trương Tiểu Hoa "Người tính là thứ gì, không biết liêm sỉ, ta cũng không lọt mắt người. "

"Cũng không nhìn một chút người là cái thứ gì, Nguyên nương nhà ta người có thể xứng với nàng?" Lữ Lý thị cũng phần nộ lớn tiếng nói,

Trương Tiểu Hoa thấy mọi người quở trách mình không phải, trong lòng Trương Tiểu Hoa oán ức không khỏi nhìn về phía nhị nương, hi vọng nhị nương có thể giúp hắn nói chuyện, thế nhưng nhị nương căn bản cũng không có nhìn hắn, chỉ lo phải cùng bên cạnh Lý Thanh liếc mắt đưa tình,

Trương Tiểu Hoa nhìn càng bị phần, nhưng cũng không còn cách nào, hiện tại mọi người không ai chịu giúp hắn, hắn phải làm sao?

Lữ nhị nương vẫn dùng dư quang nhìn Trương Tiểu Hoa cùng Trương Tiểu Thúy, nhị nương nghĩ thầm không thể cứ như vậy, nhị nương nghĩ tới phải làm sao mới có thể làm cho Trương Tiểu Hoa gả cho Lữ Nguyên nương,

Nhưng không nghĩ tới Trương Tiểu Hoa lại không biết nhìn tình huống như thế, đã vậy còn đắc tội tất cả mọi người tại đây,

Trương Tiểu Hoa cũng không phải đồ ngốc, đương nhiên biết qua ngày hôm nay nếu như mình muốn lại lập gia đình sẽ rất khó khăn, đáng về đó của mình hàng xóm đều nhìn thấy, lại nói mình từ khi bị lưu về nhà, người trong nhà đều không ưa mình, nghĩ cũng sẽ không gả mình cho người tốt lành gì.

Đừng nói như nhị nương như vậy, chính Nguyên nương cũng như vậy đều không ai muốn hấn, dù sao Lư Nguyên nương không có tiền cũng có một muội muội làm cử nhân a,

Trương Tiểu Hoa mắt thấy leo lên Lư nhị nương vô vọng liền chớp mắt một, biểu tình trên mặt đổi một bộ đáng yêu.

Sau đó Trương Tiểu Hoa quỳ xuống khóc rờn nói: "Ồ ô, bá phụ, hết thầy đều là Tiểu Hoa sai, thế nhưng Tiểu Hoa đúng là vô tội a, Tiểu Hoa từ khi đi tới nhà bá phụ gia thì đã ái mộ đại tỷ, thế nhưng biểu ca đề phòng ta đem ta nhét vào nhà nhị tỷ, kỳ thực trong lòng ta cũng không muốn, biểu ca nói để ta quyến rũ nhị tỷ tỷ, làm cho nhị tỷ tỷ thú ta, thế nhưng trong lòng ta chân chính yêu thích chính là đại tỷ tỷ, thật sự, cho nên Tiểu Hoa mới vào thời điểm đại tỷ tỷ tắm rửa không cẩn thận xông vào, "

Trương Tiểu Hoa sau khi nói xong còn một mặt ngượng ngùng liếc mắt nhìn Lư Nguyên nương,

"Rào!" Trương Tiểu Hoa vừa nói đã dọa sợ tất cả mọi người tại chỗ,

Người trong cuộc là Nguyên nương nghe Trương Tiểu Hoa nói người chân chính hấn quý mến mình, vừa nảy tức giận cũng tiêu tán, dù sao có một nam nhân yên lặng yêu thích mình vẫn là một việc khiến người ta sung sướng.

Lư Lý thị tròn to mắt không thể tin nhìn Trương Tiểu Hoa, không biết có nên tin tưởng Trương Tiểu Hoa hay không.

Lư Lam cùng Lý Thanh là nam tử thủ lễ truyền thống, nghe Trương Tiểu Hoa nói như vậy đều dùng ánh mắt không thể tin nhìn Trương Tiểu Hoa,

Thật sự không thể tin được trên thế giới này lại có nam nhân không tuân thủ lễ tiết như vậy, hơn nữa còn bày vẽ mặt ngượng ngùng, thật không biết cha Trương Tiểu Hoa làm sao giáo dục Trương Tiểu Hoa.

Mà nhị nương nghe Trương Tiểu Hoa nói như vậy, trong đôi mắt rốt cục lộ ra một tia vui vẻ, xem ra sự tình rất thú vị.

Mà Trương Tiểu Thúy nghe Trương Tiểu Hoa nói như vậy lập tức "Oa" một tiếng, tức giận hướng về mặt Trương Tiểu Hoa chộp tới,

"Người tiện nhân này lại dám bố trí ta như thế, xem ta có đánh chết người không, người là hồ mị tử, người sao không biết xấu hổ lại nói ra lời không biết xấu hổ như vậy, người là nam tử sao? Người là một tên kỹ nam không biết xấu hổ, "

Trương Tiểu Thúy quả thực đem những từ thô tục mình biết đến đều dùng ở trên người Trương Tiểu Hoa.

Trương Tiểu Hoa đương nhiên không phải người nhẫn nhục chịu đựng, vừa tránh độc thảo của Trương Tiểu Thúy vừa nói: "Biểu ca, ta biết người sinh khí, thế nhưng điều ta nói đều là thật sự a, ta thật sự yêu thích đại tỷ tỷ, câu biểu ca đề ta vào cửa đi, ta nhất định sẽ hảo hảo hầu hạ đại tỷ tỷ cùng biểu ca, nhất định sẽ tuân theo lời người. "

Trương Tiểu Thúy thấy trương tiểu hoa không biết xấu hổ thì tức giận đến mặt đều tái, ra tay càng ác hơn, con mắt mở to như muốn rút ra rất dọa người.

"Tiện nhân, tiện nhân, ta đánh chết người, ta đánh chết người, "

Tuy rằng Trương Tiểu Hoa bị Trương Tiểu Thúy mạnh mẽ nắm tóc đánh tới tấp, thế nhưng Trương Tiểu Hoa chỉ bảo vệ mình mà không đánh trả.

Trương Tiểu Hoa làm như vậy cũng có cân nhắc, dù sao mình nói các nàng không nhất định sẽ tin tưởng, dù sao mình vừa mới nói yêu thích nhị nương, hiện tại lại yêu thích Nguyên nương.

Nguyên nương cũng không nhất định sẽ tin tưởng cho nên Trương Tiểu Hoa quyết định để cho mình có vẻ chật vật, đáng thương một chút, để Nguyên nương đồng tình mình đồng thời cũng nhìn thấy Trương Tiểu Thúy đã man cùng hung hãn.

"Được rồi, không được nháo, tất cả dừng tay cho ta, " Lư Lý thị rốt cục không nhìn nổi, Trương Tiểu Hoa cùng Trương Tiểu Thúy không hổ là người một nhà

Thực sự không ra gì.

"Bá phụ, người phải làm chủ cho ta a, ta lúc đó cùng đại tỷ tỷ ở một chỗ người trong thôn đều nhìn thấy, người nếu như không làm chủ cho ta ta cũng không mặt mũi sống, ô ô, "

Trương Tiểu Hoa nói Lư Lý thị đương nhiên cũng biết, vừa nảy nhiều người vây quanh ở cửa nhà nhị nương, chuyện này làm sao có khả năng giấu đi?

Nhưng phải gả Trương Tiểu Hoa cho Nguyên nương, Lư Lý thị cũng không muốn.

Nếu như trước đây Lư Lý thị có thể sẽ đồng ý, dù sao tại vừa nảy Lư Lý thị vẫn thấy Trương Tiểu Hoa là một nam tử tốt, nhưng nhìn thấy Trương Tiểu Hoa chật vật đã man lại không biết lễ nghi, không biết xấu hổ một, Lư Lý thị đương nhiên là không muốn.

Nhưng Trương Tiểu Hoa liều mạng lấy thanh danh của mình ra uy hiếp, điều này cũng liên lụy Nguyên nương, đến thời điểm chỉ cần Trương Tiểu Hoa nói mình là một nam tử nhu nhược ở nhà nhị nương bị Nguyên nương bắt nạt,

Đương nhiên cũng có rất nhiều người nhìn thấy đáng về Trương Tiểu Hoa khóc lóc, Trương Tiểu Hoa nói nhất định sẽ có rất nhiều người tin tưởng, dù

sao ở trước mặt người ngoài Trương Tiểu Hoa vẫn là một nam tử nhu nhược.

Còn có Tam nương, Tam nương tương lai sẽ có chức vị, nếu như bây giờ trong nhà ra chuyện như vậy đối với hoạn lộ của Tam nương cũng rất nguy a,

Điều này làm cho Lư Lý thị có dự không thể quyết định, Trương Tiểu Hoa thấy Lư Lý thị có chút buông lỏng sau đó lại nói tiếp: "Bá phụ có người nói tam muội muội tương lai sẽ làm quan, người nói nếu để cho người khác nghe thấy người nhà tam muội muội bắt nạt nam tử yếu đuối, vậy không biết đối với tiền đồ tam muội muội có thể hay không có ảnh hưởng gì?"

"Người, người" Lư Lý thị chỉ vào Trương Tiểu Hoa tức giận nói không ra lời,

Không được, vẫn không được, nếu hấn gả cho Nguyên nương vậy không phải hại Nguyên nương sao? Không được, không thể hại Nguyên nương.

Lư Lý thị do dự không quyết định, nhị nương nhìn dáng vẻ của Lư Lý thị sau đó cười cười, tiến đến bên người Lư Lý thị nhỏ giọng nói: "Cha, kỳ thực cũng không phải là không thể đáp ứng hấn, "

Nghe nhị nương nói Lư Lý thị không vui nhìn nhị nương "Muốn cưới hấn cho đại tỷ người, chẳng phải là hại đại tỷ người?"

Nhị nương nói tiếp: "Cha, người xem bộ dáng này của tỷ phu đại tỷ căn bản áp chế không nổi, nếu để cho Trương Tiểu Hoa vào cửa, như vậy có thể để cho Trương Tiểu Hoa áp chế tỷ phu một, vậy đại tỷ cũng có thể thoải mái một chút. "

Mặc dù nói là nói như vậy, thế nhưng Lư Lý thị vẫn không có nhả ra dấu hiệu,

Liền nhị nương không ngừng cố gắng nói: "Cha, coi như thú vào cửa, nếu như Trương Tiểu Hoa không an phận bất cứ lúc nào cũng có thể hưu. "

"Đúng đấy, coi như miễn cưỡng thú vào cửa thì thế nào? Còn có thể hưu a, " vừa nghĩ như thế Lư Lý thị đúng là có chút tâm động.

Liền Lư Lý thị quay về phía nhị nương gật gù, sau đó đơn độc gọi Nguyên nương đi ra ngoài , chuyện này hay là cùng Nguyên nương thương lượng một chút

Nguyên nương bị Lư Lý thị đơn độc gọi ra bên ngoài.

Lư Lý thị một mặt khổ sở "Nguyên nương a, người xem chuyện này nên làm gì a?"

Nguyên nương không có vẻ mặt gì nói: "Tất cả cha làm chủ là tốt rồi, "

"Theo ta thấy, người vẫn nên thú Trương Tiểu Hoa đi, ta biết để người thú Trương Tiểu Hoa có chút oan ức cho người, thế nhưng nhà chúng ta nếu như không cưới hấn, hấn có thể làm xấu danh tiếng nhà chúng ta, không chỉ tiền đồ Tam nương tiền đồ, đối với người cũng không tốt, "

Nguyên nương cũng không phải người không biết nặng nhẹ , "Dạ cha, ta biết, cha yên tâm đi, "

"Ai, ta biết người hiểu chuyện, chúng ta tuy rằng thú hấn thế nhưng chỉ cần hấn phạm lỗi lầm chúng ta bất cứ lúc nào cũng có thể hưu hấn, "

Nguyên nương là người cổ đại, tại cổ đại nếu có một chút tiền nhân rồi đều muốn tam phu tứ thị, ôm ấp đề huề.

Theo Nguyên nương thấy mình bất quá chỉ có thêm một nam nhân thôi, không thích, nam nhân nếu như gây chuyện hưu là được , cũng không khó khăn gì mấy.

Lư Lý thị thấy Nguyên nương cũng không có phản đối, trong lòng đúng là thở phào nhẹ nhõm

Trở lại trong phòng, Lư Lý thị tuyên bố đồng ý để Nguyên nương thú Trương Tiểu Hoa.

Quyết định này vừa nói ra khỏi miệng, Trương Tiểu Thúy triệt để điên cuồng , mạnh mẽ trừng mắt Lư Lý thị cùng Nguyên nương, hét lớn: "Không được, không được, ta sẽ không đồng ý, các người chết rồi tâm đi, ta sẽ không đồng ý, "

Lư Lý thị bất mãn nhìn Trương Tiểu Thúy, hừ, còn có mặt mũi nói không, nếu không phải Trương Tiểu Thúy đem người mang đến, nhà các nàng từ đâu sẽ có nhiều chuyện như vậy,

"Cảm ơn bá phụ, không, cảm tạ cha, " Trương Tiểu Hoa cao hứng hướng về Lư Lý thị nói cảm ơn.

Lư Lam cùng Lý Thanh cũng không có cảm giác đặc biệt, Lý Thanh hiện tại có chút đồng tình Trương Tiểu Thúy , dù sao cùng người khác chia sẻ thế chủ, có người nam nhân nào cao hứng

Đang ngẫm nghĩ thế chủ mình đối với mình thật tốt a, Lý Thanh cảm giác mình so với Trương Tiểu Thúy may mắn hơn nhiều.

Lư Lam cũng có chút đồng tình Trương Tiểu Thúy, dù sao Lư Lam cũng bị hưu về nhà, nhưng bình thường Trương Tiểu Thúy làm người cũng thực sự khiến Lư Lam không thích, cho nên Lư Lam cũng sẽ không vì Trương Tiểu Thúy nói chuyện.

"Hồ mị tử, tiện nhân, người đừng hòng, ta sẽ không để người vào cửa, người đừng hòng, Lư Nguyên nương người là đồ không lương tâm, người lại

đồng ý cho con tiện nhân kia vào cửa, người xứng đáng với ta sao? Người xứng đáng với ta sao?"

Trương Tiểu Thúy phẫn hận nhìn chằm chằm Lưu Nguyên nương cùng Trương Tiểu Hoa, lớn tiếng trách cứ.

Lưu Nguyên nương dù sao cũng là một nữ nhân, bị nam nhân của mình trước mặt nhiều người như vậy quở trách, khiến Lưu Nguyên nương cũng cảm giác thật mất mặt.

Liên cau mày, bất mãn nhìn Trương Tiểu Thúy "Đây là chuyện cha cùng ta quyết định, sao người có thể định đoạt, nhanh cầm miệng, "

"Tốt, Lưu Nguyên nương, tiện nhân kia còn chưa vào cửa đây người liền đối xử với ta như vậy, nếu như con tiện nhân kia vào cửa, trong nhà ta còn có địa vị sao? Không được, nếu người đồng ý ta sẽ mang theo hài tử về nhà, ta không ở với người nữa "

Trương Tiểu Thúy lớn tiếng kêu ầm lên.

"Hừ trở về ta còn cầu không được, người nếu như đồng ý đi thì đi đi, thế nhưng hài tử phải lưu lại, "

Nghe Lưu Nguyên nương nói lời vô tình như vậy, Trương Tiểu Thúy bi thương nói "Ô ô, Lưu Nguyên nương Trương Tiểu Thúy ta cùng người sống nhiều năm như vậy, không công lao cũng có khổ lao a, người lại đối xử với ta, ta thực sự là mất bị mù lúc trước lại gả cho người."

"Được rồi, " Lưu Nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy càng nói càng kỳ cục, không kiên nhẫn hô.

Trương Tiểu Hoa đứng ở một bên cúi đầu, lén lút nhìn Lưu Nguyên nương giáo huấn Trương Tiểu Thúy, trong lòng lén lút cười, hừ, hiện tại Lưu Nguyên nương càng không ưa Trương Tiểu Thúy tương lai đối với mình càng có lợi,

Lưu Lý thị thấy Trương Tiểu Thúy khóc nháo không ngừng, trong lòng rất phiền muộn, "Được rồi, hôm nay chỉ tới đây thôi, Nguyên nương người mang theo Tiểu Thúy trở về, ngày mai ta cùng người đồng thời đem Trương Tiểu Hoa đưa trở về, thuận tiện nói một chút chuyện của các người, "

"Dạ, cha, " Lưu Nguyên nương cung kính nói,

"Không, không được, ta không đồng ý, " Trương Tiểu Thúy vẫn không đồng ý, bắt quá chuyện Lưu Lý thị cùng Nguyên nương đều đồng ý sao có thể để Trương Tiểu Thúy tùy tiện cái.

Nguyên nương lúc đi ngang qua Trương Tiểu Hoa, Trương Tiểu Hoa bắt gặp mỉm cười, tươi cười quyền rũ nhìn Nguyên nương khiến trong lòng Nguyên nương một trận đập dồn.

Trương Tiểu Thúy sinh qua hai hài tử so với Trương Tiểu Hoa lớn hơn vài tuổi, đã sớm thành nam nhân mặt vàng , nhưng Trương Tiểu Hoa tuy rằng cũng sinh qua hài tử, thế nhưng Trương Tiểu Hoa bình thường hết ăn lại nằm, dường có chút trắng trẻo mập mạp.

Nhìn đúng là so với Trương Tiểu Thúy tuổi trẻ rất nhiều, Lưu Nguyên nương đã sớm nhìn chán gương mặt vàng vọt của Trương Tiểu Thúy kia, bây giờ nhìn đến Trương Tiểu Hoa trẻ tuổi cảm thấy Trương Tiểu Hoa so với Trương Tiểu Thúy trẻ hơn rất nhiều,

Nhị nương đối với an bài như thế thoả mãn vô cùng, dù sao những chuyện này đều là nhị nương trong bóng tối một tay thúc đẩy.

Trương Tiểu Thúy bình thường hay gây chuyện bắt nạt phu lang mình, không có chuyện gì cũng đi tìm việc, hiện tại chỉ cần Trương Tiểu Hoa vào cửa, phần lớn thời gian của Trương Tiểu Thúy đều dùng để tranh sủng, cùng Trương Tiểu Hoa đấu đá.

Xem Trương Tiểu Thúy còn có thời gian nào tìm đến phu lang mình gây phiền phức, hơn nữa chỉ cần Trương Tiểu Hoa vào cửa, trong nhà Nguyên nương khẳng định náo nhiệt.

Gia đình không yên chỉ có Lưu Lý thị mới có thể trấn được bọn họ, nghĩ đến Lưu Lý thị cũng sẽ rời khỏi nhà mình, như vậy mặt trên của Lý Thanh sẽ không có công công áp lên, Lý Thanh cũng sẽ ung dung rất nhiều

Nhị nương đúng là một mũi tên trúng ba chim a, thứ nhất cho Nguyên nương một nam nhân khiến Trương Tiểu Thúy khó chịu, cho Trương Tiểu Thúy một bài học, thứ hai thoát khỏi Trương Tiểu Hoa bám người, tâm tư bất chính. Thứ ba, làm cho Lưu Lý thị chủ động ly khai nhà nhị nương, mấy ngày nay, Lưu Lý thị ở nhà nhị nương quá tự tại, ăn ngon ở tốt, nhị nương cũng nhìn ra Lưu Lý thị không muốn rời nhà mình, bắt đắc dĩ, nhị nương chỉ có thể làm như thế.

Buổi tối;

Nhị nương sau khi trở lại phòng thì nhìn thấy Lý Thanh nhào vào lồng ngực nhị nương.

Nhị nương vui vẻ ôm Lý Thanh xoay xoay vài vòng.

Nhị nương không biết Lý Thanh luôn luôn thủ lễ hôm nay tại sao lại khác thường như thế, thế nhưng nhị nương biết mình thích Lý Thanh khác thường như thế.

Hai người yên tĩnh lại nhị nương mỉm cười hỏi nam nhân trong lồng ngực của mình.

"Thanh nhi, thế chủ ta thật thích Thanh nhi chủ động, Thanh nhi rốt cục có thể chủ động tiếp cận ta, thế chủ ta thực sự rất cao hứng."

Lý Thanh có chút ngại ngùng cười cười "Uh, thế chủ đối với Thanh nhi tốt Thanh nhi đều biết, việc hôm nay có phải đều là chủ ý của thế chủ không?"

Nhị nương kinh ngạc nhìn Lý Thanh, nhị nương biết Lý Thanh thiện lương làm sao Lý Thanh biết mình muốn làm gì? Nếu biết Lý Thanh sẽ không nhất định đồng ý, cho nên việc này nhị nương vẫn sâu sắc chôn ở trong lòng.

Nhưng không nghĩ tới Thanh nhi lại thông minh như vậy có thể đoán được,

Nếu Lý Thanh đã đoán được nhị nương cũng sẽ không phủ nhận, nhị nương ngầm thừa nhận để Lý Thanh biết chuyện ngày hôm nay xác thực cùng nhị nương có quan hệ.

"Thanh nhi nếu biết chuyện này là chủ ý của thế chủ ta, như vậy Thanh nhi có thể hay không cho là thế chủ ta lòng dạ ác độc, bất hiếu đây? Không để ý tình nghĩa tỷ muội?"

Lý Thanh mỉm cười lắc đầu một "Không, thế chủ như thế là vì đau lòng Thanh nhi, trong lòng Thanh nhi chỉ có thế chủ, mặc kệ thế chủ làm cái gì Thanh nhi đều sẽ không có ý kiến, đều sẽ chống đỡ cho thế chủ, Thanh nhi biết thế chủ làm như vậy là vì Thanh nhi, trong lòng Thanh nhi chỉ có cảm động."

Nói thật, nhị nương thực sự không nghĩ tới Lý Thanh luôn luôn dịu ngoan, thiện lương có thể nói lời như vậy, thật sự rất ngoài dự liệu của nhị nương

Bất quá nếu như vậy thật sự rất khiến nhị nương cảm động, nhị nương không phải người của thế giới này, tuy rằng nhị nương cố gắng thích ứng thế giới này, muốn đem mình hòa vào, để cho mình chân chính thành người ở đây.

Vì thế nhị nương không tiếc khắp nơi nhường nhịn Trương Tiểu Thúy, nhị nương tuy rằng đem Lưu Lam, Lưu Lý thị ở bên ngoài xem là người một nhà, nhưng nhị nương cùng các nàng kỳ thực rất xa lạ, dù sao người sinh hoạt cùng họ mười mấy năm cũng không phải thật sự là nàng.

Cho nên nhị nương vẫn không có lòng trung thành, thậm chí đối với tiện nghi phu lang này của mình, vừa mới bắt đầu nhị nương cũng cho rằng cho dù đã là phu thê thì cũng chỉ muốn sống hết đời người.

Hơn nữa tính tình Lý Thanh thực sự rất tốt, đồng thời bên ngoài Lý Thanh mỹ lệ cũng thêm cho hắn không ít cảm giác, cho nên nhị nương nghĩ đối với Lý Thanh tốt hơn một chút.

Như vậy Lý Thanh cũng sẽ đối tốt với mình, mình ở tại thế giới này cũng có thể có một người quan tâm mình, mình sẽ không cô độc.

Nhị nương đúng là làm được, nghe Lý Thanh nói lời này, nhị nương biết Lý Thanh thật sự đem mình để ở trong lòng, chỉ ít mình nỗ lực không có uống phí,

Hơn nữa nhiều ngày ở chung với nhau, nhị nương cũng thật tâm thích tiểu nam nhân nội tâm có chút nhu nhược này, bây giờ nghe tiểu nam nhân nói lời cảm động lòng người như vậy, nhị nương làm sao có khả năng sẽ thờ ơ không động lòng đây?

Cho nên hiện tại trong lòng nhị nương rất mỹ mãn.

Lý Thanh cảm giác được ánh mắt nóng bỏng của nhị nương hơi có chút thẹn thùng, hắn cũng không biết chính mình là làm sao? Câu nói như thế này trước đây mình tuyệt đối không nói ra được, nhưng hiện tại ở trước mặt thế chủ mình thật giống như càng lúc gan càng to.

Nhưng đây thật sự là lời trong tim của mình, mình chính là muốn như vậy, hiện tại ai cũng không thể thay thế thế chủ chiếm vị trí trọng yếu trong lòng mình.

Nhị nương tiến lên nhẹ nhàng ôm lấy Lý Thanh, cười nói: "Thanh nhi ta rất cao hứng, thật sự, ta rất cao hứng người có thể nói như vậy," nhị nương đem đầu nhẹ nhàng đặt tại bả vai Lý Thanh, biểu tình chưa từng sung sướng như vậy.

Lý Thanh cảm nhận được trong lòng nhị nương rất cao hứng, không để ý thẹn thùng thân thủ nhẹ nhàng vòng lấy eo nhị nương "Chỉ cần thế chủ cao hứng, ta cũng sẽ cao hứng."

Nhị nương trong lòng kích động, nhẹ nhàng đẩy Lý Thanh ra sau đó ôm lấy hắn.

"A," Lý Thanh nhất thời không phản ứng kịp kinh hãi kêu thành tiếng, sau đó mở to hai mắt hiếu kỳ nhìn nhị nương.

Nhị nương tà tà nở nụ cười, sau đó nhanh chân đi hướng về bên giường, sau đó đem Lý Thanh nhẹ nhàng đặt lên giường, đem tiểu Ngôn Nhi đang ngủ say nhẹ nhàng ôm vào bên trong.

Tiểu Ngôn Nhi lý khai quen thuộc ở chỗ chăn khê nhú mảy một hồi, sau đó miệng nhỏ chu chu lên, biểu tình rất bất mãn.

Nhị nương vội vã nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu Ngôn Nhi an ủi, tiểu Ngôn Nhi lúc này mới yên tĩnh lại, nhị nương thả lỏng thờ phào nhẹ nhõm, rón rén đem tiểu Ngôn Nhi phóng vào bên trong, sau đó nhìn thấy tiểu Ngôn Nhi ngủ thiếp đi mới rời khỏi.

Gian ngoài Lý Thanh tựa hồ dự liệu được chuyện gì sẽ phát sinh thì trên mặt hồng hồng không dám nhút nhích.

Nghe thấy âm thanh biết là nhị nương trở về , đầu Lý Thanh tựa hồ cúi càng thấp hơn khiến nhị nương không khỏi thấy buồn cười.

Nhị nương đi từ từ đến bên giường, nghe tiếng bước chân chậm rãi của nhị nương, Lý Thanh cảm giác tim mình nhảy thật nhanh, căn bản không dám ngẩng đầu lên nhìn nhị nương.

Nhị nương chậm rãi ngồi xuống, nhẹ nhàng nâng cằm Lý Thanh lên để Lý Thanh nhìn mình, Lý Thanh bất đắc dĩ ngẩng đầu lên liền nhìn thấy con mắt nhị nương cực nóng nhìn mình, mặt Lý Thanh tựa hồ càng đỏ.

Con người dao động bất định không dám nhìn nhị nương, nhị nương nhìn sắc mặt Lý Thanh phảng phất đỏ như son phóng mị nhãn, trong đôi mắt sưng mù mông lung, hàm răng trắng tinh nhẹ nhàng cắn môi.

Lý Thanh không biết bộ dáng này của mình ở trong mắt nhị nương quả thực đẹp vô cùng , cũng cực kỳ câu người.

Nhị nương chậm rãi cúi đầu nhẹ nhàng ngậm môi Lý Thanh, giải cứu cánh môi bị Lý Thanh căng thẳng mà cắn.

"Đưa ngọc, cắn hồng rồi, ta sẽ đau lòng, " hô hấp nhị nương nóng bỏng nhẹ nhàng tại bên tai Lý Thanh nói, âm thanh trầm thấp, gấp gáp.

Khiến mặt Lý Thanh càng đỏ hơn.

Nhị nương chậm rãi liếm láp môi Lý Thanh sau đó chậm rãi ngậm, nhẹ nhàng chăm sóc, nhị nương chậm rãi đem đầu lưỡi mình luồn vào cùng đầu lưỡi Lý Thanh cùng múa.

Lý Thanh cùng nhị nương trong lòng chỉ có lẫn nhau, hai người chậm rãi nhắm mắt lại cảm thụ sự tồn tại của đối phương.

"Thanh nhi, Thanh nhi, Thanh nhi , ta muốn người , ta muốn người, " nhị nương nhẹ nhàng hôn trán, con mắt, môi Lý Thanh, cái này hiện tại muốn đã nói lên tâm tình của nàng.

Đầu Lý Thanh hiện tại rất nặng nề, hẳn chỉ biết mình hiện tại thật hạnh phúc, trong lòng tràn đầy.

Nhị nương đem Lý Thanh đặt ở dưới thân, tại trên người Lý Thanh không ngừng châm lửa, hô hấp của Lý Thanh cùng nhị nương ngày càng nặng nề.

Lý Thanh đã qua mấy tháng chưa từng cùng nhị nương làm chuyện kia, Lý Thanh cũng là nam nhân bình thường đương nhiên cũng sẽ có nhu cầu.

Lý Thanh trước đây rất sợ cùng nhị nương làm chuyện kia, bởi vì trước đây nhị nương tính tình thô bạo chỉ quan tâm cảm thụ của mình, căn bản mặc kệ Lý Thanh, mỗi lần làm đều sẽ làm cho Lý Thanh một thân bị thương.

Cho nên Lý Thanh căn bản không cảm nhận được gì ngoài đau đớn, thể chủ trước đây của Lý Thanh, tuy rằng so với nhị nương khá hơn một chút, thể nhưng nữ nhân thể giới đối xử với chính phu còn có thể thương tiếc một chút, đối xử tiểu thị xưa nay không biết thương tiếc, cho nên Lý Thanh chưa từng có cảm giác vui sướng khi làm chuyện này.

Cho nên trước đây Lý Thanh đối với chuyện như thế này có chút sợ sệt, thể nhưng vừa nhìn thấy người trước mặt mình là thể chủ mà mình thích, tâm Lý Thanh tâm liền kiên định, mặc kệ có đau cỡ nào mình cũng sẽ chịu đựng, bởi vì thể chủ thích như vậy.

Nhị nương thỉnh thoảng quan sát biểu tình Lý Thanh, nhìn thấy Lý Thanh từ do dự đến kiên định, lại tới bộ dáng không thêm đến xia nhị nương liền cảm thấy buồn cười, mình hiện tại làm chuyện là phu thể đều sẽ làm, sao Thanh nhi lại có dáng vẻ thấy chết không sờn như vậy?

Nhị nương chậm rãi cởi quần áo Lý Thanh ra, vóc người Lý Thanh gầy gò, da dẻ trắng nõn, chân nhỏ thon dài rất tinh tế, chân cũng không lớn, rất giống chân của con gái.

Đây là lần đầu tiên nhị nương chính thức đánh giá thân thể Lý Thanh, thật sự rất hấp dẫn người ta, đặc biệt tại thể giới này nữ nhân đối với nam nhân như Lý Thanh càng yêu thích, hạ thân Lý Thanh nhị nương nhìn kỹ mơ hồ có xu thế đứng thẳng.

"Thanh nhi người thật xinh đẹp, " nhị nương không nhịn được thở dài nói.

Lý Thanh nhìn thể chủ mình nhìn mình không chớp mắt, đặc biệt là mình không mặc gì cả, điều này làm cho Lý Thanh rất thẹn thùng.

Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí một vron mình cảm lấy chắn che thân thể mình, đầu cũng chôn vào, sau đó đợi một hồi thấy nhị nương không phản ứng gì, trong lòng Lý Thanh có chút bất an, sợ nhị nương sinh khí, sau đó lén lút mở một góc chắn ra lén lút nhìn ra phía ngoài.

Vừa vặn đối đầu với nhị nương đang tựa tiểu phi tiểu nhìn mình, Lý Thanh thấy nhị nương không hề tức giận càng thêm thẹn thùng.

"Ha ha, Thanh nhi người thực sự quá đáng yêu, " nhị nương cười nói, sau đó vén chắn lên chui vào.

"Thanh nhi, Thanh nhi, " nhị nương không ngừng kêu tên Lý Thanh, môi không ngừng hôn Lý Thanh... Một đường hướng về phía dưới.

Lý Thanh bị nhị nương khiêu khích dưới, hô hấp chậm rãi trở nên gấp gáp,

Biểu tình sợ sệt trên mặt Lý Thanh nhị nương có nhìn thấy, nhị nương biết nhất định trước đây Lý Thanh làm chuyện như vậy chịu không ít khổ sở cho

nên trong lòng có bóng tối.

Chỉ là nhị nương không muốn để cho Lý Thanh nghĩ đến việc không tốt trước đây cho nên không có hỏi, thế nhưng biểu tình trên mặt Lý Thanh đã nói rõ tất cả,

Cho nên lần này nhị nương làm đủ trò để khởi động, thế giới này nữ nhân tính dục rất mạnh, nhị nương nhẫn nhịn như vậy, trên mặt đã che kín mờ hôi, sắc mặt đỏ chót.

Thế nhưng nhị nương không dám khinh thường, chỉ sợ mình lỡ mồm, xúc phạm tới Lý Thanh,

"Vù vù, hô, " miệng nhị nương không ngừng thổi nhiệt.

"Thanh nhi, Thanh nhi" nhị nương lẩm bẩm kêu tên Lý Thanh.

Nhìn thấy sắc mặt Lý Thanh đỏ chót, hai chân vô ý thức ma sát, miệng nhỏ khẽ nhếch, trên mặt có một tầng mờ hôi, hạ thân từ lâu đã cứng chắc,

Lập tức nhị nương không chần chừ nữa đột nhiên trầm xuống thân thể của mình.

"A, ân, a, " hai người đồng thời vang lên âm thanh thỏa mãn.

Thân thể Nhị nương giật giật, sau đó từ quan sát kỹ biểu tình Lý Thanh, thấy Lý Thanh cũng không có cái gì không khỏe,

Nhị nương lúc này mới triệt để yên tâm, chuyên tâm hưởng thụ để thân thể mình sung sướng.

Lý Thanh dưới động tác của nhị nương âm thanh chậm rãi to hơn.

Nghe âm thanh Lý Thanh, nhị nương biết Lý Thanh cũng cao hứng, hưng phấn,

Mây mưa dần thu, sắc mặt hai người hồng hồng, một mặt thỏa mãn, Lý Thanh mặc dù mệt, toàn thân cũng không muốn nhúc nhích thế nhưng trong lòng thật sự rất cao hứng.

"Thật tốt, thật tốt, mình không có chút nào cảm thấy thống khổ, khó chịu, chỉ cảm thấy rất thỏa mãn, cảm giác cả người vui thích chính mình chưa từng trải qua " Lý Thanh không khỏi cao hứng nghĩ.

Nhị nương chăm chú ôm Lý Thanh, hai người lả lướt ôm nhau, Lý Thanh vui đùa trong lồng ngực nhị nương, hai chân chăm chú quán quýt lấy eo nhị nương.

"Làm sao? Còn muốn?" Nhị nương không khỏi trêu ghẹo Lý Thanh.

Nghe nói như thế sắc mặt Lý Thanh quả thực đỏ bừng, vui đùa càng thấp hơn.

"Ha ha ha, đùa ngốc, ta là vì muốn tốt cho ngươi, sợ ngươi ngày mai lúc thức dậy trên người không thoải mái, không rời được giường, " nhị nương sủng nịch nói.

Lý Thanh lúc này mới ngẩng đầu lên ngượng ngùng nhìn nhị nương, tuy rất xấu hổ thế nhưng mặt vẫn lộ vẻ cảm kích nói: "Cảm ơn thê chủ, thê chủ đối với Thanh nhi thật tốt, "

"Đùa ngốc, nói cảm tạ cái gì, ngươi là phu lang ta, là người ta yêu, càng là người ta phải bảo vệ, đây là thê chủ phải làm, "

Lý Thanh thấy nhị nương như vậy, trong lòng càng cảm động, để cho mình gặp được thê chủ tốt như vậy, kỳ thực thê chủ như vậy Lý Thanh không quá tán đồng, nữ nhân thế giới này sao có thể nói như thê chủ vậy chứ?

Nhưng nữ nhân tốt như thê chủ, mình thật sự rất may mắn.

Vừa nghĩ như thế, tâm tình của Lý Thanh càng tốt hơn, trong lòng lén lút vui mừng, sau đó hai tay càng thêm ôm chặt nhị nương, thật giống như muốn đem nhị nương mãi mãi bên cạnh mình.

Nhị nương an ủi vỗ vỗ vai Lý Thanh "Nhanh ngủ đi, ngày mai còn phải dậy sớm đây, "

Còn có một trò hay chờ đợi mình xem đây, chỉ là lời này nhị nương không có nói ra,

Ngày thứ hai;

"A, nương, cha rời giường, rời giường, " nhị nương ôm Lý Thanh đang ngủ thật ngon, đột nhiên có một âm thanh trẻ con lạnh lạnh êm tai đánh gãy mộng đẹp của hai người.

Nhị nương tỉnh trước, vừa mở mắt liền nhìn thấy tiểu Ngôn Nhi đang mở to đôi mắt vô hạn u oán nhìn mình cùng Lý Thanh

Nhìn thấy nhị nương tỉnh lại, tiểu Ngôn Nhi lập tức úy khuất nói: "Nương, hôm qua Ngôn Nhi làm sao lại ngủ ở gian bên trong đây? Nương không giữ lời lại để Ngôn Nhi ngủ một mình, con không chịu, con không chịu, " một bộ úy khuất nói.

Nhìn thấy Ngôn Nhi oan ức gào khóc, nhị nương không để ý trên người mình không có mặc quần áo, từ trên giường lấy một bộ y phục, cũng không có thời gian thấy rõ là của ai.

Vội vàng từ bên giường ôm lấy tiểu Ngôn Nhi, nhẹ giọng hống nói: "Ngôn Nhi không khóc a, không khóc a, nương làm sao lại để tiểu Ngôn Nhi ngủ một mình đây? Chỉ là a, ngày hôm qua nương có việc cùng cha thương lượng sợ quấy rối Ngôn Nhi, cho nên mới đem Ngôn Nhi bế vào gian bên trong ngủ, "

Nghe nhị nương nói hai mắt tiểu Ngôn Nhi chứa lệ dò hỏi nhị nương "Thật sự?"

"Đương nhiên, " nhị nương lập tức tỏ thái độ,

"Tiểu Ngôn Nhi là tiểu bảo bối của nương, nương làm sao sẽ bỏ rơi đây?"

Nghe nhị nương nói mình là tiểu bảo bối của nàng, tiểu Ngôn Nhi lúc này mới định chỉ roi nước mắt, nhìn nhị nương, trái lại thật ngượng ngùng nói xin lỗi: "Nương không nên tức giận, là tiểu Ngôn Nhi không hiểu chuyện, "

"Sao lại như vậy? Tiểu Ngôn Nhi là tiểu bảo bối ngoan ngoãn, là hảo hài tử, "

Nhị nương an ủi tốt tiểu Ngôn Nhi lại cùng tiểu Ngôn Nhi chơi một lúc lâu, tiểu Ngôn Nhi lúc này mới triệt để quên chuyện không vui vừa nãy, lại trở nên cao hứng.

Lý Thanh kỳ thực đã tỉnh rồi, chỉ là trên người không có mặc quần áo, lại thấy nhị tử mình ở trước mặt, cảm thấy thẹn thùng nên vẫn giả bộ ngủ, hi vọng tiểu Ngôn Nhi nhanh đi ra ngoài, mình mới có thể mặc quần áo vào,

Phải biết ngày hôm nay mình đã dậy muộn, này nếu như bình thường mình đã sớm tỉnh rồi.

Nhị nương cùng tiểu Ngôn Nhi chơi một hồi lâu, mới nói với tiểu Ngôn Nhi: "Ngôn Nhi là hảo hài tử, hiện tại nương cùng cha muốn rời giường mặc quần áo , Ngôn Nhi trước tiên đi tìm Thần Dương tỷ tỷ chơi, có được hay không?"

Nhìn trên người nhị nương tùy ý phủ quần áo, lại nhìn cha còn trong chăn ngủ, tiểu Ngôn Nhi đề nghị: "Nương, để tiểu Ngôn Nhi giúp nương mặc quần áo có được hay không? Bình thường đều là nương giúp Ngôn Nhi mặc, lúc này để Ngôn Nhi mặc quần áo cho nương có được hay không?"

Nhìn tiểu Ngôn Nhi một mặt hiểu chuyện, trong lòng nhị nương thật hài lòng, mình và Lý Thanh đều không có mặc gì, sao có thể để tiểu Ngôn Nhi nhìn thấy, thế nhưng nhìn thấy tiểu Ngôn Nhi hiểu chuyện như vậy, nhị nương vẫn rất hài lòng.

"Tiểu Ngôn Nhi nhà chúng ta thực sự hiểu chuyện, hiểu được muốn chăm sóc nương cùng cha khiến nương thật cao hứng, thế nhưng nương là người lớn , làm sao có thể để tiểu Ngôn Nhi giúp nương mặc quần áo đây, để cho người khác biết sẽ châm biếm nương cùng cha, "

Tiểu Ngôn Nhi nghe nhị nương nói như vậy thất vọng nói: "A, như vậy a, nương cùng cha tự mình mặc quần áo đi, tiểu Ngôn Nhi không muốn để cho người khác chê cười cha cùng nương đâu, "

"Uh, tiểu Ngôn Nhi thật ngoan, nhanh đi tìm Thần Dương chơi đi, "

"Uh, Ngôn Nhi đi rồi nương phải gọi cha rời giường a, " tiểu Ngôn Nhi vẫn chưa yên tâm căn dặn nhị nương gọi Lý Thanh rời giường.

Nhị nương cười cười "Được, nương nhất định gọi cha rời giường."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Chương 61.1

Cuối cùng đem tiểu Ngôn Nhi hống đi, nhị nương nhìn nam nhân bên cạnh làm đà điều buồn cười nói: "Thanh nhi còn chưa chịu rời giường, lẽ nào Thanh nhi cũng muốn thể chủ ta tự mình mặc quần áo cho sao?"

Lý Thanh nghe nhị nương nói xấu hổ kêu một tiếng "Thê chủ, người chỉ biết bắt nạt Thanh nhi, " vừa nói vừa chui ra khỏi ổ chăn, u oán liếc mắt nhìn nhị nương,

"Nga? Ta bắt nạt người sao? Làm sao bắt nạt?" Nói xong liếc mắt nhìn Thanh nhi không cần thận lộ ra nửa người trên, trên người đầy hồng ngân, tỏ rõ tới ngày hôm qua nhị nương làm ác cỡ nào.

Sau đó nhị nương còn ác ý tiến đến bên tai Lý Thanh "Tối hôm nay ta để Thanh nhi bắt nạt lại, thế nào?"

"Oanh" Lý Thanh nghe xong, trên mặt lập tức hồng, đầu cúi thấp không nhìn nhị nương nữa.

Trêu đến nhị nương cười ha ha, "Thanh nhi thật có tình thú, được rồi, ta không đùa ngươi, nhanh rời giường đi, ta đi làm cơm cho Thanh nhi. "

"Không, không, vẫn để ta đi cho, " Lý Thanh nghe nhị nương nói muốn đi làm điểm tâm, Lý Thanh vội vàng ngăn cản.

Nhị nương không để ý cười nói "Không có chuyện gì, ta làm điểm tâm ăn ngon để Thanh nhi hào hào bồi bổ. "

Thấy nhị nương vì mình suy nghĩ như thế, trong lòng Lý Thanh cao hứng không ngớt, cũng không lại cản trở.

Bởi vì mấy ngày nay phát sinh không ít sự tình, đặc biệt là sự tình ngày hôm qua, cho nên nhị nương cùng Lư Lam quyết định hai ngày nay không đi lên trấn, chờ sự tình chấm dứt rồi lại đi

Lư Lam quen dậy sớm, đã rời giường từ rất lâu, nhìn thấy vẻ mặt nhị nương tươi cười từ trong nhà đi ra, khóe miệng cười làm sao đều không che giấu nổi.

Rất nghi ngờ hỏi: "Nhị nương ngày hôm nay có chuyện gì cao hứng như vậy?"

Nghe Lư Lam hỏi mình, nhị nương nào dám không ngại ngừng nói a, không thể làm gì khác hơn là hàm hồ ứng phó cho qua.

Bất quá chờ một lát sau khi Lý Thanh đi ra, nhìn thấy trên mặt Lý Thanh không che giấu nổi xuân sắc, Lư Lam là người từng trải, cuối cùng cũng coi như rõ ràng.

Lư Lam vốn buổi sáng sớm chỉ ăn cháo hoa, qua loa xào một bàn rau xanh, nhị nương thấy liền đem thịt còn dư lại ngày hôm qua làm bánh bao thịt, nấu canh thịt, trứng xào hành thái, còn làm chút điểm tâm, đều cùng một món ăn, thế nhưng nhị nương bắt tay vào làm lại không giống nhau, sắc hương vị đầy đủ, nhìn rất hấp dẫn.

Có thể nói là rất phong phú, Lư Lý thị sau khi rời giường nhìn thấy bữa sáng phong phú như thế rất bất mãn liếc mắt nhìn Lý Thanh, cho rằng là Lý Thanh làm, thực sự là lãng phí, bữa sáng chỗ nào cần phải ăn tốt như vậy?

Nhị nương vội vã giải thích: "Cha, đây là ta làm, ta thấy cha mấy ngày này đều gầy, rất lo lắng cho nên mới làm đồ ăn ngon một chút, cho cha bồi bổ, "

Lư Lý thị nghe nhị nương nói những câu này thì cảm động một phen, Lư Lý thị chính là vì sự tình ngày hôm qua bận tâm, lo lắng một buổi tối không ngủ được, hiện tại phía dưới còn mắt còn có quang âm, bây giờ nghe nhị nương quan tâm mình như thế, nhất thời cảm thấy nhị nương thực sự là một nữ nhi hiếu thuận,

Lý Thanh cảm kích liếc mắt nhìn nhị nương, nhị nương an ủi cười với Lý Thanh.

Lư Lý thị hiện tại là cha mình cho nên mình phải kính, còn nữa Lư Lý thị ở nhà mình cũng không còn bao lâu.

Trương Tiểu Hoa tuy rằng không thể gả cho nhị nương, trong lòng có chút bất mãn, thực sự hối hận lúc trước tại sao không thấy rõ người trong phòng liền vọt vào, thế nhưng hiện hối hận cũng đã muộn.

Hiện tại cũng chỉ có thể đi về phía trước, cho nên tối qua Trương Tiểu Hoa vẫn nghĩ làm thế nào mới có thể để mình quang minh chính đại gả cho Nguyên nương, làm bình phu cũng được, chỉ ít so sánh tiểu thị vẫn tốt hơn a,

Vì vậy suốt một đêm Trương Tiểu Hoa nghĩ kế sách cũng ngủ không được ngon giấc, hiện tại nhìn thấy sáng sớm cũng có thể ăn cơm nước phong phú như vậy trong lòng càng bất mãn, tại sao mình không thể gả cho nhị nương,

Trương Tiểu Hoa thuận tiện còn trêu Lý Thanh một cái, đổ kị trong đôi mắt thực sự muốn che giấu cũng không che giấu được.

Lư Lý thị sớm chưa được ăn gì cũng không kịp nhớ cái gì ăn thật nhiều cho đầy bụng, Trương Tiểu Hoa cũng không kiêng kỵ như ngày xưa.

Căn bản không coi chính mình thành người ngoài, lấy thức ăn nhét vào miệng đầy, trên tay cũng không nhàn rỗi, liên tiếp gấp thức ăn vào bát mình.

Nhị nương xem đồ trên bàn đều sắp bị Lư Lý thị cùng Trương Tiểu Hoa ăn hết, Lư Lý thị thì mình coi như không thể nói, thế nhưng Trương Tiểu Hoa này thực sự quá đáng ghét.

"Tiểu Hoa đệ đệ, đừng nóng vội, còn có từ từ ăn, nếu như Tiểu Hoa đệ đệ ăn mà bị nghẹn, há chẳng phải chúng ta không phải?" Nhị nương tựa như cười mà không phải cười nhìn Trương Tiểu Hoa,

Trong lời nói bao hàm ý tứ là: "Đừng như quý chết đói đầu thai, ăn gấp như vậy làm gì? Coi chừng nghẹn chết. "

Lư Lý thị tuy rằng ăn nhiều, thế nhưng tướng ăn vẫn tính là so với Trương Tiểu Hoa khá một chút, bây giờ nhìn đến dáng vẻ Trương Tiểu Hoa, Lư Lý thị lập tức nhíu mày nghĩ thầm: "Thực sự là không có phẩm chất, như quý chết đói đầu thai vậy, một điểm lễ nghi cũng không hiểu, " thực sự càng xem càng không hài lòng.

Trương Tiểu Hoa nghe nhị nương nói mình như vậy trong lòng rất khó chịu, thế nhưng đảo mắt nhìn thấy Lưu Lý thị bắt mắt nhìn mình, dù mình không sợ nhị nương và Lưu Lý thị, thế nhưng hiện tại hôn sự của mình dù sao cũng phải dựa vào Lưu Lý thị, Trương Tiểu Hoa cũng không muốn đắc tội Lưu Lý thị liền lúng túng cười nói: "Nhị tỷ không cần để ý, bởi vì nhị tỷ làm cơm thực sự ăn quá ngon, ta mới ăn nhanh một chút. "

Nhị nương thấy mục đích đã đạt đến cũng buông tha Trương Tiểu Hoa, dù sao Trương Tiểu Hoa lập tức phải đi, mình cần gì cùng hạng người này tức giận, không đáng.

Nhị nương phụ tử Lý Thanh cùng phụ nữ (cha và con gái) bên cạnh nhai kỹ thực sự khâm phục sự lựa chọn của mình, may mà mình nấu nhiều, nếu không nam nhân cùng hài tử của mình còn không phải chịu đói bụng sao.

Một bữa cơm thật vất vả ăn xong.

Lưu Lý thị đem tất cả mọi người gọi đến bên trong đại sảnh, kêu nhị nương đem một nhà Nguyên nương ngoại trừ hài tử cũng gọi đến, chỉ thấy Lưu Lý thị một mặt thâm trầm, ánh mắt không rõ liếc mắt nhìn Trương Tiểu Hoa, sau đó mới nói với mọi người "Nay Nguyên nương cùng ta đồng thời đem Trương Tiểu Hoa đưa trở về đi, cũng nhân cơ hội này thương lượng chuyện kế tiếp, "

"Hừ, thấy cái gì mà thấy, không biết xấu hổ, càng mất mặt, " Trương Tiểu Thúy thét to.

Ngày hôm qua Trương Tiểu Thúy sau khi về nhà mình cùng Nguyên nương đại náo một hồi, nhất định phải làm cho Nguyên nương đáp ứng mình không thú Trương Tiểu Hoa,

Nguyên nương tự dưng chiếm tiện nghi của Trương Tiểu Hoa, lại có Lưu Lý thị làm chủ để cho mình nạp Trương Tiểu Hoa, chính mình cũng đã đáp ứng rồi, chủ yếu nhất vẫn là dung nạp Trương Tiểu Hoa so với Trương Tiểu Thúy tốt hơn, trong lòng Nguyên nương cũng đồng ý,

Cho nên Nguyên nương đương nhiên không có đáp ứng, Trương Tiểu Thúy vì thế cùng Nguyên nương náo loạn một đêm, khiến Nguyên nương càng thêm phiền chán Trương Tiểu Thúy,

"Hồ đồ, nơi này chỗ nào có phần ngươi nói chuyện, " Lưu Lý thị thấy Trương Tiểu Thúy lướt qua mình răn dạy Trương Tiểu Hoa bắt mắt trách mắng,

Trương Tiểu Thúy bắt mắt liếc mắt nhìn Nguyên nương không nói tiếng nào, cuối cùng làm bộ một mặt ủy khuất nhìn về phía Lưu Lý thị "Công công, ta mấy năm qua nhẫn nhục chịu khó làm sinh con dưỡng cái cho thê chủ, coi như không có công lao cũng có khổ lại, thê chủ lại không phải không có nữ nhi, tại sao còn muốn cho thê chủ nạp hồ mị tử này, ta không phục, "

"Hừ, ngươi không phục? Ngươi dựa vào cái gì không phục? Nếu không phải là ngươi, Nguyên nương bây giờ đã sớm giống như nhị nương xây lên phòng mới, còn không phải bởi vì ngươi vương vãi lao lý, mới khiến gia sản nhà chúng ta tan hết, ngươi còn có mặt mũi nói ngươi có khổ lao? Hừ, " Lưu Lý thị phản hận trừng Trương Tiểu Thúy.

Chuyện này vẫn là tâm bệnh của Lưu Lý thị, đặc biệt nhìn thấy nhị nương xây phòng tốt như vậy, nhìn lại đại nữ nhi Nguyên nương của mình còn ở trong căn phòng cũ nát, Lưu Lý thị thực sự lo lắng, chỉ cần nghĩ đến chuyện này là vì Trương Tiểu Thúy, trong lòng Lưu Lý thị liền hận chết Trương Tiểu Thúy,

Hiện tại gặp lại thấy Trương Tiểu Thúy ở trước mặt mình không biết thu lại, còn lớn lối như vậy, Lưu Lý thị sao có thể không tức giận.

Nghe Lưu Lý thị nhắc tới chuyện này, Trương Tiểu Thúy lập tức không còn niềm tin, trên thực tế cho dù Trương Tiểu Thúy không muốn thừa nhận, thế nhưng đúng là vì mình, tiền của nhà mình tích trữ trong một đêm không còn, ngay cả tiền tích góp để sửa nhà, đều là vì mình không còn,

Điều này làm cho Trương Tiểu Thúy không dễ chịu, dù sao Trương Tiểu Thúy kỳ vọng có phòng mới đã nhiều năm, không dễ dàng tiền mới tích góp gần đủ, lập tức có thể xây nhà,

Nhưng thời điểm mấu chốt bởi vì mình mà tiền không còn, điều này làm cho Trương Tiểu Thúy tuy rằng khó chịu, thế nhưng lấy tính tình của Trương Tiểu Thúy như thế nào sẽ tự trách đây? Chỉ có thể đem trách nhiệm liều mạng đổ trên đầu người khác.

"Hừ, ta mặc kệ ta chính là không muốn, " Trương Tiểu Thúy vô lại nói.

Lưu Lý thị xem thường liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy, không để ý nói: "Hừ, chuyện này không cần ngươi đồng ý, chỉ cần ta cùng Nguyên nương đồng ý, ngươi còn có thể lật tung trời hay sao?"

Trương Tiểu Thúy nghe Lưu Lý thị nói như vậy vội vã nhìn về phía Nguyên nương, muốn Nguyên nương niệm tình mình vì nàng sinh nữ nhi mà đứng phía mình.

Nhưng thời điểm Trương Tiểu Thúy nhìn về phía Nguyên nương thì thiếu chút tức điên, chỉ thấy ngồi ở phía dưới Trương Tiểu Hoa đang cùng Nguyên nương liếc mắt đưa tình.

Trương Tiểu Hoa một mặt ngượng ngùng nhìn Nguyên nương, thỉnh thoảng cười cười với Nguyên nương, sau đó lại có chút oan ức liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy, lại nhìn về phía Nguyên nương, biểu thị "Chính mình hảo oan ức, biểu thị Trương Tiểu Thúy có cơ nào bá đạo, cơ nào không thể nói lý. "

Mà Nguyên nương vừa nhìn thấy Trương Tiểu Hoa một mặt ý lại nhìn mình, tâm đều mềm nhũn, tự nhiên lấy ánh mắt biểu thị Trương Tiểu Hoa không cần để ý, động viên Trương Tiểu Hoa,

Hai người kia đưa tình bị Trương Tiểu Thúy rít lên một tiếng đánh gãy "Các người, các người thực sự quá đáng, các người là một đôi gian phụ dâm phu, "

"Đùng" Nguyên nương tiến lên đánh Trương Tiểu Thúy một bạt tai,

"Hừ, người cái đồ phụ này, lại nói lung tung thì ta hừ người, " Nguyên nương lúc này mặt lãnh khốc nói.

Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Nguyên nương một mặt lãnh khốc, lại không như bình thường nhường nhịn mình, trong lòng liền biết lần này Nguyên nương nói chính là thật sự, Nguyên nương thật sự sẽ hừ mình.

Lập tức Trương Tiểu Thúy trở nên thành thật, không dám tiếp tục hồ nói lung tung, Trương Tiểu Hoa cao hứng liền ngóng trông Trương Tiểu Thúy có thể trêu đến Nguyên nương sinh khí, trong con tức giận hừ Trương Tiểu Thúy, vậy mình chẳng phải chính là phu lang duy nhất của Nguyên nương sao, nhưng nhìn thấy Trương Tiểu Thúy thành thật, Trương Tiểu Hoa liền thất vọng bĩu môi.

"Được rồi, thời gian không còn sớm, chúng ta mau đi đi, " cuối cùng Lư Lý thị quyết định nói.

Lư Lý thị cùng Nguyên nương đi sang nhà Trương Tiểu Hoa, nhị nương không biết Lư Lý thị cùng Nguyên nương tại nhà Trương Tiểu Hoa gặp phải chuyện gì, chỉ là cuối cùng Lư Lý thị cùng Nguyên nương một mặt uể oải trở về nhà,

Cũng nói cho nhị nương là hai tháng sau Nguyên nương nghênh thú Trương Tiểu Hoa làm bình phu,

Nhị nương nghĩ hẳn là người nhà Trương Tiểu Hoa khó đối phó đi, khiến Lư Lý thị cùng Nguyên nương cuối cùng phải thỏa hiệp.

Có nhĩ tử như Trương Tiểu Hoa vậy cũng biết người nhà Trương Tiểu Hoa nhất định không phải thứ tốt rồi.

Nhị nương cũng sẽ không đi hỏi tại sao, Nhị nương chỉ biết kết quả cuối cùng là điều chính mình hi vọng thì tốt rồi.

Nguyên nương từ khi quyết định thú Trương Tiểu Hoa làm bình phu, Trương Tiểu Thúy liền bắt mẫn cùng Nguyên nương cả ngày nháo, có lúc một ngày cũng không làm cơm cho Nguyên nương cùng hài tử, Nguyên nương cũng biết mình có lỗi với Trương Tiểu Thúy liền không chấp nhặt với Trương Tiểu Thúy, chỉ là như vậy, Trương Tiểu Thúy càng làm trầm trọng thêm,

Lư Lý thị từ khi ở nhà nhị nương ở đến thoải mái thì không muốn về nhà Nguyên nương, hiện tại Trương Tiểu Thúy vì cùng Nguyên nương nháo không làm cơm cho hài tử, Lư Lý thị đau lòng nên mỗi ngày đều để hai hài tử cùng Nguyên nương sang nhà nhị nương ăn cơm (What? Điều lý gì đây?)

Nhị nương đương nhiên không muốn, không phải không nỡ lòng bỏ một chút tiền cơm này, chỉ là toàn gia này vừa đến, việc phiền phức liền nhiều hơn, nhưng nàng không thể trực tiếp mở miệng.

Vì vậy nhị nương vẫn ngóng trông hai tháng này có thể mau mau tới, khiến cho Trương Tiểu Hoa mau mau vào cửa.

Bất quá may mà Trương Tiểu Thúy biết nhị nương chán ghét hẳn nên không có theo tới, nếu không nhị nương thật sự sẽ tức giận, nói cái gì cũng sẽ không để cho Trương Tiểu Thúy sang nhà nàng ăn cơm,

Nếu sự tình đã được giải quyết, nhị nương cùng Lư Lam cũng khôi phục chuyện làm ăn trước đây, mấy ngày nay nhị nương không có bán đồ ăn khiến nhân gia trên trấn rất hoài niệm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Chương 61.2

"Ai nha, nhị nương a, hôm nay người đến rồi, ăn cơm quán người đột nhiên một ngày không ăn, ta liền cảm giác thiếu cái gì đó? Ăn cái gì đều không ngon " một trung niên nữ nhân cười cùng nhị nương chào hỏi.

Nhị nương cảm kích cười nói: "Đại tỷ yêu thích là tốt rồi, lần này đại tỷ ăn gì? Ta để cho đại tỷ nhiều một ít, "

"Ai u, vậy thì tốt quá, nhị nương thật hào phóng, " trung niên nữ nhân rất cao hứng,

Người bên cạnh dòn dập ồn ào nói: "Nhị nương, chúng ta cũng mua, có thể hay không cho chúng ta nhiều một chút a, "

Nhị nương hảo tính khí cười nói: "Cho, đều cho, ngày hôm nay mua đều cho nhiều. "

"Hào, hảo a, " mọi người vừa nghe dòn dập cao hứng khen nhị nương hào phóng,

Nhị nương thấy mình được hoan nghênh, trong lòng đương nhiên cũng cao hứng, mặc dù nói hôm nay ai mua đồ ăn sẽ nhiều cho, thế nhưng cuối cùng nhị nương vẫn có lời,

Hai tháng đảo mắt đi qua;

hai tháng này cảm tình của nhị nương cùng Lý Thanh có thể nói là thăng tấp tăng lên, khi sinh hoạt vợ chồng với Lý Thanh, nhị nương đều sẽ đem tiểu Ngôn Nhi ôm vào gian bên trong, để tiểu ngu Ngôn Nhi một mình, để nhị nương cùng Lý Thanh có một đêm cảm xúc mãnh liệt,

May mà nhị nương cùng Lý Thanh thức dậy sớm, nhị nương mỗi ngày đều sẽ đem tiểu Ngôn Nhi tại ôm trở về, Nếu không nhất định tiểu tử kia sẽ bắt mất,

Lại hai ngày nữa chính là ngày Nguyên nương nghênh thú Trương Tiểu Hoa, hai ngày này Lư Lý thị rất bận, Trương Tiểu Thúy hết thấy đều mặc kệ, Trương Tiểu Thúy chỉ cần không phá hoại đã a di đà Phật, sao còn có thể hi vọng Trương Tiểu Thúy giúp đây.

Vì vậy mọi chuyện Lư Lý thị đều đến an bài, cho nên Lư Lý thị phải chuyển về Nguyên nương gia cùng đi ở, chỉ là nhà Nguyên nương vốn là địa phương chật hẹp, Trương Tiểu Hoa vừa vào cửa thì càng thêm không có chỗ,

Không có cách nào, hai hài tử không thể làm gì khác hơn là chuyển vào phòng Lư Lý thị

Người trong thôn nghe Nguyên nương muốn cưới bình phu lập tức luyên thuyên nói Nguyên nương đúng là người có phúc, không có tiền còn có thể cưới được bình phu, cũng có người nói Nguyên nương không phải là người biết suy tính, trong nhà khó khăn còn thú bình phu, nói chung cái gì cũng nói,

Bất quá đại gia tò mò nhất chính là hiện tại nhị nương đã có tiền lúc nào sẽ thú bình phu, mà các nàng cũng đã hỏi thăm thân thích mình có đối tượng thích hợp hay không để bàn với nhị nương,

Nhị nương đương nhiên cũng biết, bất quá đều nở nụ cười cho qua.

Trong thôn phụ nam tại thời điểm cùng Lý Thanh tán gẫu cũng sẽ thỉnh thoảng hỏi thăm nhị nương, Lý Thanh cũng không hề tức giận, chỉ là rất trịnh trọng nói cho những người nam nhân kia thê chủ mình sẽ không cưới bình phu cùng tiểu thị,

Đại gia thấy Lý Thanh nói nghiêm túc như vậy rất ước ao được như Lý Thanh, cũng có phản đối, bởi vì nhị nương có tiền lại có thể muốn một Lý Thanh đã xài qua rồi hay sao. Cho nên việc nhị nương đến cùng có thể có nam nhân khác hay không, nhất thời trở thành đề tài sốt dẻo nhất trong thôn.

Hôm nay bán đồ hết nhanh, trời vẫn còn sớm, nên nhị nương cười nói với Lư Lam: "Ca ca, ngày hôm nay trời còn sớm, chúng ta đi dạo đi, "

Lư Lam thấy nhị nương hứng thú như vậy đương nhiên là không muốn nàng mất hứng, lại bảo hôm nay trời xác thực còn quá sớm liền cười nói: "Tốt, "

Nhị nương cùng Lư Lam đem sạp hàng thu dọn rồi đi trên đường.

Nhị nương lôi kéo Lư Lam đi tới cửa hàng tơ lụa, trong cửa hàng lão bản cũng thường thường đến thăm sạp hàng của nhị nương, vừa nhìn thấy nhị nương đi vào liền cười nói: "Là nhị nương a, muốn mua gì? Chỉ bằng người bình thường cho ta nhiều đồ ăn, mặc kệ người ngày hôm nay muốn cái gì ta đều sẽ cho người một giá tiền hợp lý. "

Nhị nương vội vã cười báo đáp nói: "Nếu Đoàn lão bản nương nói như vậy vậy ta sẽ không khách khí, "

Đoàn lão bản nương vừa nghe nhị nương thoải mái như vậy, trong lòng cũng cao hứng "Đến, nhìn những thứ này đều là hàng mới tháng này vừa tới. " chỉ thấy Đoàn lão bản cầm một cây vải màu sắc sáng rõ tới.

Nhị nương vừa nhìn thì biết đây là tơ lụa, liền hỏi "Sa tanh này bao nhiêu tiền một thước?"

"Nếu như người khác vậy ít nhất là 80 văn, nhị nương nếu như muốn thì chỉ 75 văn, đây là giá tiền thấp nhất ta có thể cho, " nhị nương cũng biết lão bản thực sự nói thật.

Lư Lam vừa thấy nhị nương muốn vải này, vội vàng lôi kéo nhị nương đi tới một bên "Nhị nương, chúng ta lại không thiếu quần áo, lại nói chúng ta cũng không cần mặc quần áo tốt như vậy, quá đắt, " Lư Lam một mặt không đồng ý,

Nhị nương vội vàng nói: "Ai, ca ca chúng ta đi sớm về khuya tiền kiếm được không phải để tiêu sao, cái gì không được mặc, người khác có thể mặc, chúng ta cũng có thể mặc, ca ca lần này người nghe ta đi, "

Lư Lam thấy nhị nương kiên định nói, cũng nghe theo ý nhị nương đi tới,

"Như vậy vải sa tanh này lấy màu tối, màu xanh sẫm cùng màu phấn nhạt đi, tổng cộng 8 thước " nhị nương hào khí một hơi muốn nhiều như vậy, dù sao người trong nhà vẫn không tốt, Lư Lý thị cũng phải đưa qua.

Lão bản thấy nhị nương một hơi muốn nhiều như vậy thì càng cao hứng hơn, còn đưa cho nhị nương mấy thước vải bông tốt nhất

Nhị nương nhị nương cầm vải, lôi kéo Lư Lam lại đi tới cửa hàng trang sức cách đó không xa.

Luru Lam thấy nhị nương hướng về cửa hàng đồ trang sức đi, vội vàng kéo nhị nương "Ai, nhị nương, những thứ đồ này đã được rồi, không cần lại mua cái gì, "

Nhị nương nhìn Luru Lam cẩn thận từng li từng tí một chỉ lo chính mình tiêu xài hoang phí, an ủi: "Ca ca, không có chuyện gì, ta xem ca ca cũng không có đồ trang sức gì, trước đây nhà chúng ta khó khăn, hiện tại nhà chúng ta có tiền, ta biết không có thể xài tiền bậy bạ, thế nhưng mua một hai cái đồ trang sức chúng ta vẫn mua được, nghe ta, đi thôi, "

Thấy nhị nương quyết định muốn mua, Luru Lam cũng sẽ không tiếp tục khuyên,

Tiến vào cửa hàng đồ trang sức, lão bản nương vừa nhìn là nhị nương đến, vội vã tự mình đi ra quan tâm,

Hiện tại trên trấn phần lớn người đều nhận thức nhị nương, biết nhị nương làm cơm ăn ngon, còn có một cử nhân muối muối, cho nên hiện tại trên trấn hầu như không có ai sẽ cùng nhị nương gây xích mích.

Coi như có người đồ mắt nhị nương làm ăn tốt, bán đồ ăn giống như nhị nương, thế nhưng mùi vị nói sao cũng không sánh được với nhị nương, chuyện làm ăn của nhị nương căn bản sẽ không chịu ảnh hưởng, lại nói nhị nương bán đồ ăn không mắc, người trên trấn cũng quen mua đồ ăn tại chỗ nhị nương, đương nhiên sẽ không lại đổi chỗ khác.

Lại nói nhị nương rất biết cách làm người, khách nhân thường đến nhị nương bình thường đều sẽ cho nhiều một ít, có khách nhân com nước xong không mang tiền, nhị nương cũng không tức giận, chỉ là cùng khách nhân nói cẩn thận lần sau đến mang tiền theo.

Đương nhiên cũng có người không trả tiền lại, thế nhưng người như vậy vẫn rất ít, đại đa số khách nhân đều thấy nhị nương có nghĩa khí, lần sau đến liền đem theo tiền trả, hơn nữa nhị nương còn nhiều hơn một khách hàng trung thành.

Nhị nương có lúc còn có thể đem com cho một vài người ăn mày, hái từ lang thang, cho nên danh tiếng của nhị nương trên trấn có thể nói là rất tốt.

"Ai nha, là nhị nương a, làm sao? Muốn mua đồ trang sức cho người nhà?" Chương quý một mặt nhiệt tình nhìn nhị nương,

Nhị nương cũng cười đáp: "Đúng đấy, là mua cho người nhà, không biết chương quý nơi này có gì, có thể hay không giới thiệu một chút?"

"Được, đương nhiên có thể, đến, đến, nơi này người xem, đây là mẫu mới tháng này vừa chế tạo ra. "

Nhị nương vừa nhìn thì đều là một vài vòng tay, dây chuyền vàng, trâm vàng từ các loại.

Nhị nương hiện tại tuy rằng có tiền, thế nhưng mua vàng vẫn còn có chút khó khăn, dù sao một cây trâm vàng cũng gần như mười lượng bạc a.

Chương quý cũng nhận ra được nhị nương không hăng hái lắm, đảo mắt nghĩ đến cái gì liền lôi kéo nhị nương đi tới một bên quầy trang sức bằng bạc khác.

Nhị nương thấy những trang sức bằng bạc này tuy rằng không chói mắt bằng trang sức vàng, thế nhưng quý ở chỗ tinh xảo, đẹp mắt, cho nên nhị nương liền chọn một cây trâm bằng bạc đơn giản một chút, Luru Lý thị tuổi đã lớn, không thích hợp mang đồ trang sức hoa văn phức tạp.

Nhị nương lại chọn một cây trâm bạc điêu khắc hoa mai tinh xảo cây trâm, cho Luru Lam xem,

Luru Lam rất yêu thích, nhị nương lại theo chương quý đi xem ngọc đồ.

Nhị nương liếc mắt liền thấy đặt tại trên quầy có một cây trâm toàn thân làm bằng ngọc bích, phần đầu điêu khắc một đoá hoa bách hợp tinh xảo.

Nhị nương mừng rỡ cầm lấy cây trâm kia "Chương quý, cây trâm này bán thế nào?"

Chương quý vừa nhìn thấy nhị nương chọn cây trâm kia, vội vàng cười nói với nhị nương: "Nhị nương thật là có ánh mắt, cây trâm này tuy rằng không phải dùng ngọc tốt nhất, thế nhưng cây trâm này chạm trổ tuyệt đối là không sai. "

Nhị nương tự tin nhìn, thực là không tồi, hoa Bách Hợp Điều khắc trông rất sống động, thậm chí cánh hoa cũng có thể thấy rõ.

"Chương quý cây trâm này bán thế nào?" Nhị nương nếu đã chọn cái gì, thì sẽ không chần chờ,

"Cái này người khác mua chỉ ít phải 10 lượng bạc, thế nhưng nhị nương muốn chỉ lấy tám lượng hai, thấp hơn ta sẽ không bán, "

"8 lượng 2 vẫn còn nằm trong khả năng của mình, hơn nữa chương quý cho giá tiền cũng không mắc. "

Cuối cùng nhị nương dùng 15 lượng bạc mua ba món đồ trang sức, đương nhiên quý nhất vẫn là cây trâm ngọc nhị nương mua.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Chương 61.3

Nhị nương cùng Lưu Lam mua đồ xong thì trở về nhà, tiểu Ngôn Nhi như thường thấy nhị nương thì quần quít lấy nhị nương chơi một hồi lâu, sau đó mới lưu luyến không rời để nhị nương đi rửa mặt.

Lý Thanh vội vàng lấy quần áo cho nhị nương nắm tắm rửa, đem cơm chuẩn bị sẵn chỉ chờ nhị nương tắm xong đến ăn cơm,

Cơm nước xong, nhị nương mới đem đồ ngày hôm nay mua lấy ra, nhị nương đem khúc vải tơ lụa màu xanh sẫm cùng cây trầm bạc để Lý Thanh cầm, một hồi cùng mình cùng đi đưa cho Lưu Lý thị, sa tanh màu tối thì cho Lưu Lam,

Nhị nương tuy rằng không muốn vào nhà Nguyên nương nhưng Lưu Lý thị tại ở đây, mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy tuy rằng không thích nhị nương cùng Lý Thanh, thế nhưng hiện tại cũng không dám nhắc mặt với nhị nương dù sao hai hài tử mình còn ở nhà nhị nương ăn cơm đây,

Nhị nương cùng Lý Thanh vào cửa, nhị nương ngồi ở bên cạnh cười nói chuyện với Lưu Lý thị, Lý Thanh thì lại cầm đồ cung kính đưa cho Lưu Lý thị,

"Cha, đây là thê chủ ngày hôm nay mua cho ngài một ít đồ, hi vọng lão nhân gia ngài không ghét bỏ, "

Lưu Lý thị nhìn thấy Lý Thanh cầm tơ lụa thì tròn cả mắt lên, phải biết trong thôn này cũng chỉ có chính chủ phu lang mới có bộ quần áo tơ lụa.

Vẫn là ngày lễ ngày tết mới mặc, nếu không chính là những nhà có tiền trên trấn mới có thể mặc sa tanh tốt như vậy, Lưu Lý thị chưa từng có mặc qua, chính là hi phục của hân cũng không hề dùng vật liệu tốt như vậy.

Lưu Lý thị dù sao sống thời gian dài như vậy, tơ lụa trong tay Lý Thanh liếc mắt liền biết là có giá trị không nhỏ.

"Còn có cây trầm này cũng là thê chủ mua cho ngài, ngài xem có thích hay không?" Nói Lý Thanh lại lấy ra một cây trầm

Lưu Lý thị nhìn thấy cây trầm kia tuy hoa văn không phải rất tinh xảo, thế nhưng vẫn rất bắt mắt, hân lập gia đình đồ cưới cũng không có cây trầm bắt mắt như thế.

"Ai nha nha, nhị nương ngời làm gì vậy? Tuy rằng có tiền, thế nhưng cũng không thể hoang phí như thế a, " Lưu Lý thị oán trách nhị nương.

Lưu Lý thị có chút lạ nhị nương tiêu nhiều tiền như vậy, mua đồ tốt như thế, thế nhưng đến cùng vẫn rất cao hứng,

Chỉ thấy hân cầm lấy cây trầm cùng tơ lụa trong tay Lý Thanh không ngừng xoa xoa, con mắt đều sáng cả lên, thẳng tắp nhìn chăm chăm hai thứ này.

"Là cha đem ta nuôi lớn, trước đây nhị nương không hiểu chuyện, không ít lần khiến cha bận tâm, hiện tại nhị nương có tiền đương nhiên là muốn hiếu kính lão nhân gia ngài, lại nói mặc kệ đồ quý như thế nào, cũng là một phần tâm tư của nữ nhi, cha, ngời nhận lấy đi, "

Lưu Lý thị nghe nhị nương nói rất cảm động lòng người chảy nước mắt, nói thẳng nhị nương hiếu thuận, không có quên người cha này, cuối cùng Lưu Lý thị đối với Lý Thanh cũng tốt hơn rất nhiều, chỉ là tại lúc trước khi nhị nương đi cũng không quên dặn dò Lý Thanh, nói Lý Thanh mau mau sinh cho nhị nương một nữ nhi, khiến Lý Thanh mắc cỡ đỏ mặt không thôi.

Nhị nương về đến nhà mới xem như thở phào nhẹ nhõm,

"Nương đã về rồi, nương tối hôm nay kể chuyện xưa cho Ngôn Nhi đi, nương đã lâu không kể chuyện xưa cho Ngôn Nhi rồi, " tiểu Ngôn Nhi tỏ cáo nhìn nhị nương, tiểu bộ dạng rất đáng thương.

Nhị nương vội vã đáp ứng "Hảo, hảo, nương hôm nay sẽ kể chuyện xưa cho Ngôn Nhi nghe, kể về câu chuyện của sói xám lớn có được hay không?"

"Hảo, hảo, còn muốn nghe tiểu hồng mạo cổ sự, " tiểu Ngôn Nhi vỗ tay vui mừng nói,

Trong lòng Nhị nương không khỏi nghĩ đến sói xám lớn cùng tiểu hồng mạo thật giống là cùng một cổ sự.

Thật vất vả mới đem tiểu Ngôn Nhi哄 ngủ, nhị nương nghĩ đến mình còn có chuyện muốn cùng Lý Thanh nói, liền cẩn thận từng li từng tí một đem tiểu Ngôn Nhi ôm vào bên trong.

Lý Thanh vốn ở trên giường ngồi cho nhị nương làm vớ để mùa đông xuyên, nhìn thấy nhị nương đem tiểu Ngôn Nhi ôm vào bên trong, cúi đầu nghĩ tới điều gì đó sắc mặt có chút ửng đỏ,

Nhị nương nhìn thấy dưới đèn Lý Thanh dựa vào thành giường, thực sự là dưới đèn xem mỹ nhân, càng xem càng đẹp,

"Thanh nhi, đến, " nhị nương tiến lên kéo tay Lý Thanh, đem Lý Thanh kéo đến trước bàn trang điểm, để Lý Thanh ngồi xuống ghế, nhị nương ôm phía sau Lý Thanh, hai tay vây quanh Lý Thanh.

Đem đầu nhẹ nhàng đặt ở trên bả vai Lý Thanh, híp mắt một bộ rất là thoải mái.

"Thanh nhi, nhắm mắt lại, "

"Được, " nghe nhị nương nói, Lý Thanh nghe lời không chậm trễ chút nào liền nhắm hai mắt lại,

Nhìn thấy Lý Thanh nghe lời như thế, nhị nương cười đắc ý cười.

"Mở đi, " âm thanh nhị nương lặng lẽ vang bên tai Lý Thanh.

Lý Thanh bởi vì hơi thở nóng bỏng trong miệng nhị nương khiến sắc mặt càng thêm hồng hào, mấy ngày qua hai người mỗi đêm ân ái khiến lá gan Lý Thanh cũng so với trước đây lớn hơn không ít.

Lý Thanh giương mắt nhìn thấy trong gương, trên đầu mình được cắm vào một cây trâm lục bích rạng ngời rực rỡ,

Lý Thanh tròn to mắt, nhìn chòng chọc vào cái cây trâm kia, vào buổi tối Lý Thanh nhìn thấy nhị nương mua vải và trang sức cho Lưu Lam cùng Lưu Lý thị, thế nhưng không có thấy cho mình,

Tuy rằng Lý Thanh tự nói với mình, đây là thể chủ phải làm, chiếu Cổ ca ca, hiếu thuận công công, những thứ này đều nên,

Nhưng không thể phủ nhận chính là không nhìn thấy thể chủ mua cho mình, trong lòng Lý Thanh vẫn còn có chút thất vọng, chỉ là bị Lý Thanh đặt ở đáy lòng.

Hiện tại nhìn thấy nhị nương cho mình cái cây trâm lục bích, Lý Thanh biết nhị nương vẫn nhớ đến bản thân, thể chủ quan tâm mình.

Lý Thanh nhẹ nhàng đem cây trâm từ trên đầu lấy xuống cẩn thận tỉ mỉ, thật là đẹp, mình từ nhỏ đến lớn mặc dù đã gặp cây trâm như vậy, nhưng mình nhưng chưa từng nghĩ tới mình cũng có mang cây trâm đẹp như vậy một ngày,

Nhìn Lý Thanh một mặt cảm động dùng tay cẩn thận xoa xoa cây trâm mình đưa, nhị nương biết Lý Thanh nhất định là yêu thích,

"Thích không?"

"Ân ân, " Lý Thanh liếc mắt gật đầu, biểu thị mình thật sự rất yêu thích,

"Yêu thích thì cài lên, tại sao lấy xuống, "

"Ta sợ ta không cẩn thận làm hỏng, vẫn nên cất đi thôi " Lý Thanh một mặt cẩn thận từng li từng tí một.

"Ha ha, không có chuyện gì, mua rồi thì phải đeo, sợ làm hỏng cái gì? Sau này ta còn có thể mua cho Thanh nhi càng nhiều đồ trang sức, ngay cả tiểu Ngôn Nhi của chúng ta cũng mua, chờ tiểu Ngôn Nhi lớn rồi cho Ngôn Nhi làm đồ cưới. "

Lý Thanh cảm động lập tức nhào tới trong lòng ngực nhị nương "Thể chủ thật tốt, " âm thanh mềm mại nhu nhu, mang theo sự lệ thuộc mãnh liệt.

"Đương nhiên, phu lang ta ta không tốt thì đối với ai?"

Nghe được câu này Lý Thanh vui cười ngẩng đầu lên, ấm áp nhìn nhị nương, khiến nhị nương vô cùng động lòng.

"Thanh nhi, chúng ta nên ngủ, " âm thanh nhị nương có chút khàn khàn, mang theo mùi vị ấm chỉ nồng đậm.

Lý Thanh ngượng ngùng gật gù xem như đáp ứng.

Đêm đó tự nhiên cảm xúc mãnh liệt bắn ra bốn phía,

Cho tới ngày thứ hai nhị nương đúng là tinh thần sáng láng đi làm việc, Lý Thanh lại đau nhức toàn thân, thiếu chút không thể rời giường.

Hai ngày đảo mắt mà qua, cho dù Trương Tiểu Thúy không muốn thì Trương Tiểu Hoa vẫn được thú vào cửa, ngày đó trên đầu Lưu Lý thị cài hai cây trâm bạc có thể coi là tạo ra danh tiếng lớn,

Không ngoài nhị nương dự liệu, Trương Tiểu Hoa sau khi vào cửa liền bắt đầu cùng Trương Tiểu Thúy tranh sủng, tranh nắm quyền gia sản, một ngày cãi nhau mấy lần, rất nóng nảy,

Nguyên nương cái gì cũng đều mặc kệ, Lưu Lý thị vốn dự định chờ Trương Tiểu Hoa vào cửa liền đi nhà nhị nương, dù sao tại nhà nhị nương ở thực sự rất thoải mái, (không phải nói không bỏ được hai đứa con của Nguyên nương sao)

Thế nhưng Trương Tiểu Hoa cùng Trương Tiểu Thúy cả ngày gây chiến, không chỉ khiến Nguyên nương cả ngày mặt ủ mày chau còn khiến hàng xóm cũng rất bất mãn,

Bất đắc dĩ, Lưu Lý thị không thể làm gì khác hơn là tự mình áp trần, lại đến ở nhà Nguyên nương, tự mình nhìn hai người, hai người như vậy mới có thể yên tĩnh một chút.

Trong lòng Nhị nương nhìn vô cùng thoải mái, nhìn Trương Tiểu Hoa cùng Trương Tiểu Thúy mỗi ngày như chơi gà cãi vã liên tục, nhìn thấy Trương Tiểu Thúy bởi vì tâm tình nôn nóng mà sắc mặt vàng như nghệ, không có tinh thần, nhị nương rốt cục cũng có cảm giác xứng đáng với Lý Thanh, rốt cục vì phu lang mình thở ra một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Chương 61.4

Bởi vì chuyện làm ăn tốt, nhị nương qua hai tháng đã kiếm bảy mươi, tám mươi lượng bạc, khí trời càng ngày càng lạnh, nhị nương quyết định tại trên trần thuê một cái cửa hàng để tránh mùa đông.

Vì vậy thời điểm nhị nương bán đồ ăn liền hướng những khách hàng hỏi thăm xem có cửa hàng thích hợp muốn cho thuê hay không.

Những khách hàng này bình thường đều thường xuyên đến nơi này ăn cơm, cùng nhị nương cũng có quen biết, nói cho nhị nương biết cách nơi này không xa sau có một gian tư lự muốn cho thuê.

Nhị nương vội nói cảm ơn: "Ai, thực sự là cảm tạ với chương quý, bữa cơm này ta mời, "

"Cái kia ta sẽ không khách khí, " chương quý kia ngược lại cũng sáng khoái,

Nhị nương không thể chờ đợi được nữa bán xong lập tức đến xem cửa hàng, chỉ thấy cửa hàng tư lự này bề ngoài cũng không nhỏ, cửa hàng hai bên có tiệm tạp hóa, cũng có cửa hàng tư lự, cửa hàng này có hai con đường giao nhau, vị trí thực không tồi,

Chỉ là không biết tốt vị trí như vậy, chương quý này tại sao cam lòng cho thuê đây?

Nhị nương tiến vào cửa hàng, liếc mắt liền thấy ngồi ở phía sau có một nữ nhân đã có tuổi, xem ra khoảng chừng có năm mươi, sáu mươi tuổi, đang cúi đầu, biểu tình xem ra rất không tốt.

"Chương quý, chương quý, " nhị nương lên tiếng hô,

"Ai, ai, đến đây" chương quý nghe thấy tiếng người, vội vã đứng lên đến trả lời,

Nhìn thấy nhị nương, ánh mắt chương quý sáng lên, nàng cũng ăn qua đồ ăn nhị nương làm, vẫn nhận thức nhị nương,

"Là Lưu lão bản nương a, " chương quý vội vã nhiệt tình hô,

Lão bản nương này khiến nhị nương có chút thật xấu hổ, dù sao người đến sạp hàng của mình ăn cơm, đều gọi mình là nhị nương, rất ít người gọi lão bản nương.

Bất quá nhị nương cũng hào phóng đáp lại, dù sao chương quý cũng không có gọi sai.

"Là ta, ta nhìn thấy trước cửa cửa hàng viết cho thuê, ta mới tiến vào, chương quý, cửa hàng người cho thuê sao?"

"Ai, đúng đấy, " chương quý đàm luận bản thân có cửa hàng muốn cho thuê, cũng có chút hậm hực,

"Tại sao? Ta xem cửa hàng này vị trí rất tốt a, "

"Ai, một lời khó nói hết a, đều là nữ nhi ta không nên thân a, nữ nhi ta từ sau khi nghiện cờ bạc, tiền trong nhà tích góp đều bị nàng thua sạch, tiền thua sạch vẫn không tỉnh, nàng còn định đem cửa hàng này đi đặt cược, ta nói cái gì cũng không nghe, may là ta còn có một tiểu nữ nhi, ta đã nghĩ đem cửa hàng này trước tiên cho ra ngoài " chương quý thất lạc nói.

Nhị nương cũng nhìn ra chương quý kỳ thực rất không nề lòng bỏ,

"Cửa hàng này vị trí tốt như vậy, lẽ ra nên sớm đã có thể cho ra ngoài a, tại sao hiện tại vẫn không có cho đi ra ngoài?"

Nói đến vấn đề này, chương quý có chút thật không tiện nhìn nhị nương, sau đó như không thèm đến xia nói: "Ai, Lưu lão bản nương cũng là người tốt, ta cũng không muốn lừa dối người, kỳ thực là như vậy, chỉ cần ta bán ta bản giao cửa hàng này cho người khác, nữ nhi kia của ta cả ngày sẽ tới cửa quầy rồi, cho nên không ai dám lại bàn với ta cửa hàng này."

Nhị nương sau khi nghe cũng do dự, nếu như mình thuê cửa hàng này, người kia tới quấy rối chẳng phải là rất phiền phức,

Nhìn thấy nhị nương do dự, chương quỹ khó khăn vội vã nói: "Nếu như Luru lão bản thuê, nữ nhi kia của ta nhất định không dám tới quấy rối, "

Nhị nương nghi hoặc nhìn chương quỹ "Tại sao?"

Lập tức chương quỹ ước ao nói: "Bởi vì Luru lão bản nương có một cử nhân muối muối a, "

"Nga, nguyên lai là nguyên nhân này, xem ra Tam nương trúng cử nhân, tác dụng đúng là quá lớn, " nhị nương không khỏi nghĩ đến.

"Chương quỹ cửa hàng này của người dự định làm sao thuê đây?"

Nghe nhị nương nói như vậy, ánh mắt chương quỹ sáng lên "Nói như vậy Luru lão bản nương dự định thuê cửa hàng nhà ta?"

"Đúng " nhị nương gật gù, cơ hội tốt như vậy nhị nương đương nhiên sẽ không bỏ qua,

"Luru lão bản nương yên tâm đi, không mắc, không mắc, một năm chỉ cần 50 lượng bạc, "

"Đúng là không mắc, mình một hai tháng liền có thể kiếm được mấy chục lượng bạc, tiền thuê này, mình một hai tháng có thể kiếm về, " nhị nương tính toán,

"Vậy cũng tốt, ta thuê, "

"Ai, hảo, hảo, Luru lão bản nương chính là người hào phóng, sáng khoái, "

Chương quỹ nghĩ đến cửa hàng này rốt cục cũng cho thuê đi, trong lòng cao hứng,

Bất quá nhị nương nhìn thấy trong cửa hàng còn có nhiều vải vóc như vậy, có chút khó khăn hỏi chương quỹ: "Chương quỹ, những vải vóc này làm sao bây giờ?"

Chương quỹ cười một tiếng nói: "Không có chuyện gì, những vải vóc ta đã sớm tìm tới người bán đi, hai ngày nay sẽ đem những vải vóc lời đi, Luru lão bản nương yên tâm đi, nhất định sẽ không làm lỡ chuyện làm ăn của ngài. "

"Chương quỹ nói giỡn, ta ngược lại không gấp, hơn hai ngày cũng có thể "

" Luru lão bản nương ngày mai có rảnh rồi không, chúng ta cùng đi nha môn làm tương quan công văn?"

"Được, không thành vấn đề, ngày mai ta tìm đến chương quỹ, chúng ta cùng đi, "

"Ai, hảo, hảo, "

Nếu sự tình xong xuôi, nhị nương cũng không muốn ở lâu thêm liền cười nói: "Chương quỹ, sắc trời không còn sớm, ta đi về trước, ngày mai ta trở lại, "

"Ai, hảo, hảo, ta đưa đưa ngài, "

"Ai, chương quỹ tuổi lớn hơn so với ta, là trưởng bối, sao có thể đưa ta đây, bên ngoài trời lạnh, ngài không cần đi ra, ta đi trước, "

Chương quỹ nghe những lời này của nhị nương, đúng là cực tôn kính mình, trong lòng cũng cao hứng, cũng âm thầm nhắc nhở chính mình về nhà nhất định phải hảo hảo gõ nữ nhi không nên thân của mình một cái, tránh sau này tìm Luru lão bản nương gây phiền toái,

Nhị nương xử lý xong xuôi sự tình, trong lòng cao hứng, một đường đều là cười trở về nhà,

Sau khi về đến nhà, nhị nương không thể chờ đợi được nữa đem tin tức nói cho Lý Thanh, Lý Thanh thấy nhị nương cao hứng như thế, trong lòng mình cũng cao hứng,

Ngày thứ hai nhị nương cùng chương quỹ kia làm công văn cho, một tuần sau đó, nhị nương cũng đã đem cửa hàng thu thập xong, khí trời chậm rãi lạnh, nhị nương quyết định mùa đông vẫn nên nấu lẩu.

Tại mùa đông lạnh lẽo ăn một nồi lẩu nóng hôi, thực sự là một sự hưởng thụ, nhị nương còn dự định bán dương thang (là cái gì?), tại mùa đông dương thang cũng rất dễ bán.

Trước khi khai trương mấy ngày trước, nhị nương hướng những khách nhân quen thuộc thường đến sạp hàng ăn cơm nói mình ở chỗ đó thuê cửa hàng, hi vọng đại gia tiếp tục ủng hộ chuyện làm ăn,

Người trên trấn rất nhiệt tình đáp ứng, nhị nương còn đem dương thang mình làm sớm phân cho mọi người thưởng thức, cũng được đại gia nhất trí tán đồng,

Ngày cửa hàng Nhị nương khai trương, Luru Lý thị, Nguyên nương đều đến giúp nhị nương một tay, Trương Tiểu Thúy cùng Trương Tiểu Hoa vốn muốn

tới, chỉ là nhị nương không cho, Lý Thanh cũng muốn đến thì bị nhị nương cường chế tính cho đeo mũ trùm đầu, che khuất gương mặt điểm lệ kia của Lý Thanh

Khai trương, nhị nương đã in ấn rất nhiều tuyên truyền quảng cáo, cho tiểu hài tử một ít tiền, để tiểu hài tử phân phát giấy quảng cáo, cái trấn này vốn không phải thật to, cho nên trong một ngày người trên trấn căn bản đều biết khách điểm của nhị nương muốn khai trương, tên liền gọi "Vị tốt nhất" thông tục dễ hiểu.

Khai trương một tháng, người trong cửa hàng mỗi ngày đều tràn đầy, tuy rằng kiếm được tiền, thế nhưng cũng làm cho nhị nương mệt không chịu được, cho nên nhị nương quyết định thuê mấy người, cũng để cho mình ung dung một chút.

Lý Thanh thấy nhị nương cả ngày bận bịu đến tung tung (nguyên văn nha), sắc mặt cũng có chút không tốt, rất đau lòng, cho nên mỗi ngày làm thức ăn ngon cho nhị nương, hảo hảo bồi bổ nhị nương, cũng đem chuyện trong nhà quản lý tốt, để nhị nương không cần phân tâm,

Chỉ là những ngày tháng này tuy rằng lướt qua càng náo nhiệt, thế nhưng phiền phức cũng không ngừng tìm đến,

Tỷ như;

"Gọi lão bản nương của các người ra đây, gọi Luru Lam đi ra, " chỉ thấy trong đại sảnh một trung niên nữ nhân quay về tiểu nhị tử trong cửa hàng không khách khí kêu gào, đáng vẻ rất hung hăng,

Rất cục tiểu nhị tử không ưa đáng vẻ hung hăng của trung niên nữ nhân này, liền không khách khí nói: "Vị đại tỷ này, gọi lão bản nương chúng ta đi ra thì có thể, thế nhưng ca ca lão bản nương chúng ta ca ca là nam tử sao có thể gặp người. "

Trung niên nữ nhân kia xem thường trừng tiểu nhị tử, phách lối nói: "Hừ, ta là tẩu tử của lão bản nương các người, thế chủ của Luru Lam, nhanh gọi các nàng đi ra gặp ta ta, "

Có nên nói nhị nương xui xẻo hay không, người quen biết toàn là cục phẩm, một người bình thường cũng không có

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Chương 62

Nhị nương vốn đang bếp bận rộn, Luru Lam làm trợ thủ cho nhị nương.

Đột nhiên nghe tiểu nhị tử đến báo nói có một người tự xưng là tẩu tử của mình, mình chỉ có một ca ca là Luru Lam, vậy tẩu tử này ở đâu ra? Chẳng phải là Trương Mai hừ Luru Lam chạy về sao.

Nói tới Trương Mai này đề ca ca của mình bị khổ, nhị nương không rõ nhưng có thể thấy ca ca bị đối xử rất tàn nhẫn, ca ca của mình thật tốt a,

Không sinh chi cho nữ nhân kia nữ nhi, càng là một hiền phụ trị gia, nam nhân tốt như vậy Trương Mai không chỉ không biết quý trọng trái lại dám đem hừ ca ca của mình, thậm chí ngay cả nữ nhi ruột thịt của mình cũng không muốn,

Thực là kẻ cặn bã, người như thế vẫn còn có mặt tìm tới cửa, thực sự là muốn ăn đòn,

Bên cạnh, Luru Lam tự nhiên cũng nghe được, chỉ thấy mặt Luru Lam đầy phức tạp, ngồi gốc ở kia, rõ ràng là thất thần,

Nhị nương có chút đau lòng nhìn về phía Luru Lam "Ca ca ta trước tiên đi nhìn một chút, đừng lo lắng, nhất định không có chuyện gì, "

Luru Lam nghe thấy âm thanh của nhị nương mới có chút phản ứng, chỉ là mờ mịt nhìn nhị nương, phảng phất như hài tử lạc đường, không biết mình nên làm gì?

Nhị nương trong lòng càng thêm đau lòng Luru Lam, thì càng thêm hận cái nữ nhân không biết xấu hổ bên ngoài.

Nhị nương an ủi tính vỗ vỗ vai Luru Lam, sau đó ôn nhu nói: "Ca ca người còn có ta, mặc kệ như thế nào ta đều sẽ không để cho ca ca của chính mình chịu oan ức, "

Nhị nương kiên định nói khiến Luru Lam vừa nãy có chút không biết làm sao chậm rãi yên ổn lại.

Nhị nương thấy bên trong đôi mắt của Luru Lam có chút thần sắc mới yên tâm đi ra ngoài,

Nhị nương vừa đi vừa nghĩ tên rác rưởi kia muốn làm gì, mình nói cái gì cũng sẽ không đơn giản buông tha nàng như vậy, nhất định phải vì Luru Lam đòi lại công đạo.

Nhị nương nổi giận đùng đùng đi đến đại sảnh, chỉ thấy một trung niên nữ nhân cao cao gầy gò, một mặt thiếu kiên nhẫn thêm kiều ngạo đứng ở đại sảnh, trong đại sảnh khách nhân đều trên mặt mang theo hứng thú nhìn nàng,

Nữ nhân cũng thấy mặt mặt, nhìn thấy nhị nương lập tức trên mặt mang theo vẻ thiếu kiên nhẫn hướng về phía nhị nương kêu lên: "Luu nhị nương, ta xem ngươi cai quản hạ nhân ra làm sao lại dám ngăn ta, ta sau khi đến cũng không cho ngồi xuống, thực sự quá không lễ nghi, "

Trương Mai này ý vào trong nhà tại trên trần mở ra một cửa hàng, bình thường rất xem thường một nhà nhị nương, nhị nương nghiện đánh cược, mỗi lần không tiền liền đi quán quít lấy Trương Mai, mặc kệ Trương Mai đánh mắng như thế nào nhị nương cũng không rời đi, vẫn quán quít lấy Trương Mai, mãi đến tận khi Trương Mai bắt đầu đi đem tiền cho nhị nương.

Cho tới hiện tại Trương Mai thấy nhị nương vẫn dùng loại giọng điệu không khách khí nói chuyện với nhị nương, thật giống như nhị nương là hạ nhân vậy,

Trương Mai sau khi nói xong liền một mặt đắc ý nhìn người vừa nảy ngẩn ngàng,

Tiểu nhị tỷ nhìn trên mặt nhị nương không rõ thần sắc, trong lòng cũng có chút bồn chồn, lẽ nào nữ nhân này đúng là tẩu tử của lão bản nương, lần này mình có phải là gây đại họa, tiểu nhị tỷ không khỏi ảo não,

Trương Mai nhìn về phía nhị nương không nhúc nhích nhìn mình chằm chằm, thấy nhị nương thần sắc nghiêm túc nhìn mình, Trương Mai có chút bất mãn hướng về phía nhị nương kêu lên: "Này, ta nói Luu nhị nương ngươi còn không nhanh lên một chút a, ta đói bụng, mau mau đem điểm tâm ngon cho ta. "Nói xong tự mình tìm một chỗ ngồi ngồi xuống, sau đó không khách khí dặn dò tiểu nhị tỷ bên cạnh: "Nhanh, đi làm điểm cho ta ăn, món ngon nhất, "

Tiểu nhị tỷ có chút khó khăn liếc mắt nhìn nhị nương, thấy nhị nương không có chỉ thị, tiểu nhị tỷ cũng không dám tự ý quyết định,

Trương Mai thấy tiểu nhị tỷ bất động, trong lòng khó chịu, lại không khách khí nổi giận mắng: "Hừ, ngươi điếc rồi sao, ta nói ngươi đem điểm tâm cho ta ăn, ngươi không nghe thấy a?"

Nhị nương nhìn hung hăng Trương Mai, không khỏi nghĩ thầm "Nữ nhân như vậy thật sự một điểm cũng không xứng với ca ca của mình, "

"U, đây là người nào a? Thật là tự đại, thứ ta mất vụng về, kiến thức nông cạn còn không biết đại danh của ngài, " nhị nương rốt cục không nhịn được lên tiếng trào phúng.

Trương Mai cũng là người ở trên trần, tự nhiên cũng có người nhận ra nàng, đương nhiên cũng biết chuyện Trương Mai này đem hươu ca ca của Luu nhị nương.

Trương Mai này dám sùng ngoại thất, đem chính phu hươu về, còn không nhận nữ nhi ruột thịt của mình, người như vậy, ở trên trần nhân duyên cũng rất làm người ta không thích, nhân phẩm tính tình người không tốt, mọi người xem thường cùng nàng giao thiệp.

Trương Mai nghe nhị nương làm bộ không biết mình, còn chê cười mình liền "Đùng" đứng lên, sau đó trừng hai mắt nhìn về phía nhị nương.

Một tay còn chỉ vào nhị nương, tức giận nói: "Giới cho Luu nhị nương ngươi a, ngươi trước đây cả ngày theo sau cái mông ta cầu ta, quán quít lấy ta đòi tiền, bây giờ ngươi lại nói không quen biết ta, vào lúc ấy, ngươi gọi tẩu tử tẩu tử, gọi đến lỗ tai ta đều đóng kén, hiện tại ngược lại tốt, có một chút tiền thì đã quên đại ân nhân là ta? A?"

Trương Mai một mặt chỉ trích nhìn nhị nương, sau đó hướng khách nhân trong cửa hàng nói: "Ai nha, mọi người đến phân xử thử a, Luu nhị nương này nàng trở mặt không quen biết a, nàng là người vong ân phụ nghĩa a, Luu nhị nương ngươi không lương tâm, lúc trước..."

Nhị nương trước đây nghiện đánh cược cũng thường thường ở trên trần lác lác, trên trần vẫn có rất nhiều người nhận thức nhị nương, thế nhưng trải qua hơn nửa năm ở chung, đại gia cũng biết nhị nương cũng sớm đã thoát thai hoá cốt, không giống như trước kia.

Vì vậy đại gia nghe Trương Mai nói xong, đối với nhị nương cũng không có ngang ngược chỉ trích, dù sao không có quan hệ gì với mình, hơn nữa nơi này phần lớn người cùng nhị nương có quan hệ vẫn rất tốt, đại gia đương nhiên sẽ không vì một Trương Mai mà trêu đến nhị nương không vui, dù sao hiện tại nhân phẩm nhị nương chuyển biến tốt cũng rõ như ban ngày.

Nhị nương thấy khách nhân ở đây trên mặt cũng không có bởi vì Trương Mai mà dùng ánh mắt chỉ trích nhìn mình, tâm nhị nương ổn định.

Không kiên nhẫn mở miệng nói: "Không sai, chính ngươi cũng nói rồi, đó là nhị nương trước đây, ta nghĩ xin hỏi, hiện tại nhị nương có xin tiền ngươi nữa không?"

Trương Mai nghe nhị nương hỏi như vậy, trong lòng có chút không chắc chắn, dù sao thời gian rất lâu mình cũng chưa từng thấy nhị nương, nếu là trước đây Trương Mai còn có thể mừng rỡ, Luu nhị nương cuối cùng cũng coi như thức thời không lại tìm mình,

Bất quá coi như Luu nhị nương tìm mình, Trương Mai cũng quyết định không lại cho Luu nhị nương tiền, dù sao ca ca Luu nhị nương đã bị mình hươu, mình và Luu nhị nương cũng không còn quan hệ,

Hiện tại Trương Mai thấy nhị nương bức hỏi mình như vậy đúng là có chút không có lý lẽ nói: "Hừ, coi như hiện không có, thế nhưng trước đây có, sao ngươi có thể đem ân tình trước đây quên cơ chứ?"

"Ân tình? Trương Mai người còn có mặt mũi nói ân tình?" Nhị nương thấy Trương Mai này không biết xấu hổ, tức giận cười nhạo hai tiếng.

Sau đó ép hỏi: "Ân tình? Trương Mai ta hỏi người, ca ca ta làm sai chuyện gì? Phạm vào cái nào trong thất điều? Người lại hừ ca ca ta, hơn nữa nữ nhi ruột thịt của mình cũng không nhận, còn sùng ngoại thất, để ngoại thất làm to, đánh đuổi ca ca ta, Trương Mai người nói người xứng đáng với ca ca ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Chương 62.2

Trương Mai vừa nghe nhị nương nói tới Lưu Lam cũng có chút chột dạ, dù sao Lưu Lam này thật không có phạm sai lầm gì, chỉ là mình không thích, cả ngày gương mặt cứng ngắt đó mình nhìn đến phiền, vậy thì có cái gì hứng thú, vẫn là về sau mình cưới được phu lang tốt, không chỉ cả ngày dụ dỗ mình, lại sinh cho mình một đôi nữ nhi, mình có đã hai nữ nhi này, cho dù thiếu một lại có quan hệ gì.

"Hừ, Lưu nhị nương người đừng hung hăng, ca ca người suốt ngày gương mặt như khúc gỗ, ta nhìn thấy phiền, làm sao có thể hù dọa ta? Đương nhiên thôi hấn mới là tốt, "

Nhị nương nghe Trương Mai không chịu trách nhiệm xong, tức giận "Giỏi cho người, Trương Mai, cũng bởi vì lý do buồn cười như vậy mà hừ ca ca ta, người thực sự là tốt? Rất tốt a, "

Trương Mai thấy nhị nương mạnh mẽ nhìn mình chằm chằm, Trương Mai đột nhiên không hiểu vì sao sợ sệt, bộ dáng này của Lưu nhị nương trước đây Trương Mai từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

"Tốt, nếu ca ca ta không có phạm thất điều, người hừ ca ca ta, ta ngược lại muốn đi nha môn hỏi tri huyện đại nhân một chút nên định cái tội danh gì?"

Nghe Lưu nhị nương muốn lên nha môn cáo mình, Trương Mai lúc này mới sốt ruột, gấp vội vàng kêu lên: "Hừ, Lưu nhị nương người đừng hù dọa ta, ta hôm nay tới chính là muốn tiếp ca ca người trở lại, ta đồng ý để ca ca người làm tiểu thị ta, cái nữ nhi kia ta cũng thừa nhận, người nhanh gọi ca ca người đi ra đây, theo ta đi về nhà, còn có nếu người hiện tại có tiền, như vậy đem ra bù đắp đồ cưới của ca ca người trước đây đi, ca ca người trước đây gả cho ta nghèo túng đến mức đồ cưới cũng không có, "

Nhị nương rốt cuộc biết mục đích của Trương Mai hôm nay tới cửa, nguyên lai là thấy mình phát đạt liền biến đổi pháp đòi tiền mình đây,

Nhị nương biết cổ đại nam tử bị hừ rất khó sinh tồn.

Nếu như nhà mẹ đẻ không chấp nhận, như vậy nam tử kia sẽ không có chỗ có thể đi, người nhà sẽ ghét bỏ nam tử mất mặt mà không muốn tiếp nhận nam tử.

Như vậy nam tử chỉ có thể đi chết hoặc đi làm kỹ nam tại tiểu quan quán, hoặc chính là xuất gia, nam tử nếu như một thân một mình ở lại, như vậy sẽ đưa tới rất nhiều người ý định bắt lương mớ ước, cuối cùng cũng sẽ bị đại chúng dư luận bức tử,

Từ điểm này xem Lưu Lý thị cũng khá, chỉ ít chưa hề cự tuyệt Lưu Lam, nếu không Lưu Lam sợ là không có đường sống,

Nam tử cổ đại đương nhiên cũng có thể tái giá, thế nhưng tái giá cũng không tìm được nhân duyên gì tốt, cho nên lúc đầu Trương Tiểu Hoa mới sống chết ôm lấy Lưu gia không buông tay, gả cho người nào đều được, dù sao nữ nhân Lưu gia nữ cũng rất khá,

Trương Mai, nếu như nam nhân bình thường khác bị hừ về nhà, nói không chừng người nhà sẽ thật cao hứng để nữ tử mình theo Trương Mai trở lại, thế nhưng nhị nương tuyệt đối sẽ không để Lưu Lam cùng Trương Mai trở lại,

Đối với nhân phẩm của Trương Mai, nhị nương cũng sẽ không để cho Lưu Lam cùng Trương Mai đi, người như Trương Mai vậy, coi như Lưu Lam cùng nàng trở lại, nàng như thế nào sẽ đối tốt với Lưu Lam đây?

Trương Mai đúng là cảm thấy nhất định sẽ làm cho nhị nương mừng rỡ như điên, dù sao nam tử bị hừ đều làm người ta không thích, còn sẽ liên lụy người nhà bị người cười nhạo, nếu như còn có thể lại trở lại nhà thê chủ, mặc kệ nam tử kia hay người nhà của hắn đều sẽ cảm kích.

Nhưng Trương Mai đã tính lầm, bởi vì nếu là trước đây, Lưu nhị nương nhất định là trăm phần trăm đồng ý, bởi vì Lưu Lam mới vừa bị hừ về nhà, nhị nương liền đã bị người cười nhạo có một ca ca bị người hừ.

Lưu nhị nương vào lúc ấy còn nháo qua, buộc Lưu Lý thị đem Lưu Lam đưa trở về nhà Trương Mai, Lưu Lý thị không muốn, dù như thế nào đi nữa Lưu Lam cũng là con trai ruột của mình, Lưu Lý thị cũng rất đau lòng.

Lúc đó Lư nhị nương bởi vì Lư Lý thị không đưa Lư Lam đi, nghĩ đến sau này mình không bao giờ có thể tiếp tục đòi tiền Trương Mai, cho nên Lư nhị nương cả ngày tra tấn Lư Lam, nói Lư Lam là tên bị trả hàng, muốn bao nhiêu khó nghe thì có bấy nhiêu khó nghe.

Lư nhị nương thấy Lư Lý thị không đồng ý đem Lư Lam đưa trở về, thì tự mình tìm tới Trương Mai, nói hết lời hay, muốn Trương Mai đem Lư Lam đón về, thế nhưng ngay lúc đó Trương Mai có niềm vui mới, nơi nào sẽ để ý tới nhị nương.

Lại nói hừ Lư Lam thì tương đương với đoạn tuyệt tên vô lại như Lư nhị nương, Trương Mai cao hứng còn đến không kịp, như thế nào sẽ tự gây phiền phức cho mình, cho nên ngay lúc đó Trương Mai chết sống không muốn đem Lư Lam đón về,

Trương Mai hiện tại tháng ngày sống rất khổ, cửa hàng trên căn bản không khách, cũng kiếm không được bao nhiêu tiền, nhưng trong nhà phu lang mình hết ăn lại nằm, muốn ở tốt mặc đẹp, liền cả ngày đòi tiền Trương Mai.

Trương Mai không có tiền nên hiện tại phu lang Trương Mai liền cười nhạo Trương Mai không bản lĩnh, không phải nữ nhân.

Trong lòng Trương Mai cũng sốt ruột, dù sao mình cũng sống dễ chịu quen rồi, hiện tại đột nhiên không có tiền, Trương Mai cũng rất không dễ chịu,

Đột nhiên có một ngày phu lang của Trương Mai từ trong miệng người trên trần biết hiện tại Lư nhị nương phát đạt, tại trên trần mở một tiệm cơm, chuyện làm ăn rất thuận lợi, kiếm bộn tiền, cả bị hừ kia của Lư nhị nương cũng bên cạnh hỗ trợ, nghe nói trên đầu còn cài trang sức bạc đây, nghe nói có một hồi còn nhìn thấy trên người nam nhân kia mặc quần áo tơ lụa thượng hạng, muốn bao nhiêu xinh đẹp thì có bấy nhiêu xinh đẹp, người nói ước ao, người nghe càng ước ao hơn.

Phu lang kia của Trương Mai nghe người trên trần nói hiện tại Lư gia có tiền, tên Lư Lam trung thực bị mình bắt nạt cũng có thể đeo đồ trang sức bạc, mặc quần áo tơ lụa, điều này làm cho phu lang Trương Mai rất phiền muộn, trong lòng cũng rất khó chịu,

Phu lang Trương Mai cúi đầu nhìn quần áo vải thô trên người mình, tóc cũng chỉ dùng một sợi dây buộc tóc lên, nào có cái đồ trang sức gì.

Trước đây thấy thế chủ hiện tại của mình là Trương Mai có cửa hàng trên trần, nghĩ Trương Mai có tiền liền hao hết tâm tư quyến rũ Trương Mai, còn có vận khí siêu tốt sinh một đôi nữ nhi, Trương Mai này lập tức đối với mình càng thêm tốt.

Trương Mai nói phu lang của nàng có một gương mặt như khúc gỗ, cả ngày cũng không cười với nàng một cái, ở trên giường cũng như một con cá chết, một điểm tình thú đều không có, mình lại chủ động trong chuyện đó nên Trương Mai dễ dàng bị mình thu phục, mình còn khiến Trương Mai đem hừ phu lang hiện tại của nàng mà thú mình, Trương Mai lại không nói hai lời mà đồng ý.

Nhưng sau khi gả tới nhà Trương Mai, mình lại phát hiện nhà Trương Mai căn bản không tiền gì, Trương Mai không hiểu chuyện làm ăn, lại cả ngày hết ăn lại nằm, chuyện làm ăn đương nhiên sẽ không tốt, mình hiện tại thực sự là hối hận chết rồi.

Hiện tại mình lại nghe nói trong nhà cái Lư Lam ngu si kia phát đạt, là Lư nhị nương phát đạt, Lư nhị nương kia mình cũng từng thấy.

Vốn là mình cướp đi thế chủ của Lư Lam, còn khiến Trương Mai hừ Lư Lam, tưởng Lư nhị nương kia thấy mình là như gặp kẻ thù, thế nhưng không ngờ Lư nhị nương thấy mình, vừa mở miệng chính là nịnh bợ mình.

Còn nói cả ca của nàng là hình dáng gì nàng còn không biết? Không thể nào so được với mình, lúc đó mình thật không thể tin được, Lư Lam đúng là cả ca Lư nhị, Lư nhị nương đúng là muội muội Lư Lam sao?

Hơn nữa Lư nhị nương kia thậm chí còn một mặt háo sắc nhìn mình, mình lúc đó thấy Lư nhị nương là một kẻ nghèo rớt mồng tơi, còn không bằng Trương Mai, sao có thể lọt nổi vào mắt xanh của mình? Bất quá nói thật, về ngoài Lư nhị nương đúng là tốt hơn so với Trương Mai, đáng tiếc là một tên không có tiền đồ.

Sau đó mình mới biết, Lư nhị nương chỉ sợ dĩ nịnh bợ mình là muốn để cho mình tại trước mặt Trương Mai nói tốt, khiến Trương Mai cho tiền nàng, nhưng mình đã gả cho Trương Mai, tiền của Trương Mai chính là tiền của mình, mình sao có thể giúp người ngoài a, tự nhiên là không cho,

Hiện tại mình lại nghe được tên Lư nhị nương vô học trước đây thành người có tiền, còn mở tiệm cơm, thậm chí Lư Lam bị hừ kia cũng có tiền, thực tức chết mình.

Phu lang hiện tại của Trương Mai là lý xảo sau khi về đến nhà, nhìn thấy Trương Mai còn ở trên giường ngủ mà bên ngoài mặt trời đã lên rất cao, lý xảo càng tức giận không chỗ phát tiết.

Bước nhanh đi tới bên người Trương Mai, tại bên lỗ tai Trương Mai lên bắt đầu mắng "Ngươi cái tên ma quỷ này, từ khi ta gả cho ngươi tới nay, một ngày phúc đều chưa được hưởng qua, không chỉ không hưởng phúc mà còn phải giặt quần áo làm cơm cho ngươi, hiện tại tay ta đã trở nên thô ráp, ngươi xem chính ngươi đi, cả ngày không phải ở bên ngoài vui chơi thì ban ngày lại ở nhà ngủ, hải từ ngươi cũng mặc kệ, những ngày tháng này ta không có cách nào sống được nữa."

Nói xong nước mắt nước mũi lý xảo liền chảy xuống, nước mũi chảy xuống lý xảo không nỡ dùng y phục của mình chùi, liền cầm quần áo của Trương Mai chùi.

Trương Mai vốn đang ngủ ngon, không nghĩ tới lại bị phu lang của mình bám vào lỗ tai ồn ào đánh thức, còn lấy y phục của mình chùi nước mũi, thực sự là ghê chết được, Trương Mai một mặt căm ghét.

Sau đó dùng sức đẩy lý xảo ra, không vui kêu lên: "Ồn ào cái gì? Giấc ngủ ngon của lão nương bị người quấy tung, lại nháo ta liền hưu người, "

Lý xảo nghe Trương Mai nói muốn hưu mình, trong lòng càng tức giận, lý xảo không phải Lưu Lam tính tình thật thà lại thiện lương, lý xảo không phải là một người tốt tính.

"Tốt, giỏi cho người, Trương Mai a, lý xảo ta từ khi gả cho người cũng chưa từng trải qua ngày tháng tốt đẹp, ta còn không ghét bỏ người mà người lại muốn hưu ta, người là đồ không lương tâm, cả ngày không làm việc gì, trong nhà đều không tiền, người cũng không biết đi ra ngoài kiếm tiền, hài tử cùng ta đã sắp chết đói, người còn muốn hưu ta, những ngày tháng này ta không có cách nào sống nổi, hài tử cũng không cần, cứ để nó chết đói đi..."

Nhìn lý xảo lải nhải quở trách mình, Trương Mai cảm thấy thật mất mặt, không khỏi hoài niệm Lưu Lam, trước đây Lưu Lam thật tốt a, chuyện trong nhà xưa nay không cần mình lo lắng, chỉ cần mình tính ngủ đều có cơm nóng ăn, nơi nào sẽ như lý xảo này, không phải là làm cơm, giặt quần áo thôi sao, lại còn nói liên tục.

"Ô ô, ta ngày hôm nay nghe nói cái tên bất tài Lưu nhị nương đã Phát Tài, thậm chí Lưu Lam kia hiện tại cũng có thể đeo đồ trang sức bạc, còn có thể mặc tơ lụa sáng sủa, người nhìn lại người một chút đi, người chính là tên không có tiền đồ..."

Trương Mai đột nhiên nắm lấy cánh tay lý xảo, mở to hai mắt, không dám tin tưởng hỏi: "Người mới vừa nói cái gì? Cái gì Lưu nhị nương có tiền? Lưu Lam cũng có tiền?" Nhìn Trương Mai há to mồm, rõ ràng là không tin,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Chương 62.3

Lý xảo đồ kị bữu môi, lòng không cảm tình không nguyện nói: "Đúng đấy, chính là ta hôm nay chính tai nghe được, người cả ngày ở nhà ngủ, buổi tối không biết đi đâu chung chạ, dĩ nhiên ngay cả điều này cũng không biết."

Lý xảo một mặt xem thường nhìn Trương Mai, Trương Mai vẫn chưa tin tiếp tục hỏi: "Lưu Lam, cùng Lưu nhị nương nghiện cờ bạc hiện tại đã phát tài?"

Nghe âm thanh Trương Mai hơi tăng cao, lý xảo xem thường "Ân" một tiếng.

Lý xảo nói xong nhìn Trương Mai vẫn là đáng vẻ không muốn tin tưởng liền bỏ thêm một câu "Người nếu như không tin, chính mình có thể tự đi hỏi thăm a, "

Trương Mai trước đây không phải chưa từng nghe nói hiện tại trên trấn có một người tên nhị nương đồ ăn rất ngon, thế nhưng Trương Mai không nghĩ tới nhị nương này lại là nhị nương trước đây mình vẫn luôn xem thường, coi như biết tên là nhị nương cũng cho rằng cùng tên không cùng người.

Nhưng thật không có nghĩ đến, nhị nương này lại chính là nhị nương mình luôn luôn xem thường.

Trương Mai một mặt hậm hực trở về nhà, hướng về phía lý xảo phẫn nộ nói: "Hừ, thực sự là không công bằng, Lưu nhị nương dĩ nhiên cũng có một ngày như thế, thực sự là quá không công bằng, tuy rằng Trương Mai ta không dám cùng Lưu Tam nương so sánh, thế nhưng tự nhận vẫn mạnh hơn Lưu nhị nương, tại sao ta không thể phát iải, thực là tức chết người, "

Lý xảo thấy Trương Mai sau khi trở lại một mặt tức giận bất bình, trong lòng xem thường, thế nhưng trên mặt nhưng mang theo nụ cười nói: "Tâm tình của hê chủ, ta hoàn toàn có thể lý giải, ai biết Lưu nhị nương kia lại có số chó ngáp phải ruồi cũng có thể trở thành người có tiền, bất quá a..."

Âm thanh Lý xảo ngừng lại, sau đó là một mặt cao thâm khó dò, lý xảo có nhiều chủ ý, nói trắng ra chính là một bụng ý nghĩ xấu,

Trương Mai nhìn về phía lý xảo, thấy hân có chủ ý gì đó, con mắt lý xảo hơi chuyển động, hướng về Trương Mai nói: "Ai, ta muốn là thê chủ hiện tại đem Lưu Lam nhận về, Lưu gia kia nhất định rất cảm kích thê chủ, dù sao nữ nhi của Lưu Lam cũng là hài tử của ngài không phải sao? Bất quá nếu như Lưu Lam trở về, Lưu gia nhất định phải lấy ra đầy đủ đồ cưới mới được, chỉ cần Lưu Lam vào cửa, những đồ cưới kia còn không phải của thê chủ sao?"

Trương Mai nghe xong ánh mắt sáng lên, nàng vốn hơi nhớ nhưng Lưu Lam, dù sao lấy được tiền lại được Lưu Lam ngoan ngoãn hầu hạ, nơi nào như nam nhân đã mất hiện tại này chứ.

"Người đồng ý để Lưu Lam trở về?" con mắt Trương Mai toả sáng hỏi lý xảo, giống như có chút không tin lý xảo đột nhiên hào phóng như vậy,

Trong lòng Lý xảo xem thường khinh bỉ Trương Mai một hồi, nhìn Trương Mai nghe để Lưu Lam trở về một mặt liền không thể chờ đợi được nữa, lý xảo trong lòng phẫn hận nói: "Trở về, ta đương nhiên là hi vọng hân có thể trở về, tính tình Lưu Lam kia ta rõ như lòng bàn tay, trong nhà nhiều việc như vậy, chỉ ít Lưu Lam trở về, việc trong nhà ta có thể không cần làm, tất cả đều để Lưu Lam làm là được, "

"Hảo, hảo, Xảo nhi quả nhiên hào phóng, có đương gia chủ phụ như người, ta sẽ đi ngay, ta sẽ đi ngay " Trương Mai không thể chờ đợi được nữa đi ra ngoài,

"Ai, bắt quá ta nói trước, để Lư Lam trở về thì có thể, thế nhưng ta phải làm chính phu, bình phu là không thể, nhiều nhất cũng chỉ làm tiểu thị, " lý xảo vội vàng nói,

"Ai, ai, hảo, hảo, người là chính phu của ta được chưa, " hiện tại Trương Mai chỉ muốn để Lư Lam trở về, thuận tiện mang theo đồ cưới phong phú, còn thân phận gì, Trương Mai cảm thấy không đáng kể,

Nhưng hai người kia chưa hề nghĩ tới bản thân Lư Lam bản thân có muốn trở về hay không, bắt quá, cũng đúng, nam nhân cổ đại bị thế chủ hưu về nhà, có thể lại trở về đúng là chuyện phải cao hứng, nơi nào có thể cự tuyệt,

Liền mới có chuyện ngày hôm nay.

Vào lúc ấy Lư Lam đã từng một lần coi thường mạng sống bản thân, thế nhưng bởi vì bên cạnh mình còn có nữ nhi nên Lư Lam nhịn xuống, chỉ là ở nhà lúc làm việc thì càng thêm ra sức, có thể nói việc trong nhà trên căn bản đều là Lư Lam cùng Lý Thanh làm, Lư nhị nương lúc đó cũng là một nữ nhân vô tích sự. "Hừ, người quả thực đang nằm mơ, người cho rằng ca ca ta còn có thể yêu thích nữ nhân lòng lang dạ sói như người hay sao?"

"Tốt, Lư nhị nương người dám mắng ta?" Trương Mai đỏ mặt tía tai chỉ trích nhị nương,

Nhị nương xem thường liếc mắt nhìn Trương Mai "Hừ, mắng người? Mắng người ta còn làm ô uế ta miệng đây, ta nói là sự thật, người quả thực chính là nữ nhân bại hoại. "

"Lư nhị nương người đừng hung hăng, gọi Lư Lam đi ra, gọi hán đi ra, ta muốn nghe hán tự mình nói, ta ngược lại muốn xem xem thế chủ ta chẳng lẽ còn không quản được một nam nhân như vậy. "

"Người đừng nói bậy, người là thế chủ của ai? Người không nên bôi xấu danh tiếng ca ca ta, nữ nhân như người, ca ca ta cũng xem thường nhìn người, "

Trương Mai thấy Lư nhị nương không để cho mình nhìn thấy Lư Lam, liền cho rằng Lư nhị nương không nỡ làm đồ cưới cho Lư Lam nên mới không cho Lư Lam đi ra, sợ Lư Lam mở miệng nói đi cùng mình.

Trương Mai vừa nghĩ như thế tâm tình tốt hơn rất nhiều, đặc ý nhìn nhị nương, khinh thường nói: "Hừ, tuy rằng người là muội muội Lư Lam, thế nhưng đây là việc của ta cùng Lư Lam, người nên hỏi ý kiến của Lư Lam thì tốt hơn, hoặc là đem nhạc phụ đại nhân gọi tới, ta nghĩ nhạc phụ đại nhân cũng sẽ đồng ý, "

"A, phi, chưa từng thấy người không biết xấu hổ như vậy, " Trương Mai vô liêm sỉ, khiến Lư nhị nương thực sự không nhịn được chửi bậy, rất hiếm thấy,

"Hừ, không cần để ca ca ta cùng cha đến, ta có thể làm chủ việc này, người vẫn nên mau nhanh rút đi, nói này của ta nhỏ, không thành được phật lớn như người, lẩn, " nhị nương thật sự tức giận nên cũng không muốn nói chuyện với Trương Mai.

Dù sao người như Trương Mai cũng không có cần thiết cùng nàng nói cái gì, lãng phí nước miếng của mình.

"Đúng đấy, người này làm sao lại không biết xấu hổ như vậy, quả thực chính là ném mặt mũi nữ nhân chúng ta, " thực khách bên cạnh không ưa người như Trương Mai, khinh thường nói,

Một người nói xong lập tức thì có người bên cạnh nói tiếp, dù sao lời nói mới rồi mọi người đều nghe được, cũng dồn dập quay về tên Trương Mai không biết xấu hổ tức giận, không chỉ vô duyên vô cớ hưu chính phu, còn sùng ngoại thất, đem ngoại thất nâng thành chính phu, quy củ nhà này cũng thật không tốt.

Hiện tại thấy trong nhà người ta giàu có lại muốn tiếp người ta trở lại, lại còn làm thiếp thị, làm tiểu thị còn phải mang đồ cưới phong phú đồ tới, nữ nhân này thực sự là quá vô liêm sỉ,

"Đúng đấy, chỉ nghe nói cưới chính phu mới mang đồ cưới, vẫn chưa từng nghe nói để tiểu thị mang đồ cưới, " thực khách tiếp tục giễu cợt nói,

"Đúng vậy, nếu trong nhà khó khăn, là nữ nhân nên nghĩ biện pháp làm việc, nuôi sống nam nhân cùng hài tử của mình, sao có thể còn muốn phu lang bị chính mình hưu mang theo đồ cưới trở lại, trên đời nào có chuyện tốt như vậy a? Thực sự là mắc cỡ chết người, mặt mặt, " một thực khách vừa nói vừa trào phúng nhìn về phía Trương Mai,

Trương Mai thấy trong đại sảnh thực khách đều dùng ánh mắt xem thường nhìn mình, tức giận giọng chân "Tốt, các người đều là một nhóm, đều giúp đỡ Lư nhị nương đúng hay không? Tốt các người, các người chờ, chờ, "

Trương Mai vừa nói liền chạy ra ngoài, thuận tiện nói vài câu uy hiếp không hiệu quả gì.

"Ha ha ha, thực sự là tiểu nhân, " thực khách vừa thấy Trương Mai chật vật chạy trốn, dồn dập sảng khoái cười to,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Chương 62.4

Nhị nương nhìn thấy dáng vẻ Trương Mai chật vật, trong lòng cũng cảm thấy thoải mái, liền cười hướng về mọi người nói: "Đa tạ các vị bênh vực lẽ phải, com hôm nay tất cả đều bớt tám phần trăm, "

"A, được, nhị nương muối từ quả nhiên hào phóng, bất quá chúng ta cũng không phải vì bớt tám phần trăm của người, nữ nhân như vậy, thực sự không xứng làm nữ nhân, quả thực ném hết mặt mũi nữ nhân chúng ta cho nên chúng ta mới nói giúp vài câu, bất quá nếu nhị nương muối từ hào phóng như vậy, chúng ta cũng phải thoải mái tiếp nhận rồi, "

Thực khách bình thường cùng nhị nương quan hệ tốt cười nói, mới vừa nói xong mọi người đều tán thành,

Nhị nương cũng vội nói "Tiểu muội đương nhiên biết, bất quá chỉ bằng đại gia dám bênh vực lẽ phải, Luru nhị nương ta nên khâm phục đại gia, đến, đại gia cứ thỏa sức ăn, không đủ tiền coi như tính cho ta, "

"Được, nhị nương muối từ thật phóng khoáng, ta khâm phục, " một thực khách tán thưởng nhìn về phía nhị nương,

Trong đại sảnh, thực khách cũng dồn dập tán thưởng nhị nương, đúng là náo nhiệt cực kỳ,

Nhị nương đem thực khách trong đại sảnh an bài xong thì vội vàng đi tới sau bếp, vừa vào đến bếp liền nhìn thấy Luru Lam đang yên lặng ngồi một chỗ.

Luru Lam thấy nhị nương đến, trên mặt đau thương nói "Nhị nương, bất kể nói thế nào chúng ta cũng làm phu thê đến mấy năm, coi như ta không có công lao, cũng nên có khổ lao a, ta mỗi ngày đem công công bà bà hầu hạ tốt, lại sinh cho nàng sinh một nữ nhi, việc trong nhà đều là ta làm, cho dù nàng cả ngày ăn uống chơi bời, không chịu làm việc gì, ta cũng chưa từng oán giận qua, nhưng nàng hôm nay làm sao còn có thể, còn có thể nói ra nói những lời như vậy?"

Nói xong nước mắt Luru Lam liền không ngừng chảy ra, làm sao cũng không ngừng được,

Đây là lần đầu tiên sau khi nhị nương sống lại nhìn thấy Luru Lam khóc, tiếng khóc của Luru Lam rất nghẹn ngào, khiến người ta nghe xong rất đau lòng.

Nhị nương biết người ca ca này của mình sinh hoạt luôn luôn không tốt, trước đây khi mình chưa xuyên việt tới, sinh hoạt của Luru Lam càng đau khổ hơn.

Từ khi mình đến, có sự giúp đỡ của mình, sinh hoạt của Luru Lam mới tốt hơn rất nhiều,

Thế nhưng thường ngày Luru Lam rất chăm chỉ, có thể chịu được cực khổ, mặc kệ có bao nhiêu khó, nhị nương cũng chưa từng thấy Luru Lam khóc, càng chưa từng thấy Luru Lam than một một tiếng.

Nhị nương đi tới bên người Luru Lam, nhẹ nhàng đem Luru Lam ôm vào trong lòng ngực,

"Ca ca, chuyện trước đây hãy để cho nó qua đi, nữ nhân như Trương Mai không xứng với ca ca, nàng hừ ca ca, đó là bản thân nàng không có phúc, một ngày nào đó nàng sẽ phải hối hận, "

"Ồ ồ, " Luru Lam tại thời điểm mình khổ nhất được cảm nhận được người thân quan tâm, tiếng khóc của Luru Lam rốt cục nhìn không được bật ra

Nghe thấy tiếng khóc Luru Lam lớn hơn một chút, nhị nương trái lại thở phào nhẹ nhõm, có thể khóc thành tiếng là tốt rồi a,

"Ta biết ca ca không phải không nữ nhân Trương Mai kia, ca ca là lo lắng Thần Dương có đúng hay không, ca ca sợ người ta nói Thần Dương là hài tử không có nương, sợ Thần Dương chịu oan ức có đúng hay không?"

Luru Lam khóc càng to hơn, nhị nương biết mình đoán đúng. Nói tiếp: "Ca ca không cần lo lắng, trải qua mấy ngày nay, ta biết Thần Dương là một hảo hài tử tâm địa thuần lương, nếu như ca ca đồng ý đem Thần Dương dùng danh nghĩa của ta, sau đó để ta giáo dục Thần Dương, có được hay không?"

Luru Lam tiếng khóc càng to hơn, nhị nương ôm vai Luru Lam, cánh tay lại nắm thật chặt,

"Ca ca là lo lắng ta sẽ không đối tốt với Thần Dương sao? Ca ca yên tâm đi, ta sẽ coi Thần Dương là con của mình, những ngày tháng chung đụng này, ca ca hẳn phải biết, hiện tại nhị nương nói là làm, "

"Không, không, ca ca làm sao sẽ không tin người đây? Chỉ là..." Luru Lam vội vàng ngắt đầu lên giải thích,

"Ca ca yên tâm đi, không có nhưng nhị gì hết? Ở trong lòng ta ca ca là tốt nhất, ta sẽ không bởi vì ca ca bị hừ liền xem thường ca ca, Thần Dương cũng như thế, Thần Dương là con của ca ca, ca ca nên tin tưởng Thần Dương, Thần Dương không phải loại người tùy tiện tin tưởng lời của người khác, chờ Thần Dương lớn rồi nhất định sẽ hiểu cho ca ca, "

"Có thật không? Thần Dương thật sự sẽ không trách ta sao? Rõ ràng hiện tại nàng có cơ hội nhận nương, "

"Sẽ không, Thần Dương sẽ không hi vọng nương mình là loại đáng vẻ kia, Trương Mai căn bản không xứng làm nương Thần Dương, Thần Dương nhận Trương Mai, nói không chừng còn có thể bị Trương Mai dạy xấu, cho nên ca ca không sai, nếu ca ca không muốn trở về, vậy ta nhất định sẽ trợ giúp ca ca, Thần Dương đề ta đi nói, tuy rằng Thần Dương còn nhỏ, thế nhưng Thần Dương là đứa bé hiểu chuyện, nhất định sẽ hiểu. "

Cuối cùng, nhị nương khuyên can đủ đường khiến Lưu Lam thông suốt, chỉ ít Lưu Lam đã không khóc, trên mặt cũng không còn vẻ đau thương.

Nhị nương biết lỗi của mình có tác dụng, Lưu Lam hiện tại nhất định đã có chút nghĩ thông suốt rồi.

Trời tối, nhị nương cùng Lưu Lam trở về nhà, mới vừa tiến vào nhà liền nhìn thấy Lý Thanh sắc mặt lo lắng hướng về nhị nương đi tới,

Lý Thanh nhẹ giọng nói với nhị nương: "Thê chủ, thê chủ của ca ca đến rồi, bảo là muốn mang theo ca ca cùng Thần Dương về nhà, cha ở bên trong đang nói chuyện cùng nàng. "

"Cái gì?" Nhị nương mở to mắt không thể tin được nhìn về phía Lý Thanh, nhị nương thật có chút khâm phục Trương Mai, tại chỗ của mình không có chiếm được chỗ tốt lại chạy đến nhà mình, đến thuyết phục Lưu Lý thị đến rồi, hi vọng Lưu Lý thị không có đáp ứng, nếu không ca ca của mình liền thâm,

Đi theo bên người nhị nương, Lưu Lam vừa nghe Trương Mai đến rồi liền sợ đến một mặt trắng bệch,

Nhị nương nhìn thấy mình thật vất vả mới khuyên nhủ được ca ca, hiện tại lại bắt đầu xảy ra chuyện không vui trong lòng thì càng thêm tức giận Trương Mai,

"Thanh nhi người nhìn ca ca, hảo hảo an ủi ca ca, ta đi xem xem, "

"Ai, được, thê chủ cứ việc đi đi, ca ca ta sẽ chăm sóc tốt, " Lý Thanh bảo đảm nói,

Nhị nương cười cười hướng về an ủi Lý Thanh, sau đó nhị nương lập tức vội vàng vàng vào phòng, nhị nương vừa vào phòng thì nhìn thấy Lưu Lý thị ngồi ở thượng vị một mặt làm khó dễ.

Mà Trương Mai ngồi ở phía dưới có chút lấy lòng hướng về Lưu Lý thị nói cái gì đó, tình cờ Trương Mai còn dùng con mắt tham lam của nàng đánh giá chung quanh nhà nhị nương gia, tựa hồ đang đánh giá nhà nhị nương đến cùng giá trị bao nhiêu?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Chương 62.5

Nhị nương một mặt không vui đi vào phòng,

Lưu Lý thị đối diện cửa, nhị nương vừa tiến đến Lưu Lý thị liền nhìn thấy , nhìn thấy nhị nương trở về , trên mặt Lưu Lý thị lộ ra nụ cười nhẹ nhõm, thật giống như mặc kệ là chuyện gì, chỉ cần có nhị nương cái gì cũng không cần lo lắng ,

"Nha, nhị nương đã về rồi, " Lưu Lý thị vội vàng nhiệt tình quan tâm nhị nương,

Nhị nương cười cùng Lưu Lý thị chào hỏi sau đó xoay người không khách khí nói với Trương Mai: "Người đến nhà chúng ta làm gì? Hiện tại nhà chúng ta cùng người không hề có một chút quan hệ , cút nhanh lên, "

Nhị nương nói thật không khách khí, Trương Mai đề xuống con giận trong lòng, lấy lòng nhìn về phía Lưu Lý thị "Nhạc phụ, ngài xem nhị nương, dù sao ta trước đây cũng là tẩu tử của nhị nương, người xem thái độ của nhị nương đi "

Lưu Lý thị không nói gì, dù sao vì một người ngoài, Lưu Lý thị như thế nào sẽ nói nhị nương không phải đây? Dù sao nhị nương vẫn là con ruột hán không phải sao?

Trương Mai thấy Lưu Lý thị không nói gì thì trong lòng có chút nóng nảy, trước lúc nhị nương trở về , mình vẫn khuyên bảo Lưu Lý thị này rằng hán đã từng là nhạc phụ của mình.

Khiến hán đáp ứng để Lưu Lam cho mình làm thiếp thị, đương nhiên phải có đồ cưới mình mới chịu để Lưu Lam vào cửa,

Lưu Lý thị vừa mới bắt đầu chết sống không đáp ứng, cuối cùng vẫn là mình nói đến Thần Dương là một nữ nhi hán luôn luôn không ưa, nói là nó đã tới thời điểm cần giáo dục mà người giáo dục nàng đương nhiên chính là nương như mình rồi.

Thần Dương nếu muốn sống tốt thì vẫn phải ở bên cạnh mẹ ruột, hơn nữa Lưu Lam cũng phải đồng ý cùng mình về nhà, nghe nói là Lưu Lam cũng đồng

ý, Lư Lý thị có chút ý do dự, chỉ là vẫn nói mình không làm chủ được, chờ nhị nương trở về,

Chờ nhị nương trở về? Trương Mai không khỏi có chút ảo não, mình mới vừa ở chỗ nhị nương kia bị xấu mặt một hồi mới nghĩ muốn đến nơi này, nếu như nhị nương ở đây, vậy khẳng định là không đồng ý,

Vì vậy Trương Mai liều mạng muốn tại trước lúc nhị nương trở về khiến Lư Lý thị đáp ứng, thế nhưng Lư Lý thị cũng không biết xảy ra chuyện gì chết sống không đáp ứng,

Điều này làm cho Trương Mai rất cáu giận, chính vào lúc này Lư nhị nương trở về ,

"Nhị nương a, Trương Mai này nói muốn tiếp ca ca ngươi trở lại đây? Ngươi thấy thế nào?"

"Hừ, đương nhiên là không đồng ý, Trương Mai này vốn là kẻ cặn bã, không xứng với ca ca, nàng nhớ tới ca ca còn không phải bởi vì nhà chúng ta hiện tại dư giả, muốn tiền nhà chúng ta sao? Nếu như bởi vì như vậy mà ca ca cùng với nàng trở về nhà , ta nghĩ ca ca cũng không sống yên lành được, lại còn để cho ca ca trở lại làm tiểu thị, mặt trên có cái ngoại thất kia áp lên, tháng ngày của ca ca có thể dễ chịu sao?"

Nghe nhị nương vừa nói như vậy, Lư Lý thị cũng cảm thấy nhị nương nói quá đúng rồi, mặt trên có cái ngoại thất kia áp lên, tháng ngày của Lư Lam như thế nào sẽ dễ chịu đây?

Kỳ thực coi như Trương Mai muốn cho Lư Lam làm chính thất, nhị nương cũng sẽ không đồng ý, nữ nhân như Trương Mai căn bản không xứng với Lư Lam, thế nhưng vì để cho Lư Lý thị triệt để bỏ ý nghĩ để Lư Lam lại trở về, nhị nương đương nhiên là đem cảnh ngộ của Lư Lam nói càng thâm càng tốt.

Trương Mai thật vất vả mới khiến Lư Lý thị buông lỏng, bây giờ thấy nhị nương chỉ nói mấy câu, liền khiến Lư Lý thị kiên định quyết tâm, Trương Mai nóng nảy nói: "Còn có hài tử đâu, vì suy nghĩ cho hài tử, các ngươi cũng phải để Lư Lam cùng ta trở lại mới đúng. "

"Hừ, chuyện của hài tử ngươi cũng không cần quan tâm , sau này hài tử đều lấy danh nghĩa của ta , ta sẽ dạy dỗ hài tử, " nhị nương lạnh lạnh nói,

"Ai, tại sao có thể, hài tử đương nhiên phải đi theo mẹ ruột của mình mới là tốt nhất, " Trương Mai vội vã biện giải,

"Hừ, nói lời này ngươi cũng không xấu hổ, ngươi nếu như thật sự quan tâm hài tử, ngươi thì sẽ phủ nhận hài tử, hiện tại hài tử đã sắp trưởng thành, ngươi còn nói muốn giáo dục hài tử, nhà chúng ta không lạ gì suy tính của ngươi, ngươi cút nhanh đi, "

"Ngươi, được, chỉ cần ngươi để Lư Lam đi ra, để hẳn tự mình nói với ta, ta lập tức sẽ bỏ cuộc, nếu không ta hôm nay sẽ không rời đi. " Trương Mai một mặt vô lại xui lơ trên ghế, rõ ràng là nắm vạ nhà nhị nương.

"Ai, ta nói ngươi làm sao lại như vậy? Mau đứng lên, đi về nhà của ngươi, nhà chúng ta cũng không phải chỗ cho ngươi ngốc nằm vạ " Lư Lý thị thấy Trương Mai vô lại như vậy, trong lòng cũng không vui.

Vừa nãy Lư Lý thị lo lắng nhất chính là Thần Dương, Thần Dương dù sao cũng là nữ nhi của nhi tử mình, Lư Lý thị cũng không phải không để ý, hiện tại nếu nhị nương nói để hài tử nhận trên danh nghĩa của nàng, Lư Lý thị còn có cái gì không yên lòng.

Nếu chuyện của hài tử đã được giải quyết , Lư Lý thị đương nhiên sẽ không đứng về phía Trương Mai kia ,

"Được, ta gọi ca ca ta đi ra, ta muốn cho ngươi triệt để hết hy vọng, " nhị nương thấy Trương Mai vô lại như vậy, biết Trương Mai là muốn nắm vạ nhà các nàng,

Nhị nương vốn định đem Trương Mai đánh đuổi đi, thế nhưng cũng không trị được tận gốc việc này, chỉ có để Trương Mai triệt để hết hy vọng, Trương Mai mới không phải đến quấy rầy Lư Lam, vì vậy nhị nương để Lư Lam đi ra cùng Trương Mai nói rõ ràng,

"Không cần kêu, ta ở đây, " đột nhiên rèm cửa bị xốc lên, sắc mặt Lư Lam có chút tái nhợt đi vào, phía sau Lý Thanh mang theo sắc mặt hổ thẹn đi cùng.

Lý Thanh hổ thẹn liếc mắt nhìn nhị nương, tựa hồ là hướng về nhị nương xin lỗi, mình không có chăm sóc tốt ca ca, khiến thê chủ lo lắng.

Nhị nương biết nhất định là ở bên ngoài Lư Lam kiên trì nghe, không liên quan đến Lý Thanh, cho nên nhị nương hướng Lý Thanh an ủi cười cười biểu thị không có chuyện gì, Lý Thanh lúc này mới yên lòng lại.

Sắc mặt Lư Lam tuy rằng nhìn có chút không tốt, thế nhưng nhị nương có thể thấy ánh mắt Lư Lam rất kiên định, ánh mắt thanh minh, đặc biệt thời điểm nhìn về phía Trương Mai không có một tia gọn sáng, giống như nhìn một người xa lạ vậy.

Điều này làm cho nhị nương hơi yên tâm, nếu như Lư Lam liều mạng cũng phải theo Trương Mai, vậy nhị nương cho dù hữu tâm trợ giúp cũng không làm nên chuyện gì.

Trương Mai vừa thấy Lư Lam đến vội vàng lấy lòng đi lên phía trước "Ai nha, Lam Nhi ngươi đã đi ra , đều là tại muội muội này của ngươi, không cho ta gặp ngươi, thật là làm khó dễ chết thê chủ ta rồi, " nói xong lộ ra một mặt khổ sở,

Lần đầu tiên Lư Lam cảm thấy nữ nhân này khiến cho mình buồn nôn như vậy, không chút nào muốn nghe nàng nói chuyện.

Lưu Lam lạnh mặt nói: "Đó là ý của ta, ta không muốn gặp người, "

"Lưu Nhi, ta biết chuyện lúc trước là ta không đúng, thế nhưng hiện tại không phải ta đã biết sai rồi sao? Hiện tại ta tới đón người, người nhanh nói với các nàng là người đồng ý đi theo ta, phụ thể mà, đầu giường cãi nhau cuối giường hòa."

Trương Mai dụ dỗ Lưu Lam khiến Lưu Lam đi theo mình, thế nhưng tâm Lưu Lam đã sớm lạnh thấu, nơi nào sẽ như nguyện nàng.

"Kính xin nói năng thận trọng, ai là phu lang của người, cùng người là phụ thể, người không nên phá hoại thanh danh của ta, "

Trương Mai không nghĩ tới Lưu Lam trước đây luôn luôn phục tùng mình lại dám nói chuyện với mình như thế, Trương Mai cho rằng chỉ cần mình nhìn thấy Lưu Lam cùng Lưu Lam nói một chút, Lưu Lam nhất định sẽ cảm kích cùng mình đi, dù sao lấy tiền Lưu Lam, hẳn cũng chưa bao giờ phản bác mình.

"Cái gì? Giới cho Lưu Lam người a, người cánh cứng rồi đúng hay không? Ngay cả ta cũng không nghe?"

"Trương Mai cẩn thận miệng chó của người, cái gì cánh cứng rồi, ca ca Lưu Nhi nương ta sao lại phải nghe lời người, " nhị nương tức giận nói,

"Ta đã nói ta không muốn cùng người trở lại, người đi nhanh một chút đi, ta không muốn gặp lại người, " Lưu Lam đã phiền chán nói chuyện với Trương Mai,

Trương Mai thấy Lưu Lam không muốn nói chuyện cùng mình, trong lòng khó chịu, thế nhưng trên mặt vẫn dụ dỗ Lưu Lam nói "Lưu Nhi, người coi như là suy nghĩ cho hài tử cùng ta trở về đi thôi, "

"Hài tử? Người còn biết hài tử? Ta cho rằng người cũng sớm đã quên cơ chứ? Bất quá vấn đề hài tử người không cần lo lắng, nhị nương nói rồi, hài tử sau này sẽ do nàng dạy dỗ. "

"Nhưng Lưu Nhi nương dù sao không phải mẹ ruột, sau này nàng cũng sẽ có con của chính mình, sao có thể thật tâm đối tốt với hài tử của chúng ta, hài tử vẫn nên ở bên cạnh ta mới tốt, "

"Hừ, nói vậy, muội muội ta không biết đối tốt với Thần Dương bao nhiêu, nhị nương sẽ mua quần áo cho Thần Dương, cho nàng ăn lại kể chuyện xưa, mà người mẹ ruột như người làm được cái gì? Người còn có mặt mũi nói? Ta sẽ không lại tin người, người đi đi, "

Trương Mai nghe Lưu Lam chỉ trích không chỉ không áy náy, trái lại cho rằng Lưu Lam không nể mặt mình, mình cũng đã tới đón hẳn lại không cho mình mặt mũi, thực sự là muốn ăn đòn.

"Hừ, người yên tâm đi, coi như sau này Lưu Nhi nương ta có con của chính mình, ta cũng sẽ nuôi nấng Thần Dương khỏe mạnh, hiện tại người đã nhìn thấy ca ca ta, còn không mau cút ra khỏi nhà ta, "

Nói nhị nương liền tiến lên xách cổ áo Trương Mai quần áo cổ áo ném nàng ra ngoài,

Trương Mai nào có cao lớn như nhị nương, cuối cùng Trương Mai tựa hồ bị nhị nương nhấc lên, nhìn rất chật vật,

Khiến Lưu Lam vốn có chút nghiêm túc thiếu chút nữa nở nụ cười, bất quá nhị nương cũng xem thường cười vài tiếng,

Trương Mai tựa hồ cũng biết bộ dáng này của mình không dễ nhìn, liền quay về nhị nương hét lên "Thả ra ta, thả ra ta, ta sẽ đi, tự ta đi, "

Nhưng nhị nương có tai như điếc, mãi đến khi đi tới cửa lớn, nhị nương ném bên ngoài một, Trương Mai liền bị nhị nương ném trên mặt đất.

"Ha ha ha, " nhị nương nhìn đáng vẻ chật vật của Trương Mai, tâm tình thực sự rất tốt.

Trương Mai cảm giác mình chịu sỉ nhục liền ác độc nhìn một nhà "Hừ, ta sẽ không bỏ qua, Lưu Lam người không cùng ta về nhà nhất định sẽ hối hận, nhất định sẽ hối hận, "

Lưu Lam thấy trong mắt Trương Mai đầy vẻ ác độc, thực sự dọa người, trong lòng có chút bất an, thế nhưng đảo mắt nhìn thấy nhị nương an ủi hướng về mình cười cười, đáng đáp kia thật giống như muốn nói không có chuyện gì có ta đây, cho nên Lưu Lam cảm thấy an tâm không ít, nghĩ thầm "May mà có muội muội nhị nương này ở đây, nếu không mình thật sự không biết nên làm thế nào mới tốt đây?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 70: Chương 63.1

Nhị nương quay đầu muốn về nhà thì nhìn thấy Thần Dương vẻ mặt thất lạc nhìn Lư Lam, sau đó có chút khổ sở nói: "Cha, vừa nãy người đến chính là nương của Dương nhi có đúng hay không?"

Nhìn dáng vẻ thất lạc của Thần Dương, trong lòng nhị nương cũng vì một tiểu hài tử như vậy mà khổ sở,

Thần Dương còn nhỏ, lúc trước Lư Lam bị hưu về nhà, Thần Dương cũng không nhớ được gì, đối với Trương Mai ẩn tượng cũng không sâu, Thần Dương càng ngày càng lớn cũng không phải không có hỏi qua Lư Lam nương của nàng.

Nhưng mỗi khi hỏi đến chuyện này, trên mặt của Lư Lam hiện ra vẻ rất bi thương, để tiểu hài tử miễn cảm có chút sợ sệt, cho nên không thường hỏi,

Thế nhưng trong lòng tiểu hài tử cũng cho nương mình là tốt nhất, lợi hại nhất, tại trong lòng Thần Dương cũng như thế, Thần Dương cũng thường ảo tưởng nương mình là hình dáng gì?

Có phải như nhị cô cô hiện tại lợi hại như vậy, tại trong lòng Thần Dương nhị nương rất lợi hại, từ khi nhị cô cô thay đổi, chẳng những có thể mỗi bữa đều có thể ăn thịt, còn có thể ở trong căn phòng lớn mà hài tử trong thôn đều ước ao.

Vì vậy Thần Dương nghĩ mẫu thân của mình cũng là người lợi hại giống như nhị nương,

Nhưng hôm nay có một nữ nhân đột nhiên xông đến nhà mình, hướng chú Lý Thanh nói nàng là thê chủ của cha, chẳng phải là mẫu thân của mình sao.

Mình lúc đó thật cao hứng, ở trong lòng mình không chỉ một lần chờ mong mẫu thân có thể đến tìm mình, mình vốn thật cao hứng nghĩ nương rốt cục tìm đến mình, đang muốn gọi nương thì cái người tự xưng là thê chủ của cha lại lôi kéo chú không buông tay, hơn nữa ánh mắt nhìn chú thật kỳ quái,

Mà chú cũng liều mạng muốn đem tay nữ nhân bỏ ra, nhưng khí lực của chú không lớn như nữ nhân kia, mình không để ý tới chuyện muốn nhận nương vội vàng đi tìm ông ngoại,

Ông ngoại sau khi đến, nữ nhân kia mới quyến luyến không nỡ buông tay chú ra

Sau đó ông ngoại kêu chú đem mình vào trong phòng, không cho mình đi ra, thật giống như rất không muốn để cho mình nhìn thấy nữ nhân có khả năng là nương mình vậy.

Sau đó nhị cô cô trở về, sau đó mình đã xem trộm cha đứng ở ngoài cửa, nghe người trong nhà nói chuyện, mình cũng không biết trong phòng nói cái gì, thế nhưng sắc mặt cha nhìn không tốt, mình biết lúc đó cha đang rất không cao hứng,

Lập tức cha đi vào phòng, không lâu sau thì nhìn thấy tay nhị cô cô đang xách một nữ nhân, nữ nhân kia chính là người tự xưng là nương.

Trong lòng mình lúc đó rất khổ sở, mình không trách nhị cô cô, nhị cô cô là người tốt, thế nhưng nhị cô cô đối xử với nữ nhân tự xưng là nương mình như vậy, chẳng lẽ mẹ ruột mình là người xấu?

Nghĩ đến nương mình là người xấu, trong lòng Thần Dương thật là khổ sở,

"Thần Dương đến nơi này cùng nhị cô cô." nhị nương cười mang theo Thần Dương đi tới gian nhà phía sau sân.

Đến nơi, mọi người đều ở trong phòng, nơi này khá là yên tĩnh,

Nhị nương đứng trước mặt Thần Dương, Thần Dương cúi thấp đầu, xem ra rất ừ ừ, cũng đứng, để hài tử biết mình có một người nương mát mặt như vậy, đúng là rất khiến người ta khổ sở,

"Thần Dương, cô cô không muốn lừa dối người, mẹ người xác thực không phải là một người tốt, không phải là một thê chủ tốt, càng không phải là một mẫu thân tốt "

Thần Dương bây giờ nghe nhị nương khẳng định thì "Oa" một tiếng, rốt cục không nhịn được khóc lên,

"Thần Dương người nhìn cô cô, Thần Dương, " nhị nương ngồi xổm xuống, con mắt thẳng tắp nhìn Thần Dương,

Thần Dương ngẩng đầu lên, trong mắt chứa lệ nóng nhìn nhị nương,

"Thế nhưng Thần Dương, người có một người cha tốt, ta hiện tại sẽ đem chuyện cha mẹ người mẹ nói cho người biết, người hãy nghe cho kỹ, Thần Dương cô cô tin tưởng người, tin tưởng Thần Dương là một đứa bé hiểu chuyện, nhất định có thể hiểu cho cha người, ""Uh, " Thần Dương kiên định gật gù,

"Sự tình là như vậy..." Âm thanh Nhị nương không nhanh không chậm, đem sự tình nói rất rõ ràng.

Theo lời nhị nương, Thần Dương lúc đầu thương tâm sau biến thành phẫn nộ, lại từ phẫn nộ biến thành đau lòng, lại từ đau lòng biến thành xem thường như hiện tại.

Là đứa nhỏ này hiện tại đã xem thường, xem thường nhận cái người mẹ lòng lang dạ sói kia.

Nhìn về mặt tiểu hài tử Thần Dương bị phần, nhị nương sợ đứa nhỏ này quá mức đau lòng,

Liên vội vã an ủi: "Thần Dương, cô cô nói cho ngươi những chuyện này không phải để ngươi hận nương ngươi, cô cô chỉ hi vọng ngươi hiểu chuyện, mặc dù nương ngươi làm không đúng, thế nhưng nàng đến cùng vẫn là nương ngươi, ngươi cho dù không thích nàng, không để ý tới nàng, cô cô không hi vọng ngươi không vui, Thần Dương, tuy rằng ngươi không có một mẫu thân tốt, thế nhưng ngươi có một người cha tốt, còn có chúng ta, sau này cô cô sẽ dạy dỗ ngươi, nếu như ngươi không nghe lời, cô cô sẽ không khách khí, "

"Uh, Thần Dương sẽ nghe lời, Thần Dương nhất định sẽ hiếu kính cha, hiếu kính cô cô, Thần Dương không thương tâm, Thần Dương, Thần Dương có cha, còn có cô cô, chú, còn có còn có, tiểu Ngôn Nhi, ô ô ô, " Thần Dương vừa nói vừa khóc,

Nhị nương nhìn thấy vậy trong lòng cũng rất không thoải mái " Thần Dương có oán cha ngươi không cùng mẹ ngươi trở về không?"

"Không oán, Thần Dương không oán, Thần Dương biết là nữ nhân kia không tốt, là nữ nhân kia có lỗi với cha, không oán cha, " Thần Dương cuống quýt biểu đạt,

Nhị nương thấy Thần Dương gọi mẹ ruột mình là nữ nhân kia, nghĩ đến hẳn là trong lòng Thần Dương vẫn oán, bất quá điều này cũng không thể trách Thần Dương,

"Được, ngươi hiểu là tốt rồi, hiện tại chúng ta trở về đi thôi, cha ngươi đang lo lắng, "

"Uh, được, "

Lưu Lam thấy nhị nương đem Thần Dương gọi đi, biết nhị nương có hảo ý, thế nhưng trong lòng Lưu Lam vẫn không nhận được lo lắng, chỉ sợ hài tử nghĩ không thông,

Nhìn thấy nhị nương trở về, Lưu Lam vội vàng nghênh đón, chỉ thấy con mắt Thần Dương đỏ chót, rõ ràng là đã khóc, Thần Dương nhìn thấy Lưu Lam liền nhanh chóng chạy đến bên người Lưu Lam, nhào tới trong lòng ngực Lưu Lam, ôm lấy Lưu Lam,

Lưu Lam nghi hoặc nhìn về phía nhị nương, nhị nương cười gật gù, Lưu Lam lúc này mới yên tâm.

Buổi tối, nhị nương cùng Lý Thanh ngồi ở đầu giường, Lý Thanh yên tĩnh tựa vào lòng ngực nhị nương, hai tay ôm lấy eo nhị nương, nhị nương cũng một tay ôm lấy Lý Thanh, nhìn rất ấm áp,

"Ai, thế chủ, Trương Mai kia quả thực quá đáng, trước đây thấy chúng ta nhà nghèo liền bắt nạt nhà chúng ta, vô duyên vô cớ hùa ca ca về nhà, thậm chí ngay cả Thần Dương cũng không chịu nhận, hiện tại thấy nhà chúng ta có một chút lại muốn tiếp ca ca trở lại làm tiểu thị, thực sự là tức chết người, " Lý Thanh miệng nhỏ lái nhai quở trách, hẳn đối với Trương Mai rất bất mãn,

Nhị nương rất hiếm thấy Lý Thanh chán ghét một người như thế, có thể thấy được Trương Mai có bao nhiêu đáng ghét, bất quá nhị nương yêu thích Lý Thanh nói "Nhà chúng ta" xem ra trong lòng Lý Thanh thật sự xem nơi này là nhà của mình, khiến nhị nương nghe mà cảm thấy ấm áp,

"Uh, nàng ta rất đáng ghét, bất quá không cần lo lắng, ta sẽ không để cho nàng có cơ hội bắt nạt ca ca, yên tâm đi, "

"Uh, có thế chủ ở đây, ta rất yên tâm. " Lý Thanh ngẩng đầu lên, bên trong đôi mắt bao hàm tín nhiệm nhìn nhị nương,

Nhìn Lý Thanh như vậy, toàn thân nhị nương nóng lên, cúi người tại bên tai Lý Thanh nhỏ giọng nói: "Thanh nhi ta muốn ngươi, "

Mặt Lý Thanh xoay một cái đỏ bừng, nhưng vẫn e thẹn gật gù, hiện tại tiểu Ngôn Nhi đã bị nhị nương huấn luyện có thể đơn độc ngủ trong phòng, hiện tại hai người thật sự là càng ngày càng không kiềm chế, bất quá cũng nói tình cảm của hai người đúng là càng ngày càng tốt rồi,

Nhị nương cho rằng Lưu Lam ngay mặt từ chối Trương Mai, Trương Mai sẽ bỏ qua, thế nhưng rất rõ ràng nhị nương đã đánh giá thấp trình độ không biết xấu hổ của Trương Mai này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Chương 63.2

Ngày thứ hai, trong cửa hàng,

Nhị nương đang ở sau bếp sau nói chuyện với Lưu Lam, Lưu Lam tự mình nghĩ thoáng ra, tâm tình cũng tốt hơn, trên mặt cũng có nụ cười, điều này làm cho nhị nương cao hứng không ít,

"Lão bản nương, lão bản nương, bên ngoài có một người tự xưng là đệ đệ của ca ca người, tìm đến Lam ca ca, "

"Đệ đệ?" Nhị nương cùng Lư Lam liếc nhìn nhau, các nàng chỉ có một người muội muội là Tam nương, đệ đệ này từ đâu tới a?

"Ta đi xem xem, ca ca ngươi trước tiên ở chỗ này chờ , " nhị nương khởi thân cời tạp dề trên người.

Mới vừa đến đại sảnh, nhị nương liền nghe thấy một giọng nam lạnh lạnh , không ngừng hướng về tiểu nhị nói: "Ai nha, ta tới nơi này là tìm Lam ca ca, các ngươi nhanh đi ta đi vào, "

"Xin lỗi, ngài trước ở chỗ này chờ một lát, lão bản nương chúng ta lập tức sẽ đi ra , " đây là âm thanh của tiểu nhị tỷ.

Nhị nương hướng về người đang ồn ào xem, nguyên lai là hần — lý xảo, phu lang hiện tại của Trương Mai, oan gia ngõ hẹp a, hần lại dám tìm tới nơi này, còn dám tự xưng là đệ đệ của ca ca, ca ca sao có thể có đệ đệ như vậy a,

"Chuyện gì?" âm thanh Nhị nương thâm trầm, vừa nghe liền khiến người ta biết là tâm tình nàng đang không tốt,

Lý xảo quay đầu nhìn lại, kinh ngạc! Người này là nhị nương? Lý xảo chỉ nhớ rõ dáng vẻ trước đây của nhị nương, nhị nương trước đây là loại câu thả vô lại, cũng không thường rửa mặt, gần người ta có thể nghe thấy mùi thối trên người.

Trước đây nhị nương tình nguyện không ăn cơm cũng phải đem tiền tiết kiệm cầm đi đánh cược, cho nên sắc mặt vàng như nghệ, dáng vẻ không hề đủ dinh dưỡng.

Hiện tại nhị nương bởi vì phải ra ngoài làm việc, trên người mặc váy vải bông ra dáng người làm chủ, hơn nữa quần áo hiện tại của nhị nương đều là Lý Thanh đang xử lý,

Trên người sạch sẽ, nhị nương cũng là người chú ý hình tượng, mỗi ngày tắm rửa tự nhiên không cần phải nói, hơn nữa bởi vì ăn ngon , da dẻ nhị nương tuy rằng không trắng, thế nhưng dáng vẻ cao to đầy tinh thần, so với dáng vẻ gầy yếu của Trương Mai cái không biết tốt hơn bao nhiêu lần,

Lý xảo nhìn đến sững sờ, sau đó phản ứng lại chính là hối hận a, hối hận chính mình trước đây lại nhìn lầm, lại không bám nhị nương, mà đi bám kẻ lừa Trương Mai kia, thực là hối hận a,

Nhị nương thấy lý xảo vẫn nhìn mình, lông mày bất tri giác cau lại, lý xảo này trong trí nhớ của mình là vẫn có, bất quá cũng không có bao nhiêu ký ức.

Nhị nương đối với nhị nương trước đây quả thực rất khinh bỉ , nhị nương trước đây để ca ca của mình bị ủy khuất, không chỉ không giúp Lư Lam hả giận, trái lại vì chút tiền mà đi nịnh bợ lý xảo,

Nhị nương đầu tiên là mãnh liệt khinh bỉ một hồi, sau đó mới làm bộ không cao hứng, nói với những kia tiểu nhị tỷ: "Ta chỉ có một người muội muội, nơi nào có đệ đệ, các ngươi lại để người lai lịch không rõ tới nơi này. "

Những tiểu nhị kia nhìn thấy nhị nương không cao hứng, trong lòng có chút bồn chồn, những tiểu nhị tỷ này đều là người cùng thôn với nhị nương, vốn những thiếu nữ này chỉ có thể ở nhà làm ruộng, nhưng nhị nương cho các nàng một cơ hội kiếm tiền ở trên trấn, các nàng đều rất cảm kích nhị nương,

Tình huống nhà Nhị nương, các nàng đương nhiên đều biết đến, nhưng các nàng cảm thấy nam nhân này nói lời kiên quyết, còn tưởng rằng là thân thích nhà nhị nương các nàng, Ai nghĩ đến không phải,

Hiện tại thấy nhị nương sinh khí, các nàng chỉ hi vọng nhị nương có thể nhanh nguôi giận, nếu như nhị nương không cho các nàng làm việc ở đây nữa , các nàng muốn khóc cũng không kịp.

Vì vậy các nàng tập thể bất mãn nhìn về phía cái người tự xưng là đệ đệ Lư Lam kia, "Ta xem nơi này không có người ngài muốn tìm, ta thấy ngài nên đi thôi, " tuy rằng tiểu nhị tỷ bất mãn với hần, thế nhưng vẫn rất khách khí xin hần đi ra ngoài, đây là nhị nương dạy, đối xử khách nhân nhất định phải khách khí, nhất định phải lấy khách nhân làm chủ, không cho phép khiến khách nhân tức giận, thái độ phải tốt,

Nghe nhị nương nói không quen biết hần, lý xảo vội vã hướng về nhị nương kêu lên: "Nhị nương, Lư nhị nương ta là lý xảo a, ngươi không nhớ ta sao, ta là lý xảo a, "

Vừa nói lại tiến về phía bên người nhị nương, nhị nương căm ghét trừng mắt về phía lý xảo, giọng căm hận nói: "Không quen biết, "

"Không quen biết? Lư nhị nương, ta là phu lang của chị dâu Trương Mai ngươi a, ngươi không quen biết ta ? Giỏi cho nhị nương ngươi, ngươi đã quên trước đây cả ngày đi theo sau mông ta lấy lòng rồi sao. "

Mọi người trong đại sảnh nhìn người nam nhân tự xưng là phu lang Trương Mai, đều hứng thú nhìn lý xảo, hôm qua Trương Mai mới vừa tới nơi này náo loạn một hồi, hôm nay lại là phu lang hiện tại của Trương Mai đến, thật không biết phu thê này đến cùng là muốn làm gì?

"Tàu tử nào? Ta không có người tàu tử nào gọi là Trương Mai, ngươi cũng không nên nhận loạn thân thích, " nghe lý xảo nhắc tới Trương Mai, nhị nương càng thêm không bụng mình.

Lý xảo nghe nhị nương nói vậy rất không cao hứng, vì vậy muốn cùng nhị nương đại náo một trận, trước đây Lư nhị nương thấy mình lần nào không phải dụ dỗ mình, nịnh bợ mình, nào giống như hiện tại lại dám cho mình xem sắc mặt, nhưng nghĩ đến mục đích hôm nay, lý xảo vẫn quyết định tạm thời nịnh xuông, chờ sau này sẽ phát tiết trên người Lư Lam, hừ, thực sự là tức chết mình ,

Lý xảo lại biến thành một mặt lầy lòng nói: "Nhị nương a, ta biết lúc trước là ta không đúng, nhưng là thê chủ quyết định muốn hưu Lam ca ca, trong lòng ta vốn không muốn, ta cũng đã khuyên thê chủ, nhưng thê chủ đã hạ quyết tâm, cũng không chịu nghe ta, "

Lý xảo vừa nói vừa lên nhìn biểu tình của nhị nương, thấy mặt nhị nương không có biểu hiện gì, lý xảo thầm hận một tiếng,

Lại nói tiếp: "Ban đầu ta vừa thấy Lam ca ca liền rất yêu thích Lam ca ca, hiện tại thê chủ cũng rất cuộc cũng biết sai rồi, biết không nên hưu Lam ca ca, muốn đón Lam ca ca trở lại, nhị nương người cũng biết một nam nhân bị hưu tháng ngày khổ sở cỡ nào, ta xem người vẫn nên khuyên Lam ca ca cùng thê chủ trở về đi thôi, đương nhiên Lam ca ca có thể làm bình phu của thê chủ, người xem như vậy rất tốt đi, Lam ca ca trở lại vẫn là phu lang của thê chủ, không phải tiểu thị."

Vốn ngày hôm qua lý xảo cùng Trương Mai bàn bạc để Lưu Lam vào cửa làm tiểu thị, thế nhưng Lưu gia không đồng ý, bản thân Lưu Lam cũng không đồng ý, còn nhục nhã Trương Mai.

Trương Mai chật vật về đến nhà liền bắt đầu mắng to Lưu gia, trong đó mắng nhị nương ác nhất, còn nói Lưu Lam không có tình nghĩa, đã quên thê chủ là nàng, lại dám không theo nàng trở về, làm cho nàng thật mất mặt,

Lý xảo biết Trương Mai thất bại thì trong lòng sinh khí, thực sự là một tên thành sự không đủ bại sự có thừa.

Lý xảo biết Lưu Lam không muốn trở về thì rất không rõ tiện nhân Lưu Lam kia đang suy nghĩ gì, thê chủ chịu tiếp hán trở về hán lại không muốn,

Nhưng chuyện này cũng chỉ là phụ, Lưu Lam không muốn trở về vậy mình cũng sẽ không có đồ cưới của Lưu Lam, nghĩ đến vốn tiền sắp đến tay lại bay mất, lý xảo liền tức giận đến tâm can đều đau,

Lý xảo tức giận quở trách Trương Mai "Hừ, thật là một vô dụng, chỉ có khuyên nam nhân đều trở lại cũng làm không được. "

Trương Mai đang không vui lại nghe lý xảo nói vậy thì trong lòng thì càng thêm khó chịu "Ghét bỏ ta khuyên hán không trở lại vậy người đi đi a, người nếu có thể đem hán khuyên trở về, nhà này về sau do người định đoạt, "

Nghe Trương Mai nói như vậy, ánh mắt lý xảo sáng lên, vội hỏi: "Thật chứ?"

"Là thật, chỉ cần người có thể khiến cho tiện nam nhân kia trở về, về sau người là đương gia của cái nhà này, ta mặc kệ, "

"Được, đây là người nói, người cứ yên tâm đi, ngày mai ta sẽ đi, nhất định khiến tiện nam nhân kia đi về cùng ta, "

Thấy lý xảo nói khẳng định như vậy, Trương Mai có chút nghi ngờ hỏi: "Ta xem tên tiện nam kia tâm địa sắt đá không muốn trở về, người có thể có biện pháp gì?"

Lý xảo đắc ý cười một tiếng nói: "Hừ, người nói tên tiện nam nhân kia sở dĩ không muốn trở về là tại vì sao?"

"Tại sao?" Trương Mai vẫn đứng là đoán không được, nàng lại không phải là tiện nam nhân kia, nàng làm sao biết tên tiện nam nhân kia tại sao không muốn trở về.

Đánh chết Trương Mai, Trương Mai cũng không muốn nghĩ đến Lưu Lam đã tuyệt vọng với nàng rồi, là bởi vì nàng đối với Lưu Lam không tốt, nguyên nhân là bản thân nàng Lưu Lam mới không trở lại, đây là liên quan đến vấn đề mặt mũi của một nữ nhân, Trương Mai tự nhiên không muốn thừa nhận,

Lý xảo hừ một tiếng, "Nam nhân mà, gả cho người quan tâm nhất còn không phải vấn đề thân phận, hải tặc, ta nghĩ hán là không muốn làm tiểu thị, không muốn để cho con của mình trở thành thứ nữ nên mới không muốn trở về, nếu như hán sau khi trở về còn có thể tiếp tục làm chính phu, người nói hán có thể muốn trở về hay không?"

Nghe lý xảo nói, hai mắt Trương Mai sáng lên, đúng đấy, khẳng định là như vậy, nam nhân mà, quan tâm nhất còn không phải là vấn đề thân phận sao?

"Nhưng mà người không phải nói chỉ có thể để hán làm tiểu thị sao? Hiện tại sao lại thay đổi chủ ý?" Trương Mai nghi hoặc nhìn lý xảo, Trương Mai vẫn tương đối hiểu rõ lý xảo, lý xảo không phải là một người rộng lượng.

Lý xảo tự nhiên không phải một người rộng lượng, lý xảo từng thấy Lưu Lam, trước đây thời điểm Lưu Lam vẫn chưa bị hưu, lý xảo mới vừa sinh nữ nhi được Trương Mai mang về nhà,

Lý xảo vốn cho rằng chính phu trong nhà nhất định sẽ thường xuyên làm khó dễ mình, nhưng không nghĩ tới sau khi mình vào nhà, nam nhân nhu nhược Lưu Lam này lại không có chút nào khó dễ mình, mình chưa từng thỉnh an hán, cả ngày ở trong phòng ngủ, việc nhà cũng là hán làm, hán cũng không có lời oán hận.

Thậm chí mình sai hán việc làm, hán cũng sẽ đi làm, phải biết hán mới là chính phu a, lại đi nghe lời một tiểu thị như mình.

Từ đó, lý xảo cho rằng Lưu Lam là một người dễ ức hiếp, căn bản không đáng sợ cho nên cho dù để Lưu Lam trở về làm bình phu, Lưu Lam cũng không phải sự uy hiếp của mình, còn không phải mình nói như thế nào hán liền làm như thế đó sao?

Vì vậy lý xảo căn bản không lo lắng, thứ lý xảo lo lắng chính là Lưu Lam có thể mang đến cho mình bao nhiêu tiền? Đây mới là thứ lý xảo quan tâm nhất,

Cho nên hôm nay lý xảo tìm đến Lưu Lam, muốn lấy danh hiệu bình phu để mê hoặc Lưu Lam đáp ứng cùng về nhà của Trương Mai.

"Thế nào? Lưu nhị nương, thê chủ nhà ta cũng đã đáp ứng để Lam ca ca trở lại làm bình phu, ta nghĩ Lam ca ca cũng không có gì không hài lòng đi, lại nói chỉ cần Lam ca ca cùng thê chủ về nhà, ta cũng sẽ chăm sóc Lam ca ca, tuyệt đối không để cho Lam ca ca chịu oan ức, các người cứ yên tâm đi, "

Nhị nương cười cợt, ánh mắt đầy khinh bỉ "Để ca ca ta làm bình phu?"

"Đúng, đúng, là bình phu, không phải tiểu thị, " lý xảo cho rằng nhị nương đã động tâm muốn đáp ứng rồi liền vội vã giải thích,

"Vậy còn người?" Nhị nương không trả lời mà hỏi lại.

"Ta? Ta làm sao?" Lý xảo không rõ Lưu nhị nương tại sao nhắc tới mình.

"Nếu như nhà chúng ta không đồng ý thì sao? Nếu như nhà chúng ta muốn Trương Mai trước tiên phải hưu người thì sao?" Nhị nương buồn cười nhìn lý xảo,

"Cái gì?" Lý xảo lập tức cao giọng kêu to, làm như không tin nhị nương sẽ nói như vậy,

Nhị nương buồn cười nhìn lý xảo một mặt phần hận nhìn mình, nhị nương căn bản không đem lý xảo để trong mắt.

"Hừ, đây là không thể, có thể khiến cho thê chủ thú hấn làm bình phu đã giới hạn lớn nhất rồi, các người cũng đừng được voi đòi tiên, "

"Hừ, bình phu? Người nghĩ rằng nhà chúng ta hiếm lạ? Chính là hưu người lại để ca ca ta làm chính phu nhà chúng ta cũng không muốn, người cái gì cũng không cần nói, đi nhanh lên đi, nếu không một hồi lại trách ta bắt nạt nam nhân, mau rời đi, để hấn lý khai. "

Nhị nương vẫy tay áo tiến vào sau bếp, tiểu nhị tỷ vốn bởi vì lý gây náo loạn mà lo lắng nhị nương không cho nàng tiếp tục làm việc, bây giờ mới biết nam nhân chính là ngoại thất hồ mị từ kia a,

Cho nên càng thêm không thích nam nhân này, mặt lạnh quay về lý xảo nói: "Xin người đi ra ngoài, nơi này chúng ta không hoan nghênh người, "

Lý xảo vốn còn muốn xông vào trong, thế nhưng đã bị tiểu nhị tỷ chặn lại, lý xảo không cam lòng trừng tiểu nhị tỷ, lúc này mới lòng không cam lòng không tình nguyện lý khai,

Vừa đi vừa mắng "Hừ, tiện nhân, ta cho người thể diện mà không cần, đáng đời người bị người ta xem thường..." Mấy lời mắng chửi từ trong miệng lý xảo đi ra.

Sau đó Trương Mai cùng lý xảo cũng thỉnh thoảng đến cửa hàng nhị nương quấy rối, bảo là muốn tìm Lưu Lam, nhưng đều bị nhị nương cho cản trở lại.

Trương Mai thấy từ chỗ Lưu Lam không chiếm được chỗ tốt gì, có một lần lại đi tìm Thần Dương, nói với Thần Dương mình là nương nàng.

Muốn Thần Dương đi cùng nàng, thế nhưng nhị nương đã sớm nói với Thần Dương sự tình của Trương Mai, Thần Dương vốn đối với người mẹ ruột này có oán khí, đương nhiên sẽ không cùng đi với nàng.

Cuối cùng Trương Mai thấy không thể dụ dỗ được Thần Dương lại muốn đánh ngất Thần Dương, mang Thần Dương đi, may mà Lý Thanh phát hiện sớm mới không để Trương Mai thành công,

Thế nhưng một nhà nhị nương bị dọa cho phát sợ, nếu như Trương Mai này thật sự không niệm cốt nhục tình thân, bắt Thần Dương để uy hiếp, các nàng sẽ phải hồi hận đến chết.

Trong cơn tức giận, nhị nương cáo trạng Trương Mai lên nha môn, lúc trước Trương Mai hưu Lưu Lam, không thừa nhận Thần Dương, không cho Thần Dương vào gia phả đều có nhân chứng vật chứng, Thần Dương đã không tính là nữ nhi của Trương Mai cũng là do Trương Mai không thừa nhận,

Hiện tại Trương Mai lại muốn bắt cóc Thần Dương, nhị nương các nàng tự nhiên là có thể cáo trạng Trương Mai,

Tri huyện đại nhân xem mặt mũi Tam nương nên đối với người nhà nhị nương rất khách khí, còn mạnh mẽ đánh Trương Mai 50 đại bản khiến chân Trương Mai bị đánh gãy,

Chân Trương Mai bị gãy thì càng thêm lười nhác, không chỉ không làm việc, có lúc còn vô duyên vô cớ nổi nóng, nổi nóng liền đánh lý xảo, nhưng mà lý xảo cùng Lưu Lam không giống nhau,

Trương Mai đã gãy chân, nhưng lý xảo rất khỏe mạnh, vì vậy Trương Mai không đánh được lý xảo lại để lý xảo sửa chữa một trận.

Rất cực có một ngày lý xảo không chịu được cuộc sống như thế mà chạy theo một người bán dạo từ nơi khác đến, hài tử cũng không muốn.

Trương Mai không nuôi nổi hài tử, không thể làm gì khác hơn là đem con mình bán đi, mà chính nàng sau một năm được người ta phát hiện chết đói ở nhà,

Đương nhiên đây là chuyện về sau,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Chương 63.3

Nhanh chóng tết đã đến, cái tết này cũng sẽ là cái tết tốt nhất của Lưu gia từ trước đến nay, trước đây Lưu gia có thể ăn cơm no thì cảm ơn trời đất, hiện tại Lưu gia giàu có, tự nhiên cùng trước đây không giống nhau.

Một tháng trước, Lưu Lý thị có tìm tới nhị nương, rất khó xử cùng Lưu nhị nương thương lượng một chút, muốn nhờ nhị nương lôi kéo Nguyên nương cùng làm ăn, mất thấy ngày tháng nhà nhị nương lướt qua càng náo nhiệt, trong nhà được ăn ngon, nhà Nguyên nương căn bản không sánh được.

Trong lòng Lưu Lý thị rất gấp a, đồng thời biểu thị lần trước nguyên nhân là vì Trương Tiểu Thúy, lần này nhất định sẽ không cho Trương Tiểu Thúy nhúng tay vào.

Khoảng thời gian này nhị nương mỗi lần nhìn thấy Nguyên nương thì cũng chỉ thấy Nguyên nương một mặt uể oải, nhị nương biết Trương Tiểu Thúy cùng Trương Tiểu Hoa vẫn không yên tĩnh, ở nhà đó có hai người này tại đúng là làm cho gia đình long trời lở đất.

Mà Nguyên nương cũng muốn mỗi ngày đi ra ngoài tìm việc làm, người trông rất mệt mỏi.

Vì vậy nhị nương gật đầu đồng ý, mùa đông nhị nương chỉ bán nồi lẩu cũng không bán đồ nướng, cho nên đem cách chế biến đồ nướng dạy cho Nguyên nương.

Nguyên nương đối với nhị nương tự nhiên là cảm kích, lần này Nguyên nương mang theo Trương Tiểu Hoa đi ra ngoài bán đồ ăn, không để Trương Tiểu Thúy đi theo.

Trương Tiểu Thúy rất bất mãn, nhưng hết cách rồi, Lưu Lý thị cùng Nguyên nương đều không đồng ý, Trương Tiểu Thúy cho dù không cam tâm đi nữa cũng không còn cách nào,

Đối với Trương Tiểu Hoa, Nguyên nương đương nhiên cũng không yên tâm, mỗi lần hấn chế biến, Nguyên nương đều sẽ nhìn tận mắt, chỉ lo Trương Tiểu Hoa không nỡ thả gia vị, sửa lại mùi vị, mỗi ngày bán không hết, Nguyên nương cũng sẽ mang về hoặc là đem một ít cho nhà nhị nương, một ít cho hàng xóm.

Như vậy, sinh hoạt nhà Nguyên nương mới xem như chậm rãi tốt lên, trên bàn cơm mỗi bữa cũng có thể nhìn thấy thịt.

Tết đến Tam nương trở về, chuyện trong nhà cũng không cần Tam nương bận tâm, vì vậy Tam nương mỗi ngày vui đùa vào sách vở.

Thần Dương qua năm cũng muốn cùng đưa em họ đi học đường, hiện tại Tam nương có thời gian sẽ dạy hai hài tử một chút kiến thức.

Trước tết nhị nương muốn mua một con ngựa, một chiếc xe ngựa, như vậy mỗi ngày qua lại trên trấn cũng có thể nhanh hơn một chút.

Cái này triều đại này ngựa rất đắt, tương đương với ô tô hàng hiệu của đời trước, hơn nữa triều đình không cho phép bách tính tự mình nuôi ngựa.

Ngựa đều do triều đình dưỡng, bách tính nếu như muốn mua thì cũng chỉ có thể mua ngựa bình thường, ngựa tốt sẽ không mua được, coi như là ngựa không tốt cũng rất đắt đỏ.

Cho nên bách tính có thể mua được ngựa cũng không phải rất nhiều.

Nhị nương mang theo Tam nương đi tới mã trường, nhị nương không hiểu về ngựa cho lắm, nhưng Tiền sư gia hiểu, Tam nương sẽ mời Tiền sư đến hỗ trợ,

Tiền sư gia cũng rất sáng khoái đáp ứng.

Chỉ thấy mã trường khoảng chừng có mấy chục con ngựa, nhị nương quan sát người mua ngựa cũng không nhiều, mà người xem cũng không ít.

Đám người nhị nương đi tới một chuồng ngựa, Tiền sư gia chỉ vào một con ngựa trong đó nói với hai người: "Các người xem con ngựa này, cái trán hẹp, ánh mắt vẫn đục, đây là ngựa không thể dùng "

Nhị nương cùng Tam nương tiến lên nhìn kỹ, quả nhiên ánh mắt con ngựa đại ra, không có chút nào linh hoạt, xem ra giống như đang sinh bệnh.

Sau đó hai người lại theo Tiền sư gia đi tới một chuồng ngựa khác, trong chuồng này có khoảng chừng năm, sáu con ngựa,

"Các người tại xem con ngựa này, móng nhỏ, hơn nữa nhìn rất không ngay ngắn, là ngựa không tốt "

Nhị nương cùng Tam nương vừa nói vừa gật đầu lại vừa một mặt khâm phục nhìn Tiền sư gia, mời Tiền sư gia đến rất có lợi,

Đột nhiên ánh mắt Tiền sư gia sáng lên, chạy đến một cái chuồng, nhìn chăm chăm vào một con ngựa màu đỏ nâu đang nằm trên mặt đất.

Chỉ thấy con ngựa này tuy rằng ánh mắt trong trẻo, thể nhưng không có tinh thần, trên người cũng không có lông tạp, phía trước nhị nương nhìn kỹ thấy rất ít lông tạp, có lông tạp thường sẽ không phải ngựa tốt, cái này nhị nương cũng biết đến. "Ai nha, ai nha, đáng tiếc, đáng tiếc, thực sự là đáng tiếc, " Tiền sư gia một mặt đáng tiếc nhìn chăm chăm vào con ngựa trước mắt này,

"Làm sao vậy Tiền sư gia?" Nhị nương cùng Tam nương hỏi vội,

"Ai, ta nhìn thì biết con này là ngựa tốt nhất, đáng tiếc con ngựa này sinh bệnh, "

"Đáng tiếc, " nhị nương thở dài tiếc nuối, con ngựa này đúng là một con ngựa tốt, mình thật sự muốn nó, bất quá nếu như con ngựa này không có sinh bệnh người nuôi cũng sẽ không bán nó.

Tiền sư gia một mặt đáng tiếc rời khỏi con ngựa này, Tam nương theo sau, nhị nương vốn là đang ngồi xổm đánh giá con ngựa này, vừa định đứng lên đến, đuổi theo Tam nương cùng Tiền sư gia.

Đột nhiên nhị nương phát hiện móng trước của con ngựa kia bị nó sụt sụt trên mặt đất, biểu tình thật giống như có chút thống khổ, móng dể trên đất không nhúc nhích, mỗi khi động đập, trong đôi mắt con ngựa sẽ toát ra vẻ mặt thống khổ,

"Lẽ nào là?" Tâm tư Nhị nương hơi động, cẩn thận từng li từng tí một tới gần con ngựa kia, con mắt nhìn thẳng nó để con ngựa kia biết mình không có ác ý,

Sau đó nhị nương nhanh chóng giơ móng trước của nó lên liếc mắt nhìn, quả nhiên a,

"Lần này quả nhiên như mình nghĩ, nguyên lai con ngựa này không có tinh thần là bởi vì cũng không biết nguyên nhân gì bên trong móng của nó có một cây kim châm rất nhỏ, mắt người trên căn bản không nhìn thấy, "

Hơn nữa chỗ đó đã sưng đỏ, nhiễm trùng, xem ra đã bị đâm vào một thời gian, vốn vó ngựa có một tầng dày đặc chất sừng khoảng chừng có hai, ba centimet để bảo vệ vó ngựa, thể nhưng cây châm này có thể làm cho ngựa cảm thấy không thoải mái, nghĩ đến độ dài của cây châm này không chừng là hơn hai, ba cm a,

Điều này cũng chỉ là nhị nương suy đoán, không nghĩ tới lại thật sự đoán đúng, mặc kệ cây châm kia làm sao có trong móng ngựa, nhị nương cũng đều vô cùng cảm tạ, vốn mua một con ngựa phải mất 50 mấy lượng bạc, nếu con ngựa này là ngựa bệnh vậy sẽ tiện nghi không ít,

Vì vậy nhị nương vô cùng phấn khởi đi tìm Tiền sư gia, Tiền sư gia đang cùng Tam nương ở mặt trước đi dạo,

Nhị nương đi tới bên người Tiền sư gia, đối mặt với Tiền sư gia nói: "Tiền sư gia ta nghĩ mua con ngựa bệnh kia. "

"Cái gì? Nhị nương chuyện này không thể đùa giỡn, tuy rằng con ngựa kia không sai, thể nhưng đó là khi con ngựa kia không sinh bệnh, hiện tại con ngựa kia sinh bệnh, ai biết lúc nào nó sẽ chết, "

Nhưng nhị nương chân thành nhìn Tiền sư gia, "Ta biết Tiền sư gia là vì muốn tốt cho ta, thể nhưng ta thật sự muốn mua con ngựa kia, kính xin Tiền sư gia giúp ta hỏi một chút về giá cả, "

Tiền sư gia thấy nhị nương tựa hồ đã hạ quyết tâm, trong lòng cũng biết nhị nương nhất định có chủ kiến gì, mình xem nhị nương cũng không phải một người thích chịu thiệt thòi, đặc biệt tại trên phương diện làm ăn.

Tiền sư gia cũng sẽ không nói cái gì nữa liền đi cùng quan coi ngựa giao thiệp,

Chờ Tiền sư gia rời đi, Tam nương vô cùng nghi hoặc nhìn về phía nhị nương "Nhị tỷ, người tại sao lại mua con ngựa bệnh kia?"

Nhị nương quay về Tam nương hào tâm tình cười cợt "Một hồi người sẽ rõ "

Tam nương thấy dáng vẻ nhị nương như đã định liệu trước cũng không có hỏi nhiều, hiện tại Tam nương đối với nhị nương vẫn rất tín nhiệm,

Tiền sư gia trở về cho nhị nương một tin tức tốt,

"Nhị nương a, bởi vì con ngựa kia sinh bệnh cho nên các nàng chỉ cần mười lượng bạc là được, "

"Mười lượng? Thực sự là quá ít, vốn nhị nương cho rằng ít nhất cũng phải hai mươi lượng, này thực sự là quá tiện nghi, " nhị nương lập tức để Tiền sư gia hỗ trợ làm công văn mua ngựa.

Con ngựa kia đã không đứng lên nổi, nhị nương hết cách rồi nên không thể làm gì khác hơn là thuê mấy người, đẩy một chiếc xe lớn, đem ngựa mang lên xe chở về nhà.

Tam nương thì lại lưu lại bởi Tiền sư gia ăn cơm, Tiền sư gia đã giúp đỡ thì bữa cơm này tự nhiên không thể miễn, nhị nương thì cần phải chăm sóc ngựa cho nên về nhà trước.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Chương 63.4

Đến nhà, người trong thôn thấy nhị nương mua ngựa liền dồn dập chạy tới quan sát, dù sao đây chính là con ngựa thứ hai trong thôn a, trong thôn duy nhất có một con ngựa là ở trong nhà trường thôn, thế nhưng vừa nhìn thì thấy con ngựa kia đáng về uể oải, không có tinh thần, vừa nhìn liền biết đã sinh bệnh,

Nhị nương kêu người ta đem ngựa ra sau chuồng ngựa bên trong hậu viện đi, chuồng ngựa này nhị nương cũng vừa mới xây xong.

Người trong thôn lập tức suy đoán nhị nương này là xảy ra chuyện gì? Làm sao lại mua một con ngựa bệnh trở về?

Có người không nhìn được hiểu kỳ hỏi nhị nương "Nhị nương a, người mua con ngựa thấy thế nào cũng giống như sinh bệnh vậy?"

Nhìn người trong thôn một mặt kỳ quái nhìn mình, nhị nương cười cười nói: "Không có chuyện gì, chỉ là bệnh vặt, qua một thời gian sẽ tốt thôi. "

Người trong thôn nghe nói là qua một thời gian sẽ khỏi cũng không hỏi lại.

Tiểu Ngôn Nhi cùng Thân Dương là tiểu hài tử, thấy trong nhà đến nhiều người như vậy rất là cao hứng chạy tới.

Chờ người trong thôn đi hết, tiểu Ngôn Nhi chạy đến bên người nhị nương, trốn sau lưng nhị nương.

Tiểu Ngôn Nhi trước đây chưa từng thấy ngựa nên rất hiếu kỳ nhìn ngó, cái này cũng rất dễ hiểu, tiểu hài tử mà.

"Nương, nương đây là cái gì?"

Nhị nương ngồi xổm người xuống, ôm tiểu Ngôn Nhi, chỉ vào chuồng nói: "Đây gọi là ngựa."

"Ngựa?"

"Đúng, tiểu Ngôn Nhi của chúng ta thật thông minh, "

"Hi hi, " được nhị nương khích lệ, tiểu tử rất cao hứng.

"Cái kia, nương, nó là dùng để làm gì?"

"Cái này a, tiểu Ngôn Nhi biết trâu không?"

"Biết, Ngôn Nhi biết trâu dùng để làm ruộng, Ngôn Nhi cũng gặp qua nương cùng cậu thường xuyên ngồi xe bò về nhà. " (Gọi xe bò vì nó có tên là xe bò, không ai gọi xe trâu cả)

"Uh, tiểu Ngôn Nhi thật thông minh, ngựa này cùng trâu giống nhau, nhưng mà trâu đi chậm, ngựa đi được nhanh hơn, cho nên nương mới mua ngựa về, chờ ngựa khỏi bệnh rồi nương mang theo Ngôn Nhi cưỡi ngựa có được hay không?"

Tuy rằng tiểu Ngôn Nhi cũng không lý giải cái gì gọi là cưỡi ngựa, thế nhưng chỉ cần có thể cùng với nhị nương, tiểu tử cũng rất cao hứng, liền vỗ tay, cao hứng kêu lên: "Được, được "

Buổi tối Tam nương trở về, nhị nương lôi kéo Tam nương đi tới chuồng ngựa sau hậu viện, sau đó kéo vó ngựa cho Tam nương xem,

Tam nương vừa nhìn liền kinh hãi, "Này? Chuyện gì thế này? Phía dưới chân ngựa sao lại có một cây châm đây?"

Nhị nương cười cười: "Đúng đấy, theo như bình thường bàn chân ngựa rất dày, làm sao sẽ bị một cây châm đâm được, ta cũng không biết, thế nhưng mặc kệ đây là làm sao bị như thế, nói chung chúng ta cũng chiếm món hời lớn. "

Nói đến đây nhị nương rất cao hứng, đúng đấy, còn lại tiết kiệm mấy chục lượng bạc đây, nhị nương làm sao sẽ không cao hứng đây?

Tam nương một mặt khâm phục nhìn nhị nương "Thật không nghĩ tới, nhị tỷ lại nhìn cẩn thận như vậy. "

Buổi tối;

Nhị nương nằm ở trên giường bán ôm Lý Thanh "Thanh nhi ngày mai ta cùng đi với người lên trên trấn xem một chút đi, nhà chúng ta cũng nên mua đồ tết, "

"Thật sự?" Lý Thanh một mặt kinh hi nhìn nhị nương, ngược lại khiến nhị nương có chút áy náy, dù sao lúc trước là do mình ngăn cản Lý Thanh, không cho Lý Thanh đi lên trên trấn,

Lý Thanh dung mạo xinh đẹp, nhị nương ở trên trấn nửa năm, gặp qua không ít nam tử, nhưng cũng không tìm được một người đẹp hơn Lý Thanh,

Nhị nương sợ vẻ đẹp của Lý Thanh đưa tới vài người phiền toái, vài chuyện phiền phức, cho nên không cho phép Lý Thanh đi lên trên trấn, nếu có đi cũng phải mang nón che mặt.

Lý Thanh cũng nhìn thấy nhị nương hồ thẹn, càng ôm chặt nhị nương "Ta biết thể chủ có hảo ý, ta một chút cũng không có không vui, hơn nữa ta thích ở trong nhà, mỗi ngày ở nhà chờ thể chủ trở về, Thanh nhi cảm giác thật hạnh phúc. "Thật là một tiểu nam nhân hiểu chuyện, trong lòng nhị nương ấm áp. "Ngày mai mang theo Ngôn Nhi, Thần Dương, cả nhà chúng ta đều đi, "

"Uh, hảo, ta nghĩ Ngôn Nhi nhất định sẽ rất cao hứng, "

Sáng sớm ngày thứ hai, nhị nương cùng Lý Thanh rời giường, bây giờ khí trời lạnh lẽo, tuy rằng nhị nương mua rất nhiều than tốt, ngày đêm đốt ở trong phòng, thế nhưng mùa đông vẫn không muốn rời giường, đặc biệt là tiểu hài tử,

Lúc Nhị nương đi gọi tiểu Ngôn Nhi, tiểu Ngôn Nhi vẫn đang ngủ say, đầu nhỏ đều chôn trong chăn, một mặt an tường.

Trêu đến nhị nương đều không muốn gọi hán tính, nhưng nghĩ đến chuyện cần làm ngày hôm nay nhiều như vậy, không đi sớm hơn một chút nhất định làm không xong, vì vậy nhị nương nhẹ nhàng tại bên tai tiểu Ngôn Nhi nhẹ giọng kêu: "Ngôn Nhi, Ngôn Nhi, "

Kêu vài tiếng tiểu Ngôn Nhi mới có phản ứng "Uh, " miệng nhỏ không cao hứng ừ một tiếng, thật giống như trách cứ nhị nương không nên quấy nhiễu hán như thế,

"Thực sự là tiểu hài tử, " nhị nương tiếp theo kêu lên: "Tiểu Ngôn Nhi tỉnh lại đi, nên rời giường, nhanh lên một chút, "

"Nương, Ngôn Nhi buồn ngủ quá, để Ngôn Nhi ngủ một chút đi, " âm thanh tiểu Ngôn Nhi mơ hồ thỉnh cầu nói,

"Không thể nga, ngày hôm nay nương muốn mang tiểu Ngôn Nhi đi trên trấn chơi đấy, tiểu Ngôn Nhi không muốn đi sao?"

"Trên trấn?" Chỉ thấy tiểu Ngôn Nhi nghe nhị nương nhắc tới đi lên trên trấn, giống như phản xạ có điều kiện hỏi một tiếng, nhị nương biết tiểu Ngôn Nhi muốn đi trên trấn chơi đã thật lâu.

"Đúng đấy, ngày hôm nay nương muốn mang tiểu Ngôn Nhi đi trên trấn chơi đấy, tiểu Ngôn Nhi có đi hay không đây?"

"Đi, đi, " tiểu Ngôn Nhi rốt cục nghe nhị nương nói liền vội vàng vàng kêu lên, còn từ trong chăn từ từ bò ra ngoài.

"Nương, nương thật sự muốn dẫn Ngôn Nhi đi trên trấn chơi sao?" Hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm nhị nương, phảng phất như sợ nhị nương đổi ý vậy,

"Đúng vậy, nương hôm nay muốn mang theo Ngôn Nhi đi trên trấn chơi, như vậy tiểu Ngôn Nhi có đi không a?"

"Đi, đi, Ngôn Nhi muốn đi, "

"Nhưng Ngôn Nhi không chịu rời giường thì làm sao đi a?"

"Rời giường, lập tức rời giường, Ngôn Nhi không buồn ngủ, " nói xong tiểu Ngôn Nhi cũng không kịp nhớ bên ngoài lạnh lẽo vội vàng vàng chui ra ổ chăn, tìm quần áo mặc vào.

Nhị nương nhìn liền đau lòng, vội vàng nói: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chúng ta chậm rãi mặc quần áo, còn không muộn, a, đừng nóng vội, " được sự giúp đỡ của nhị nương, tiểu Ngôn Nhi đã mặc xong quần áo vào.

"Nương, chúng ta đi chơi có thể mang Thần Dương tỷ tỷ đi cùng không a? Nương chúng ta cũng mang Thần Dương tỷ tỷ đi có được hay không?"

Nhị nương biết tiểu Ngôn Nhi là một hảo hài tử thiện lương hiểu chuyện, vội vàng đáp ứng nói: "Được. "

"Tốt, nương thật tốt, "

"Tiểu Ngôn Nhi của chúng ta cũng tốt, "

"Hi hi, "

"Được rồi, chúng ta nhanh lên đi ra ngoài đi, cha ngươi cùng cậu nhất định chờ ở bên ngoài đợi chúng ta, "

"Uh, được, "

Tiểu Ngôn Nhi vừa đến bên ngoài quả nhiên nhìn thấy Thần Dương cũng đã mặc chỉnh tề, xem ra nương không có lừa gạt mình, Thần Dương tỷ tỷ thật sự cũng đi cùng, nương thật tốt,

Vì vậy tiểu Ngôn Nhi một cái chạy tới, lôi kéo Thần Dương bắt đầu nói chuyện, trong lời nói đều nói về ngày hôm nay đi trên trấn muốn chơi gì đó? Muốn mua món gì ăn ngon.

Thần Dương so với tiểu Ngôn Nhi lớn một chút, cũng càng thêm hiểu chuyện, không có ham chơi như Ngôn Nhi, thế nhưng nghe tiểu Ngôn Nhi nói liên miên cần nhân, Thần Dương cũng không có lộ ra một điểm thiếu kiên nhẫn, cũng giống như rất cao hứng,

Lưu Lam nhìn nữ nhi mình cao hứng, trong lòng tự nhiên cũng cao hứng, nhìn thấy Lý Thanh đang nấu cơm liền vội vã đi hỗ trợ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Chương 64.1

Con ngựa bị nhị nương hạ mê dược, sau đó đem châm rút ra, nhị nương thấy này cây châm này dài khoảng chừng sáu, bảy cm, ánh sáng lạnh lạnh, lóe hàn quang.

Chân ngựa đã không còn châm rất nhanh hồi phục, nhị nương đặt cho con ngựa một cái tên gọi là Tiểu Hồng.

Người một nhà thật cao hứng ăn xong điểm tâm, sau đó nhị nương cho đồ đạc lên xe ngựa, xe ngựa là nhị nương đặt làm,

Đến trên trấn, nhị nương đầu tiên là ủy thác người trông xe ngựa, sau đó mang theo toàn gia đi dạo trên đường rất náo nhiệt.

Ngày hôm nay là 25 tháng chạp, trên trấn có rất nhiều người, đều là đi mua hàng tết.

Nhị nương chăm sóc phụ tử Lý Thanh, Tam nương thì lại chăm sóc phụ nữ Lưu Lam.

"Nương, nương, ta muốn ăn kẹo hồ lô, " trong lòng ngực nhị nương tiểu Ngôn Nhi lấy lòng quay về nhị nương cười, hi vọng nhị nương có thể đáp ứng mua cho hắn, bởi vì nhị nương sợ rằng của tiểu Ngôn Nhi không tốt nên cho tới nay đều hạn chế tiểu Ngôn Nhi, không cho tiểu Ngôn Nhi ăn quá nhiều kẹo.

Vì vậy tiểu Ngôn Nhi mỗi lần ăn kẹo đều phải được nhị nương cho phép, nhìn tiểu Ngôn Nhi đáng yêu như thế, nhị nương cười gật gù "Tốt, bất quá chỉ có thể ăn một xâu. "

"Được, nương thật tốt, còn có Thần Dương tỷ tỷ cũng phải ăn, " tiểu Ngôn Nhi cao hứng kêu lên,

"Được, yên tâm đi, " sau đó nhị nương đi mua hai xâu kẹo hồ lô, một chuỗi đưa cho tiểu Ngôn Nhi, một chuỗi cho Thần Dương.

Bên cạnh Lý Thanh đang đợi mũ thấy nhị nương sủng tiểu Ngôn Nhi như thế không khỏi hài lòng, hiện tại thế chủ đối với tiểu Ngôn Nhi còn tốt hơn mình đối với tiểu Ngôn Nhi.

Trên đường nhiều người, nhị nương sợ người không cẩn thận đụng phải Lý Thanh cho nên thời điểm đi đường bước một tay ôm lấy eo Lý Thanh, đem Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí một bảo hộ ở trong ngực của mình.

Lý Thanh mặc dù có chút xấu hổ, thế nhưng trong lòng càng nhiều là cảm động,

Nhị nương dẫn mọi người đi tới một sạp đồ trang sức.

Chủ sạp thấy có người đến vội vã cười giới thiệu đồ vật của mình "Vị đại tỷ này, tới xem một chút đi, chỗ này của ta trang sức tuyệt đối là hàng mới nhất trên trấn, chỗ khác cũng không có, ngài xem cái này. "

Nói xong từ trong vật phẩm trang sức lấy ra một cây trâm hoa đào, hoa đào trên cây trâm được thợ làm khéo léo tinh xảo, tuy rằng không phải dùng ngọc tốt, thế nhưng điêu khắc hoa đào nhìn trông rất sống động, chạm trổ tinh tế.

Nhị nương nhìn không sai liền tiếp nhận cây trâm nhìn kỹ một chút, sau đó hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Chủ sạp thấy nhị nương thích liền vội vàng nói "Đây là hình thức mới, thủ công cũng tốt, giá hai trăm đồng tiền, "

Lý Thanh vừa nghe một cây trám hoa đào lại muốn hai trăm đồng tiền, cảm thấy có chút quý giá nên vội vàng tiến lên kéo nhị nương "Thê chủ, cây trám này ta xem đừng mua. "

Chủ vừa nghe Lý Thanh nói không mua trong lòng có chút nóng nảy, hẳn thấy nhị nương các nàng mặc đẹp hơn, cho rằng là người có tiền nên mới báo giá cao một chút, nhưng không nghĩ tới lại khiến phu lang nam nhân ghét bỏ nó quý giá.

Nhị nương mắt thấy chủ sắp cuống lên, trong mắt chứa cười nói: "Uh, cũng được, đúng là có chút mắc, chúng ta lại đi phía trước xem một chút đi, "

"Ai, đừng đi, vị đại tỷ này, người nếu chuyển qua chỗ khác biết chỗ này của ta trang sức tuyệt đối là hình thức mới, những nơi khác không có, "

"Ta đương nhiên biết điều đó, thế nhưng giá tiền này đúng là quá cao, " nhị nương không nhanh không chậm nói,

Chủ sắp thấy nhị nương thật giống thật muốn đi liền làm bộ quyết tâm, không cam tình không nguyện, nói: "Ai, xem năm hết tết đến rồi ta cho đại tỷ tiện nghi một chút đi, 180 văn thế nào?"

Nhưng nhị nương vẫn lắc đầu một cái, sau đó ôm eo Lý Thanh eo muốn đi.

"Ai, ai, đừng đi, đừng đi, đại tỷ nếu như thật sự muốn thì 150 văn, thế nào? Không thể ít hơn, không thể ít hơn " chủ sắp một mặt đau lòng,

Nhị nương trong lòng cười như nở hoa, 150 đồng tiền đúng là không mắc.

Chủ sắp vội vàng đem cây trám đưa cho nhị nương, thật giống như sợ nhị nương đột nhiên nói không muốn vậy.

Nhị nương nhận cây trám, sau đó tiếp theo lại chọn một cây trám hoa lê, mua mấy cái dây lưng màu sắc rực rỡ cho tiểu Ngôn Nhi.

Sau đó đưa cây trám hoa lê cho Lưu Lam, Lưu Lam biết tính tình nhị nương cũng không chối từ mà tiếp nhận.

Tiểu Ngôn Nhi nhận được dây lưng màu sắc rực rỡ thì rất cao hứng, tiểu nam hài thế giới này cũng giống như tiểu nữ hài kiếp trước vậy, đều yêu thích đồ vật đẹp dễ.

Nhị nương lại mua rất nhiều trám hoa, những trám hoa cũng không mắc, một cây trám hoa mười đồng tiền, nhị nương một hơi mua mười mấy cây, có hoa đào, Lê Hoa, hạnh hoa,...

Chủ sắp thấy nhị nương nhiều mua như thế, nhất thời cao hứng đến miệng đều không đóng lại được, cuối cùng lúc tính tiền lại giảm cho nhị nương mười mấy văn, xem như báo đáp nhị nương chăm sóc chuyện làm ăn của nàng.

Sau đó nhị nương lại mang theo toàn gia đi mua mười mấy cân thịt heo, còn có mười mấy cân thịt dê, mười mấy cân thịt bò, cái triều đại này mùa đông không có rau dưa gì mới mẻ, có cũng chỉ có cải trắng.

Bất quá cải trắng trong nhà nhị nương có rất nhiều, nhị nương từ trong ký ức biết cái triều đại này mùa đông chỉ có thể ăn chút củ cải cùng cải trắng,

Còn không có dưa muối, càng không có đồ chua gì, vì vậy nhị nương động tâm tư, mới vừa vào mùa đông thì mua một số lượng lớn cải trắng, củ cải từ người trong thôn và trên trấn

Sau đó để Lý Thanh, Lưu Lam, Lưu Lý thị hỗ trợ đem những cải trắng, củ cải rửa sạch sẽ, sau đó bắt đầu ướp muối đồ chua.

Đồ chua này ở hiện đại rất được hoan nghênh, đồ chua mùi vị chua ngọt, cay mười phần, dễ ăn với cơm, hơn nữa mùa đông còn có thể ăn với thịt, đồng thời có thể ôn thịt, ôn thịt như vậy không chỉ không nhiều mỡ, hơn nữa mùi vị còn rất tốt.

Cho nên nhị nương đem ướp đồ chua cho tốt rồi đặt ở trong tiệm mình bán, vừa mới bắt đầu mọi người cũng không biết cái gì là đồ chua nên không ai mua, vì vậy nhị nương tặng kèm cho người tới ăn cơm.

Như vậy mọi người ăn thấy ngon, hơn nữa nhị nương còn chuyên môn dùng đồ chua làm mấy món ăn đơn giản, mọi người ăn đều tấm tắc khen ngon, vì vậy nhị nương bán đồ chua bắt đầu có tiếng.

Cải trắng cùng củ cải rất rẻ, nhị nương ướp muối đồ chua đều dùng lọ sứ chứa, mỗi cái lọ sứ đại khái chứa mười mấy cân đồ chua, nguyên liệu bất quá chỉ có mấy chục văn, sau khi nhị nương ướp muối tốt rồi có thể bán mười hai văn.

Hơn nữa tuyệt đối là dễ bán, trên trấn khi tết đến hầu như mỗi gia đình đều sẽ mua mấy hũ dưa chua dự trữ, cứ như vậy nhị nương xem như kiếm được hơn trăm lượng bạc, năm nay nhà nhị nương có thể nói là được mùa lớn.

Sau đó nhị nương các nàng lại đi mua rất nhiều bột mì, đường trắng, gạo nếp, các loại gia vị, chờ sau khi về đến nhà có thể làm một ít điểm tâm ngọt ăn ngon.

Còn mua rất nhiều hoa quả, có hạch đào, hạnh nhân, đậu phộng các loại.

Quần áo mới một tháng trước nhị nương đều đã mua đủ cho mỗi người, nhị nương còn mua rất nhiều câu đối, tranh tết, rất là vui mừng.

Chạng vạng lúc trở về, mấy người đều một mặt thỏa mãn, cao hứng, tiểu Ngôn Nhi vẫn là tiểu hài tử, chơi thời gian lâu như vậy đã ngủ trong lòng ngực nhị nương.

Ngày thứ hai trong nhà nhị nương đã bắt đầu chế biến các món ăn ngon.

Nhị nương đầu tiên là đem thịt đi luộc, sau đó lại làm thịt khô, còn làm rất nhiều đậu phộng đường, còn làm các loại kẹo vị hoa quả, trêu đến tiểu tử trông mà thèm không chịu được,

Sau đó Lý Thanh đem câu đối xuân nhị nương mua cùng tranh tết chia ra, sau đó tiểu Ngôn Nhi sẽ đem câu đối xuân Lý Thanh đã chia ra mang tới cho nhị nương, để nhị nương dán ở trên cửa, trên tường.

Tết đến, hài tử trong thôn hiếm khi có thể ăn kẹo thế nhưng phải kể tới ăn ngon nhất đương nhiên vẫn là tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương.

Tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương tuy rằng có nhị nương sủng, muốn cái gì có cái đó, thế nhưng hai hài tử đều là tính tình thuần lương, nhị nương cũng không lo lắng các nàng sẽ bị mình sủng thành tính tình kiêu căng.

Tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương đều rất hào phóng, đem kẹo của mình phân cho hài tử khác ăn,

Đón giao thừa trong đêm trừ tịch là chuyện rất quan trọng, tối hôm đó, một nhà nhị nương đi tới nhà Nguyên nương, đây là Lưu Lý thị yêu cầu, nói là tuy rằng ở riêng, thế nhưng vẫn là người một nhà, đón giao thừa sao có thể tách ra a,

Vì vậy cả nhà nhị nương mới đi tới nhà Nguyên nương, lúc nhị nương đi tới nhà Nguyên nương, Nguyên nương cùng Trương Tiểu Hoa đúng là rất cao hứng, dù sao cũng nhờ có nhị nương mà tháng mảy trong nhà Nguyên nương các nàng mới trở nên dễ chịu rất nhiều,

Trong nhà Nguyên nương bắt đầu có thừa tiền, bởi vì vẫn là Trương Tiểu Hoa theo Nguyên nương đi ra ngoài làm ăn mà chuyện làm ăn càng ngày càng tốt nên Nguyên nương đối tốt với Trương Tiểu Hoa hơn Trương Tiểu Thúy.

Khiến cho Trương Tiểu Hoa tại nhà mẹ đẻ rất có mặt mũi, vậy nên đương nhiên phải cố gắng nịnh bợ nhị nương, ngay cả Lý Thanh, Trương Tiểu Hoa cũng tại không hề trào phúng cái gì.

Trương Tiểu Hoa cao hứng nhưng Trương Tiểu Thúy thì không hề cao hứng, Trương Tiểu Hoa có thể cùng Nguyên nương đi ra ngoài làm ăn, Trương Tiểu Thúy chỉ có thể ở nhà làm cơm, chăm sóc hài tử, chăm sóc Lưu Lý thị, điều này làm sao Trương Tiểu Thúy cam tâm đây?

Vì vậy khi một nhà nhị nương đến, mặt Trương Tiểu Thúy vô cùng khó coi, trừng mắt liếc nhìn một nhà nhị nương.

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy cũng chỉ dám bất mãn trong lòng, dù sao Trương Tiểu Thúy cũng biết bây giờ trong nhà có thể trải qua ngày thật tốt đều dựa vào nhị nương.

Nếu như mình đối với nhị nương không tốt, Nguyên nương khẳng định càng thêm không ưa hấn cho nên hấn không thể làm gì khác hơn là nhẫn nại.

Trên mặt khó khăn xuất ra một tia cười cứng ngắt, quay về Lý Thanh nói: "Em về đến rồi, mau vào đi, ta có làm đồ ăn cho các người. "

Lý Thanh có chút không thích ứng việc Trương Tiểu Thúy đột nhiên lấy lòng, nhưng vẫn lễ phép ngó ý cảm ơn, sau đó Trương Tiểu Thúy cầm hai khối đường để lên tay Lý Thanh.

Nhị nương xem thường liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy, nhà Nguyên nương gia mua đường là loại đường rẻ nhất tại trên trấn, sao có thể cùng đường mình làm so sánh.

Hơn nữa Trương Tiểu Thúy lẽ nào không thấy bên người Lý Thanh có hai hài tử, lại chỉ lấy hai khối đường cho Lý Thanh,

Lý Thanh mỉm cười đỡ lấy sau đó cho tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương, tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương sau khi cho vào trong miệng rất khách khí hướng về Trương Tiểu Thúy nói cảm ơn,

Thế nhưng nhị nương biết tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương rất không quen ăn đường Trương Tiểu Thúy cho, nhìn tiểu Ngôn Nhi nhăn mặt nuốt xuống viên đường kia, trong lòng nhị nương hài lòng, tiểu Ngôn Nhi thực sự là hiểu chuyện, coi như không thích cũng không có thất lễ đem đường ỏi ra, như vậy cũng cho một nhà Trương Tiểu Thúy mặt mũi.

Nhị nương đau lòng đem tiểu Ngôn Nhi ôm vào trong lòng ngực của mình, sau đó từ trong lòng móc ra một viên đậu phộng đường nhét vào trong miệng tiểu Ngôn Nhi, trên mặt tiểu Ngôn Nhi mới xem lộ ra nụ cười, nhị nương lại cho Thần Dương một viên, Thần Dương cảm kích hướng về nhị nương cười cười,

Mấy đứa cháu họ (con của Nguyên nương) có một khoảng thời gian ăn cơm tại nhà nhị nương liền cùng tiểu Ngôn Nhi và Thần Dương chơi chung. Vì vậy bốn hài tử tại trong phòng vui cười đùa giỡn, đúng là tăng thêm không ít thú vị,

Sau nửa đêm vừa qua khỏi giờ tý liền nghe thấy có nhà đốt pháo, lúc này Lưu Lý thị mới thả toàn gia nhị nương trở về, tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương sớm đã ngủ thiếp đi,

Tiểu hài tử đều yêu thích náo nhiệt, mới vừa về đến nhà tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương nghe được tiếng pháo liên tỉnh, hai hài tử cũng không còn buồn ngủ, Thần Dương được nhị nương cho thật nhiều tiểu pháo, sau đó cùng tiểu Ngôn Nhi ở trong sân chơi,

Tiểu Ngôn Nhi là nam hài tử nên không dám chơi, chỉ có thể đi theo sau Thần Dương, bụng lỗ tai xem Thần Dương chơi, thế nhưng cho dù như vậy tiểu Ngôn Nhi vẫn rất cao hứng,

Cái triều đại này, tiểu hài tử cũng có thể đi khắp nơi chúc tết, tiểu hài tử đi chúc tết có thể được cho kẹo, cho nên tiểu hài tử rất nóng lòng đi khắp nơi chúc tết,

Hài tử trong thôn đều biết kẹo nhà nhị nương ăn ngon nên kết bè kết lũ hài đến nhà nhị nương chúc tết,

Hài tử bình thường cùng nhị nương tiếp xúc không nhiều, trong nhà nhị nương còn có một người làm cừ nhân là Tam nương, người lớn trong thôn cũng dạy hài tử lấy Tam nương làm gương.

Vì vậy trong lòng hài tử nhóm, Tam nương là cao không thể với tới, cho nên hài tử đứng ngoài cửa lớn nhà nhị nương không dám đi vào,

Vẫn là tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương nghe được tiếng vang mới để những hài tử kia tiến vào, tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương bình thường cùng những hài tử này chơi tốt, mọi người thấy là tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương, lúc này mới đánh bạo tiến vào nhà nhị nương.

Nhị nương cùng Lý Thanh đang định muốn đi khắp nơi chúc tết, vừa nhìn thì thấy nhà mình có nhiều hài tử đến như vậy, nhị nương cũng không hề không vui, trái lại để Lý Thanh cho mỗi hài tử một túi kẹo hương hoa quả.

Nhóm hài tử mừng rỡ chúc nhà nhị nương các nàng mấy câu cát tường, nói đến nhị nương cao hứng không ngớt, dù sao cũng là tết, ai không muốn có nhiều may mắn đây.

Hài tử khác trong thôn thấy những hài tử kia tiến vào nhà nhị nương thì trong túi xếp vào nhiều kẹo ngon đi ra như vậy, trông mà thèm, liền dồn dập đi nhà nhị nương chúc tết,

Nhị nương cũng mặc kệ, chỉ cần thấy có hài tử đến cho nhà mình chúc tết liền cho đồ ăn,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Chương 64.2

Mùng ba Tháng giêng là ngày nam tử đã lập gia đình về nhà mẹ đẻ, tối qua lúc ngủ, nhị nương thấy về mặt Lý Thanh thương tâm ngồi ở trước giường, nhìn rất phiền muộn.

Vị vậy hảo thê chủ nhị nương vội vã đi tới an ủi "Thanh nhi người làm sao? Có cái gì không vui, có thể nói cho ta biết không?"

Lý Thanh làm khó dễ lắc đầu một cái, nhị nương thấy mấy ngày qua trong nhà cũng không có chuyện gì a, mình và Thanh nhi cảm tình cũng rất ổn định a, Thanh nhi đây là làm sao?

"Là có chuyện khó khăn gì sao? Ta là thê chủ người, Thanh nhi có chuyện gì không thể cùng ta nói đây?"

Lý Thanh hổ thẹn nhìn nhị nương "Không, không phải, là ta sợ thê chủ khó chịu "

"Nga? Chuyện gì? Thanh nhi không nói làm sao biết sẽ làm ta sẽ khó chịu chứ?"

"Ta, ta nghĩ muốn ngày mai về nhà thăm cha, có thể không?"

Nhìn dáng vẻ cẩn thận từng li từng tí một của Lý Thanh, nhị nương đột nhiên nghĩ đến Lý Thanh bị người nhà bán cho Lưu gia, như vậy Lý Thanh đã cùng nhà hán cắt đứt liên hệ, sau này Lý Thanh cũng không cùng nhà hán có bất kỳ quan hệ gì,

Bất quá nhị nương đối với người nhà của Lý Thanh cũng không có hảo cảm, trước tiên không nói tới người nhà Lý Thanh cam lòng để Lý Thanh đi làm tiểu thị cho người ta

Lại nói Lý Thanh sau khi bị người ta đuổi về nhà, người nhà không chỉ không che chở trái lại không bao lâu liền đem Lý Thanh bán cho nhà nhị nương lấy năm lượng bạc.

"Thanh nhi không oán sao?" Nhị nương nhìn chằm chằm Lý Thanh hỏi,

"Không oán sao? Không oán là không thể, trong lòng Lý Thanh làm sao có khả năng không oán đây? Đầu tiên là bị chính mẹ ruột của mình bán cho

người ta làm tiểu thị, sau khi bị đuổi về nhà lại bị mẹ ruột vì năm lượng bạc bán đứng mình, bắt quá mình hẳn cũng cảm thấy vui mừng, nếu không mình thế nào lại gặp tốt một thê chủ tốt như vậy chứ?"

Thấy Lý Thanh có chút mê man thì tâm nàng thương yêu không dứt, nhị nương đem Lý Thanh ôm vào trong ngực vô thanh an ủi,

"Trong nhà đối với ta tốt nhất chính là cha, ta nhớ cha, " Lý Thanh âm thanh rất nhẹ,

"Được, nếu Thanh nhi muốn trở về, như vậy ta cùng Thanh nhi đồng thời trở về "

"Thật sự?" Lý Thanh kinh hãi ngẩng đầu nhìn nhị nương,

"Đương nhiên thật, ta chưa bao giờ lừa gạt Thanh nhi, "

"Thê chủ thật tốt, thế nhưng ta không muốn mang Ngôn Nhi đi, "

"Được, đều đáp ứng ngươi, " nhị nương biết nhất định là năm đó lúc ở nhà, nương Lý Thanh đối với Lý Thanh cùng Ngôn Nhi không tốt, Lý Thanh nhất định không muốn trong lòng Ngôn Nhi có ấn tượng xấu về bà ngoại, miễn cho Ngôn Nhi thất vọng,

Ngày thứ hai;

Bởi vì Trương Tiểu Thúy về nhà nên Nguyên nương trước tiên bởi Trương Tiểu Thúy về nhà, ngày mai lại bởi tiếp Trương Tiểu Hoa về nhà, điều này khiến Trương Tiểu Thúy rất vui vẻ, cảm giác mình rốt cục cũng có thể ép lên đầu Trương Tiểu Hoa,

Vì vậy tối hôm qua ở trên giường, Trương Tiểu Thúy phá lệ dùng thân thể lấy lòng Nguyên nương, khiến Nguyên nương rất thoải mái.

Trương Tiểu Thúy biết nhà nhị nương có một chiếc xe ngựa, Trương Tiểu Thúy muốn Nguyên nương mượn xe ngựa nhà nhị nương, như vậy mình về nhà sẽ cỡ nào phong quang a,

Phải biết trong thôn chính mình, thôn trưởng cũng không có xe ngựa, nếu như mình đi xe ngựa về nhà, vậy người của toàn thôn còn không phải sẽ ước ao chết mình,

Vì vậy Trương Tiểu Thúy nhõng nhẽo đòi Nguyên nương đi mượn xe ngựa nhà nhị nương.

Nguyên nương vừa mới được Trương Tiểu Thúy phục vụ rất thoải mái nên cũng không hề tức giận, chỉ là có chút không xác định nói: "Ngày mai sợ là không được, mọi phu khả năng cũng sẽ về nhà, "

"Hắn? Hừ, hắn là do các nhà các nhà mua, đã sớm cùng nhà mẹ đẻ không liên quan, sao có thể về nhà mẹ đẻ a, " Trương Tiểu Thúy có chút khinh thường nói,

"Uh, cũng đúng, vậy cũng tốt, ngày mai ta đi hỏi một chút, "

Nghe Nguyên nương đáp ứng, Trương Tiểu Thúy rất cao hứng,

Ai biết sáng sớm ngày thứ hai, sau khi Nguyên nương đi tới nhà nhị nương trở lại, nói cho Trương Tiểu Thúy biết là Lý Thanh cũng phải đi về nhà mẹ đẻ, xe ngựa không thể mượn,

Điều này làm cho Trương Tiểu Thúy đang lòng tràn đầy vui mừng rất bất mãn, vì vậy liền một bụng oán khí hướng về nhà nhị nương đi đến,

Lúc đó một nhà nhị nương đang muốn ăn cơm, người một nhà đều ở trong nhà bếp

Trương Tiểu Thúy nổi giận đùng đùng đi tới nhà nhị nương, đã sớm đem lời nhị nương cảnh cáo quên đến không còn một mống, nhị nương đã cảnh cáo hẳn không được tới nhà mình, thế nhưng Trương Tiểu Thúy đang bị tức giận lấp đầy đại não nơi nào sẽ nghĩ nhiều như thế.

Nhìn thấy Lý Thanh trong nhà bếp, Trương Tiểu Thúy không khách trách cứ nhìn Lý Thanh nói: "Lý Thanh, ngươi phải biết thân phận của chính ngươi, ngày hôm nay là ngày về nhà mẹ đẻ, ngươi đã sớm cùng nhà mẹ đẻ không liên quan, ngươi về nhà mẹ đẻ cái gì, ngươi đã không có nhà mẹ đẻ, này ngươi nên biết, ngươi..."

Lý Thanh nghe Trương Tiểu Thúy nói như vậy, sắc mặt chậm rãi trở nên trắng xám,

"Câm miệng, " nhị nương không nhịn được quát to,

Nhị nương cảm tức Trương Tiểu Thúy: "Đây là nơi nào mà người như ngươi đến, Trương Tiểu Thúy ta đã từng đã cảnh cáo ngươi không được tới nhà ta, ngươi lẽ nào đã quên sao? Lại nói Thanh nhi như thế nào còn không cần ngươi tới nói, ngươi quản tốt chính mình là được, không có chuyện gì bót lo chuyện người, lo mà để mất tới Trương Tiểu Hoa, nếu không đến lúc đó ngươi khóc chết cũng vô dụng, "

Nhị nương chút nào không nể mặt Trương Tiểu Thúy, đem vết sẹo to lớn nhất trong lòng Trương Tiểu Thúy mạnh mẽ vạch trần, Trương Tiểu Hoa vào cửa chính là cái gai trong lòng Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy bị nhị nương chọc cho tức giận cả người run, "Luu nhị nương, ta là anh rể ngươi, ngươi lại dám cùng ta nói như vậy, ngươi có đem đại tỷ ngươi để vào trong mắt không?"

Trương Tiểu Thúy không cam lòng nói.

"Hừ, tỷ phu? Ngươi cũng xứng? Ngươi cũng không nhìn một chút chính ngươi đã làm ra chuyện gì, ta khuyên ngươi mau trở về đi, bằng không ta không ngại tự mình đuổi ngươi đi ra ngoài, đến lúc đó ta ngược lại muốn xem xem ai sẽ mất mặt, "

"Đúng đấy, tỷ phu, nhị tỷ phu coi như là bán cho nhà chúng ta, thế nhưng dù sao cũng là người của nhà này, về nhà mẹ đẻ rất bình thường, đại tỷ phu ngươi quá rộng, " Tam nương cũng không ưa, lên tiếng nói,

Chính xác là cái đại tỷ phu này thực sự càng ngày càng không biết điều, Tam nương đối với Trương Tiểu Thúy càng ngày càng bất mãn,

"Hừ, các ngươi liên hợp lại bắt nạt ta, " Trương Tiểu Thúy dám la mắng nhị nương, thế nhưng không dám la mắng Tam nương, dù sao thân phận bây giờ của Tam nương không phải hẳn có thể nói tới.

Dù không cam lòng đến đâu, Trương Tiểu Thúy vẫn phải rời,

Nhị nương nghe Lý Thanh nói nhà bọn họ từ lúc tết đến nay cũng chưa từng ăn thịt, cho nên lần này nhị nương đem thịt khô cắt hơn phân nửa cho Lý Thanh mang đi,

Cho dù không thích người nhà Lý Thanh, thế nhưng chí ít cũng từng dưỡng dục hân, coi như là vì cho Lý Thanh mặt mũi.

Nhị nương còn mang theo một ít đường mình làm, điểm tâm các thứ, mua cho cha Lý Thanh mấy thước vải

Nhìn thấy những lễ vật này, Lý Thanh cũng biết nhị nương muốn cho mình mặt mũi, trong lòng càng thêm cảm động.

Lý Thanh lên xe ngựa liền đi, tiểu Ngôn Nhi vốn là có chút không cao hứng, cảm thấy cha cùng nương đi nhà bà ngoại gia cũng không mang theo hân, thế nhưng trải qua nhị nương một phen khuyên nhủ, đứa nhỏ này đã nén tiếng khóc, bảo nhị nương cùng Lý Thanh sớm một chút.

Nhà Lý Thanh cách nhà nhị nương rất xa, lúc trước Lý Thanh sờ dĩ có thể gả cho nhị nương đương nhiên cũng trải qua người giới thiệu, nếu không thì việc nhị nương ở trên trần bán đồ ăn phát đạt đã sớm bị người nhà Lý Thanh biết rồi,

Nếu như người nhà Lý Thanh biết nhị nương tại trên trần phát đạt thì việc đi tổng tiền khẳng định là thiếu không được, may mà các nàng không biết, bằng không lại có chuyện phiền toái,

Đến chạng vạng, nhị nương cùng Lý Thanh mới đến nhà Lý Thanh.

"Thê chủ, phía trước, phía trước, " Lý Thanh chỉ vào một căn nhà cũ nát phía trước trên sườn núi kêu lên, không nghĩ đến căn nhà cũ nát kia chính là nhà Lý Thanh, cửa lớn cũng không có, cũng không sợ bị trộm, bất quá ngẫm lại cũng không cảm thấy kỳ quái, trong nhà nghèo như vậy, còn có cái gì tốt để người ta đến trộm.

Đột nhiên, đối diện trước mặt chạy tới một nữ nhân lớn tuổi gầy yếu, trên mặt dơ bẩn,, nữ nhân này chạy trốn rất nhanh, không hề giống người đã có tuổi.

Phía sau nữ nhân này còn có mấy tráng niên nữ nhân đuổi theo, trong miệng hô: "Bắt lấy nàng, bắt lấy nàng, "

Nhị nương xuống xe ngựa rồi nhường đường, nàng cũng sẽ không quản những chuyện vô bổ như vậy.

Lý Thanh nghe bên ngoài có chút loạn, không biết chuyện gì xảy ra liền vén màn che cửa sổ xe ngựa lên nhìn ra phía ngoài,

Không nhìn không biết, vừa nhìn liền giật mình, cái người bị đuổi rượt kia sao lại giống nương mình vậy? Lý Thanh bị dọa giật mình, nương lại làm ra chuyện gì đây?

Nương mình cùng thê chủ trước đây có đồng dạng ham muốn là yêu bài bạc, đánh cược thua không có tiền mới đem đại ca gả cho một kẻ ngu si trong thôn, đem mình bán cho người khác làm tiểu thi, sau đó lại đem mình bán năm lượng bạc cho thê chủ làm phu lang,

Lý Thanh đối với nương hẳn có thể nói là một điểm ấn tượng tốt đều không có, lúc này nhìn thấy có nhiều người truy đuổi nương mình như vậy nghĩ đến chắc là lại đánh cược thua tiền đi, Lý Thanh không khỏi nghĩ thầm,

Nương Lý Thanh là Lý Phát Tài chạy thật nhanh, Lý Phát Tài thích đánh cược, còn thường xuyên bị thua cho nên bị người truy đuổi cũng thành chuyện thường như cơm bữa,

Người phía sau thấy Lý Phát Tài chạy nhanh, nhất thời có chút tức giận, không cam lòng hô: "Lý Phát Tài ngươi nếu như chạy nữa, chúng ta liền đem nhi tử ngươi bán vào kỹ viện, để nhi tử trả nợ cho ngươi."

Nhưng Lý Phát Tài chỉ quay đầu lại nhìn một chút căn bản không ngừng lại, vẫn tiếp tục chạy nhanh.

Những người kia thờ hồng học dừng lại, không truy đuổi Lý Phát Tài nữa mà là xoay người hướng về nhà Lý Thanh đi tới, xung quanh nhà Lý Thanh vây

quanh rất nhiều thôn dân,

Những thôn dân kia đều dùng một loại ánh mắt rất xem thường nhìn Lý Phát Tài, lại dùng ánh mắt rất đồng tình nhìn người nhà Lý Thanh.

Mấy tráng niên nữ nhân hướng vào trong nhà Lý Thanh đi, chỉ chốc lát từ trong nhà lòi ra một tiểu nam nhân thanh tú dáng dấp gầy gò, phía sau còn có một nam nhân trung niên gầy yếu.

Người nam nhân trung niên vẫn lôi kéo quần áo thiếu niên kia, nếu không những người kia sẽ đem thiếu niên mang đi,

Những người kia rất không kiên nhẫn đem nam nhân trung niên kia đẩy ngã ra đất, người nam nhân trung niên khóc lớn, cũng không quan tâm đến đau trên người, vội vã đứng lên muốn ngăn cản những người kia,

Nhưng người nam nhân trung niên khí lực không lớn sao có thể ngăn lại những nữ nhân kia, liền mất thấy thiếu niên kia sắp bị những nữ nhân kia mang đi, người trong thôn tuy rằng một mặt đồng tình thế nhưng cũng không có tiến lên,

Đột nhiên từ trong đám người lao ra một nam tử, tướng mạo nam tử kia cũng coi như thanh tú, tuổi cũng không lớn, cùng nhị nương không khác nhau lắm về độ tuổi.

Nhưng lại nhìn như đã trải qua tang thương, một mặt phong sương, nam tử kia đồng thời cùng trung niên nam nhân kia ngăn cản những nữ nhân kia, nhưng hai nam tử sao có thể ngăn cản đến cơ chứ? Lý Thanh rút cục không nhịn được chạy về phía trước đi, sau đó đẩy ra những nữ nhân đang lôi kéo thiếu niên, muốn cứu vớt thiếu niên kia,

Nữ nhân kia không kịp đề phòng, lại từ bên cạnh lao ra một cái nam nhân nên Lý Thanh thuận lợi đem thiếu niên kia từ trong tay nữ nhân cứu ra,

Nữ nhân kia cảm giác mình thật mất mặt, lại bị một nam nhân đẩy ra, liền muốn tiến lên đánh Lý Thanh, nhưng vừa nhấc mắt nhìn thấy tướng mạo Lý Thanh xong thì nữ nhân kia một mặt đại ra nhìn Lý Thanh,

Nàng thực sự xưa nay chưa từng thấy, nam tử xinh đẹp như Lý Thanh, liền nhất thời nhìn đến sững sờ, hơn nữa Lý Thanh được nhị nương dưỡng sắc mặt hồng hào, trên người mặc tơ lụa hồng sắc, càng làm cho Lý Thanh tăng thêm không ít màu sắc.

Nhị nương thấy Lý Thanh đột nhiên lao ra lại nhìn đến những người kia là từ trong nhà Lý Thanh đi ra, nhị nương thì có chút khổ rồi nghĩ, những người kia sẽ không phải chính là người nhà Lý Thanh chứ?

Cái nữ nhân vừa mới chạy nhanh như trâu bò kia lại chính là nương của Lý Thanh? Tuy rằng nhị nương không muốn thừa nhận, thế nhưng sự thực chính là như vậy,

Nhị nương nhìn thấy Lý Thanh giống như bị điên lao ra ngăn cản nữ nhân kia, căn bản không kịp ngăn cản liền vội vã tiến lên theo Lý Thanh, chỉ sợ Lý Thanh phát sinh chuyện bất ngờ gì đó.

Người khác nhị nương có thể mặc kệ, thế nhưng nhị nương sẽ không để cho Lý Thanh chịu oan ức,

Nhị nương thấy nữ nhân kia một mặt mê đắm nhìn Lý Thanh thì cau mày tiến lên che ở trước mặt Lý Thanh, ngăn cản ánh mắt của nữ nhân kia.

Trung niên nam nhân thấy có một người nam tử ăn mặc tốt đột nhiên lao ra trợ giúp nhà mình, vừa định nói cảm tạ, thế nhưng nhìn kỹ trong lòng hơi kinh, "Người là Thanh nhi?" Người nam nhân trung niên rất kinh ngạc nhìn Lý Thanh, Thanh nhi của mình lúc nào thì có thể mặc quần áo tốt như vậy.

Lý Thanh nhìn thấy người nam nhân trung niên nói chuyện với mình, vội vã đáp: "Cha, là ta, ta là Thanh nhi, "

"Thanh nhi? Đúng là ngươi?" Nam nhân kia cùng nhị nương đều một mặt kinh ngạc nhìn Lý Thanh, nghĩ đến hẳn chính là ca ca Lý Thanh đi,

Lý Thanh nhìn thấy người thân tự nhiên có chút cao hứng kích động, "Là, là ta, cha, ca ca, "

"A, Thanh nhi của ta a, ngươi tại sao trở về? Chẳng lẽ lại bị người ta hù?" Cha Lý Thanh nghi hoặc khóc nói.

Hắn cũng không phải không nghe qua cảnh ngộ của Lý Thanh, nửa năm trước hẳn nghe người ta nói Lý Thanh trải qua ngày tháng rất nguy nan, thế chủ hiện tại của Lý Thanh là nhị nương không chỉ là một tên nghiện đánh cược, hơn nữa tính khí cũng không tốt, chính mình lúc đó rất đau lòng, bất kể nói thế nào cũng là con trai ruột của mình không phải sao? Nhưng mình là hữu tâm vô lực a,

Hiện tại thấy Lý Thanh trở về, phải biết Lý Thanh có thể nói đã cùng cái nhà này không còn quan hệ, cho nên cha Lý Thanh là Trương Tú Tú liền đoán có phải là Lý Thanh lại bị hù, Lý Thanh già đi mấy năm nhưng một cái hài tử cũng không có a,

Trương Tú Tú đã bị dọa cho sợ rồi, chỉ sợ Lý Thanh lại bị hù về nhà, vậy thì nhi tử này của hắn quả thật không còn đường sống,

Nhưng Trương Tú Tú cũng không suy nghĩ một chút, nếu như Lý Thanh thật sự bị hù về nhà sao có thể mặc quần áo tốt như vậy a,

"Ca ca, đúng là ngươi sao?" Đệ đệ Lý Thanh là Lý Hương cũng một mặt cao hứng nhìn Lý Thanh, mình vốn cũng bị bán vào kỹ viện, hiện tại nhìn thấy ca ca ăn mặc tốt như vậy trở về, Lý Hương vẫn còn có chút hi vọng, liền ngóng trông Lý Thanh có thể trợ giúp mình để mình không bị bán đi.

Vì vậy Lý Hương trốn sau lưng Lý Thanh không ra,

"Trước đừng nói những thứ này, cha chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?" Lý Thanh một bên che chở Lý Hương, một bên lo lắng nhìn Trương Tú Tú,

Nói đến đây Trương Tú Tú chính là một mặt tuyệt vọng, khóc nói: "Còn không phải cái người nương vô lương tâm kia của người a, nàng lại đi đánh cuộc, thua tiền, nhân gia tới cửa đòi tiền, nhà chúng ta nào có tiền a, mẹ người đã lấy hết rồi lại tự mình trốn đi, còn lại những nam tử nhu nhược chúng ta, thực sự là tức chết người, "

Ca ca của Lý Thanh cũng một mặt tuyệt vọng, chính mình không phải là bị gả cho một kẻ ngu si sao? Còn hơn người đệ đệ Lý Thanh này, cũng bị bán a, còn bị bán hai lần,

Hiện tại lại đến phiên Tam đệ đệ của mình, nương đúng là đối với muội muội mình có phần để ý, để muội muội chạy trốn trước.

Bất quá muội muội của mình cũng bởi vì nương mình, mới chừng ấy tuổi là đã đi đánh cuộc rồi, tương lai có khả năng cũng sẽ như nương mình, thực sự là nghiệp chướng a,

Lý Thanh nghe được quả nhiên nguyên nhân là nương mình, trước đây bán ca ca của mình, lại bán chính mình, hiện tại chẳng lẽ lại đến phiên đệ đệ mình sao?

"Không được, không được, không thể bán đệ đệ mình, ca ca của mình đã thảm như vậy, mình cũng còn tốt gặp được thê chủ, nếu không cuộc sống của mình nhất định cũng không dễ chịu, nếu như đệ đệ bị bán vào kỹ viện, cả đời đệ đệ coi như xong, tuyệt đối không được, " Lý Thanh nghĩ thầm,

Bên kia nhị nương ngăn cản những nữ nhân kia tới bắt đệ đệ Lý Thanh, những nữ nhân kia thấy nhị nương ngồi xe ngựa, mặc trên người tơ lụa cho nên nhận định nhị nương là người có tiền.

Vì vậy đối với nhị nương cũng không dám không khách khí, "Vị đại tỷ này, người cũng nhìn thấy rồi, xin người cũng không nên làm khó chúng ta, là người nhà này thiếu nợ tiền của chúng ta, thiếu nợ thì trả tiền là thiên kinh địa nghĩa, kính xin tạo thuận lợi, nhường một chút, "

Nhị nương mắt lạnh nhìn những tên chó săn này bức lương vì xương, trong lòng chán ghét, ngoài miệng cũng không có khách khí "Ta đương nhiên không muốn quản, thế nhưng phu lang nhà ta không ưa, muốn quản, ta làm thê chủ đương nhiên phải theo, "

Những nữ nhân này lần đầu tiên nghe thấy một nữ nhân quá quang minh chính đại nói muốn theo phu lang mình, ý kia không phải là nói mình sợ phu lang sao? Lời nói như vậy bình thường sẽ tổn hại uy nghiêm của nữ tử, tại sao có thể có nữ tử quang minh chính đại nói ra như vậy đây?

Nhưng xem biểu tình nhị nương không hề có một chút không vui, thật giống như không có ý thức đến điều mình nói có cơ sở nào khiến người ta khó có thể tin,

Người trong thôn cũng nghe được nhị nương nói Lý Thanh là phu lang mình không khỏi có chút ngạc nhiên, không phải nói Lý Thanh bị bán cho một nữ nhân nghiện đánh cuộc sao?

Không phải nói nhà người kia rất nghèo sao? Làm sao nữ nhân này không giống đây?

Nữ nhân này ngồi xe ngựa, mặc quần áo tơ lụa, thấy thế nào cũng là người giàu có a,

Trong lòng Lý Thanh quyết định chủ ý, sau đó đi tới trước mặt nhị nương, một mặt khẩn cầu nhìn nhị nương, nhị nương biết Lý Thanh là muốn đề cho mình hỗ trợ,

Nhị nương đương nhiên không muốn chọc chuyện phiền toái như vậy, thế nhưng nếu là Lý Thanh thỉnh cầu, vậy thì đáp ứng đi.

Nhị nương lãnh khốc hỏi những nữ nhân kia "Bao nhiêu tiền? Thiếu các người bao nhiêu tiền?"

Những nữ nhân kia thấy nhị nương hỏi như vậy, trong lòng thầm nghĩ, lẽ nào nữ nhân này muốn thế lão bà kia trả nợ,

Liền nhanh chóng nói "Hai mươi lượng bạc, " như là sợ mình nói chậm, nhị nương sẽ không trả vậy,

"Hai mươi lượng bạc, cũng còn tốt, mình hôm nay sợ trong nhà Lý Thanh sẽ có tình huống đặc biệt, cho nên cầm theo ba mươi lượng bạc trên người để phòng thân, không nghĩ quả là dùng tới, bất quá vừa tới lại để nhị nương thấy chuyện như vậy, trong lòng nhị nương cũng có chút khó chịu, dù sao những bạc này cũng là mình khổ cực kiếm được a, "

Tuy nói trong lòng không muốn, thế nhưng nhị nương vẫn sáng khoái cầm hai mươi lượng bạc vừa định đưa tới.

Đột nhiên bên cạnh truyền tới một âm thanh thô ách kêu lên: "Nói vậy, rõ ràng là mười lăm, sao có thể là hai mươi a, "

Nhị nương vừa nhìn dĩ nhiên là cái tiện nghi nương kia của Lý Thanh, nguyên lai nương tiện nghi của Lý Thanh nhìn thấy không có nguy hiểm, liền lạng lẽ chạy trở về,

Đến nơi thì nhìn thấy có một nữ nhân có tiền, nữ nhân kia mặc tơ lụa xiêm y, ngồi xe ngựa, mình cả đời đều chưa từng ngồi xe ngựa a, còn nói đùa con thứ hai bị trả về của mình là phu lang nàng, hơn nữa còn đồng ý trợ giúp mình trả nợ, vừa ra tay chính là mấy chục lượng bạc a,

Nếu nhi tử mình là phu lang nàng, vậy mình chẳng phải là bà bà nàng sao, mình có một con dâu có tiền, vậy sau này mình chẳng phải sẽ có tiền, nghĩ đến sau này mình có thể trở thành người có tiền, Lý Phát Tài rất cao hứng,

Tiếp tục nghe những tên đòi nợ kia nói mình thiếu nợ hai mươi lượng bạc, rõ ràng mười lăm lượng, làm sao sẽ là hai mươi đây?

Vậy mình chẳng phải chịu thiệt, Lý Phát Tài tự động đem tiền nhị nương thành tiền của chính mình,

Vì vậy không nhịn được mở miệng nói,

Nhị nương vừa nhìn thấy người này là nương Lý Thanh, trong lòng càng thêm xem thường Lý Phát Tài, đây là người nào a?

Vừa nãy thời điểm nguy hiểm muốn bán nhi tử của mình, cái nữ nhân này chạy so với ai khác đều nhanh, hiện tại không sao rồi, lại quang minh chính đại trở về, người như vậy thực sự là không đáng làm mẹ, làm vợ.

Những người đòi nợ thấy lão bà trở về, đầy mặt phần hận trừng mắt nàng, thế nhưng nếu nhị nương đáp ứng trả nợ vậy cũng không thể bắt nàng,

Lý Phát Tài thấy những người kia phần hận nhìn mình, nhưng cũng không dám xông lên bắt mình, liền đắc ý cực kỳ.

Âm thanh cũng lớn hơn "Nói a, ta thiếu nợ các ngươi rõ ràng là mười lăm lượng bạc, làm sao sẽ là hai mươi đây?"

"Hừ, năm lượng bạc kia đương nhiên là tiền lời, có muốn hay không chúng ta tình cho ngươi, " những người kia giọng điệu không tốt đẹp gì, nhị nương thì các nàng không trêu chọc nổi, thế nhưng đối với lão bà này, các nàng một điểm cũng không có để ở trong lòng,

"Cho, " nhị nương không để ý đến Lý Phát Tài trực tiếp đem tiền cho những người kia, những người kia cung kính lấy tiền, muốn đi,

"Chờ một chút, đem giấy nợ giao ra, " nhị nương lên tiếng nói,

"Ai, dạ, dạ " những người kia đem giấy nợ cho nhị nương rồi rồi đi,

Lý Phát Tài thấy nhị nương thật sự cho những người kia hai mươi lượng bạc liền đau lòng bất mãn nói: "Tức phụ a, ngươi làm sao có thể cho các nàng nhiều tiền như vậy đây, rõ ràng không có nhiều như vậy a, ngươi nếu như không biết tiêu tiền thì cho ta được rồi, ta làm sao cũng là bà bà của ngươi, ngươi cho ta đi, " gương mặt Lý Phát Tài khát vọng nhìn nhị nương,

Nhị nương căm ghét nhìn Lý Phát Tài: "Hừ, ai là con dâu của ngươi, ta không phải là người nào của ngươi, ngươi cũng không phải người thế nào của ta, điểm ấy xin ngươi nhận rõ ràng, chúng ta không hề có một chút quan hệ."

Nghe nhị nương không nhận nàng, Lý Phát Tài cuống lên, nếu như nhị nương không nhận nàng, vậy nàng (LPT) làm sao đòi tiền nàng (NN) đây?

Vì vậy Lý Phát Tài không biết xấu hổ nói: "Ai, không đúng a, Lý Thanh là nhi tử của ta, ngươi nếu là thê chủ của nhi tử ta, tự nhiên là tức phụ của ta a, ngươi đây cũng không thể không thừa nhận a, "

"Hừ, Lý Thanh là nhi tử ngươi? Ngươi không phải đã bán hắn rồi sao? Hắn như thế nào vẫn là ngươi nhi tử? Ngươi đừng khiến cười chết người, ta lặp lại lần nữa, ta cùng ngươi không hề có một chút quan hệ, ngươi đừng thân thích, "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Chương 65

Âm thanh của Nhị nương rất lớn, đủ để tất cả mọi người tại chỗ đều có thể nghe được rõ ràng,

Nhị nương biết ma cờ bạc Lý Phát Tài nếu như biết có một thân thích có tiền như mình nhất định sẽ trông ngóng không tha, hơn nữa nhất định sẽ dựa vào tên tuổi của mình ở bên ngoài làm chuyện xấu.

Cho nên hiện tại nhị nương không chút do dự cùng Lý Phát Tài đoạn quan hệ, cho thấy cùng Lý Phát Tài không có quan hệ, sau này Lý Phát Tài nếu như có vay tiền mà báo tên tuổi của mình, vậy chắc chắn sẽ có chuyện phiền phức,

Lý Thanh thấy nhị nương không chút do dự vì mình cầm hai mươi lượng bạc trả nợ, trong lòng vừa cảm động lại cảm thấy hơi có lỗi với nhị nương,

Bản thân mình không thể trở về nhà mẹ đẻ, chính mình đã xem như đã không có người nhà mẹ đẻ, nhưng thê chủ thương tiếc mình, bồi tiếp mình về nhà,

Nhưng không nghĩ tới mới vừa về đến nhà, còn chưa có tiến vào cửa đã để thê chủ nhìn thấy chuyện như vậy, còn phải vì nhà mình trả nợ,

Lý Phát Tài thấy nhị nương quả quyết cùng nhà mình không có quan hệ, vậy việc mình tính toán chẳng phải tan tành rồi sao, Lý Phát Tài nói cái gì cũng không muốn thừa nhận,

Vì vậy Lý Phát Tài vội vàng nói: "Ai, coi như là như vậy, dù sao đó cũng là nhi tử ta, là ta nuôi lớn, huyết thống há có thể dễ dàng đoạn, " mặc dù nói là nói như vậy, thế nhưng Lý Phát Tài sức lực có chút không đủ,

Nghĩ đến nàng cũng biết Lý Thanh đã không tính là con trai của nàng,

Nhi nương không có để ý đến nàng chỉ là đi tới bên người Lý Thanh nhẹ giọng an ủi: "Vẫn là về nhà trước đi, nhiều người nhìn như vậy thực không tốt "

Lý Thanh xem thấy người trong thôn trên căn bản đều vây quanh nhà mình không có tản đi,

Lý Phát Tài vừa nghe nhị nương nói muốn tiến vào nhà mình vội vã một mặt cười nịnh hót: "Ai nha, tức phụ a, mời đến, mau mời tiến vào, " nói xong muốn đi dẫn ngựa của nhị nương phía sau.

Nhưng Lý Phát Tài mới vừa tiến vào xe ngựa, Tiểu Hồng liền gào thét một tiếng, móng trước thị uy tính đá đá, dọa Lý Phát Tài sợ đến vội vã ôm đầu chạy đi, tư thế kia rất là mất mặt,

Vẫn là cha Lý Thanh đi lại đây, thấp kém nhìn nhị nương, nhỏ giọng nói: "Ân nhân, ân nhân mời vào, " cha Lý Thanh không có hồ đồ, vừa nãy nhân gia đã sáng tỏ nói cùng nhà các nàng không có quan hệ, sở dĩ hỗ trợ hoàn toàn là xem ở mặt mũi Lý Thanh.

Cha Lý Thanh cũng sẽ không tự xưng nhạc phụ đại nhân, hẳn không có mất mặt như vậy.

Nhi nương gật gù, sau đó dắt ngựa đi vào trong nhà Lý Thanh, nhà Lý Thanh tuy rằng chỉ có mấy gian nhà, thế nhưng sân vẫn không nhỏ, chỉ là trong sân không có thứ gì,

Nhi nương chọn một chỗ rộng rãi đem dây cương thắt vào một thân cây.

"Vào nhà đi, vào nhà đi, " cha Lý Thanh cung kính tại bên người nhị nương nói,

Nhi nương tuy rằng không thích Lý Phát Tài, thế nhưng đối với cái này Lý Thanh tự mình nói đối với mình rất tốt cha, vẫn là rất nể tình, liền cười gật gù,

Bất quá nhị nương đầu tiên là đồ vật bên trong xe ngựa lấy xuống.

Cha Lý Thanh thấy nhị nương cầm nhiều lễ vật như vậy đi ra thì rất khó xử.

Lý Phát Tài thấy thế như tia chớp đi đến chỗ nhị nương, muốn đem đồ trong tay nhị nương tiếp nhận "Ai nha, tức phụ a, ta tới cầm, ta tới cầm, cái nào có thể cho người xách a, nặng như vậy, vẫn là ta đến đây đi, "

Bất quá trong lòng Lý Phát Tài đang ước định những thứ đồ này giá trị bao nhiêu tiền? Có đủ hay không chính mình gỡ vốn,

Nhìn Lý Phát Tài một mặt tham tài, nhị nương xem thường lạnh giọng nói: "Không cần, ta nói rồi, ta không phải vợ của người, gọi sai nữa ta sẽ không khách khí với người, "(không hiểu nữa, LPT gọi nn là tức phụ, đồng nghĩa với vợ, nhưng theo ta biết nên gọi con dâu là nhi tức mới đúng)

Lý Phát Tài mặc dù có chút tức giận thái độ của nhị nương, thế nhưng đối mặt thân tài gia là nàng, Lý Phát Tài sẽ không dễ dàng đắc tội,

Lý Phát Tài lén lút đi tới trước mặt Lý Thanh lớn tiếng hỏi: "Tiểu tử, ta hỏi người người không phải gả cho Lưu nhị nương sao? Có người nói nhà Lưu nhị nương không giàu có, như vậy nữ nhân này là ai? Lễ nào là người lại bị Lưu nhị nương hù "

Lý Phát Tài tự hỏi tự đáp nói, Lý Thanh vừa định nói này chính là thê chủ mình, đây chính là Lưu nhị nương, thê chủ rất tốt.

Nhưng chưa kịp Lý Thanh trả lời, Lý Phát Tài đã một mặt tán thưởng nhìn Lý Thanh: "Hừ, rất tốt, Lưu nhị nương không tiền đồ hỗn đản, sao có thể cùng người có tiền so sánh a, tiểu tử làm rất khá, làm rất khá, cùng nương nói một chút người làm sao cảm dỗ nữ nhân có tiền này, sao có thể để nữ nhân này thú người làm chính phụ? Lễ ra người có tiền như vậy có thể cho người làm thiếp thị là tốt lắm rồi, làm sao sẽ lấy một nam nhân tàn hoa bại liễu như người làm chính phụ đây?"

Nghe một chút, nghe một chút, có người làm nương nào nói thân sinh nhi tử mình như vậy đây, còn nói nhi tử mình quyền rũ nữ nhân, còn nói quyền rũ tốt, người như vậy, thật uống làm nương.

Lý Thanh một mặt tức giận trừng Lý Phát Tài "Người không phải nương ta, người như người làm sao sẽ là nương ta?" Lý Thanh một mặt thất vọng, một mặt oán giận nói.

Lý Thanh vốn là một người có tính tình dịu ngoan, còn có chút nhát gan, có thể làm cho Lý Thanh đối xử với nương mình như vậy, có thể thấy được Lý Phát Tài đến cùng khiến người ta thất vọng cỡ nào.

Lý Phát Tài có thể nhịn được việc bị nhị nương chê cười, thế nhưng đối với nhi tử mình từ nhỏ không nhìn ở trong mắt như Lý Thanh, Lý Phát Tài hung ác có thừa.

"Hừ, có nhĩ tử nào nói lão nương như ngươi vậy sao? Thực sự là không hiểu thuận, còn có xem ngươi mặc tốt như vậy, trên người có tiền hay không? Có tiền mau mau lấy ra cho lão nương, lão nương ta phải chờ gỗ vón, " nói xong một mặt uy hiếp nhìn Lý Thanh.

Lại nhìn trên đầu Lý Thanh cài một cây trâm, Lý Phát Tài không hiểu cây trâm là tốt hay xấu? Thế nhưng Lý Phát Tài biết cây trâm kia nhất định đáng giá, liền đột nhiên nhảy lên một phát bắt được cây trâm Lý Thanh rút ra.

Lý Thanh vừa thấy Lý Phát Tài rút cây trâm thì chủ đưa cho mình, sao có thể đồng ý, đây là thê chủ đưa cho mình, chính mình bình thường không dám cài, không phải là bởi vì nó đáng giá, mà là bởi vì nó là do thê chủ đưa, nên Lý Thanh rất quý trọng.

"Ngươi trả lại ta, ngươi trả lại ta, ngươi nhanh trả lại ta, " Lý Thanh cầm lấy cánh tay Lý Phát Tài, muốn đem cây trâm trong tay Lý Phát Tài đoạt lại,

Lý Phát Tài dù sao cũng là nữ nhân, Lý Phát Tài đẩy Lý Thanh ra, Lý Thanh nhất thời bị Lý Phát Tài mạnh mẽ đẩy ngã trên mặt đất "Hừ, ta là mẹ ngươi, không phải chỉ lấy của ngươi một cây trâm sao? Đáng giá ngươi muốn chết muốn sống như thế sao?"

Nói nhắc chân liền muốn đi ra ngoài.

"Đứng lại, " nhị nương quát to một tiếng, nhị nương cách khá xa, chỉ thấy Lý Phát Tài đoạt cây trâm của Lý Thanh còn không tính, còn đem Lý Thanh mạnh mẽ đẩy ngã trên mặt đất,

Nhị nương đầu tiên là đem Lý Thanh nâng dậy ôm vào trong ngực,

Lý Thanh thấy nhị nương đến có chút khở sở nói: "Thê chủ, cây trâm không còn, thê chủ cho cây trâm, Thanh nhi không có bảo vệ tốt, Thanh nhi thật vô dụng"

"Không có chuyện gì, a, không có chuyện gì, " nhị nương ôn nhu an ủi,

Lý Phát Tài thấy nhị nương sắc mặt không tốt có chút sợ sệt, thế nhưng nghĩ đến mình như thế nào đi nữa cũng là nương Lý Thanh, nàng nếu là thê chủ Lý Thanh, đương nhiên không thể làm gì mình. Vừa nghĩ như thế lá gan Lý Phát Tài lại lớn lên,

"Đem cây trâm trả cho ta, " nhị nương mắt lạnh nhìn Lý Phát Tài,

Lý Phát Tài thấy ánh mắt nhị nương dọa người trong lòng có chút sợ sệt, thế nhưng tiền đã cầm ở trong tay làm sao có thể lại phun ra đây? Liền Lý Phát Tài đánh bạo, nói: "Ta là nương hân, đây là hân hiếu kính ta, "

"Hừ, ngươi thật sự không trả vậy thì chớ có trách ta, ta chỗ này có giấy nợ của ngươi, nếu như ta cầm này giấy nợ này đem ngươi cáo thượng nha môn ngươi vay tiền không trả, nha môn ít nhất phải đánh ngươi mấy chục bản tử, ta đếm tới ba, ngươi nếu như không trả lại cho ta, ta lập tức đi nha môn cáo ngươi, " nhị nương nói xong lạnh lùng nhìn Lý Phát Tài,

"Một "

Lý Phát Tài thấy nhị nương uy hiếp mình, trong lòng không phải không sợ, Lý Phát Tài lập tức quay về Lý Thanh kêu lên: "Tiểu tử chết tiệt, nhanh lên một chút nói nàng cầm miệng, nói đây là ngươi tự nguyện cho ta, "

Lý Thanh đối với Lý Phát Tài là triệt để thất vọng nên cũng không để ý tới Lý Phát Tài,

"Hai " âm thanh nhị nương không nhanh không chậm,

Lý Phát Tài tức giận gườm gườm, nhìn nhị nương, lại nhìn cây trâm trong tay mình, Lý Phát Tài thế nào cũng không nỡ lòng bỏ,

"Ba " nhị nương sẽ không cho nàng thời gian suy nghĩ lung tung,

"Trả, trả, trả cho ngươi còn không được sao? Hừ, ta cũng không thèm khát, " nói Lý Phát Tài một mặt tức giận đem cây trâm quăng xuống đất.

"Đùng" một tiếng, cây trâm vốn là làm từ ngọc, bị Lý Phát Tài quăng như vậy liền nát,

Lý Thanh cuống quýt ngồi xổm xuống, vô thanh khóc lóc đem cây trâm nhặt lên.

Nhị nương rất tức giận "Hay cho ngươi Lý Phát Tài, ta không thể nhìn ngươi được nữa" nói nhị nương vung lên nắm đấm định đánh Lý Phát Tài,

Nhị nương đối với người nhà Lý Thanh như vậy một điểm cảm tình đều không có a, nhị nương có thể tới nơi này vốn là xem mặt mũi Lý Thanh mặt, đối với cha cùng ca ca đệ đệ Lý Thanh tốt cũng là xem mặt mũi Lý Thanh.

Thế nhưng đối với người nương bán đứng Lý Thanh hai lần, đối với người nương có thể đem nhĩ tử tùy tiện bán, nhị nương cảm thấy áy náy rất lâu, đã sớm muốn đánh cái người không chịu trách nhiệm này một trận,

Lý Phát Tài thấy nhị nương không giống như nói giỡn, thật sự muốn đánh mình, rốt cuộc biết hoảng rồi, nhanh thanh hét lớn: "Không được, không được, ta là bà bà ngươi, ngươi dám đánh ta, ta liền đi cáo ngươi, ta muốn đi cáo ngươi, "

"Cáo ta? Hừ, người không phải là bà bà ta, điểm ấy lẽ nào người vẫn không có nghĩ rõ ràng sao?" Nhị nương xem thường nhìn Lý Phát Tài,

Lý Phát Tài đương nhiên biết, nhưng nàng đều không nhìn rõ, còn tưởng rằng Lý Thanh là nhi tử mình đây,

Vì vậy Lý Phát Tài quay về Lý Thanh kêu lên: "Tiểu tử thúì, nhanh cứu ta a, cứu ta a, ta là mẹ người, "

Lý Thanh cùng ca ca, đệ đệ cũng không hiểu, thờ ơ lạnh nhạt, Lý Phát Tài căn bản không xứng làm nương, có nương ruột nào sẽ đem nhi tử mình tự tay đẩy vào hố lửa,

Lý Thanh cùng đệ đệ, ca ca cũng quan tâm, bọn họ thậm chí ước gì nhị nương có thể mạnh mẽ đánh Lý Phát Tài một trận, tốt nhất có thể đem Lý Phát Tài đánh tỉnh mới tốt.

Cũng chỉ có cha Lý Thanh có chút lo lắng nhìn Lý Phát Tài, trong mắt chứa khẩn cầu nhìn Lý Thanh, hi vọng Lý Thanh có thể khuyên.

Lý Thanh vốn là đối với Lý Phát Tài đã không có bao nhiêu tình cảm, thế nhưng không thể không để ý tới cha, dù sao trong nhà cũng chỉ có cha đối với mình tốt nhất,

Vì vậy Lý Thanh bắt đầu dĩ nắm lấy tay nhị nương "Thê chủ, quên đi, dù như thế nào nàng hiện tại vẫn là nương ta đây, " âm thanh Lý Thanh không nói ra được ư ờai cùng vô vọng, tức vì chính mình, càng vì là thân nhân của mình,

Lý Phát Tài thấy Lý Thanh vì mình cầu xin cho rằng Lý Thanh vẫn nhận mình là nương, trong lòng Lý Phát Tài không khỏi có chút đắc ý.

(Hi vọng anh không hối hận quyết định hôm nay của mình)

Nhị nương nhìn đáng vẻ Lý Thanh cầu khẩn liền gạt gù, không nhìn Lý Phát Tài một.

"Vào trong phòng đi, vào trong phòng đi, " Lý Thanh cha bận bịu để nhị nương cùng Lý Thanh đi vào trong phòng ngồi.

Nhị nương đỡ Lý Thanh đi tới trong phòng, ca ca cùng đệ đệ Lý Thanh vội vàng đuổi theo, bởi vì vừa nãy nhị nương uy hiếp Lý Phát Tài có chút sợ sệt cùng nhị nương ở chung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Chương 65.2

Vào trong nhà, nhị nương nhìn thấy trong phòng không có thứ gì, chỉ có một bàn, mấy cái băng ghế ngồi nhỏ, còn có một giường, giường là dùng tấm ván gỗ rất cũ kỹ tạo thành, nhị nương nghĩ nếu mình ngủ ở phía trên sẽ lo lắng tấm ván gỗ kia có thể sụp hay không.

Trên tường có chỗ đã có sụp đổ, nghĩ đến lúc trời mưa gian nhà này cũng sẽ bị đổ, phòng này ngay cả nhà mình trước đây cũng không bằng a,

Cha Lý Thanh thật khó xử dời hai băng ghế nhỏ để nhị nương cùng Lý Thanh ngồi xuống,

Lý Thanh có chút thật không nỡ nhìn cha bận bịu từ phía, sau đó đứng lên lấy lễ vật của nhị nương đem ra đưa cho Trương Tú Tú.

"Cha, đây là mấy thước vải bông tốt nhất, đây là mùi cân thịt, đây là đậu phộng đường, đây là..." Lý Thanh từng loại đưa cho Trương Tú Tú xem,

Trương Tú Tú nơi nào gặp qua đồ tốt như thế a, ngay cả ca ca cùng đệ đệ Lý Thanh cũng nhìn mà sửng sờ, bọn họ bình thường lúc tết cũng ăn rất ít thịt, hiện tại Lý Thanh nói cảm là cảm mùi cân thịt đến.

Xem ra trong số bọn họ vẫn là đệ đệ xinh đẹp nhất trôi qua tốt nhất, trước đây mình nghĩ rằng đệ đệ này bị nương bán hai lần nghĩ đệ đệ này là khổ nhất trong bọn họ, nhưng không nghĩ tới cái đệ đệ này bây giờ lại thành người có tiền,

Nhìn bên người Lý Thanh có một nữ nhân cao to, tướng mạo tuần tú tự xưng là thê chủ Lý Thanh, đối với Lý Thanh cũng tốt, cái đệ đệ này thật là một người có phúc,

Ca ca cùng đệ đệ Lý Thanh không khỏi có chút ước ao, "Đến ca ca, những phần đường này lấy về cho hài tử ăn. " Ca ca Lý Thanh tuy rằng gả cho một kẻ ngu si thế nhưng vẫn tương đối may mắn, chỉ ít sinh một nữ nhi không ngốc, đời này cũng coi như là có nơi dựa vào.

Đệ đệ Lý Thanh vẫn là một người thiếu niên, thấy ăn ngon không để ý tới còn có nhị nương người ngoài này ở đây, tại chỗ liền đem những điểm tâm kia cùng đường nhét vào trong miệng,

Vừa ăn vừa nói nói: "Ăn ngon, ăn ngon thật, cha ăn ngon thật, ta chưa từng có ăn qua đồ ăn tốt như vậy."

Lý Thanh nhìn mà lòng chua xót, những thứ đồ này ở nhà mình trên căn bản mỗi ngày đều có thể đủ tiền trả, sao có thể như đệ đệ cùng ca ca chưa từng có ăn qua đồ ăn tốt như vậy.

Bất quá chính mình nếu không gả cho thê chủ hiện tại sao có thể ăn đồ ăn tốt như vậy, ở nhà tốt như vậy, nghĩ đến mình cũng là người may mắn nhất, cũng là người hạnh phúc nhất,

Lý Thanh là thật sự thỏa mãn, Lý Phát Tài vẫn ở ngoài cửa nghe được nhi tử mình nói Lý Thanh đem đồ ăn ngon về cái bụng của mình lập tức không hăng hái kêu lên,

Mặc dù là tết đến thế nhưng trong nhà cơm no đều ăn không nổi một trận, Lý Phát Tài lúc này mới nhớ tới đến mình đã cả ngày không có ăn cơm

Rốt cục không nhịn được lên đến trong phòng, cũng mặc kệ người khác, nắm lấy đồ ăn trên bàn bắt đầu nhét vào trong miệng.

"Ăn ngon, ăn ngon," Lý Phát Tài cũng chưa từng có ăn qua đồ ăn tốt như vậy, nắm nhiều đồ ăn nhét vào trong miệng, trong miệng bị nhét đầy thức ăn

Nhà Lý Thanh thấp bé, hiện tại trời bên ngoài tuy rằng không có toàn tối, thế nhưng trong phòng đã sắp không thấy rõ,

Nhị nương hiện tại cũng lười đi quản Lý Phát Tài, buổi tối là cha cùng đệ đệ Lý Thanh làm cơm, ca ca Lý Thanh phải chăm sóc con của mình cùng công công bà bà nên đã trở về nhà.

Muội muội Lý Thanh muội muội rốt cục không có tiền ăn cơm nên đã trở về nhà, muội muội Lý Thanh mới vừa về nhà liền nhìn thấy trong sân có một chiếc xe ngựa lớn, còn tưởng rằng đi nhầm nhà đây,

Đang nhìn đến y phục trên người Lý Thanh cùng nhị nương thì càng kinh ngạc không thôi, nhà mình lúc nào có thân thích giàu như vậy.

Thế nhưng muội muội Lý Thanh dù sao còn nhỏ, chỉ có mười bốn tuổi, thế nhưng tốt không học được lại học một thân cướp gà trộm chó.

Nhìn thấy nhị nương ăn mặc không tầm thường liền vây quanh nhị nương đi chuyển, trong miệng lời hay càng ngày càng tuông ra bên ngoài.

Nhị nương tuy rằng trong lòng hơi không kiên nhẫn, thế nhưng dù sao cũng là muội muội duy nhất của Lý Thanh, nhị nương tuy rằng không có sắc mặt tốt, thế nhưng cũng không có mở miệng giáo huấn,

Muội muội Lý Thanh nhìn thấy lúc Lý Thanh cầm đồ vật đến liền cướp vào trong ngực, còn đặc biệt thô bạo nói: "Đây là của ta, ai cũng không cho phép ăn," sau đó một cầm đến một nơi không ai biết giấu đi, đệ đệ Lý Thanh tự nhiên là không muốn, thế nhưng bình thường trong nhà cha mẹ đều chăm sóc nữ nhi duy nhất này, đệ đệ Lý Thanh cũng không có cách nào, chỉ là trong lòng oan ức cực kỳ,

Đồng thời cũng làm cho đệ đệ Lý Thanh ở trong lòng âm thầm thề, mình nhất định phải làm người có tiền, như vậy mới có thể ăn ngon, ăn mặc đẹp, giống như là chính nhị ca hần vậy.

Buổi tối Lý Thanh trong nhà hiếm thấy có thịt, Lý Thanh cùng nhị nương các nàng lúc đến còn cầm rất nhiều bánh màn thầu, trên bàn trái đầy món thịt cùng màn thầu, đệ đệ Lý Thanh đã thèm không nhịn được, trực nhìn chăm chăm món ăn, còn có muội muội duy nhất của Lý Thanh là Lý Tuệ càng hạn không thể dùng tay ăn

Hiện tại cơm nước vừa lên bàn, đệ đệ Lý Thanh đệ đệ cùng người nương tiện nghị kia, còn có một muội muội du thủ du thực, còn nhỏ tuổi liền không học tốt, đều học nấy cái xấu của Lý Phát Tài, nhị nương vì hài tử này cảm thấy đáng tiếc,

Nhưng nhị nương cũng biết này dù sao cùng mình quan hệ không lớn, cũng không có ý định quản, ba người này cũng mặc kệ có khách nhân hay không đều thẳng hướng gấp thịt mà ăn, trong miệng nhét đến đầy.

Bởi vì thịt nhiều, làm món ăn cũng nhiều nên ngay cả cha Lý Thanh cũng ăn ba cái bánh bao lớn, đệ đệ Lý Thanh cũng ăn năm cái, Lý Phát Tài càng khước đại dĩ nhiên ăn 8 cái bánh bao, còn Lý Tuệ dù sao còn nhỏ, còn ăn nhiều như vậy điểm tâm nên chỉ ăn 4 cái bánh bao, bất quá thịt đúng là ăn không ít.

Cuối cùng đệ đệ muội muội Lý Thanh cùng Lý Phát Tài đều no đến mức không nhúc nhích được, Lý Thanh cùng nhị nương đã ăn quen rồi, Lý Thanh ăn nửa cái bánh bao, nhị nương cũng còn tốt ăn một,

Buổi tối ngủ đúng là thành vấn đề lớn, trong nhà Lý Thanh tổng cộng chỉ có ba gian nhà, vừa thấy là cha cùng đệ đệ Lý Thanh một gian, một gian là của nương cùng muội muội Lý Thanh.

Vốn là phu thê nên ngủ cùng nhau, thế nhưng không còn cách nào, trong nhà Lý Thanh nhà gian nhà ít, chỉ có thể nam nhân đồng thời ngủ, nữ nhân đồng thời ngủ như vậy mới có thể miễn cưỡng ngủ đủ.

Cha Lý Thanh hảo ý nói: "Thực sự là oan ức ngài, ngài buổi tối cùng tiểu nữ ngủ chung đi, còn hài tử cùng nương hần ngủ ở đâu đều giống nhau,"

Cha Lý Thanh ý tứ đúng là muốn cho Lý Phát Tài tùy tiện tìm một chỗ ngủ

Ngày này khí lạnh, Lý Phát Tài liền không đồng ý lập tức bén nhọn kêu lên "Không được, người cái nam nhân này muốn đồng chết ta a, không được, ta không ngủ bên ngoài, "

Nhị nương cũng không muốn cùng người xa lạ ngủ chung, liền mở miệng nói: "Không cần làm phiền , ta ở trên xe ngựa ngủ được rồi, " trên xe ngựa vốn là có chắn, là nhị nương sợ Lý Thanh ở trên đường lạnh nên cầm theo hai chiếc chắn để cho Lý Thanh che kín,

Lý Thanh vốn muốn cùng nhị nương ngủ chung, thế nhưng mới vừa rồi cùng cha chung một chỗ, cha nói buổi tối muốn cùng mình trò chuyện, Lý Thanh cũng đáp ứng rồi,

Lý Phát Tài nghe nhị nương nói buổi tối ở trên xe ngựa ngủ liền vội vàng nói: "Đúng đấy, đúng đấy, ở trên xe ngựa ngủ là tốt rồi, cứ như vậy đi , được rồi được rồi, trở về nhà, trở về nhà ngủ, " một bộ chỉ lo nhị nương đổi ý.

"Nương, nào có ai như người vậy,nào có đạo lý để khách nhân ai ở bên ngoài " Đệ đệ Lý Thanh cũng không đồng ý nói,

"Hừ, tiểu tử thú, nơi này nào có phần của người nói chuyện, mau mau trở về nhà đi, " Lý Phát Tài trợn mắt nói,

Nhị nương nhìn toàn gia, trong lòng cảm thấy thiếu kiên nhẫn liền xoay người lên xe ngựa, trước khi đi còn an ủi cười cười nhìn Lý Thanh, biểu thị mình không ngại,

Lý Thanh rất là đau lòng, trời lúc này lạnh như vậy, thế chủ lại chỉ có thể ngủ ở bên ngoài, ở nhà thật tốt, mỗi ngày đều có lò sưởi, rất ấm áp, nếu như bởi vì như vậy mà thế chủ đạt nhiệm phong hàn, vậy mình thực sự là hối hận chết rồi,

Buổi tối;

Lý Thanh cùng Trương Tú Tú còn có đệ đệ Lý Thanh là Lý Hương đồng thời nằm ở trên giường,

Trương Tú Tú nhìn sắc mặt nhi tử hồng hào, trong lòng cảm thấy được an ủi, cho dù mình số khổ, cuối cùng cũng coi như là có một nhi tử được hạnh phúc,

"Thanh nhi nói cho cha, tháng ngày trải qua có tốt hay không? Thế chủ người có tốt với người không?"

Lý Thanh ngưng ngưng cười một tiếng nói: "Cha yên tâm đi, không cần lo lắng cho ta, thế chủ nàng đối với ta rất tốt, "

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt, người có thể trải qua tốt, tâm cha cũng coi như có thể thả xuống một chút , thế nhưng Thanh nhi người nói cho cha, nữ nhân này đến cùng là ai? Cha có nghe nói qua Lưu nhị nương kia cùng nương người đều thích đánh cược, trong nhà cũng không giàu có, cha lúc đó còn rất lo lắng, nhưng cha hôm nay nhìn thế chủ kia của người cũng không giống như người thích đánh cược a, lẽ nào thật sự như mẹ người nói, Lưu nhị nương bán người, bán cho một người giàu có, "

Lý Thanh vội vàng nói: "Không phải, không phải, cha không nên hiểu lầm, nàng xác thực là thế chủ nhà ta, thế chủ xác thực chính là Lưu nhị nương, thế chủ trước đây thật là thích đánh cược, chỉ là hiện tại sửa đổi rồi, tuyệt đối không cá cược , "

"Thật sự? Đúng là Lưu nhị nương?" Cha Lý Thanh vẫn còn có chút không tin,

"Thật sự, cha yên tâm đi, thế chủ bây giờ đối với nhi tử rất tốt, "

"Nhưng tật xấu đánh cược sao có thể dễ dàng sửa a? Người nhìn nương người,nương người không biết nói bao nhiêu lần muốn sửa, nhưng đến hiện tại cũng không có sửa được " Trương Tú Tú lo lắng nói,

Lý Thanh rất kiên định nói: "Sẽ không, thế chủ mới sẽ không, thế chủ rất tốt, "

Nhìn Lý Thanh mặt kiên định, cha Lý Thanh trong lòng cảm thấy an ủi, nhi tử của hắn cũng rất cực khai khiếu (?)

"Hào, hào cha tin tưởng, cha cũng không phải người mù, cha có thể thấy thế chủ kia của người đối với người đúng rất tốt, "

"Ca ca, tiểu tử đối với người thật là tốt, người mặc quần áo thật đúng là xinh đẹp, " Lý Hương đột nhiên chen miệng nói,

Nói Lý Thanh càng thêm thật xấu hổ , "Đúng đấy, chị dâu người đối với ta là rất tốt, "

"Cũng không biết có thể có một người cũng đối tốt với ta như vậy không?" Lý Hương mặt ước ao nói,

Lý Thanh nghĩ đến chuyện hôm nay, trong lòng cũng có chút đau lòng đệ đệ, liền vội vã an ủi: "Sẽ, nhất định sẽ, "

"Hi hi, như vậy thì thật tốt , " Lý Hương cười nói,

"Được rồi, hôm nay bận bịu cả ngày , mau ngủ đi, " cha Lý Thanh mở miệng nói,

"Uh, " trong phòng yên tĩnh lại,

Một lát sau truyền ra tiếng hít thở đều đều, Lý Thanh ngủ ở chính giữa, cha Lý Thanh ngủ ở bên ngoài, Lý Thanh thấy cha cùng đệ đệ mình ngủ say mới chậm rãi khởi thân,

Sau đó nhẹ nhàng lướt qua cha, mang hài vào, không mặc thêm y phục đi ra ngoài,

"Lạnh quá, " Lý Thanh đi tới ngoài sân, gió lạnh có chút ý lạnh thấu xương, cũng không biết thê chủ thể nào rồi?

Lý Thanh tăng nhanh cước bộ, đi tới bên cạnh xe ngựa, trong xe ngựa không có động tĩnh, lẽ nào thê chủ ngủ ? Lý Thanh nghĩ thầm,

Lập tức vén rèm lên đi vào, "A" Lý Thanh cảm thấy có một nguồn sức mạnh, lôi kéo chính mình, "Bành" một tiếng, Lý Thanh cảm thấy mình đụng vào một nguồn ấm áp.

Nhị nương căn bản không có ngủ, nghe trong sân có động tĩnh liền vén màn cửa lên nhìn một chút, là Thanh nhi, nhị nương trong lòng cao hứng cực kỳ, Thanh nhi thật tốt, lo lắng cho mình một người ngủ ở bên ngoài cho nên đến bồi chính mình.

Vì vậy Lý Thanh mới vừa vào xe ngựa đã bị nhị nương kéo đến trong lòng ngực,

"Thanh nhi có phải là lo lắng thê chủ ta, đến bồi tiếp ta không " nhị nương tâm tình rất tốt tại bên tai Lý Thanh nói nhỏ.

Lý Thanh lúc này mới yên lòng lại, an tâm nằm tại trong lòng ngực nhị nương"Àn. Thanh nhi rất lo lắng thê chủ đây, thê chủ người có lạnh hay không?"

"Vốn là rất lạnh, bắt quá Thanh nhi đến, ta liền không lạnh , " tâm tình nhị nương rất ta cùng Lý Thanh trêu đùa ,

Lý Thanh nghe nhị nương nói như vậy trong lòng càng cao hứng, "Uh, " Lý Thanh nhẹ giọng ừ một tiếng, sau đó xoay người ôm chặt lấy nhị nương, Lý Thanh rất ít khi chủ động như vậy.

Nhị nương đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội tốt như vậy, liền kéo chần che lại hai người, chăm chú ôm Lý Thanh, cũng không biết có phải vì có Lý Thanh hay không, Thanh nhi sau khi đến nhị nương liền cảm giác thật sự ấm áp rất nhiều,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Chương 65.3

Sáng sớm, nhị nương cùng Lý Thanh đã quen dậy sớm, lại nói ở bên ngoài ngủ cũng không an ổn nên rất sớm đã tỉnh.

Người trong nhà Lý Thanh chỉ có cha Lý Thanh dậy sớm nhất, cha Lý Thanh sau khi rời giường nhìn thấy nhị nương cùng với Lý Thanh cười cọt cũng không nói gì.

"Các người chờ một chút, ta đi làm cơm, " vừa nhìn không còn củi, cha Lý Thanh ngượng ngùng cười cười, sau đó đến nhà bếp cầm rất nhiều khúc gỗ lớn đi ra, sau đó cầm búa tới chẻ củi.

Xem dáng vẻ cha Lý Thanh thông thạo, nghĩ đến hẳn là thương xuyên làm, nhị nương không khỏi vì nam nhân này cảm thấy bất hạnh lại gặp phải một nữ nhân khôn khéo như vậy.

Kỳ thực nếu không phải mình, có lẽ cảnh ngộ của Lý Thanh so với hẳn cha cũng không khá hơn bao nhiêu,

Nhị nương tiếp nhận lưỡi búa trong tay cha Lý Thanh sau đó bắt đầu chẻ củi, nhị nương đến cùng cũng là nữ nhân, làm việc hiệu suất nhanh hơn nhiều.

Nhị nương lúc đi, nương cùng muội muội Lý Thanh còn đang ngủ, cả điểm tâm đều không có ăn, có thể là nương Lý Thanh biết ở trên người nhị nương không chiếm được chỗ tốt gì nên cũng không nịnh bợ nhị nương.

Nhị nương com nước xong liền tiến lên xe ngựa, Lý Thanh cùng hẳn cha lưu luyến lôi kéo tay, sự không muốn lộ rõ trên mặt,

"Đi thôi, nếu không chúng ta không thể về trước khi trời tối được, "

Lý Thanh lưu luyến không rời, trong mắt chứa nhiệt lệ nhìn Trương Tú Tú.

"Hài tử đi thôi, khỏe mạnh sinh sống a, đừng lưu luyến " trong mắt Trương Tú Tú cũng chứa nước mắt không muốn rời Lý Thanh,

Lý Thanh bị nhị nương bán ôm lên xe ngựa,

"Chờ đã, chờ một chút, " đột nhiên Lý Hương đứng một bên vọt tới trước xe ngựa nhị nương, sau đó quỳ xuống,

"Đây là?" Nhị nương có chút bất mãn,

Lý Hương mặc kệ nhị nương cùng Lý Thanh nghĩ như thế nào, chỉ lo tự mình nói nói: "Ca ca, tẩu tử mang Hương Nhi đi với, Hương Nhi rất sợ a, Hương Nhi sợ chờ ca ca cùng tẩu tử đi rồi, nương sẽ lại bán Hương Nhi, van cầu ca ca cùng tẩu tử đem Hương Nhi mang đi đi, " Lý Hương khóc nói

Nhị nương cau mày không nói lời nào, người nhà này thật coi mình là Bò Tát sống mà.

Lý Thanh nhìn nhị nương không nói lời nào thì biết nhị nương trong lòng là không thể nào đồng ý, dù sao đệ đệ mình là nam tử, vẫn ở tại nhà mình thì tốt hơn.

Thế nhưng dù sao cũng là đệ đệ mình, lại nói đệ đệ nói cũng nói có lý, nếu như chờ mình đi rồi nương lại bán hẳn đi, mình làm sao nhẫn tâm bỏ mặt đây,

"Thê chủ người xem này?" Nhìn Lý Thanh khổ sở, nhị nương biết tâm địa Lý Thanh thiện lương nhất, nếu Lý Hương khẩn cầu như thế Lý Thanh đương nhiên sẽ không mặc kệ,

(Hi vọng là anh sẽ không hối hận (lần 2))

Nhị nương không thể làm gì khác hơn là nói: "Người trước tiên đứng lên đi "

"Không, không, ta không đứng lên, ca ca cùng tẩu tử không đáp ứng ta, ta liền không đứng lên, " Lý Hương quật cường nói,

Nhị nương các nàng đang ở cửa lớn nhà Lý Thanh, người đến người đi nhìn thấy Lý Hương quỳ trên mặt đất thì rất hiếu kỳ nhìn, còn có người chỉ chỉ chỗ chỗ,

"Được rồi, ta đáp ứng giúp người, người trước tiên đứng lên, " nhị nương có chút không nhịn được nói,

Nhị nương tự nhận không phải là Thánh Mẫu, tuy nói là đáp ứng trợ giúp Lý Hương, thế nhưng cũng không có nói giúp thế nào? Càng không có đáp ứng Lý Hương đem Lý Hương mang về nhà,

Nhị nương nghĩ đến trong tiệm mình ở bếp sau rất bận, bình thường Lưu Lam cũng rất mệt, vì vậy trong lòng có chủ ý, mặt sau khách điểm có mấy gian phòng, chính là nơi ở cho tiểu nhị nhà khá xa.

Trong cửa hàng nhị nương, nữ nhân ở mặt trước hỗ trợ, nam nhân ở bếp sau làm trợ thủ, như vậy cũng tránh để những người nam nhân kia chịu thiệt, trong cửa hàng của nhị nương đúng là có mấy nam nhân làm việc, nhà cách khá xa, cho nên ở lại trong mấy gian phòng đó, an bài Lý Hương đi nơi đó là được rồi,

Nhị nương đem cha Lý Thanh gọi qua một bên, thì thầm một trận, Lý Thanh ở cách khá xa, cũng không biết nhị nương cùng mình cha nói cái gì? Thế nhưng thấy cha mình mặt mặt cảm kích, Lý Thanh liền biết chuyện này nhị nương nhất định là có biện pháp,

Lập tức nhị nương sẽ theo cha Lý Thanh tiến vào nhà Lý Thanh, Lý Thanh cùng Lý Hương thấy liền vội vàng đuổi theo,

Sau đó thấy cha mình tiến vào gian phòng của nương cùng muội muội, lúc sau lập tức liền truyền ra âm thanh thiếu kiên nhẫn của nương, cùng âm thanh mơ ngủ mắng to của nàng.

Cũng không biết cha nói cái gì, cuối cùng nương Lý Thanh vẫn một mặt không cam lòng rời giường

Nương Lý Thanh đi tới bên người nhị nương, sau đó một mặt thiếu kiên nhẫn hỏi: "Chuyện gì?"

Nhị nương một tiếng cười lạnh nói: "Người còn thiếu ta tiền người sẽ không phải không nhớ rõ chứ?"

Lý Thanh nương vừa nghe nhị nương nói như vậy, con mắt lập tức mở to, sau đó bất mãn nói: "Cái gì thiếu người tiền, đó là chính người đồng ý thay ta trả, mắc mớ gì đến ta?"

"Hừ, giúp người? Ta dựa vào cái gì giúp người? Người là người thế nào của ta? Chúng ta lại là quan hệ gì? Người đừng nằm mơ, nhanh trả tiền lại, bằng không ta nhất định đi nha môn cáo người. "

Nhị nương không chút lưu tình nói,

Lý Phát Tài nào có tiền gì a, liền lập tức vô lại nói: "Không có, không có tiền, ta chỉ có cái mạng này, người cầm đi, đòi tiền không có, ta mặc kệ, lúc đó ta không có nói muốn người giúp ta trả tiền, đó là người tự nguyện, ta mặc kệ, không có tiền, "

Vừa nghe nhị nương đòi tiền thì giống như muốn mệnh nàng vậy, hơn nữa Lý Phát Tài nói đòi tiền không có đòi mạng thì có một, đó là Lý Phát Tài khẳng định, nhị nương nể mặt Lý Thanh cũng sẽ không muốn mạng mình, cho nên Lý Phát Tài không có chút nào sợ hãi.

"Nếu người không muốn trả tiền, như vậy ta đi thượng nha môn để đại nhân đi làm chủ, ta ngược lại muốn xem xem ta có giấy nợ này, đại nhân còn có thể không vì ta làm chủ, " nói nhị nương liền lấy ra giấy nợ tại trước mặt Lý Phát Tài quơ quơ,

Lý Phát Tài đột nhiên thân thủ muốn đoạt lại, thế nhưng nhị nương càng nhanh hơn, đem giấy nợ ngay trước mặt Lý Phát Tài thả lại trong túi,

Lý Phát Tài một mặt không cam lòng nhìn Lưu nhị nương, sau đó giọng căm hận nói: "Hừ, không tiền, người nếu như đòi tiền thì đem Tiểu Tam mang đi đi, ngược lại ta vốn cũng muốn bán hắn, " Lý Phát Tài không để ý nói,

Thật giống như Tiểu Tam không phải con trai của nàng mà chỉ là sủng vật vậy,

Nhị nương không khỏi nghĩ thầm làm như từ Lý Phát Tài thật đúng là đủ bi ai,

Sau đó nhị nương lòng không cam tình không nguyện đáp ứng, Lý Phát Tài thấy nhị nương đáp ứng, trong lòng trái lại lên lút thở phào nhẹ nhõm, Lý Phát Tài đương nhiên cũng sợ nếu như Lưu nhị nương thật sự đi cáo mình, thân thể này của mình sẽ không chịu nổi mấy chục bản tử kia a,

Lý Phát Tài vui mừng kí giấy bán thân của Lý Hương, sau đó nhị nương liền đem huynh đệ Lý Thanh dẫn theo trở lại,

Nhị nương không muốn để cho Lý Hương ở nhà mình, dù sao trong nhà còn có Tam nương vẫn chưa kết hôn, Lý Hương cùng Tam nương đều là thiếu niên, thực sự rất không tiện.

Nhị nương đối với Tam nương vẫn có hiểu rõ nhất định, Tam nương nhất định không lọt mắt Lý Hương, thế nhưng không bảo đảm Lý Hương không lọt mắt Tam nương a,

Phải biết Tam nương là cử nhân a, bên ngoài không biết có bao nhiêu người muốn gả cho Tam nương đâu,

Thế nhưng hết cách rồi, hiện tại trong tiệm mình không có ai, cũng không thể đem Lý Hương một người bỏ vào trong cửa hàng, như vậy cũng không an toàn a,

Một đường xoắn xuýt về đến nhà, sau khi về đến nhà vừa vặn nhìn thấy ở ngoài cửa là Lưu Lam cùng tiểu Ngôn Nhi đang chờ.

Tiểu Ngôn Nhi vừa nhìn thấy xe ngựa cao hứng kêu to một tiếng, sau đó vội vàng vàng chạy tới,

"Nương, nương, cha, các người trở về rồi, Ngôn Nhi rất nhớ các người, " tiểu tử chạy đến trước xe ngựa sau đó mở to mắt to thẳng tắp nhìn nhị nương, trong mắt nhớ nhung nhưng không cần nói cũng biết,

Nhị nương đương nhiên cũng nhớ tiểu Ngôn Nhi, nhảy xuống xe ngựa một ôm lấy tiểu Ngôn Nhi, "Chụt" tại trên mặt tiểu Ngôn Nhi hôn mấy cái

Tiểu Ngôn Nhi vui vẻ khanh khách cười không ngừng, sau đó lại bẹp hôn trên mặt nhị nương mấy cái, hai tay chăm chú ôm cổ nhị nương.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Chương 65.4

Ngồi trên xe Lý Thanh, nghe được âm thanh của tiểu Ngôn Nhi vội vàng chui ra xe ngựa thì nhìn thấy nhị nương ôm tiểu Ngôn Nhi, tiểu Ngôn Nhi miệng nhỏ vì đồ hướng về nhị nương báo cáo ngày hôm qua mình ở nhà đã làm gì,

Trên mặt Nhị nương vẫn mang theo mỉm cười, không hề có một chút thiếu kiên nhẫn,

Lý Hương đi theo sau Lý Thanh cũng xuống xe ngựa, Lý Hương nhìn nhị nương như vậy hơi có chút thất thần, dù sao tại nhà mình nhị nương vẫn nghiêm mặt, rất ít khi lộ ra nụ cười,

Chính mình còn tưởng tẩu tử này vẫn luôn như vậy, không có tình người, nhưng không nghĩ tới tẩu tử còn có phương diện như thế,

Lưu Lam mỉm cười cùng nhị nương nói: "Các người ngày hôm qua không ở nhà, tên tiểu tử này cả một ngày nhìn đều không tinh thần, cơm ăn đều rất ít đây, "

"Nên đánh, làm sao lại không ăn cơm đây?" Nhị nương nghe Lưu Lam nói tự nhiên là đau lòng, giọng điệu hơi có chút nghiêm khắc,

Thế nhưng tiểu Ngôn Nhi không sợ, tiểu Ngôn Nhi biết đây là nương vì lo lắng cho mình, liền lấy lòng nhìn nhị nương nói: "Không có nương cùng cha ăn cùng, tiểu Ngôn Nhi không cao hứng, ăn không nhiều "

"Đứa nhỏ này, thực sự là khiến người đau, " nhị nương trong lòng nghĩ, sau đó âm thanh mềm nhũn ra "Lần sau không cho như vậy, nương cùng cha không ở cạnh tiểu Ngôn Nhi càng nên ăn cơm thật ngon, như vậy nương cùng cha mới không cần lo lắng tiểu Ngôn Nhi a, biết không?"

Tiểu Ngôn Nhi nghe lời gật gù, sau đó trịnh trọng nói: "Uh, tiểu Ngôn Nhi nghe lời của nương, tiểu Ngôn Nhi lần sau nhất định ăn cơm thật ngon, không

khiến cho nương lo lắng, "

"Tiểu Ngôn Nhi thật nghe lời, là hảo hã tử đâu, " nhị nương không keo kiệt khách lễ nói,

"Ha ha, nương cũng là tốt nhất " tiểu Ngôn Nhi cũng lập tức cao hứng nói,

Lưu Lam xoay người vừa định cùng Lý Thanh nói cái gì, thế nhưng liếc mắt liền thấy Lý Hương sau lưng Lý Thanh.

Sau đó nghi ngờ hỏi: "Nhị nương, người kia là ai?"

Nhị nương biết Lưu Lam nói chính là Lý Hương, không thêm đề ý nói: "Là đệ đệ của Thanh nhi, Lý Hương sẽ ở nhà chúng ta mấy ngày, chờ chúng ta mở cửa liền để hắn ở trong cửa hàng, làm trợ thủ cho người, giúp người một chút, cũng tránh ca ca mệt như thế "

Nghe nhị nương nói như vậy, Lưu Lam cũng không có tiếp tục hỏi, nếu là chuyện nhị nương quyết định, Lưu Lam đương nhiên sẽ không nói cái gì,

Nhị nương đem tiểu Ngôn Nhi giao cho Lý Thanh, sau đó dắt ngựa hướng vào trong nhà đi "Thanh nhi một hồi đem đệ đệ mình an bài tại phòng khách, "

"Được, ta biết rồi, " Lý Thanh vội vã đáp,

Lý Hương thấy trong ngực Lý Thanh ôm một nam hài tử phần điều ngọc thể đẹp đẽ, trong lòng nghĩ "Nam hài này hẳn là nhi tử ca ca cùng thê chủ trước đây của mình, nhưng tại sao mình nhìn thấy cùng mình nghĩ tới không giống chứ, mình trước đây vẫn cho là hài tử này của ca ca không phải con của thê chủ hiện tại, như vậy hài tử này tháng ngày nhất định sẽ không dễ chịu, mà tẩu tử hiện tại của mình cũng nhất định sẽ không muốn gặp hài tử này, nhưng vừa nãy mình nhìn thấy cái gì, mình vừa nãy lại thấy tẩu tử hiện tại này đối với hài tử cùng chiều như thế, coi như là nương thân sinh cũng nhất định không đối với hài tử này tốt như vậy, tỷ như chính mình, chính mình chỉ ngóng trông nương không bán mình đi là tốt rồi, tuy nhiên ý nghĩ đều không thể thực hiện, nhưng nhìn hài tử này lại có thể làm cho tẩu tử đối xử tốt với hắn như thế, lẽ nào là bởi vì tẩu tử thật sự yêu thích ca ca của mình, cho nên mới phải yêu thích hài tử của ca ca, cho dù không phải là con ruột của mình ?"

Lý Hương nghĩ, "Thế nhưng mặc kệ thế nào? Nếu hài tử này được sủng ái, mình cũng phải nịnh bợ một chút "

Lý Hương cố ý dùng thanh âm rất ôn nhu nói với tiểu Ngôn Nhi: "Người là tiểu Ngôn Nhi đúng không, ta là tiểu thúc thúc nga, ta là đệ đệ của cha người, người phải gọi ta là tiểu thúc thúc, "

Tiểu Ngôn Nhi nhìn nam nhân tự xưng là thúc thúc mình, tiểu Ngôn Nhi nghi hoặc liếc mắt nhìn Lý Thanh,

Lý Thanh vội vã cười nói: "Ngôn Nhi đây là đệ đệ cha, người khi còn bé cũng từng thấy, phải kêu thúc thúc, "

Tiểu Ngôn Nhi thấy mình cha nói như vậy mới kêu lên: "Thúc thúc hảo. "

Lý Hương vội trả lời: "Ài, tiểu Ngôn Nhi cũng hảo nha, ai nha chúng ta tiểu Ngôn Nhi lớn lên thực sự là xinh đẹp a, giống như đồng tử trên trời vậy, lớn lên thực sự là..."

Lý Hương không ngừng khen tiểu Ngôn Nhi, tiểu Ngôn Nhi mặc dù có chút không thích, thế nhưng tiểu Ngôn Nhi vẫn hiểu lễ phép, cũng không có biểu hiện về thiếu kiên nhẫn,

Lý Hương thấy tiểu Ngôn Nhi đối với mình không nhiệt tình liền vội vàng nói: "Ca ca, ta có thể ôm tiểu Ngôn Nhi một không?"

Lý Thanh thấy đệ đệ mình yêu thích con của mình như thế trong lòng đương nhiên cũng cao hứng, liền vội vàng nói: "Tốt, Ngôn Nhi để thúc thúc ôm một có được hay không?"

Tiểu Ngôn Nhi thấy mình cha đã đáp ứng rồi thì gật gù, biểu thị đồng ý, nhưng Lý Hương không quen ôm hài tử, làm cho tiểu Ngôn Nhi rất không thoải mái,

Tiến vào gia môn, tiểu Ngôn Nhi vừa nhìn thấy nhị nương thì vội vàng gọi lại: "Nương, nương ôm một, "

Nhị nương đảo mắt thấy Lý Hương ôm tiểu Ngôn Nhi, lại thấy tiểu Ngôn Nhi cau mày rõ ràng là không thoải mái, vì vậy nhị nương vội vàng tiếp nhận tiểu Ngôn Nhi từ trong tay Lý Hương

Tiểu Ngôn Nhi lúc này mới thoải mái, quay về nhị nương cao hứng nói: "Nương thật tốt, "

Lý Thanh kỳ thực trong lòng có chút sợ sệt nhị nương sẽ tức giận, dù sao mình đã không tính là người của Lý gia, Lý Hương cũng đã không tính là đệ đệ mình.

Bởi vì thương tiếc mình, thê chủ không chỉ thay nương trả nợ, còn đem đệ đệ về nhà ở, Lý Thanh biết nhị nương trong lòng không muốn cùng người nhà mình tiếp xúc, Lý Thanh cũng biết nương mình cùng mọi người không có ai đàng hoàng, nếu như thê chủ bị các nàng cuốn lấy sau này nhất định sẽ có rất nhiều chuyện phiền toái,

Nhưng Lý Hương dù sao cũng là đệ đệ mình a, Lý Thanh làm sao cũng không mặc kệ được.

(He: Vâng, cái gì anh cũng biết, cái gì anh cũng hiểu nhưng anh luôn cố tình làm. Trời sinh ta chính là không thích loại người vừa nhu nhược lại ngu ngốc như anh)

Lý Hương giương mắt nhìn ngôi nhà trước mắt mình, hai tầng lầu cao a, chính là người giàu nhất trong thôn mình cũng không có nhà tốt như vậy.

Nhà mình cùng phòng này càng không có cách nào so sánh.

Lý Hương thấy cửa lớn nhà nhị nương vừa khí thế lại rộng lớn, còn rắn chắc, tiến vào cửa lớn, Lý Hương thấy mình dưới chân đều là phiến đá sàn nhà, trời mưa xuống cũng không cần lo lắng quần áo bị ướt sũng, Lý Hương hơi đề xuống hoảng sợ trong lòng mình.

Sau đó vào phòng, vào phòng Lý Hương liền cảm thấy một trận ấm áp, thật giống như gió lạnh bên ngoài một chút cũng thổi không vào, cùng nhà mình bốn phía trông không biết tốt bao nhiêu lần,

Lại nhìn trong phòng có gia cụ mới tinh, còn có một toà cầu thang nổi thẳng lầu hai, trong phòng có từng gian gian nhà, Lý Hương nghĩ thăm phòng khách còn tốt như vậy, trong phòng kia cũng nhất định không kém,

Trong đại sảnh bày mấy bàn kẹo, mấy bàn điểm tâm, mấy bàn hoa quả,

Lý Hương ngẫm lại mình đem điểm tâm nhị nương đem đến gặt gao giấu kỹ, chỉ sợ Lý Tuệ cướp đi, nhưng nhìn xem, nhà ca ca hẳn lại tùy ý bày những thứ chính mình xem là bảo vật mà cất giấu, Lý Hương cảm thấy hết sức không cam tâm.

Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì mình phải bị bán, phải trải qua cuộc sống cực khổ, nếu không là tẩu tử nhị nương này hỗ trợ, mình nhất định sẽ so với đại ca càng thêm khổ,

Không được, tuyệt đối không được, mình không muốn có cuộc sống cực khổ, mình muốn chính là cuộc sống như thế này, mỗi ngày có thể ăn thịt, mặc vào xiêm y tơ lụa, trụ căn phòng lớn,

"Đúng, mình chính là muốn trụ căn phòng lớn, muốn ăn tốt nhất, mình không cần người ca ca Lý Thanh này ban bố, mình cũng nhất định có thể," Lý Hương nghĩ thăm,

Lý Thanh không biết Lý Hương nghĩ cái gì? Chỉ là nhìn Lý Hương ngờ ngác nhìn mọi thứ trong nhà mình, Lý Thanh lại càng thêm đau lòng đệ đệ có cuộc sống khổ cực.

"Hương Nhi, đến cho người ăn," tiện tay Lý Thanh từ trên bàn cầm một đĩa điểm tâm đến, đưa cho Lý Hương (Cold smile)

"Người ăn trước, lập tức sẽ ăn cơm, người đi theo ta, ta trước tiên dẫn người đi xem gian phòng của người," Lý Thanh nhiệt tình quay về Lý Thanh nói,

Nhưng Lý Hương thấy Lý Thanh lại không cần thông qua sự đồng ý của thê chủ liền đem điểm tâm cho mình thì biết người ca ca Lý Thanh này thật sự rất được tẩu tử yêu thích.

Lý Hương bất động thanh sắc hướng về Lý Thanh nói cảm ơn,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Chương 66-2

Buổi tối lúc ngủ, Lý Hương chưa từng có nghĩ đến giường cũng có thể ấm áp, mềm mại như thế

Vì vậy đêm đó, Lý Hương ngủ rất ngon, Lý Hương chưa từng ngủ đến ngon như vậy, cho tới ngày thứ hai dậy muộn

Bất quá dù sao mọi người coi Lý Hương là khách nhân, nên cũng không có suy nghĩ nhiều,

Com nước xong, Lý hương chủ động đưa ra muốn dẫn tiểu Ngôn Nhi đi chơi, Lý Thanh đồng ý nhìn thấy con của mình cùng đệ đệ ruột thịt của mình quan hệ thân thiết, liền vội vã đáp ứng,

Lý Hương chưa tới Lưu gia thôn, nên cũng chỉ có thể dẫn tiểu Ngôn Nhi chơi ở cửa, hài tử trong thôn đều thích tìm tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương chơi, bởi vì tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương bình thường rất hào phóng, trên người sẽ có thật nhiều đồ ăn ngon,

Tiểu hài tử tư tưởng đơn giản, cũng không có như người lớn nghĩ tới phức tạp như thế, cũng do tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương tính tình tốt, hài tử trong thôn nguyện ý cùng hai người chơi, nếu không chỉ bằng hai người có đồ ăn ngon cũng không thể kết giao bạn tốt,

Lý Hương nhàn nhã đứng cửa lớn, nhìn thấy có người đến trước cửa nhà liền đem đầu dương cao, tựa hồ đây là nhà mình, biểu tình có chút hung hăng,

Tiểu Ngôn Nhi cảm động chia cho những người bạn nhỏ ăn, Lý Hương thấy thì không khỏi đau lòng, liền vội vã đem tiểu Ngôn Nhi kéo đến bên cạnh mình,

Có chút không cao hứng hỏi: "Ngôn Nhi, đường này rất đất, làm sao có thể tùy tiện cho người ta ăn đây?"

Tiểu Ngôn Nhi nghi hoặc nhìn Lý Hương, sau đó mới nói: "Nhưng nương cùng cha nói để Ngôn Nhi cùng bằng hữu của mình ăn a, không thể ăn một mình "

Trong lòng Lý Hương tự giác cho rằng nhất định là Lý Thanh tự mình nói, hừ, còn không phải khoe khoang, coi chính mình có tiền liền bắt đầu khoe khoang,

Lý Hương vội vàng nói: "Những thứ đường này quý như thế, sao có thể tùy tiện cho người ta ăn đây, vốn là của nhà mình, không cho bọn họ ăn mới đúng, để bọn họ trông mà thèm chúng ta, ước ao chúng ta, "

Tiểu Ngôn Nhi nghi ngờ hỏi: "Tại sao phải khiến bằng hữu ước ao ta, mọi người cùng nhau ăn, không vui lắm sao?"

"Hừ, Ngôn Nhi ngươi nhớ a, ngươi có đường ăn, bọn họ không có, bọn họ nhất định sẽ ước ao ngươi, sau đó nịnh bợ ngươi, xoay quanh ngươi, nghe lời ngươi, " Lý Hương ánh mắt có chút mê ly, cũng không biết là đối với mình nói hay là đối với Ngôn Nhi nói,

Nhưng tiểu Ngôn Nhi càng ngày càng không hiểu, những điều này cùng nương và cha nói đều không giống nhau, vậy mình nên nghe ai đây?

"Tại sao phải khiến mọi người vây quanh ta, nghe lời của ta đây?"

Lý Hương đương nhiên giải thích không được, đây là tâm tư của Lý Hương, như vậy mới có thể biểu hiện mình khác biệt, như vậy mới có thể biểu hiện mình cao quý, như vậy mới có thể cho thấy mình là người ở trên người khác.

Vì vậy Lý Hương không thể làm gì khác hơn là nói: "Ngôn Nhi không nên hỏi vì sao, nghe thúc thúc là tốt rồi, "

"Tại sao không nên hỏi đây? Nương nói khi Ngôn Nhi không hiểu thì phải hỏi nha. "

Lý Hương bắt đầu không kiên nhẫn, đứa nhỏ này là xảy ra chuyện gì a? Vì sao lại có nhiều vấn đề như vậy, thật là làm cho mình không chịu được, cũng thật là không nghe lời.

Tiểu Ngôn Nhi cảm giác được Lý Hương có chút không cao hứng liền không hỏi, nhưng Lý Hương đã khiến tiểu Ngôn Nhi bắt đầu nghi hoặc, thúc thúc nói đúng không? Nhưng sao thúc thúc nói cùng nương nói không giống nhau chứ?

Vậy mình nên nghe ai đây? Bất quá tiểu Ngôn Nhi biết thúc thúc Lý Hương này không đối với tiểu Ngôn Nhi tốt như nương, vậy nên tiểu Ngôn Nhi tự nhiên là nên nghe lời của nương rồi.

Tiểu Ngôn Nhi sau khi nghĩ rõ ràng lại tiếp tục cùng những hài tử kia chơi, kẹo vẫn chia như thường, Lý Hương tức giận gợn chân, có chút đau lòng, đều là tiền a,

(He: Điều này chứng minh không có trẻ con xấu, chỉ có người dạy nó xấu mà thôi)

Trương Tiểu Thúy buổi trưa đi ra tìm hài tử về ăn cơm, liếc mắt liền thấy Lý Hương đứng, Trương Tiểu Thúy không phải một kẻ hiền lành, Lý Hương càng không phải,

Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Lý Hương đứng ở cửa một mặt ngạo khí liền xem thường trừng Lý Hương,

Lý Hương thấy một người nam nhân trung niên lại dám trừng mình, liền trừng trở lại, không chút khách khí,

Lý Hương ngày hôm qua một đường đi tới nhìn thấy, trong thôn cũng không có nhà nào có thể cùng với nhà tẩu tử mình, vì vậy Lý Hương đứng ở cửa lớn nhà nhị nương diệu vũ dương oai.

Phía trước cũng có người nhìn thấy Lý Hương đứng ở cửa, xem ánh mắt người này rất ngạo mạn, thế nhưng những người này thấy Lý Hương đứng ở cửa

nhà nhị nương, cho rằng đây là thân thích của nhị nương, xem ở mặt mũi nhị nương cùng Tam nương cũng sẽ không để trong lòng.

Nhưng Trương Tiểu Thúy này thì không, thấy Lý Hương đứng ở cửa nhà nhị nương, thân thích Lưu gia nhưng Trương Tiểu Thúy không quen biết, lại nói hai ngày trước nhị nương bồi tiếp con tiện nhân Lý Thanh kia trở về nhà một chuyến, vậy cái tiểu móng này nhất định là thân thích của Lý Thanh, hẳn là đệ đệ, mình cũng nghe nói Lý Thanh còn có một đệ đệ,

Lý Hương vừa tới, Lý Thanh còn sao kịp giới thiệu Lý Hương với một nhà Trương Tiểu Thúy, Lý Hương cũng không biết đây là phu lang của đại tỷ Nguyên nương.

Trương Tiểu Thúy bởi vì không được lên xe ngựa về nhà, trong lòng vẫn ghi nhớ mối hận Lý Thanh, hiện tại nhìn thấy đệ đệ Lý Thanh khẳng định không dám chột một đôi lời sẽ không cam lòng.

"U, đây là người nào a? Ta trước đây làm sao chưa từng thấy a, đứng tại cửa lớn, nếu như không hiểu tình huống còn tưởng rằng đây là nhà người đây?" Trương Tiểu Thúy ánh mắt khinh bỉ, âm thanh lạnh lạnh, Lý Hương vừa nghe thì trong lòng lại bốc hỏa a, lập tức đáp trả.

"Hừ, ta là ai mắc mớ gì đến người? Bề ngoài xấu như vậy cũng dám ra đây gặp người, " Lý Hương luôn luôn tự phụ về ngoại hình đẹp của mình.

Lý Hương lớn lên đúng là thanh tú, chỉ là không sánh được với Lý Thanh, thế nhưng tại bên trong nông thôn mà nói Lý Hương đã được coi như rất xinh đẹp rồi.

Trương Tiểu Thúy vừa nghe tiểu tử này dám nói hẳn xấu xí, liền giận dữ: "Ta xấu, hừ, người cái tiểu móng này lại dám nói ta xấu xí, người cũng không tự soi gương một cái, một mặt hồ mị, vừa nhìn liền biết không phải người đứng đắn rồi "

"Giỏi cho người cái nam nhân này, lại dám nói ta không phải người đứng đắn, ta xem người mới không phải người đứng đắn, một mặt chanh chua, vẻ ngoài lại khó coi, tâm thế chủ nhà người khẳng định không thích người, nhất định phiền chết người, "

Lý Hương lời này có thể coi là nói trung tâm đen của Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy đời này hận nhất chính là hải từ đều lớn như vậy lại vẫn để Nguyên nương thú bình phu,

Này xem như là tâm bệnh của Trương Tiểu Thúy, bình thường không ai ngay trước mặt Trương Tiểu Thúy nói, Trương Tiểu Thúy còn không có chuyện gì, hiện tại Lý Hương ngay trước mặt cửa vào vết sẹo của Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy sao có thể chịu được.

Liền khí mù quáng, há to miệng, duỗi móng vuốt hướng Lý Hương vồ tới,

Lý Hương thấy Trương Tiểu Thúy nói đánh là đánh, trong lòng nhất thời không có chủ ý, Lý Hương là một thiếu niên 17 tuổi, cũng coi như là một nửa người lớn, khí lực cũng không nhỏ,

Thế nhưng Lý Hương không có cao to như Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy lại tiên phát chế nhân, vì vậy tóc Lý Hương bị Trương Tiểu Thúy tàn nhẫn mà nắm vào trong tay,

Trương Tiểu Thúy lần này đúng là tức giận, liền cầm lấy tóc Lý Hương không buông tay, trong miệng còn mắng: "Hừ, ta cho cái tiểu tiện nhân người hung hăng, người cùng tên ca ca hồ ly tinh kia của người đều là tiện nhân, tiện nhân, "

"A, a, cứu mạng a, đau chết ta rồi, cứu mạng a, " Lý Hương đau khóc một mặt nước mắt, thấy Trương Tiểu Thúy sức lực lớn chỉ có thể xin tha, hi vọng nhanh có người tới cứu hắn,

Lý Thanh đang nói chuyện nhà với nhị nương, đột nhiên nghe ngoài cửa có tiếng ồn ào, liền vội vã cùng nhị nương đi ra cửa xem, vừa nhìn thì chỉ thấy tóc Lý Hương đã bị Trương Tiểu Thúy bót rút vài cọng, trên mặt bị cào ra vài đạo,

Lý Thanh vội đi tới kéo cánh tay Trương Tiểu Thúy, ngăn cản Trương Tiểu Thúy tiếp tục nắm tóc Lý Hương, "Tỷ phu, tỷ phu buông tay, có chuyện gì không thể giải quyết a? Tỷ phu mau buông tay, nếu không ta nhất định nói cho công công, để công công cho ta công đạo, "

Lý Thanh mấy ngày nay cùng nhị nương đi dạo chợ mua cho Lưu Lý thị nhiều món đồ, vì vậy Lưu Lý thị đối với Lý Thanh cũng bắt đầu có sắc mặt tốt, thế nhưng lại đối với Trương Tiểu Thúy cả ngày ở nhà không làm gì bắt đầu không còn sắc mặt tốt,

Lý Hương là đệ đệ ruột thịt của mình, mới ở nhà mình có một ngày liền bị đánh, trong lòng Lý Thanh cũng rất không thoải mái, liền cầm lấy tay Trương Tiểu Thúy dùng lực, nhị nương đứng ở một bên không có tiến lên, nhị nương không thích Lý Hương, đúng là hi vọng Trương Tiểu Thúy có thể giáo huấn Lý Hương một chút, cũng coi như cho Lý Hương một bài học, khiến Lý Hương tỉnh táo lại.

Trương Tiểu Thúy thực sự là gấp đến mù quáng, nhìn thấy Lý Thanh cũng không có buông tay, đồng thời lực tay còn lớn hơn,

Nhị nương cùng Tam nương Lưu Lý thị đều nghe thấy âm thanh, chạy ra, vừa nhìn, Nguyên nương cùng Lưu Lý thị vội gỡ tay Trương Tiểu Thúy ra,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

